

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

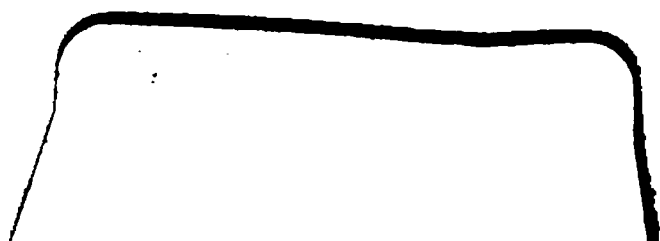

565.5

①74

a

074
a

BIBLIOTHECA
SCRIPTORUM GRAECORUM ET ROMANORUM

EDITA CURANTE
CAROLO SCHENKL

ORPHICA.

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

ACCEDUNT PROCLI HYMNI, HYMNI MAGICI, HYMNUS IN ISIM
ALIAQUE EIUSMODI CARMINA

LIPSIAE
SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

PRAGAE
SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

MDCCCLXXXV.

ORPHICA.

PROCLII

HYMNI, HYMNI MAGICI, HYMNUS IN ISIM

ET ALIAQUE EIUSSMODI CARMINA

RECENSUIT

EUGENIUS ABEL.

ACCEDUNT PROCLI HYMNI, HYMNI MAGICI, HYMNUS IN ISIM
ALIAQUE EIUSSMODI CARMINA

LIPSIAE

SUMPTUS FECIT G. FREYTAG.

PRAGAE

SUMPTUS FECIT F. TEMPSKY.

MDCCCLXXXV.

5.

107033

107033

107033

107033

Praefatio.

Minorem carminum Orphee olim falso tributorum editionem paraturus textum ad optimos codices recensitum necdum iusto apparatu critico instructum oneratumve lectoribus proponere volui, nisi quod ubique, quid in libris manuscriptis traditum, quid a doctis variis feliciter inventum esset, quam brevissime indicandum esse mihi visum est. Quo in proposito ita perstiti, ut in annotatione critica post veram lectionem coniectura inventam scripturam, in qua omnes codices fide digni consentiunt, apponerem. Lectiones cuiusvis aetatis circumdatae in Lithicis e deterioribus codicibus sumptae sunt, in Argonauticis et in Hymnis e melioribus quidem, quae tamen paulo longius ab archetypi scriptura abesse mihi videbantur. Sunt autem boni codices, quorum rationem in hac quidem editione habere debui, Argonauticorum Rubnkenianus, Vossianus, Vindobonensis, Straboviensis, Neapolitanus, Marcianus, Ambrosianus, duo Mutinenses, Hymnorum integerrimi codices nonnullos versus in omnibus hucusque editionibus omissos continentes Neapolitanus, Marcianus, Ambrosianus, Mutinensis; Lithicorum praeter Androsianum A nullus melioris familiae codex superest. Emendatio a variis doctis Stephano (1566), Eschenbachio (1689), Gesnero (1764), Tyrwhittio (1781), Schœdiero aliis (1803) usque ad initium huius saeculi propositus magnam partem e praeclara Hermannii editione (1805) hausi; Sanctamandi observationes quasdam ineditas e codice Bedleiano olim a me descriptas ad Argonautica et Hymnos emendandos adhibere potui. Recentiorum post Hermannum criticorum praeter Vossium (1805) et Wielium virum de Orphee optime meritum (1853. 61. 62. 66. 68. 78) non nisi raro unam alteramve

emendationem probare potui. Unum restat quod addam. Versuum namque i uncinis inclusi in Argonauticorum et Lithaeorum, raro in Hymnorum margine editionis Hermannianae sunt, in qua nonnulli Lithaeorum Hymnorumque versus, quos e libris manuscriptis prompsi, desunt, Argonauticorum autem versus aliquot deperditi quoque — mira sane ratione — numerantur. Hymnorum numeros ex Hermannii editione retinui, in qua Hymnus in Hecaton ab *Εἰχὴ* recte sciunctus est; in editionibus ante Hermannium praeterea hymnus LXXXVIII — idque fortasse recte — deest.

Fragmenta Orphica quod attinet nolui eadem indigestamque molem, quam omnes paene Orphici editiones inde a Stephaniana ne novissima quidem fragmentorum collectione Mubachiana (1857. 75) excepta exhibent, amplius propagare immo potius viam a Lobeckio in „Aglaoihamo“ (1829) praeclaro exemplo patrifuturam persecutus sum, id est singula fragmenta non perversissimo vel potius nullo ordine ut casus tulit unum alteri subieci, sed sive certis veterum testimonis sive soli probabilitate nisus ad singula carmina Orphica a veteribus tributa, quorum titulos Clemens Alexandrinus, Suidas aliique nobis servaverunt, rettuli et ita disposui, ut servato etiam rerum ordine lectores ex ipsis fragmentis lineamenta quaedam Orphicae doctrinae sibi cogitatione fingere possent. Sed ne his quidem, qui accuratorem harum rerum notitiam sibi comparare volunt quod sine diligentissima Lobeckii, Schusteri, Foersteri aliorumque commentationum lectione fieri nequit, meam operam propterea inutilem esse spero, cum non solum multa fragmenta novo et fortasse hic illic meliore etiam ordine a me posita sint, sed etiam plurimum auctorum loci, qui Orphici fragmenta nobis servaverunt, a Lobeckio nonnumquam minus accurate citati, ex optimis quae nostra aetas tulit editionibus, quarum partem haud exiguan prompti Schenckelii humanitas mihi suppeditavit, in hanc editionem transscripti sint.

Fragmentis falso Orphico tributis ea tantum *λόγια* inserta, quae in Mubachii editione inter Orphica legantur. Quorum numerum nonni facili sane opera augere, cum vel ex hi 299 eluceat, Proclum *sicem haec oracula* non ad Orphicam auctorem rettulisse.

In Appendicem hymnos aliquot Orphicis non ita dissimiles recepi, quae cum Orphicis non sine fructu comparari possunt. Procli hymnos e libris manu scriptis emendatos et in pristinum ordinem redactos edidi; puerilem epithetorum ornantium congeriem, cui *Ὕμνος εἰς Βάκχον* et *Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα* titulos auctori praeponere placuit, ex Jacobsii Anthologia Graeca transscripsi; incantationes magicas a Partheyo et Millero editas coniecturarum a Meinekio, Diltheyo, Nauckio propositarum ope a nonnullis sordibus purgavi, denique Hymni in Isim omnia fragmenta primus composui primusque eis, quae Sauppe, Bergk, Welcker, Hermann ad emendationem huius carminis contulerunt, usus sum.

Haec sunt quae de huius editionis ratione praemonenda esse duxi. Integrum apparatus criticum maiori Orphicorum carminum editioni reservavi.

Scribebam Budapestini mense Junio a. MDCCCLXXXV.

Eugenius Abel.

ORPHEI ARGONAUTICA.¹⁾

1) Argonauticorum scriptorem antiqui Orphei nomen e mentitum saeculo post Christum natum quarto post Quintum Smyrnaeum et ante Nonnum vixisse argumentis e re metrica et dicendi genere sumptis probavit Hermann.

ΟΡΦΕΩΣ
ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ὦναξ Πηλεΐδης μεθέων, ἑλατηβύλε, μάντι,
 ὃς λάχεσ' ἱλιβάτου κορυφῆν Παρνησίδα πέτρης,
 σὶν ἄρετ' ἔμνῳ· σὺ δέ μοι κλέος ἐσθλὸν ἐπάσσαις·
 τίμειε δ' εἰπέ παραλίδεσσιν ἑμαῖς ἐτεμυχόρον αἰδῆρ,
 ἦρα πολυσπερέεσσι βροτοῖς λιγέμενον αἰοδῆν
 ἱεῖσω Μοῖσις ἐφειμαῖς καὶ πηκτιδί πιπνῆ.
 Νῦν γάρ σοι, λιρωεργέ, φίλον μέλος αἰδόντι
 θυμὸς ἐπιτρέψει λέξαι, τάπερ οὔποτε πρόσθεν
 ἔγγρας, ὅτ' ἐν Βάκχοιο καὶ Ἀιόλλωνος ἄνακτος
 λέντρον ἑλαινώμενος φριζώδεα κῆλα πήλαισπον
 θυητοῖς ἀνθρώποισιν, ἀκίρατα δ' ὄργια μύσταις·
 ὄρχαιον μὲν πρῶτα χάσις ἀμέγαρον Ἀνάγκην,
 καὶ Χρόνον, ὃς ἐλόχεισεν ἀπειρεσίους ἐπὶ λόχοις
 Αἰθέρα καὶ διφιῇ περιωπέα κιδρὸν Ἐρώτα,
 Νικτὸς αἰετρινίτης πατέρα κλυτὸν, ὃν ἔα Φάνητα
 ἐπλοῖτεροι καλέοισι βροτοί· πρῶτος γὰρ ἐγάνθη.

2 κορυφῆν Voss] κορυφῆς. — Παρνησίδα Hermann] παρνασιίδα. — πέ-
 τρης Voss] πέτρην. — 9 ὅτ' ἐν Wiel] ὅτ' ἄν γ' ἴσταν. — 10 κῆλα πι-
 πνῆσσω Hermann, κῆλα πήλαισπον Wiel pro κῆλ' ἐπίπλαισπον (κῆλ' ἐπί-
 πλαισαι). — 11 ἀκίρατα Wiel] ἀκίρα μετά. — ὄργια Sancti-miniani] ὄρ-
 για (ὄρχια). — Ἀνάγκην Abel] ἀνάγκην. — 13 Χρόνον Ziegler] χρόνον
 ἀπειρεσίους ἐπὶ λοχοῖς Hermann] ἀπειρεσίους (ἀπειρεσίους) ἐπὶ
 λοχοῖς. — 14 περιωπέα Abel] περιωπέα. — 15 φάνητα Hermann —
 15 καλέοισι Hermann] καλέσονται.

Βοιωτῶς τ' εἰδιναίῃσι γονάς, ἦδ' ἐργ' αἰδὴλα
 Γηγεῖον, οἷ' ὡγρόν' ἀπ' Οἰρεῖν ἢ ἐμμάζαντο
 σπέρμα γοῖης, τό τε πρόσθεν ὕθεν γένος ἐξεγείναντο
 θνητῶν, οἷ' λατὰ γαῖαν ἀλείριον αἰὲν ἔασιν·
 20 θητεῖν Παιῶνος, ὄρεσσιδρόμοι τε λατρεῖν
 μηρός, ἅ τ' ἐν Κιχέλοις ὄρεσι μῆτις αὖτο κοῖριν
 Φερσεφόνην τετὶ πατρί' ἀμαιμαζέτου Κροσίονος·
 θαισμένοι τε Ζαγοῖος περίημιον ἄμιν·
 25 ὄργια τ' Ἰθαίων, Κοριβάντιν τ' ἄπλειον ἰσχύν·
 Ἰμμητρὶς τε πλάνην καὶ Φερσεφόνης μέγα πένθος·
 Θεσμοσίερος θ' ὥς ἦν· ἦδ' ἀγλαὰ δῶρα Καβείρων·
 χορημοῖς τ' ἄρρητοις Νηϊτὶς περὶ Βάλχοι ἀνακτος·
 30 Ἀμνόν τε ζαθέην ἦδ' εὐαλίην Σαμοθρίην,
 αἰπεινήν τε Κέπρον καὶ Ἀδωναίην Ἀφροδίτην·
 ἱερὰ Πραξιδίης καὶ ὄρεινῆς μηρός ἄθρυμα·
 θοῖροις τ' Αἰγυπτίων καὶ Ὀσίριδος ἱερὰ χίλια,
 ἀμφὶ δὲ μαντεῖης ἐδάης πολυπείρους οἴμοις
 35 θιρόν τ' αἰωνῶν τε, καὶ ἦ σπλάγχμων θέμις ἐστίν·
 ἦδ' ὅσα θεσπίζουσιν ὄνειροπόλοισιν ἀταρτοῖς
 ψυχὰς ἐφημερίων ἔτην βεβολημέναι ἦτορ·
 σημεῖων τεράτων τε λίσσεις ἄσπερων τε πορείας·
 ἀγρυπτόν τε καθαρόν, ἐπιχθοῖσις μέγ' ὄνειαρ·
 40 ἱλασμοῖς τε θεῶν φθιμένων τ' ἐπιτήχια δῶρα,
 ἄλλα δέ σοι λατέλεξ', ἅτερ εἴσιδον ἦδ' ἐνόησα,
 Ταίναρον ἱνίλ' ἔζην σλοιτήν ὁδὸν Ἀῖδος εἴσω
 ἱμετέρῃ πίστιος τιθάρεν, δι' ἔρωι' ἀλόχοισιν·

18 Γηγεῖον *manus correctrix in al. pat. ceteris*, γηγάντων. —
 ἐμμάζαντο *Hermann*] ἐστέζαντο (ἐτάζαντο). — 19 τό τε πρόσθεν
Hermann] τὸ πρόσθεν. — 21 θητεῖν *Abel*] θ,τειαν. — Παιῶνος
Abel] τε ζηνός. — λατρεῖν *Abel*] λατρεῖαν. — 24 θαισμένοι τε
 Ζαγοῖος *Abel*] καὶ μίλον (εἰμύλον) τε καὶ ἡρακλέος. — 25 ὄργια
Saunders] ὄρχια. 29 Σαμοθρίην *Hermann*] σαμοθράην. —
 31 ὄρεινῆς *Hermann* *correcta aliquot boicrui. codicum* *seriptura* μηρός,
pro νυχτός] αρείνης. — ἄθρυμα *Abel*] ἀθήρης. — 33 οἴμοις *Rabin-*
ken] ὄμοις. — 34 τ' *St. Thomas* *adduct* - θέμις *Wiel*] θέμις

ἰδ' οὐ' ἐν Αἰγύπτῳ ἱερὸν λόγον ἐξελέχθαι
 Ἥρασι ἐς ἡραθῆν πελάσας ἱερὰς τε πόλεις
 "Αἰδοῦ, ὥς περὶ Νεῖλος ἀγάρῃσι ἐπιεγείναι·
 πάντα μὲν ἀντιθέως ἀτ' ἐμὸν σιέριον δεδόχθαι.

Νῦν δ', εἰεὶ ἡρώουτος ἀπέστατο δῆϊός οἱ σιέριον
 ἡμίτερον δέμας ἐλπρολιπὼν εἰς οἶραν ἑὸν,
 αἶψα δ' ἡμετέρῃς ἐνοσίῃς, ὅσση προῖ ἔκειθαι·
 ὥς ποτε Πιερίην Λαιβήθρον τ' ἄρρη γάρῃνα
 ἡρώων τε καὶ ἡμιθέων πρόμος εἰσετέρισε
 λισσόμενός μ' ἐτίλοιρον ἐοῖ νόστοιο γεινέσθαι
 ποταμὸν οἶν τι πρὸς ἄξεια φῖλ' ἀνθρώπων
 εἴποις ἐς ἀφνειὸν καὶ αἰνόθρον, εἴ τί τι κρατῖεν
 Διότης, εἴ τις φασισιπρότος Ἡελίοιο.

Γέννημα γὰρ Ἡελίης διειδίσσεται, μή οἱ ὀπίσθε
 μερὸς ἴτ' Αἰσουλίδης καθέλῃ βασιλῆων ἀρχήν,
 καὶ οἱ ἴδ' ἀραπίδεςσι δόλον ἐρίβον ἡμερόπειε·
 ἴσσοι γὰρ ἐλ κόλχῳ κῶας χρίσειον ἐνέλαι
 θυσσαλίῃ εἴπωλον. ὃ δ' ὥς ἄλλει ἔκνομοι αἰδῆν,
 χιμαρὰς ἐλατιένας ἐπεζέλλετο πόνηαν Ἥρα·
 ἴνθε γὰρ ἐλ μακάρων περιώσια κεδάινεσθαι.
 ἦ δ' ἄρα εἰχολῆσιν ἐησίετο ληδομένη περ·
 ἔδοχα γὰρ μερότων ἡγάζετο καὶ ἡλέεσθαι
 δαιμόνιαν ἥρσα τεριλιτὸν Αἴσωνος ἴα·
 καὶ ῥα καλεσσαμένη ἐπειέλλετο Τριτογειείῃ,
 ἦ ῥα ἡγεμένην προῖτον τελέματα νῆα,
 ἦ καὶ ἴτ' εἰλαίνοις ἐρετμοῖς ἁλμυρῆα βένθη
 ἡρώη, ἐπεξέπερσε, ἐρίβον δ' ἦενσε θαλάσσης.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σινάγεται ἀμυλαιοὶς βασιλῆας,
 θοήλην εἰς εἴπωλον ἐτείχετο δῖος Ἥρην,
 καὶ μ' ἐρίχανε χίλιν πολυδαίδαλον ἐνείνορτα,
 ἥρῃα δέ σοι μέλιον τροχέω μελίγρηι ἡοιδίῃ,

43 ὅτ' ἐν Voss ἴσσοι. — Αἰγύπτῳ Del. καὶ τ' αἰγυπτίῳι — 45 περι
 ούσῃ τ] περι. — 49 ὅσση Woll ἄ. 51 ἐπεπέρθησε Del. α τ] ἐπε-
 τώσθη. — 54 εἴ τι Anl ἐνί. — 57 Αἰσουλίδης Woll Αἰσουλίδης. — 58
 ποταμὸν χριτοῖσι Del τ] χριτοῖσι ποταμῷ. — 59 δ' ἔφαρ Woll δ' ατ' ἔ.

κηλίσσω δέ τε θῆρας ἰδ' ἔρπειά καὶ πειριά.
 ἦνίκα δ' εἰς ἄντρον πολυήρατον εἰσεπέρισε, 75
 μείλιχον ἐλ λασίων στέρνων ἀνενείλατο φωνήν·

Ὀρφεῖ, Καλλιόπης τε καὶ Οἰάγρου φίλε κοῖρε,
 Βισπιονίη, Κιζόνεσσι πολιορκήροισιν ἀνάσσειν,
 χαῖρ', ἐπεὶ Αἰμονίας ὄχεας πρώτιστον ἱλάνει,
 Στριμονίας τε ῥοὰς Ῥοδόπης τ' αἰπεινὰ πρὸς ἄγχι, 80
 εἰμὶ δ' ἐγὼ Μινίησι πανέξοχον αἶμα λελογχώς,
 Θεσσαλὸς Αἰσονίδης· ξείνος δέ τοι εἶχοναι εἶναι.
 ἀλλὰ φίλος, πρόφρων μ' ἱποδέχμεσο καὶ γλῆε μῖθον
 μελιχίαις ἀλοαῖς, καὶ λισσομένην ἱπάζουσαν,
 Ἀξείνοι πόντιοι μεχλὶς καὶ Φᾶσιν ἐραττόν 85
 κηὶ σὶν Ἀργιῇ πλεῖσαι, δεῖξαί τε θαλάσσης·
 Μαρθεύης ἀτραποῖς ἐπιήρανον ἱρύεσσιν,
 οἳ ῥα τεῖν μίμνοισι χέλιν καὶ θέσφατον ὀμηγῖν
 ἐλδόμενοι ξινῶν πελάγει ἐπαρηγόνα μόχθων.
 οἳ γὰρ δὴ πλεῖσαι πρὸς βάρλαρα φῖλα μέδονται 90
 νόσφι σέθεν· καὶ γὰρ ῥα ποτὶ ζόφοι ἱερόεντα,
 κείαιον ἐς κενθμῶνα, λιτῆς ἐς πεθμένα γαίης,
 μοῖνοι ἅπ' ἀνθρώπων πελάσαι καὶ νόστιον ἀνειρεῖν

ὦν ἔπειτα ξινὴν τε δῖην Μινίησιν ἀρέσθαι (95)
 καὶ κλέος, ἀνθρώποισιν ἐτ' ἐσσομένοισι πιθέσθαι. 95

Τὸν μὲν ἐγὼ μίθοισιν ἀμειζόμενος προσέειπον·
 Αἰσονίδη, τί με ταῦτα παραιτάρμενος ἐρεῖνεις,
 ὄφρα κεν ἐς Κόλχους Μινίαις ἐπιήρανος ἔλθω
 κηὶ σὺν εἰσέλμῃ πλείσας ἐπὶ οἴνοπα πόντοι· (100)
 ἤδη γάρ μοι ἄλκις ναυάτων, ἄλκις ἐπλετο μόχθος, 100
 ὅν ἐκόμην ἐπὶ γαῖαν ἀπείριτον ἰδὲ πόληας
 Αἰγίπιον Αἰβύη τε βροτοῖς ἀνὰ θέσφατα φαίνων.

79 Αἰμονίας Ab I] εἰμονίοις. — ὄχεας δ hmc. r] οἰάας. —
 80 Στριμονίας Schenckel] στριμοισίς. — 81 Μινίησι Hermann]
 μενίσσαι. — 85 ἐραττόν Hering] ἐρηγιόη. — 86 πλεῖσαι Huschke]
 πελάσαι. — 87 ἐπιήρανοι Pearson] ἐπιήρατον. — 89 ἐλδομενοι
 Ribbeck] ἐλπέμενοι. — 92 ἐς h s scilicet pro εἰς. — 93 Ιαίνας
 Schenckel Hermann] Ιαίνας. — 94 Μινίησιν Hermann] μενίσσαι.

- καὶ ῥά μ' ἀλητείας τε καὶ ἐξ οἴσιρον ἐσάωσε
μήτηρ ἡμετέρη, καὶ ῥ' ἐς δόμον ἔγαγεν ἄγνόν, (105)
ἔσχα τέλος θανάτοιο κίχῳ μετὰ γήραϊ λιγροῦ.
103
ἀλλ' οἷα ἔσθ' ὑπαλίσσαι, ἃ δὲ πεπρωμένα κεῖται.
Μοιρῶν ἐννεσίησιν ἐπείγομαι· οἱ γὰρ ἄτιμοι
ἰεστοὶ Ζητὸς κοῖραι Λιταί. ἔξομαι ἦδη
ὀτλοῖέροις βασιλεῖσι καὶ ἡμιθέοις ἐνάριθμος. (116)
Καὶ τότε δὲ λίπον ἄντρον ἐπύρατον ἠδ' ἐλέγχεσσα
110
αἰτῇ σὺν φέριγγι καὶ ἐς Μινύας ἀφίλαντον
λαμπηροῖσι πίδεσσιν ἱπὲρ Παγασίδας ἀλγιάς.
ἐνθα δ' ἀριστήν Μινυῶν λόχος ἠγερέθοντο·
στεῖνον δὲ ψαμάθοις ὁμάδῳ ῥηγμῖνά τ' Ἀναίρου. (115)
ἀλλ' οἷε δὲ μ' ἐνόησαν ἀταρπιτὸν ἐξανόοντα,
115
ἀσπασίως ἤγεθον· ἐγὶθεε δ' ἦτορ ἐλάστω.
αἰτὴρ ἡμιθεόηιν ἐρεείνων ἄνδρας ἀρίστοις.
Πρῶτα δὲ εἶδα βίην Ἡρακλῆος θείοιο,
ὃν ἔλεον Ἀλκμήνῃ Ζηνὶ Κρονίωνι μιγεῖσα, (120)
ἦμος οὔτε τρισσὴν μὲν ἐλείπετο σείριος αἴγλην
120
ἡέλιος, δολιχῇ δ' ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρητι.
Τίφιν τ' Ἀγνιάδην, δολιχῆς ἰθύντορα νηός·
θεσπετέων δ' ὄγε δῆμον ἐφ' ἴδασι Πελοησσοῖο,
ἀγχοῖροι λαοῖς Σιφάεσι ῥεῖθρον ἄμειβεν· (125)
125
ὃς περὶ μὲν βέκῃσι καὶ ἀργήεσσιν ἀέλλαις
τῆα λατιθύνειν δεδάει πολυμήτιδι τέχνῃ.
ῥάσιθρά θ' ἱππόδαμον Πολυδείκεά τ' εἰσενόησα
καὶ Μόψον Τιταρῆθεν, ὃν Ἀμυντι νυμφεῖθεῖσα
Λαονίην ἱπὺ φηγὸν Ἀρηγονίς ἐξελόχευσε· (130)
130
Πηλῖα τ' Αἰακίδην, Αἰγίης ἀγλαὸν εἶόν,
ὃς Δολόπεισιν ἄνασσεσεν ἐνὶ Φθίῃ, ἐρηκόλην.

103 καὶ ῥά μ' Hermann.] καὶ με. — 104 ἐς scilicet πρὸς εἰς. — ἄγνόν Wall]
ἄγνον. — 115 στεῖνον δὲ Sancti-mandus] στεῖνον δὲ. ψαμάθους S. Lue-
der] ψαμάθου. — 123 δῆμον Wall] τῆμος. — Πελοησσοῖο Schneide-
r] τελεμησοῖο (τελεμησοῖο similia) — 124 ἀγχοῖρου λαοῖς Σιφάεσι ῥεῖθρου
Wall] ἀγχοῖρος λαοῖσι φασσὸς] ῥεῖθρου. — 125 περὶ Hermann.] περὶ —
126 δεδάει Hermann.] δέδαεν.

τρισσὴν δ' Ἐρμείας κλυτὴν εἰσέδουσα γένεαν,
 Αἰθαλίδην, ἐν ἔκλειτε περικλιτὴ Ἐπιδάμεια,
 Μηρμιδόνοιο θυγάτηρ, Ἀλέπτῃ ἐνὶ περικλήσσει· (135)
 ἣ δ' ἔριτον καὶ καλὸν Ἐχίονα, τοῖς ποιε νύμφη,
 Λαοδόῃ, Μερετοῖο παρεινγηθεὶς ἐλέχθεισε
 Κιλλήνης μεδέων χρυσόροαις Ἀργευσίνεσσιν.
 αἰτὰρ Ἀλεκτορίδης καὶ τοιγάρως ἦλθε Κόρωιός·
 Ἰγνυλος αἰὶ Φιλάνει δῖον γένος ἀντεβόλησε· (140)
 Βοΐτης ἔ' Αἰνιάδης, Ἰάμβλος χρυσόροιο Φοίβῃ.
 Κασσῶς δ' Ἐλβοίῃθεν Ἀθανιαδὴς ἐπέρισε,ν
 ἐν δὲ μοῖρ' ἐδάμασσε, κελος δ' ἐπέθιγεν ἀνάγκη,
 σθῆσθαι ἐπερ Αἰζύγῃ, νόστιον δ' οἴλοιο λαθῆσθαι.
 Ἀλκιονος δὲ Φάληρος αἰὶ Ἀισίποιο ῥοαίων (145)
 ἦλθεν, ὃς Γύρτωνος ἀλισταγὲς ἐκτισεν ἄστυ.
 Ἰγνυος αἰὶ μετὰ τοῖσιν ἐγέσλειτο Ναιβόλοιο υἱός,
 Φωκίδος ἔς ῥ' ἦρασσε καὶ εἰπύροιο Τανέχροιο.
 Λαοδόλος, Ταλαὸς καὶ Ἀρίμος, υἱοὶ ἄμωμοι
 ἦλθον Ἀτρυτιάδαι περιώπιοι, οὗς τέκε Πηρώ. (150)
 Ἀμφιδάμας δ' Ἀλέοι πάντες ἦλθε· πέμψε γὰρ αὐτὸν
 Ἰγνυμὸς γενεῆς Τεγέης ὕβρια προλιπότα.
 ἦλθε δ' Ἐργῆνος, Βράγχιοι πολύνηρον ἄροισαν
 ἐκτρολιπὴν καὶ τίρσιν ἐριμυῖς Μηλίῃτοιο,
 ἐνθα ῥοαὶ κλίῃσισι πολυπλοῖος Ναιάνδροι. (155)
 ἐν δὲ Περικλόμενος Νηλῆος εἰσαφίλαται,
 ἀγχόθι Παλλήνης τε καὶ εἰδύροιο Λιπάξου
 ἄστυ λιπὸν ἀφνειὸν ἐλειονόμοις τε Κολώνας.
 ἐν δὲ λιπὸν Καλιδοῖνα θυὸς Μελαγχρος ἔβαινει,
 Οἰεὺς τὴν ῥ' ἐλέχθεισε καὶ Ἀλθαΐη ῥοδόετιχίς. (160)
 Ἰγνυλος αἰὶ ἐτέρισε λιπὸν Ἀτρυγηίδα λίμνην. 160

135. 136 ἔριτον, ἐχίονα, νύμφη λαοδόῃ μερετοῖο παρ-
 εινγηθεῖς ἔλ. πετιήσῃ boni libri. 138 αἰτὰρ Ἀλεκτορίδης
 Herian] αἰτίνα δ' ἀκτορίδης. — 139 ἀντεβόλησεν sic Her-
 nian] ἀντετόρησε. — 140 Ἰάμβλος cod. placcini 148 Ταλαὸς
 Es. lach] τ' ἀγλαός (τ' ἄλαός). — 149 τηρώ vel τηρώ codl. vetl —
 150 Ἀμφιδάμας G. d. r] Ἰφιδάμας. — πάντες Αἰοι ταῖς. — 153
 ἐριμυῖς W. sseling] ἐριμυῖς. — 156 Παλλήνης Es. lach πελλήνης.

ἰγχοῖος Ἀλθαίης· αἶρε δ' αἶψ' ἔειπεν ἐξοχα πάντων
 εἶδε, Μελίαρχον ἰδ' ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδασκεν.
 Ἰσπερίων δ' ἐπέρισε πᾶς ἀλευόω Κομήτης,
 Πειρεσίη, ἔς ἔταται, ἦ' Ἀειθαλοῖο βροθροῖς (165)
 Πηρεῖος μίσχον ξυτὸν ῥῶον εἰς ἄλλα παύει.
 165
 Ἰφριδάμας δ' ἐπέρισε λιτὸν Βοηζιίδα λίμην,
 ἀγρόθι Πηρεῖοιο καὶ εὔπλεστος Μελαβοῖης.
 αἰτάρ ἔπειτ' Ἐλάττωσ' πᾶς Παλέρημος ἀγῆτορ,
 ὡς σφιν εἰ ἡγορήσῃσι μετέτορ' ἔεν ἡρώεσσιν, (170)
 ἡδεῖος Κωϊτῆς, ἀγίετο, τοῖ βρά τέ φασι
 170
 ἀσκήμενοι Ματίθαις ἰτὶ Κενταύροισι δαμῆναι
 δεινότερον πύζειν τοιγλῶος τ' ἐλάττωσι,
 καὶ εἰ ἀναιλῆνα καὶ ἀνιπτα γοῖται' ἔρεῖσαι,
 ῥῶον τ' ἐν φθιμένῃσι πολλοῖσι ἰτὶο λείθεα γαίης. (175)
 175
 Ἀδμητος δ' ἀγίετο Φεραιόθι, ἔπειτα Παιῶν
 ἡγεῖον ἔπειτα· ἦος δ' ἡλείατο μῆριν,
 εἰσελάει Κίχλωιαν ἀμαιμακτοῖσι οἰστοῖς
 καὶ φθιμένοισιν ἔπειτ' Ἀσκλητιοῖ εἵνεκα λώλης.
 ἡγεθε δ' Ἰφριτίων Ἴφρι τῆς Ἀλπορήνοος, (180)
 180
 τοιγλῶν Ὀπρόνια λιπὴν· οἱ δ' ἡλιδεν Ἴδα
 Μεγλείς θ', εἰς τέλιστα δι' αἰθέρος ἰδὲ θαλάσσης
 λειθεα, καὶ Πλοκίης ἱποχθορίοιο βέρεθρα
 μῶνος ἄτ' ἀνθρώπων δεινοῖσιν ὀπώτερον ὅσοις.
 αἰτάρ εἰ Τελαμὼν στυγέσπειο, τὸν ῥ' ἐλῆχεισεν (185)
 185
 Αἰακῷ ἀγρίῳ γοῖρι γλιτοῦ Ἀσπυτοῖο
 ἄγιν' ἐν κρυάλῃσιν ἀλυστηγέος Σαλαμῖος.
 δι' αἶψ' Ἀχαιοὺς παῖς νέθος ἡλιδε λαοτερός Ἴδμων,
 τὸν ῥ' ἰσχυσαμένη τέκεν Ἀπόλλωνι Ἀιακί
 Ἀμφόρῃσι παρὰ χεῖμα Φορητιάς Ἰντιάνειρα. (190)
 190

[illegible]

τῷ καὶ μακροσίγῃ ἔπαυεν καὶ θέσφατον ἑμφύῃν
 Φοῖβος, ἵν' ἀνθρώποισιν ἀριφρότα μιν εἴδοιτο.
 ἦλθε δ' αἰ μετὰ τοῖσι Μενότιος ἐξ Ὀπύντιος,
 σίγχορος Νινίαις· ἔτι δ' ἦλθε δῖος Ὀδυσσεύς.
 Φλίας δ' ἐξίλαε περικλητός, ὃν τότε Βάλχι· (195)
 νύμφη ὑπολινθεῖσα παρ' Ἀσωποῖο ῥοῇσι
 τίλειν ἄμωμον ἔχοντα δέμας καὶ ἐπίφρονα μῆτιν.
 Κηφείδης δ' Ἀρκαδίηθι μεθ' ἱρώεσσι πελάσθη,
 Ἀρχαῖον δ' ἀν' ἑμίλον ἀπ' Ἀρκαδίας πολυμήλον
 πέμψε πατὴρ γηραιὸς ἐπὶ πλόον Ἀξείνοιο· (200)
 οἷτος δ' οἷποιε χλαῖναν ἐκὶ σιβαροῖς βάλεν ὤμοις,
 ἀλλ' ἄρσεν λάριον σιέρονις ἀμπύσχειο δέρμα.
 Ναίπλιος αἰθ' ἵκαται, Ἀμυμώνης γίλος υἱός,
 οἷ τέλει ἐννιθεῖσα περικλητῷ Ἐννοσιγαίῳ,
 ἄγλαυι ἱεροφάνη, δέμας εἵμελον ἀθανάτοισι. (205)
 Ταινარიεὺς δ' Εἴφηρος ἔκ τε Μαλεγγίδος ἄλγος
 ἐκτροχίπιδ' αἰλιδνας ἀλκιδέστοις τε θεράπναις.
 Ἀρχαῖός τ' ἔμολε Πλειρώνιος, ὅς ῥα πορείας
 οἰρατίας ἄστρων ἐδάη λίλλους τε πλαυίτας·
 δίζετο γὰρ ἰά τ' ἐόντα ἰά τ' ἐσσύμεν' ἀνθρώποισι. (210)
 ἐν δὲ Παλαιμόνιος Ἀέρον νόθος ἦλθεν υἱός·
 σίνετο δὲ σφιγρὰ δισά, πόδας δ' οἷκ' ἦεν ἀριφρός·
 τοῖντεν Ἡφαίστοιο γόνον καλέεσκον ἅπαντες.
 ἦλθε δ' Ἀλφειοῖο λιπὼν Πισήτιδας ὄχθας
 Ἀλγείης, υἱὸς περιφεγγέος Ἡελίοιο. (215)
 καὶ μὲν καὶ δισσοὶ ὄρητες ἀμίμονες ἴκον,
 Ἀμφίην κλιτόγημος ἰδ' Ἀσιέριος μενεχάρμης,
 Ἡελλήνην προλιπόντες ἰδ' ἦθεα παιρίδος αἴης.
 δισσὸν δ' αἰ Βορέον καλὸν στάχιν εἰσενόησα,
 οἷς τέλει Ἐρεχθίδος κοῖρη, κλιτὴ Ὀρεΐθια (220)
 Ἰλισσοῦ παρὰ χεῖμα θεοῦ φιλότῃτι μεγεῖσα·

193 σίγχορος codd. p. m. — ἔτι Ηοηαιου, εἰτέ. — 195
 Ἀσωποῖο [s l a i a e l] αἰσῆποιο l m. codd. — 197 δ' Ηοηαιου
 τ'. — 204 ἔμελον codd. — 205 ἔφηρος codd. — Μαλεγγίδος
 Η ηη ηηη μελέατιδος. — 213 Πισήτιδας Η ηηαιου] πιαιδάτιδος. —
 219 κοῖρη Η ηηαιου θειον.

οὐ δὲ καὶ ταρσοῖσιν ἵππουαίοις πετόμενοι,
 Ζήτης καὶ Κάλαις, δέμας εἴκελοι ἀθανάτοισιν.
 αἰτὰρ δὲ Ἥελίῳ Φεραιόθεν ἦλθ' ἄνακτος

* * *

ἀρχισυῖς. νῆς γὰρ ἐπ' Ἀργῶνς λελήητο (225)

ἄπεινον ποτὶ Φᾶσιν ἄμ' ἠρώεσσι πελάσσαι. 225

οὖν δέ οἱ ἦλθ' ἑταρος Ἡρακλῆος θείοιο,
 καλὸς Ὑλας· τῷ δ' οἴπῳ ἵπτερ δροσεροῖο χειροί
 ἄρ' ἐνθάς ἐρίθηνε παρηίδας ἄρ' ὅς ἴοιλος,
 αἶλ' εἴ κοῖρος ἔην, πολὺ δ' ἠῖδανεν Ἡρακλῆι. (230)

Οἷτοι μὲν ποτὶ νῆα καὶ ἐς λόχον ἠγρέθοιτο. 230

καὶ ῥά οἱ ἄλλοθεν ἄλλος ἐλέκλειο ἦδ' ἀγόρευε.

δειπνῆ δὲ πορσίνοντο πολυξείνοιο τραπέζης

ἦμενοι ἐξείης· πόθεν δέ τοι ἔργον ἔλαστος.

αἰτὰρ ἐπεὶ σίτω ποιοῖ θ' ἄλις ἐπλετο θινῇ, (235)

ἄσιότιες ῥ' ἅμα πάντες ἀπὸ ψαμάθοιο βαθύης 235

ἦμον, ἐνθά τ' εἵμμεν ἵπτερ ψαμάθον ἄλγῃ νῆς.

τῇ ῥά τότε εἰσορόοντες ἐθάμβεον· αἰτὰρ ἔπειτα

Ἄρης ἐπιφροσίνῃσι νόσοι πέριπεν ὀχλίζειν

δοιρσιέησι γάλαξι καὶ εἰσιτρέπτοισι κάλωσι (240)

πριμνόθεν ἀριῆσας. κάλεεν δ' ἐπὶ μύχθον ἱάταιν 240

πάντας λιθαίνων. οἳ δ' ἐσσιμένως ἱπάλοισαν·

τείχεα δ' ἐκδίνοντο, λερὶ στέροισι δ' ἀνῆπτον

σειραῖν μύριθον· ἐπέβριθεν δ' ἄρ' ἔλαστος

αἶψα θοὸν ποτὶ κῆμα κατειρύνσαι εἴλαλον Ἀργεῖ. (245)

ἦ δέ οἱ ἐγχρησθεῖσα ποτὶ ψαμάθῳ βεβάρητο, 245

221 ἵππουαίοις (icam) ἵπ' οἰαίτοις. — 223 vers a. ha. d'usse pram a

fers a vidit. — 224 Ἀργῶνς (am tammas) Ἀργῶας. — λελήητο (ers u.)

εγγένητο. — 225 φάσιν (ad) — 226 ἑτάρος (ἐτάρος) c. d. — 227

τῷ δ' (Stephanas) τὸν δ'. — 228 Ἀργενιάς ἐρ. παρηίδας (St. hias)

ἐρ' ἐνθῇ, ἐρ. παρηίδος. — 229 ἠῖδανεν c. d. — 232 δὲ πορσίνοντο

(H. riam.) δ' ἔπορε. — Verses 233 et 234 n. c. d. apte H. riam na inverso

et ne legabantur. 234 θινῷδ' (h. mas) θινῷ. — 235 ῥ' ἅμα H. riam.)

δ' ἅμα. — 237 τότε (d. mas) ποτ'. — 238 ἐπιφροσίνῃσι A. d.

ἐφροσίνῃσι. — 239 δοιρσιέησι H. riam) δοιρσιέησι. — 240

αριῆσας c. ad. —

αἰαλέως φέρεσσιν ἐρικυδέϊη ποτὶ χέρσῳ,
 ἱρώων παλάμῃσιν ἐπὶ σιλαρῆσιν ἀπειθής,
 ταχίσθη δ' αἶθ' θυμὸς Ἰήσοιος· αἰτὰρ ἔμειγε
 εἵπεν ἐπιτείων, ἵνα οἱ θάρσος τε δῖη τε (250)
 μελπῇ, ἵψ' ἡμετέρῃ λεημέσιν αἴτις ἱρίω.
 αἰτὰρ ἐγὼ φέρμιγ' αἰταιόμενος μετὰ χερσὶ
 μετρὶς ἐμῇς ἐλέρασσ' ἐτερπέει κόσμον ἀοιδῆς,
 καὶ οἱ ἀπὸ σιγῆσιν ὅπ' αἰετὶ λείριον ἐξελίχεται·
 ἔξοχον ἱρώων Μινυῖον αἶμα γενεθλῆς, (255)
 εἰ δ' ἄγε νῦν στερεοῖσιν ἔτι στεροῖσι κάλῳας
 λείσασθ' ὑποφροσύναις, εἰρήσασθε δ' ἴχνη γαίῃ
 περσέϊσιν ποδὸς ἄκρῳ ἱπερβλήδην καίσαντες,
 καὶ χαροτὸν ποτὶ χεῖμα γεγεθῆες ἔλξαιε νῆα.
 Ἀργῶ, πείκῃσιν ἔ' ἰδὲ θροσὶ γομφιωθεῖσα, (260)
 αἶ' ἐμῇς ἐροτῆς· καὶ γὰρ πάρος ἔλλιε ἴδι,
 ἱρίαι δειδρε' ἐβελγον ἐν ἱλίῳι κολῶνι,
 μετρὶς ἔ' ἡλμύταις, καὶ μοι κατὰ κόσμον ἔβαιον
 οἷρε' ἀποτροχαιοῖσαι· ἐτίσπεο δ' αἶτε θαλάσσης
 Παρθενίης ἀτραυλὶς· σπέρχει δ' ἐπὶ Φᾶσιν ἀμείβειν (265)
 ἱμετρὶ πρίστιος λιθάρι, καὶ θεσπέϊον ἔμφη.
 Ἢ, τότ' ἐπιβρομέοισι Τυαριᾶς ἔλλιε φηγός,
 ἦ οἱ ἱποτροπῆν Ἀργὸς θέτο νηὶ μελαινῇ
 Παλλάδος ἐννεσίῃσιν· ἀνιέρθη δὲ μάλ' ὥλα
 δι' ἴραι' ἐλαφρίζοισα, θοῇ δ' ἐλίσσεται πύκνῳ· (270)
 καὶ οἱ ἐπιγρομένη θαμνιᾶς ἐκέδασσε φάλαγγας,
 αἱ δ' αἶ ἐπὶ τρώεσσι εἴντο μετῶν σχοίνονο ταθεῖσαι.
 εἰ δ' ἄρ' ἔτῃ λιμένες, χαροτὸν δ' ἀνιχάσσεται λίμα·
 θῖνες δ' ἀμφάλλισθεν· ἐγίθει δὲ φρεν' Ἰήσων,

246 φέρεσσιν H m. am] φερέεσσιν. — 250 αἰθ' H m. l, αἰθ'. — 251
 αἰταιόμενος Acl] αἰταιόμενος. — 254 μετῶν (μετῶν) coll. — 255
 στερεοῖσιν H m. am] στερεοῖσιν. — 260 αἶ' H m. l] αἶ'. — 262
 κατὰ κόσμον Acl] κατὰ ποταμόν. — 263 οἷρε' ἀποτροχαιοῖσαι R. m. k. coll.
 οἷρεα (οἷρεα) προσλ. — ἐτίσπεο coll. — 264 σπέρχει H m. am] σπέρ-
 χοι — Φᾶσιν H m. l] πᾶσι — 271 ἐπὶ τρώεσσι εἴντο H m. am] ἐπὶ τρώε-
 σσι (ἐπὶ τρώεσσι, ἐπὶ τρώεσσι) καὶ το. — μετῶν H m. am] μετῶν. — 272 λιμέ-
 νας H m. am] λιμένες. — 273 φρεν' H m. l] φρενός, φρενός.

ἄλλο δ' ἔσω πρὸς Ἄργος, ἐγίσπεται δ' αἰτέει Τήρις, (275)
 καὶ οἱ ἐταρτία θῆξαν ἀριφύια προσίνοντες 275
 ἰστών τ' ἰδ' ὀθόνας· ἐπὶ δ' αἶε' οὔλας ἐδίησαν
 περιπόθοι ἀριφύαντες, ἐπεσηγίζαντο δ' ἱμάσιν.
 αἰτὰρ ἔπειθ' ἐλάτρωθεν ἐρειμούς· ἱπλώσαντο,
 εἰσβαίνειν δ' ἐλέλειον ἐπειγόμενους Μινύκας· (280)
 τοῖσιν δ' Αἰσωνίδης ἔπεα πτερόεντα προσηύδα· 280

Κέκλιτέ μεν, βασιλῆες ἡμίμοιες· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 ἀνδάνει ἐν πραπίδεσσιν ἀρειοτέροισιν ἀνάσσειν.
 ἡμεῖς δ', ὅστιμά οἱ κραδίη θυμός τε μενοειῶ,
 ἡγεμόνα στήσασθε, καὶ ἢ φρεσὶ πάντα μελήσει (285)
 σημαίνειν, ὅ τι δεῖ ῥέξαι ἔπος ἠδὲ καὶ ἔργον 285
 μόντον ἐπιπλώοισιν ἀριζομένοις τ' ἐπὶ γαῖαν,
 εἴτε καὶ ἐς Κόλχοις ἢ ἐς ἄλλοδαποῖς ἀνθρώποισι.
 καὶ γὰρ δὴ μοῖνον σὶν ἐμοὶ πολέες τε καὶ ἐσθλοί,
 οἱ ῥα καὶ ἀθανάτων ῥίζης γένος εἰχετάσθε, (290)
 ξυὸν ἀνηρεύσασθε πόνον, κλέος ἔσθ' ἂν ἄρσισθε. 290
 ἀλλ' οὔ οἱ γάρμιστον ἀρειότερόν τε γενέσθαι
 Ἡρακλῆος ἀνακτος εἶομαι· ἴστε καὶ αἰτιοί.

Οἷς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον. ἐν δ' ἅμα φωνῇ
 φηγὸς ἐπερρώθειεν, Μινύκας ἔπι κοῖρανον εἶναι (295)
 Ἀλκείδην, ὃς πᾶσι μέγ' ἔξοχος ἦεν ἐταίροις. 295
 ἀλλ' οἱ μεῖθον ἀνακτα πεπνυμένον, ὃς ῥά οἱ ἦδη
 ἦτορ ἐννεσίησι τετιμένον Αἴσωνος ἰδόν,
 ἦ δὴ οἱ κλέος ἐσθλὸν ἐλ' ἐσσημένοισιν ὅπαζεν·
 ὃς ῥά οἱ αὐτὸς ἐνισπεν Ἰήσωνα κοῖρανον εἶναι (300)
 πεπνυμένον· ἐρέτησιν αἰὰ τραχερόν τε καὶ ἰγρήν. 300
 καὶ τότε δὴ μάλα πάντες ἐπήνεον, ὥς ἐλέλειεν
 Ἡρακλῆς, καὶ θῆξαν Ἰήσωνα κοῖρανον εἶναι.

275 ἐταρτία Schneider, ἐπάρτια. — 284 φρεσὶ V ss| περὶ. —
 285 δεῖ Woll| πεν. — 287 ἢ ἐς Hermann.] καὶ ἐς. — 288 μοῖνον
 Schenckmann| μοῖνοι — 293 ἅμα Heyne| ἄρα — 294 φηγὸς Woll|
 κλέος — ἔπι κοῖρανον Gesner| ἐπὶ κοῖρανον (ἐπικοῖρ.) — 298 ἢ H x
 αἰνῶν. ὥς. — 300 ἐρετμαῖσιν (ἐρετμοῖσιν) voss.

ἦμος δ' Ἡέλιος τὸν ἀπείριτον αἰθέρα τέμνων
 ἵπποις ὠκιστόδεσσι κελαινὴν ἔπιε νύκτα, (305)
 ἦμος ἐνὶ κραπίδεσσιν ἐμήτιεν Αἴσωνος υἱὸς 305
 πίσσιν ἐφ' ἡρώεσσι καὶ ἔρχια σινθεσιῶν
 θυσθαι, ἔφρ' ἔμπεδα πάντα φιλασσομένοι πεπύθοιντο.
 καὶ τότε τοι, Μοισαῖε, γίλον τέκος Ἀντιοφίημοι, (310)
 ποροῦναι μ' ἐκέλειε θεῶς ἱερόμα καλὰ.
 αὐτὰρ ἐγὼ ψαμαρῆσιν ἐπ' ἡϊόνεσσιν ἔνεικα 310
 κῆλα, τὰ γ' ἐκ δρυὶς ἔστι φερεσβίον· ἐν δ' ἄρ' ἵπερθε
 περκαῖῃ κατέθηκα θεοῖς ἐπινήχια δῶρα.
 καὶ τότε δὴ κρανιῆρα βοῶν περιμήλεια ταῖρον (315)
 σφάζον, ἀνακλίας κεφαλὴν εἰς αἰθέρα δῖαν,
 ζωοταμών· περὶ δ' αἶμα πέριξ χέον ἔνθα καὶ ἔνθα· 315
 αὐτὰρ ἐπὶ κραδίην ἐρείσας ποπάνοισιν ἔθηκα
 λείψας ἵγρον ἔλαιον, ἐπ' αὐτῷ δὲ γλάγος ἀμνῆς.
 ἱρώας δ' ἐκέλεισα περισιαδὸν ἀμφιχιθέντας (320)
 δοῖραι· ἐταμπίξασθαι ἰδ' ἄορα ζωπύγνια
 βύρση τε σπλάγχνοισι τ' ἐρειδομένοις παλάμησι. 320
 θῆκα δ' ἄρ' ἐν μέσσην τεῖχος κιλεῶνος ἐρείσας
 ὀστράκον, τῷ πάντα περισφραδέως ἐμέμικτο·
 Λίμητιρος μὲν πρῶτα φερέσβιος ἀλγίστον ἀκτὶ, (325)
 αἶμα δ' ἐπὶ ταίροιο, θαλάσσης θ' ἀλμυρὸν ἵδωρ.
 στέψασθαι δ' ἐκέλεισα κύνελοις ἐρόντας ἐλαίης· 325
 καὶ τότε χορσεῖην φιάλην χεῖρεσσιν ἐμήσιν
 ἀμυτλίσας κιλεῶνος ἐφεξείης ἐπένειμα,
 γείειν ἄνδρα ἔλαστον ἐρισθενέων βασιλῆον. (330)
 περκαῖῃ δ' ἐκέλειον Ἰήσωνα λαμπάδα θέσθαι
 πείλεις ἄζαλέης· ἵπῳ δ' ἔδραμε θεσπεσίῃ γλῶξ. 330
 δὴ τοῖ' ἐγὼ πρὸς χεῦμα πολισφλοίσβοιο θαλάσσης

310 ἔνεικα Abel] ἐνείκα (ἐνήκα). — 312 περκαῖῃ S. idem ad l.] πέπλα
 πολλά. — κατέθηκα S. idem ad l.] παρεκατέθηκα. — 315 ζωοτάμον
 vol. l. — περὶ δ' αἶμα πέριξ Hermann] περὶ δ' αἶμα περὶ. — 316 ἐπὶ
 (iesner] ἐπεί. — ἐρείσας Schenkel] θραίσας. — 320 σπλάγχνοισι τ'
 (iesner] σπλάγχνοισιν. — ἐρειδομένους Schenkel] ἐρειδομέναις. — 326
 ἐμήσιν Hermann] ἐμαῖσιν. — 327 ἐπένειμα S. idem ad l.] ἐπέτειμοι.

χείρας ἐπατείνας τὰ δ' ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα·

Ὡλεανοῦ μεδέοντες ἀλιγλίστοιό τε πόντον (335)

ἐμξίθιοι μάγαρας, καὶ ὕσσι ψαμαθώδεας ἀκτῆς

ταίεθ' ἄλιτροτάλοις καὶ Τηθύος ἔσχατον ἕδωρ· 335

Ληρέα μὲν πρῶτιστα λαλῶ πρέσβιστον ἀπάντιον

ἄμμιγα περὶέχοντα κόραις πάσισιν ἔραυναῖς·

Γλαυκὴν τ' ἰχθυόεσσαι, ἀπείριτον Ἀμφιπρίτην, (340)

Πριυέα καὶ Φόρμινα καὶ εἰριβίτην Τρίτινα

λαυνήροὺς τ' ἀνέμοις αἴραις μίγα χρυσεοτάρσοις 340

ἄστρα τε τῆλε φανέντα καὶ ἀγλῖα Νικιὸς ἑρεμνῆς

αἰγὴν τ' Ἡελίοιο θοῶν προποδηγέειν ἵππῳ,

δαίμονας εὐαλίσις τε μιγαζομένοις ἔρῳσιν (345)

ἀκκυίοις τε θεοῖς ποταμῶν θ' ἄλιμνρῆα ρεῖθρα

αἰτόν τε Κρονίδην σεισίχθονα, κίανοχαίτην, 345

κίματος ἐκτροθορόντα μολεῖν ἐπιτάροθον ὕρῳν.

ὄφρα μὲν οἷν ἐτίλοιροι Ἰήσορος ἐμπεδον αἰεὶ

μῖμνονμεν προφρόνως ξινῶν ἐπαρτηρόνες ἄθλων, (350)

ζῷοὶ νοστήσῃμεν ἑὰ πρὸς δόμαθ' Ἰλαστος·

ὅς δέ γε σινθεσίας δηλήσεται οἶκ' ἀλεγγίζων 350

ὕρῳν ἱπερβάσι, τοῖτον δ' ἐπιμάριτοι ἔστιον

ἰθύνειρα Δία καὶ Ἑριννίης αἰνοδότεια.

Ὡς ἐφάμην· οἳ δ' αὐτίχ' ὁμοφροσύνῃ κατένεισαν (355)

ἔρῳα δειμαίνοντες, ἐσημῆραντο δὲ χερσίν.

αἰτὰρ ἐπεὶ ῥ' ὁμοσάν τε τελεύτησάν τε τὸν ὕρῳν, 355

δι' ἰότε νηὸς ἔης κοῖλον κίτος εἴσε τέρεσαι

πάντες ἐφειξείης, ἵπῳ δὲ ξιγὰ τείχε' ἔθεντο

κῆρας ἐρεμνύσαντες· ἐλέλλειο δ' αἰτιόθι Τίγρις, (360)

ἐλαιαδίοις ὕπλοις δῆσαι πάρα κλίμακα μαλρῖν,

ἰατία δ' ἀγλῶσαι, λιμένος δ' ἐλ πείσμαι' ἀρέσθαι. 360

334 ψαμαθώδεας v.l. — 337 πάσισιν Hermann] πάσαισιν (πασαι-
σαι). — 338 τ' Sanctamundus] δ'. — 341 τῆλε φανέντα Wied] τηλέ-
φαντα. — 342 θοῶν (θεοῶν, ποδῶν. — 347 ὄφρα Hermann] τόφρα.

— Ἰήσορος Hermann] Ἰάσορος. — 349 ζῷοὶ v.l. pro ζωοί. — 350

σινθεσίας Hermann] σινθεσίης. 351 ἐπερβάσις Sanctamundus]

ἱπερβάσιον. 353 αὐτίχ' Hermann] αὐτίς. — 359 παρὰ v.l. —

πρὸ πείσμαι ἀρέσθαι Pind.] πείσματα θέσθαι.

καὶ τότε δὴ λίγην οἶρον ἐπιπροέηκεν ἄρραι
 Ἦον, Ζηρὸς ἄροισις, ἐτείγετο δ' ἐς πλόον Ἀργώ.
 οὐ δ' ἄρ' ἐπ' εἰρεσίην ἐπεχον χεῖράς τε τύον τε
 ἀλμυροὶ βασιλῆες, εἰέτμετο δ' ἄσπετος ἄλκι,
 ἀφροῦ ἄμ' οὐδαίνουτος ἱπὸ τρώτιν εἶθα καὶ εἶθα.
 αἴμος δ' ἱερὸς ὕρθρος ἀπ' Ὀλλεανοῖο ροάων
 ἀντιολίας ἦροιγεν, ἐφέσμετο δ' ἰριγείεια
 ἰδὲ φάος θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φέρουσα.
 καὶ τότε δὴ σλοπιαί τε καὶ ἡρενέσσα κολῶντι
 Πηλῖα ἰλίντος ἀπ' ἡμόνος κατεφαινε.
 Τίσις δ' ἀμπαίσας δολιχῆς οἰήια νηὶς
 μεθὺν ἱπ' εἰρεσίῃσιν ἐλέλλετο κῆμα χαρῆσσειν.
 καὶ ῥα θοῶς ἀκτῆσιν ἐπέδραμον· ἐλ δ' ἄρα νηὶς
 κλίμακα δοιρατὴν λιμένων ἔνιουσθε χάλασσαν,
 ἐλ δ' ἔβαν ἱρώες Μινίαι, παίσαντο δὲ μόχθοι.
 τοῖσι δὲ μέθων ἦρχεν ὀμιλαδὺν ἱππότα Πηλεΐς.
 Ὡ φίλοι, ἀθρεῖτε σλοπιῆς προΐχοντα κολινὸν
 μίσσων ἐνὶ προῶνι κατὰσκιον, ἔνθα τε Χείρων
 ναίει ἐνὶ στήλιγγι, δικαιότατος Κεριαίρων,
 οὐ τράφεν ἄν Φολόην, Πίνδοι τ' αἰπεινὰ λάρνα,
 ὥς ῥα δικασπολίῃ γάνηται καὶ ἀλέσμασι τοῖσιν.
 ἄλλοτε δ' αἶ Φοῖβον λιθάριν μετὰ χερσὶν ἀράσσειν,
 ἢ λιγυρὴν φόρμιγγα χελυκλόνοι Ἑρμῶντος
 πᾶσι περικυλίεσσι διλαστολίας ἀναφαίνει.
 τῷ ῥα καὶ ἡμέτερον κοῖρον θέεις ἀρχιρύτεις
 νήπιον, ἀρτιγένεθλον, ἐν ἀγλαλίδεσσι λατῶσα
 Πήλιον εἰσοσίγηλλον ἔβη, Χείρωνί τ' ἔδωκεν
 εἰ καὶ ἐπισταμένως ἀγαπαζόμεν ἰδ' αἰμιάλλειν.
 οὐ δὴ μοι πόθος ἐστὶ περὶ φρενα θηγῆσασθαι,

361 ἐπιπροέηκεν μέσθαι cod. m. corr. Voss — 371 δολιχῆς
 Hermann] διὰ γῆς (δισσῆς cod. m. utt). — νηὶς Hermann] νηρος. —
 373 ἀκτίσιν cod. m. — 378 εἶθα τε Hermann] εἰθάδε. — 380
 αν Φολόην Wakefield] ἐν φολόῃ. — 381 γάνηται Abel] μελεται.
 ἀλέσμασι Gesner] ἀλγέσμασι. 383 χελυκλόνοι Abel] χελυκλόιοι —
 385 τῷ ῥα Hermann] τόφρα.

- ἀλλὰ, φίλοι, τελευτήσωμεν ἐπὶ σπέος, ὕφρα ἴδωμεν
 ἔξιν παιδὲς ἐν οἴῳ, καὶ ἔθρυσιν οἷσι γένασται. 390
- Ὡς εἰπὼν ἔξιζει ἀταρπυνοῦ· οἱ δ' ἐπόμεσθα.
 αἰτὰρ ἐπεὶ αἰλὴν εἰσιέλθομεν ἡεροειδῆ, 395)
 καὶ εἰ κελλιμένος μὲν ἔσ' οἰδαίοιο χαμῖνις
 αἰτο μεγάς κειταιρος, ἀπιθήρειστο δὲ πέτρῃ, 395
 ἱετῆρσιν ὀπλῇσι ταυισσάμενος θυρὰ κῶλα.
 ἀρχοῖ δ' ἰστάμενος Θητιὸς καὶ Πηλεὺς αἶδ'·
 χερσὶ λίθην ἔρασσε, φρένας δ' ἐπειτέρπειο Χείρων. (400)
 ἀλλ' ἔτε δὴ ῥ' ἄθροισεν ἀγαλλεμποῖς βασιλῆας,
 ἀστυασίῳ ἀνόρησε, κίσει δ' ἄρα φῶτα ἔλαστον· 400
 δαῖτα δὲ πόρσινεν· μέθρ' δ' ἀμφιφορεῖσι κομίσσας
 φρυγᾶλεις ἔστρωσεν ἱπὸ σιζάδεσσι πέτρῃ·
 κλειθῆραι δ' ἐλέλυσεν, ἀδαιδάλτοις δ' ἐπιπλεγμαῖς (405,
 χρῆνι χίδην τροίθηνε σιῶν ἐλάφῳν τε ταχυῶν·
 αἰτὰρ ἐπεὶ ἐπένειμε ποτὶν μελιηδέος οἶνοι. 405
 ἀλλ' ἔτε δὴ δόρυ τοιο ποτὶ θ' ἄλκις ἐτλετο θυμῷ,
 χερσιν ἐπιροτέοντες ἐμόλλειν, ὅφρ' ἂν ἐγώ γε
 διόρῳ Χείρῳι διωλίγῃον λιθαρίζων. (410,
 ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· πέρι γάρ μοι ἐτήληθεν αἰδέως,
 ὑπλόιτρον γεραῖα γερατέρι ἰσοφαρίζειν· 410
 μήσθ' αἰδὼς Χείρῳι ἐλιλαίετο καὶ μ' ἀέζοντα
 ἠώγει ἄδοιτ' ἐριδαιέμεν εἵνεκα μολιῖς.
 πρῶτος δ' αὖ Κένταιρος ὑείρατο πηλεΐδα καλὴν, (415)
 ἦν ῥά οἱ ἐν χείρεσσι φέρων ὄρεξεν Ἀχιλλεΐς.
 ὅς δ' ἄρ' αἶδε μάχην Κενταύρων ἐξοιμοθέμων, 415
 οἷς λατῖθαι κατέπεφνον ἀιασθαλίης ἔνεκα σφῆς,
 ἦδ' ὥς Ἡρακλῆι κατακτῖα μαιμώοντες
 ἐν Φελίῃ δήρυσαν· ἐπεὶ μένος οἶνος ἔχειρε. (420)

393 ἔπειτ' δαι. tamantias ἐπ' εἰς. — 395 πέτρην c. bl. —
 398 λίθην Herimant] λέραν. 402 τ' post φων. del. vit. Herimant. —
 403 ἐπὶ Sanctamantis] ἐπὶ. πλεγμαῖς Wul] πλαγμαῖς. —
 406 θυμῷ Supl. vias] θυμός. — 409 μοι ἐτήληθεν Voss] μ' ἐπὶ-
 αθεῖ. — 412 ἄδοιτ' Sanctamantis] ἄδοι. 414 οἱ Herimant
 τότ'. 416 σφῆς H. tuc. vias, σφῶν. — 418 οἶνος P. tuc. vias] οἶνοι.

αὐτὰρ ἔγωγε μετ' αἰτὸν ἔλων φόρμιγγα λίγαιαν
 ἐλ στέματος μελίγτην ἱεὺς ἀνέπεμπον ἀοιδὴν. 420
 πρῶτα μὲν ἀρχαῖον χάεος μέλατα σκίτον Ἴμιοι,
 ὥς ἐπάμειψε φίσεις, ὥς τ' οὐρανὸς ἐς πέρας ἦλθε·
 γῆς τ' εἰριστέρων γενεσιν πιθυμένας τε θαλάσσης· 425
 προσήϊταιόν τε καὶ αἰτοτελῇ πολίμητιν Ἑρωτα,
 ὥς θ' αἶ' ἔφυσεν ἅπαντα διέκριθεν ἄλλο πρὶς ἄλλοι· 425
 καὶ Κρόνον αἰνολέτην, ὥς τ' ἐς Λία τερτιλέραινον
 ἦλθεν ἀθανάτων μαζάρων βασιλῆος ἀρχή,
 μέλτον θ' ἐπλοτέρων μαζάρων γενεσὶν τε κρήσιν τε· 430
 καὶ Βριμοῦς, Βάλχιο, Γιγάντων τ' ἔργ' αἰδέηλα,
 ἀνθρῶπων τ' ὀλιγοδρανέων πολυεθεία φίτην 430
 ἦειδον· στεινὸν δὲ διὰ σπένος ἦλθεν αὐδὴ
 ἡμετέρης χέλκος μέλιχρὴν ὅπα γηρυνίσης.
 στείνετο δ' ἄλρα κάρηνα καὶ ἄγλαα δενδρίεντα 435
 Πηλίου, ἱψηλὰς τε μετὰ δρύας ἦλθε γῆρας·
 καὶ ῥ' αἶ' μὲν πρόρριζοι ἐπ' αἴλιον ἐρρώοντο 435
 πέτραι τ' ἐσμαράγῳιν, θῆρες δ' αἰόντες ἀοιδῆς
 σκίλλεγγος προπάροιθεν ἀλυσσάζοντες ἔμμενον·
 οἴωνοί τ' ἐκίλλοιτο βοαύλια Κενταίροιο 440
 ταρσοῖς κεκμηῖσιν, ἔης δ' ἐλάθοντο καλιῆς.
 αὐτὰρ ὄρων Κένταυρος ἐθάμπεε χεῖρ' ἐπὶ παλμῷ 440
 πυκνὸν ἐπισσεῖων, οὐδας δ' ἤρασσεν ὀπλήσι.
 Τίφης δ' εἰσεπέρησε νεὼς ἄπο, καὶ ῥ' ἐλέλειπεν
 ὦλα περᾶν Μινίησιν· ἐγὼ δ' ἄμπαλον ἀοιδὴν. 445
 οὐ δὲ θοῶς ἤγερθεν, ἔδινε δὲ τείχε' ἔλαστος.
 παῖδα δ' ἐν ἀγκαλίδεσσιν ἀνίσχανεν ἱεπτόια Πηλεΐς, 445

421 μέλατα σκόντον Alcl μελανήφατον. Ἴμιοι Schenkl (Ἴμειον
 Wob Ἴμνον. — 422 ἐς πέρας Steinh. s. ἐσπέρας. — 423 πυθμένας Her-
 mann] πυθμένα. — 425 ὅσσα τ' ἔφυσεν edl., corr. Wiel. — διέκριθεν δ'
 ἄλλο (vel ἄλλον) ἀπ' ἄλλου edl. : corr. Voss. — 431 στεινὸν Stephanius]
 στεινόν. — 433 στείνετο Wob] ἔστατο (ἔστατο). — 435 αἶ' Her-
 mann] αἶ. — ἐρρώοντο Hermann] ἐθρώισκοντο. — 439 κεκμηῖσιν
 edl. — 440 παλμῷ Wob] καρπῷ. — 441 ἐπισσεῖων edl. — 442
 εἰσεπέρησε νεὼς Stephanius et corrector Libri Vindobonensis] εἰσεπέρησεν
 νεὼς. — 443 περᾶν Steinh. s. περᾶν. Μινίησιν Hermann] μινίαι-
 σιν. — ἀοιδὴν Schenkl] ἀοιδῆς. — 444 ἔδινε Pierson] ἔιτυγε.

καὶ ὃ' ἔλασεν κεφαλῇ τε καὶ ἄρῃσι φάεα καλὰ
 διακρίβεν γελῶν· ἀηλῆθη δὲ φρέν' Ἀχιλλεΐς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ Κένταυρος ἔη γέρας ὥπασσε χειρὶ
 νεβρῇν καρδαλέην, ξεινίον ὄφρα φέροισι. (450)
 ἀλλ' ὅγε δι' σπύλιγγος ἀιοπροθορόντιες ἔτῃμεν,
 450 ἄνοις ἐλ σκοπιῖς ὃ γέρον ἀνὰ χεῖρας αἰείριν
 Φιλιρίδης ἤρῃτο, θεοῖς δ' ἐπελέλλετο πάντα,
 νόστιον μὲν Μητίρσιν ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἀρέσθαι
 455 ὀπλοτέρους βασιλεῖσιν ἐπ' ἐσσομένοις μερόπεσσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ὃ' ἐπὶ θῖνα καὶ ἐς νῆα πάντες ἔλυσαν,
 455 ἐν προτέροις θώκοισι καθίζανον· ἐν δ' ἄρ' ἐρετιοῖς
 χεῖρας ἐφαπλώσαντες ἰγρὴν ἄλα ἰόντιον ἔλαστος
 Πήλιον ἐκνείσαντες· ἰπὲρ μέγα λαῖμα δὲ πότιον
 460 ἄφρὸς ἐπιζείων χαροπὴν λύναντε θάλασσαν.
 Τισαίη δ' ἀπέριφθεν ἄρηι καὶ Σιπιάς ἀκεί,
 460 φάσθαι δὲ Σλίαθος, Ἰέλοπύς τ' ἀνεφαίπειτο σῆμα
 ἀρχιάλως θ' Ὀμόλῃ ρεῖθρόν τ' Ἀμίρον ἀλιμιρῆς,
 465 ὃς διὰ πολλὴν γαῖαν ἰεὶ μεγαλότρομον ἶδμεν.
 Οἰλίμπον δὲ βαθισκοπέλοι πρηῶνας ἐριμνοῖς
 εἰσέδρακον Νηΐαι καὶ Ἄθω δειδρωδέα κτημὸν
 465 Παλλήνην τ' εἰρεῖν ἰδὲ ζαθέην Σαμοθράκην,
 466 εἶθα καὶ ὄρηα φριγὰ θεῶν, ἄρρητα βροτοῖσιν,
 ἄσμενοι εἰσετέρησαν ἑμαῖς ἱπεθυμοσίνησιν
 470 ἤρωτες· μετὰ γάρ σφιν ὑφέλοισιμον ἀνθρώποισι
 470 εἴηδε Θηητολῆς ἀβολεῖν πλωτῆρσιν ἐλάστοις.

447 φρέν' Stephanius] φρένας. — 449 νεβρῇν S b u voh r νεβρῇν. —
 452 Φιλιρίδης Abel] φιλλιρίδης. — 453 Μητίρσιν Herianus] μητίαισιν. —
 454 βασιλεῖσιν ἐπ' (ὁ κωπ) βασιλεῖσι καί. — 455 ἐπεὶ ὃ' Herianus] ἐπεὶ
 τ'. — 457 ἰγρὴν J c b s] ἰπείρ. — 458 δὲ Herianus] τε. — 460
 Τισαίη Eschenbach] πεισαίη. — 462 δ' pro θ' cod. l. — Ὀμόλῃ Eschen-
 bach] ὀμαλῇ (ὀμάλῃ) — τ' Ἀμίρον ἀλιμιρῆς Ab. l.] θ' ἀλιμιρῆς εἰαίλου. —
 463 ἰεὶ Herianus, ἰε. — 465 κτημὸν W u.] κάμιον. — 466
 Παλλήνην Esch. bach] πελλήνην. — σαμοθράκην cod. l. — 467 ὄρηα
 Sappamanus] ὄρηια (ὄρηια). — δὲ post ἄρρητα addit Stephanius. —
 468 ἑμαῖς Herianus. ἑμῆς (ἐμῆς). — 470 ἀβολεῖν Herianus] ἄμωτον.
 ἐλάστοις Eschenbach] ἔλαστος.

Σιπιαλαῖς δ' ὀφρέσσειν ἐξέλασμεν ὠκίσταλον κῆν
 Αἴμαρ ἐν ἡραθέῃ· τίθι περ καὶ ἔργα μυῖλαι
 θηλυτέραις· αἵ γάρ οἱ ἀσιεύσαντο σινεΐοις (475)
 σφῆσι ἀτασθαλίῃσι, καὶ ἡ γλῆν' Ὑψιπύλεια
 ἐλδομένης κραίνεσσε, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη, 475
 ἀλλὰ τί σοι περὶ τῶνδε πολὺν λόγον ἀμφαδὼν εἰπεῖν,
 ὅσσον ἐφ' ἑμερον ὄρσεν ἀγαιαῖς Ἀθηναῖόδεσσι
 κέ τρις ἐρωτοτόμος Μινίαις ἐς λειτρά μιγῆναι. (480)
 γήλυροις Ὑψιπύλῃ ῥατοῖς ἐδάμασσαν Ἰήσων,
 ἄλλῃ δ' ἄλλος ἔμιλτο· καὶ ἐλλελάθοντο πορείης, 480
 εἰ μὴ ἀποιορτοῖς ἐν ταῖς θεύξις ῥοῖ θ' ἑμερ
 ἡμετέροι θελχθέντες ἔβαν ποιεῖν ἡ μέλαιναν
 εἰρεσίην παθέοντες, ἐπιμύσαντο δὲ μόχθοι. (485)
 Ἐνθεν ἐς Ἑλλάσποτον ἱππύοις φέρεν οἶρος,
 ἀραῖς Ζήφυρος, σιειῆς ἀπάτερθει Ἀλῆδοι 485
 Ἰθύν, Λαρδαίην, Πιπύην τ' ἐτι δεξι' ἔχοντας,
 οἳ καὶ Ἀθηναῖόδεσ Περμύτης τ' εἵσταχιν αἶαν
 ἀργυρίαις Αἰαχτος ἐπιπλήξει προχοῇσιν. (490)
 αἰψα δ' ἐκιδρύσσοισα θέει πολυηγέρος Ἀργεῖ.
 ἀετὰρ ἐπὶ θαμάρουσιν ἐκίλσαμεν· ἐν δ' ἄρα Τίφει, 490
 ἰθύντορ ἀνέτοιτο, καὶ ἀγλαὸς Αἴσωνος υἱός,
 σὶν τ' ἄλλα Μινίαι γλαιώτιδι Τριτογενεῖ,
 θῆξαν αἰεταίτες βροτὴν λίθον· εἴθα τε νύμφαι (495)
 κρήνην ἐν Ἀρισσίῃ καλὰ νάματα γλυμμίρουν,
 οἷμα δ' οἱ πλώουσιν αἰὰ πλατὴν Ἑλλάσποτον 495
 εἶδος αἰτετόλῃσε μεχρὶ ἐντοσθε γαλήνῃ,
 λίμασι θειομένοις ἰτὸ χειμερίῃσιν ἀέλλαις,
 οἷδ' ἐς γαῖαν ἔρριψαν εἰργάμπτοις ἀγρίοις.
 εἴθα δὲ πορσύνοντες ἐπὶ κροάλαις προήχοισαι

471 ὀφρέσσειν Herlmann] ὀφρέσσειν — κῆν Herlmann] καῖν. — 473
 οἱ Herlmann] κη. — 481 θ' ἑμερ Fs Herlmann] θημερ. — 483 ἐμεμύ-
 σαντο c. 3d. — 484 ἱππύους Wiel] ἑμ' ἡγούσας. — 486 Ἰθύν Rahnk. b]
 Ἰλιον. — ἐτι δεξι' S l m id t] ἐπιδύξι'. — 487 Ἀθηναῖόδεσ Holst. n. s]
 ἀβαρναῖδας. — 493 εἴθα τε Herlmann] ἔνθα δέ — vv. 497 et 498 seem
 mutare iussit et θειομένοις pr. θεινόμενοι scripsit Wel.

δεῖπνά τε καὶ κλισίῃ, δόρυπον μεμύμεθ' ἔλαστοι. 500
 δὲ ἰὺς κεκλημένοισιν ἐπύλθε Κίζιλος ἦρος,
 ὃς Λολιέων ἦρασσε περιλιόνει ἀνθρώπων,
 Αἰνῆος φίλος υἱός, ὃν ἰ τέκε δῖα χιταίων, 505
 Εἰσώροισι θυγάτηρ, Αἰνίτη καλλιπάρης·
 ὃς ὅα φιλοξενίῃ Μυρίας ἐγέρηρεν ἄπαντας
 σῆμαίωσι πῖά τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἔλικας βοῖς
 ἀγροτέροισι τε σῖτος· δῶκεν δ' ἔτι οἶνοι ἐριθρόν· 510
 σῖτοι δ' ἄφθορον ἦεν ἀποπλώοισι φέρεσθαι
 χλαίνας τ' ἠδὲ ἰάλητας ἐπιήτοις τε χιτῶνας.
 φίλατο δ' αὖ παρεόντας ἐμνηστῆρας ἔνεκα σῆγ'·
 καὶ ὅα ταιημερόισι ἐν εἰλαπίνῃσιν ὄμαρτεν. 515
 Ἄλλ' οὔτ' ἐς Ὀλυσσέοιο ῥόον βυπτιζέτο Τιάν,
 μήνη δ' ἀστοχίτων ἔταγεν μελαταιγέα ἱερήνη, 520
 ἡνίκα ἀριέσεται κίων ἀνέρες, οἳ ὅα νέμοντο
 Ἀργείοις ἐν ἔρεσσι τεθιγλῆτες εἴελα θυροί,
 Τιᾶσι βριαροῖς τ' ἐιαλίγμοι ἠδὲ Γίγασιν·
 ἔξ' ἄρ' χεῖρες ἐλάστω ὅπ' ὤμων αἰσσοίτο. 525
 οἷς κίε' ἐπαθρήσαντες ἀμεινόμετοι τασιλῆες
 ἐς μέθον ἐρμαίνοντας ἀοῖμα τεῖχε' ἔδειον.
 καὶ ὃ' οἳ μὲν πείλῃσιν ἀμύνοντ', οἳ δ' ἐλάτῃσιν· 530
 ἐν δ' ἔκεισαν Μυρίασι κατὰ σπασίεσσιν ὀμίχλῃν.
 οἷς τοι ἐπειρομένους πτεῖνεν Λιὸς ἄλκιμος υἱός
 ἑσπερίων. σὺν δ' Αἰνέας ὄλισε παῖδα 525
 Κίζιλον, οὔτι ἐμὸν, ἀλλ' ἀφραδίῃσι τεθιγθεῖς·
 τῷ δ' ἄρα μέρσιμον ἦεν ἴσ' Ἑρακλῆι δαμῆναι.
 αἰψὰ δέ οἱ Μυρίαί κούλης ἔπτοσθεν ἔβησαν
 ἠέως τειχίφρεα, ποῦ δὲ ζιγὴν ἴζον ἔλαστοι. 535
 Ἰήφις δὲ πρόμνηθεν ἐπύπτει, ἠδ' ἐλέειε 540

502 Λολιέων Η. m. l. δ' δολότων. 503 ἢ W. l. οἳ — 504
 Εἰσώροισι θ. Αἰνίτη Is. h. ub. l. Εἰσώροισι θ. αἰνίτη. 507
 ἐπὶ — l. — 509 χιταίαν — 510 φίλατο (ασπ.)
 φιλάτο. — 511 ἐμνηστῆρας Η. m. l. εἰλαπίνων — 512 οὔτ' ἐς
 W. l. h. l. ὅτι γ'. 515 τεθιγλῆτες W. l. τεθιγπότες. — 519 ὁρ-
 μασάσεται (ασπ.) ὁρμασάσεται 523 Αἰνέας Η. m. l. αἰνέων. —
 528 προμνηθεν α. m. l.

κλίμακα νηὸς ἔσω ἐρίσαι καὶ πείσματα λῆσαι.
 ἀλλ' οὐ οἱ λίοντο κάλοι, δεσμοῖσι δ' ἀγίλτοισι
 533 ὠκείης σιροφάλλιγγος ἀριρότες ἐσφίγγοντο
 νῆα κατειργοντες. θάμνησε δὲ Τίτης ἀμίμον,
 535 ἄφθογγος δέ οἱ ἦκε χερῶν οὔρεα νηὸς
 Ἀργείης· οὐ γάρ οἱ ἐλλεπετο κῆμα περῆσαι·
 Ρεῖν γὰρ κοιέσχε δεῖδοι πότος εἶνεκα φωτός.
 540 ἀλλ' ὅτε πρὶς μέσατον νηὸς προὔβαινεν ἀταρτὸς
 ἄσπερα τε τιλευραῖη δῶκεν ῥόον Ὀλλεανοῖο,
 545 ὅσσε λιβεργητῆρος ἐπέστιχε νήδιμος ἵππος.
 τῇ δὲ παῖδ' κνώσσουντι θεὰ μενέδοιπος Ἀθήνη
 ἄγχι παρισταμένη παιειήνυμα σῆματ' ἔφαιεν·
 550 ὅδε δ' ἐμοκλίσασα θεηρόρον ἔννετε μῦθον·
 Εἰδεις, Ἀγνιάδη, γλυκερῷ βεβολημένος ἵππῃ,
 545 κῶμα περὶ βλειφάροισι λαβὴν· ἀλλ' ἔγρεο, Τίτη,
 κέλλεο δ' ἰρώεσσι μολεῖν ἐπὶ νήεμον ἀντίην
 555 νηὸς ἀποπροθορόντας, ὅθι ξένος ἐν ἰαμάθοισι
 κεῖται ἀποσφθίμενος· εἴ οἱ κτέρεα κτερεῖξαι
 παμμήτειρα ῥέη κέλειται γέρα, ἡδ' ἐπιλοιβὰς
 560 δαῖτα ὑποχθορίης, καὶ δάκρυα λειβόμεν ἔσπων
 σίδομένοις θέμιν ἀγροτελῇ, ξεινὴν τε τράπεζαν·
 565 ἐν ᾧ ἄλιον ἔλπεινε θαλὼν διὰ νήκερον ὕψηλην
 Ηρακλείης· θυμὸν δὲ θεῶς ἐχολίσατε Ρεῖης.
 ἀλλ' ὅπῃτ' ἂν θεσμοῖς ξεῖνον σεβάσησθε θαινόντα,
 570 Μήδιμον αὐτίκ' ἔπειτα ῥέης ἔδος εἰσαναζάντες
 ἱλασμοῖς ἱεροῖς Γαίης ἀρέσασθε θίγαίρα,
 575 πείσματα δ' ἀράμειοι τότε δὴ μώεσθε πλόοιο.
 ὣς εἰποῖσα θεὰ πάλιν ἐιράττει ἴσον οἰσιγῇ
 οἶρανὸν ἐσσιμένη· τοῖ δ' αὐτίκα κῶμα κεδάσθη·

529 εἶσαι c. m.

533 φωτός Wil] λαοῦ. —

538 λιβερ-

γητῆρος ἐπέστιχε Schenker] λιβεργητῆ προσεπέστιχε. — 540 παιε-

τήνυμα Dorville] παρειήνυμα — 543 λαβὼν Wakefield] θαλῶν. —

547 ἡδ' ἐπιλοιβὰς Ruland] ἡδὲ τε λοιβάς. ἡδ' (τε λοιβάς). —

549 ἀγροτελῇ c. d.

552 ὅπῃτ' αἰσθητῆρος ὑπότεν.

περίμενος δ' ἄλτο θοῶς· ἀνέγειρε δὲ λαὸν αἰετῶν (569)
 τοίχων εἶδα καὶ ἐνθα παρακλιδὸν ὑπνώοντα,
 ψυχῇ ἰστορομένον· ἄφαρ ἱρώεσσι δ' οὐκίροι 560
 φάσματα πᾶσιν ἐνίσπεν ἐπιδρομάδην ἀγορεύων.
 οἳ δὲ θοῶς ἤγερόθεν, ἐπ' ἰόνα δ' ἄλτο ἔλαστος.
 ἧ δὲ κατ' ὀφθαλμοῖο πέλον χρισίηνος Ἡῶς (565,
 ἀντολίην ἤνοιγεν, ἐδέχοντο δ' οἶρανός ὕρθρον·
 καὶ τοὶ ἀριστῆες Ἥριαι γένυν εἰσενόησαν 565
 αἶματι καὶ νοσή πεπαλαγμένον· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄλλοι
 δῆλοι ἄμμιγ' ἔλειντο, πελώρια σώματα θηρόν.
 ἄλλ' οἳ μὲν βασιλῆα περισταδὸν ἀμφιχιθέντες (570)
 Κίζικον εἰξέστοισιν ὑπὸ πλακέεσσιν ἐθήσαν,
 ἂν δ' ἄρα τίμνον ἔχειαν, ἐδομήσαντο δὲ σῆμα, 570
 φηροῖς δ' αἰψα κόμιζον, ἰδ' ἔντομα πορσίοντες
 παρμέλαν' ἐν βύθροις μετελίσθου. αἰτὰρ ἔγωγε
 ψυχὴν ἱλασάμην σπένδων μελίσματα χίτλων (575)
 ἰδατί τ' ἰδὲ γάλακτι, μελισσορίτων τ' ἀπὸ ρυσμῶν
 λοιβὰς συμπρυχέων καὶ ἑμοῖς ἔμποισι γεραίρων. 575
 αἰτὸς δ' Αἰσονίδης προῖθήλατο πᾶσιν ἄεθλον,
 τιμῆδίοι ἐπ' ἀγῶνος ἑταίροις ἔμμεν ἄεθλα,
 δῶρα, τὰ οἳ πόρει Ὑψηπύλῃ ἱμνοῖο φέρεσθαι. (580)
 Ἀργαῖον μὲν δῶκε πάλιν γέρας ἀμφιζύπελλον
 χρίσειον πολυχαιδὲς ἔχειν· Πηλῆι δ' ἔδωκεν 580
 ἄσσοιτι σιαδίοισι ποδιωκείης ἕνεκα σφῆς
 χλαῖναν φοινιλέην, πολιδαίδαλον ἔργον Ἀθήνης·
 αἰτὰρ παγκρατίοι δῶκεν γέρας Ἡρακλῆι (585)
 ἀργίρεον χρυτῆρα παιαίολον ἱππασίης δὲ
 Κάστρερι χρυσεῖων φαλάρων πολυτεχνέα κόσμον· 585
 πιγμαχίης δὲ τάπητα διασθέα δῶκε φέρεσθαι
 ἀθλοφόρῳ Πολιδείλῃ· ὃ γὰρ κλιτὲν ἦρατο νῆλος.

558 ἀντμῆ c. d. l. — 566 δ' ἄρ' H. v. m. m. γάρ. 567 ἄμμιγ'
 Voss, ἀμφίς. — 569 ὑπὸ πλακέεσσιν c. d. l. d. tt. pro ὑπὸ πλατέεσσιν. —
 575 λοιβὰς d. m. t. a. m. d. i. s.] λοιβαῖς. — 581 ἄσσοιτι W. v.] θάσ-
 σοιτι. — 583 παγκρατίον Gesn. v.] παγκρατίοιο. — 585 Κάστρε-
 ri c. d. l. d. tt. — 586 διασθέα Voss, λειαιθέα.

αὐτὸς δ' εἰλαμπές λάβε οἱ τόξον καὶ ἱστοίς, (590)
 κεινίμειος δέ οἱ ἔλε βελος, τὸ δ' ἀτέλειαισι τηλοῦ.
 δῶκε δ' ὄρ' Αἰσονίδῃ, Μυτιῶν λόχος εἵνεκα τιμῆς 590
 κλέξας εὐανθῇ στέφανον πανφίλλοι ἐλαίῃς.
 αὐτὰρ ἐμοὶ μολπῆς γέρας ὤπυσσε διος Ἴδίων
 ἐμβάδα χρυσεῖσι τιτανομένῃν τετρίγεσσι, (595)
 λῦτο δ' ἄγων, γῆμιν δὲ διέπτατο δώματιος εἴσω
 Κιζίκοι οἰχομένον· τοῦ δ' ὧς κλέε σίγχαμος αἰνῆ,
 στήθεα θριπτομένη λίγ' ἐλώγιεν, ἀμφὶ δὲ θειρὴν 595
 ἀψαμένη μίρινθα βρύχω ἀπὸ θυμὸν ὕλασσε.
 γῆ δ' ἱποδεξαμένη πλακὶ δάλρυα πίδακος ἔλε
 βλῆξοις· ἀργυροειδὲς ἴδιον πέτρης ἀπὸ λισσῆς
 ἀέναν· Κλείτην δὲ περικτίονες καλέοισι, 600
 καὶ τότε δι' βασιλῆες οἰκιστοὶ δὴν διὰ πίστιν
 κτημὸν ἔσαν ζάθεον καὶ Ἰνδύμοι ἀνρώρειν, (605)
 ἔφρα κε μειλίζαντο οἱ εἰσόντοισι ἐπιλοιβαῖς
 'Ρεῖην πρὸς θιγενῆ, θυμὸν δ' ἀλέοιντο ἀνάσσης.
 αὐτὰρ ἐγὼν ἐπόμεν, γόρυγγα δὲ χερσὶν ἄειρον· 605
 "Αργος δ' αὖθ' ἔλανε λιπὸν εἰσργέα νῆα,
 ὥς ῥα ταυγλοῖον ἐλάτῃ ἀμφιπλεκὲς ἔριος
 ἀμπέλοι αἰαλέης ὄξεϊ ἀτελεσε σιδίρῳ· (610)
 ἔεσσε δ' ἐπισταμένως βρότας ἱερὸν ἰδοσίνῃσι,
 μίμειν ἐμπεδον αἶν ἐπ' ἐσομένους ἀνθρώποις· 610
 λάεσι δ' εἰτίκτοις διμήσατο οἶλον ἀνάσση.
 ἐν δ' ἄρ' ἐπειγόμενοι Μινίαι μέγα δ' ἔζοχα πάντων (615)
 Αἰσονίδης — λιθάκεσσι ἀφρότα βωμὸν ἔτειξαν,
 ὧ ἐπὶ ταιροθίταις λοιβὰς ἰδ' ἱερὰ καλὰ
 ῥέξαν ἀριστιῆς· σπονδῆσι δὲ τέρεπτο 'Ρεῖν, 615

598 λάβε οἱ τόξοι καὶ ἡ πιμπη λαβε τόξον ἡδ' ἐφ'. 590 Μυτιῶν Ab I] μινύης. — 593 χρυσεῖσι δι the power] χρυσεῖην γε. — 599 πέτρης ἀπὸ λισσῆς Wul] κρίνης ἀπὸ μέσσης. 600 Κλείτην (a-si r] κλειτήν — 602 ἔβαν Wul] ἐπὶ. Ἰνδύμοι Hermann] διδύμοι. — 603 οἱ εἰσόντοισι Hermann] εἰσόντοισι. 604 ἀνάσσης δι [l uis] ἀνάσση. — 607 ὥς ῥα Hermann] ὥς γε. — ταυγλοῖον ἐλάτῃ Hermann] ταυγλοῖον (ταυγύλλοι) ἐλάτῃς. — 614 ἐπὶ c. d. — 615 σπονδῆσι δὲ τέρεπτο Hermann] σπονδαῖσι δ' ἐτέρπετο.

αἰτῶρ ἐμ' ἤγορον κλῆσαι θεὸν ἠδὲ γεγεῖραι,
 ὅθρα κεν ἀντομνοῖς νόσιον μελιτδὲ' ἐπάσσαι. (620)
 ἀλλ' ἔτε δὲ θιέεσαι λιγῶσί τε γοιτᾶσάμεσθα,
 Ἀργείην ποτὶ νῆα κατήλθομεν. ἐν δ' ἄρα Τῆρες
 ἵφους προΐοντες ἐλέκλειτο· σὶν δ' ἄρα πάντες (625)
 ἑσσίμενοι θόκοισιν ἐπὶ προτέρουσι κάθιζον
 θάρτες ὑπὲρ τοίχοιο καὶ εἰρεσίης μύοντο. (625)
 ἀτρογάτοις δ' ἀπὸ γῆς στρεπτοὶ λόντο κάλως,
 πείσματα δ' ἠπλίδθη· χραιπὺν δ' ἀπὸ Ἰνδίοι ἀζρης
 ἰζμενοι οἶρον ἐγῆγε Ρέη λιπαροκρήδεμνος. (625)
 ἡμεῖς δ' αἰτ' ἐπὶ νηὶ γεράσμεα πέμπτομεν ἱρὰ
 βρομὸν ἐπιστέψαντες ἐπ' ἑσσομένοισι πύθέσθαι (630)
 Πεισματῆρ, τόθι πείσμαι' ἐεργομένης λίθεν Ἀργοῖς.
 Αἰτῶρ ἐπεὶ ῥ' ὀθόνας ἀκάτου πλήρωσεν αἰήτης,
 δῖνε διαπρήσσοις' ἄλμιρθέα κίματα πόντοι. (630)
 Μῆσια δὲ σχεδύθεν παραμείβετο πείρατα γαίης·
 αἶψα δὲ Ρινδακίδας προχοᾶς ἤμειψε θέαισα, (635)
 καλοῖς τ' ἐς λιμένας ψαμαθιώδεας εἰσεπέρισε,
 κελσε δ' ἐπ' αἰγιαλῷ· προτόνοις δ' ἐπὶ χεῖρα βελόντες
 ἰοῖα μηρύσαντο καὶ ἄμφ' ἡμᾶσιν ἔδησαν. (635)
 κλίμακα δ' ἐξώκειλαν ἐπὶ γθοῖς, ἐλ δ' ἔβαν αἰτωὶ
 σίτον καὶ πόσιος λελημένοι· ἄμφι δὲ κνημὸς (640)
 Ἀργαῖοι κατέβαινε βυθισγλόπελοί τε κολῶναι.
 Ἠρακλῆς δ' ἠπείγει' αἶ' ἰλίετας ἐναιίλους
 τόξον ἔχον παλάμαις ἰδὲ τριγλώχινας οἰστοῖς, (640)
 ὅθρα γε θηρίσαιο, πόροι δ' ἐπὶ δόρπον ἐταίροις
 ἦ σίας, ἦ πόρειν λεραῖν, ἦ ἄγριον αἶγα. (645)
 τοῖ δ' ἀψαμαρτήσαντος ὕλας ἐξίλειτο νηὸς
 ἰάθρη ἐπισπόμενος· σκυλιῖς δ' ἄλμυρσεν ἀταρπυῖ
 ἔλῃ, ἔνι πλαγχθεῖς, ἐν δὲ σπέος ἦλθε νημφῶν (645)
 λιμναῖον· αἶ δέ σην ἐσαθρήσανται ἰοῖα

622 τοίχοιο S met. a m d. s.] θόκοιο. 623 στρεπτοὶ F vs u] λειπτοὶ. —
 628 Πεισματῆρ Πεισματῆρ] πεισματῆρ. — 632 Ρινδακίδας Alcl] ριν-
 δακίους. 637 κνημὸς S met. a m d. s.] κνημὸς 638 ὀργάθου c d l. —
 643 ἐνι πλαγχθεῖς S met. a] ἐνι πλαγχθεῖς. 646 λιμναῖον Hermann] λιμνηλίδων.

κοῖρον εἶ' ἡΐθεον, κατερίκαλον, ἔφρα σὶν αἰταῖς (650)
 ἄθανάτος τε πύλη καὶ ἀγέρας ἤματα πάντα.
 ἀλλ' ὅτε πρὸς μεσάτην ἡῶ τρέπεν ὠκείας ἵπποις
 Ἥελιος, λραιπνὸς δ' ἐξ οἴρεος ἐπνεεν οἶρος, 655
 ἐν δ' ἔπες' ἀργενναῖς ὀθόναϊς, ἐγεγώννε Τίφης
 νηὸς ἔσω περάαν, θινὴς δ' ἐλ πείσματα λείν· (657)
 οἱ δὲ κίβερνητῆρος ἐφτημοσίνησι πίθοντο.
 Εἰλαϊδῆς δ' ἀνὰ πρῶνα θοῶς Πολύφημος ἔβαινε,
 ὄφρα κεν Ἡρακλῆα θοῶς ἐπὶ νῆα καλέσσαι· 659
 ἀλλ' οὐ οἱ ξίμβλητο· μόλειν δέ οἱ οἷτι πέπρωτο
 Φᾶσιν καλλίροον μένος ὄβριμον Ἡρακλῆος. (660)
 Αἰτᾶρ ἱππῆροι ληροῖν ἐπερίσαμεν αἶαν,
 ἐνθ' Ἀμικὸς Βεβρύκεσσιν ἐπιρρηγιάλοισιν ἄνασσει·
 ὅστις Πανομφαίου Ζητὸς θέμιν οἶν ἀλεγιζών 661
 ἄθλον ἐπὶ ξείνοισι περιζιτιόνων ἀνδρώπων,
 ὅστις ἐπὶ σταθμοῖς ἡδ' ἀσιεμφῇ δόμοι ἴξοι, (663)
 δῆλατο πυγμαχίης ἱπερόπλου πειριθῆναι.
 τοῖ μὲν ἄρ' ἡίστιωσε βίην κρατερὸς Πολυδείκης
 τύψας ἀπροσάτιως κεφαλὴν σκληροῖσιν ἱμάσι· 665
 λαοῖς δ' αἰ Βεβρύκων Μινίαι χαλκῷ κατέντηραν.
 ἐνθα δ' ἀγορμηθέντες ἱπ' εἰρεσίῃ τε καμόντες (670)
 Βιθινῶν μέγα ἄστι βαθείη, κέλυσαν ἀλιτῇ
 σπείδοντες ἀροχοαῖς, ἡδ' ἐν νηφειαργέσιν ἵλαις
 ἔσπεροι αἰλισθέντες ἐφοπλίσσαι μέγα δόρπον. 675
 ἐνθα κίτ' αἰνόγαμος Φινεὶς ἱπερήρορ θιμῷ
 δοιοὺς ἐξαλάωσε γένοις, προβλήσῃ τε πέτραις (675)
 θιρσὶν ἔλωρ προῖθιγε γιναίων εἵνεκα φίλιων·
 τοῖς δὲ καὶ ἀσκηθεῖς καὶ ὀπωπότης αὐτὴς ἔτειξεν

649 τρέπεν Voss] φέρεν. 651 ἐγεγώννε Τίφης Wiel, τίφης
 δ' ἐγεγώννε. 655 καλέσσαι Eschenbach] καλέσσαι. — 656
 δέ Hermann] γάρ. 657 γάσιν codl. 658 ὑπῆρτοι Ruhnke]
 ἐπ' ἡῶν. — ἐπερίσαμεν Hermann] ἐπεράσσομεν. 664 τοῖ et βίη
 Hermann] τὸν et βίη. 668 τὸ μίγ' (μέγα) ἄστι codl. — 669
 νηφειαργέσιν Schellhorn] νηφαργέσιν. — 670 ἐφοπλίσσαι μέγα Hermann,
 ἐφοπλισσώμεθα. — 673 ἔλωρ Ruhnke] ἐλών.

παῖδε γλιτοῖ Βορέϊ· Φινεῖ δέ οἱ ὕτασαν ἄγην 675
 ἀργαλέοιο κόπον, φωτὸς δ' ἀπενόσφισαν αἰγὰς.
 αἰτὰρ ἐπὶ ζαμενῆς Βορέης στρογάδευσιν ἀέλλαις (680)
 ἀρπάξας ἐλίλινθε διὰ θρήμα πιπνὰ καὶ ἔλα·
 Βισιτοῖς, ἵνα λῆρ' ὀλοῖν καὶ πότμον ἐπίσπι.
 Αἰτὰρ ἐτεῖ Φινῆος Ἀγρηγορίδεω κατέλειπον 685
 αἶλιν, ἱπὲρ μέγα λαῖμα θαλάσσης ἐξιλόμεσθαι
 ἀρχοῦ Κιαιέαις πέτραις, ὥς μοι ποτε μήτιρ
 ἤμετέρι, κατέλεξε περίφρων Καλλιόπεια.
 οἱ γάρ οἱ ἱπάλιξις ὠϊνροῖο πόνοιο·
 ἀλλὰ κροδαινόμεναι ἀνέμων ἀργῆσιν ἀέλλαις 685
 ἐκπλῆγτες πίπτοισιν ἐπ' ἀλλήλῃσιν ἰοῖσαι·
 δοῦπος δ' ἄμ πέλαγός τε καὶ οἶραν ἑρὶν ἵκαστε
 βιγχιμένοιο κλίδωνος ὀριυμένης τε θαλάσσης
 λίματι παφλάζοντι· περίβρεμε δ' ἄσπετος ἄλμη.
 ἀλλ' ἐγὼ Ἀγνιάδῃ εἰδὼς ἀπὸ γλώσσης ἀγόρευσα, 690
 πρόμναν ἐπι κροῖειν, ὅφρ' ἂν πεφίλαγμέιος εἴη.
 τοῖ δὲ καὶ εἰσαΐοντος ἐπαχνώθη γίλον ἥτορ,
 ἐν σιέροισι δὲ κεῖθεν, ἅ οἱ τελέεσθαι ἔμελλε,
 μῦθος ἀφ' ἡρώων· ἀλλὰ γλαικῶπις Ἀθήνη
 ἦτορ ἐννεσίῃσιν ἑρωδιὸν ἦλε φέρεσθαι 695
 ἄισιν ἰστομεραῖαν· ὃ δ' ἀσχαλῶν πετώτητο,
 πέτραις δ' ἐν μιχάταισιν ἱπὸ πτερόγεσσιν ἀερθεῖς
 δινήθη· ταῖ δ' αἶψα κροδαινόμεναι ἐλάτερθεν
 σίυπεσον ἀλλήλῃσι καὶ οἶρῃς ἄισιν ἔλερσαν
 ὄριδος· περὶ δέ σφιν ἐπιώσιον ἡρέισαντο. 700
 Τίγρις δ' ἐλπροσιγόντος ἑρωδιοῦ αἰτὶν ὕλεθρον
 σῖγα μὲν ἡρώεσσιν ἐλέλλετο· τοῖ δ' αἰώντες
 ἰέμενοι θοὰ κύματ' ἐπ' εἰρεσίῃσι χάρασσον. 705

675 Βορέϊω Hermann] βορέϊον. — 680 Ἀγρηγορίδεω κατέλειπον A. V. ἀγρη-
 γορίδαο λιπόντες. 684 ἱπάλιξις Schenck] ἐξυπάλιξις. 685
 κροδαινόμεναι W. V. κατειρόμεναι. — ἀργῆσιν Hermann] ἀργῆσαι — 686
 ἀλλήλῃσιν Hermann, ἀλλήλαισιν — 689 περίβρεμε δ' Sanctamandus,
 περιβρέμει. 691 ἐπι κροῖειν Bergk] ἐπειθ' ὀρίειν. 697 μιχά-
 ταισιν Hermann, μιχάταισιν. 698 δινήθη Stephanus] δανείτω. —
 701 ἐλπροσιγόντος Gesner] ἐλπροσιπότιος

αἰτάρ ἐγὼ μοι τιῇσι παρήτασιν ἡμετέροισι
 πέτραις ἡλιβάτοις· αἱ δ' ἀλλήλων ἀτέρρισσαν· 705
 λίμα δ' αἰετορίχθησε· βιθὸς δ' ἐποιέλαθε ἐνὶ
 ἡμετέρῃ πίσυνος λιθάριον διὰ θέοισιν ὁμηγνύ. (710)
 ἀλλ' ὅτε δὴ πορθμοῖο κατὰ σιόμα καὶ διὰ πέτραις
 Κιαιέας ἤμειψε λάλος τρόπις, αἰτίλ' ἄρ' αἶ γε
 βρασσοῦθεν ἐρριζοῦντο, καὶ ἔμπεδον αἶεν ἔμμινον. 715
 οὔτις γὰρ Μοῖραι τάδ' ἐτεκλώσαντο παρῆται.
 Καὶ τότε δὴ προσιγόντες ἀδεικία πύματ' ὀλέθρου (715)
 Τηθαῖοι προχοὰς ἀκτὴν θ' ἰζόμεσθα Μέλαιναν
 ἡσον ἱπὲρ ὀλιχὴν Θινηίδα, τῆς ἀπ' αἰετοῦθεν
 Τέμβριος ἰχθυόεις θαλεροῖς πλημμύρεται ὄχταις, 715
 Σαγγαρίος θ', ὅς λίματ' ἐπιτρέχει Ἀξείνοιο.
 ἀλλ' ὅτ' ἐπ' αἰγιαλὸν ἐπεισσομένθ' εἰρεσίῃσιν, (720)
 ἀμφὶ Λίκωιο ῥέεθροι ἐλέσσαμεν, ἧ' ἐπὶ λαοῖς
 γρυῖνε Λίλος ποταμοῖο φερώνιμος, ὅς ῥ' ἐπέδεκτο
 ἥρωας Ἡστιάς, ξειίη δ' ἐγένηρε τραπέζην, 720
 φίλατο δ' αἶψ' ἰνίας τε καὶ ἡματα σιτεχὲς αἰεὶ.
 εἶθα καὶ αἶσα κατέσχε καταφθίσθαι δύο φῶτας, (725)
 Αἰολίδην Ἰδμωῖα κίλεον ἱγῆρά τε Τίφιν.
 τοῖ μὲν δὴ κατὰ σῶμα λιγρὴ ἰρεῖσατο τοῖσος,
 τὸν δὲ κατέλειπε θύρ, οἷς ἄγριος· ἄν δ' ἄρα τοῖσι 725
 τίμφοις χειάμενοι πολλὴν ἐπεισσομένθ' ἄλμην
 Ἀγκαῖοι πίσυνοι· τὸν γὰρ φάσαν ἴδριν ἅπαντες (730)
 κατιλίχης σφειτέρησι δαιμοσίνησι λελάσθαι.
 αἰτάρ ὃ πηδαλίω οἰήμα λάξετο χερσὶ
 ἡα λατιδίτων ἐπὶ Παρθειόιο ῥέεθρα, 730
 ἐν δὲ Καλλίχρυν μιν ἐπωιμίην καλέουσιν,

713 Τηθαῖοι Gesner] Τηθαῖοι — προχοὰς ἀκτὴν θ' ἰζόμεσθα Μέλαιναν
 Brunck] προχοαῖσι μέλαινα ἰζόμεθ' ἀκτὴν — 716 Ἀξείνοιο Gesner]
 εἰξείνοιο. — 720 ἐγένηρε Pierson, ἰπέδεκτο. — 721 φίλατο Gesner]
 φίλετο — 722 κατέσχε Schneider] κατέσχε. — 723 Αἰολίδην Wiel]
 αἰολιδίην. — 725 τὸν δὲ κατέλειπε Abel] τὸν δ' ἔλειπε. — ἄν δ' ἔρα
 Sancti mandus αἰτάρ ὃ. τοῖσι Wiel] τοῖσιν. — 726 ἐπεισσομένθ'
 Heilmann] ἐπείσσαν. ἄλμην Sancti mandus] ἄλμα. — 729 ὃ Schneider
 addidit. — 731 ἐπωιμίην Sancti mandus] ἐπωιμὸν οἷ.

- ὅν τοι ἐγὼ μίθοισιν ἐνὶ προτέρουσιν ἔλεξα. (735)
 εἶθιν ἄλλῃν προβλήτα παραγλώσαντες ἔχμεν
 γῆν ἐπὶ Παφλαγῶν, ἐνὶ οἷ παρὰ μιν' εὖ θέοισα
 Ἄργὸν ἱπὲρ μέγα λαΐμα· Καρμυζῆν δ' ἵκει ἄλλῃν, 735
 ἢ εἴ τι Θεμισίδων χέεται Ἀλκίως τε ῥέεθροι
 πολλὸν ἐπ' Αἰγιαλὸν δῖας ἀλκυονέας ἔλκον. (740)
 νέεσθε δ' ἐπιθροώσχοισι Βορειάδος ἀντίον ἄρχοι
 μινρὰ Θεμισκίρης Ιωαντίδος * *
 ἄρχι δ' Ἀμαζονίδων δαμνίπτων ἄστια λείπει, 740
 καὶ Νάλκιες Τιβαρηνά τ' ἐθνη λαοὶ τε Βέχειρες
 μίγδην Μοσσοῖοισι πέδον περὶ ναιειάοισι. 745
 βασιὰ δ' ἐπιγλώσαντες ἐλέσασμεν αἰγιαλοῖσιν,
 ἔχμε τε Μακρίες Μακρινιδινοῖσιν ἕμοιροι.
 νέεσθε δέ τοι Ἑλλάης δολιχὸς παραλέλλεται αἰχμήν, 745
 εἶθ' αὖθ' ἱππορείησιν ἐνὶ προβλήσι λιανοῖνται
 τιμωραῖς αἰλῶνες ἱπὲρ μυχὸν εἰσάα πόντοι· (750)
 οἷ Σίνδης ἕρος αἰπὴ καὶ εἰθαλέες λειμῶνες·
 εἶθ' αὖθ' Ἀράξει ῥεῖμα μεγαρβρεμέτορ ποταμοῖο,
 ὅς οἱ Θεμισίδων, Φᾶσις Τάναις τε ῥέοισιν· 750
 οἷ Κέλχων ἀντιὰ γῆλα καὶ Ἰνύχων καὶ Ἀβάσγων·
 ὅν παρὰ μιν ἴμενοι μυχάτοισι ἐπεπλείουει ὅρμοις (755)
 Οἴρων Νυδαίων τε Χαραυδαίων Σολίμων τε,
 Ἀσσιρίων τε λειὼν ἱερὴν τ' ἀγκῶνα Σινώπης,
 καὶ Φίλτρας Νατιάτας τε καὶ ἄστια πλανὰ Σαπεύρων· 755

732 καὶ Gesner] ἐπὶ. — 733 ἄλλῃν Hermann] ἄλλαν. — 736 ἔ.π. Schnei-
 der] ἐπὶ. — χέεται Hermann] κείται. — 737 πολλόν Wesseling] βάλλοι
 - Αἰγιαλόν Alcl] αἰγιαλόν. — 738 νέεσθιν codd. pro νέεσθε δ'.
 ἐπιθροώσχοισι Hermann] ἐπιθροώσχασι. — βορειάδος (βορ. ἄδος) codd.
 739 δ' μιν σκίρης codd. — Ιωαντίδος Gesner] βοιωτίδος. — Lacinae
 Rhina Rubnken posuit pro verbiς ἄμα καὶ ταις versu supra scriptis. —
 741 λαοὶ τε Βέχειρες Stephanus et miniator codicis Vossiani] λαοὶ
 τ' ἐπιχειρες. — 742 Μοσσοῖοισι Hermann] μνημοσίρης (codd. dett
 οἱ μοσσοῖοισι). — 743 βασιὰ Hermann] λαοί. — 744 Μακρίες
 Abel] μάκροι (μαῖροι) ἔσσι. — 746 εἶθ' αὖθ' δ' lxxxi εἶθ' αὖθ' δ'. —
 748 Σίνδης Hermann] σίνης. — καὶ εἰθαλέες λειμῶνες Hermann]
 ποταμοὶ τ' εἰθαλέα λειμῶν. — 749 Ἀράξω Hermann] ἀράξων
 750 φάσις codd. — 751 Ἀβάσγων Hermann] ἀραζῶν. —

- Βίζυγας τ' ἐπὶ τοῖσιν ἰδ' ἄξια φύλα Σιγίντων.
 Ἴατο δ' ἰτὸ πρῶταῖς ἀέμον πλησίσιος Ἀργὸν (760)
 ὄρθριος, ἐρχομένης ἡοῖς ἐπ' ἀπείρονα κόσμον,
 ἐς πέρας Ἀξείνοι Φᾶσιν κατὰ καλλιρέεθρον.
 αὐτὰρ εἰπὶ λοιμοῖο διὰ στόμα πρὶν ῥέοντος (760)
 ἰλόμεθ', αἰτίκα οἱ στέφανος καὶ τεῖχος ἐρμυὸν
 Αἰήτεω κατέφαινε καὶ ἄλσεα· τοῖς ἐν κῶας (765)
 χρύσειον ἠύρητο χαλαζαίῃ ἐπὶ φηγῷ.
 Ἀγλαῖος δ' ἦρωγε παραισάμενος ἐπέεσσι
 λαίφειά τε στέλλειν καὶ ἐπίκριον αὖθι χαλάσσαι (765)
 ἱστὸν ἀιαλλίναντα, ἐπ' εἰρεσίῃ δὲ νέεσθαι.
 ὣς οἱ μὲν τὰ ἕκαστα πονεῖαθον· αἰτὰρ Ἰήσων (770)
 αἰτίκα μεριμνῶν κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμῷ,
 ξινῇ τ' ἐν Μινύησι διπλῇν ἀνευρίνατο φωνήν,
 ἣ ὅγ' ἐπ' Αἰήταο μόλοι δόμον οἷος ἀπ' ἄλλων, (770)
 μελιχίοις στέρξαι τε παραισάμενος ἐπέεσσιν,
 ἦέ μεθ' ἥρώεσσι, καὶ ἐς μύθον αἰτίκα λείσσοι. (775)
 ἀλλ' οὐ οἱ Μινύησιν ἐφῆνδανε πᾶσι νέεσθαι·
 δεῖμα δ' ἐνὶ φρεσὶ θῆλε θεὰ λεικώλενος Ἴσρη
 ἀμβολίην θ', ἵνα οἱ τελέσι, ἰάπερ αἶσα γενέσθαι. (775)
 ὦλα δ' ἄρ' οἴλον ὕνειρον ἀπ' οἶσαντο ἦλε φέρεσθαι
 ἐς δόμον Αἰήταο. σιθεῖς δ' ὄγε δεῖμα πέλωρον (780)
 ἔσληθεν βασιλῆι περὶ φρένας, ὅς ῥά τ' ἔδοξε
 παρθένον, ἦν ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσι,
 Μηδείης κόλτοισιν ἐν ἡμερτοῖσι σιθῆναι (780)

756 Σιγίντων Eschenbach] σιγίμων. 757 πρῶταῖς Hermann]
 πρῶταῖς. — 758 ὄρθριος Schneider] ὄρθριον. — 759 ἐς πέρας He-
 ringa] ἔσπερ' ἐτ'. — φᾶσιν codd. vi. 760—763 ante Hermannum
 post v. 766 legebantur. — 762 Αἰήτεω Hermann] αἰήτων. — ἐνὶ φρεσὶ
 Hermann] ἐπὶ. 765 ἐπίκριον Eschenbach] ἐπ' ἱκρίον. — 767 πο-
 νεῖαθον Hermann] ποιεῖατο. — 769 ξινῇ τ' ἐν Μινύησι δ' τλῆν Hermann]
 ξινῇ μὲν μινύησιν ἄδιν. — 770 ἣ ὅγ' Wiel] ἣ μιν. — μόλοι Hermann]
 μόλῃ. — 773 Μινύησιν Hermann] μινύησιν. — ἐφῆνδανε Schneider] ἐπῆν-
 δανε. — 775 οἱ Hermann] οἱ. — 777 ἐς Hermann] εἰς. — 778 βα-
 σιλῆι Schneider] βασιλῆα. — ὅς ῥά τ' Abel] ὅς εἰν. — 780 Μηδείης
 Hermann] μηδείας.

- ἀστέρα παμφανύοντα δι' ἱερίοιο πορείης.
 ἥ δ' ἐπεὶ ἐν πέτλοισι λάβεν κεχαρηότι θυμῷ, (785)
 ἤκε φέροισ' ἐς χεῦμαι' ἐνθρεῖτοι ποταμοῖο
 Φάσιδος· ἀστέρα δ' αἶνόν ἀναρπάξαντα ῥεέθρῳ
 αἴχουσαι πόντιοιο δι' Ἀξείοιο φέροντα. 785
 ταῦτα δ' ἔσαθρίσας δολίοι ἐξισσιτο ἵπνοι
 ἀπροφάτως, σιγερὸν δὲ περὶ φρένας ἱελο δεῖμα· (790)
 ἄλλιο δ' ἄρ' ἐξ εἰνῆς· δημοσὶν δέ οἱ ὦκ' ἐπέτελλεν
 ἑταίοις ἐντίνειν, ἱπὸ δὲ ζείξασθαι ἀπὴντην,
 ἄφρα κε μειλίζαιτο λιὸν ἐπὶ ῥεῖθρον ἔραννόν 790
 Φῶσιν δινήεντα σὶν ἐνδαπίαις μίγα νύμφαις
 ψυχὰς θ' ἡρώων, ὅσσαι τ' ἐπὶ ῥεῖθρον ἀμειβόν. (795)
 θυγατέρας δ' ἔκλεψε θιώδεος ἐκ θαλάμοιο,
 Χαλμιότην σὶν παισὶν ἀποσφθιμένοι Φρίξοιο
 ἥ δ' ἀπαλὴν Μηδείαν ἀφιπρετές εἶδος ἔχουσαν, 795
 παρθένον αἰδοίην, ἥρ' ἂν σινέποιντο κίοντι·
 Ἀψιρτος δ' ἀπάνειθε δόμοις ναίεσκε πόληος. (800)
 ἄρμα δ' ἔπι χρίσειον ἔλκ' μίγα θυγατέρεσσιν
 Αἰήτης· τὸν δ' αἶψα διέκ πεδίοι φέρον ἵπποι
 χεῖλος ἱπὲρ ποταμοῦ δοιναλώδεος, ἔνθα περ αἰεὶ 800
 εὐχολὰς ρεῖθροισι καὶ ἱερὰ καλὰ κόμιζε.
 κείνησιν δ' ὄχθησιν ἱπείδρουος ἤλιθεν Ἀργῶ. (805)
 τὴν ῥα τότε Αἰήτης εἰσέδραμεν, ἐν δ' ἄρα πολλοῖς
 ἐξεῖς ἡρώας ἱμιλαδὸν ἰδριόοντας,
 ἀθανάτοις ἰμέλοις· περὶ γάρ οἱ τείχεα λάμπε. 805
 τοῖσι δ' ἄρ' ἐν πάτεσσι μετέπρετε δῖος Ἰήσιον·
 Ἦρι γάρ περὶ λάμπαν εἵτετο, καὶ οἱ ἔδωκε (810)
 αἰάλλος τε μέγεθος τε καὶ ἡγορέην ὑπέροπλον.

793 ἐς Abel] εἰς — χεῦματ' Hermann] χεῦμα. — 784 αἰὲν Wiel]
 αἰ. — ῥεέθρῳ Sanctanandas] ῥεέθρον. — 787 ἀπροφάτως Hermann]
 ἀπροφαιῇ — ἵκετο Ruhnken] ἐλκετο. — 791 φάσιν codl. — ἐνδαπίαις
 Ruhnke] ἐνδαπίης. — 798 ἔπι Hermann] ἐπὶ. — 799 διέκ Abel] δι' ἐκ. —
 800 ποταμοῖο codl. — 801 καλὰ κόμιζεν (sic) Hermann] κάλ' ἐκόμιζεν
 ἐκομιζον). — 802 κείνησιν δ' ὄχθησιν Hermann] κείησιν δ' ὄχθαι-
 σιν. — 803 τὴν Ruhnken] καί. — 805 ἰμέλοις codl. — οἱ Her-
 mann] ἐ (ς). — 807 Ἦρι Schneider] ἦρη.

- ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ὄντες ἐπ' ἀλλήλοισι βάλον ὕψε,
 Αἰσονίδης Μινίαι τε περὶ φρένα παγκύθησαν. 810
 κρούσθε γὰρ Αἰήτης μὲν ἐγ' ἄρματος ἑλίου δὲ
 λάμπειο μαρμαριγῆσι περίξ χρισέων ἀπὸ πέπλων· 811
 ἄμφι δέ οἱ στεφάνη κεφαλὴν ἔχε θισσανόεσσα
 ἀκτῖσι φλογέαις· σιῆπιρον δ' ἐν χερσὶν ἐκίμα
 ἀστεροπαῖς ἱέλον· δαυδ' ἐλάτρεθεν ἐίσθην 812
 θιγατέρις· ταῖς γὰρ οἱ ἀγαλλόμενος πεφύροτο.
 σμερδὸν ἐπ' ὀφθαλμοῖσι δ' ἐσέδρακε νηὶ πελασθεῖς, 813
 καὶ οἱ ἀπὸ στιθέων βριαρὴν ἀνείειλατο φωνήν
 δειρὸν ὁμοκλίσας· μέγα δ' ἀμφιάχων ἐξεγύει·
 Φράζετον, οὔτινας ἐστέ, τί δὲ χρέος ἱμῶας ἱκάνει, 814
 ἔλπεσθαι ἐλδομένοισι Κιταιίδα γαῖαν ἀμειῖναι.
 οἷδ' ὑρ' ἐμὴν ἀλέγοντες ἀνακτορίην πεφύθησθε, 815
 οἷδὲ λείω, σκήτιροισι ἐπιήσανον ἱμετέροισι,
 Κόλχων, οἳ καὶ Ἄρηι δορυσσοὶ εἰσὶν ἀπειρεῖς,
 ἐς μόθον ἱεμένοις εἰ εἰδότες ἴηι μάχεσθαι. 816
 ὧς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἀλλήν ἐγένοντο σιωπῇ·
 Αἰσονίδῃ δ' ἄρα θάρσος ἐνὶ κραδίδεσσιν ὕπασσεν 817
 Ἥρη πρέσβα θεά· μέγα δ' ἀιτιάχων ἐξεγύει·
 Οὔτε τι ληιστῆρες ἱκάνομεν, οὔτε τιν' ἀλλήν
 γαῖαν ἐπιστροφῶντες ἐρείσομεν ἱθρὸς αἴσῃ, 818
 ἐργ' ἄδιν' ἀνθρώποισιν, ἃ δὴ πολέες μεμῶασι
 τευλάμεν ἐν βιοτῇ κέρδοις ἔνεκα σφειτέρου. 819
 ἀλλὰ μοι ἄθλον ἔταξε Πησιδῶνιός γένος ἰῖός,
 ταυρολασίγητος Πηλῆς, χρίσειον ποτὶ κῶας
 λαζομένοισι ἀμικέσθαι ἐκτιμένην ἐς Ἰωλόν. 820

810 Αἰσονίδης Hermann] αἰήτης — 812 μαρμαριγῆσι Hermann]
 μαρμαριγῆσι. — 813 στεφάνη κεφαλὴν ἔχε θισσανόεσσα (810)
 Steiflanas] στεφανῆν κεφαλὴν ἔχε θισσανόεσσαν. 814 ἀκτῖσι codd. —
 815 ἱέλον codd. — ἐίσθην Hermann] ἔχστον. — 816 οἱ Her-
 mann] κεν. — 819 ἀμφιάχων Hermann] αἰτιάχων. — 820 ἱμῶας
 Hermann] ἱμῶς — 823 λείω codd. — σκήτιροισι ἐπιήσανον Piersow]
 σκήτιροισιν ἐπήσανον — 824 οἳ καὶ Hermann] οἳ κεν. — δορυσσοὶ
 Sanctamandus] δορυσσοί. — 828 θεῶν codd. — 831 Πηλῆς Her-
 mann] πελλῆς.

οἷδ' ἐγὼ οἱ κώνυμοι ἔμοι ἐρήρες ἑταῖροι·
οἱ μὲν γὰρ μακάρων, οἱ δ' ἡρώων γένος ἔσμεν. (840)

οἷδ' ἐγὼ οἱ πολέμων ἀδαήμενες οἷδ' ἐγὼ μόθοιο·
ξεῖνοι δ' εὐχόμεθ' εἶναι ἐγέσσιοι ὥς καὶ ἄμεινον.
Ὡς γὰρ τοῦ δ' ἄρα θυμὸς ὀρίετο ἴσος ἀέλλη, 840

Λίβειω, γαί σμερδνὸν ἐσέδρακεν ὄφθαλμοῖσι
φρικτὸν ἐφ' ἡρώεσσι δόλον καὶ μῆλιν ἱφαίνων. (845)
οἷέ δ' ἐγὼ Μινίαις τοίην ἀνευρίκατο φωνήν·

Εἰ μὲν δὴ Κόλχοισιν ἀρηιγάρτοισιν ἐσάντα
μαρναμένοις ἐπιθεῖσθον, ἀπογθίσειν μένος αἰδρας 845
ἐλπίσθ'· οἱ γὰρ ἀδίκητον γέρας ἔσσειται ὑμῖν,
κῶας ἀειρομένοις ἵεναι πρὸς πατρίδα γαῖαν. (850)

εἰ δέ νυ παῦροι ἐόντες ἱπολλίνοιτε φάλαγγι
ἡμετέρῃ, τότε νῆα καταφθιμένοισι κεάσσει·
εἰ δέ κ' ἐμοὶ πείθοισθε, τὸ καὶ πολὺ κέρδιόν ἐστι, 850
κρίναντες τὸν ἄριστον, ἢ δὲ βασιλεύτερός ἐστιν,
ὅφρα με πειρηθεὶς ἀέθλιον, οἷς ἀντὶς ἐνίσπω, (855)
κῶας ἔλχ' χρίσειον· ὃ καὶ γέρας ἔσσειται ὑμῖν.

Ὡς εἰπόν ἱπποῖσιν ἐλέαλετο· τοὶ δ' ἄρ' ὀπίσσω
βῆσαν ἐπειγόμενοι, Μινίαις δ' ἄχος ἔειλετο θυμῷ. 855
καὶ ῥα τόθ' Ἡρακλῆος ἔχον πόθον· οὐ γὰρ ἔμιμνον
ἔθνος ἀμεινόμενον Κόλχων καὶ Φοίριον Ἄρην. (860)

Νῦν δέ σοι, ὦ Μουσάϊε, παραδρομάδην ἀγορεύσω,
οἷά περ αἰνόμεροι Μινίαι πάθον, ἡδ' ὅς' ἐρεξαν,
ὥς τ' ἄψορος ὕροισ' ἐκ δώματος Λίβειο 860
Ἄργος ἐμμελὲς, Φρίξοι πάϊς, ὃν ῥά τ' ἔτιζι
Χαλμιόπη — τῷ γὰρ παρελέξατο πατὴρ ἐν οἴκῳ, (865)
ἡνίχ' ἱπὲρ νότων κροῦ Κόλχοισι πελάσθη —
ἀγγέλλον Μινίῃσιν, ἃ δὴ τελέεσθαι ἔμελλε

836 κώνυμοι codd. — 843 Μινύαις Abel | μινίαισι. — 845
ἀνδρῶν codd. — 846 οὐ γὰρ Schubert | ὥς κεν. — 849 κεάσσει
Wiel | κεάσσαι. — 851 τὸν Schneider | τίν'. — 855 ἐπειγόμενοι
Abel | ἀμεινόμενοι. — 861 ἐμμελὲς (εἰμ. codd.). — ῥά τ' Abel
ῥα. — 863 νότῳ codd. — 864 Μινύχαιν Hermann, μινύχαιν.
Urp.

σιγῇσιν αἰασθαλίῃσι πολυφθόρον Αἰήταο· 865
 ἦδ' ὥς παρθενίοις ἀντοῦ φίλτροισι δαμάσθη
 αἰνόγαμος Ἥδεια θεᾶς Ἑρῆς διὰ βουλὰς — (870)
 εἰ δέ οἱ ἥμερον ὥρσεν ἐρωτοτρόφος Κυθήρεια,
 ἦλε δ' ἄρ' ἰὸν ἰπὸ σπλάγχνοις δασπλήτης Ἑρινίς —
 ὥς τε βίᾳς ζεύγλῃσι δαμάσσαιτο πῖρ πνείοντι· 870
 τετραγίῳ θέμενος σπύρον αἶλακι, τὸν ῥ' ἐλόμισσε
 Φρίξος ἐνιμελίης, ὅτ' ἔβη δόμον Αἰήταο, (875)
 ἔδον Ἐνναλίῳιο δρακοντείων ἀπ' ὀδόντων·
 ἦδ' ὥς δισμερίων σπαριῶν σιᾶχιν ἐξετάριζει
 αἰιοσφόνῃ παλάμῃ, ὥς τ' ἀγλαὸν ἦρατο κῆδος 875
 Λισονίδης· ὥς τ' ἦλθε διέλ' ἀνὰ μέγρων λελαθοῖσα
 λίττι καλὴ ψαμένη ἐκπῶ διὰ νίκτερον Ἑρηνην (880)
 παρθένος αἰνολεχίς — πέρι γάρ ῥά ἐ τεῖρον ἔριτες
 νηὶς ἐπ' Ἀργεῖης πελάσαι, καὶ πότιν' ἀνάγκη —
 οἳ τιν' ὀπιζομένη, πατρὸς χόλον οἷα ἀλέγοισα. 880
 ἦδ' ὥς ἀμφιπλακείμενα περιπλίσσασά τε μορφαῖς
 σιέοντα τε μαιμίσσασα κίσεν χάριεν τε πρόσωπον (885)
 δάκρυσι πλημμύροισα γενειάδας· οὐδέ τιν' αἰδῶ
 ἔσχε πόθων ἦρωος, ἐλαιννομένη δ' ἰπὸ φίλτρων
 παρθενίην ἔρριψε γάμων τ' εἰήνορα θεσμών· 890
 ἄλλα τε καὶ μάλα πολλὰ, τὰ θ' ἴστερον αἴτις ἀκούσι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Ἥδεια λίπεν δόμον Αἰήταο (895)
 λαθριδίῃ καὶ νηὶς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθη,
 δὴ τότε οἱ κατὰ θυμὸν ἐμνησέμεθ', ὅγῃ μολόντες
 αὐτὴν ἱερῆς γηγότο δέρας χρίσειον ἔλωμεν. 899
 ῥῶστα περὶ φρεσὶ δ' ἔσι δουλεύομεν, οὐδέ τις ἡμέων
 ἐγνω μόχθον ἄελπιον· ἐφέσεται γὰρ μέγα ἔργον (905)
 πᾶσι ἐφ' ἡριέσσει, κακῶν δ' ἀνεφαιέτο πιθμὴν.

866 φίλτροισι δαμάσθη Hermann] φίλτροις ἐδαμάσθη. — 868 δ' Hermann] γάρ. — 870 πῖρ Dorville] περὶ. — 871 τετραγίῳ Sanctamandus] τετραγίον. — 873 Ἐνναλίῳιο Schneider] ἐνναλίον τε. — 875 ὥς τ' Hermann] πῶς δ'. — 882 χάριεν Schenk] χάρις. — 884 ἦρωος codd. — 885 θεσμών Schneider] θυμόν. — 886 ἄλλα τ' αὖ πολλὰ καὶ ἐσίστητον αἴτις ἀκούσῃ codd; corr Hermann.

πρόσθε γὰρ Αἰήτας δέμων ποταμοῦ τ' ἔριαννοῖ
 ἐνέ' ἐπ' ἱερτυῶν ἔρκος περιμήλειον ἄντην 895
 φρορεῖται πύργοισι καὶ εἰξέστοισι μύθοισιν,
 ἔτιτ' ἀπερὶ σιεφάνοισι κελλοῖμενον. ἐν δ' ἄρα τρισσαὶ (900)
 χαλκίφεις πύλαι εἰσὶ πελώριοι· ἐν δ' ἄρα τῇσι
 τεῖχος ἐτιθρόσκει, πέρι δ' αἶ' χρίσεται ἐπάλξεις.
 αὐτὰρ ἐπὶ σιαθμοῖο πηλῶν τηλῶπις ἄνυσσα 905
 ἰσταίει αἰθίσσοισα πηρὸς σέλας, ἣν τέ νη Κόλχοι
 Ἄρτεμιν ἐμπιλήν κελαιδοδρόμον ἱλάσσονται, 905
 δεινὴν ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινὴν τ' ἔσαλοῖσαι,
 εἰ μὴ τις τελετὰς πελάσει καὶ θύσθλα λαθαρμῶν,
 ἴσσαι περ ἄρήτετρα κατάρματα μύστις ἔλενθαι, 905
 αἰτολεχὺς Ἠήδεια χιταιιάσιν μίγα κοῖραις.
 οὐδέ τις ἐνδοτέρω κείτην ἰδὼν εἰσεπέριπεν 910
 ἐνθάπιος ξεινὸς τε βροτῶν ἱπὲρ οὐδὼν ἀμείψας·
 εἴργει γὰρ πάντη δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια
 λίσσαν ἐπιπνεύουσα περιγλήνοισι σκιλάεσσιν. 910
 ἐν δέ σῃν τιμάτῳ μυχῷ ἔρκος ἄλσος ἀμείψαι
 δένδρεσιν ἐνθαλέεσσι λατάσιοι, ὧς ἔνι πολλαὶ (915)
 δάηναι τ' ἔδ' ἐκράνται ἰδ' ἐνμήλεις πλατάνιστοι·
 ἐν δέ πύαι ῥιζῆσι λατρεγέες χθοναλῆσιν,
 ὑσφόμελως ἀλίμενός τε καὶ εὐώδης ἀθάνατος, 915
 καὶ θρίον ἡδὲ λίπειρον ἀριστερεῖν τ', αἰετώνη,
 ὄρμιτὸν τε καὶ εὐρίσημον κελαμὶς τε θιώδης, (920)
 στοιχὰς παισιή τε πολέκνημόν τε λάτρετες,
 μενδραγόρης πόλιός τ'· ἔτι δὲ ψαφαρὸν δίπτυμον
 εἴσοδος τε κρύλος καὶ λάρδαμον· ἐν δ' ἄρα λῆμος, 920

894 ἔριαννοῖ Hermann] ἔριμοῖ 898 τῇσι (sic) Hermann ταῖαι.
 899 πέρι Hermann] περὶ. — 900 τηλῶπις codd. — 901 ἰσταίει Hermann]
 ἰστανεν — αἰθίσσοισα Schneider] αἰθύσοισα. — 904 τελετὰς codd. 906
 αἰτολεχὺς Abel] δεινολεχὺς. χιταιιάσιν Abel] χιτηιάσιν (χιταῖαι).
 910 λίσσα codd. — περιγλήνοισι Tyrwhitt] ἐπὲρ γαλήνοισι. — 916
 αἰετώνη Hermann] ἀμεινῆα 917 ὄρμιτὸν Iselenbach] ὀρμιτὸν —
 κελαμὶς codd. — τε θιώδης Wiedl, τε θεοειδής. 918 πολέκνημον τε
 κατερετες Hermann] κατερετές τε πολέκνημοι 919 ἐπὶ Hermann]
 ἐπὶ. δίπτυμον Schneider] δίπτυμον. — 920 καὶ Hermann] καὶ

οφῆσιν ἀτασθαλίῃσι πολυφθέρου Αἰήταο · 865
 ἴδ' ὥς παρθείοις αὐτοῦ φίλτροισι δαμάσθῃ
 αἰνόγαμος Ἥδεια θεᾶς Ἥρης διὰ βοιλάς — (870)
 ἐν δέ οἱ ἥμερον ὥρσεν ἐρωτοτρόφος Κυθήρεια,
 ἦλε δ' ἄρ' ἰὸν ἱπὸ σπλάγχνοις δασπλῆις Ἑριρίς —
 ὥς τε βίας ζεύγλῃσι δαμάσσατο πῆρ πνεύοντιαι 870
 τετραγίῳ θέμενος σπύρον αἶλακι, τὸν ῥ' ἐλόμισσε
 Φρίξος ἐνμελής, ὅτ' ἔβη δόμον Αἰήταο, (875)
 ἔδρον Ἐνυαλίῳ δρακοντείῳ ἀπ' ὀδόντων ·
 ἴδ' ὥς δισμετέων σπαριῶν στάχιν ἐξενάριξεν
 αἰτοφόνῃ παλάμῃ, ὥς τ' ἀγλαὴν ἦρατο κῆδος 875
 Λισσιδίης · ὥς τ' ἦλθε διέκ μεγάρων λελαθοῖσα
 λίπυ καλυψαμένη, ἐννῶν διὰ νύκτερον ἔρσην 880
 παρθένος αἰνολεχής — πέρι γάρ ῥά ἐ τεῖρον ἐρωτες
 ἦν ἐπ' Ἀργῆης πελάσαι, καὶ πότνι' ἀνάγκη —
 οὐ τιν' ὑπὶ ζομένη, πατρὸς χόλον οὐκ ἀλέγοισα. 880
 ἴδ' ὥς ὑμριπλαλεῖσα περιπτίξασά τε μορφαῶς
 στέργα τε μαιμώουσα κίσεν χαρίεν τε πρόσωπον (885)
 δάκρυσι πλημμύροισα γενειάδας · οἷδ' ἐ τιν' αἰδῶ
 ἔοχε πόθων ἦρωος, ἐλαινομένη, δ' ἱπὸ φίλτρων
 παρθενίην ἔρριψε γάμιν τ' εὐήνορα θεσμοῖ · 885
 ἄλλα τε καὶ μάλα πολλὰ, τὰ θ' ἴστερον αἴτις ἀκοίσι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Ἥδεια λίπει δόμον Αἰήταο (890)
 λαθριδίῃ καὶ νηὸς ἐφ' ἡμετέρης ἐπελάσθῃ,
 δι' τότε οἱ κατὰ θινὸν ἐμυθόμεθ', ὅσρα μολόντες
 ἄμφ' ἱερῆς σιγῆς δέρας κρίσειον ἔλωμεν. 890
 ῥᾶστα περὶ φρεσὶ δ' ἔσι δοκούμεν, οἷδ' ἐ τις ἡμέων
 ἔγνω μόχθον ἀελπιῶν · ἐφείσεται γὰρ μέγα ἔργον (895)
 τᾶσιν ἐφ' ἡρώεσσι, κακῶν δ' ἀνεφραίεται τιθμῆν.

866 φίλτροισι δαμάσθῃ Hermann] φίλτροις ἐδαμάσθῃ. — 868 δὲ
 Hermann] γάρ — 870 πῆρ Dorville] πηρ. — 871 τετραγίῳ Sa-
 ctamundus] τετράγιον. — 873 Ἐνυαλίῳ Schneider] ἐνυαλίον τε. —
 875 ὥς τ' Hermann] πῶς δ'. — 882 χαρίεν S. Leukl] γάρμιν. —
 884 ἦρωος codd. — 885 θεσμοῖν Schneider] θινόν. — 886 ἄλλα
 τ' αἱ πολλὰ καὶ ἐσίστερον αἴτις ἀκοίσι codd; corr Hermann.

πρόσθε γὰρ ἰήεσσι δῖμωι λυταμοῖο τ' ἔριανοῖ
 ἐπὶ ἔπε' ἔργων ἔρκος περιμήλειον αἶτην 895
 ἡροίρεται πύργοισι καὶ εἰξέστοισι μύθοισιν,
 ἐπὶὰ περὶ στεγάνοισι κεκλιόμενον. ἐν δ' ἄρα τριῖσαι (900)
 χαλλίρεις πύλαι εἰσὶ πελώριοι. ἐν δ' ἄρα τῇσι
 τεῖχος ἐτιθρόσκει, πέρι δ' αὖ χρίσεται ἐπάλξεις.
 αἰτάρ ἐπὶ σταθμοῖο πηλῶν τηλῶπις ἄνασσα 905
 ἰστιάει αἰθύσοισα πηρὸς σέλας, ἦν τέ τι Κόλχη
 Ἄρτεμιν ἐμπελίην κεκλιδοδρόμον ἱλάσσεται, 905
 δεινὴν ἀνθρώποισιν ἰδεῖν, δεινὴν τ' ἐσακοῦσαι,
 εἰ μὴ τις τελετὰς πελάσει καὶ θίσθλα λαθαρμῶν,
 ἴσσαι περ ὑρήτειρα καθάρματα μύστις ἔλειθει, 905
 αἰνολεχὴς Ἠήδεια κηταιιάσιν μίχα κοίραις.
 οἷδέ τις ἐνδοτέρω κείνην ἰδὼν εἰσπετέρησεν 910
 ἐνθάπινος ξεῖνός τε βροτῶν ἱπὲρ οἰδὼν ἀμείψας·
 εἴργει γὰρ πάντῃ δεινὴ θεὸς ἡγεμόνεια
 λίσσαν ἐπιπιεῖονσα περιγλήνοισι σκιλάεσσιν. 910
 ἐν δέ σῃν πιμάτῃ μυχῷ ἔρκος ἄλλος ἀμείβει
 θέιδρεσιν εἰθαλέεσσι λατάσκιον, ἧ ἔνι πολλαὶ (915)
 δάσσαι τ' ἔδὲ κράνεια ἰδ' εὐμήλεις πλατάνιστοι·
 ἐν δέ πύαι ῥέζῃσι κατηρεγέες χθαμαλῇσιν,
 ἀσφόδελος κλίμενός τε καὶ εἰσόδος ἀδίαιτος, 915
 καὶ θρόνον ἰδὲ ζέπειρον ἀριστερεῖν τ', αἰεμῶνῃ
 ὀρμινὴν τε καὶ εἰρίσιμον κεκλαμῖς τε θιωδὴς, (920)
 στοιχὰς παισιή τε πολέκημόν τε κάτερες,
 μανθραγόφης πόλιόν τ' ἔπει δὲ ψαφαρὸν δίλιπμον
 εἰσοδμὸς τε κρήλος καὶ κάρδαμον· ἐν δ' ἄρα κῆμος, 920

894 ἔριανοῖ Hermann] ἔριμιον. 898 τῆσα (sic) Hermann] ταῖσιν. —
 899 πέρι Hermann] περὶ. — 900 τηλῶπις codl. — 901 ἰστιάει Hermann]
 ἰστιαεν. — αἰθύσοισα Schneider] αἰθύσοισα. — 904 τελεταῖς codl. 906
 αἰνολεχὴς Abell] δεινολεχὴς. Κηταιιάσιν Wall] κητηασιν (κητιάσαι)
 910 λίσσα codl. περιγλήνοισι Tyrwhitt] ἱπὲρ γαληνοῖς. — 916
 αἰεμῶνῃ Hermann] ἀμειγνῶ. 917 ὀρμινόν Eschschbach] ὀρμινόν.
 κεκλαμῖς codl. τε θιωδὴς W. II] τε θεσειδὴς. 918 πολέκημόν τε
 κάτερες Hermann] κάτερες τε πολέκημον. 919 ἐπὶ Hermann
 codl. δίλιπμον Schenck] δίλιπμον. 920 καὶ Hermann] καὶ

σμίλαξ ἥδ' χαμαίμηλον μήμιον τε μέλαινα
 ἀλλεΐη, πάνανθε καὶ κάρτασον ἦδ' ἀλόντιον· (925)
 ἄλλα τε δηλήεντα κατὰ χθόνα πολλὰ περὶέει.
 μέσσοι δ' ἱερύμηχεσ ἐπὶ σιῦπος ἄλσει πολλῇ
 ἤπλωται φηγεῖο, πέριξ κλαδέεσσιν ἐραννόν. 925
 ἐν δ' ἄρα οἱ χρίσειον ἐπικρέματ' ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἱερηκος ιαυαοῖο δέρας, τό οἱ ἀμφιδοκεῖει (930)
 δειπὸς ὄψις, θνητοῖς ὅλοον ἱέρα, οἱ γὰρ εἰπεῖν·
 χρυσείαις γὰρ φολίδευσιν ἐθείρεται, ἐν δ' ἄρα πρέωνον
 ἀπλήτοις ὕλκωσι φορεῖμενος ἀμφιπολείει, 930
 σῆμα χαμαιζύλοιον Λιός, ποτὶ γῶας ἀμείβων·
 φρουραῖς δ' ἀκμήτοις ἐπιμαίνεται ἄμμορος ἵππῃ
 γλαιβοῖς ἀμφ' ὅσσοισιν ἀναιδέ' ἀλαινθάν ἐλίσσιν. (935)
 Αἰτὰρ ἐπεὶ κλίμεν τόδ' ἐιήτιμον, ὣς ἐείπεντο,
 ἀμφὶ τε Νοινηχίης Ἐλάτης φρουρῆς τε δρυμόντορος, 935
 πάνθ' ὅσα οἱ κατέλεξεν ἀρισφραδέως Νηδεια,
 διζόμεθ' οἶμον ἄελπτον οἰζυροῖο πόνοιο, (940)
 ὥς κέ μιν Ἀγροτέρην μελιζάμενοι πεπύθοιμεν,
 ἦδ' ὥς θῆρα πέλωρον ἰλοίμεθα, τόφρ' ἀνελόντες
 δέμν' ἀτοροσπύσσαιμεν ἐὶν ἐς πατρίδα γαῖαν. 940
 καὶ τότε δὴ μετὰ πᾶσιν ὁμόλκεεν ἡρώεσσι
 Νόητος — ὅ γάρ τ' ἐδάη σφῆξιν τὰδε μαντοσίησιν — (945)
 ὅφρ' ἐμὲ γονάσσονται ἐπιστεῖλαισί οἱ ἔργον
 Ἄρτεμιν ἵλασθαι θέλξαι θ' ἱερέϊορα θῆρα.
 ὣς αἰ' μὲν λίσσοντο περισταδόν· αἰτὰρ ἔγωγε 945
 Αἰσονίδην ἐρέλεια δῖω θ' ἄμμι φῶτε χραιταῖώ,

921 σμίλαξ Abel] σμίλαξ — 922 ἀλλεΐη Hermann] ἀλλεΐα καί. —
 κάρτασον Hermann] κάλπασον. — 925 κλαδέεσσιν AbI, κλαδεῶσι.
 — ἐραννόν Hermann] ἐρυννόν. — 926 ἐπικρέματ' Hermann] ἐπεκρέ-
 ματ' — 927 τό οἱ ἀμφιδοκεῖει Hermann] τό καὶ αἶψα δοκεῖει.
 929 χρυσείαις Hermann] χρυσάϊς. 930 ἀπλήτοις Hermann] ἀπλά-
 τοις. 932 ἀκμήτοις Hermann] ἀκμήτοις — ἐπιμαίνεται WbI]
 επιμαίνεται 933 ἀναιδέ' ἀλαινθάν WbI, ἀναιδέα καὶ θόν
 935 ἀμφὶ τε Hermann] ἀμφὶ γι — 937 οἶμον Gesner] οἱ μέν
 938 μιν AbI] γι — 942 γάρ τε δαίης φησιν codI — 943 ἐπι-
 στείβοι οἱ Hermann, ἐπιστεῖβωσι δέ. — 945 θ' ἄμμι Hermann] δι,

- Κάστορα δ' ἰταπόδαμον καὶ μετ' ἀγαθοὶ Πολιδείκεα, (950)
 Μόψον τ' Ἀμπικίδην ἔναι πρὶς τέρατα μοχλῶν.
 αἰτὰρ ἐμοὶ Μήδεια συνέσπειο μοίνῃ ἀπ' ἄλλων.
 ἡμίλα δ' ἐς σιλοῖς ἰκόμην ἑσθλὸν τε θεράπνιν, 950
 χώρῳ ἐπὶ πλαζόντι βόθρον τρίστοιχον ὑριζα,
 φειρούς τ' ἀρκεῖθοιο καὶ ἄζαλῆς ἀπὸ κέδρου (955)
 ῥάμνοι τ' ὀξιτέροιο πελινκλαίτων τ' αἰγείρων
 ὧκα φέρων νήησα πρὶν ἔντοσθε βόθροιο.
 πολλὰ δέ μοι φέρε φάρμακ' ἐπισταμένη Μήδεια 955
 φωριαμῶν ἀνελοῖσα θιᾶδεος ἐξ ἀδίτοιο.
 αἰτίλα δ' οἰλοπλάσμαθ' ἐπὶ πλεκταῖς ἐτοιεύμην, (960)
 ἐν δὲ πρῶν ἐνέβαλλον ἰδ' ἔντομα θήματα ἔρεζον
 σκίμνους παμμέλατας σκιλάων τρισσοῖς ἱερείσας.
 αἶματι δ' αἶ χάλκανθον ἰδὲ στρούθειον ἔμιξα 960
 ἀνῆλόν τε, σχιστὴν, ἔπι τε ψύλλειον ἀηδὲς
 ἄγχουσαν τ' ἐρεθρὴν ἰδέ χάλκιμον. αἰτὰρ ἔπειτα (965)
 κηδίας ἐμπλήσας σκιλάων φειρούς ἐπέθηκα·
 ἰδατι δ' αἶ μίξας λοιβάς χερόμην περὶ βόθρον,
 ῥοφνινά θ' ἰσάμενος φάρη καὶ ἀπεχθία χαλκὸν 965
 κροῖων ἐλλισάμην. αἶ δ' ὀτραλέως ἰπάκοισαν
 ῥίξασαι λειψῶνς ἀμειδῆτοιο βερέθρου (970)
 ἱσιγόνη τε καὶ Ἀλγελὸ καὶ δία Μέγαιρα
 πείλαις ἄζαλῆαις γόνιον σέλας αἰθίσσοισαι.
 καίειο δ' αἰτίλα βόθρος, ἐπεσμαράγει δ' ὅλοῦν πῆρ· 970
 λιγνὺς δ' αἰθαλώεσσα χύθη περιμήκει λαπνῶ.
 αἰτίλα δ' ἐξ Αἰδαο διὰ φλογὸς ἰγέρθησαν (975)

950 ἐς A^hl] εἰς. 953 ὀξιτέροιο A^hl] ὀξιτέροιο 954
 νήησα G^{es} et ἔνῃσα. ἔντοσθε Schenckel] ἔμπροσθε. — 955 φάρ-
 μακ' Schneider] πάμπαν. 957 οἰλοπλάσμαθ' Hermann] οἰλοπλάσ-
 μαθ'. ἐπὶ πλεκταῖς A^hl] ἐπὶ πέπλους. — 958 ἐν δὲ πρῶν ἐνέ-
 βαλλον H^{erm}ann.] ἂν δὲ πρῶν ἐνέβαλλον. — 961 κνίκον coll.
 [εἰ Hermann, ἐπὶ. — ψύλλειον (sic) Hermann] ψύλλων. 963 φειροῖς
 ἐπέθηκα Hermann] φειρούσιν ἔθηκα. 964 λοιβάς H^{erm}ann] χολα-
 δας. — 969 αἰθίσσοισαι Ruhnken] αἰσσοισαι. — 970 ἐπεσμαρά-
 γει Schaefer] ἐσμαράγει. 971 περιμήκει (sic, corr. Schenckel) Hermann]
 περιμήκει. καπνῶ Schenckel] καπνόν.

δειναὶ θαμνίζεσθαι, ἀπημέες, ἀπρυσίραιοι
 ἦ μὲν γὰρ δέμας ἔσχε σιδήρεον, ἦν λαλέοισι
 Πανδώραν χθόνιοι· σὺν δ' αἰολόμορφοι Ἰάνε, 975
 τρισσοκέφαλος ἰδεῖν, ὅλοϊν τέρας, οἷγε δαΐλιόν,
 Ταρταρίπαις Ἑκάτη· λαιοῖ δ' ἄρ' ἐπέσσιτο ὕμῳι (980)
 ἵππος χαιτῆεις, καὶ ἀδεξιὰ δ' ἦεν ἀθροῖσαι
 λισσῶπις σνιλάγη, μέσση δὲ σιαζριόμορφοι·
 χερσὶν δ' ἀμφοτέραις ἔχεν ἄερα ζωπήγεια. 980
 ἐγκλίλλαι δ' εἰλεῖντο πέριξ βόθρον ἔνθα καὶ εἴθα
 Πανδώρα Ἑκάτη τε, συεσσείοντο δὲ Ποιναί. (985)
 εἰ δ' ἄφαρ Ἀριέμιδος φρουρὸν δέμας ἦλε χαμᾶζε
 πείλας ἐκ χειρῶν, ἐς δ' οἶραιδὸν ἦραρεν ὕσσε.
 σαῖνοι δὲ σκίλακες πρόκυλοι, λόντο δ' ὀχῆες 985
 κλείθρον ἀργαλείη, ἀνὰ δ' ἔπιτατο καλὰ θύρετρα
 τεχεος εἰρημενοῖς, ἵπεφαίνετο δ' ἄλσος ἐραυνί. (990)
 αἰτὰρ ἐγὼν ἱπὲρ οἴδῳ ἐβην· τῆμος δέ τε κοῖρη
 Αἰήτειον Μήδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὸς υἱός
 Τινδαρίδαι τ' ἠπειγον ὁμοῖ, σὺν δ' ἔσπετο Νόψος. 995
 ἀλλ' ἔτε δὴ σχεδόνθεν κατεφαίνετο γηγῆς ἐραυνί,
 κρηαῖς τε ξειόιο Λιὺς καὶ βρώμιος ἔδρη, (995)
 ἔνθα δρᾶλιον ἑλκοῖσιν ἱπ' ἀπλήτοισιν ἐλιχθεῖς
 διειδὼν ἀνάειρε κόρη, βλοσιρὸν τε γένειον,
 ἄν δ' ὅλοδὸν σίριξ· ἐπὶ δ' ἔτραχε ἄσπετος αἰθίρ· 995
 δένδρεα δ' ἐσμαράγγησε γραδαυόμεν' ἔνθα καὶ ἔνθα
 προμνύθεν ἐκ ῥιζῆς· ἰάχησε δὲ σίσλιον ἄλσος. (1000)
 αἰτὰρ ἐμ' ἦδ' ἐτάροις τρώμος ἔλλαβε, νόσση δὲ μοίνῃ
 ἠΐδει' ἐν σιέρονοις ἀκαμπέα θυμὸν ἐνώμα·
 δρέψατο γὰρ παλάμησι λεγρῶν ἀποθρόισματα ῥιζῶν. 1000
 καὶ τότε ἐγὼ φέρεμιγος ἐγήρμωσα θέσμελον ὁμφήν,

977 ἐπίσσιτο W. A., ἐπέσσανθεν. — 979 δὲ σιαζριόμορφοι Wiel]
 δ' ἔφει ἀγριόμορφοι 981 δ' εἰλεῖντο Wiel] διειδόντο. πέριξ
 Hermann] περὶ. 987 ἐραυνί Hermann] ἐραυνί 988 τῆμος
 δὲ τότε κοῖρη Wiel 993 ἱπ' ἀπλήτοισιν (-ήτοιαν Hermann) Pers-
 son] ἐπὶ πλατέσσιν. — 999 ἐν Hermann] εἰς. — σιέρονοις Sancta-
 niani] σιέροις

- κλάγξας δ' ἐξ ἱπᾶτις χέλος βαριχέα φωνήν (1005)
 σιγαλέοις ἄφθεγκτον ἔμοις ἰπὺ χείλεσι πίμπον.
 κλῆῖα γὰρ ἵππον ἀνακτα θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
 ἔφρα μολὼν θέλξειε μένος βριαροῦο δράκοντος. 1005
 ῥίμῃα δέ μοι ἱπάκουσε, Κιταιίδα δ' ἴλε' ἐπὶ γαῖαν·
 κοιμήσας δ' ὄγε σῆλα πανημερίων ἀνθρώπων (1010)
 καὶ ζαμενεῖς ἀνέμων πνοαῖς καὶ κίματα πόντοι
 πιγὰς τ' ἀενάων ἰδάτων ποταμῶν τε ῥέεθρα
 θῆρᾶς τ' οἰωνοῖς τε τὰ τε ζῶει τε καὶ ἔρπει 1010
 εἰνάων ἤμειψεν ἰπὸ χροσέαις πετρίγεσσιν.
 ἴξε δ' ἐπὶ στιγελῶν Κίλχων εὐανθέα χῶρον· (1015)
 κῶμα δ' ἄφαρ λαιέμαρψ'ε πελωρίοι ὅσσε δράκοντος
 ἰσοπαλὲς θανάτῳ· δολιχὴν δ' ἄμψ' αἰχέει δειρὴν
 θῆκε λαρυζαρέων σολίσιν. θάμβησε δ' ἰδοῖσα 1015
 αἰνότατος Νήδεια, καὶ Αἴσονος ἀγλαὴν ἰῖα
 ἴκ' ἐπιθαρόννοισα θοῶς πρέμνοιο λαβέσθαι (1020)
 κῶας χρυσεόμαλλον· ὧ δ' οἷα ἀπίθυσεν ἀκοίσας·
 αἰτὰρ ἀειράμενος δέρας ἄπλειτον ἵκ' ἐπὶ νῆα.
 Ἥρωες Νινύαι μὲγ' ἐγήθεον, ἂν δ' ἄρα χεῖρας 1020
 ἀθανάτοισι ἦσαν, οἳ οὐρανὸν εἶρην ἔχουσιν.
 ὧς οἱ μὲν περὶ κῶας ἐμίλεον· αἰψα δ' Αἰήτης (1025)
 ἀμφιπόλων ἔλουσεν ἀποικομένην Νήδειαν.
 οἴκα δ' ἄρ' Ἀψήρτῳ ἐπειτέλλετο λαὸν ἀγείρειν,
 μιστεῖειν δ' ἄρα παῖδα κασιγνήτην καὶ ὕπατρον· 1025
 ἀλλὰ οἱ οἰκίς ἔπειγε παρὰ προχοᾶς ποταμοῖο
 εἰς λόχον ἱρώων, ἐλιχεν δ' ἄρα παρθένον αἰνίην. (1030)
 νῆξ δέ οἱ ἀστροχίτων μέσσην παράμειθε πορείην·
 ἔλ δ' ἐτελεῖτο δόλος στυγερός καὶ κῆρες αἰδναὶ
 Νηδείης ἱπ' ἔρωτος ἀγαλλετοῖ Ἀψήρτοιο, 1030
 ἐν ᾗ καταλείναντες ἐπὶ προχοᾶς μεθέτηκαν
 ὑπνιμένοι ποταμοῖο· τ' ἔφρην δ' ὄγε κίματι κραιπνῇ. (1035)

1002 δ' ἐς Ηετ.α.α.α. δ' ἄρ' ἴξ — 1006 Κιταιίδα Αδελ. χυταιίδα.
 — ἴλε' Δοκ.α.α.α. ἡγ' (ἡκ). — 1012 ἐπὶ Ρ.α.α.α. ἰπὸ. — 1022
 οἰκίαν Αδελ. ὀπώπειον. — 1027 ἐς Ηετ.α.α.α. εἰς. — 1028 πο
 ρεῖαν Ηετ.α.α.α. πορείαν. — 1030 ἀγαλλετοῦ Αδελ. ἱρωέωντος

θεινόμενον δίναις δ' ἐς κῆμ' ἄλῃς ἀτρύγετοιο
 κέλσεν ὑπὲρ νήσων, Ἀψιριίδαας ἄς καλέοισιν.
 ἀλλὰ οἱ οὔτι λάθον Δί' ἐπόψιον οἷδ' ἐθέμιστας. 1035
 αὐτὰρ ἐπεὶ νῆς μὲν ἔσω κίον, ἐκ δ' ἐκείτερθεν
 ὕχθης πείσματ' ἔλοψαν, ἱπ' εἰρεσίαις δὲ θοῇσι (1040)
 πλεῖον ἐπειγόμενοι ποταμοῦ ἵκον· οἷδ' κατ' ἰθὺ
 πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα διὰ στόμα Φάσιδος εἰρὸν
 ἰέμεθ'· ἀμπλακίῃ δὲ φορεῖμεθα πολλὸν ὀπίσσω 1040
 αἰὲν ἀναπλείοντες· ἐλείπειο δ' ἄστεα Κέλχων
 ἀφραδέσιν Μινίαις, διοφερὴ δέ τε ἄμφεχεν ὄρφνη. (1045)
 αὐτὰρ ἐπειγόμενοι θέομεν ῥέον ἀφραδίῃσι
 μεσάτιοι πεδίοιο· βροτοὶ δέ μιν ἀμφινέμονται
 Γυμνοὶ Βουονόμαι τε καὶ Ἄρκιες ἀγροῖῳται 1045
 Κερκετικῶν τ' ἀνδρῶν γῆλον Σίνδιον τ' ἀγερύχων,
 οἳ νάσσαντο μεσηγὺ Χαρανδαίων αἰλώωνον (1050)
 Κανκάσιον παρὰ πρῶτα διὰ στεινῆς Ἐρυθείης.
 ἀλλ' οἳ' ἀπ' ἀντιολίης ἱερὰν τετυψίμυτροτος ἦώς,
 ποίανθεϊ νήσῳ προσεκέλσαμεν, ἔνθα τε δισσὰ 1050
 χεῖμασιν ἀπλήτοισι περισχίζοισι ῥέεθρα,
 Φῶσις τ' εἰριμενὴς ἀλααρρεΐτης τε Σαράγγης· (1055)
 τὸν ῥα πλημύρουσα διὰ χθονὸς εἰς ἅλα πέμπει
 Μαιῶτις καναχηδὺν ἐλειονόμοι διὰ ποίης.
 καὶ τόθ' ἱπ' εἰρεσίῃ πλέομεν διὰ νύκτα καὶ ἦμαρ· 1055
 δισσαῖς δὲ τρομερῇσι Βοῶς πόρον ἐξιλόμεσθα,
 λίμνης ὄντα μεσηγύ, βοοκλόπος οὐ ποιε Τιτάν (1060)
 ταίρῳ ἐφεζόμενος βριαρῷ πόρον ἔσχισε λίμνης.
 καὶ ῥα πανημερίῃσι πονεῖμενοι εἰρεσίῃσι

1033 θεινόμενον δίναις δ' Hermann θεινόμενος δὲ δίναις — ἐς
 Abel] εἰς. — 1038 οἷδ' κατ' ἰθὺ Hermann.] οὔτι κατενθὲ —
 1042 διοφερὴ Rubenken] σκοτερεῖ — 1045 βουονόμαι codd. —
 1046 Σίνδιον Eschenbach] σινδύν (σιντῶν) — 1047 νάσσαντο
 Hermann] κέλσαιτο (κῆσαντο). — τ' ante ἀντ. d'alevit Hermann —
 1048 Ἐρυθείης Abel] ἐρυθείας. — 1050 ἔνθα τε δισσὰ Hermann]
 ἐνθάδε δισσοί. — 1051 ἀπλήτοισι Hermann] ἀπλώτοισι. — 1056
 δὲ τρομεραῖσι (sic) Wiel] δ' ἐν τρομόροισι. — 1057 ὄντα Gesner] ὄντε.

- Μαιώτας πρώτοις ἀσικάνομεν ἄβροχίτωνας 1060
 ἰδὲ Γελωνὸν ἔθνος Βαθινάργων τ' ἄπλετα φῦλα
 Σαιρομάτας τε Γέτας τε καὶ Ὑλαίους Κέκριφάς τε (1065)
 Ἀρσιωπὰς τ' Ἀριμασπὰ τ' ἔθνη, πολυπάμονα λαόν,
 ὧν περιγυνεΐαει γενεὴ Μαιώτιδα λίμνην.
 αὐτὰρ ἐπειγομένοισι δύνῃν ἀμέγαρτον ἔθνηκαν 1065
 ἀθάνατοι, πίματον δὲ βριχὸς διαμείψαμεν ἰδωρ·
 ὄχθαις δὲ χθαμαλῇσιν ἀπορβύει αἰπὴν ὕλεθρον (1070)
 ῥοιζῶ ἐλαινομένην. καιαχῇ δέ τοι ἄσπετος ἄλμη
 ἀσπιγίοις περᾶτεσσιν ἐπέρχεται Ὠκεανόνδε·
 τῇ ῥα τόθ' ἀρπαχθεῖσα διὰ στόματος κίεν Ἀργῶ. 1070
 ἠτιά μὲν νύκτας τε καὶ ἡμέατα μοχθίζοντες (1075)
 λείπομεν ἔνθα καὶ ἔνθα βροτῶν ἀγχήρεα φῦλα,
 Πακταίων Ἀρκτιίων τε γένος Δελίων τ' ἀγερώχων,
 τοξοφόρους τε Σλίθας, Ἄρεος πιστοῖς θεράποντας,
 Ταίρους τ' ἀνδρογάγοις, οἳ ἀμειδέα θίσθλα φέρουσι 1075
 Μοινηχίῃ, βροτέῳ δ' ἐπιδείνεται αἵματι κρητήρ·
 1080 ἄνδρας Ὑπερβόρειοις, Νομάδας καὶ Κάσπιοι ἔθνος.
 αὐτὰρ ἐπεὶ δεκάτῃ ἐφάνη φρεσὶμβροτος ἡώς,
 ῥιπαίους αἰλῶνας ἐκέλσαμεν, ἐκ δ' ἄφαρ Ἀργῶ
 ἦ' ἐπιπροθέουσα διὰ στεινοῖο ρεέθρου, 1080
 ἔμπεσε δ' Ὠκεανῷ· Κρόνιον δέ ῥ' ἐκκλήσκουσιν (1085)
 πῶτον Ὑπερβόρειοι μέροπες ιεκρὴν τε θάλασσαν.
 οἳ λέει δὲ προσφυγεῖν ἔδοκειόμεν αἰπὴν ὕλεθρον·
 εἰ μὴ ἄρ' ὀρμαίνουσαν ἰτὸ κρατερῆφι βίηφι
 νῆα μολεῖν ἔθνη' ἐπὶ δεξιὸν αἰγιαλοῖο 1085

1061 γελωνῶν codd. — 1062 Ὑλαίους Hermann] γιμναίους.
 1063 Ἀριμασπὰ τ' Hermann] ἀριμάσπας. — πολυπάμοια (Gesner)
 πολυπλήμοια. — λαόν Hermann] λαόν. — 1064 γενεὴ Pierson] ἐν γῇ —
 1065 ἐπειγομένοισι Wiel] ἐπεὶ μὲν τοῖσι. — 1066 βριχὸς Wiel,
 βροτῶν. — 1067 ὄχθαις δὲ Wiel] ὄχθαισιν. 1068 καιαχῇ Schnei-
 der] καιαχεῖ. — ἄλμη Hermann] ἔλη. 1070 τῇ ῥα Hermann] τῷ
 ῥα (δὴ ῥα). — 1072 ἀγχήρεα Hermann] ἀγνητέα (ἀγνητέα. —
 1073 ἄνδρας Wiel] ἄν δ' ἄρ'. — 1080 ἦ' Hermann] ἄγει. —
 1082 Ὑπερβόρειοι Schneider] ὑπερβόρεην. — 1083 ἐδοκεῖομεν Her-
 mann] ἐδοκεῖμεν.

- Ἀγλαῖος ξεστοῖσι πιθήσας πιθαλίοισιν. (1090)
 ἦ δ' ἔθορεν δισσοῖσι βιαζομένη παλάμῃσιν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ μογερῇσιν ἐδαμνάμεθ' εἰρεσίῃσι,
 χεῖρες δ' οἵ αἴετ' ἱμῖνον, ἀντιχέμενοι δὲ φίλον κῆρ
 πήχας ἀμπλέξαντες ἐνιθρίσαντο μέτωπα 1090
 ἰδρῶ ἀλουήχοντε· κέαρ δέ τε τείρετο λιμῇ. (1096)
 Ἀγλαῖος δ' ἐξᾶλτο καὶ ἄλλοις πάντα ἕριπεν
 ἥρωας μαλακοῖσι κυρταφάμενος ἐπέεσσιν.
 οἱ δ' ἐπεὶ οἷν ἐνναγὺς τε * *
 βάντες ἱπὲρ τοίχων ἄλαδε σφιγρὰ κοῖφᾳ βάλοντο. 1093
 ὦλα δ' ἄρ' ἀργίσαντο πολιστρέπτοισι κάλωσι (1101)
 πρίμνης ἐξ ἱπάτης δολιχὴν μήρινθα βαλόντες
 Ἄργος ἔ' Ἀγλαΐς τε, καὶ ἀρχὰς δῖωκαν ἐλέσθαι
 ἥρωσιν. τοῖ δ' αἶψα δι' αἰγιαλοῖο θέοιτες
 οἶρον ἐπειγόμενοι· σὺν δ' ἔστειο ποντοτόρος κηῖς 1100
 τέμνοντο· ἰγρὰ κέλειθα παρ' ἀξέστοις κροχάλοισιν. (1106)
 οἱ γάρ οἱ λιγὺς σῦρος ἐπὶ πνοιῇσιν ὄρουε
 βιαιάων ἀνέμων κεινὴν ἄλα· κωφὰ δὲ πόντος
 κεῖθ' ἐπέερεθ' Ἑλίας καὶ Τηθύος ἰσχατον ἴδυο.
 αἰτὰρ ἐπεὶ ἔκτε θαισίμβροτος ἦγιθεν ἥώς, 1103
 ἔθνος ἐς ἀφνειὸν καὶ πλοίσιον ἐξιζόμεσθα (1111)
 Μακροβίον, οἷ δὴ πολέας ζώοισ' ἐναι τοῖς,
 δώδεκα χιλιάδας μηνῶν ἐλαιονταειγῶν
 πλεθροῖσιν ἔβης χαλεπῶν ἐλποσθεν ἀπάντων·
 αἰτὰρ ἐπὴν ἔβης τὸ πεπρωμένον ἐξανίσσωσι, 1110
 ἔπειτ' ἔττο γλιζερεῶ θανάτοι μάρπτοισι τελευτήν. (1116)

1087 δισσοῖσι βησαμένη coll. L., corr. Hermann — 1091 δέ
 τε τείρετο Hermann] δ' εἰείρετο. — 1094 ὦλα πολιστρέπτοις
 κάλωσι quae in hoc versu exhibent coll. L., inde ex v. 1096 utrisque
 venit sanctumvindex — 1099 ἥρωσιν sanctumvindex] ἥρώων. —
 1101 παρ' ἀξέστοις Hermann παρὰ ξεστοῖς (ξυστοῖς) — κροχά-
 λουσι Hermann] κροχάλοισιν. — 1103 κεινὴν Hermann] κείνην —
 1104 ἐπέερεθ' Schenker] οἱ πέρε. — 1109 ἔβης Weil] μήνης. —
 1110 ἐπὴν Schenker] ἐπεὶ. — ἔβης Weil] μένος. — 1111 εἰς
 Abel] ἐπὶ.

οὐδ' ἄρα τοῖσι μέλει βίος καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
 ποίαις δ' ἐν μεσάταις μελιτῆσιν φρυγὰ νέμονται
 ἔρση ἰ.ε' ἀμυροσίη, θεῖον ποτὶν ἔξαρίοντες,
 πάντες ἰμῶς στίλβοντες ἐμνηκίην ἐρατεινήν. 1115
 μελιχίη δέ οἱ αἰὲν ἐπ' ὀφρύσι νεῖσε γαλήνῃ 11121)
 παίδεσιν ἴδὲ τοκεῦσιν, ἐπιφροσίη, δὲ νόοιο
 αἰσιμὰ τε ῥέζειν πεπνυμένα τ' ἔξα;ορείειν.
 καὶ τοῖς μὲν ῥ' ἀθρόοις παραμείβομεν αἰγιαλὸνδε
 ποσσὶν ἐπιστείλοντες. ἔπειτα δὲ κτημερίοισι 1120
 πῆα θοῇ ἐπάγοντες ἰκάνομεν, οἳ ῥά τε μοῖνοι 11126)
 αἰγλῆς ἄμυροί εἰσι περὶδρόμοι ἡελίοιο.
 ἐν μὲν γάρ 'Ρίπαιον ὕρος καὶ Κάλπιος αἰχὴν
 ἀντολίας εἴργοισιν· ἐπιζρέμαται δὲ πελώρῃ
 ἄσσον ἐπισκιάουσα μεσημβρινὸν ἰέρα Φλέγρη· 1125
 δειλὸν αἶ νηπίουσι χάος τανύχεις Ἀλπεῖς 11131)
 δειλοῖσιν μερόπασσιν, ἀγλῆς δ' ἐπιλέλλεται αἰεὶ.
 ἐνθα δ' ἀφορηθέντες ἐπειγομένοισι πόδεσσιν
 ἴξομεν ἀγλαῖα στιφελὸν καὶ ἡήμερον ἀκτὴν.
 ἐνθα περ ἀμυλίζων ποταμὸς δίνῃσι βαθείαις 1130
 θείει χροσορέας Ἀχέρων κριεροῖ διὰ χώροι 11136)
 ἀργυροειδὲς ἰδὼρ προρέων· λίμνη δὲ κελαινή,
 ἀνδέχεται· παταγεῖ δὲ παρ' ὄχθῃσιν ποταμοῖο
 δειδῶρεα τιλεθόοντα, ποτισχομένοις τε καρποῖς
 βέβριθεν ἰκτίας τε καὶ ἵματα συνεχὲς αἰεὶ. 1135
 αὐγὰ δὲ οἱ χθαμαλή τε καὶ εἴβοτος Ἑρμιόνη 11141)
 τεύχεσιν ἱρήρευσται ἐνκατιμέναις ἐπ' ἀγριαῖς.
 ἐν δὲ γένῃ ζῶουσι δικαιοτάτων ἀνθρώπων,
 αἷσιν ἀποφθιμένοις ἄνεσις καίλοιο τέτιται.

1116 δέ οἱ Η ημα.η] δέ τοι. — 1117 ἐπιφροσίη, δὲ Abel] ἐπὶ
 φροσὶν ἴδέ. — 1122 περὶδρόμοι R. laken] περὶδρόμον — 1124
 εἴργοισιν· ἐπιζρέμαται W. l.] εἴργοισιν· ἐπιλέλλεται. — 1127 δει-
 λοῖσιν W. l.] κείλοισιν. — 1130 ἄγλῃσι Η ημα.η] δίνῃσι. — 1132
 δε S. metaman lus] τε. — 1133 ὄχθῃσιν Η ημα.η] ὄχθαισιν. — 1134
 ποτισχομένοις τε W. l.] ποτὶ σχεδὸν οἰσι. — 1136 Ἑρμιόνη Η η-
 μα.η] Ἑρμιόνη (-r/ia) 1139 αἰεσις καίλοιο Η ημα.η] αἰεσις καίλοιο.

- καὶ δ' αἶψα ψυχὰι μετεκίανον εἰς Ἀχέρουτα 1140
 πορθμίδος ἐλ γλαφίρῃς· σχεδόνθεν δέ οἱ εἰσι πόληος 1146)
 ἄρρηκτοί τ' Αἶδαο πύλαι καὶ δῆμος Ὀνείρων.
 ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ τῶνδε πόλιν καὶ ἦθεα λαῶν
 σφῆ' αἶψα βαρὺν οἶτον ἀναπλήσαντες ἔβηνμεν,
 δὴ ῥα τίτ' Ἀγκαῖος νῆ' ἐς κίεν· αἶψα δ' ἑταίροισι 1145
 εἰσβαίνειν ἐκέλευσε κεκμηότας ἄμμιγα πάντας. 1151)
 τοῖς ἔχε καὶ μίθοισι προσήδα μελιχίοισι·
 Τλήϊτε φίλοι τὸν μόχθον, ἐπεὶ νῦν τοι οὐ τι χέρειον
 ἔλπομ' ἀναστήσεσθαι· ἐπιγρίσσοντα γὰρ ἴδῃ
 ἀκραῖ Ζέφυρον καταδέρκομαι· οἷδ' ἀτέκμαριον 1150
 ἰδὼρ Ὀκεανοῦ κελαρύζεται ἐν ψαμάθοισιν. 1156)
 ἀλλὰ θοῶς ἱστὸν μὲν ἐπιστήσασθε μεσούμην,
 λίσσασθε δὲ προτόνοισι ἰθύναν· ἐλ δ' ἔπλα χέοντες,
 σφίγξαι' ἐπισταμένως τοίχων ἐκάτερθε βαλόντες.
 Ὡς οὖ μὲν τὰ ἔλασθα πονεῖσθον· ἐκ δ' ἄρα κοίλῃς 1155
 νηὸς ἐπιβρομέουσα Τομαριάς ἔκλαγε γηγὼς, 1161)
 ἣν ποθ' ἔπ' Ἀργεῖσι τομαῖς ἡρμόσσατο Παλλὰς·
 ὧδε δ' ἔφη, θάμνος δὲ περὶ γρένας ἔλειτο πάντας·
 Ὅμοι ἐγὼν, ὕψελόν με διαρραισθεῖσαν ὀλέσθαι
 Κραταῖς πέτρῃσιν ἐν Ἀξείνῳ τε κλίδιον· 1160
 ἣ καὶ νῦν ἀνάπυστον αἰδρεῖν βασιλῆων 1166)
 κώημινον φορέεσθαι, ἐπεὶ νῦν αἰὲν Ἑριννὶς
 αἵματος ἐμφίλοιον δεδοιπότος Ἀψήρτοιο
 ἰσπερόπους ἔπεται· σπέρχει δέ τοι αἶψα ἐπ' αἶγι.
 νῦν γὰρ δὴ λυγρῇ τε καὶ ἀργαλέῃ, καλότητι 1165
 ἔξομαι, ἣν νήσοισιν Ἑρινίσιν ἄσπον ἵλισμαι. 1171)

1140 αἶψα Wiel] αἶ αἶ. — 1141 πόληος Hermann] πόληες. —
 1145 νῆ' ἐς Gesner] νηός. — 1149 ἔλπομ' ἀναστήσ. Hermann] ἔλπο-
 μαι ἀναστήσ. — 1152 ἐπιστήσασθε Schneider ἀναστήσ. — 1153
 προτόνοισι Hermann προτόνων. 1155 πονεῖσθον Hermann] πονεῖσ-
 τον. — 1157 Ἀργεῖσι Hermann] ἀργεῖσι. — 1160 πετρῃσιν
 Hermann] πέτραισιν. — 1162 φορέεσθαι Wiel] φορέεσκον. — 1164
 σπέρχει Ruhnke] στίργει. — 1165 λυγρῇ τε καὶ ἀργεννῇ (ἀργαλέῃ
 Wiel) καλότητι ἔξομαι Sanctamandas] λυγρῇ τε καὶ ἀργεννῇ καλότητος
 ἔξομαι.

αἰ μὴ γάρ μ' ἱερῇσιν ἐπιγνάμψαιτες ἄνοιξι
 νόστιον ἔσω γαίης τε καὶ ἀτριγέτοιο θαλάσσης
 ἔσσοθ', ἅμ πελάγος κεν Ἀιαντιζὸν ἐκτὸς ἵκωμαι.
 Ὡς εἰποῦς αἰδὴν κατερήτιεν· ἐν δ' ἄρα θυμὸς 1170
 παχύνθη, Μινίησι διαμπερές· οὐ γὰρ ἔμελλον 1176
 σχίσσειν λιγρὸν ὕλεθρον Ἰήσονος εἵνεκα φίλων.
 πολλὰ δὲ μερμήριζον ἐπὶ φρεσὶ πειναλόμενοι,
 ἢ μιν ἀποφθίσωσι καὶ ἰχθύσι κέρμα βάλωσιν
 αἰνολεχῇ Ἥθδειαν, ἀποστρέψωσι δ' Ἐρινύν· 1175
 εἰ μὴ ἄρ' ὅστις νόησε περιζελιὸς Αἴσονος υἱὸς 1181
 καὶ οἱ λισσόμενος θυμὸν κατερήτι' ἐλάστοι.
 αἰτάρ ἐπεὶ ῥ' ἀρχοῖ ἐτιμυρόρον ἔλλιον αἰδὴν,
 ἦτο παρὰ σγαλμοῖσι θοῶς, λάζοντο δ' ἐρετμά.
 Ἀγλαῖος δ' οἴηκας ἐπισταμένως ἐτίταινε· 1180
 παρ δ' ἄρα ἦσαν ἄμειβον ἱερίδα· καὶ οἱ ὅτισθαι 1185
 ἔλτο καταγδὴν θνοφερῇ, τρομέουσα θίελλα,
 ἐν δ' ὀφύρας κόλπωσε· θίεν δ' ἄφαρ ἵγρὸν ἐπ' οἶδμα
 νηῖς· οἷδ' ἄρ' τις ἔτ' αἴτις ἀναπλείσεσθαι ὀλέθρου
 ἔλτετο· δωδεκάτη γὰρ ἐπῆεν ἱριγένεια. 1185
 οἷδ' τις ἔγωγε ἔσιν ἐπὶ φρεσὶν, ὀλεσέθ' ἄρ' ἐσμέν, 1191
 εἰ μὴ ἐπ' ἐσχατιαῖς ἀλαλαρόου Ὀλεανοῖο
 Ἀλγεῖς εἰσειόησεν· ὃ γὰρ τέλιστα ὤπωπε —
 νῆσον περζήεσαν ἰδ' εἰρέα δάμαι' ἀνάσσης
 Λίμητρος· πέρι δ' αἶτε μέγα νέφος ἐστεφάνωται. 1190
 ὦν πέρι μῦθον ἄπαντ' ἔλλιε, Μουσαῖε θαῖφρον, 1196
 ὥς ποτε Φερσεφόνην τέρεν' ἀνθεα χερσὶ δρέπουσαν

1167 τ' ἄρ' ἱεροῖσιν codd. 1169 κεν Hermann alldht. —
 1171 Μινίησι Hermann] μινύησι. οὐ γὰρ Hermann] ἢ τ' ἄρ' —
 1175 αἰνολεχῇ Stephanus] αἰνολέχην. — 1177 οἱ Hermann] τότε. —
 1178 ἐπεὶ ῥ' ἀρχοῖ Hermann] ἐπεὶ τ' ἀρχοῖς. — 1181 ἄμειβοι
 Hermann] ἄμειβον. — 1182 θνοφερῇ et θίελλα Stephanus pro θνοφε-
 ρῇ et θύελλαν. — τρομέουσα Sanctamandus] τρομέουσα 1184
 οἷδ' ἄρ' τις ἔτ' αἴτις Hermann] οἱ δὲ τις ἐσάνθης. — ἀναπλείσεσθαι
 (σασθαι) codd. — 1186 ὀλεσέθ' Stephanus] οἱ (οὐ, ποθ'. — 1187
 ἐπ' Hermann eddht. 1188 τέλιστα Hermann] τέλωποί.
 1190 πέρι Sanctamandus] περί.

ἑξάπαροι στυόμαιμοι ἄν' εἰρό τε καὶ μέγα ἄλσος·
 αὐτὰρ ἔπειθ' ὥς μιν Πλοῖταις κτανόριχας ἵπποις
 ζειζάμενος κοῖρην ἐπετίσαστο διάνομος αἴσῃ·
 ἄρπάζας δ' ἔφερεν διὰ κῆρ' ἄλως ἀτριγέτοιο.
 1195
 1201)
 δὴ τότε ἔγνων ἀτίλειπον ἐσιπλώοντα νέεσθαι
 νήσον ἐπὶ ὀχημῖνα καὶ ἀεγλήεντα τέρεμνα,
 εἶθ' οὔτις σὶν νηὶ περᾶ μερότων ἀνθρώπων·
 οἳ δέ οἱ ἔστι λιμὴν νηῶν ὄχλος ἀμφιελισσῶν,
 1200
 ἀλλὰ οἱ ἠλίβατος πέτρῃ περὶ πάντα πέριγεν
 1206)
 ἱψηλῇ· τὰ δὲ καλὰ φέει μενοεικέα δῶρα.
 καὶ τίτ' ἄρ' οἷα ἀπείθησε κεύς κτανοπριόοιο
 ἰθύντωρ Ἀγκαῖος, ἀνέτρεψεν δ' ἀνακροῖον
 σκαιοὶν ὑπεργλῖνας οἴηιον· ἐν δ' ἄρ' ἐπεῖχε
 1205
 μὴ τι κατ' ἰθὺν περᾶν, ἐπὶ δεξιὰ δ' εἶργε θέμισαν.
 1211)
 ἵματι δὲ τριτάτῳ Κίρκης δόμον ἐξιλόμεσθαι,
 Αἰαῖον ποτὶ χέρσον ἀλισσιεγέας τε θεράπνας·
 καὶ ῥα οἱ αἰγιαλοῖσιν ἐλέσσαμεν ἀχνύμενοι κῆρ,
 πείσματα δ' ἐν λείρεσιν ἐδήσαμεν. ἐλ δ' ἄρ' Ἰήσων
 1210
 νηὶς ἀποπροείχε μολεῖν ἐρίτρας ἑταίρους
 1216)
 διζομένοις, εἴ τις σφι βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν
 καιετάρει, γνῶναί τε πύλιν καὶ ἦθεα λαῶν.
 τοῖς δ' ἄφαρ ὠμάρτισε καιαντίον ἐρχομένοισι
 κοῖρην ὁμογῆτη μεγαλήφρονος Αἰήτιο,
 1215
 Ἥελιον θυγάτηρ Κίρκην δὲ ἐκκαλήσλοισι
 1221)
 μήτηρ Ἀσιμερότη καὶ τιλεφαιῆς Ὑπερίων —
 ἣ ῥα θεῶς ἐπὶ νῆα καιέληθεν· ἐλ δ' ἄρα πάντες
 θάμβρον εἰσορούοντες· ἀτὸ γρατὺς γὰρ ἐθέραι
 πύρσαις ἀκτίεσσιν ἀλίχιοι ἡύοντο·
 1220

1196 κῆρ' ἀλως Voss] χίματος. — 1199 περᾶ Herting, παρὰ. —
 1200 οἳ δέ οἱ Hertmann οἳ γὰρ οἱ. — λιμὴν Herting] λίμνη. — 1202 τὰ
 δὲ Schenck] ταῦτα τε. — 1204 ἀνέτρεψεν δ' Schenck] ἀνέτρεψε δ' αἰώ. —
 ἀνακροῖων Wal] ἀνορώων ἀνορώων. — 1206 κατ' εἶθ' Hertmann,
 κατ' εἶθ' εἶθ' εἶθ' Hertmann] λιγκαῖον. — 1212 διζομέ-
 νους Gossow, διζόμενος. — σφι Hertmann] σφε. — 1213 γνῶναί τε
 Hertmann] γνῶεν δέ

στίλβει δὲ καὶ πρόσωπα, γλῶσος δ' ἀπέλαμπεν αἰγιή. (1226)

αἰτάρ ἐπεὶ Μήδειαν ἐσέδραζεν ὄφθαλμοῖσι
 λίπυ καλυπτομένην, ἐανὶ δ' ἄμπισχε παρειᾶς
 αἰδομένη· χλωρὸν γὰρ ἵπὸ στέρνοισι ἀκάχητο·
 τὴν τίτ' ἐποικιλείροισα προσήδα καὶ φάτο Κίρκη· 1225

ὦ δειλή, τί νύ σοι τοίγῃ Κίρκης ὤπασε μοῖραν;
 οὐ γάρ τοι λλάθεσθε, τάπερ ῥέξαντες ἰννεῖσθε
 κῆσσι ἐφ' ἡμετέρῃ — παρειώσιον — εἵνεκα πατρὸς
 γηραιῷ κάσιός τε, τὸν ἐλτάγλως ὀλέσαντες

* * *

(1235)

οἱδὲ γὰρ ἔμμε πάτρυσιν οἶομαι ἄσπον ἰκέσθαι 1230

αἰὲ ἀναγρίστοισιν ἀλιτροσίαις ἀχέοντας,
 μέσφ' ὅταν ἐκρίνησθε μύσος θείοισι καθαρμοῖς
 Ὀρφέος ἰδμοσίησι μαρὰ κροτάλῃσι Μαλείης.
 οἱδὲ γὰρ ἡμετέροισι δόμοι θέμις ἐντὸς ἰκέσθαι (1240)
 προστροπίοις· τοιγῶδε λέθρων πεταλαγμένοι ἐστέ. 1235

ἀλλὰ οἱ αἰτίαν ἐγὼ πρόσφρων ξεινῆια πέμψω,
 σῖτον καὶ μέθυ λαρὸν ἔχειν σὶν τε κρέα πολλά.

ὦς εἰποῖς ἄψορρος ἀπέπιτατο· νηὶ δὲ μέσση
 δουίως τ' ἡδὲ ποτοῖο τετιγμένα τείχε' ἔλειτο. (1245)

αἰτάρ ἐπειγομένοισι θέν λιγὺς οἶρος ἀῆραι· 1240
 καὶ τότε λισάμενοι λείνης ἀπὸ πείσματα νήσον,
 λίμα διαπρήσσοντες ἀνὰ στόμα Ταρτηρσοῖο
 ἰζόμεθα, στήλῃσι δ' ἐλέλυσσιν Ἡρακλῆος.

1223 δ' ἄμπισχε (sic, corr. Scheikl Wil) δ' ἔσχε (δὲ σκέθε, — 1225
 τὴν Sanctamandras] ἦν. προσήδα Derville] προσηύδατε (προσκέδατε) —
 1227 τάπερ Hermann] ἄπερ 1228 οὐτέκα eodd. — 1229 lacunae
 ead. Buhnken] — 1230 πατρίσιν eodd. — 1231 αἰὲν et
 ἀχέοντας Hermann] πρὸ εἰ ἐν τὶ ἀχέοντες — 1232 μύσος (μίσος, eodd.
 1233 Ὀρφέος Schneider] Ὀρφέως — 1233 κροτάλῃσι Hermann]
 κροτάλοισι. — 1234 ἐντὸς Hermann] ἐστίν. — 1235 τοιγῶδε Abel]
 τοῦ κε — 1236 οἱ Hermann] με — ξεινῆια Sanctamandras] ξεινῆια. —
 1237 σὶν τε Schneider] καὶ — 1240 αἰτάρ Hermann] ἀν δ' ἄρ —
 ἀῆραι Hermann] ἀήτης. 1242 Ταρτηρσοῖο [Schneidder] Τερμησοῖο.
 1243 στήλῃσι Hermann] στήλαισι — Ἡρακλῆος Schneider] Ἡρακλέους. —

- ἄλλαις δ' ἄμφ' ἱερῇσι λιωνίσσοιο ἄνακτος (1250)
 μίμνομεν ἐσπέριοι· δαιτὸς γὰρ ἐδεΐετο θυμός. 1245
 ἦμος δ' ἀντολήσιν ἐγείρειο φωσφόρος αἴγλη,
 ὄρθριοι εἰρεσίαις γλαικὴν ἐχαράσσομεν ἄλμην,
 Σαρδοῖον δ' ἰκόμεσθα βιθὸν κόλποις τε Λατίνων
 νῆσοις τ' Αἰσονίας, Τιρρηγὰς θ' ἰκόμεθ' Ἀκτάς. (1255)
 αἰτὰρ ἐπεὶ Αἰλὶβαιον * * ἤχεται πορθμὸν 1250
 τριγλόχινά τε νῆσον ἐπέσχομεν Ἐγκελάδοιο,
 Αἰταιΐη τὸν γλόξ κατεργιτίει μεμαῶτα·
 δὲ τόθ' ὑπὸ πρύφῳ ὄλοϊν περιέζεν ἴδωρ
 τειόθεν, ἐκ μεγάλου δὲ βιθοῦ ροίβδισε Χάριβδις (1261)
 κύματι λαχλάζοντι καὶ ἰστίον ἄκρον ἱλανε. 1255
 νῆα δ' ἄρ' αἰτόθι οἱ κατέχεν ῥόος, οὐδέ μιν εἴα
 προπροθέειν, οὐδ' αἰτίς ἀναρρώσασθαι ὀπίσσω,
 κοίλῃ ἐπὶ λογρῷ δὲ περιστροφάδην ἀλάλητο.
 ἢ τάχα καὶ δίσεσθ' Ἀργῶ κατὰ βένθε' ἔμελλεν, (1265)
 εἰ μὴ πρεσβίστη θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος 1260
 εἰριβίην Πηλῆα πύσιν λελήητο ἰδέσθαι.
 μελιχίη δ' ἐλδῆτο βιθοῦ καὶ ῥίσαι' ἐλέθρου
 Ἀργῶν ἄκατον καὶ ἱπ' ἱλίου ἐξεσάωσε.
 δὴ τότε οἱ πλάοντες ἐπέσχομεν οὐ μάλα τηλοῖ (1270)
 προβλήτια σκόπελον· πέτρῃ δ' ἐφίπερθεν ἀπορρώξ 1265
 λισσοῖς χηραμόνεσσιν ἐπιθρόισκοισα βιάται
 πόντοι ἔσω, χαροπὸν δ' ἄρ' ὑποβρέμει ἔνδοθι κύμα.
 ἔνθα δ' ἐφεζόμεναι λιγυρὴν ὕπα γηρίοισι
 κοῦραι, ἀνοσιγήτους δὲ βροτῶν θέλγοισιν ἀκουάς. (1275)

1244 ἱερῇσι Hermann] ἱεραῖσι. — 1245 γὰρ] δ' codd. — 1246
 ἦμος Sanctamandus] τῆμος. — 1247 ὄρθριον codd. — εἰρεσίαις Her-
 mann] εἰρεσίης. — 1248 δ' omni. codd. — θ' Sanctamandus] δ'. —
 ἰκόμεθ' codd. 1250 ἐπέσχομεν post Αἰλὶβαιον e versu sequenti in codd.
 delatum exphit Schneider 1252 τὸν Hermann a lld. dit. κατεργιτίει
 Schneider] σφιν ἄρ' ἐρήττει. — μεμαῶτα Schneider] μεμαῶτας. — 1253
 ὑπὸ Hermann] ὑπέρ. — 1257 αἰτίς Sanctamandus (αἰτίς Hermann.)
 αἰτίχ'. — ἀναρρώσασθαι Schneider] ἀναρρώσεσθαι. — 1263 Ἀργῶν
 Schneider] Ἀργῶεν. — 1269 ἀκουάς Hermann] ἀκουᾶ.

- δὴ τότε οἱ Μινίῃσιν ἐφίρδανε πύστις ἀοιδῆς
Σειρήνων· οὐδέ σφι παραπλώσεσθαι ἔμελλον
φθογγὴν οἴλουμένην, χειρῶν δέ οἱ ἔχαν ἑρετμά·
Ἀγκαῖος δ' ἔθιγεν ἐπὶ προβλήτα κολωνόν, (1270)
εἰ μὴ ἐγὼ φόρμιγγα τιταινόμενος παλάμῃσι
μητρὸς ἐμῆς ἐκέρασσ' εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς. 1275
Ἦειδον δὲ λιγὸν κλάζων ὅτι θέσκελον ἦμνον,
ὥς ποτέ οἱ δῆρισαν ἀελλοπόδων ἑπὲρ ἵππων
Ζεὺς ἱψιβρεμέτης καὶ πόντιος Ἐννοσίγαιος· (1285)
αἰτὰρ κτανοχαῖτα χολωσάμενος Λιὲ πατρὶ
τύψε Λικασονίην γαῖαν χρυσέῳ τριόδοντι 1280
καὶ ῥα καταῖγδην σκέδασεν κατ' ἀπείρονα πόντον
νήσοις εὐαλίας ἔμεναι, τὰς οἱ ὀνόμηναν
Σαρδῶ τ' Εὐβοιάν τ', ἐπὶ δ' αἶ Κίπρον ἤνεμόεσσαν. (1290)
Λιὲ τότε φορμίζοντιος ἀπὸ σκοπέλοι νιφθέντος
Σειρῆνες θάμνησαν, ἔην δ' ἄμπανσαν ἀοιδήν· 1285
καὶ ῥ' ἦ μὲν λωτούς, ἦ δ' αὖ χέλιν ἐκβαλε χειρῶν,
δεινὰ δ' ἀνεστονάχησαν, ἐπεὶ πότιμος ἦλθε λιγρὸς
μοιριδίῳ θανάτου· ἀπὸ δὲ σφέας ῥωγάδος ἄκρης (1295)
εἰς βυσσὸν δίσκειςαν ἀλιρροθίοιο θαλάσσης,
πέτραις δ' ἡλλάξαντο δέμας μορφήν θ' ἰπέροπλον. 1290
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τόνδε πότιμον παρὰμειψε θεούσα
Ἀργώ, κῆμα δέ οἱ πότιου καὶ κόλπον ἔκανε
λαιψηροῖς πλήθοισα κατὰ προτόνων ἀνέμοισι, (1300)
Κέρκιραν ζαθέην ἐξίκετο, τήν σφιν ἔναιον
Ἰδριες εἰρεσίης καὶ ἀλιπλάγκτοιο πορείης 1295
Φαίηκες· τοῖσιν δ' ἄρ' ἐπιφροσύνῃσι θέμιστας

1270 οἱ Hermann] δῆ. — Μινίῃσιν Hermann] μιτύναισιν. — 1271
σφι codd. — 1276 ὅπῃ Hermann] διά. — 1280 γαῖαν χρυσέῳ
τριόδοντι Ruhnken] γαῖαν χρυσέῃ τριαινῇ. — 1281 ῥα καταῖγδην
Schladler] ῥ' ἀέγδην. — κέδασε cod. l. — 1282 οἱ Hermann] ῥ'. — 1283
ἐπὶ δ' αὖ Hermann] ἐπὶ δέ. — 1287 ἦλθε Hermann] ἦε. — 1288 θανά-
του· ἀπὸ δὲ σφέας Hermann] θανάτοιο· σφέας δ' ἀπό. — 1289
βυσσὸν Schladler] βυσσόν. — 1292 οἱ Hermann addidit. — 1294
βαθέην codd. — 1296 ἐπιφροσύνῃσι Hermann] ἐφημοσύνησι.
ὅτι

- Ἀλκίνοος κραίνεσκε δικαιότατος βασιλῆων.
 πείσματα δ' ἀψάμενοι πορσίναμεν ἱερὰ θίσθλα (1305)
 Ζηνὶ πανομφραίῳ καὶ ἐπακτίῳ Ἀπόλλωνι.
 Ἐνθ' ἄρ' ὑπ' εἰρεσίῃσιν ἐπειγόμενοι φορέοντο 1306
 νηυσὶν ἀπειρεσίαις βριαρὸς λόχος Αἰήταο,
 Κόλχων Ἀστυρίων τε, Χαρανδαίων Σολύμων τε,
 διζόμενοι Μινύας, ὅφρ' ἂν Μῆδειαν ἄγοιντο (1310)
 ὕψιν ἐς Αἰήταο πατρός, τίσειε δ' ἀμοιβὰς
 σφῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἀδελφειοῦ κταμένοιο. 1315
 ἀλλ' ὅτε δὴ κίλοι λιμένος μυχῷ ἄσσον ἵκοντο,
 αἶψα δ' ἄρ' Ἀλκινόοιο δόμον κίρυκες ἔβαινον,
 Ἥφειῃς λύτο γούνα, δέος δ' ὥχραινε παρειάς, (1315)
 μή οἱ ἐλὼν ἀέκοισαν ἐὼν πέμψειε δόμονδε
 Φαιάκων βασιλεὺς ἀνάπυστά τε ἔργα γένοιτο. 1316
 ἀλλ' οἳ οἳ τάδε μοῖρα τελεσσίνους κατένεισε,
 πρὶν δὴ οἱ Πελίας δόμοις ἐπι λιγρὸν ὄλεθρον
 αὐτῷ τε κρείοντι φέροι καλὸν οἶτον Ἰήσων. (1320)
 ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀπηνέος ἔκλιτον αὐδὴν
 Ἀρήτη ῥοδόπηχυν ἰδ' Ἀλκίνοος θεοειδής, 1315
 Ἀλκίνοος μὲν ῥ' ὦλ' ἐπειέλλετο κηρύκεσσι
 κοῖρην ἀμφήριστον ἄγειν ἀπὸ νηὸς ἐρυμνῆς,
 * * * 1317
 πατρί θ' ἐῷ τίσειε δίλην ἀλιτημοσινάων.
 Ἀρήτη δ' ἔκτειρεν ἀγακλειτὴ βασίλεια,
 μείλιχα παρφαμένη δὲ τὸν ἐν πρόσιν ὦδ' ἀγύρειεν· 1320
 οὐ μὲν δὴ φίλον ἐστὶν ἀπὲ σφ' ὥσασθαι ὁμείνου,

1298 θίσθλα vir doctus apud Vossium] θίσθαι. — 1300 ἐνθ' ἄρ' (Giesner] ἐν δ' ἄρ'. — ὑπ' εἰρεσίῃσιν Saletanmanius] ἰπειρεσίῃσιν (ἰπειρεσιήσιν). — 1302 Ἀστυρίων Alal] ἐράτων (ἐραύων). — 1303 ὅφρ' ἂν Hermann] τόφρ' ἂν. — 1308 μηδείας codl ὥχραινε Hermann] ὥχρειε — 1312 οἳ Hermann] τοι. — ἐπι Hermann] ἐπὶ. — 1313 κρείοντι Stephanus] κρείοντι. 1314 ἔκλινοι Heyne] ἔκλιεν. — 1317 ἐρυμνῆς codl. — [κατα σημα Hermann] present. — 1318 τίσειε Hermann] πείσεισθαι (πεισεσθε) — 1319 ἀγακλειτὴ codd. — 1321 σφ' ὦσασθαι Hermann] ῥ' ὦσ. ὁμείνου.

λέκτρων τε στερέσαι λῦσαί τ' ἐκ πυρσὸν ἔρωτος. (1330)

θυμαίνει μάλα γάρ σφι Διωναίη Ἀφροδίτη,
 ἀνδράσιν ἠδὲ γυναιξίν, ὅτις τάδε μήσεται ἔργα.
 ἀλλ' εἰ μὲν κοίρη πέλεται καὶ ἄχραντος ἱκάνει, 1325
 οἰχέσθω πατρός τε δόμον καὶ ἦθεα Κόλχων·
 εἰ δ' αἶ νημφιδίοις δάροις λέκτρῳ τε κλιθεῖσα (1335)
 παρθενίην ἥσχιεν, ἐὸς πόσις αἶ μιν ἀγέσθω.

Ὡς ἔφατ'· Ἀλκινόῳ δὲ περὶ φρένας ἤλυθε μῦθος·
 καὶ ῥ' οὔτω τάδε πάντα τελετήσσεσθαι ἔμελλεν. 1330

ἀλλ' οὐ οἱ βοιλή Μινίας λάθεν· αἴψα γὰρ Ἴη
 ὁμοῖ δέμας εἰκνῖα θοῶς φάτο καὶ κατένευσε (1340)
 νηὸς ἐπὶ προθοροῦσα τά οἱ μύμιοι ἄνακτες.

δὴ τότε Μηδείη θαλάμων προσίνειο λέκτρον
 κρίμνη ἐπ' ἀκροτάτῃ, περὶ δ' ἐστορέσαντο χαμεύνας 1335
 ἄμφ' εἰνῇ χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον.

αὐτὰρ ἐπεὶ δοράτεσσιν ἐπαρτήσαντο βοείας
 τεύχεά τε κρύπτοντε γάμων αἰδέσιμον ἔργον, (1345)
 καὶ τότε παρθενίης νοσφίζετο κοῖριον ἄνθος
 αἰνίγαμος Μήδεια δισαινήτοις ἱμεναίοις. 1340

αὐτὰρ ἐπεὶ βασιλῆος ἀμίμοιτος ὄψιν ἔκοντο
 Κόλχοι καὶ Μινίαι καὶ ἐμυθήσαντο ἔκαστα, (1350)
 ἐκ δ' ἔλαχ' Αἰσονίδης ἄλοχον Μήδειαν ἄγεσθαι
 Ἀλκινόου, τοὶ δ' ὦκα λίοντ' ἐκ πείσματα νήσου·
 δὴ τότ' ὑπ' εἰρεσίῃσι θέεν πολυηγύρος Ἀργιὸν 1345
 Αὐτρακίον λόλπιον διαπρήσσουσα κέλειθα.

Ἔνθα τί σοι, Μοισαῖε θεηγενές, ἐξαγορεύσω, (1355)
 ὅσσα πάθον Μινίησιν ἑμοῦ ποτὶ Σίρτιν ἀήταις

1322 λέκτρων Wesseling] λέκτρα. — στερέσαι Sanctamandus,
 στορέσαι. — 1324 ὅτις Gesler] ὅστις. 1326 ἐς ante ἦθεα
 Heusler W. L. — 1327 δ' αἶ Hermann] δὲ καί. — 1328 αὖ μιν
 Schneider] ἄμιν. — 1333 ἐπὶ Hermann] ἐπὶ (ἐπι). — 1334 Μη-
 δειῇ Sanctamandus] μηδειῇ. — 1336 εἰνῇ Hermann] αὐτῇ. 1338
 κρύπτοντε Schneider] κρύπτοντες. — αἰδέσιμον codd. — 1342 ἔκαστα
 Stephanus] ἔκαστοι. — 1344 νήσου Pierson] νηός. — 1348 Μινί-
 αι Hermann] μινίαισιν.

ἦδ' ὥς ἐξεσάωθεν ἀλιπλάγκτιοιο πορείης·
 ὅσσα τ' ἄρ' ἐν Κρήτῃ πάθον ἄλγεα τετληῶτες, 1350
 χάλκειον τριγύγαντα δοκεύμενον ὄφρ' ἰκόμεσθα,
 ὃς ῥά οἱ οὐκ εἶα λιμένων ἔντοσθεν ἰλέσθαι. (1360)
 ἦδ' ὥς θεινόμενοι βαριηχέι κύματι πόντοιο
 ῥίμῳα τε κυανέῃσι βαρινόμενοι νεφέλῃσιν
 ἡλπύμεθα σκοπέλοισι Μελαντίοισιν ἔχεσθαι 1355
 νῆα θοήν. Παιῶν δ' ἄρ' ἐκηρύχλος ἀγχόθι ναίων
 Δήλον ἄπο κραναῆς ἦκεν βέλος, ἐκ δ' ἀνέφηνε (1365)
 μεσσήτιον Σποράδων· Ἀνάφην δέ ἐ πάντες ὀπίσσω
 νῆσον ἐπικλήζουσι περικτίονες ἄνθρωποι.
 ἀλλ' οὐ οἱ θέμις ἔσσε διαμπερές ἐξ ἁλὸς ἔρξαι 1360
 Αἰσονίδην. πέρι γάρ ῥα λύθρον φέρειν· ἄλλιο δ' ὀπίσσω
 Μοῖρ' ὀλοή· κότεεν γὰρ ἐπικρατέως Ὑπερίων. (1370)
 ἀλλ' ὅθ' ὑπ' εἰρεσίαις Μαλεήτιδας ἰκόμεθ' ἄκρας,
 Κίρκης ἐννεσίῃσιν ἀπορρύψεσθαι ἔμελλον
 ἄρας τ' Αἰήτεω καὶ νηλιτόποινον Ἐριννίν· 1365
 δὴ τότε ἐγὼ Μινύαις εἰέρα λύτρα καθαρυῶν
 ῥέξα καὶ ἑλλισάμην γαιήοχον Ἐννοσίγαιον (1375)
 νόστον ἐπαιγομένοις δόμεναι γλυκερούς τε τοκῆας.
 Καί ῥ' οἱ μὲν πλεόντες ἐνκτιμένην ἐπ' Ἰωλκὸν
 Θῆνον· ἐγὼ δ' ἰκόμεν ἐπὶ Ταίναρον ἡνεμόεντα, 1370
 ὄφρα κεν ἔντομα ῥέξω ἀγκλειτοῖς βασιλεῦσιν,

1349 ἦδ' ὥς Voss] ἢ πῶς. — 1350 ὅσσα δ' ἄρ' codd. — 1351
 δοκεύμενον Wiel] δοκεύμενος. — 1353 θεινόμενοι Pierson] στενω-
 μένοι. — 1355 Μελαντίοισιν ἔχεσθαι Hermann] μελαινείοισιν ἰκέ-
 σθαι. — 1356 ἀγχόθι ναίων Sanctamandus] ἀγχόθεν αἰέν. — 1357
 ἄπο Abel] ἀπό — 1358 μεσσήτιον Sanctamandus] μεσσητίων. — Ἀνά-
 φην Sanctamandus] κραναήν. — 1359 ἐπικλήζουσι Hermann] ἐπικι-
 κλήσκουσι. — περικτίονες codd. — 1361 πέρι Hermann] περί. —
 λύθρον Hermann] λύτρον. — 1362 ἐπικρατέως Voss] ἐπιφραδέως. —
 1363 εἰρεσίαις Abel] εἰρεσίης. — Μαλεήτιδας Hermann] μαλεώτιδας. —
 1364 ἀπορρύψεσθαι Schneider] ἀπορρύψεσθαι (-ψασθαι). — 1365
 τ' Αἰήτεω Hermann] αἰήτον. — νηλιτόποινον Rulinken] ἡλιτόποινον. —
 1366 Μινύαις Hermann] μινύαισιν — εἰέρα Wiel] ἐφ' ἱερά. —
 1371 ἀγκλειτοῖς codd.

οἱ καὶ νεοτερίων βερέθρων κληῖδας ἔχουσιν. (1380)
 ἔνθεν δ' ὄρμηθεις ἐσύθην χιονώδεα Θρήκην,
 Λειβήθρων ἐς χῶρον, ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν·
 ἄντρον δ' εἰσεπέρησα περικλυτόν, ἔνθα με μῆτηρ 1375
 γείνατ' ἐνὶ λέκτροις μεγαλήτορος Οἰάγροιο.

1372 καὶ Abel] τ' ἄρα. — 1376 γείνατ' ἐνὶ Hermann] γεί-
 νατο ἐν.

ORPHEI HYMNI.¹⁾

1) Hos hymnos primo vel secundo post Christum natum saeculo a viro Orphicae aequae ac Stoicae doctrinae perito compositos esse probare voluit Chr. Petersen (in Philologo XXVII p. 385 sqq.), nisi quod octo hymnos alieni a reliquis coloris antiquiori aetati assignandos esse putavit, ex quorum numero hymni XXVIII et LV Alexandrinae aetatis esse, hymnus LIX ex variis hymnorum aetatis mythicae Pieriae Ionicaeque frustulis consutus esse, XVI antiquiorum Stoicorum doctrinam referre, XVIII et XXVII Homericis hymnis similes esse, denique etiam XXIII et LVII a reliquis ita differre ei videbatur, ut Orpheo illi emendito attribui non possent. Quae, si summam tantum spectas, non sine probabilitate disputata sunt, de singulis carminibus, quae supra commemoravi, adhuc sub iudice lis est. Ceteram confer u cantationem a Hippolyto (refut. omn. haeres. IV 35) servatam

Νεστερὴν χθονὴν τε καὶ οὐρανὴν μόλε Βουβῶ,
εἰσοδὴν, τριοδὴν, φασσφόρε, νικτεροφοῖτι·
ἐχθρὴν μὲν φωτός, νυκτὸς δὲ φίλην καὶ ἑταίρην,
χαίρουσα σκυλάχων ἱλακῇ τε καὶ αἵματι φοινῶ.
ἂν νέκυας στείχουσα κατ' ἱρία τεθνηώτων,
αἵματος ἡμείρουσα, φόβον θνητοῖσι φέρουσα,
Γοργῶ καὶ Μορμῶ καὶ Μήνῃ καὶ πολέμορφε,
ἔλθοις εὐάντητος ἐφ' ἡμετέροισι θιηλαῖς.

Υ Μ Ν Ο Λ

ΛΔΩΝΙΔΟΣ 56.
 ΑΘΗΝΑΣ 32.
 ΑΙΘΕΡΟΣ 5.
 ΑΜΦΙΕΤΟΥΣ 53.
 ΑΝΤΑΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ 41.
 ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ 34.
 ΑΡΕΟΣ 65. 88
 ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ 36.
 ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 67.
 ΑΣΤΡΩΝ 7.
 ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ 55
 ΒΑΚΧΟΥ ΔΥΣΙΟΥ ΔΙΗΝΑΙΟΥ 50.
 — ΠΕΡΙΚΙΟΝΙΟΥ 47.
 ΒΟΡΕΟΥ 80.
 ΓΗΣ 26.
 ΔΑΙΜΟΝΟΣ 73.
 ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ 40.
 ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ 63.
 ΔΙΚΗΣ 62.
 ΔΙΟΝΥΣΟΥ 30
 — ΒΑΣΣΑΡΕΩΣ ΤΡΙΕΤ 45 cf. 52.
 — ΔΙΚΝΙΤΟΥ 46.
 ΔΙΟΣ 15.
 — ΑΣΤΡΑΠΙΟΥ 20.
 — ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ 19.
 ΕΚΑΤΗΣ 1.
 ΕΡΙΝΥΩΝ 69.
 ΕΡΜΟΥ 28.
 — ΧΘΟΝΙΟΥ 57.
 ΕΡΩΤΟΣ 58.
 ΕΣΤΙΑΣ 84.
 ΕΥΜΕΝΙΩΝ 70.
 ΖΕΦΥΡΟΥ 81.
 ΗΔΙΟΥ 8.
 ΗΟΥΣ 78.
 ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ 12
 ΗΡΑΣ 16.
 ΗΦΑΙΣΤΟΥ 63.
 ΘΑΛΙΑΣΣΗΣ s. Τηθύς 27.
 ΘΑΝΑΤΟΥ 87.
 ΘΕΜΙΔΟΣ 79.
 ΙΠΠΑΣ 49.
 ΚΟΥΒΑΝΤΟΣ s. ΚΥΡΒΑΝΤΟΣ 39.
 ΛΟΥΡΗΤΩΝ 31. 38.

ΚΡΟΝΟΥ 13
 — ΔΥΦΙΕΤΟΥΣ 53.
 ΔΕΥΚΟΘΕΑΣ 74.
 ΔΗΤΟΥΣ 35.
 ΜΕΛΙΜΝΟΗΣ 71.
 ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ 27.
 ΜΙΣΗΣ 42.
 ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ 77.
 ΜΟΙΡΩΝ 59.
 ΜΟΥΣΩΝ 76.
 ΝΕΜΕΣΕΩΣ 61.
 ΝΕΦΩΝ 21.
 ΝΗΡΕΩΣ 23.
 ΝΗΡΗΙΩΝ 24
 ΝΙΚΗΣ 33
 ΝΟΜΟΥ 61.
 ΝΟΤΟΥ 82.
 ΝΥΚΤΟΣ 3.
 ΝΥΜΦΩΝ 51.
 ΟΝΕΙΡΟΥ 86.
 ΟΥΡΑΝΟΥ 4.
 ΠΑΛΑΙΔΑΙΜΟΝΟΣ 75.
 ΠΑΝΟΣ 11.
 ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΩΝΑ 18.
 ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 17.
 ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ 2
 ΠΡΩΤΕΩΣ 25
 ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ 6.
 ΡΕΑΣ 14.
 ΣΑΒΑΖΙΟΥ 48
 ΣΕΛΗΝΗΣ 9.
 ΣΕΜΕΛΗΣ 44.
 ΣΙΔΗΡΟΥ 54.
 ΤΗΘΥΟΣ s. Θαλάσσης 22.
 ΤΙΤΑΝΩΝ 37.
 ΤΡΙΕΤΗΡΙΚΟΥ 52. cf. 45.
 ΤΥΧΗΣ 72.
 ΥΓΕΙΑΣ 68.
 ΥΠΝΟΥ 85.
 ΦΕΡΣΕΦΟΝΗΣ 29.
 ΦΥΣΕΩΣ 10.
 ΧΑΡΙΤΩΝ 60
 ΩΚΕΑΝΟΥ 83.
 ΩΡΩΝ 43.

ΟΡΦΕΩΣ ΥΜΝΟΙ.

Εὐτυχῶς χρῶ βιταῖρε.

ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΜΟΥΣΑΙΟΝ.

Μάνθανε δὴ, Μοισαῖε, Θιητολίην περισέμνην,
 εἰχίν, ἧ δὴ τοι προφερεσιτέρη ἐστὶν ἀπασίων.
 Ζεῦ βασιλεῦ καὶ Γαῖα καὶ οὐράνιαι γλόγγες ἀγναὶ
 Ἥελίου, Μήνης θ' ἱερὸν σέλας Ἄστρα τε πάντα,
 καὶ σὺ, Ποσειδάον γαίτοχε, κυανοχαῖτα, 5
 Φερσεφόνη θ' ἀγνή Δημήτηρ τ' ὀγλαόκαρπε
 Ἄρτεμι τ' ἰοχέαιρα, κόρη, καὶ ἦε Φοῖβε,
 ὅς Δελφῶν ναίεις ἱερὸν πέδον· ὅς τε μεγίστας
 τιμὰς ἐν μακάρεσσιν ἔχεις, Διόνυσε χορείᾳ·
 Ἄρξ τ' ὀβριμόθυμε καὶ Ἥφαίστου μένος ἀγνὸν 10
 ἀφρογενὴς τε θεά, μεγαλῶνιμα δῶρα λαχοῖσα·
 καὶ σὺ, καταχθονίων βασιλεῦ, μέγ' ὑπείροχε δαῖμον·
 Ἥβη τ' Εἰλείθυια καὶ Ἡρακλῆος μένος ἦν,
 καὶ τὸ Δικαιοσύνης τε καὶ Εὐσεβείης μέγ' ὄνειαρ
 κικλήσκω Νύμφας τε κλυτὰς καὶ Πᾶνα μέγιστον 15
 Ἥρην τ', αἰγιόχοιο Διὸς θαλερὴν παράκοιτιν·
 Μητιμοσίην τ' ἐρατὴν Μοῖσας τ' ἐπιτέλλομαι ἀγνάς
 Ἐννέα καὶ Χάριτάς τε καὶ Ὄρας ἧδ' Ἐνιαιτὸν
 Λητώ τ' εὐπλόκαμον, Θείην, σεμνὴν τε Λιόνην
 Κοιρῆτάς τ' ἐνόπλους Κορύβαντάς τ' ἧδὲ Καβείροις 20
 καὶ μεγάλους Σωτήρας ἱμοῖ, Διὸς ἄφθιτα τέκνα,
 Ἰδαίοις τε θεοῖς ἧδ' ἄγγελον οὐραγιῶνον,

Ἑρμείαν κήρυκα Θέμιν θ', ἱεροσκέπον ἀνδρῶν,
 Νίκτα τε πρεσβίστην καλέω καὶ φωσφέρον Ἥμαρ,
 Πίστιν τ' ἠδὲ Λίκην καὶ αἰήμονα Θεσμοδότειραν, 25
 Ρεῖαν τ' ἠδὲ Κρόνον καὶ Τηθύα κισσέπεπλον
 Ὠκεανόν τε μέγαν, σὶν τ' Ὠκεανοῖο θύγατρας
 Ἀτλαντός τε καὶ Λιῶνος μέγ' ὑπείροχον ἰσχίν
 καὶ Χρόνον αἰεταὸν καὶ τὸ Στιγὲς ἀγλαὸν ὕδωρ
 μελιχίοις τε θεοῖς, ἀγαθὴν τ' ἐπὶ τοῖσι Πρόνοιαν 30
 Δαίμονά τ' ἡγάθεον καὶ Δαίμονα πῆμονα θνητῶν,
 Δαίμονας οὐρανίοις τε καὶ ἡρώεσσιν καὶ ἐνὶ δροῖς
 καὶ χθονίοις καὶ ὑποχθονίοις ἠδ' ἐμπρισιφοίοις,
 καὶ Σεμέλην Βάκχον τε σινειασσιγῆρας ἅπαντας,
 Ἰνώ Λευκοθέην τε Παλαίμονά τ' ὀλβιοδώτην 35
 Λίκην θ' ἠδιέπειαν ἰδ' Ἀδρήστειαν ἄνασσα
 καὶ βασιλῆα μέγαν Ἀσκληπιὸν ὑπιοδώτην
 Παλλάδα τ' ἐργεμάχην, κοῖρην, Ἀνέμοις τε πρόπαντας
 καὶ Βροντὰς Κόσμοι τε μέρη τετρακίονος αὐδῶ.
 Μητέρα τ' ἀθανάτων, Ἄττιν καὶ Πῆννα κυκλίσαιω 40
 Οὐρανίην τε θεάν, σὶν τ' ἄμειστον ἄγνόν Ἀδωριν
 Ἀρχὴν τ' ἠδὲ Πέρας — τὸ γὰρ ἔκλετο πᾶσι μέγιστον —
 εὐμενέας ἐλθεῖν κεχαρημένον ἦτορ ἔχοντας
 τήνδε θνητολίην ἱερὴν σποιδίην τ' ἐπὶ σεμνῇ.

I. Εἰς Ἑλλάτην.

Εἰσοδίην Ἑλλάτην κλήζω, τριοδίτην, ἑρεμνήν,
 οὐρανίην χθονίην τε καὶ εἰναλίην, κρολόπεπλον,
 τυμβιδίην, ψιχαῖς νεκίωι μεταβανχεύουσαν,
 Πέρσειαν, φιλέρημον, ἀγαλλομένην ἐλάφοισι,
 κλυτερίην, σκυλακίτην, ἀραιμόνετον βασιλείαν, 5
 θηρόβρομον, ἄζωστον, ἀπρόσμηχον εἶδος ἔχουσαν,

26 Τηθύα Wiel] τηθύν. — 30 τ' Abel δ'. — 32 τε Hermann
 addidit. — ἠδ' ἐμπρισιφοίτους Wiel] ἠδὲ (ἰδὲ, πρυσιφοίτους. — 39 αὐδῶ
 Portus] αἰλῶν — 41 Οὐρανίην Hermann] οὐρανίαν. — τ' Abel δ'.

I. Hunc hymnum ab Euche sanctaminibus et canteris prout con-
 xerunt. — 1 εἰσοδίην Hermann] εἰσοδίαν. — ἑρεμνήν Wiel] ἑραννήν. —
 2 οὐρανίαν χθονίαν τε καὶ εἰναλίαν codd., corr. Hermann. — 3 τυμ-
 βιδίην Hermann] τυμβιδίαν — 4 Πέρσειαν Hermann, περσίαν.

ταιροπόλον, παντός κόσμου κληδοῦχον ἡλυσαν,
ἡγεμόνην, νύμφην, κοιροτρόφον, οἰρεσιγοῖτιν,
λίσσομένοις κοῖρην τελεταῖς ὑσίησι παρεῖναι
βοικόλῳ εἰμενέοισαν ἀεὶ νεχαρηότι Θιμίῳ.

10

Π. ΠΡΟΘΥΡΑΙΑΣ, Θιμίῳμα στύρακα.

Κλῆθι μοι, ὦ πολύσεμνε θεά, πολιώνη με δαῖμον,
ὠδίνων ἐπαρωγέ, λεχῶν ἡδεῖα πρόσσυνι,
Θηλειῶν σῴτειρα, μόνῃ φιλόπαις, ἀγανόφρον,
ἀκίλῃχεια, παροῖσ' ἀνίαις Θιμιῶν, Προθυραία,
κληδοῖχ', εὐάντητε, φιλοτρόφε, πᾶσι προσηγές,
ἡ κατέχεις οἴκοις πάντων θαλίαις τε γέγηθας,
λυσίζων', ἀφανής, ἔργοισι δὲ φαίνῃ ἅπασι,
σιμπάσχεις ὠδίσι καὶ εὐτολίῃσι γέγηθας,
Εἰλείθια, λίσαισα πόνοις δειναῖς ἐν ἀνάγκαις·
μούνην γάρ σε καλοῖσι λεχοί, ψυχῆς ἀνάπαιμα·
ἐν γάρ σοι τοκετῶν λαθινηδέες εἰσὶν αἰῖαι.

5

10

Ἄρτεμις Εἰλείθια, καὶ ἡ σεμνὴ Προθυραία,
κλῆθι μάκαιρα, δίδοι δὲ γονὰς ἐπαρωγὰς ἰοῖσα
καὶ σωῖ', ὥσπερ ἔφρις αἰεὶ σώτειρα προπάντων.

ΙΙΙ. ΝΥΚΤΟΣ, Θιμίῳμα δαλοῦς.

Νύκτα θεῶν γενέτειραν ἀείσομαι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν.
Νῆξ γένεσις πάντων, ἦν καὶ Κίπριν καλέσωμεν.
κλῆθι μάκαιρα θεά, κίαναυγής, ἀστεροφεγγής,
ἡσιχίῃ χαίρουσα καὶ ἡρεμίῃ πολυτίπνη,
εὐφροσύνη, τερπνὴ, φιλοτάννιχε, μῆτερ ὀνειρώτων,
λυσιμέριμν', ἀγαθὴν τε πόνον ἀνάπαισιν ἔχουσα,
ἐπικρύπτειρα, γίλη πάντων, ἐλάσιππε, νιχανγές,
ἡμιτελής, χθονίῃ ἡδ' οὐρανίῃ πάλιν αὐτεί,
ὅσαςσι Ἡτταίῃ, ὀσάισι.

5

Π. 4 παροῖσ' ἀνίαις Ruhnken] παροῦσα νίαις. — 5 φιλοτρόφε
Abel] φιλότροφε. — πρόσσυνις Abel] προσσηνής. 11 λαθινηδέες
εἰσὶν αἰῖαι Abel] λυσιπῆμονές εἰσιν αἰῖαι.

ΙΙΙ 3 κίαναυγής codd. — ἀστεροφεγγής Abel] ἀστεροφεγγής. — 6 λυσι-
μέριμν' Abel] ληθιμέριμν'. — ἀγαθὴν Pierson] ἀγαθή. — 7 νιχανγές
Abel] νιχανγής. — 8 ἡμιτελής Abel] ἡμιτελής. — χθονία ἡδ' οὐραία
v. 11, c. 11, Π. 11, m.

ἐγκυκλίῃ, παίκτηρα διόγμασιν ἡεροφροίτοις,
 ἢ φάος ἐλπέμπεις ἵπὸ νέρτερα λαὶ πάλι φείγεις
 εἰς Ἀίδην· δεινὴ γὰρ ἀνάγκη πάντα κρατίνει.
 νῦν δέ, μάκαιρ' ὦ Νίξ, πολιόλθιε, πᾶσι ποθεινὴ,
 εὐάντητε, κλύουσα λόγων ἱκετηρίδα φωνῇν
 ἔλθοις εἰμενέουσα, φόβους δ' ἀπόπεμπε νηχαιγεῖς.

10

IV. ΟΥΡΑΝΟΥ, Θιμιάμα λίζανον.

Οὐρανὲ παγγενέτορ, κόσμον μέρος αἰὲν ἀτειρές,
 πρεσβυγένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων τε τελειτή,
 κοσμοκράτορ, σφαιριδὺν ἐλίσσόμενος περὶ γαῖαν,
 οἶκε θεῶν μακάρων, ῥόμβοι δίνησιν ὁδεύων,
 αἰθέριος χθονίος τε φίλαξ πάντων περιβληθεῖς,
 ἐν σιέρονισιν ἔχων φύσεως ἅπλητον ἀνάγκην,
 κιανόχρως, ἀδάμαστε, παναίολος, αἰολόμορφε,
 πανδερχές, Κρονότεκε, μάκαιρ, πανιπέριαιε δαῖμον,
 κλύθ' ἐπάγων ζωὴν ἰσίην μύσῃ, νεοφάντη.

5

V. ΑΙΘΕΡΟΣ, Θιμιάμα κρόλον.

ὦ Διὸς ὑψιμέλαθρον ἔχων κράτος αἰὲν ἀτειρές,
 ἄστρον ἡέλιον τε σεληναίης θ' ὑπέρεισμα,
 πανδαμάτορ, πυρίπνοος, πᾶσι ζῴοισιν ἔναισμα,
 ὑψηφανής Αἰθέρ, κόσμον στοιχεῖον ἄριστον,
 ἀγλαὸν ὦ βλάστημα, σελασφόρον, ἀστεροφεγγές,
 κεκλήσκων λίτομαί σε κεκραμένον εὐδιον εἶναι.

5

VI. ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΥ, Θιμιάμα σμίρναν.

Πρωτογόνον καλέω διφιῇ, μέγαν, αἰθερόπλαγκτον,
 φλογεῖν, χρυσέῃσιν ἀγαλλόμενον πτερίγεσσι,

9 ἐγκυκλία codd., corr. Hermann. — 12 ὦ Sanctamandus] σε. — μάκαιρα
 ὦ (om. νύξ) codd.

IV 1 παγγενέτορ Abel] παγγενέτωρ. — 3 κοσμοκράτωρ (sic) Her-
 mann] κόσμω πατήρ. — 4 δίνησιν Hermann] δίναισιν. — 5 αἰθέ-
 ριος Schenkl] οὐράνιος — περιβληθεῖς codd. — 6 ἅπλητον Hermann]
 ἄτλητον. — 7 παναίολος Hermann] παιαίολε. — 9 ὁσίην Hermann]
 ὁσίαν.

V. 2 θ' ὑπέρεισμα Wil] τε μέρισμα. — 3 πανδαμάτορ Abel] παν-
 δαμάτωρ. — πυρίπνοος Dinnert] πυρίπνου. — 4 Αἰθέρ Abel] αἰθέρ.

VI. 2 χρυσέῃσιν Hermann] χρυσέαισι.

ταιροβόαν, γενέσιν μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
σπέρμα πολίμηστον, πολυόργιον, Ἡρικεπαῖον,
ἄρρητον, κρύφιον, ῥοιζήτορα, παμφαές ἔρνος, 5
ὅσων δὲ σκοτιόεσσαν ἀπτημαίρωσας ὁμίχλην
πάντη δινηθεῖς περὶ γόν ῥιπαῖς κατὰ κόσμον
λαμπρὸν ἄγων φάος ἄγνόν, ἀφ' οἷ σε Φάνητα κινλήσκω
ἰδὲ Πρίηπον ἀνακτα καὶ Ἀνταύγην ἐλίλωπον.
ἀλλὰ, μάκαρ, πολίμητι, πολέσπορε, βαῖνε γεγηθῶς 10
ἐς τελετὴν ἀγίην πολυποΐμιλον ὀργιοφάνταις.

VII. ΑΣΤΡΩΝ, θιμίαμα ἀρώματα.

Ἄστρον οὐρανίων ἱερὸν σέλας ἐλπροχαλοῦμαι,
εὐτέρους φωτῆσι κινλήσκων δαίμονας ἄγνοῖς.
Ἄστέρες οὐράνιοι, Νικτὸς φίλα τέκνα μελαίνης,
ἐγκεκλίοις δίνῃσι περιρρόθιοι κινλέοντες, 5
ἀντανγεῖς, πυρόεντες αἰεῖ, γεγετῆρες ἀπάντων,
μοιρίδιοι, πάσης μοίρης σιμάντορες ὄντες,
θνητῶν ἀνθρώπων θείην διέποντες ἀταρπύν,
ἐπταφαεῖς ζώνας ἐφορώμενοι, ἡερόπλαγχοι,
οὐράνιοι χθόνιοί τε, πυρίδρομοι, αἰὲν ἀτειρεῖς,
αἰγάζοντες αἰεὶ νυκτὸς ζοφοειδέα πέπλον, 10
μαρμαριγαῖς στίλβοντες, εἴφρονες ἐννίχοί τε·
ἔλθει' ἐπ' εὐέροι τελετῆς πολέστορας ἄθλοισι
ἑσθλὸν ἐπ' εὐδύχοις ἔργοις δρόμον ἐκτελέοντες.

VIII. ΗΛΙΟΥ, θιμίαμα λιβανομάνναν.

Κλῖθι μάκαρ, πανδερλές ἔχων αἰώνιον ὄμμα,
Τιτὰν χρυσανγίς, ἑπερίων, οὐράνιον φῶς,
αἰτοφνίς, ἀκάμας, ζώων ἰδεῖα πρόσσοψι,

4 σπέρμα Hermann] ὅστε. — Ἡρικεπαῖον Leopardus] εὔρηκε παιάν —
7 δινηθεῖς Hermann] δινῆεις. — 9 Ἀνταύγην Hermann] ἀντανγῆ. —
11 ἀγίην Hermann] ἀγίαν.

VII. 2 εὐτέρους (sic) Lennep] εὐ ἱεραῖς. — φωτῆσι Hermann] φωναῖσι. —
3 ἀγνοῖς (ἀγανούς, ἀγ) codd. — 4 δίνῃσι Hermann] δίναισι. —
περιρρόθιοι Weil] περιθρόνια. — 6 εόντες codd. — 7 θείην Hermann]
θεῖαν. — 8 ἐφορώμενοι codd. — 13 ἑσθλὸν Iobeck] ἑσθλοῖ

VIII 3 ἀκάμας Hermann] ἀκάμα.

δεξιῇ μὲν γειέτωρ ἰοῖς, εὐνίημε νυκτός,
 κρασιν ἔχων ὥρων, τετραβάμοσι ποσσὶ χορείων, 5
 εἴδρομε, ῥοιζῆτορ, πηγύεις, γαιδρωπέ, διφρεϊτά,
 ῥόμβοι ἀπειρεσίου δινείμασιν οἶμον ἐλαίνων,
 εἰσεβέσιν καθοδηγὲ καλῶν, ζαμενῆς ἀσεβοῖσι,
 χρισολίρη, κόσμοι τὸν ἐναιρμόνιον δρόμον ἔλκων,
 ἔργων σημάντιω ἀγαθῶν, ὥροισρόφε κοῖρε. 10
 κοσμοκράτορ, σιρικτά, πυρίδρομε, κυλλοέλικτε,
 φωσφόρος, αἰολόμικτε, φερέσβιε, κάρπιμε, Παιάν,
 αἰθαλῆς, ἀμίαντε, χρόνου πάτερ, ἀθάνατε Ζεῦ,
 εἴδιδε, πασιφαῆς, κόσμον τὸ περιδρομον ὅμμα,
 σβεννίμενος λάμπων τε καλαῖς ἀλλήσι φαιναῖς, 15
 δεῖκτα δικαιοσύνης, φιλονάματε, δέσποτα κόσμοι,
 πιστοσίλαξ, αἰεὶ πανιπέριστε, πᾶσιν ἀρωγέ,
 ὅμμα δικαιοσύνης, ζωῆς φῶς· ὦ ἐλάσιππε,
 μᾶστιγι λιγρῇ, τετραάρονον ἄρμα διώκων·
 ἀλῖθι λέγων, ἦδὲν δὲ βίον μίστησι πρόφαινε. 20

IX. ΣΕΛΗΝΗΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Κλῖθι, θεὰ βασίλεια, φασειφόρε, διὰ Σελήνη,
 νικτιδρόως Μήτηρ, νικτιδρόμος, ἡεροφοῖτι,
 ἐνιχιή, δαδοῦχε, κόρη εἰάστερε, Μήτηρ,
 αἰξομένη καὶ λειπομένη, θῆλῆς τε καὶ ἄρσιν,
 αἰγάστειρα, φίλιππε, χρόνοι μήτερ, φερέκαρτε, 5
 ἡλεκτρίς, ταρίθιμε, καταιγάστειρα, νιχαιγῆς,
 πανδερχῆς, φιλάρηππε, καλοῖς ἄστροισι βροίσι σα,
 ἡσιχίη χαίροι σα καὶ εἰσφρόνη ὀλβιομοίρη,
 λαμπετίη, χαριτῶτι, τερασφόρε, νικτὸς ἄγαλμα,

6 ῥοιζῆτορ Abel] ῥιζωτήρ. — 8 ζαμενῆς Dindl.] δισμενῆς. — 11
 κοσμοκράτωρ cod l. corr. Ab l. 12 φωσφόρος Hermann] φωσφόρε.
 — αἰολόμικτε Wiel] αἰολόδικτε. — 14 πασιφαῆς Pierson] παμφαῆ.
 15 σβεννίμενε cod l. 16 δεῖκτα cod l.

IX. 2 νικτιδρόμος Hermann] νικτιδρόμε. — 3 ἐνιχιή Hermann]
 ἐνιχιᾶ. — 5 αἰγάστειρα Abel] αἰγῆστειρα (αἰγῆτειρα). — 6 νι-
 χαιγῆς Abel] νιχία. 7 παιδερχῆς Abel] πανδερχῆς. — 8 εἰ-
 σφροίη Gesler] εἰσφροσίνη (εἰσφρόσινι). 9 χαριτῶτι Wiel] χαροδῶτι
 τερασφόρε Abel] τελεσφόρε, an σιλεσφόρε corr. bene dicitur?

ἀστράρχη, τανίπεπλ', ἐλικοδρόμε, πάνσοφε κοίρη, 10
ἐλθέ, μάκαιρ', εἴθρων, εἰάστερε, γέγγει τῷ σὶ
λαμπομένῃ, σὺζονσα νέον ἰκέτας σέο, κοίρη.

Χ. ΦΥΣΕΩΣ, θιμίμα ἀρίματα.

ὦ Φίσι, παμμήτειρα θεά, πολυμήχανε μήτερ,
οἶρανίη, τρέσβειρα, πολίλιτε δαῖμον, ἄιασσα,
παιδαμάνωρ, ἀδάμαστε, κιβερνήτειρα, παναιγές,
παντοκράτειρα, τειμέν' ἀεὶ, πανιπέριστε δαῖμον, 5
ἄηθιτε, πρωιογένεια, παλαίφατε, κιδιάντειρα,
ἐννιχίη, πολίπειρε, σελασφύρε, δεινολάθεκτε,
ἄησπον ἀστραγάλοισι ποδῶν ἶχνος εἰλίσσοισα,
ἀγνή, κοσμίτειρα θεῶν ἀτελής τε τελειτή,
κοινὴ μὲν πάντεσσιν, ἀλοικώνητε δὲ μοίῃ,
αἰτοτάτωρ, ἀπάτωρ, ἀργίς, πολύγηθε, μεγίστη, 10
εἰαντές, πλοκή, φιλή, πολέμικτε, δαῖμον,
ἱεμόνη, κράντειρα, φερέσβιε, πάντροφε κοίρη,
αἰτάρεια, Λίλη, Χαρίτων πολιόνιμε πειθώ,
αἰθερίη χθονίη τε καὶ εἰναλίη μεδέουσα,
πικρὴ μὲν φαίλοισι, γλυκεῖα δὲ πειθομένοισι, 15
πάνσοφε, τανδύειρα, κομίσιρρα, παμζασίλεια,
αἰξιτρόφος, πίειρα πεπαινομένων τε λίτειρα,
πάντων μὲν σὶ πατήρ, μήτηρ, τροφὸς ἥδὲ τιθήνη,
ὀμιλόχεια, μάκαιρα, πολίσπορος, ὠριάς ὀρμή,
παντοιεχνές, πλάστειρα, πολέκτε, πότνια δαῖμον, 20
αἰδίη, κηκσιφύρος, πολίπειρε, περίφρον,
ἀεικὴρ στροφάλιγγι θοὸν ῥίμα δινείοισα,

12 νέονς Hermann] νεοῖς. σέο κοίρη Ruhnken] ἐσλοχοίρη.

Χ 2 οἶρανίη Hermann] οἶρανία. — 3 παναιγές Abel] παναγής —
4 τειμέν' ἀεὶ Kopp] τιτιμενέα. — δαῖμον Hermann] παῖσιν. — 6
ἐννιχίη Hermann] ἐννυχία — πολίπειρε Stephanus] πολέπειρε. — 10
ἀργίς Abel] ἀρετή. 11 εἰαντές Abel] εἰάνθεις. πλοκή Hermann]
πλόκη. φιλή Hermann] φιλία 14 αἰθερία χθονία τε καὶ εἰναλία
codd., crr. Hermann. — 15 πικρὴ Hermann] πικρά. — 17 αἰξι-
τρόφων π. πεπ. δὲ λ. codd., crr. Hermann. — 18 τιθήνη Abel] τιθη-
νός — 20 πότνια] παντοῖα codd. — 21 αἰδία κηκσιφύρε codd.,
crr. Hermann — περίφρον Abel] περίφρον.

πάνριτε, κυκλοτερές, ἄλλοτριομορφοδίαιτε,
 εἴθρονε, τιμήεσσα, μόνη τὸ κριθὲν τελείουσα,
 σκηπτούχων ἐφύπερθε βαρυβρεμέτειρα κρατίστη, 25
 ἄτρομε, πανδαμάτειρα, πεπρωμένη αἴσα, περιίπνοις,
 αἰδῖος ζωὴ ἢ δ' ἀθανάτη τε πρόνοια·
 πάντα σὺ ἔσσι· τὰ πάντα σὺ γὰρ μούνη τάδε τείχεις.
 ἀλλὰ, θεά, λίτομαί σε σὺν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις
 εἰρήνην, ἰγίειαν ἄγειν, αἴξῃσιν ἀπάντων. 30

XI. ΠΑΝΟΣ, θυμίαμα ποικίλα.

Πᾶνα καλῷ κρατερόν, νόμιον, κόσμοιο τὸ σύμπαν,
 οἶρανὸν ἠδὲ θάλασσαν ἰδὲ χθόνα παμβασίλειαν
 καὶ πῖρ ἀθάνατον· τάδε γὰρ μέλε' ἐστὶ τὰ Πανός.
 ἔλθέ, μάκαρ, σκιρτητά, περιδρομε, σύνθρονος Ὠραῖς,
 αἰγομελές, βακχεντά, φιλένθεος, ἀντροδίαιτε, 5
 ἁρμονίην κόσμοιο κρέκων φιλοπαίγμονι μολπῇ,
 φαντασιῶν ἐπαρωγὴ φόβῳ τ' ἔκταγλε βροτείων,
 αἰγονόμοις χαίρων ἀνὰ πίδακας ἠδὲ τε βούταις,
 εὔσκοπε, θηρητήρ, Ἥχοϊς φίλε, σίγχορε νυμφῶν,
 παντοφίész, γενέτορ πάντων, πολιῶνι με δαῖμον, 10
 κοσμοκράτωρ, ἀνζητά, φασσφόρε, κάρπιμε Παιάν,
 ἀντροχαρές, βαρίμηις, ἀληθής Ζεὺς ὁ κεράστης.
 σοὶ γὰρ ἀπειρέσιον γαίης πέδον ἐστήρικται,
 εἴλει δ' ἀκαμάτοι πόντου τὸ βαθύρροον ἰδῶρ
 Ὠκεανός τε πέριξ ἐνὶ ἰθάσι γαῖαν ἐλίσσω, 15
 ἡέριόν τε μέρισμα τροφῆς, ζωῶσιν ἔναυσμα,
 καὶ κορυφῆς ἐφύπερθεν ἐλαφροτάτου περὶ ὄμμα.
 βαίνει γὰρ τάδε ρεῖα πολύκριτα σῆσιν ἐφειμαῖς·
 ἀλλάσσεις δὲ φύσεις πάντων ταῖς σῆσι προνοίαις

24 εὐθρονε Hermann] ἐνθρονε. — 28 σὺ ἔσσι Hermann] σοὶ εἴσι.

XI. 3 μέλε' Abel] μέλη. 4 σύνθρονος Hermann] σύνθρονε. —

5 φιλένθεε, ἀστροδίαιτε codd., corr. Hermann. — 6 ἁρμονίαν codd. —

7 τ' Abel addidit. — 10 παντοφύες, γενέτορ Abel] παντοφύης, γενέ-

τωρ. — 14 βαθύρροον Lennep] βαθύσπορον. — 15 ἐνὶ Hermann]

ἐν. — 16 ἡέριον Abe.] ἄεριον. — 18 ρεῖα Wiel] θεῖα. — σῆσιν Her-

mann] σαῖσιν. — 19 σῆσι Hermann] σαῖσι.

βύσκιον ἀνθρώπων γενεῖν καὶ ἀπείρονα κόσμον.
ἀλλὰ, μάλαρ, βακχειτά, φιλέειθε, βαῖν' ἐπὶ λοιπαῖς
εἰτέροις, ἀγαθὴν δ' ὅπασον βίοτιοιο τελευτὴν
Παντοδὸν ἐλτέμπων οἴσιρον ἐπὶ τέρματα γαίης.

XII. ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ, θυμιάμα λίβανον.

Ἡρακλες ὀβριμόθυμε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
μαρτερόχειρ, ἀδάμασσε, βρύων ἄθλοισι κραταιοῖς,
αἰολόμορφε, χρόνον πάτερ, αἰδιός τε καὶ εἴφρον,
ἄρρητ', ἀγριόθυμε, πολίλλιτε, παντοδυνάστια,
παγγοραῖες ἦτορ ἔχων, κάρτος μέγα, τοξότα, μάντι, 5
παμφάγε, παγγενέτορ, παννίπρταιε, τᾶσιν ἀριγέ,
ὃς θυτοῖς κατέπαισας ἀνήμερα φῖλα διώξας,
εἰρήνῃ ποθέων κοιροτρώφρον, ἀγλαύτιμον,
ἀντοφίης, ἀλάμας, γαίης βλάστημα φέριστον,
τριτογόνοις στράψας βολίσιν, μεγαλώνυμε δαῖμον, 10
ὃς περὶ κρατὶ φορεῖς ἦω καὶ νύκτι μέλαιναν,
ἠόδεκ' ἀπ' ἀντολίων ἄχρι δυσμῶν ἄθλα διέρπων,
ἄθλιος, πολύπειρος, ἀπείριτος, ἀστιφέλικτος·
ἐλθέ, μάλαρ, νοίσων θελκιήρια πάντα κομίζων,
ἐξέλασον δὲ κακὰς ἄτας κλάδον ἐν χερὶ πάλλων, 15
πιτροῖς τ' ἰοβόλοις κῆρας χαλεπὰς ἀλόπεμπι.

XIII. ΚΡΟΝΟΥ, θυμιάμα στίρανα.

Λιθαλές, μακάρων τε θεῶν πάτερ ἦδὲ καὶ ἀνδρῶν,
ποικιλόβοιλ', ἀμίαντε, μεγασθενές, ἄλκιμε Τιτάν,
ὃς δαίανῃς μὲν ἅπαντα καὶ αἷξεις ἔμπαλιν αἰγιός,
δεσμοὺς ἀρρήκτους ὃς ἔχεις καὶ ἀπείρονα κόσμον,
αἰῶνος Κρόιε παγγενέτορ, Κρόνε ποιμιλόμιθε, 5

22 εὐερεῖς codl.

XII. 1 ὀβριμόθυμε codl. — 3 αἰδιός τε καὶ Hermann] αἰδιέ
τε. — εἴφρον Abel] εἴφρων. — 5 κάρτος μετὰ τόξα καὶ μάντι codl.
ο. r. Sanctamandus. — 6 παγγενέτορ Abel] παγγειέτωρ. — 10 βο-
λίσιν Lempert] βολίσιν. δαῖμον Pierson] γαίον. 12 ἀντολίων et
ἀεθλα codl. 13 ἀθάνατος Sanctamandus] ἀθανάτοις. 16
ἐκπευτε codl.

XIII 1 λιθαλές Abel] λιθαλής. — 4 ἀρρήκτοις Lempert] ἀρρήκτους. —
5 παγγενέτορ Abel] παγγειέτωρ.

γαίης ιε βλάστημα καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
 γέννα, γιῆς μείωσι, Ῥέα⁷ πόσι, σεμνὲ προμηθεῖ,
 ὅς ναίεις κατὰ πάντα μέρη κόσμοιο, γενάρχα,
 ἀγκιλομῆτα, φέριστε· κλίτων ἱκετηρίδα γυνήν
 πέμπουσιν εἰόλβον βιότου τέλος αἰὲν ἄμεμπτον.

10

XIV. ΡΕΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Πότνα Ῥέα, θίγατερ πολυμόρφου Πρωτογόνοιο,
 ἧ λῆς ταιροφόρος ἱερότροχον ἄρμα τιταίνει,
 τιμπαιύδοιπε, φιλοιστρομανές, χαλκόχροτε κοίρη,
 μήτερ Ζηνὸς ἄνακτος Ὀλυμπίοι, αἰγιόχοιο,
 πάντιμ', ἀγλαόμορφε, Κρόνον σύλλεκτρε μάλαιρα,
 οὔρεσιν ἧ χαίρεις θνητῶν τ' ὀλολέγμασι θρηκτιῶς,
 παμβασίλεια Ῥέα, πολεμόχλωνος, ὀβριμόθυμε,
 ψειδομένη, σώτειρα, λιτηριάς, ἀρχιγένηθλε,
 μήτερ μὲν τε θεῶν ἠδὲ θνητῶν ἀνθρώπων·
 ἔλ σοῖ γὰρ καὶ γαῖα καὶ οὐρανὸς εἰρὶς ὑπερθε
 καὶ πόντος πνοαί τε· φιλόδρομος, ἡερόμορφε·
 ἔλθέ, μάλαιρα θεά, σωτήριος εἴφρονι βοιλῇ
 εἰρήνην κατὰγοισα σὶν εἰόλβοις κτεάτεσσι,
 λίματα καὶ κῆρας πέμπουσ' ἐπὶ τέρματα γαίης.

5

10

XV. ΔΙΟΣ, θυμίαμα στίρακα.

Ζεῦ πολυτίμητε, Ζεῦ ἄφθιτε, τήνδε τοι ἡμεῖς
 μαρτιρίην τιθέμεσθα λιτήριον ἠδὲ πρόσειξιν.
 ὦ βασιλεῦ, διὰ σὴν κεφαλὴν ἐφάνη τάδε ῥεῖα,
 γαῖα θεὰ μήτηρ ὀρέων θ' ὑψηλές ὕχθοι
 καὶ πόντος καὶ πάνθ', ὅπ' οὐρανὸς ἐντὸς ἔεργει·
 Ζεῦ Κρόνιε, σκηπτοῖχε, καταιβάτα, ὀβριμόθυμε,
 παρτογένεθλ', ἀρχὴ πάντων πάντων ιε τελετή,

5

7 γιῆς Lennep] γιῆ. — 10 εἰόλβοι Hermann] εἰόλβον.

XIV. 2 ἧτ' ἐπὶ ταιροφόρον ἱερότροχον ἄρμα τιταίνει coll., corr Hermann — 7 πολεμόχλωνος Hermann] πολεμόχλωνε. — ὀβριμόθυμε coll. 9 μήτερ Abel] μήτηρ. — 11 φιλόδρομος Hermann] φιλόδρομε. ἡερόμορφε Abl., ἡερόμορφε.

XV. 1 πολέτιμε coll. — 2 μαρτιρίην Hermann] μαρτιρίαν. — 5 ἔεργει Abel] ἔταξε.

σεισίχθων, αἰξυγιά, καθάρσιε, παιτοτινάγλια,
 ἀστράπτε, βρονταῖε, λεραίνε, φιτάλιε Ζεῦ·
 κλῖθι μεν, αἰολόμορφε, δίδου δ' ἰγίειαν ἀμεμφῇ 10
 εἰρήνῃν τε θεῶν καὶ πλοῖτον δόξαν ἄμεμπτον.

[Pro v. 7--11 hos habet cod. Thryllitianus:

αἰτοπάτωρ, μακάρων τε θεῶν πάτερ ἰδὲ ἀνδρῶν·
 ἀλλὰ χάριν λοιβῆς σὲ δίδου, φρεσὶν αἶσιμα πάντα,
 ζῶν τ' ὀλβιόθυμον, ὁμοῦ θ' ἰγίειαν ἀνασσαι
 εἰρήνῃν τε θεῶν, κοιροτρόφον, ἀγλαότιμον, 10
 καὶ βίον εἰθιμοισιν ἀεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.]

XVI. ΠΡΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

Κιανέοις κόλτοισιν ἐνημένῃ, ἡρόμορφε,
 Ἦρη, παμζασίλεια, ἰδὲ σίλλεκτρε μάκαιρα,
 πνυχοτρόφους αὔρας θυητοῖς παρέχουσα προσηνεῖς,
 ὄμβρων μὲν μήτηρ, ἀνέμων τροφέ, παντογένηθλε·
 χωρὶς γὰρ σέθεν οἶδ' ὅλως ζῶης φέσιν ἔγνω· 5
 κοινωνεῖς γὰρ ἅπασι κεκραμένη ἥρῃ σεμνῷ·
 πάντων γὰρ κρατέεις μοῖνῃ πάντεσσι τ' ἀνάσσεις
 ἡρώοις ροῖζοισι τινασσομένη κατὰ χεῖμα.
 ἀλλὰ, μάκαιρα θεά, πολυώνημε, παμζασίλεια,
 ἔλθοις εἰμενέουσα καλῶ γήθουσα προσώπῳ. 10

XVII. ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ, θυμίαμα σμύρναν.

κλῖθι, Ποσεῖδαν γαιήοχε, κυανοχαῖτα,
 ἔπτε, χαλκοτόρειτον ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν,
 ὅς καίεις πόντοιο βαθυστέρνοιο θέμεθλα,
 παντομέδων, ἀλίδοι πε, βαρίκειπος, ἐνυσίγαιε,
 κιμοθαλές, χαριῶπα, τετράορον ἄρμα διώλων, 5
 εἰναλίους ροῖζοισι τινάσσω ἀλμυρὸν ἱδωρ,

9 ἀστράπτε Hermann] ἀστραπαῖε. — 10 μεν Hermann] μου. — δ' ἰγίειαν
 Hermann] δὲ (καὶ) ἰγείαν.

XV (2). 7 αἰτοπάτωρ Abel] αἰτοπατωρ. 8 λοιβῆς σὲ Abel]
 λοιβῆσι. — 9 τ' pro δ' et θ' pro δ' Abel. — 10 θεῶν Abel] θεόν

XVI. 1 ἡρόμορφε Hermann] ἡρόμορφε. — 2 Ἦρη Hermann] Ἦρα. —
 4 μήτηρ cod. — 6 ἥρῃ Dorville] περὶ. — 10 γήθουσα Leick] γήθοντι.

XVII. 1 Ποσεῖδαν Abel] Ποσεῖδαν. — 4 βαρίκειπος Hermann]
 βαρίκειπε. 5 κιμοθαλές Abel] κιμοθαλής. — 7 χαριῶπα cod.

ὡς τριτάτης μοίρης ἔλαχες βαθὺν χεῖμα θαλάσσης,
 κίμασι τερπόμενος θηροῖν θ' ἅμα, πότιε δαῖμον·
 ἔδρανα γῆς σῶξοις καὶ νηῶν εἴδρομον ὁρμήν,
 εἰρήνην, ἰγίειαν ἄγιν ἰδ' ὄλβον ἀμεμφῇ.

1

[Eis Poseidō hunc hymnum habet cod. Thryllitianus;

Κλᾶθι Ποσειδάον, Ζητὸς παῖ προσηγένεθλε,
 οἰρανίων μαλάρον τε θεῶν πάτερ ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 ὡς ναίεις κορυφαῖος ἐπ' Οἰλίμποιο καρήνων
 δειτερος ἐκ Διὸς εἰληχὼς πάντεσσιν ἀνάσσειν·
 ἔτπιε, χαλκροτόρειτοι ἔχων χεῖρεσσι τρίαιναν,
 εἰρήμεδον, χαριτωπα, τειράορον ἄρμα διώκων·
 ἰναῖς ποντοκράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε,
 σεμνοῖς μυστιπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς
 ἵλαος εἴης εὐτυχίην μύσῃσι προφαίνων.]

5

XVIII. Εἰς Ἡλίουτωνα.

ὦ τὸν ἐποχθόνιον ναίων δόμον, ὀβριμόθυμε,
 Ταρτάριον λειμῶνα βαθύσκιον ἡδὲ λιπαιγῇ,
 Ζεῦ χθόνιε, σκηρτοιῦχε, τὰδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
 Ἡλούτων, ὃς κατέχει γαίης κλιῖδας ἀπάσης,
 πλουτοδοτιῶν γενεὴν βροτέην καρποῖς ἐνιαυτῶν·
 ὡς τριτάτης μοίρης ἔλαχες χθόνα παμβασίλειαν,
 ἔδραν ἄθραιάτων, θνητῶν στήριγμα κραταῖον·
 ὡς θρόνον ἐστήριξας ὑπὸ ζοφοειδέα χῶρον
 τηλεπόρον τ', ἀκάμαντα, λιπόπνοον, ἄκριτον ἄδιν,
 κιάνεόν τ' Ἀχέρονθ', ὃς ἔχει ῥιζώματα γαίης·
 ὡς κρατεῖς θνητῶν θανάτου χάριν, ὃ πολιδέγμων·
 Εὐβουλ', ἀγνοπόλου Αἰμητέρος ὃς ποιε παῖδα

5

10

7 ἔλαβες codd.

μοίρης ἔλαχες Abel] ἔλαχες μοίρης.

XVII (2). 1 Ποσειδάον Abel] Ποσειδάων.

4 πάντεσσιν Gesta]

πάντων. — 7 ἰναῖς παντοκράτωρ ἱερώτατε codd., c. 17. Hermann. —

8 μυστιπόλοις (sic, errore?) Hermann] μυσσοπόλοις μυσσιπόλοις). — 9

μύσῃσι Hermann] μύσταισι.

XVIII. Inscr εἰς τυφῶνα est in codd

1 οβριμόθυμε codd. —

11 πολιδέγμων Ralicki] πολιδαῖμον.

νιμφείσας λειμῶνος ἀποσπαδίην διὰ πότιον
 περόροις ἔπποισιν ὑπ' Ἀιθίδος ἥγαγες ἄντρον
 δίμου Ἐλευσίνος, τόθι περ πύλαι εἰς Ἀἶδαο. 15
 μοῖνος ἔστις ἀφανῶν ἔργων φανερῶν τε θραυτιτής,
 εἶθεε, παντοκράτωρ, ἱερώτατος, ἀγλαότιμε,
 σεμνοῖς μιστιπόλοις χαίρων ὁσίοις τε σεβασμοῖς·
 ἵλαον ἀγχαλέω σε μολεῖν κεχαρηότα μίσταις.

XIX. ΚΕΡΑΥΝΙΟΥ .ΙΙΟΣ, θιμίμα σίερακα.

Ζεῦ πάτερ, ὑψίβρομον περιαιγέα κόσμον ἐλαίνων,
 στράπτων αἰθερίοι στεροπῆς καταπέριαιτον αἴγλην,
 παμμάκρων ἔδρανον θείαις βροντῆσι τινάσσων,
 νάμασι παννεφέλοις στεροπὴν φλεγέθοισαν ἀναΐθων,
 λαίλαπας, ὕμφοις, πρησιτῆρας κρατεροῖς τε κεραινοῖς, 5
 παμφλέγιος, κραίπνοῖς, φρικώδεας, ὀβριμοθύμοις,
 βάλλων εἰροθίους, φλογεροῖς, νεφέεσσι καλέπτων
 πτηνὸν ὄπλοι δεινόν, κλονοκάρδιον, ὀρθοέθειρον,
 αἰφνίδιον, βρονταῖον, αἰκίχτην βέλος ἄγνόν
 ῥοῖζον ἀπειρεσίον δινείμασι, παμφάγον ὀρμηῇ, 10
 ἄρρηκτον, βαρίθνητον, ἀμαιμάκτεον, πρησιτῆρος
 κέραιον βέλος ὅξι καταιβάτοι αἰθαλόεντιος,
 ὃν καὶ γαῖα πέφριξε θάλασσά τε παμφανόωντα,
 καὶ θῆρες πείσσοισιν, ὅτ' ἂν λείπας οἶας ἐσέλθῃ·
 μαρμαίρει δὲ πρόσωπ' ἀνγαῖς, σμαραγεῖ δὲ κεραινὸς 15
 αἰθέρος ἐν γιᾶλοισι· διαρρήξας δὲ χιτῶνα
 οἰράτιον προκάλεμ' ἀφίεις ἀργῆτα κεραινόν.

13 ἀποσπαδίην Sanctamandus] ἀποσπαδάην. 15 εἰς ead. — 17
 ἱερώτατος Hermann] ἱερώτατε. — 18 μιστιπόλοις (sic, error?, Her-
 mann] μοισιπόλοις.

XIX. Κεραυνοῦ in inscriptione eod. 1 ὑψίβρομον Hermann]
 ὑψύβρομον. περιαιγέα Alal] περσαιγέα. — 3 βροντῆσι Hermann]
 βρονταῖσι. — v. 6 ante Hermannum post v. 7 legabatur. 6 κραίπνοῖς
 Hermann] κρατεροῖς. 7 εἰροθίους Hermann] ἐς εἰροθίους. — νεφέ-
 εσσι Hermann] νεφέεσσι. 8 κλονοκάρδιον Styllanus] κλονοκάρ-
 διοι. — 17 προκάλεμ' ἀφίεις de thomawet] προκάλεμμα βάλλεις.

ἀλλὰ, μάκαρ, θυμὸν βαρὺν ἔμβαλε κίμασι πότιοι
 ἢδ' ὀρέων κορυφαῖσι· τὸ σὸν κράτος ἴσμεν ἅπαντες.
 ἀλλὰ χάριν λοιπῆς σὺ δίδοι, φρεσὶν αἴσιμα πάντα,
 ζῶν τ' ὀλβιότιμον, ὁμοῖ θ' ἰγίειαν ἀνασσαν
 εἰρίνῃν τε θεάν, κοιροτρόχον, ἀγλαότιμον,
 καὶ βίον εὐθίμοισιν αἰεὶ θάλλοντα λογισμοῖς.

20

XX. ΛΙΟΣ ΑΣΤΡΑΠΙΟΥ, θυμίαμα λιθανομένην.

Κικλίσκω μέγαν, ἄγνόν, ἐρισμαράγον, περίφαντον,
 ἡέριον, φλογόεντα, περιβρομον, ἡεροφεγγῆ,
 ἀστράπτιοντα σέλας ιερῶν καταγυδρόμῃ αἰδῇ,
 φρικώδη, βαρύμηνιν, ἀνίκητον θεὸν ἄγνόν,
 ἀστράπιον Λία, παγγενέτην, βασιλῆα μέγιστον,
 εὐμενέοντα φέρειν γλυκερὴν μύτοιο τελευτήν.

5

XXI. ΝΕΦΩΝ, θυμίαμα σμύρναν.

Ἡέριαι νεφέλαι, καρποτρόφοι, οὐρανόπλαγχοι,
 ὀμβροτύλοι, πνοιῇσιν ἐλαινόμεναι κατὰ κόσμοι,
 βροτῶναι, περύεσσαι, ἐρίτρομοι, ἰγροκέλειθοι,
 ἡέρος ἐν κόλπῳ πάταγον φρικώδε' ἔχουσαι,
 πνείμασιν ἀντίσπαστοι ἐπιδρομάδην παιαγεῖσαι,
 ἱμᾶς νῦν λίτομαι, δροσοείμονες, εὔπνοοι αἶραις,
 πέμπειν καρποτρόφοις ὀμβροῖς ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

5

XXII. ΘΑΪΑΣΣΗΣ, θυμίαμα λιθανομένην.

Ὠκεανοῦ καλέω νύμφην, γλαυκώπιδα Τηθύν,
 κτανόπεπλον ἀνισσαν, εὔτροχα λιμαίνουσαν,
 αἶραις ἰδιπνόουσι παιασσομένην περὶ γαῖαν.
 Θραίονσ' αἰγιαλοῖσι πέτρῃσί τε κίματα μακρά,
 εὐδίῳις ἀπαλοῖσι γαλημιόωσα δρόμοισι,

5

18 βαρὺν add Skthnewet.

19 κορυφαῖσι Hermann] κορυφαῖσι. —

22 θεάν Abel] θεόν.

XX. In inscriptione ἀστραπίον Abel pro αστραπέως. — 2 ἡέριον Hermann] ἄέριον. περιβρομον Pearson] περιδρομον. ἡεροφεγγῆ Hermann] ἡεροφεγγῆ. — 5 ἀστράπιον Abel] ἀστραπαῖον.

XXI 1 ἡέριαι Abel] ἡέριοι — 2 πνοιῇσιν Hermann] πνοιαῖσι. — 3 ἰγροκέλειθοι Hermann] ὕδροκέλειθοι. — 4 ἡέρος Hermann] ἄέρος — 4 φρικώδε' Hermann] φρικώδη.

XXII. 5 εὐδίῳις Abel] εὐδεινοῖς.

νησιν ἀγαλλομένη, θηροτρόφος, ἰγρολέλειθε,
μήτερ μὲν Κίπριδος, μήτερ νεστέων ἑρεβεννῶν
καὶ πάσης πηγῆς νιμφῶν νασμοῖσι βροτοῖσιν·
κλῖθί με, ὦ πολίσεμνε, καὶ εἰμενέουσ' ἐπαρίγοις,
εἰσιδρόμοις οἶρον νησὶν πέμπονσα, μάκαιρα.

10

XXIII. ΝΗΡΕΩΣ, θιμίαμα σμίθναν.

Ἦ κατέχων πόντον ῥίξας, κιαναιγέτιν ἔδρην,
πειτήγοντα κόρησιν ἀγαλλόμενος κατὰ κῆμα
καλλιέλνοισι χοροῖς, Νηρεῖ, μεγαλῶνι με διαῖμον,
πιθμὴν μὲν πόντοι, γαίης πέρας, ἀρχὴ ἁπάντων,
ὅς κλονέεις ἱερῶς ἱερὸν βάθρον, ἡμίαια πνοιᾶς
ἐν μηχίοις κενθμιῶσιν ἐλαιννομένας ἀποκλείεις·
ἀλλὰ, μάκαιρα, σεισμοῖς μὲν ἀπώτρεπε, πέμπτε δὲ μίσταις
ὄλβον τ' εἰρήνην τε καὶ ἠπιόχειρ' ἰγείαν.

5

XXIV. ΝΗΡΗΙΩΝ, θιμίαμα ἀρώματα.

Ληρέος εἰναλίου νύμφαι καλινιώπιδες, ἀγναί,
φριζαλέαι, χίθιαι, χοροπαίγμονες, ἰγρολέλειθοι,
πειτήγοντα κόραι περὶ νύμφῃσι βαλχεῖοισαι,
Τριτώνων ἐπ' ὕχοισιν ἀγαλλόμεναι περὶ νῶτα
θηροτίποισ μορφαῖς, ὧν βύσκει σώματα πόντος·
ἄλλοι θ' οὐ νάιοισι βυθόν, Τριτώνιον οἶδμα,
ἔδροδρόμοι, σκιρτηταί, ἱλισσόμενοι περὶ κῆμα,
στοντοικλάνοι δελφῖνες, ἀλιρρόθιοι, κιαναιγεῖς·
ἡμᾶς κελήσῃω πέμπειν μίσταις πολὺν ὄλβον·
ἡμεῖς γὰρ πρῶται τελετὴν ἀνεδείξατε σεμνὴν
εὐάεροι Βάλχοιο καὶ ἀγνῆς Φερσεφονείης,
Καλλιόπη σὺν μητρὶ καὶ Ἀπόλλωνι ἄνακτι.

5

10

6 νησὶν et θηροτρόφος Hermann pro ναισὶν et θηροτρόφε. — 7 μή-
τερ Abel bis pro μήτηρ. — 9 μεν Hermann] μου. — 10 νησὶν Her-
mann] ναισὶν.

XXIII. 2 κόρησιν Hermann] κόραισιν. — 6 ἐνιμηχίοις et ἀποκλείοις
et Bl., corr. Hermann. — 8 τ' Hermann] ἐπ'. — ἠπιόχειρ' (ἠπιόχειρον
Ἰγείην Buhken) ἰγείαν Hermann] ὀλβιόχειρον ἰγείην.

XXIV. 2 φριζαλέαι Abel] σφραγῖαι.

XXV. ΠΡΩΤΕΩΣ, Θιμίμα στίρακα.

Πρωτέα κελήσσω, πόντοι κληῖδας ἔχοντα,
 πρωτογενῆ, πάσις φύσεως ἀρχὰς ὅς ἔγνηεν
 ἵλην ἀλλάσσων ἱερὴν ἰδέαις πολυμύθοις,
 πάντιμος, πολίβοιλος, ἐπιστάμενος τὰ τ' ἔόντα
 ὅσσα τε πρόσθεν ἔην ὅσα τ' ἔσσεται ἵστερον αἵτις·
 πάντα γὰρ αὐτὸς ἔχων μεταβάλλεται, οἷδέ τις ἄλλος
 ἀθανάτων, οὐ ἔχοισιν ἔδος νιφέτιος Ὀλύμπου
 καὶ πόντον καὶ γαῖαν ἐνιέριοί τε ποιῶνται·
 πάντα γὰρ ἐν Πρωτεῖ πρώτη φύσις ἐγκατέθηκε.
 ἀλλὰ, πάτερ, μόλε μισσιπόλοις ὀσίησι προνοίαις
 πέμπων εὐόλβου βιότοι τέλος ἐσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

XXVI. ΓΗΣ, Θιμίμα πᾶν σπέρμα πλὴν καύμων καὶ ἀρωμάτων.

Γαῖα θεά, μήτερ μακάρων θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 πάντροφε, πανδώτειρα, τελεσγίρε, παντολέτειρα,
 αἰξιθαλές, φερέκαρπε, καλαῖς ὥρῃσι βρίονσα,
 ἔδρανον ἀθανάτου κόσμου, πολυποίλιλε κοίρη,
 ἥ λοχίαις ὠδίσι κίεις καρπὸν πολυειδῆ,
 αἰδίη, πολύσεμνε, βαθίστερν', ὀλβιόμοιρε,
 ἰδιπνόοις χαίρουσα χλόαις, πολιάνθεμε δαῖμον,
 ὀμβροχαρές, περὶ τὴν κόσμος πολιδαίδαλος ἄστρον
 εἰλεῖται φύσει ἀνάνη καὶ ρείμασι δεινοῖς.
 ἀλλὰ, μάκαιρα θεά, καρποὺς αἰῶσις πολυγηθεῖς
 εἰμενὲς ἵτορ ἔχοισα, σὶν εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.

XXVII. ΜΗΤΡΟΣ ΘΕΩΝ, Θιμίμα ποικίλα.

Ἀθανάτων θεότιμε θεῶν μήτερ, τροφὴ πάντων,
 τῇδε μύλοις, κράντειρα θεά, σέο, πότιν', ἐπ' εἰχαῖς,

XXV. 4 τὰ τ' ἔόντα Hermann] τὰ τε ὄντα. — 9 ἐν omn. codd. —
 10 ὀσίησι Hermann] ὀσίσαισι.

XXVI. 3 αἰξιθαλές Abel] αὐξιθαλής. — ὥρῃσι Hermann] ὥραισι. —
 6 αἰδίη Hermann] αἰδίη. — πολύσεμνε Abel] πολύσεπτε. — 7 πολυ-
 άνθεμε Petersen] πολυαἰθίσι. — 8 ὀμβροχαρές Abel] ὀμβριμοχαρές —
 τὴν Hermann] ἥν. — 11 εὐόλβοισιν Lennep] ὀλβίοισιν.

ταιροφόνων ζείξασα ιαχίδρομον ἄρμα λείντων,
 σκιπτοῖχε κλεινοῖο πόλοι, πολιώνιμε, σεμνή,
 ἧ λατέχεις κόσμοιο μέσον θρόνον, οὔνεκεν αὐτῇ
 γαῖαν ἔχεις θνητοῖσι τροφὰς παρέχοισα τροστηνεῖς.
 ἔλ σέο δ' ἀθανάτων τε γένος θνητῶν τ' ἐλοχείθῃ,
 σοὶ ποταμοὶ γραιέονται αἰεὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 Ἰστίη αἰδαχθεῖσα· σέ δ' ἐλθοδότιν καλέοισι,
 παντοίων ἀγαθῶν θνητοῖς ὅτι δῶρα χαρίζῃ.
 ἔρχεο πρὸς τελετήν, ὦ πότνια, τιμπανοτερπές,
 πανδαμάτωρ, Φρυγίης σώτειρα, Κρότοι σινόμεινε,
 Οἰρανόπαι, πρέσβειρα, βιοθρέπτειρα, φίλοιστρο·
 ἔρχεο γηθύσινος, τεχαρισμένη εἰσεβήσιν.

5

1

XXVIII. ΕΡΜΟΥ, θυμιάμα λίβανον.

Κλῆθί μεν, Ἑρμεία, Διὸς ἄγγελε, Παιάδος υἱέ,
 παγκρατὲς ἦτορ ἔχων, ἐναγώνιε, κοίραιε θνητῶν,
 εἴφρον, ποικιλόβοιλε, διάκτορος Ἀργειφόντι,
 πτιγοπέδιλε, φίλανδρε, λόγον θνητοῖσι προφῆτα,
 γυμνάσιν ὅς χαίρεις δολίαις τ' ἀπάταις, στροφιοῖχε,
 ἔρμηγεῦ πάντων, κερδέμπορε, λισιμέριμνε,
 ὅς χεῖρεςσιν ἔχεις εἰρήνης ὅπλον ἀμειψές,
 Κωρικυῶτα, μάκαρ, ἐριοῖνε, ποιμιλόμηνθε,
 ἐργασίαις ἐπαρωγέ, φίλε θνητοῖς ἐν ἀνάγκαις,
 γλώσσης δεινὸν ὅπλον, τὸ σεβάσμιον ἀνθρώποισι·
 κλῆθί μεν εἰχομένοι, βίοτοι τέλος ἐσθλὸν ὀπάζων
 ἐργασίησι, λόγον χάρισιν καὶ μνημοσίνησιν.

5

10

XXIX. ΥΜΝΟΣ ΦΕΡΣΕΦΟΝΗΣ.

Φερσεφόνη, θύγατερ μεγάλου Διός, ἐλθέ, μάκαιρα,
 μοινογένεια θεά, τεχαρισμέια δ' ἱερά δέξαι,

XXVII. 9 Ἰστίη Hermann, ἐστία. — αἰδαχθεῖσα· σέ δ' Hermann] αἰδά-
 χθης σέ δέ. — 11 τιμπανοτερπές Abel] τιμπανοτέρπη. — 12 παν-
 δαμάτωρ Abel] πανδαμάτωρ.

XXVIII. 1 μεν Hermann.] μοι. — 3 εἴφρον Abel] εἴφρων. —
 διάκτορος Hermann] διάκτορε. — 5 στροφιοῖχε Wiel] τροφιοῖχε. —
 12 ἐργασίησι Hermann] ἐργασίαισι.

Πλοῦτωνος πολίτιμε δάμαρ, κεδνή, βιοδῶτι,
 ἡ κατέχεις Αἶδαο πύλας ὑπὸ κεύθεα γαίης,
 Πραξιδίκη, ἐρασιπλόκαμος, Διοῖς θάλος ἄγχι, 5
 Εἰμενίδων γενέτειρα, καταχθονίων βασιλεια,
 ἦν Ζεὺς ἀρρήτοισι γοναῖς τεκνώσατο κοῖρην,
 μήτερ ἐριβρεμέτορ πολυμόρφον Εὐβοιλή, 6
 Ὄρων συμπαίγτειρα, φαεσφόρος, ἀγλαόμορφε,
 σεμνή, παντοκράτειρα, κόρη καρποῖσι βρίοισα, 10
 εἰφεγγές, κερόεσσα, μόνη θνητοῖσι ποθεινή,
 εἰαρινή, λειμωνιάσιν χαίρουσα πνοῇσιν,
 ἱερὸν ἐκφαίνουσα δέμας βλαστοῖς χλοοκάρποις,
 ἀρπαγυμαῖα λέχη μειοπωρινὰ νυμφεῖθεῖσα,
 ζωὴ καὶ θάνατος μούνη θνητοῖς πολυμόχθοις, 15
 Φερσεφόνη· φέρβεις γὰρ αἰεὶ καὶ πάντα φρονεῖεις.
 κλῦθι, μάκαιρα θεά, καρποῖς δ' ἀνάπεμπ' ἀπὸ γαίης
 εἰρήνῃ θάλλοισα καὶ ὑπιόχειρ' ἔγχει
 καὶ βίῳ εὐόλβῳ, λιπαρὸν γῆρας κατ'άγοντι
 πρὸς σὸν χῶρον, ἄνασσα, καὶ εὐδύναιον Πλοῖιωνα.

XXX. ΔΙΟΝΥΣΟΥ, θυμίαμα σίρακα.

Κιλλήσῳ Διόνυσον ἐρίβρομον, εἰαστῆρα,
 πρωτόγονον, διφνῆ, τρίγονον, Βακχεῖον ἄνακτα,
 ἄγχιον, ἄρρητον, κρίφιον, δικέρωτα, δίμορφον,
 κισσόβριον, ταιρωπόν, ἀρήιον, εἶλον, ἄγνόν,
 ὠμάδιον, τριετῆ, βοτρυηφόρον, ἐρνεσίπεπλον. 5
 Εὐβοιλεῖ, πολέβοιλε, Διὸς καὶ Φερσεφονείης
 ἀρρήτοις λέκτροισι τεκνωθεῖς, ἄμβροτε δαῖμον·
 κλῦθι, μάκαιρα, φωνῆς, ἡδὺς δ' ἐπίπνειςον ἄμεμφής,
 εἰμενὲς ἦτορ ἔχων, σὶν ἐνζώνοισι τιθήναις.

XXIX. 5 ἐρασιπλόκαμος Abel] ἐρασιπλόκαμος. — Διοῖς Lennep]
 διός. — 9 συμπαίγτειρα Heringa] συμπλέκτειρα. — φαεσφόρος Her-
 mann] φαεσφόρε. — 11 εἰφεγγές Abel] εἰφεγγής. — 13 χλοοκάρ-
 ποις eodd. — 18 ὑπιόχειρ eodd. — ἔγχει Hermann] ἔγχεια.

XXX. 5 βοτρυηφόρον Abel] βοτρυοφόρον. — 6 Εὐβοιλεῦ πολὺ-
 βοιλε Pierson] εἰβοιλ' εἰπολύβοιλε. — Φερσεφονείης Abel] περσεφο-
 νείης. — 8 ἄμεμφής Lobbeck] ἄμει . . .

XXXI. ΥΜΝΟΣ ΚΟΥΡΗΤΩΝ.

Σμυρνηταὶ Κοιρῆτες, ἐνότλια βήματα θέντες,
 τισσίχροτοι, ῥομφηταί, ὀρέστεροι, εἰαστῆρες,
 χροισιλίραι, παράριθμοι, ἐπεμβάται ἵχνεσι κοίφοις,
 ἔτλοφόροι, φίλικες, κοσμήτορες, ἀγλαόφημοι,
 μητρὸς ὀρειμανέος σινοπάονες, ὀργιοφάνται·
 ἔλθοιτ' εἰμενοντες ἐπ' εὐφύμοισι λόγοισι,
 βοικόλω εὐάντητοι ἀεὶ νεχαρηότι θυμῷ.

5

XXXII. ΑΘΗΝΑΣ, Θιμίμα ἀρώματα.

Παλλὰς μουτογενές, μεγάλοι Διὸς ἔκγονε σεμνί,
 δῖα, μάκαιρα θεά, πολεμοκλόρος, ὀβριμόθυμε,
 ἄρρητη, ῥητή, μεγαλύνιμος, ἀντροδίαίτε,
 ἡ κατέχεις ὄχθων ἱψηχέας ἀκρωρείας
 ἰδ' ὄρεα σκίοεντα, νάπυσι τε σὴν ἡρένα τέρπεις,
 ὀπλοχαρὶς, οἰστροῖσα βροτῶν ψυχὰς μαίησι,
 γιμνάζουσα κόρη, φρικώδεα θυμὸν ἔχουσα,
 Γοργοφόρος, φηγόλεπτε, τεχνῶν μῆτερ πολίολβε,
 ὀρμήτειρα, φίλοιστρε κακοῖς, ἀγαθοῖς δὲ φρόνησις·
 ἄρσην μὲν καὶ Θῆλιν ἔφες, πολεμητόχε, μῆτι,
 αἰολόμορφε, δράκαινα, φιλένθεος, ἀγλαΐτιμε,
 Φλεγραίων ἐλέτειρα Γιγάντων, ἱππελάτειρα,
 Τριτογένεια, λύτεира κακῶν, νικηφόρε δαῖμον,
 γλαινῶφ', εἰρεσίτεχνε, πολιλλίστιη βασίλεια,
 ἵματα καὶ νύκτας αἰεὶ νεάτησιν ἐν ὥραις,

5

10

15

XXXI. 3 χροισιλίραι Hermann] χροισολίραι. — κοίφοις Valckenauer] κωφοί. — 5 ὀρειμαίεος Hermann] ὀρειομανοῖς.

XXXII. 1 ἔκγονε codd. — 2 πολεμοκλόρος (sic) Hermann] πολεμόκλονε (-οκλόνε). — ὀβριμόθυμε codd. — 3 ἄρρητη ῥητή Abel] ἄρρη-
 τερητή. — μεγαλύνιμος Hermann] μεγαλώνιμε. — 4 κατέχεις
 Weil] διοίχεις. — ὄχθων Abel] ὄχθους. — ἱψηχέας Abel] ἱψαύγειας —
 ἀκρωρείους codd. — 5 νάπυσι Hermann] ιαταισι. — 6 μαίησιν (sic)
 Hermann] μανίαισι. — 7 κόρη Gesner] κάρη. — φρικώδεα Hermann]
 φρικώδη. — 8 Γοργοφόρος Hermann] γοργοφοίε. — 9 ὀρμήτειρα
 Abel] ὀρμάστειρα. — 10 πολεματόχε (πολεμοτόχε) codd. πολεμήτοχε
 Hermann. — 11 φιλένθεος Hermann] φιλένθεε. — v. 14 ante Hermann im
 post v. 17 legobatur.

κλῆθί μεν εἰχομένοι, δὲ δ' εἰρήνην πολίολβον
καὶ κόρον ἡδ' ἰγίειαν ἐπ' εὐόλβοισιν ἐν ὥραις.

XXXIII. ΝΙΚΗΣ, Θιμίαια μάναν.

Ἐδύνατον καλέω Νίκην, θνητοῖσι ποθεινὴν,
ἣ μοῖνῃ λῖει θνητῶν ἐταγώνιοι ὄρμην
καὶ στάσει ἀλγινόεσσαν ἐπ' ἀντιπάλοισι μάχῃσιν,
ἐν πολέμοις κρίνοισα τροπαιοίχοισιν ἐπ' ἔργοις,
οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέρῃς γλυκερώτατον εἶχος·
πάντων γὰρ κρατέεις, πάσῃς δ' ἐριδος κλέος ἐσθλὸν
Νίκη, ἐπ' εὐδόξῳ κεῖται θαλίῃσι βριάζον.
ἀλλὰ, μάκαιρ', ἔλθοις πεποθημένη ὄμματι φαιδρῷ
αἰεὶ ἐπ' εὐδόξοις ἔργοις τέλος ἐσθλὸν ἄγοισα.

XXXIV. Αἰολαῖνος, Θιμίαια μάναν.

Ἐλθέ, μάκαρ, Παιάν, Τιτυοκτόνε, Φοῖβε, Αἰτωρεῖ,
Μεμνητ', ἀγλαότιμος, ἱήιος, ὀλβιοδῶτα,
χρυσολίρη, σπερμεῖος, ἀρότρε, Πίθιε, Τιτάν,
Γρύνιε, Σμινθεῖ, Πυθοκτόνε, Δελφικέ, μάντι,
ἄγριε, φωσφόρε δαῖμον, ἐρώσμιε, ζίδιμε λοῖρε,
χρυσιλίρη, χοροποιός, ἐκιβύλε, τοξοβέλεμνε,
Βράγχιε καὶ Λιδιμεῦ, Παταρίε, Λοξία, ἄγνι,
Δήλι' ἀναξ, παιδεργές ἔχων φασσίμβροτον ὄμμα,
χρυσοκόμη, καθαρὰς γήμας χρησμούς τ' ἀναφαίνων·
κλῆθί μεν εἰχομένου λαῶν ἵπερ εἴθρονι θιμῷ·
τόνδε σὶ γὰρ λείσσεις τὸν ἀπείριτον αἰθέρα πάντα
γαῖάν τ' ἐλθιόμοιρον ἵπ' αἰθέρι καὶ δι' ἀμολγοῖ,

16 μεν Hermann] μου.

XXXIII. 3 μάχῃσιν Hermann] μάχαισιν. — 5 φέρῃς Hermann]
φέρεις. — 7 θαλίῃσι Hermann] θαλῖαισι. — 8 πεποθημένη Slot-
kenwer] πεποθημένην. — 9 τέλος Lobbeck κλέος.

XXXIV. 2 ἀγλαότιμε, ἱήιε codd., corr. Hermann 3 σπερμεῖος
Hermann] σπέρμιε. — 4 Γρύνιε (sic) Hermann] γρύνιε καί. — 6
χρυσιλίρη Abel] χρυσαγέτα. — χοροποιός Hermann] χοροποιέ. — 7
βράγχιε codd. — Παταρίε Weil] ἐκάεργε. — 9 χρυσοκόμη Hermann]
χρυσοκόμα. — 10 μεν Hermann] μου. — 12 ὑπ' αἰθέρι Weil]
ὑπερθέ τε.

νηϊὸς ἐν ἰσιχίαισιν ἐπ' ἀστεροομμάτοι ὄρηνης
 ῥίζας νέρθε δέδορξας, ἔχεις δέ τε πείρατα κόσμοι
 παντός· σοὶ δ' ἀρχή τε τελευτή τ' ἐστὶ μέλοισα. 15
 παντοθαλές, σὶ δὲ πάντα πόλον κιθάρε, πολικρέατ' ἄρ-
 μοῦξαις, ὅτε μὲν νεάτης ἐπὶ τέρματα βαίνων,
 ἄλλοτε δ' αἰὲθ' ἰπάτην, ποτὲ Δώριον ἐς διάλυσμον
 πάντα πόλον κινάας, κρίεις βιοθρέμμονα φῖλα,
 ἄρμονίῃ κεράσας παγκόσμιον ἀνδράσι μοῖραν, 20
 μίξας χειμῶνος θέρεός τ' ἴσον ἀμφοτέροισιν,
 εἰς ἰπάτας χειμῶνα, θέρος νεάταις διακρίνας,
 Δώριον εἰς ἔαρος πολικράτον ὦριον ἄνθος.
 ἔνθεν ἐπωιμίην σε βροτοὶ κλήζουσιν ἀναλτα,
 Πᾶνα, θεὸν δικέρωτ', ἀνέμων σφρίγμαθ' ἱέντα· 25
 οὔτεκα παντὸς ἔχεις κόσμον σφραγίδα τιπῶτιν.
 κλῆθι, μάκαρ, σιζῶν μίστιας ἱκετηρίδι φωνῇ.

XXXV. ΛΗΤΟΥΣ, θυμίαμα σμύρναν.

Λητοῖ κιανόπεπλε, θεὰ διδιματόλε, σεμνή,
 Κοιανίς, μεγάθυμε, πολιλλίστη βασίλεια,
 εἵτεκνον Ζητὸς γονίμην ὠδῖνα λαχοῖσα,
 γειαιμένη Φοῖβόν τε καὶ Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 τὴν μὲν ἐν Ὀρεγίῃ, τὸν δὲ κραναῇ ἐνὶ Δίλῃ· 5
 κλῆθι, θεὰ δέσποινα, καὶ Ἰλαον ἵτορ ἔχουσα
 βαῖν' ἐπὶ πάνθειον τελευτὴν τέλος ἡδὺ φέρουσα.

XXXVI. ΑΡΤΕΜΙΟΥΣ, θυμίαμα μάνναν.

Κλῆθί μει, ὦ βασίλεια, Διὸς πολυνώνυμε κοῖρη,
 Τιτηρίς, βρομίη, μεγαλώνυμε, τοξότι, σεμνή,
 πασιφαές, δαδοῖχε, θεὰ Λίπτινα, λοχείη,

13 ἰσιχίαισιν ἐπ' ἀστεροομμάτον ὄρηνην codd., corr. Schneider.

14 δέδορξας [εἰσηρ] δέδωκας. — 16 παντοθαλές Abel] πατο-
θαλής. — 18 ἐς Abel] εἰς. — 19 κρίτας codd. — 20 κεράσας τὴν
παγκόσμιον codd. — 24 ἐπωιμίην Hermann] ἐπωιμίαις. — 26
σφραγίδα τυπωτήν codd., corr. Hermann.

XXXV. 1 Λητοῖ Hermann] λητώ. — 3 λαβοῖσα codd.

XXXVI. 2 τιτανίς, βρομία codd., corr. Hermann — 3 πασιφαές
Abel] πασιφής. — λοχείη Hermann] λοχεία.

ὠδίνων ἐπαρωγὴ καὶ ὠδίνων ἀμύγχε,
 λισίζωτε, γίλοιστρε, κινηγέτι, λισιμέριμτε, 5
 εὔδρομος, ἰσχύαιρα, φιλαγρύτι, νικτερόφοιτε,
 κλησίη, εἰάριγχε, λιτηριάς, ἀρσειόμορφε,
 ὀρθίη, ὠκελόμεναι, βροτιῶν κοιροτρόφε διαῖμον,
 ἀμβροσίη, χθονίη, θηροκτόνος, ἐλβιόμοιρε,
 ἦ κατέχεις ὀρέων ὄριμοίς, ἐλαφιβόλε, σεμνί, 10
 πότνια, παμφασίλεια, καλὸν θάλος αἰὲν ἐοῖσα,
 ὄριμονίη, σκιλακίτι, Κιδωνιάς, αἰολόμορφε·
 ἐλθέ, θεὰ σῴτειρα, φίλη, μίστησιν ἅπασιν
 εἰάριγχε, ἄγοισα καλοῖς καρποῖς ἀπὸ γαίης
 εὐρήνην ἢ ἐρατὴν καλλιπλόκαμόν θ' ἰγίειαι· 15
 πέμπουσιν δ' εἰς ὀρέων κορυφὰς τοῖσσις τε καὶ ἄλγῃ.

XXXVII. ΤΙΤΑΝΩΝ, Θιμίαια λίβανον.

Τιτῆρες, Γαίης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀγλαὰ τέκνα,
 ἡμετέρων πρόγονοι πατέρων, γαίης ἱπείεσθαι
 οἴκοις Ταρταρίοισι μυχῷ χθονὸς ἐνναίοντες,
 ἀρχαὶ καὶ πηγαὶ πάντων θνητῶν πολυμόχθων,
 εἰναλίων πιτῆων τε καὶ οἱ χθόνα ραιετάουσιν· 5
 ἐξ ἡμῶν γὰρ πᾶσα πέλει γενεὴ κατὰ κόσμον.
 ἡμᾶς κικλήσκω μῆνιν χαλεπὴν ἀποπέμτειν,
 εἴ τις ἀπὸ χθονίων προγόνων οἴκοισι πελάσθῃ.

XXXVIII. ΚΟΥΡΗΤΩΝ, Θιμίαια λίβανον.

Χαλλόχροτοι Κουρήτες, Ἀρήια τεῖχε' ἔχοντες,
 οὐράνιοι χθονιοί τε καὶ εἰνάλιοι, πολίολβοι,
 ζυρογόνοι πνοιαί, λόσμοι σιωτῆρες ἀγατοί,
 οἵτε Σαμοθράκην, ἱερὴν χθόνα, ραιετάουσιν·
 κινδύνους θνητῶν ἀνιέρχεται ποταπλάνητων· 5

6 εὔδρομος Hermann] εὔδρομε. — 7 κλησίη Abel] κλησία. — λιτηριάς
 Abel] λιτηρία. — 8 ὀρθίη Hermann] ορθία. — 9 ἀμβροσίη Abel]
 ἀμβροτέρα. — χθονία, θηροκτόνε coll., corr. Hermann. — 16 κορυφὰς
 Abel] κεφαλαί.

XXXVII. 6 γενεή Hermann] γενεά. — 8 οἴκοισι πελάσθῃ Her-
 mann] οἴκοις ἐπελάσθῃ.

XXXVIII. 4 Σαμοθράκην Hermann] σαμοθράκην.

ἡμεῖς καὶ τελεῖν· πρῶτοι μερόπεσσιν ἔθεσθε,
 ἀθάνατοι Κοιρῆτες, Ἀρήια τείχε' ἔχοντες·
 νομᾶν Ὀλεανόν, νομᾶσθ' ἄλα δένδρεά θ' αἵτως·
 ἐρχόμενοι γαῖαν λοναβίζετε ποσσὶν ἑλαφροῖς,
 μαρμαίροντες ὅπλοις· πτήσσουσι δὲ θῆρες ἅπαντες 10
 ἐρμῶντων, θόριβος δὲ βοή τ' εἰς οὐρανὸν ἵλει,
 εἰλιγμοῖς τε ποδῶν κοινή νεφέλας ἀφιλάει
 ἐρχομένων· τότε δὲ ἦα καὶ ἄνθεα πάντα τέθηλε.
 δαίμονες ἀθάνατοι, τροφες τε καὶ αἵτ' ὀλετῆρες,
 ἵν' ἂν ὀρμαίνητε χολοίμενοι ἀνθρώποισιν 15
 ὀλλύντες βίοτον καὶ κτήματα ἡδὲ καὶ αὐτοῖς
 πιμπράντες· σιωναχεὶ δὲ μέγας πόντος βαθυδίνης,
 δένδρεα δ' ὑψικάρην' ἐλ ῥιζῶν ἐς χθόνα πίπτει,
 ἡχὺ δ' οὐρανίη κελαδεῖ ῥοιζύμασι γύλλων.
 Κοιρῆτες Κορίβαντες, ἀνάκτορες εἰδίεσθαι τε 20
 ἐν Σαμοθρίκῃ ἄνακτες, ὁμοῖ Ζηνὸς κόροι αἰτοί,
 πνοιαὶ ἀέναιοι, ῥιχοτρόφοι, ἡεροειδέες,
 οἵτε καὶ οὐράνιοι δίδιμοι κλέεσθ' ἐν Ὀλίμπῳ,
 εἵπνοιοι, εἰδιοι, σωτήριοι ἡδὲ προσήνεες·
 ὠροτρόφοι, φερέκαρποι ἐπιπνείετε ἄνακτες.

XXXIX. KORYBANTOS, θυμίαμα λίβανον.

Κιχλήσκω χθονὸς ἀενάου βασιλῆα μέγιστον,
 Κίρβαντ' ὀλβιόμοιρον, Ἀρήιον, ἀπροσόρατον,
 ρικτερινὸν Κοιρῆτα, φόβων ἀτολαίστορα δεινῶν,
 φαντασιῶν ἐπαρωγόν, ἐρημοπλάνου Κορίβαντα,
 αἰολόμορφον ἄνακτα, θεὸν διφιτῆ, πολίμορφον, 5
 φοῖνον, αἶμαχθέντα κασιγνήμιον ἐπὶ δισσῶν,

11 ἵλει Hermann] ἦκει. — 12 νεφέλας Hermann] νεφέλην. — 14
 τε add. Hermann. 15 ἂν ὀρμαίνητε Bentley] ἀπορμαίνωνται.

17 πιμπράντες Wied] πιμπλάντες. — 18 δένδρεα Hermann] δένδρη. —
 19 οὐρανίη Hermann] οὐρανία. — γύλλων Stephanus] γύλλων. — 21
 ἐν] καὶ codd. — Σαμοθρίκη Hermann] σαμοθράκη. — διός codd. —
 22 ἡεροειδέες Hermann] ἀεροειδέες.

XXXIX 3 Κοιρητα Alcl] κοίρητα. — 4 ἐρημοπλάνον Ab l] ἐρη-
 μοπλάννα.

Διοῦς ὧς γνώμῃσιν ἐνέλλαξας δέμας ἄγνων,
 θηρότυπον θέμενος μορφήν θνητοφροῖο δράκοντος·
 κλῖθι, μάκαρ, φωνῶν, χαλεπὴν δ' ἀποπέμπεο μῆριν,
 παίων φαιτασίας ψυχῆς ἐκτελέχτορ, ἀνάγνοι.

10

XL. ΔΗΜΗΤΡΟΣ ΕΛΕΥΣΙΝΙΑΣ, Θιμιάμα σιέραα.

Διοῖ, παμμήτειρα θεά, πολιῶνμε δαῖμον,
 σεμνὴ, Δήμητερ, κοιροτρόφος, ὀλβιοδότῃ,
 πλουτοδότειρα θεά, σταχιοτρόφε, πανδώτειρα,
 εἰρήνη χαίρουσα καὶ ἐργασίαις πολυμύχθοις,
 σπερμείῃ, σωρίτις, ἀλωαίῃ, χλοόλαρπε,
 ἦ ναίεις ἀγνοῖσιν Ἐλεισίνος γιάλοισιν,
 ἡμερόεσσ', ἐρατὴ, θνητῶν θρέπτειρα προπάιτων,
 πρώτη ὑποζείξασα βοῖν ἀροιῆρα τένοντα
 καὶ βίον ἡμερόεντα βροτοῖς πολύολβον ἀνεῖσα,
 αἰξιθαλές, Βρομίοιο συνέστιος, ἀγλαύτιμος,
 λαμπαδόεσσ', ἀγνή, δρεπάνοις χαίρουσα θερείοις·
 σὺ χθονίῃ, σὶ δὲ φαινομένῃ, σὶ δὲ πᾶσι προσηγῆς·
 εἴτεκε, παιδοφίλῃ, σεμνῇ, κοιροτρόφε κοῦρῃ,
 ἄρμα δρακοντείοισιν ὑποζείξασα χαλινοῖς
 ἐγκυκλίοις δίναις περὶ σὸν θρόνον εἰαζόντων,
 μοινογενές, πολίτεκε θεά, πολιπόιντα θνητοῖς,
 ἧς πολλαὶ μορφαί, πολιάνθεμοι, ἱεροθηλεῖς·
 ἐλθέ, μάκαιρ', ἀγνή, καρποῖς βρίθουσα θερείοις,
 εἰρήνῃν κατάγουσα καὶ εὖιομήν ἐρατεινὴν
 καὶ πλοῦτον πολίολβον, ὁμοῦ δ' ἰγίειαν ἄνασσαν.

5

10

15

20

7 γνώμῃσιν Hermann] γνώμασιν. — 8 θηρότυπον Hermann] θηρο-
 τύπον. — 11 ἀνάγνοι Wiel] ἀνάγκης.

XL. 1 Διοῖ Hermann] δηώ. — θεά Hermann] θεοῖς. — 2 κοιρο-
 τρόφε codd. — 5 σπερμεία σωρίτι ἀλωαῖα codd., corr. Hermann. — 8
 πρώτη ὑποζείξασα Hermann] ἡ πρώτη ζεύξασα. — 9 περίολβον codd. —
 10 αἰξιθαλές Abel] αἰξιθαλής. — Βρομίοιο Hermann] βρομίοις. — 12
 χθονίῃ Hermann] χθονία. — 13 κοῦρῃ Hermann] κοῦρα. — 15
 εἰαζόντων Hermann] εἰάζουσα. — 16 μοινογενές Abel] μοινογενής. —
 17 ἱεροθηλεῖς Hermann] ἱεροθαλλεῖς. — 18 καρποῖσι βρίουσα?

ΜΙ. ΜΗΤΡΟΣ ΑΝΤΑΙΑΣ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Ἀνταΐη βασίλεια, θεά, πολυώνυμε μήτερ
 Ἀθανάτων τε θεῶν ἤδ' ἀνθρώπων ἀνθρώπων,
 ἣ τοιε μαστείουσα πολιπλάγχιον ἐν ἀνίῃ
 κιστείει κατέλαιπας Ἐλεισίνος γνάλοισιν
 ἤλθες εἴς Ἀΐδην πρὸς ἀγαιῆν Φερσεφόρειαν 5
 ἄγρὸν παῖδα Μυαῖλον ὀδηγητῆρα λαχοῖσα,
 μηριτῆρ' ἀγίων λείπρον χθονίοι Λιδὸς ἀγνοῖ,
 Εἰβοιλῆα τεκοῖσα θεὰ θυγίης ἐπ' ἀνάγκης,
 ἀλλὰ, θεά, λίτομαί σε, πολυλλίστη βασίλεια,
 εἰθεῖν εἰάντητον ἐτ' εἰέρω στο μίστη. 1

ΜΙΙ. ΜΙΣΗΣ, Θυμίαμα στήρατα.

Θεσμοφόρον καλέω καρθηλοφόρον Μόνησον,
 σπέρμα πολίμνηστον, πλειόνιμον Εἰβοιλῆος,
 ἀγίην εἴς εἰερόν τε Μίσην, ἄρρητον ἄσασσαν,
 ἄρσενά καὶ θυλίην, δισητῆρ, λίσσειον Ἰακχον·
 αἴτ' ἐν Ἐλεισίνος τέρετ' ἐγὼ θιόειμι, 5
 αἴτε καὶ ἐν Φριζίῃ σὶν μητέρι μιστιτολείεις,
 ἣ κίπρι τερετ' ἐν εἰσεφάνῳ Κιθερείῃ,
 ἣ καὶ περσεφόροις πεδίσις ἐταγάλλεται ἀγνοῖς
 σὶν σῇ μητρί θεῇ μελανηγόρῳ Ἰοίδι σεμνῇ,
 Λιγύπτιον παρὰ χεῖμα σὶν ἀμφιτόλοισι τιθήναις· 10
 εἰμειόουσ' ἔλθοις ἀγάθ' ἐμειλέουσ' ἐπ' ἀέθλοισι.

ΜΙΙΙ. ΩΡΩΝ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Ωραι, θυγατέρες Θέμιδος καὶ Ζηνὸς ἀνακτος,
 Εὐνομένη τε Λίλη τε καὶ Εὐφύνη πολίολεγε,
 εἰαριταί, λειμωνιάδες, πολιάνθημοι, ἀγναί,

ΜΙ 1 Ἀνταΐη Η. τ. μα. ἀνταΐα. — 3 πολυπλάγχιον coll. — 4
 κιστείει Abc, κιστείει - ελενσαο. εἰ γνάλοισιν coll. — 5 Φερσε
 φόρεια Abc, περσεφόρεια. — 6 δισηγνος παῖδ' ἀγνοῖ ὀδηγητῆρα
 εἰβοῖσα coll, corr. Η. τ. μα. — 7 μηριτῆρ coll. — 8 Εἰβοιλῆα
 τεκοῖσα Abc, εἰβηλον τέσσασι. — θεά L. Beck] θεόν. — ἐτ' coll.

ΜΙΙ 3 τ' σὶν coll. 4 ἄρσενά Η. τ. μα. ἀρσενό. — 11
 ἀγάθ' ἐμειλέουσ' Η. τ. μα. ἀγαθοῖς τιλήουσ'.

παντόχροσι, πολίοδομοι ἐν ἀνθεμοειδέσι τοιαῖς.
 ὦραι αἰθαλίαι, περικιλλάδες, ἰδιπρόσωποι,
 πέπλος ἐνήμεται ὀροσεροῖς ἀνθῶν πολεθρέπειων,
 ἄγνῃς Φερσεφόνης συμπαίλορες, εἴτε ἔ μοῖραι
 καὶ Χάριτες κιλλίοισι χοροῖς τοῖς ἥως ἀάγνωσι
 Ζηρὶ χαριζέμεναι καὶ μητέρι καρποδοτεῖρ·
 ἔλθει' ἐπ' εἰρήμοις τελεταῖς ἑσίας νεομίστοις
 εἰλάρμοις καιρῶν γενέσεις ἐπάγοισαι ἀειμνῶς.

XLIV. ΣΕΜΕΛΗΣ, θυμίαμα στήριμα.

Κιλλήσχοι κοῖρην Καδμηίδα παρμβασίλειαν,
 εἰειδῇ Σφυλῆν, ἐρασιπλόκαμον, βαθείαλπον,
 μητέρα Φερσεφόροιο Μοῖνῶσι πολυγυθοῖς,
 ἣ μεγάλας ὀδῖνας ἐλάσσατο λιρφόρῃ αἰγῇ
 ἀστραπίοιο τεκοῖσα Μὸς βολισι Κροῖοιο·
 τιμὰς τειξαμένη παρ' ἀγαιῆς Φερσεφονείης
 ἐν θυητοῖσι βροιοῖσιν ἀνὰ τριετηρίδας ὥρας,
 ἤϊκα σοῖ Βάγχον γονίμην ὀδῖνα τελέσιν
 εἰτέρῃν τε τράπεζαν ἰδὲ μίστηρά θ' ἁγιά.
 τῶν σέ, θεά, λίτομαι, κόρη Καδμηίς, ἄνασσα,
 προήτιον καλέων αἰεὶ μίστησιν ἐπάρχην.

XLV. ΥΜΝΟΣ ΜΟΝΥΣΟΥ ΒΑΣΣ ΠΡΟΣ ΤΡΙΕΤΗ-
 ΡΙΚΟΥ.

Ἐλθέ, μάλαρ Μόνησε, περιστορε, ταιρομύεσκε,
 Βάσσαρε καὶ Βαγχεῦ, πολιώνιμε, παιτοδενάστια,
 ὧς ξίγῃσιν χαίρεις ἡδ' αἶψατι Μαινώσι θ' ἁγναῖς,
 εἰάζων καὶ Ὀλῖμοι, ἐρί' ῥοιτε, μαινόλα Βάγχε.

XLIII. 7 ἀγνῆς αἰ Ab l. — Φερσεφόνης su) Περσημο] Περσεφόνη
 εἴτε ἔ Περσημο] ἤϊκα. — 8 τοτὶ Wu], τρώς. — 10 νεομίστοις.
 Περσημο] νεομίστοις.

XLIV. 2 ἐρασιπλόκαμον Ab | ἰ. τοτλόκαμον. — 5 ἀστραπίοιο
 Wu] αθροῦτον — τεχθεῖσα do. — βολισι Wi | βολίς. — 6 παρ'
 ἀγαιῆς Γ. ts u, παρ' οἰτῆς. Φερσεφονείης Ab], περσεφονείης. —
 9 ἡδ' αἶψα d — 11 μίστησιν Περσημο] μίσταισιν.

XLV. 3 αἶψατι Περσημο] αἶψα. — 4 μαινόλα Περσημο] μαινέ.

Θιρσεγγής, λαοίμην, τιμήνε πᾶσι θεῷσι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ὅσοι χθόνα κατεάουσιν·
ἔλθέ, μάκαρ, σιροισιᾶ, φέρην πολὺ γῆθος ἄλυσαι.

XLVI. ΛΙΚΝΙΤΟΥ, θυμίαμα μάνταν.

Λικνίτη Λιονίσσον ἐτ' εἰχαῖς ταῖσδε λικλίζω,
Νίσσιον, ἀμφιθαλή, τετοθνημένοι, εἴφρονα Βάαχον,
τιμῶν ἕρκος ἐρασίων ἐπιστεγάνοι τ' Ἀφροδίτης,
ὣς ποτ' αἰὶά δορυκοῖς λεχορυσμένα βήματα πάλλας
σὺν τίφραις χορεύουσιν ἐλαιόμειρος μανίησι,
καὶ βοιτῆσι Μῆς πρὸς ἁγνὰν Φερσεφόειαν
ἄχθεις ἐξετρώγης γίλος ἀδονάτοισι θεῶσιν.
εἴφρον ἔλ' τέ, μάκαρ, λεχαρισμέτα δ' ἱερὰ δέξαι.

XLVII. ΠΕΡΙΚΛΟΜΟΥ, θυμίαμα ἀρουαία.

Κιτλίζω Βάαχον περιζύκτον, μεθιδώτην,
καθμύουσι δόνηας ὡς ἐλισσόμενος τέρεϊ τάτη,
ἔπειθε κρατεροῖς βρασμοῖς γαίης ἀτατέμν' ὡς,
ἵστα προφύρος αἰγῇ ἐλίνυσσε χθόνα πᾶσαν
τρισιῶρος φοῖβος· ὃ δ' ἀνέδραμε δειμὸς ἀπάντων.
ἔλθέ, μάκαρ, μεχειτῶ, γεγηθείαις τραπίδεσσι.

XLVIII. ΣΙΒΛΙΖΙΟΥ, θυμίαμα ἀρώματα.

Κλῖθι, πάτερ, Κρόνον υἱέ, Σιβάζιε, κίθιμε δαῖμον,
ὡς Βάαχοι Μύνησον, ἐρίβρομον, εἰραμνίτην,
μηδ' ἐγκατέραψας, ὅπως τετελευτήτος ἔλθοι

* * *

Τισῶλον ἐς ἡγάθεον παρὰ θ' ἵπταν καλλιτάροισι,
ἀλλὰ, μάκαρ, Φοιγίης μεδέων, βασιλεύεται πάντων,
εὐμετέωι ἐταρογὸς ἐπέλθους μισσητόλυσιν.

5 Θιρσεγγής, sic P. hnd. e. l. Θιρσεγγής. — βροισιαι coll.

XLVI 2 νόσσοι coll. — 4 δορυκοῖς coll. — πάλλας Περσικῇ
τάττει. — 6 βοιτῆσι Περσικῇ βοιτάσαι. — πρὸς ἁγνὰν Persson]
πρὸς τ' εἰτήν. — 7 φάτος coll.

XLVII 2 πέρεϊ τέττη Περσικῇ περὶ πάντα. — 4 ἐλίνυσσε
ἐλίνυσε.

XLVIII 3 ἔλθοι Περσικῇ, ἔλθῃ — P. st. v. 3 v. rs. n. hnd. e. l. v. rs. n.
τοῦτο τ' ἀποδ' περιττομένοις, λοιμὸν τιχως κομίσσας χρύσειον χρύσειον
coll. — 4 παρὰ θ' ἵπταν Περσικῇ παρὰ ἵπταν

XLIX. ΠΗΛΑΣ, Θιμιάνα στίρανα.

Ἐλπαν κελύσσω, Βάλχοι τροφόν, εἰάδα λούον,
 μισσι τίλον, τελεῖσσι ἀγαλλομένην Σάλαρ ἀγροῖ
 νικηρίοις τε χοροῖσιν ἐριθρευέτω Ἰάχου.
 κλῖθι μεν εἰχόμενοι, χθονίη μήτηρ, βασίλεια,
 εἴτε σὶ γ' ἐν Φρυγίῃ κατέχεις Ἰδης ἕρος ἀγρόν
 ἢ Τρωῶλος ἔρπει σε, καλὸν Λιδωῖσι θάσσημα·
 ἔρχεο τρὸς τελευτὰς ἱερῶ γήθοισα προσέλιπε.

I. ΛΥΣΙΟΥ ΛΗΝΑΙΟΥ.

Κλῖθι, μάκαρ, ἦδ' εἴ', ἐπιλήμμε Βάλχε, διμήτορ,
 σπέρμα πολέμνηστον, πολιώριμε, λίσιε θαῖμων,
 κριψίδορον μακάριον ἱερὸν θάλος, εἴτε Βάλχε,
 εἰτραφές, εἰσαρπος, πολυγυθία καρπὸν ἀέξων,
 ῥήξιχθον, ληγαῖε, μεγασθενές, αἰολόμορφε,
 πασίποτον θυητοῖσι φανέας ἄκος, ἱερὸν ἄνθος,
 χάσμα βροτοῖς φιλάλετοι, ἐπάφιε, καλλιθεῖρε,
 λίσιε, θυρσυματές, ἱρόμι', εἴτε, πᾶσιν εἴφρων,
 οἷς ἐθέλεις θυμῶν ἰδ' ἀθανάτων σε πειθαίσκειν·
 εἴν σε καλῶ μίστησι μ' αὖτ' ἰδὲν, φερίμαστον.

II. ΝΥΜΦΩΝ, Θιμιάνα ἀρώματα.

Νύμηαι, θυγατέρες μεγαλήτερος Ὠκεανίδος,
 ἱεροτέρως γαίης ἰπὸ κείθεσιν εἰλί' ἔχουσιναι,
 κριψίδοροι, Βάλχοιο τροφοί, χθόνια, πολυγυθίς,
 καρποτροφόη, λειμωνιάδες, σκολιόδημοι, ἀγραί,
 ἀντροχυαῖς, σπυλιγξι νεχαρμέναι, ἡρώοιτοι,
 ληγαῖαι, ὀρεσιάδες, ὀρυσσείμοις, ἱρεσι λούηαι.

ΜΙΝ. 2 τελετῶσι Η. [παρ.] τελευταῖσιν — 3 νικηρίοις τε Ν. [ο. κλ.]
 νικητήρῃσι — χοροῖσι περὶ λαμέτοις ἰέρουσι c. [ο. κλ.] [ο. κλ.] Η. [παρ.] —
 4 μεν Η. [παρ.] [ο. κλ.] μόν. — χθονίη Η. [παρ.] [ο. κλ.] χθονία. — μήτηρ Δ. [ο. κλ.] μήτηρ. —
 5 γήθοισα Δ. [ο. κλ.] γήθοισα.

Ι. 1 ἐπιλήμμε c. [ο. κλ.] — θαλαττωρ c. [ο. κλ.] Η. [παρ.] [ο. κλ.] δ. μάτωρ. — 4 εἰ-
 σαρπος Η. [παρ.] [ο. κλ.] εἰσαρπε — 5 ῥήξιχθον Δ. [ο. κλ.] ῥήξιχθων — 6
 πασίποτοι Η. [παρ.] [ο. κλ.] πασίποτος — 8 εἴφρων Δ. [ο. κλ.] εἴφρων. —
 9 πειθαίσκει Η. [παρ.] [ο. κλ.] πειθαίσκει — 10 μίστησι Η. [παρ.] [ο. κλ.] αἵσταισι.

II. 1 μεγαλήτερος W. [ο. κλ.] μεγαλήτορος — 3 κριψίδοροι c. [ο. κλ.] [ο. κλ.]
 κριψίδοροι

φανίμνται, ἀφαιεῖς, αἰλωνιάδες, πολικανθεῖς,
 σὶν Ηἰαὶ σιγριῶσαι ἄν' οἴρει, εἰάστειροι,
 λειρόριτοι, λιγισαί, βομ' ἱρίαι, οἰρεσίφοιτοι,
 ἀγρότεροι νοῖραι, χροινίτιδες ἰλονίμοι τε, 10
 παρθήτοι εἰώθεις, λειχείμονες, εἴπνοσι αἴραις, (10)
 αἰπολιζαί, κόμμα, θηρσὶν γίλα, ὀγλαόλαρτοι,
 θριμοχαρεῖς, ἀπαλαί, πολυθρέμμοιες αἰξίτροφοί τε,
 νοῖραι ἀμαθρεάδες, φιλοκοίγμονες, ἰερολέλαιοι,
 Νισαῖαι, μαινισαί, παιονίδες, εἰαροισερτεῖς, 15
 οἶ Βάαχο Ηροῖ τε χάριν θηριούσι γέροισι· (15)
 ἔλθει' ἐτ' εἰς ἡμῶς ἱεροῖς νεχαρισμέναι θιμῶ
 ἰάνα χέουσ' ἰγριεὺν ἀεξιτρόφοισι ἐν ὄραις.

III. ΤΡΙΕΤΗΡΙΟΥ, θιμῶμα ἀριήματα.

Κινλίστοι γε, μάλαρ, πολιστήμε, μαινόλα, Βαλχεῖ,
 περσέρεως, λιγαῖε, πηροστόρε, Νίσαιε, λισαῖ,
 μηροσρεφές, λιγίτα, λιρίπνοε καὶ ιελειάρχα,
 ιεγτέρι', Εἰβοιλέν, μηριγρόρε, θηρσοιπύλα,
 ἱορτοι ἄροισι, τριγίεζ, λρίσιον Μὸς ἱοισ, 5
 ιορπογόν', ἱοριεταῖε, θεῶν πάτερ ἱδὲ καὶ ἱέ,
 οὐαδμ, σιγριτοῖχι, χοροισαίεζ, ἱγέτα λώμιν,
 λαιχεῖων ἀγίας ιοριγρίδας ἀμφὶ τιθίνας,
 ῥίξισθου, ιοριγεγγές, ἐπύαμε, νοῖρε θιμῶτορ,
 οἰρεσίφοιτος, Ἔροε, ιεβριδοσιτόλος, ἀμφιέτιρε, 10
 Ηἰαὶν θηρσερχίς, ἰποκώλτιε, βοιριόλοσμε,
 Βάασαρε, λισσοχαρές, πολυτάρθειε, κίδιμε νοῖρε·
 ἔλθε, μάλαρ, μίστισι θρίων νεχαρισμένος αἰεῖ.

7 πολικανθεῖς Ηἰαῖαι | πολίανθοι. — 13 θριμοχαρεῖς Ηἰαῖαι | θριμο-
 χαρεῖς. — 15 Νισαῖαι Αβ | νίσαια. — 18 σὶν ἀξιτρόφοισιν ἐν
 ὄραις cod.

III. 1 μαινόλα Ηἰαῖαι μαινισαί. 2 νίσαι cod. — λισαῖ
 Ηἰαῖαι | λισαῖ. — 3 μηροσρεφές Αβ | μηροσρεφής. — πηρίπνοε
 Ηἰαῖαι | πηριπύλε. — 7 ἱγέτα Αβ | ἱγίτα. — 8 τιθίνας W |
 τιθίνας. — 9 ῥίξισθον Αβ | ῥίξισθον. — θιμῶτορ Αβ | θιμῶτορ —
 11 οἰρεσίφοιτος Αβ | οἰρεσίφοιτα. — ιεβριδοσιτόλος Ηἰαῖαι | ιεβρι-
 δοσιτόλος. — 12 θηρσερχίς Ηἰαῖαι | θηρσερχής. 13 λισσοχαρές
 Αβ | λισσοχαρές. κίδιμε νοῖρε W | κίδιμε νοῖρε — 15 μί-
 στισι Ηἰαῖαι | μίστασι. νεχαρισμένος Αβ | νεχαρισμένος.

LIII. ΛΥΦΙΕΥΟΥΣ, θυμίαμα πάντα πλὴν λιμένας, καὶ
σπείδε γάλα.

Ἀμφιετῇ καλέω Βάκχον, χθόνιοι Μόνησαν,
ἐγρόμενοι κοίραις ἅμα νέμμαις εἰπλοζάμοισιν,
ὃς παρὰ Φερσεφόνης ἱεροῖσι δόμοισιν ἱαίον
κοιμῖξαι τριειῖρά γρόιον, Βαλχίιοι, ἄγρον.
αἰτὺς δ' ἡρίκα τὸν τριειῖν πάλι κῶμον ἐγείρει,
εἰς ἕκτον τρέπεται σὶν εἰζώνοισι τιθήναις
εἰάων κινῶν τε χοροὺς ἐπὶ κιχλάσιν ὄραις.
ἀλλὰ, μάλαρ, χλοούκαρτε, νερασφέρε, λάρτιμε Βάκχε,
βαῖν' ἐπὶ τάνθιοι τελευτὴν γανόοιμι προσέειπεν
εἰάροις καρποῖσι τελεσσινόοιμι βριάζων. 15

LIV. ΣΙΛΗΝΟΥ ΣΑΤΥΡΙΟΥ ΒΑΚΧΩΝ, θυμίαμα μάνια.

Βλῶθί μεν, ὦ πολίσμενε τροφός, Βάκχοιο τιθιρέ,
Σιληνῶν ὅχ' ἄριστε, τετινέε παῖσι θεῶσι
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ τριειρηίοισι ὄραις,
ἀγροτελής, γεραρός, θιάσοι νομίσι τελευτάρχα,
εἰαστής, φιλάργριπτε σὶν εἰζώνοισι τιθήναις,
Ναῖσι καὶ Βάκχαις ἡγοίμενε κισσοφόροισι.
δεῖρ' ἐπὶ τάνθιον τελευτὴν Σατύρης ἅμα παῖσι
θνητοῖσι, εἵσμε διδοὺς Βάκχοιο αἰακίως,
σὶν Βάκχαις λιγυῖα τελευτάρχα σείν' ἀπροπέμπτη,
ἔργια νικιυραῖ, τελευτῆς ἀγίας αἰασιόνη,
εἰάων, φιλόθιρσε, χαλκιδόνη θιάσουσιν. 10

LV. Εἰς ΑΦΡΟΗΤΗΝ.

Οἶραίη, πολίμενε, φιλομειδής Ἀφροδίτη,
ποικυγυῖς, γριέτιρα θεά, φιλοπάκηχε, σεμνή,

LIII. 2 εἰπλοζάμοις c. dd., c. r. Stoll aus — 3 Φερσεφόνης A —
Φερσεφόνης. — 5 ἐγείρεις Hermann, ἐγείροις. — 6 τρέπεται Mitscher-
lich, τρέπεται. — 7 χθόνιοις codl. — 10 εἰάροις codl.

LIV. 1 μεν Hermann] μου. — τροφός Ab.] τροφέ. — 4 ἀγροτελής
(su) Casaubon] ἀγροτερός. — θιάσ' εἰνομίον codl. — 5 φιλέργριπτε
εἰάων οἱ σιληνίοις c. dd., c. r. Borgill. — 6 Βάκχαις D. nae] βύκχοις.
κισσοφόροιςι Hermann] κισσοφόροιςι. — 8 Βάκχοιο Hermann] βύκχοισι.

LV. 1 οἶραίη, Hermann, οἶραίη. — 2 ποικυγυῖς Ab.] ποικυγυῖς.

νικητρίη, ζεύξαιρα, δολοπλόκε, μήτερ ἀνάγκης·
 πάντα γὰρ ἐκ σέθεν ἐστίν, ἐπεξείξω δέ τε κόσμον
 καὶ νραιέεις τρισσῶν μοιρῶν, γενῆς δὲ τὰ πάντα, 5
 ὅσσα τ' ἐν οἴρανῳ ἐσσι καὶ ἐν γαίῃ, πολυχάρτερ
 εἰ πάντοι τε βεθῆ, σιμνὴ Βάκχιο παρεδρε,
 τερπομένη, θαλίησι, γαμοσιύλε, μήτερ ἐρώτων,
 πειθοῖ λεκτροχαρές, κρισίη, χαριδῶτι ἄνασσα,
 φαινομένη, ἄφαιής, ἐρασιπλόκαμ', ἐπατέρεια, 10
 νημφιδίη, σίνδαιτι, θεῶν σκηπτοῖχε, λελείη,
 γενοδότιρα, φίλαιδρε, ποθεινοτάτη, βιοδῶτι,
 ἐνζεύξασα βροσις ἀχαλινώτοισιν ἀνάγκαις
 καὶ θυρῶν πολὺ φίλον ἐρωμαιέων ὑπὸ φίλτρων·
 ἐρχο, κηπρογαῖς θεῖον γένος, εἴτ' ἐν' Ὀλύμπῳ 15
 ἐσσί, θεὰ βασίλεια, καλῶ γήθοισα προσώπῳ,
 εἴτε καὶ εἰληβάνον Σιρίης ἔδος ἀμφιπολείεις,
 εἴτε σὶ γ' ἐν πεδίοισι σὶν ἄρμασι χρυσεοτείλοισι
 Αἰγύπτῳι κατέχεις ἱερῆς γονιμώδεα λοιτρά,
 ἢ καὶ κικλείοισι ὄχοις ἐπὶ πάντιον οἶδμα 20
 ἐρχομένη χαίρεις κητῶν κικλήσῃ χερείαις,
 ἢ νύμφαις ἱέρπῃ καλκωπίσιν ἐν χθονὶ λίγῃ,
 θυιάς ἐπ' αἰγιαλοῖς ὠραμαθιώδεσιν ἄλματι κοίφῳ·
 εἴτ' ἐν κίπρῳ, ἄνασσα, τροφῇ σέο, ἐνθα καλαί σε
 παρθένοι ἄδμηται νύμφαι τ' ἀνὰ πάντ' ἐναιετὸν 25
 ἱμεῖσιν, σέ, μάλαίρα, καὶ ἄμλοτον ἄγνόν Ἰδωριν.

νικητρίη Hermann] νικητρία. 4 ἐπιζεύξασ δὲ κόσμον c. add., corr.
 Hermann — 7 ἐν πάντῳ τε βεθῆ τε codd., corr. Hermann. — 8
 ἀλκμα Hermann] θαλίαισι — 9 λεκτροχαρές Ab.] λεκτροχαρής. — κρισίη
 Hermann] κρισία. — 10 τ' ante ἀφαιής delevit Ab.] — ἐρασιπλόκαμ
 Ab.] ἐρασιπλόκαμ'. — 11 νημφιδίη Hermann] νημφιδία. — σίνδαιτι He-
 rmann] σίνδαιτι. — λελείη Ab.] λελεία — 13 ἐνζεύξασα Hermann]
 ἐνζεύξασα. — 14 ἐρωτομαιέων ἀπό codd., corr. Hermann. — 16
 σσι Hermann] εἴ σί. — 20 κικλείοισιν W.] νραιέοις. — ὄχοι.
 Hermann] ὄχθοις. — 21 ἐρχομένη Hermann] τερπομένη. — κητῶν
 W.] θυνητῶν. — κικλήσῃ Hermann] κικλήισι. — 22 κικλωπίσιν
 W.] κικλωπίσιν. — 23 θυιάς Hermann] θυιάς. — ὠραμαθιώδεσιν
 Ab.] κρημνώδεσιν. — ἄρματι c. add. — 25 ἄδμηται Ab.] ἄδμηται

ἐλθέ, μάλαίρα θεά, μάλ' ἐπίστατον εἶδος ἔχουσα·
ψυχῇ γάρ σε καλῶ σεμνῇ ἀγίοισι λόγοισιν.

LVI. ἉΓΙΩΝΙΟΣ, θιμίμα ἀρώματα.

Κλῖθι μὲν εἰχουμένοι, πολέοντες, δαῖμον ἄριστε,
ἀβρολόμη, φιλέριμε, βρίων ὥρισι ποθειναῖς,
Ἦ' ἑσπεῖ, πολέμορφε, τροφὴς πάντων ἀρίδιλε,
κοίρη καὶ λόρε, πασιγαῖς θάλλος αἰέν, Ἄδωνι,
σπεινόμενος λάμπων τε καλαῖς ἐνὶ κινλάσιν ὄραις,
αἰξιθαλής, δίλερως, πολέοντα, δαυριότιμε,
ἀγλαόμορφε, κινηρεσίαις χαίρων, βασιχαῖτα,
ἡμερόιοις, κίπριδος γλυκερὸν θάλλος, ἔρως ἔρωτος,
Φερσεφόνης ἐρασιπλοκάμοι λέντροισι λοχειθεῖς,
ὅς ποτ' ἐμὲν γαίεις ὑπὸ Τάρταρον ἡρώεντα,
ἦδ' ἐπάλει πρὸς Ὀλύμπου ἄρεις δέμας ὠριόλαστον·
ἐλθέ, μάλαρ, μίστησι φέρων λαρυαῖς ἀπὸ γαίης.

LVII. ΕΡΜΟΥ ΧΘΟΝΙΟΥ, θιμίμα στίρατα.

Ἡωμιτοῦ γαίων ἀνιπίστοροφον οἶμον ἀάγχις,
ὅς ψυχὰς θνητῶν κατὰγεις ὑπὸ ἰέρτερα γαίης,
Ἑρμῇ, βακχεχόριο ἡιονίσοιο γρεθλον
καὶ Πασφίης κοίρης, ἔλεο ἡλεσάρον Ἀφροδίτης,
ὅς παρὰ Φερσεφόνης ἱερὸν δέμον ἀμφιτολείεις,
αἰνομέροισι ψυχῶν πομπὴς κατὰ γαῖαν ἰερόχων,
ὅς κατὰγεις, ἐπὶ τ' ἄν μοίρης χρόνους εἰσαφίηται,
εἰς ἑρμὶ θάβδρ' ἐέλων ἐπιποδύειδι πάντα,
καὶ πάλιν ἐπινύοντας ἐγίρεις· σοὶ γάρ ἐδρανε
τιμὴν Φερσεφόνηα θεὰ κατὰ Τάρταρον εἰρὴν

LVI 1 μὲν Hermann] μοι. — 2 ὥραισι Hermann] ὠδῶν. —
3 Ἠ' ἑσπεῖ Hermann] εἰδοίλε. — τροφὸς Abel] τροφή. — 4 λόρε
κοίρη Hermann] — πασιγαῖς Wied] σὺ πᾶσιν. — 5 σπεινόμενος Hermann
ἐν Wied] ἐν. — 6 αἰξιθαλής Abel] αἰξιθαλής. — 7 κινηρεσίαις
Hermann] κινηρεσίαις. — 12 μίστησι Hermann] μίσταισι

LVII. 3 βακχεχόριο Casa Fenis] βάκχε χοροῖο 5 Φερσεφόνης
Abel] περσεφονης. — 7 ἐπὶ τ' ἄν Abel] ὅπουται. — 8 ἐπιποδύειδι
Hermann]

εὐχαῖς αἰνομόροις θνητῶν ἔδδ' ἔγχευοιείει.
ἀλλὰ, μάλαρ, πέμποις μίσταις τέλος ἰσθλὸν ἐπ' ἔργοις.

LVIII. ΕΡΩΤΟΣ, θιμίμα ἀρώματα.

Κιζλήστω μέγαν, ἄγρόν, ἑράσμιον, ἱδὴν Ἑρωτα,
ιωδαλῆ, πιερούετα, τιρίβρομον, εἴδρομον ἱουῆ,
σιμπαῖζοντα θεοῖς ἡδὲ θνητοῖς ἀνθρώτοις,
εἰπάλαμον, διφιῆ, πάντιν κληῖδας ἔχοντα,
αἰθέρος οἰρανίοι, πόντοι, χθονός, ἡδ' ἔσα θνητοῖς
πνέιματα παντογένηθλα Ἑῶ βύσσει χλοόναρπος,
ἡδ' ἔσα Τάρταρος εἰρὶς ἔχει πόντος θ' ἀλίδοιπος·
μοῦνος γὰρ τοῖσιον πάντων οἴηλα κραίειεις.
ἀλλὰ, μάλαρ, καθαραῖς γνώμαις μύστησι σιτέροισι,
φαιάλοις θ' ἐκτοπίοις θ' ὀρμαῖς ἀπὸ τῶνδ' ἀπύτεμτε. 5 10

LIX. ΜΟΙΡΩΝ, θιμίμα ἀρώματα.

Μοῖραι ἀπειρέσιοι, Νικτὶς φίλα τέλεια μελαίνης,
λιγνέ μιν εἰχομένοισι, πολιώνημοι, αἰε' ἐπὶ λίμνῃς
ἱεραιῆς, ἵνα λιγρὸν ἴδωρ νιχίης ἰπὸ θέρμῃς
ῥήγνεται ἐν σκιερῷ λιπαροῖ μυχῷ εἰλίθου ἀντροῖ,
καίουσιν πεπύκισθε βροτῶν ἐκ' ἀπείροια γαῖαν·
κίθεν ἐπὶ βρότεον δόλιμον γένος ἐλπίδι κοῖφῃ,
ατεῖχετε πορφηρέῃσι καλὴ ψάμειαι ὀδύνησι
μορσίμῃ ἐν πεδίῳ, ἔθι πάγχιον ἄρμα διύκει
δόξα δίκης παρὰ τέρμα καὶ ἐλτίδος ἡδὲ μεριμνῶν
καὶ νόμοι ὀγιγίοι καὶ ἀπείροτος εἰσόμοι ἀρχῆς·
Μοῖραι γὰρ ἐν λότῳ καθυρῆ μόνῃ, οἷδ' ἐτις ἄλλος
ἀθανάτωι, οἷ ἔχουσι κόρη νιφέντες Ὀλύμπιοι,
καὶ Μῆς ἔρμα τέλειον· ἐπεὶ γ' ἔσα γέγεται ἱούτι,

11 α νομόροις Αβ 1 εἰσάοις.

LVIII. 2 τοξοιλαῖ? — πιρίβρομοι Ηετμ.α.β] τιρίδρομοι. — 6 Ἑῶ W. 1 θιῶ. — 9 μύστησι Ηετμ.α.β.γ] μίσταις.

LIX. 2 μεν Αβ 1] μοι — 3 ὀρηγαιῆς W. 1] ὀρεαι ας. — λιγρὸν W. 1] λεικρόν. — νιχίης Αβ 1] νιχίας. — 4 λιπερῷ μυχῷ εἰλίθου ἀντροῖ Αδ. εοττ Ηετμ.α.β.γ. — 6 κοῖφῃ Ηετμ.α.β.γ] κοῖφον. — 7 πορφηρέῃσι Ηετμ.α.β.γ] πορφηρέαιοι. —

Μοῖρά τε καὶ Λιὸς εἶδε νόος διὰ παντὸς ἅπαντα.
 ἀλλὰ μοι, ἔρμαι, μαλακρόφρονες, ἡπιόθυμοι,
 Ἄτροπε καὶ Λάχεσι, κλωθῶ, μόλει', εἰπατέρμαι,
 νικτέρμαι, ἀφανεῖς, ἀμειάτροποι, αἰὲν ἀτιρεῖς,
 παντοδύειραι, ἀφαιρέτιδες θνητοῖσιν ἀνάγκης·
 Μοῖραι, ἀλοῖσαι' ἐμῶν ἐσίων λοιπῶν τε καὶ εἰχῶν,
 ἐρχόμεναι μέσταις λαθικηδέες εἴρῃσι βολῇ.

15

20

LX. ΝΑΥΤΩΝ, θιμίᾳμα στίβαλα.

Κλῆτέ μαι, ἂ' Νόριτες μεγαλόνυμοι, ἀγλαότιμοι,
 θιγατέρες Ζηρός τε καὶ Εἰρινόμης λαθικώλπος,
 Ἀγλαΐη θαλίη τε καὶ Εἰρηυσίνη πολίολβε,
 χαρμουσίνης γενέτειραι, ἐράσμαι, εἴρῃσι, ἀγλαί,
 αἰολόμορφοι, ἀειθαλέες, θνητοῖσι ποθυμαί·
 οὔτε γὰρ ἡγέλοι ταχυναὶ γλῶγες οὔτε σιλήνης
 καὶ σοφίης ἀρετῆς τε καὶ ἐργασίμοι θρασύτητος
 εἴχρει' οὔτε βίοι λιπαρῆς περικαλλέος ἥβης
 ἐμῶν χωρὶς ἐγχείρει εἰρροσίμως βιότιο·
 εἰσταῖαι, λαλάδες, λαλικώπιδες, ἡμερεύουσαι·
 ἔλθοιτ' ἐλθοδύειραι, ἀεὶ μέστιχοι πρυσινεῖς.

5

10

LXI. ΝΕΜΕΣΕΩΣ ΥΨΗΛΟΣ.

ὦ Νέμεσι, κλῆζω σε, θεά, βασιλεια μεγίστη,
 παιδοφρογῆς, ἐσπεύουσα βίον θνητῶν πολιφίλων·
 αἰδὴ, πολίστινε, μόνη χαίροις δικάτοις,
 ἀλλ' ἔχθοις λόγον πολυποίκιλον, ἄστατον αἰεί,

14 διὰ παντός Acl] διαπαντός — 15 ἔρμαι (sic) Kul nk n] νικτέρμαι. —
 17 νικτέρμαι (sic, Kul nk n] ἀέροι. — 18 ἀνάγκης Hermann] ἀνάγκη. —
 20 λαθικηδέες Acl] λυσιπύμονες. — Post v. 20 εἰρροσίμως in codd. La
 vers 18 Μοῖράων τίλος ἔλλαβ' αἰοδῆ, ἢν ἴσαν' Ὀρφείας.

LX. 1 μετ Acl] μοι. — 2 Εἰρινόμης Schrader] εἰρῃμης. — 3
 θαλίη τε Hermann] τε θαλία. — 4 εἴρῃσι de th n n n] εἴρροσίν'.
 Vss. 6-9 ex hymn LXIX. 1 c transposuit R. Kul n. 7 σοφίης H r
 mann] σοφίας. — 8 εἴχρει' Wal] εἴχαρ. — λιπαρῆς Hermann] λι
 παρᾶς. — 11 μέστιχοι Hermann] μέστιασι.

LXI. 2 πολυφρογῆς κλων vel πολυ . . . codd. — 3 αἰδὴ Hermann
 αἰδία. — 4 ἔλλ' ἔχθοις Wal] ἀλλ' αἰδοῖς.

ἦ πάντες δεδίασι θροτοὶ ξυγὸν αἰχέει θέντες·
 σοὶ γὰρ αἰὲ γνώμη πάντων μέλει, οἷδ' σε λήθει
 ψυχὴ ἐπισηρομένησα λήζων ἀδιακρίτοι ὄρη·
 πάντ' ἐσορᾷς καὶ πάντ' ἐπαλοίεις, πάντα βραβεύεις·
 ἐν σοὶ δ' εἰσὶ δίκασι θνητῶν, παντὲρτατε δαῖμον.
 ἔλθ' ἐλθέ, μάλαρ', ἀγνή, μίσταις ἐπιάρροδος αἰεί·
 ὅς δ' ἀγαθὴν διάνοιαν ἔχειν, παίοισα πανεχθεῖς
 γνώμας οἷχ' ἐσίας, παντὲρσηροτας, ἄλλοτροσάλλας.

LXII. ΗΚΙΗΣ, Θιμίαια λίβανον.

Ἦματι Λίκης μέλπω παιδεργλέος, ἀγλαομήροισι,
 ἦ καὶ Ζηρὸς ἄσπιτος ἐπὶ θρόνον ἱερὸν ἔξει
 οὔραν' ὄθεν γαθορῶσα ἴον θνητῶν πολυγίλων,
 τοῖς ἀδίκους τιμωρὸς ἐπιβρίθοισα δικαίη,
 ἐξ ἰσότητος ἀληθείη, σινάγοισ' ἀνόμοια·
 πάντα γάρ, ὅσα καλαῖς γνώμας θνητοῖσιν ὀχεῖται,
 δίσταται, βουλομένοις τὸ πλεον τοιαύτῃς ἀδίκοισι,
 μοῖνῃ ἐπεμψαίνουσα δίκαν ἀδίκους ἐτελείεις·
 ἐχθρὴ τῶν ἀδίκων, εἴσρων δὲ σίνεσσι δικαίοις.
 ἀλλά, θεά, μήλ' ἔτι γνώμας ἐσθλῆσι δικαίη,
 ὥς ἂν αἰὲ βιοτῆς τὸ πεπρωμένον ἦμαρ ἐπέλθῃ.

LXIII. ΗΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, Θιμίαια λίβανον.

Ἦ θνητοῖσι δικαιότατῃ, πολίολβε, ποθεινῇ,
 ἐξ ἰσότητος αἰὲ θνητοῖς χαίρουσα δικαίως,
 καί τιμ', ἐλθιόμοισι, Ηκαιοσίνη μεγαλαίχες,
 ἦ καθαρὰς γνώμας αἰεὶ τὰ δέοντα βραβεύεις,
 ἄθροιστος τὸ σινειδὺς· αἰὲ θραύεις γὰρ ὕψαντας,

5 δεδίασι P^{ms} u] δεδῶσαι. 6 σοὶ H^{ms} u] σή. — μέλει H^{ms} u] μέλει.
 8 ἐπαλοίεις καὶ πάντε c^{dl}. — 12 αλλοτροσάλλας
 H^{ms} u] ἀλλοτροτάτας.

LXII 4 δικαίη Herl. u] δίκαια. — 5 ἀληθείη Hermann] ἀλη-
 θεία. — ἀνόμοια A¹ 1, ἀνομοῖα. — 9 ἐχθρὴ Hermann] ἐχθρά. —
 εἴσρων codd. — 10 ἐσθλῆσι δικαίη (-σῖν) codd., corr. Hermann. —
 11 ἐτελείεις codd.

LXIII. 3 πάντῃ D^{ms} 1, πάντῃ. — μεγαλαίχες D^{ms} 1, μεγαλ. c^{dl}.

ἴσσοι μὴ τὸ σὺν ἔλθον ἰπὸ ζιγόνι, ἄλλοπρόσαλλοι,
 πλάστιγξι βριαρῆσι παρεγγλίναντες ἀπλήστως·
 ἀστασίαστε, φίλη, πάντωι, φιλόκομ', ἐρυτεινῇ,
 εὐφύῃ, χαίροι σα, βίον ἔγλοῖσα βέβαιον·
 αὐτὴ γὰρ τὸ πλέον σιγέει, ἰσότητι δὲ χαίρει·
 ἐν σοὶ γὰρ σοφίῃ ἀρετῆς τέλος ἐσθλὸν ἱκάνει.
 κλῖθι, θεά, καλὴν θνητῶν θραύουσα δικαίως,
 ὥς ἂν ἰσορροπήσιν αἰεὶ βίος ἐσθλὸς ὁδεύῃ,
 θνητῶν ἀνθραύων, οἳ ἀρούρης κυρτὸν ἔδουσι,
 καὶ ζῆλον πάντων, ὅπως' ἐν κόλτῳσι τιθῇ·
 καὶ αὖ θεὰ μήτηρ καὶ πόττιος εὐνάλιος Ζεὺς.

LXIV. ΥΜΝΟΣ ΝΟΥΗΟΥ.

Ἀθανάτων καλέω καὶ θνητῶν ἄγχιον ἡναγία,
 οἰράμιον Νέμον, ἀστρεθότιν, σφρηγῖδα δικαίην·
 πόττοι τ' εὐαλίον καὶ γῆς, γήσεως τὸ βέβαιον
 ἄλλυιές ἀστασίασιον αἰεὶ τηροῦντα νόμοισιν,
 οἷσιν ἄνθρωπε γέρον μέγαν οἰρανὸν αἰεὶς ἰδεῖν,
 καὶ φθόνον οἰτιδανὸν φείζοι τρόπον ἐλπίδος ἐλαΐναι·
 ὅς καὶ θνητοῖσιν βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐξείρει·
 αἰεὶς γὰρ μῆνός ζῆλον οἴκηνα κρατύνει
 γνώμῃς ἐρδοτάταις σιμείων, ἀδιάστριφος αἰεὶ,
 ὀρίζιος, πολίτειρος, ἀβλάτιος πᾶσι σιτοιζῶν
 τοῖς νομίμοις, αἰέμοις δὲ γέρονι κακότητα θυρεῖον.
 ἀλλὰ, μάκαρ, πάντιμε, φερὸλ' ἡε, πᾶσι ποθεινέ,
 εἰμειὲς ἦτορ ἔχων μνήμην σέο πέμπε, γέροντε.

LXV. ΑΡΕΟΣ, Θιμιάμα λίθων.

Ἀρρηγε', ὀρριμύθιμε, μεγασθενέ, ἔσθριμε δαῖμον,
 ἐπλοχαρή, ἀδάμαστε, βροτοζιόε, τιχισιελήτα,

6 ἄλλοπρόσαλλοι H r n m] ἀλλ' ἐπὶ αἰτοῦ. 7 βριαρῆσι H r
 m n n βριαραῖσι. 8 ἀστασίασι col. — 11 σοφίῃ H r n m
 σοφίης. — ἐσθλὸν I r n m] ὅμοιοι. — 13 ἰσορροπήσιν H r n m
 ἰσορροπῖσιν — ὁδεύῃ A f l] ὁδεύοι.

LXIV. 2 σφρηγῖδα δικαίην H r n m] σφραγῖδα δικαίαν. — 4 ἄλλυιές
 Steph. n. s.] ἐλάνῃ. — 6 σιμείων W. l.] οἱ δίκασον. — ὀρίζιος W. l.] αἰετὶς.

LXV. 1 ὀρριμύθιμε col. — ὀρίζμε A f l] ὀμβρῶμε.

ἔλθεσ' ἄναξ, ἐπιλύδοιτε, γόνοις πεπαλαγμένως αἰεί,
αἵματι τ' ἀνδροφόνῳ χαίρων, πολεμύλοισι, φριλέ,
ὣς ποθέεις ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσι δῆριν ἄμοισον·
σιῆσον ἔριν λισσῶσαι, ἄνεσ πόνον ἀλγεσίθιμον,
ἐς δὲ πόθον νεῖσον Κίπριδος κόμοις τε Ληαίον
ἀλλάξας ἀλλήν ἔπλων εἰς ἔρτα τὰ Ληοῖς.

LXVI. ΗΦΑΙΣΤΟΥ, θηρίαμα λιβατοράντην.

Ἥφαισι' ὀβριμόθυμε, μεγαθινές, ἀλάνατον πῖρ,
λαμπόμενε φλογεραῖς αἰγῶν, φασσίμυροισι δαῖμον,
φωσφίρε, λαοτερόχειρ, αἰώνιε, τεχνοδίαιτε,
ἐργαστήρ, κόσμοιο μέρος, σιοιχεῖον ἀμειψής,
παμφάγε, παιδαμάτορ, παινπέρτατε, παντοδίαιτε,
εὐθύρ, ἥλιος, ἄστρα, σελήνη, φῶς αἰνάρτοι·
ταῦτα γὰρ Ἥφαίστοιο μέλη θνητοῖσι προσφαίνει.
πάντα δὲ σῖλον ἔχεις, πᾶσαν πόλιν, ἐθνα πάντα,
σίματά τε θνητῶν οἰκῆς, πολίσθη, κραταιά.
ἐλθι, μάλαρ, κλῆΐω σε πρὸς εἰτέρωις ἐπιλοισίας,
οἷν ἔτιωσ χοῖροισιν ἐπ' ἐργοῖς ἤμερος ἔλθης·
ταῖσον λισσῶσαν μαίην περὸς ἀλαμάνην
καῖσι ἔχων ἦνσεις ἐν σώμασιν ἡμετέρωισι.

LXVII. ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ, θηρίαμα μώντην.

Ἥλιρ πάντων, Ἀσκληπιέ, δίσσωτα Παιάν,
θῆλυν ἀνθρώπων περικλέα λήματα νοίσων,
ἡμιόδορε, κραταιέ, μόλοις κατάγων ἱγίαιαν
λα ταίων νοίσωις χαλεπὰς θανάτοιο τε λῆρας,
αἰξιδαλὴς κοῖρος καὶ ἀλεξίναλ', ὀλβύμοιρε,
φείβοι Ἀτολλοπὺς κρατερὸν θάλλος, ἀγλῶπτον,

3 ἐπιλύδοιτε Piers u, δολόδοντε. — 4 τ' αὖτ' Ηφαιστω, 7 ἐ,
ἄναξ, εἰς. Ληαίου Ιουερ] λιαίοις.

LXVI. 1 ὀβριμόθυμε uoll — 2 φλογεραῖς Ab 1] φλογίαις.
αἰγῶν Ηφαιστω, εἰρεῖς. 5 παιδαμάτορ Ab 1, πανδαμύτορ.
10 σε uoll. Ιουερ. — 11 αἰνάρτοι Piers u] αἰεῖ. ἔλθης Ηφαιστω,
ἔλθεις. 12 μαίην Ηφαιστω] μαίαν.

LXVII. 3 κατάγων καὶ ἱγίαια uoll. — 5 αἰξιδαλὴς κοῖρος καὶ
Ab 1, αἰξιδαλὴς κοῖρε.

ἐχθρὲ νύσων, Ὑγίαν ἔχον σίλλεπτροι ἀμειψῇ,
ἐλθέ, μάλαρ, σωτήρ, βιοτῆς τέλος ἐσθλὸν ἐπαΐων.

LXVIII. ΥΓΙΑΣ, θυμίαμα μύρναν.

Ἱμερόεσσ', ἐρατὴ, πολὺ θάλλειε, παμζασίλειε,
κλῦθι, μάλαρ Ὑγία, φερόλμε, μήτερ ἀπάντων·
ἐλ σέο γὰρ νοῖσοι μὲν ἀποφθινύθουσι βροτοῖσι,
πᾶς δὲ δόμος θάλλει πολὺ γιγθῆς ἐνεκα σεῖο,
καὶ τέχαι βρίθουσι· ποθεῖ δέ σε κόσμος, ἥνυσσα,
μοῖτος δὲ στιγέει σ' Αἰδὼς ψιχοφθέρως αἰεὶ,
αἰθαλὴς, εἰς ταιοτάτη, θνητῶν ἀτάλαιμα·
σοῦ γὰρ ἄτερ πάντ' ἐπὶν ἀνωφελέ' ἀνθρώποισι·
οὔτε γὰρ ἐλθοδίτης Πλοῦτος γλυκερὸς θαλίησι,
οὔτε γέρον πολίμοχθος ἄτερ σέο γίγνεται ἀνὴρ·
πάντων γὰρ κρατέεις μοῖνῃ καὶ πᾶσι αἰάσσεις,
ἀλλὰ, θεά, μέλε μισσιπέλοις ἐπιτέρροθου, αἰεὶ
ῥιομένη νοίσων χαλεπῶν κακόποιμον ἀνίη.

LXIX. ΕΡΙΝΥΩΝ, θυμίαμα στίρακα καὶ μάνταν.

Κλῦτε, θεαὶ πάντιμοι, ἐρίθρομοι, εὐόστειραι,
Τισιφὼνῃ τε καὶ Ἀλκίχτῳ καὶ δία Μεγαῖρα·
νικτήριαί, μήχαι, ἱτὶ λείθεσιν οἷον ἔχουσαι
ἄτερ, ἐν ἡφρίεντι παρὰ Σιγῆς ἱερὸν ἶδον,
οἷχ' ἰσάως βοιλήσι βροτῶν πεπονημέναι αἰεὶ
λεπσίρεις, ἀγέρωχοι, ἐπειάζουσαι ἀνάγκαις,
θιρόπετλοι, τιμωροί, ἐρισθινέες, βαριαλγεῖς,
Ἀίδεω χθόνιαι, φοβεραὶ λίραι, αὐτλήμεργοι,
ἡέραι, ἀφανεῖς, ἐλίδρομοι ὥστε νόημα,
αἰεὶ αἰεὶ θνητῶν πάντων ἐπ' ἀτείρονα γῆλα
ἔρμα· ἥλκῃς ἐφορᾶτε, δικαστέλαι αἶν' ἐῖσαι.
ἀλλὰ, θεαὶ Μῆραι, ἐφιοτλόκαμοι, πολέων ῥοι,
πριμύσον μετὰ θεσθε, τίον μαλακέρροισα θόζαν.

LXVIII 7 αἰθαλὴς αὐθαλῆς coll — 8 ἀνωφελέ' Ale] ἀνω
φελέ. — 9 γίγνεται Hermann] γίγνεται.

LXIX 2 μεγαῖρα coll. — 5 βοιλήσι Hermann] βοιλάσαι.
Post v 9 ante Rink t am b obstat in versis quos I am h. LX. trust idt.
13 πριμύσον Hermann] πραιμύσον.

LXX. ΕΥΜΕΜΙΩΝ, Θιμίαια ἄρῆματα.

Κλῆτέ μιν, Γῆμεῖδες μεγάλωνιμοι, εἴησαν λοιλῆ,
 ἀγναὶ θιγαῖρες μεγάλοιο Λιὸς χθονίοιο
 Φερσεφόνης τ', ἐρατῆς κοῖρης καλλιπλοάμοιο,
 αἰ πάντων καθορᾶτε βίον θιγεῶν ἀσεβοῦντων,
 τῶν ἀδίκων τιμωροί, ἐφεστιγίαι ἀνάγκη, 5
 καιρόχοιτοι ἕνασσαι, ἀπαστράπιοισαι ἅτ' ὕσσων
 δειλὴν ἀνταγῇ φάεος σαρκος θόρον αἴγλην·
 αἰδίοι, φοβεροῦτες, ἀπείστροφοι, αἰτολόαται,
 λισιμελῆς οἴστρον, βλοσιραί, νίχιοι, πολίτοιοι,
 νιχέριαι κοῖραι, ὀφιοπλάκαμοι, φοβεροῦτες· 10
 ἡμᾶς καλίσσω γνῶμαις ἰοίησι πελάζειν.

LXXI. ΜΕΙΛΙΝΟΗΣ, Θιμίαια ἄρῆματα.

Μειλινόην καλέω, νίμφην χθονίην, λοζέπετλοι,
 ἥ παρὰ Κωκυτοῖ προχοαῖς ἐλοχεύσαιο σφυγῇ
 Φερσεφόνῃ, λέκτροις ἱερῆς Ζητὸς Κρονίοιο,
 ἥ ψεισθεῖς Πλοῖτον· ἐμίγη δολίαις ἀτάτῃσι,
 θιμῷ Φερσεφόνῃ δὲ δισώματον ἔστανσε χοιρῇ, 5
 ἥ θιγεῖς μαίει φαιτάσμασιν ἱερίοισιν,
 ἀλλοκότοις ἰδέαις κορυφῇς τίπον ἐλτροφατοῖσα,
 ἄλλοτε μὲν προφανής, ποτὲ δὲ σκοπέσσα, νιχαγῆς,
 ἀνισίας ἐγέδοισι καὶ ζοφοειδέε νίλῃ.
 ἀλλὰ, θεά, λίτομαί σε, λαιαχθονίων βασίλεια, 10
 νιχῆς ἐλκυστοῖς οἴστρον ἐπὶ τέρματι γαίης,
 εὐμενὲς εἶερον μίσταις φαίνουσα πρόσσωπον.

LXXII. ΤΥΧΗΣ, Θιμίαια λίβηλον.

Λεῖρο, Τίχη· καλέω σ', ἀγαθὴν κράντιον ἐτ' εἰχάς,
 μετιχίην, ἐνοδίην, ἐτ' εἰόλχοις κτεάτεσσιν,

ΙΑΧ. 1 ἡ πάντων καθορᾶ· θῖστοι cdl, cte. Πεπρωμ. — 9 βλοσι-
 ραί lant p et νίχιοι Πεπρωμ; cdf. βλοσιροννίχιοι — 11 ὀσῖοι
 Πεπρωμ] ὀσῖοι.

ΙΧΛΙ. In u scilicet Meilinoēs L l e k προμηληνός — 1 Μειλινόην
 Ιαχ. —] μελινόην. — χθονίη Η περωμ χθονίην. 4 Πλοῖτον' G 2 c
 Πλοῖτονι. — ἀπάτῃσι 's) Πεπρωμ ἀτάτῃσι. 7 ἐλτροφατοῖς ἀε-
 προφαί .) cdf. 11 ἐπέρμοις Πεπρωμ] ἐπέρμοι — 12 εἰερος c

ΙΧΧΙ. 2 μετιχίην Η περωμ] μετιχίην.

... λασιμον, Εἰβοιλῆος
... τρουμαχον εἶδος ἔχουσιν,
... γαιον, αἰόδιμον ἀνθρώποισιν.
... θυγῶν πια τοίλαιός ἐστιν·
... ρις κτεάτωι πλήθος πολίολβον,
... θυμῷ χόλον ἐρηαίνοισα.
... παῖ σε μολεῖν βίῳ εἰμενέουσιν,
... τεισαν ἐπ' εὐέλβοις κτεάτεσσιν.

5

10

LXXXIII. ΛΑΙΜΟΝΟΣ, θυμίαμα λίβανον.

... κελήσας πελάσαι ἡγήτορα ἡριαιόν,
... λια, παγγενέτην, βιοδώτορα θυγῶν,
... λαι, πολίελαγιον, ἀλάστια, παυθασιλῆα,
... λαι, ἐπὶ ἄν γε βριάζων οἶον ἐσέλθῃ,
... λαι δ' οὐχότια βίον θυγῶν πολυμέχθον·
... λαι γὰρ κληῖδες λίπης τε χαρᾶς τ' ὀχέοντια.
... λαι τοι, μάλαρ, ἀγτέ, πολίστοια κήδε' ἐλάσσας,
... λαι θυγῶν κτεάτωι λατὰ γαῖαν ἅπασαν,
... λαι θυγῶν γλιπερὸν τέλος ἐσθλὸν ὀπάζοις.

5

LXXXIV. ΛΕΥΚΟΘΕΑΣ, θυμίαμα ἀρώματα.

... λευκοθέην καλέει Καθυμήδα, δαίμονα σεμνήν,
... λευκοθέην, θρέπτειραν ἐιστεγάνοι μορίσοι.
... λευκοθέην, θεά, πόντισιο βαθυστέρνοι μεδέουσα,
... λευκοθέην, θυγῶν σώτεια μεγίστη·
... λευκοθέην γὰρ νηῶν πελαγοδροῖος ἀπιατος ὄρμις,
... λευκοθέην δὲ θυγῶν οἰκτρὸν μύρον εἰν ἀλὶ λίεις,
... λευκοθέην ἐφορμαίνοισα σφίλι, σωτήριος ἐλθῆς.
... λευκοθέην, θεα δισπαινα, μόλοις ἐπαροχὴς ἐσῶσα

5

4 εἶδος Ab 1, εἶδος. 5 τεάτωι Hc. m. m. | τεμβ. δίαν.

LXXXIII 1 τεάτωι ἡγήτορα W. d. | μεγαλινῆτορα. — 4 ὀπότε
Ab. ὀπότεν. — 6 λίπης τε χαρᾶς κληῖδες ὀχέοντια c. d.
m. W. d. 7 πολίστοια d. m. m. | πολίστοια. 9 εἶδοι
H. m. m. | εἶδοι.

LXXXIV. 1 Λευκοθέην Hc. m. m. | λευκοθέην. — 7 ἐλθῆς H. m. m. |
ἐλθῆς.

νησὶν ἐπ' εἰσέλμοις σωτήριος εὐφρονη βοιλῶ,
μίσταις ἐν πότινι ναισίδρομον οἶνον ἄγοισα.

10

LXXV. ΠΑΛΑΙΜΟΝΟΣ, Θιμίαιμα μάνταν.

Σίντροφε βαλχεχόροιο Διωνίσου πολυγυθοῖς,
ὅς ναιεῖς πόντοιο βιθοὺς ἀλιλίμονας, ἄγρους,
κυκλίσσω σε, Παλαῖμον, ἐπ' εὐιέροις τελετῇσιν
ἐλθεῖν εἰμειέοντα, ἰέφ γήθοντα προσώπῳ,
καὶ σωῶειν μίστιας κατὰ τε χθόνα καὶ κατὰ πόντον·
ποτυπλάνοις γὰρ αἰεὶ νησὶν χειμῶνος ἐναργῆς
φαινομέιοι σωτὴρ μούνος θηητοῖς ἀναφαίτῃ,
ῥυόμενος μῆνιν χαλετὴν κατὰ πότιον οἶδμα.

5

LXXVI. ΜΟΥΣΩΝ, Θιμίαιμα λίβανον.

Μνημοσύνης καὶ Ζηνὸς ἐριγδοίποιο θίγατρες,
Μοῖσαι Πιερίδες, μεγαλῶνιμοι, ἀγλαόγημοι,
θηητοῖς, οἷς κε παρῆτε, κοθεινόταται, πολίμορφοι,
πάσις παιδείης ἀρετὴν γενῶσαι ἄμεμπτον,
θρέπτειραι ψυχῆς, διανοίης ὀρθοδόξαι,
καὶ νόον εἰδινάτοιο καθηγίειραι ἀνασσαί,
αἱ τελετὰς θηητοῖς ἀνεδείξατε μουσιπυλείους,
Κλειώ τ' Εὐτέρπη τε Θάληα τε Μελτομένη τε
Τερψιχόρη τ' Ἐρατιώ τε Πολύμνιά τ' Οὐρανίη τε
Καλλιόπη σὶν μητρὶ καὶ Γένομή θεῶν ἀγνῇ.
ἀλλὰ μέλοιτε, θεαί, μίσταις, πολιποίλιλοι, ἀγναί,
εὐκλείην ζῆλόν τ' ἐρατὸν πολέμιον ἄγοισαι.

5

10

LXXVII. ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ, Θιμίαιμα λίβανον.

Μνημοσύνην καλέω, Ζηνὸς σίλλεγτρον, ἀνασσαν,
ἣ Μοῖσας ἰέλωσ' ἱεράς, ἑσίας, λιγυφώνους,
ἐκτὸς ἔχουσ' ἀτάτης μνήμην θλαηίφρονος αἰεῖ,

LXXV. 3 τελετῇσιν Hermann] τελεταῖσιν. — 6 νησιόι Hermann] ναοί. — 7 φαινομένου Hermann] φαινόμενος.

LXXVI 1 θιγατέρες codd. — 3 τε καὶ codd. 5 διατοῖς, Abel] διατοῖας. 6 νόον Hermann] τοῦ. — 10 Γενομήνῃ Abel] εἰδινάτῃ. — 12 εὐκλείην Abel] εὐχλαεαι.

LXXVII 3 ἔχουσ' (sic) Hermann] εἰσῶσ. εἰς αὐτὸς Wulz] καὶ αὐτὸς μνήμην Hermann] μνημῆς.
αιφ

πάντα νόον σινέχουσα βροτῶν ὑψίστι σίναιον,
 εἰδίναιον κρατερὸν θνητῶν αἴξουσα λογισμόν,
 ἰδιτάτη, φιλάγριππος ἱπομνήσλαισά τε πάντα,
 ὧν ἂν ἕκαστος ἀεὶ σιέροις γνώμην κατὰθιγται,
 οὔτι παρελθαίνουσ', ἐπεγείρουσα φρένα πᾶσιν.
 ἀλλὰ, μίαιρα θεά, μίσταις μνήμην ἐπέχειρε
 εἰέροι τελετῆς, λήθην δ' ἀπὸ τῶνδ' ἀπόπεμπε. 10

LXXVIII. ΗΘΥΣ, θυμίανα μάνταν.

Κλέθι, θεά, θνητοῖς φασσίμβροτοι ἡμᾶρ ἄγουσα,
 Ἥστ' λαμπροφαῖς, ἐρῶθαινομένη λατὰ νόσμον,
 ἀγγελίεια θεοῦ μεγάλοι Τιτῆνος ἀγαιότ,
 ἦ νηκτὸς ζοφόντα κελαινόχρωτα πορείην
 ἀντολίαις ταῖς σαῖς πέμπεις ἰπὸ νέστερα γαίης·
 ἔργων ἡγήτειρα, βίον πρόπολε θνητοῖσιν·
 ἦ χαίρει θνητῶν μερόπων γένος· οἷδέ τις ἔστιν,
 ὅς φείγει τὴν σὴν ὅψιν καθυπέρτερον οὔσαν,
 ἡρίκα τὸν γλικὸν ἔλπον ἀπὸ βληγάρων ἀποσεισῆς,
 πᾶς δὲ βροτὸς γίθει, πᾶν ἐρτειὸν ἄλλα τε ἡῖλα
 τειραπόδων πιγμῶν τε καὶ εἰναλίῳ πολνετῶν·
 πᾶσι γὰρ ἐργάσιμον βίοιον θνητοῖσι πορίζεις.
 ἀλλὰ, μάμιαρ', ἀγνή, μίσταις ἱερὸν γᾶος αἴξους. 10

LXXIX. ΘΕΜΙΔΟΣ, θυμίανα λήβαιον.

Θήραιόταιδ' ἀγτὴν καλεῶ, θέμιν εἰσατέρεται,
 Γαίης ἐὺ βλάστημα νέον, καλὴ κίπιδά κοῖτην,
 ἦ πρώτη κατέδειξε βροτοῖς μαντήιον ἀγτὸν
 ἡλριζῶ ἐν νειθμῶνι θεμισειόισα θεοῖσι,
 Περθίω ἐν δαπέδῳ, ὅτε Πιθοῖ ἐμβασίλευεν· 5

4 ψυχῆσι Hermaia] ψυχᾶσι. — 6 τε Hermaia] δέ. — 7 ἑκάστοις
 εἰ καθήται coll. — 10 ἀπὸ (ἀπο, τῶν coll.

LXXVIII 2 Ἥστ' coll. — 3 ἀγγελιῶτι? — Θεοῦ
 τιτάτος ἀγαιότ' μεγάλιο coll., corr. Damer (Τιτῆνος Hermaia
 σηπ+ε pro τιτᾶνος). — 4 ζοφόντα Hermaia] ζοφερὴν τε. — Ἀν
 ζοφερὴν τε κελαινόχρωτον τε coll. p. na' κελαινόχρωτα Ab 1] κελαι
 νόχρωτα. — 5 πέμπεις coll. — 12 πᾶσι Ab 1] πάντα.

LXXIX. 3 ὅτε Hermaia] ὅτι

ἦ καὶ Φοῖβον ἄνακτα θεμιστοσύνας ἐδίδασκε·
 πάντιμ', ἀγλαΐμορφε, σεβάζομιε, τιγίτιτύλειτε·
 πρώτῃ, γὰρ τελετὰς ἁγίας θνητοῖς ἀιέφηνες,
 Βακχιαλὰς ἀνὰ νύκτας ἐπεύζοισα ἄνακτα·
 ἐλ σέο γὰρ τιμαὶ μακάριον μιστήρια θ' ἄγνά.
 ἀλλὰ, μάκαιρ', ἐλθοῖς κεχαρισμένη, εἴφρονι βολῇ,
 εὐτέρως ἐπὶ μισιτύλοις τελετὰς σέο, κοίρη.

10

LXXX. ΒΟΡΕΟΥ, Θιμίμα λίζανον.

Χειμερίσις αἴρησι δουτῶν βαθὺν ἥερα νόσσοι,
 χριμοπαγὲς Βορέα, χιοιῶδες ἐλθ' ἀπὸ Θρήνης·
 λῆέ τε παινέφελον σιάνιν ἥερος ἱγρομελείθου
 ἐνθάσι ῥιπίζον νοτρεῖς ὀμβρογενεὲς ἴδου,
 αἴθρια πάντα τιθείς, θαλερόμματος αἰθέρα τείχων
 ἀντίσιν λάμπουσιν ἐπὶ χθοῖος ἡλίοιο.

5

LXXXI. ΖΕΦΥΡΟΥ, Θιμίμα λίζανον

Αἶραι ποιτογενεῖς Ζεφυρίτιδες, ἡρόσσοιται,
 γήϊνοι, ψιθιραί, καμάτον ἀνάπαισιν ἔχοισαι,
 ἡαριναί, λειμονιάδες, πεποθημένα ὄρουσις,
 σίρεισαι νησὶ τριγερόν πέρον, ἥερα νυῖθον·
 ἐλθ' αὖ εἰμειέοισαι, ἐπιπνεύειοσαι ἀμεμφεῖς,
 ἥεραι, ἀφανεῖς, κοιφύπτεροι, ἡρόμερφοι.

5

LXXXII. ΝΟΤΟΥ, Θιμίμα λίζανον.

Λαινηρον πύθμα δι' ἥερος ἱγροπύρειτον,
 ὠκείαις περὶ γέσσοι δονούμενον εἶθι καὶ ἐνθα,
 ἐλθὼς σὶν νεφέλαις νοτίαις, ὀμβροιο γενάργα·
 τοῦτο γὰρ ἐλ Λιός ἐστι σεθεν γέρας ἡρόσσοιται,

1 παντιμε eodl — 11 κεχαρισμένη Abt κεχαρισμένη.

LXXX. 1 αἴρησι H. πιαλα' αἴραισι. 2 χριμοπαγὲς Abt] χρι-
 μοπαγής. 3 θρήνης H. πιαλα' 9 θρήνης. — 3 λῆε eodl — 4
 αἴφρονι λ. μάται νοτρεῖς ὀμβρογενεῖς eodl. 6 ἀκίτων H. πιαλα
 καίτων eodl.

LXXXI. 1 παντογενεῖς eodl. — ἡεροσσοῖται (H) H. πιαλα' ἡεροσσοῖ-
 ται. — 2 θαλάττου eodl — 3 λειμονιάδες eodl. — 4 νησὶν (H)
 H. πιαλα' νησὶν. πόροι] ὄρουμον eodl. — 5 ἡερομέρφοι H. πιαλα
 αἰρομέρφοι.

ὄμβροτόλοισ νεφέλας ἐξ ἡέρος ἐς χθόνα πέμπειν.
 τοιγάρ τοι λιτόμεσθα, μάλαρ, ἱεροῖσι χαρέντα
 πέμπειν λαρποτρέφοις ὄμβροισ ἐπὶ μητέρα γαῖαν.

5

LXXXIII. ΩΚΕΑΝΟΥ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Ὁκεανὸν καλέει, πατέρ' ἄφθιτον, αἰὲν ἕντα,
 ἀθανάτων τε θεῶν γένεσιν θνητῶν τ' ἀνθρώπων,
 ὡς περικιμαίνει γαίης περιτέρμονα κέκλον·
 ἐξ οἵπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα
 καὶ χθόνιοι γαίης πηγόρριτοι ἱκμάδες ἀγναί.
 κλῖθι, μάλαρ, πολίολβε, θεῶν ἄγνισμα μέγιστον,
 τέρμα φίλον γαίης, ἀρχὴ πόλοι, ἱεροκέλειθε,
 ἔλθοις εἰμενέων μίσταις κεχαρισμένος αἰεί.

5

LXXXIV. ΕΣΤΙΑΣ, Θυμίαμα ἀρώματα.

Ἰσιίη εἰδιπάτοιο Κρόνον θύγατερ βασίλεια,
 ἥ μέσον οἶλον ἔχεις πικρὸς ἀειάσιο, μέγιστον,
 τοῖσδε σὺ ἐν τελεταῖς ὁσίαις μίστας ἀναδείξαις,
 θεῖσ' αἰειθαλέας, πολιόλβοις, εἴφροιας, ἀγνοῖς·
 οἶκε θεῶν μακάρων, θνητῶν σιγήριγμα κραταῖόν,
 αἰδίη, πολίμορφε, ποθεινοιάτη, χλοόμορφε·
 μειδιόοισα, μάκαιρα, τὰδ' ἱερὰ δέξο προθύμως,
 ὕλθω ἐπιπνέοισα καὶ ἡτιόχειρ' ἰγίειαν.

5

LXXXV. ΨΗΛΟΥ, Θυμίαμα μετὰ μέλιτος.

Ύπνε, ἄναξ μακάρων πάντων θνητῶν τ' ἀνθρώπων
 καὶ πάντων ζῴων, ὅτιςα ιρέγῃ εἰρεῖα χθων·
 πάντων γὰρ κρατέεις μοῖνος καὶ πᾶσι προσέρχι,
 σώματα δεσμεῖων ἐν ἀχαλλεῖτοισι πέδῃσι.
 λισσιτέρμιτε, κέλευν ἰδεῖαν ἔχον ἀνάπαισιν
 καὶ τᾶσθις λύπης ἱερὸν παραμύθιον ἔρδων·

5

LXXXII. 5 ἐς Α καὶ εἰς.

LXXXIV. 1 Ἰσιίη Hermann] ἰσιτία — 2 αεινάσιο cod. l. — 3
 ὁσίαις Hermann] ὁσίαις. — 4 θεῖσ' αἰειθαλέας Hermann] θεῖσιν αειθαλέας. —
 5 οἶκε Hermann] οἶ και. — 6 αἰδίη Hermann] αἰδέε. — 8 ἰπιδό-
 χειρον Hermann] αἰδ. corr. P. rsc. u.

LXXXV. 6 ἔρδων] ἔργον cod.

καὶ θανάτοι μελέτην ἀπάγεις ψυχὰς διασώζων·
αἰτολασίγητος γὰρ ἔφης Λήθης θανάτοι γε.
ἀλλὰ, μάλαρ, λίτομαί σε κεκραμένον ἰδὲν ἰλάειν
σώζοντ' εἰμενέως μίστιας θείοισιν ἐπ' ἔργοις.

10

LXXXVI. ΟΝΕΙΡΟΥ, Θιμίᾳμα ἀρώματα.

Κιλλήστω σε, μάλαρ, τανισίπτερε, οὔτε Όνειρε,
ἄγγελε μελλόντων, θνητοῖς χρησμι, δὲ μέγιστε·
ἰσιχίη γὰρ ἔπνοι γλικεροῦ σιγηλὸς ἐπελθών,
προσφωτῶν ψυχαῖς θνητῶι νόον αὐτὸς ἐγείρεις,
καὶ γνώμας μακάρων αὐτὸς καθ' ἔπνοις ἱποτέμπεις,
σιγῶν σιγῶσαις ψυχᾷς μέλλοντα προφαίνων,
οἷσιν ἐπ' εἰσεβήσι θεῶν νόος ἐσθλὸς ὁδεῖει,
ὥς ἂν αἰεὶ τὸ καλὸν μάλλον, γνώμῃσι προληφθὲν,
τερτολαῖς ἱπάγῃ βίον ἀνθρώποι προχαρέντων,
τῶν δὲ καλῶν ἀνάπαισι, ὅπως θεὸς αὐτὶς εἰσπῇ
εἰχολαῖς θισίαις τε χόλον λίσωσιν ἀνάγειν.
εἰσεβέσιν γὰρ αἰεὶ τὸ τέλος γλικερότερόν ἐστι,
τοῖς δὲ καλοῖς οὔ κεν φαῖνοι μέλλοισαν ἀνάγκην
ὄψις ὀνειρήεσσα, κακῶι ἐξάγγελος ἔργων,
ὄφρα κεν εἴρωνται λίσιν ἄλγεος ἐρχομένοιο.
ἀλλὰ, μάλαρ, λίτομαί σε θεῶν μηρίματα φράζειν,
ὥς ἂν αἰεὶ γνώμῃς ἔρθῃς κατὰ πάντα πελάγῃς
μηδέν' ἐπ' ἄλλοκότοις κακῶν σημεῖα προφαίνων.

5

10

15

LXXXVII. ΘΑΝΑΤΟΥ, Θιμίᾳμα πάνταν.

Κλῆθί με, ὡς πάντων θνητῶν εἴηλα κρατίτης
πᾶσι διδοῖς χρόνον ἄγρόν, ὅσων πόρρωθεν ἱπάρχεις·
σοὶ γὰρ ἔπνος ψυχὴν θραΐει καὶ σῶματος ἐλπίς,
ἰνίλ' ἂν ἐλλίγῃς φύσεως κεραιαμένα δεσμῇ

7 ἀπάγεις Wul] ἐπάγεις

LXXXVI. 3 ἰσιχίη H gm ml. ἰσιχίη. ἔπνος γλικερός codd. —

4 προσφωτῶν codd. 6 προσφωτῶν L gm ml. προσφωτῶν. — 9

ἀπάγεις codd. — 10 ἀνάπαισι A cl] ἀνάπαισι 11 τε πολεν

θίσαιτες codd. 13 οὔ κεν φαῖνοι H gm ml. οὔδεν φαῖνε. — 15

ὄφρα κεν Heribau. ὄφρα ἂν — 18 μηδέν' H ml ml. μηδέν.

τὸν μακρὸν ζῶσισι φέρων αἰώνιον ἵπποι, 5
 κοινὸς μὲν πάντων, ἄδικος δ' ἐνόισι ἱπάρχων,
 ἐν ταχὺτῃτι βίον παίων νεοίλικας ἀλμύς·
 ἐν σοὶ γὰρ μοῖνῃ πᾶσι τὸ κριθὲν τελεοῖται·
 οὔτε γὰρ εἴχῃσιν πείθῃ μόνος οὔτε λιγῇσιν.
 ἀλλὰ, μάλαρ, μακροῖσι χρόνοις ζῶης σε πελάζειν 10
 αἰτοῦμαι, θυσίῃσι καὶ εἰχολαῖς λιτανείων,
 ὥς ἂν ἔῃ, γέρας ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισι τὸ γῆρας.

LXXXVIII. Εἰς Ἀρεά.

Ἄρες ἱπερμενεία, βρισσάρμαιε, χρυσεοπηλῆξ,
 ἑρμιόθιμε, φέρασπι, πολισσέε, χαλκολορυστά,
 καρτερόχειρ, ἀμύγηε, δορισθενέε, ἔρκος Ὀλύμπου,
 Νίκη εἰπολίμοιο πάτερ, στυάρογε Θέμιστος,
 ἀντιλόισι τίρασε, δικαιτάτωι ἀγέ φροισῶν, 5
 ἡμερέεσσι σκηπτοῖχε, πικραιγέα κίχλον ἐλίσσων
 αἰθέρος ἐπιαπύροισι ἐνι τεύρεσιν, εἶθα σε πῶλοι
 ζαυλεγέεσσι τριτάτῃσι ἱπὲρ ἀνιγος αἰὲν ἔχοισι·
 ἀλῆθι, βροτῶν ἐπίκουρε, δοτῆρ εἰθαρσέος ἥθης,
 ποιῆ καταστίλβων σέλας ἱψύθεν ἐς βιότια 10
 ἡμετέρην, καὶ κάρσιος ἀρήιον, ὥς κε διναιμένην
 σείεσθαι καλότηα μικρὴν αἰτ' ἐμῷ καρήϊον
 καὶ ὑψηλῇσιν ἀπαιγλὸν ἱπογνύμναι φρεσὶν ἐρητῆν
 θυμῷ τ' αἰτ' μένος ὅσσ' ἐκασχέμεν, ἵς μ' ἐρέθῃσι
 φιλότιδος τριετῆς ἐπιβαιέμεν. ἀλλὰ σὶ θάρσος 15
 δός, μάλαρ, εἰρήνης τε μέμειν ἐν ἀνέμοσι θεσμοῖς
 δισημείων προσηγόντα μύθων κτῆρας τε βλαίοις.

LXXXVII. 9 οὔτε γὰρ εἴχῃσιν πειθόμενος οὔτε λιταῖσιν cod. l. corr. Herm. u. - 10 σε Herm. u. γε. 11 θεαίῃσι (sic) Herm. u.] θεσίαις. 13 ἔῃ Abel] ἔοι.

LXXXVIII. The hymn is not in Homer, vulg. ascriptus octavo loco legitur. Truistadt. c. m. hoc H. u. l. am. hanc recte, e. a. hoc carmen diversis ed. t. s. d. ab Orph. u. s. u. p. u. s.

ORPHEI LITHICA.¹⁾

1) Incerti auctoris de magica lapidum virtute carmen, e Damigeronis cuiusdam magi, qui ante saeculum nostrae aerae alterum vixit, de lapidibus libello soluta oratione conscripto versibus nondum ad Nonni normam redactis expressum, quarto p Chr. n. saeculo tribuendum est quod saevissima magorum persecutione (ann. 37. 371) de qua poeta in prooemio acerbe queritur memorabile erat. Haec Tyrwhitti est sententia a. MDCCLXXXI prolata atque omnibus deinceps editoribus probata.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ	1—90
ΥΠΟΘΕΣΙΣ	91—171
I. ΚΡΥΣΤΑΔΔΟΣ	172—190
II. ΓΑΔΑΚΤΙΤΗΣ	191—229
III. ΕΥΠΕΤΑΔΟΣ	230—231
IV. ΑΧΑΤΗΣ ΔΕΝΔΡΗΕΙΣ	232—243
V. ΕΔΑΦΟΚΕΡΑΤΙΤΗΣ	244—259
VI. ΖΑΜΙΛΑΜΠΙΣ	260—266
VII. ΙΑΣΠΙΣ	267—270
VIII. ΛΥΧΝΙΣ	271—279
IX. ΤΟΠΑΖΟΣ	280—281
X. ΟΠΑΛΛΙΟΣ	282—284
XI. ΟΨΙΑΝΟΣ	285—291
XII. ΔΕΠΙΔΩΤΟΣ	287. 291.
XIII. ΧΡΥΣΟΘΡΙΞ	292—305
XIV. ΜΑΓΝΗΤΙΣ	306—337
XV. ΟΦΙΗΤΙΣ, ΟΦΙΤΗΣ	338—343, 461—473
XVI. ΟΣΤΡΙΤΗΣ	344—345
XVII. ΕΧΙΤΙΣ	346—356
XVIII. ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ	357—460
XIX. ΓΑΓΑΤΗΣ	474—493
XX. ΣΚΟΡΠΙΟΣ	494—497
XXI. ΚΟΡΣΗΕΙΣ	498—509
XXII. ΚΟΥΡΑΔΙΟΝ	510—609
XXIII. ΑΧΑΤΗΣ	610—632
XXIV. ΑΝΤΙΑΧΑΤΗΣ	633—641
XXV. ΑΙΜΑΤΙΤΗΣ	642—747
XXVI. ΝΕΒΡΙΤΗΣ	748—754
XXVII. ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΟΣ	755—757
XXVIII. ΧΑΛΑΖΙΟΣ	758—761

Λ Ι Θ Ο Ι

ΑΙΜΑΤΙΤΗΣ 642
ΑΝΤΙΑΧΑΤΗΣ 633
ΑΧΑΤΗΣ 610
ΑΧΑΤΗΣ ΔΕΝΔΡΗΕΙΣ 232
ΓΑΓΑΤΗΣ 474
ΓΑΛΑΚΤΙΤΗΣ 191
ΕΛΑΦΟΚΕΡΑΤΙΤΗΣ 244
ΕΥΠΕΤΑΛΟΣ 230
ΕΧΙΤΙΣ 346
ΖΑΜΙΛΑΜΠΙΣ 260
ΙΑΣΠΙΣ 267
ΚΟΡΣΗΕΙΣ 498
ΚΟΥΡΑΔΙΟΝ 510
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ 172
ΛΕΠΙΔΩΤΟΣ 284
ΛΙΠΑΡΑΙΟΣ 685
ΛΥΧΝΙΣ 271
ΜΑΓΝΗΤΙΣ 306
ΝΕΒΡΙΤΗΣ 748
ΟΠΑΛΛΙΟΣ 282
ΟΡΕΙΤΗΣ vide ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ.
ΟΣΤΡΙΤΗΣ 344
ΟΦΙΗΤΙΣ, ΟΦΙΤΗΣ 338. 361.
ΟΨΙΑΝΟΣ 285
ΣΙΔΗΡΙΤΗΣ 357
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 494
ΤΟΠΑΖΟΣ 280
ΧΑΛΑΖΙΟΣ 758
ΧΡΥΣΟΠΡΑΣΟΣ 755
ΧΡΥΣΟΘΡΙΞ 292

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΤΟΥ ΜΟΣΧΟΥ 1)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ

ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΛΙΘΩΝ.

Θειοδάμαντι τῷ Πριάμοι στήνντησεν Ὀρφεὺς μετὰ ξηαίρων
τιῶν πρὸς θισίαν Ἥλιον, ἣν ἐτέλει καὶ ἔτις, εἰς ὕρος ἀνερ
χόμενος· καὶ αὐτῷ τῆς νενομισμένης ταύτης ἐτησίῃ θισίας
τῇ αἰτία ἀσσηγείται, λέγων ὑπὸ δράκοντος αἰτὸν παῖδα ὅτι
ποτὲ ἀναιρεθῆναι κινδιεύοντα κατασχεῖν εἰς τὸ ἐκεῖ ποι
πλησίον ἱερὸν τοῦ Ἥλιου. ἵψ' οὗ καὶ σωθέντα ὡς ὁ πατήρ
τεριποιήσατο τῆς τοῦ παιδὸς σωτηρίας καὶ ἔτις ἤγεν Ἥλιον
θίματα. μεταστάντος δὲ ἐκείνου τῶν ἐντεῖθεν αὐτὸς Ὀρφεὺς
ἀντὶ τοῦ πατρὸς τῆς τοιαύτης θισίας λαθίσταται διάδοχος,
ἣν νῦν ἀφοσιούμενος ἀνείσι συμπαραλαβὼν καὶ θειοδάμαντα.
οὗτος δὲ κατ' ὁδὸν τῷ ποιητῇ, περὶ θιναιεύς τε λίθων καὶ
χρήσεως διεξέρχεται, οἷτινες αὐτῶν χρήσιμοι πρὸς τῶν θινῶν
χρηστούμενοι, ὅπως αὐταῖς τὰ τῶν εἰχῶν ἐξαίσιτο, καὶ οἱ πρὸς
τὰς ἰστέλους τῶν δίξεων θεραπείας. ἔθεν οἶσαι καὶ Νίκανδρος
ὁ Κολοφώνιος ἴσμερον ὁρμηθεὺς συνέγραψε τὰ θιναιεύς.

1) Demetrius Moschi thus poeta Crisostomus Orphicorum lapidarius et magister
Petrus Mirandulæ principis gratia vergente saeculo quanto aetate descripta
et argumentum ac brevis scholia, quae nullius in nullo sunt praeterita, addidit.

Τοῦ αὐτοῦ. Ἰστέον δέ, ὥς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προ-
τίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ
σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν
γενομένους ἐνδόξους καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα
τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν· ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθά-
πτεται, ὥς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας
καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθνημόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ
ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ.

Δῶρον ἀλεξικάλοιο Λιδὸς θνητοῖσιν ὑπάσσαι
 κελλόμενος Μαιῆς ἐριούμιος ἦλθε κομίζων
 υἱός, ὅπως ἂν ἔχοιμεν οἰζίος ἀτρεκέας ἄλλας.
 γηθόσιντοι δέχνησθε βροιοί, πιπυλοῖσιν ἐνίσπαι,
 οἷς ἀγαθὴ κραδίη καὶ πείθεται ἀθανάτοισι·
 νηπιτίοισι δ' ὤψιαρ ἀνήρατον οὐ θέμις εἶρεῖν.
 τῷ δ' αἰτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένοις ἐπὶ δούρι
 υἷά τε Λητοῖδης ἀλεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 ἔξεν ἄγων ἐς Ὀλυμπον ἀγάννιφον ἠδὲ σαόφρον
 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσσόν Ἡρακλῆα·
 ἄλτο δὲ καὶ Κρονίδης ταιαῆν ἱπὲρ αἰθέρα Χείρων
 σενάμενος πρὸς Ὀλύμπου, ἔπει μάθεν ἄμφοτερά δῶρα.
 ἀλλ' ἦτοι κείνοισ μὲν ἀμώμητοι Λιδὸς οἴκοι
 χαίροντες δέξαντο, θεργεῖν ὅχ' ἀρίστοις·
 ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλειαι Χρυσόρραπις ὄλην
 ζῶειν τερπομένοισιν, ἀπειρήτοισ καλότητος.
 οὐν δὲ γεν ἀνθρώπων πεπνηνέον ἦτορ ἀνέστη
 ἐς πολυήρατον ἄντρον ἐσελθόμεν Ἑρμείας,
 εἰθ' ὅγε πανιοίων ἀγαθῶν κατέθηκε ἱμῶν,
 αἰψά γεν ἀμφοτέρωσιν οἰείατα πολλὰ κομίζων
 οἴκῳ δ' ἀποστείχοι προσηγὼν πολίδαρχον Ὀϊζύ·
 οἷδ' ἔ νοῦσος ἄλκις ἐν μεγάροισι θαυάσσει,
 οἷδ' ὅγε δισημείων πύθ' ἱστορέσας μέγας αἶνε

Τοῦ αὐτοῦ. Ἰστέον δέ, ὥς δύο τινὰ προοίμια τοῦ παρόντος προ-
τίθεται ποιήματος· ἐν μὲν τῷ πρώτῳ αὐτὴν τε τὴν ἀρετὴν καὶ
σοφίαν ἅπασαν ἐξυμνῶν καὶ τοὺς πάλαι τῶν ἡρώων κατ' αὐτὴν
γενομένους ἐνδόξους καὶ ἰσοθέους νομισθέντας, ὧν καὶ μητέρα
τὴν ἀρετὴν προσείρηκεν· ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τῶν ἰδιωτῶν καθάρ-
πτεται, ὥς ἐπιφθόνως ἐχόντων πρὸς τοὺς τὴν ἀρετὴν διώκοντας
καὶ τούτοις ἀεὶ φιλαπεχθνημόνως ἐπικειμένων. ἐν θατέρῳ δὲ
ὁ πρὸς αὐτὸν καὶ Θειοδάμαντα γίνεται διάλογος.

ΟΡΦΕΩΣ ΛΙΘΙΚΑ.

Διῶρον ἀλεξικάλοιο Διὸς θυγατρὶσιν ὑπάσσαι
 κελλόμενος Μαίης ἐριοίνιος ἦλθε κομίζων
 αἰὲς, ὅπως ἂν ἔχοιμεν οἰζίος ἀτρεκέας ἄλκιρα.
 γηθόσινοι δέχνησθε θροοτοί, πιπτοῖσιν ἐνίσπω,
 οἷς ἀγαθὴ καρδίη καὶ πείθεται ἀθανάτοισι·
 νηπιείοισι δ' ὄνειρα ἀκίρατον οἷ θέμις εἶρεῖν.
 τῷ δ' αἰτῷ καὶ πρόσθεν ἀγαλλομένοις ἐπὶ δώρῳ
 αἰὲς τε Λητοίδης ἀγεσίμβροτον ἀθανάτοισιν
 ἴξεν ἄγων ἐς Ὀλυμπον ἀγάννητον ἰδὲ σαόφρων
 Παλλὰς Ἀθηναίη λαοσκόον Ἡρακλῆα·
 ἄλτο δὲ καὶ Κρονοῖδης ιαντὴν ἐπερ αἰθέρα Χείρων
 σείαμενος πρὸς Ὀλυμπον, ἐπεὶ μάθην ἄμειβοντα δῶρα.
 ἀλλ' ἦτοι κείνους μὲν ἀμώμητοι Διὸς οἶλοι
 χαίροντες δέξαντο, θειργεῖων ὅχ' ἀρίστοις·
 ἡμῖν δ' ἐν γαίῃ κέλεται Λητοσύρρατις ὄλβον
 ζῶειν τερπομένοισιν, ἀπειρήτοις καλότητος.
 οὐδ' ἐν ἀνθρώπων πεπλεγμένον ἦτορ ἀνώγει,
 ἐς πολέριμον ἄνθρωπον ἐσελθέμεν Ἴρμεϊο,
 ἐνθ' ὅγε πιπτοῖσιν ἀγαθῶν λατέθιγεν ἕμιον,
 αἰετὰ κεν ἀμφιέροισιν ὀνείατα πολλὰ κομίζων
 οἷαδ' ἀποστείχοι προσηγῶν πελίδαντιν ἐξίει·
 οἷδ' ἐν νοῖσος ἄλκις ἐν μεγάροισι δαμάσσει,
 οἷδ' ὅγε δισημενέων ποδ' ἵτ' ἀρέσσας μένος αἰνῶν

20 ἔστι δὲ ἐργηθῆα τίχην·
 21 καὶ σθένος ἐν ἀγῶνι
 22 καὶ σφύσει μειεσίνει,
 23 καὶ ἄγναμπτον σθένος ἀνὴρ
 24 καὶ κομίσας ἐριδαίνοι.
 25 καὶ ἐρεσζήσοισι λέοντα
 26 ἐν αἰόια δαίμονι τείξει,
 27 καὶ οἱ διοτρεφέεσσιν ἐπάσσω
 28 τοῖσι μετ' ἀνθρώποισι τίεσθαι.
 29 καὶ τερενέχουσιν ἡμεριῶσι
 30 καὶ περιπέσσει παλάμησι,
 31 κρησίων ἐπὶ λέχος αἶν' ἐρίσσει
 32 καὶ ἐπιμενέη φιλότιτος·
 33 καὶ τὸς οἷατ' ὠρίζεται αἶν' ἐόντων
 34 ἐόντιο κλωμένα οὐκ ἀλγύζων
 35 καὶ τραφερὴν χθόν' ἀμυγάνοισι πόδεσσι.
 36 καὶ ἀριστῆρες ἀνάρσιν οἷον ἐόντα
 37 καὶ καὶ δμῶες οἰόνεισι ταιέρ' εἶναι
 38 καὶ οἷον τοῖ σιέρξοισι ἀναπτος.
 39 καὶ αἱ δ' ἐθέλησι, δαίσεται, ἔσσα τε φῶτες
 40 καὶ διασφειέροις ἐν ἡρεσὶ μηχανόωνται,
 41 καὶ μελλήσας μετὰ σφίσι ἐρεφοῖται
 42 καὶ τὰς ἀσφροσιν ἰαχάζωντος ἀσίδην,
 43 καὶ μετὰλοιο ἡὺς κραιπνοὶ ἐποσῆται.
 44 καὶ τε στήται χαμαὶ ἐρχομένοιο θράκοιο·
 45 καὶ ἰδ' ὕφρων ἰὸν σλέσαι ἐρπισιγῶν.
 46 καὶ οἱ καὶ φῶτα χόλερ πίπτοιτα σελήρης
 47 καὶ οἷα καὶ τοῖσιν ἀταρτηρὶ ἐλέσταιτος,
 48 καὶ οἱ χὶν ἐλάσαι τεθνηότος, ἢ κεν ἐρευνῶ
 49 καὶ ἡδὸς προμολῆσα ποτιχρίμτιται ἐλάσται.
 50 καὶ αἱ ἀτερέστοι πολυμήτιος Ἐρηΐας

20 ἐστι δὲ H-tio a. ἐστι δὲ. —

21 καὶ σφύσει H-tio a. 22 γ' ὅ' 23 D null. —

24 καὶ κομίσας H-tio a. 25 καὶ ἐρεσζήσοισι H-tio a.

31 βασιλείσι Stephanus] βασιλέ-

42 τίσοισιν Hermann] τίσοισι. —

25 καὶ ἐρεσζήσοισι H-tio a.

δαίναι κομίσαιτος ἐνὶ σπύλῳ γιγνέσθαι,
 ἄμβροτοι, ἄφρονες, ῥήματα κρήσσοις αἰετῶν
 ἐκείνων ἡμίθεός τε καὶ ὄλβιος ὣς ἔ' ἐφίληται.
 τὰς ἐμὲ κρήσσειν λαοσσόος Ἀργεϊφόντης
 ἀνθρώποισιν ὕριε, μελιγλαῦσσοιο κελεύσας
 φθόγγον ἀπὸ στήθεσφιν ἀοιδῆς γηρίσασθαι. 55
 Ἄλλ' οἱ πάγχυ βροτοῖσι σαοφροσύνης ἀλεγίζειν
 ἡμερος· ἀλῖψα δέ, πρέσβα, σ' ἀλιτροσύναις ἀτίοισι·
 μητέρα δ' ἱρήκη ἀρειήν ἀπάτερθε κλίοντες
 προιροτάδην φείγοισιν, ἀοσσιγῆρα δὲ μόχθον,
 μόχθον ἀοσσιγῆρα βίοι μάλα πεφρίκασιν. 60
 οὐδέ σφι κρείων ἐνὶ δώμασιν ὕλβιος ὁμιλεῖ,
 οὐδέ τις οἶδε θεῶς ὀαριζέμεν ἀθανάτοισιν·
 ἐκ δ' οὔγε πτολίων τε καὶ ἀγρῶν ἤλασαν ἐσθλὴν
 — ἃ δειλοί — σοφίην, Ἐρισίμιον ἰβριζόντες.
 Ὀλλιο δὲ προτέρους πεποιημένον ἡμιθεῖσιν 70
 ἔργον· ὃ δ' ἀργαλέος καὶ ἀπεχθὴς αἰτίαι τᾶσιν,
 ὃ κεν ἐπὶ νημέϊν λαοὶ τυΐζωσι μάγιστος.
 καὶ ῥ' ὃ μὲν ἐν κονίῃσιν ἵπ' ἄορι ιφρατὲς ἀμερθεῖς
 κυγαλὴν θανάτῳ δῖος φῶς ἐλπιετάνυσται·
 αὖ δ' ἔλκεα φέρουσι, αἰδοριες ἧδ' ἀδίδακτοι, 75
 χίρτι δαιμονίοισι κήματιος, οἳ δ' ἵπ' ἀρογῆν
 δευτεσίην φηρέτην ὀλεσιμύροιο ἐλ λαιύεμτος,
 ἅτε τι θέσπελοι ἔργον, ὃ κεν μάλα θαιμάζοιτο,
 ἴσας· ἀλλὰ σφιν νεφέλην πρᾶπίδουσι λαιανὴν
 παφλαερίπλεχθεῖσα βαδιζέμεν ἀνθεμύετια 80
 αὖς ἀρειῆς λειμῶνα πολιστεφάνοιο μεγαίρει.
 αἶψ' ἐμείθεν στεῦμαι κειμήλια πειθομένοισιν

60 ἀοιδῆς Hermann] ἀοιδῶν. — 61 πάγχυ Stephani] τᾶγχυ. — 62
 πρέσβα σ' ἀλιτροσύναις Albi] πρέσβαν σαοφροσύνην. — 71 ἔργον ἢ
 δ' ἀργ. καὶ Tzschaltz] ἔργον. ἀργαλέος δὲ καὶ (ἔργον δ' ἀργαλέος καί. —
 ὃ ἧδ' Hesper] οἳ δ'. — 76 χίρτι Hermann] χίρτι. — 77 ὀλεσιμ-
 ῶτον Tzschaltz] φασειμυρότον. — 78 θαιμάζοιτο Tzschaltz] θαιμα-
 ζοιτο. — 82 στεῦμαι Hermann, ἰασιγχοῖμαι.

ἀφνειοῦ χρυσοῖο πολὺ προφερέστερα δείξειν·
 φῶτα δὲ δίζημαι ταλακάρδιον, ὅς κεν ἑκάστοι
 ἐμμεμαῶς πειρῶτο μενοινήσῃ τε κάμῃ τε, 85
 ὅς τε διδάσκηται καὶ ὅς εἰδότας ἐξερεείνῃ.
 οὐ γὰρ ἄτερ καμάτοιο τέλος μύθοισι καὶ ἔργοις
 εὐρίοπα Κρονίδης ἐθέλει δοῦμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸν
 ἐς δύσιν ἀσθμαίνοντες ἀν' αἰθέρα λαμπερώσαν
 Ἥελιον φαέθοντα σὺν ἄρματι πῶλοι ἄγοισι. 90
 Μᾶλλον ἐγὼ πινυτοῖο παραίφασιν ἀνέρος εἰρῶν
 τέρψομαι ἥτερ χρυσὸν ἀπάντων κοῖραν ἄνδρῶν.
 Ἥελίῳ γὰρ ἄγων ἱερήιον ἀντεβόλησα
 ἀγρόθεν ἄσιδ' ἰόντι περίφρονι Θειοδάμαντι
 καὶ μιν ἑλὼν χερὶ χεῖρα προσηΐδιν ὧδ' ἐπέσσειν· 95
 Ἔς πόλιν, εἰ μὴ πάμπαν ἐπισπέρχωσιν ἀνάγκαι,
 ῥηιδίως σοι, ἑταῖρε, καὶ αὔριον ἔσσειθ' ἰκέσθαι·
 νῦν δέ σέ μοι στείχοντι μεί' εἰλαπίνην θεὸς αἰτὸς
 ὥρσει ἱπαντιάσαι· τῷ μοι πρόφρον ἐπίεισον
 ἐσπέσθαι· θισίαί δ' ἱεροπρεπέες τελέθουσιν, 100
 ὥς ἀγαθοὶ ῥέζουσι βροτοί· γάννεται δὲ φίλον κῆρ
 ἀθανάτων, εἴτ' ἂν σσι χοροὺς ἀνάγωσιν ἄριστοι.
 ἄξω δ' οἱ μαλρὶν ἐς αἰαρπιτέν· εἰσοράεις γὰρ
 ἡμετέρων με κίοντα πρὸς ἀγρῶν ἀλωρεῖαν.
 ἐνθα νεογνὸς ἐὼν ἐτλην ποιεῖ μοῦνος ἀνελθεῖν, 105
 λαυνηρῷ πέρδιλε μείασπόμενος προφυγόντε·
 οἱ δ' ἴλοι εἶως μὲν ἀλοίων οἴνομ' ἑκάστος
 ἰστάμενος μίμιασλεν, ὕρεζάμενον δὲ δοκείσας,
 πρὶν μάρψαι χεῖρεσσιν ἀλισκάζων προφύγεσκειν.
 αἰτὰρ ἐγὼ σποιδῇ κεν ἐπὶ σιέμα λάμπεσον ἐλθῶν· 110
 ἄψ δ' αἰεὶς γαίηθεν ἀναΐξας ἐδίωκεν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ κορυφήνδε μείασπόμενος κίον ἄκρην,

83 ἀφνειοῦ Stephanus] ἀφνειοῖο.

84 δίζημαι Hermann] δείξεται. —

85 μενοινήσαι τε κάμοι τε eodd., corr. Witting.

86 ἐξερεείνοι codl.,

corr. Hermann. —

90 σὺν Hermann] ἐφ'.

100 δ' add. Wierl. —

111 αἰεὶς Hermann] αἰεὶς. —

112 κίον Stephanus] ἴον.

οὐ μὲν ἄρ' ἐξαπίνης ἰαχὴν ὀξεῖαν ὄρουτε
 αἰγαιέης ἔσσιντο θοώτερον ἢ βελέμενον
 ἰφίλομον ποῖν ἡγρόν, ἐτεσσόμενον προΐδοντε
 αἰνὸν ὄσιν, πειάσασα γένιν πλείην θανάσιοιο.
 ἴον δ' ἐγὼ ἐγχρημύθεις ἱπεναντίον αἰξάντα
 οἶν ἴδον· ὀφθαλμοὶ δέ μοι ὀφείδων λελέητο·
 πρὶν περ ἀσσιήσαντος ἅ τ' οὐ χθονὸς αἰχένα δεινὸν
 ἐγρησάμεν ἦδη τε δέμας μεμαῶτα λαφύξαι.
 ἐνθ' εἴ τις σπείδοντα παλίσσιτον εἰσενήσεν,
 οὔτε με περδίλυσσιν ἀέλλω· εὐδίσσιν ἔπεσθαι
 οὔτε με νηπιάχοισιν οἴσαιο ποσσὶ φέρεσθαι.
 μέλλετο γάρ μοι δεῖμα τανύπτερον αἰετὸν εἶναι
 καὶ προῖν ἀνέμοι· παρὰ γὰρ ποσσὶν καλὴν ἦει.
 πολλάκι δ' εἴματα ἄλλοι ἐπιψαΐεσκον ἄλωκαῖς·
 καὶ κεν ὑπερ μοῖρᾶν με πελώριος ἀμφέχανεν θήρ,
 ἢ μή μοι νόος ὥρτο θοῶς ἐπὶ θυμὸν ἐροῖσθαι,
 ὡς ἴα παλαιότεροι Φαεσιμυρόντι ἰδρύσαιτο.
 τί δ' ἄρ' ἐπὶ τριφός αὖτον ἐλαϊνέης ἐλέλειπτο
 σχίζης, ἦνιε μαρνανθὲν ἀδιφάγον ἐξέλιπεν πῖρ·
 τὴν ἐγὼ ἄρπάξας ἑλοοῦ κατέκωπα δράκοντος
 ἐστρέψθην. μαίμησε δ' ἐρεσκέοι μένος αἰνὸν
 μάστιγαςθαι, μεμαῶτα ἰδὼν, εἰλέετο δὲ πικρῶς
 γνάμπτων εἰκίλλως τιναῖν ῥάχιν· αἰτάρ ἐτι ἄλλος
 ἕτερος, ἔπειτα δέ τι ἄλλος ἐλισσομένον τροχὸς ἦεν·
 ἦ δ' ἐτι καὶ βωμοῦ ἔπερ αἰχένας ἤερετ' ἄξει,
 ὅτι τριζών βοόωντος ἐμῆς πολὺ μείζον αἰετῆς.
 καὶ τί πτωι ἄρρημιον ἐρεσκέοιο κάρηρον
 ἔρμψ' αἰτῶ θραΐεσκον ἱπέλπιρον ὕξον ἄλκιον·
 οὐδ' ἄρα μύρσιμος ἦα δαφνοῖν θηρὶ δαιήραι.
 καὶ νικεῖ αἰτολίοισιν ἀπύτροθι βοσκαμένοιισιν
 ἐσιουεῖτο δέω πατρὸς ἐμοῦ κίνε νελλίχοιτα

113 ὄρουτες (m) Tyrwhitt] ὀρώδιδες — 116 πλείην H. m. — m] τριζών —

118 λελέητο H. m. — ἀλάλητο — 125 γὰρ St. — m. — 130

ἐπὶ διαφραγμαῖς ἐπὶ — 141 οὐδ' ἄρα Tyrwhitt] οὐ γὰρ.

γιόντιες ἐπεδραμέτην· μάλα γάρ σφισι μείλιχος ἔσταν.
 οἳ μὲν ἄρ' ἱλάσσοιτες ἐπέδραμον· αἰτὰρ ἔγ' αἰνῶα 145
 ἀνείων ἔοσιτο τοῖσι, ἐγὼ δ' ἐς γαῖαν ὑρούσας
 προτροπαάδην, ὥς τις τε Λιδὸς γαμηπώνηχα φείγῃ
 αἰετὸν ἐν πελαιοῖσι λάθῃ, θάμνοισι λαγνύς,
 ἐπ' ἱκελὸς μήλοισι μιγείς ὕλοσ' ἀτὸ θυρὸς
 ἐκρίψθην μεσσοισιν ἐνὶ πετῆξας ἐρίφοισιν. 150
 ἴφρα μὲν οὖν ἀκάκηρα παιῶν ἐμήθευ ζώεσσαν,
 αἰεὶ μόσχον ἄγεσσαν ἐμὸν πρὸς ἀμύντορα βοῦν,
 εἴνῳι Ἥελίῳ ζωάγρια παιδὸς ἐοῖο·
 αὐτὰρ ἐπεὶ Μοῖραί μιν ἀπήγαγον ἡελίοιο,
 αἰεὶς ἐγὼν ἀγέλιθεν ἐλάσσας πίσσα μόσχον 155
 εἰαρινόν, θαλέθοντα κέρμιθος οἴθατι μιγνύς,
 ἐρχμ' ἐς ἀκρώρειαι, ἄγων χορὸν ἰδὲν ἱταίρων·
 σὶν δέ σφιν καὶ τῷδε δρακοντοφόνω κύνε βήτην
 αἰτιομάειω· γλῆκερὴ δὲ πέλει περὶ βουὸν ἀνακτος
 περπιλὴ χλωρόν τε πεδὸν μαλααί τ' ἐτι ποῖαι 160
 καὶ λαοίαις πεελέησιν ἵπο σμῆ· ἄγχι δ' ἄρ' αἰετῶν
 ἴδιον ἄεραον λισσῆς ἐπὶ πιθυμένι πέτρης
 λευκὸν ἀναβλάζον τελαρρίζεται εἵκελοι ἰδῆ,
 ἴομεν· οἴτοι δαῖτα θεῶν θέμις ἀρήσασθαι.
 Ὡς ἐφάμην· ὃ δέ μ' ὧδε προσήδα δαιμόνιος φῶς· 165
 Ἀλλὰ σε μὲν λρεῖωσι Φαεσίμβροτος ἐξ ἀλεγεινῆς
 αἰεὶ ἄροι καλόνετος ἀδακρότιό τε πέμπτοι 170
 ὄλβον πρὸς μέγα δῶμα φιλοφροσύνης ἐνεκα σφῆς.
 οἷδ' ἐμὲν οἷδ' ἐσ' ἐγὼ περ ἀμοιβῆς αἰετὸς ἀνέρσω·
 ἀλλ' εἰτεὶ οἶν ἄξων ἱερήων εἰσαπαγαίνεις, 175
 ὕφρα σὺ εἰχομένοιο ἀλλοῖο θεός, ἐγγυαλίζω.
 Κρίσιαλλον φειδόντια διαιγέα λῶξεν χερσὶ 180
 λῶαι, ἀπόρροισιν περιγεγγέος ἀμβροτοῖσι αἰγλήεις

148 λάθῃ, Α' || λαοίαις ἰέοι.

149 μοῖρα μιν ἀπήγαγον ἡελίοιο.

150 λαοίαις ἐλάσσας. — 151 λαοίαις ἐλάσσας.

152 τελαρρίζεται εἵκελοι ἰδῆ. — 153 τελαρρίζεται εἵκελοι ἰδῆ.

171 σὺ εἰχομένοιο ἀλλοῖο θεός. — 172 περιγεγγέος ἀμβροτοῖσι αἰγλήεις.

αἰεὶ δ' ἀθανάτων μέγα τίρεται ἄφθιτον ἥτορ.
 ἔν κ' εἴ περ μετὰ χεῖρας ἔχον παρὰ νηὸν ἵκηται, 175
 οὔτις τοι μαλάρωι ἀρνέσεται εἰχωλῆσι.
 κέλευθε δ', ὄφρα μάθῃς μένος ἄργενοῖο λίθου· (175)
 εἰ γὰρ ἄτερ νεότεροῖ ἐθέλῃς περὶς ἐλ γλῶσας ἵσταί,
 κέλομαι αἰαλέον μιν ἱπὲρ δαΐδων καταθεῖναι·
 αἰτῶρ ἔγ' ἡελίοι καίενανίον αἰγάζοντες 180
 αἰτίχ' ἱπὲρ δαΐδων ὀλίγην ἀλεῖνα παύσσει·
 ἣ δ' ὅτε λαοφυλές τε θίγη καὶ πίπτος ἔληξ, (180)
 κατὸν, ἔπειτα δὲ πῖρ ὀλίγον, μετὰ δὲ γλῶσσαι πολλὰν
 ἔρρει· τὴν δ' ὄφρα φασὶ ταλαιγενέες ἱερὸν αἶθρ.
 τῶν οὐχ ἑτέρης μᾶλλον γλῶσσαν ἔλπου' ἐργε 185
 ἀθανάτοισι οἴτω λεχαρισμένα μετρία λαΐειν.
 κούς δ' ἔτι τοι καὶ τοῖτο, φίλος, μέγχι θαῖμα ληθαίσκει· (185)
 αἰεὶ, ὅτις πέλειται γλῶσσαν αἴτιος, αἶ κε μάλ' ὄνα
 ἐλ περὶς ἀρπάξης, ψυχρὸς πέλει ἀμνηστικότητα·
 αἶψα δὲ καὶ νεφροῖσι δεθεῖς κάμνοντα σαύσει. 190
 κείτερον εὐχομένη τοι ἀρχὸν λαῶν ὀπιάσσει,
 θεοπεσίῳ γάλακτος ἐνέπλεον, ἥτε μαζὸν (190)
 προκοιῶλοι νύμφης ἢ μιγάδος οἰθαυοσσης·
 τὸν ὅρα παλαιγενέες μὲν ἀνακίττην ἀδύμαστα
 κλέων, ὅτι γνάμπτει μαλάρων τύον, ὄφρα θυγλᾶς 195
 ἀζόμενοι ἐθέλωσιν ἐπιχθονίοις ἐλεαίρειν·
 οἱ δ' ὄφρα μιν λίθαιον ἐρήμισαν, οἶνεκεν αἰεὶ (195)
 μεμνησθαι καλότητος ὀξυρὸς ἀπερίκει
 θυητοῖς ἀθανάτοισι τε· νόον δ' ἐραιοῖτον εἶναι
 θέλγει ἐποτρύνων ἀγανὰ φρεσὶ τοιλείεσθαι. 201
 ἄλλοι δ' ἐστέναί το γαλακτίδα φέρτεροι εἶναι
 καλλίσκην πέτρην, ἔτι τοι τρήσαντι γάλακτος (210)
 ἐκπυρέει λειοῖο τανείκελος ἔνδοθεν ἰχώρ.
 τειῶρα δὲ τοι καὶ τοῖδε παρέσσεται, αἶ κ' ἐθ' ληοθα.

174 α θει Η ΓΗΟΥ, αὐτῶν. — 175 παρὰ Η ΓΗΟΥ τέρψις. — 178
 ζοφιστροφοί θέλοις (θέλεις) — ad, σουt (στand, 180 ἔελιοι Αἰετ
 ἔελιοι. — 183 ἐτέρης W & H] ἐτέρας. — 189 ἀφ' οὗ Ζηζ W & H. κρηά-
 ζεις. — 203 πεπείθελος St & L = 18' τιμωρελός.

αἶθρα γὰρ μέλων οἷε λεν μιλήθοντα ἴδμεν, 215
 πῶς ἔρξεις, φίλε τέκνον, ἐλὲν ἐρίφοισι τεοῖσιν,
 οἷς ποιε θῆρα πέλωρον ἱπελτροφιστῶν ἰκέτεις,
 τοῖσι πυρασιαίης τετλήουσιν, οἳ δ' ἐνὶ σφαγῇ
 ἀμφὶ σε λευκαλέοι χορὸν περιμυχίσσονται;
 τῶν μὲν ἀλιχευμένας ἐπιτέλλεο μητέρας αἶψα 220
 λίσσιν πηγάων κταναιγέειν ἐν δίνησι.
 οτήσας δ' ἱελίον λαίναρτίον ἀντέλλοιτος,
 ἀγνίζειν μὲν πρῶτον ἐποιχόμενος περὶ πάντας,
 ἄλμεν δ' ἐν λρηγῆρι καὶ ἄλγιστα λεπτὰ λίθοισι
 χειάμενος, διὰ τῷ καὶ αἰγῶν ἔρχει ὄμιλον, 225
 ῥαίσιον καρποφόρον λάσιον κατὰ πῶτοι ἐλάσσης
 θαλλῶ· ται δ' ἄρα πᾶσαι λανθόμεναι περὶ σιγῶς
 ἐξαπίνης μετὰ τέκνα φερεγλαγέες σιγχόονται.
 εἰ δ' ἄρ' ἵπαι μαζοῖσι κορεσσάμενοι γαλαθῆνοι
 σιρτιθμῶν ἐξαῦτις ἀναμνήσονται ἀγέρωχοι. 230
 σὺν δέ μελικρήσιοι μετὰ γλῆκεροῖο μιγέντα
 ἴσθις πιέμεναι νύμφην, ἵνα νύμφιον ἵα
 μασιόσιν μεθίστοιτα παρ' ἀετάρσι κομίζῃ.
 ἀμφὶ δ' ἄρ' αἰχίη παιδὸς ἀριτάτοισα τιθήνη
 λῶσι, ἐρητίσει λαομήτιος ὅσσε Μεγαίρης. 235
 καὶ δέ σε καὶ ἡμισιλῆες αἰμίμονες αἰδέσσονται
 ἐν χειρὶ λῶσι ἔχοντα, καὶ ἄτλεια φῖλ' αἰθριόπων.
 ἀθάνατοι δὲ μάλιστα θεοὶ καταθίμια σείο
 πάντα τελευτήσοισιν ἐπ' ἀράων αἰνίες.
 Λρη δέ καὶ εἰπέταλον τειρανγέα λῶαν ἔχοντα 240
 ἄρᾶσθαι παρὰ δωμὸν ἱαιρομένης ἐκατόμης.
 Ἐν καὶ δευδροσίτοιο γέροντος τρίφους ἐν χειρὶ πέτρης, 245
 μᾶλλον κει θάλλεται θεῶν νόος εἰς ἐόπων.

219 τετραμυχίσσονται codd., ceter W. 1

219 αἶψα W. 1. αἶψα (αἶψα)

219 ἐρχει Hermann, ἐρχει.

217 θαλλῶν τε δ' Hermann, θαλλῶν

ται δ.

223 ἀετάρσι W. 1. ἀετάρσι εἰραίνονται.

226 κα

post σε codd. Stephanus.

229 ἐπ' ἀράων Tyrwhitt, ἐπαράων

230 μᾶλλον κει Hermann, μᾶλλον καὶ

θείδρεα γὰρ μάλα πολλὰ καιόψεται, ὥς ἐνὶ λίπῳ
ἀνθεμόεντι, κλάδοισιν ἐκασσιτέροις κομόντα. 235

τοῖνευ δ' οἱ καὶ γῆρας ἄχαιε, δειδύχοντι
Θῆταν ἐπιμημίην, ὅτι οἱ τὸ μὲν ἔπλει' ἄχαιοι, (235)
ἄλλο δ' ἔχει λασίης ἴλης θέμας εἰσοράσθαι.

τὸν δὲ τεοῖσι βέεσιν ἀνασχίζοισιν ἄροισιν
ἀμφὶ κέρα δοικὸν βαλέειν ἢ λαοτερὸν ἀμφὶς 240
ὅμιον ἀροιστρίοντος ἀειθέρος ἀγροιστόν·

καὶ κεν ἀπ' οἰρανόθεν σταχτοπλόκαμος ἡμῆτερ
μεστὸν ἴωι φερέλαρπον ἐς αἴλακα κόλπον ἔχοισι. 240)

Σλέπτεο καὶ Θηρτὸν ἔχων ἰλάφοιο πέλαζε
ἀθανάτοισι κέρας· ποτὶ γὰρ κόος οἰρανιῶνων 245
μειδιάει φήσεως πολιδαιδάλου ἔργον ἰδόντων·

ἦτοι μὲν κέρας ἐστί, ταιαῦποδος οἷα γίνονται
ἐκ μεγάλης ἰλάφοιο· φέει γε μὲν οἷ ποιε κόρση 245)
πέτρῃ, ἀλλ' ἐμπης πέλεται κριτερὴ τόγε πέτρῃ.

αἰδέ κεν ἂν γνοίης, κέρας ἀρετῆς ἢ λίθος ἐστί,
τρίν γέ μιν ἀμφαφύωι εἵρης νημερτέα λαῶν. 250

αἰεὶ τοι θήσει λασίην ἐπὶ κράατι λάχνην,
εἰ καὶ ψεδνοκάρητος ἴοις. εἰ γὰρ μιν ἐλαίη (250)
* * *

τριζόμενον τρίβειν κροτάφοις πάντι' ἥματα σεῖο,
ἃ δὲ κέαι περὶ βρέγμα τέων τρίχες ἀνθήσοισι. 255

κροτόγαμον δ' αἰζυρὸς ἄγων ἐς δέμηια κοίρην
περιπλήξῃ ἐρατῆς ἐπιμήριον τόνδε γέροιο
λαῶν· ὃ δ' ἀρρήχτοισιν ἐμοσφρυσίησιν αἶψ' ἄμφω (255)

ἴσταιον ἐς γῆρας καὶ ἐς ἥματα πάντα καθέξει.
Πημένι δ' ἀγραίλων τάφῳ, Λιδὸς αἰγιόχοιο 260

αἰετσοχίτην, λίθον καταδίμῳ ἐῖναι
ἀρδαρον ἀγγέλλω, Σιριγγενέος κελαδειοῦ
ἄλκῳ· Εὐφρόντιο διατιέμενεν λαμύλαν τε· (260)

καὶ τοι φηταλῆς ἔντεκεν ὄρεσσι θετῆλῳ

234 κατόψεται Staph. uas | κατόψεται.

240 δοίω (s.) Πημενίω, | δέω. -

250 λαοτέρω s. g. a. posuit Alb. s. d. art. ἐν γίρ οἱ ἐλαίη Τη βομένη
τορεν χτλ. s. r. l. e. m. est.

κλήμασιν αἰτία σείο φρεσταιγίλοισιν ἄλωγν
ἀμφιέσας, πολλόν τοι ἀφίσσασθαι μέθι δώσει. 265

καὶ γλαφίῃν κομίσας ἐαρόχροον αἴ κεν ἴασπιν
ἱερὰ τις ῥέξῃ, μακάρον λαίεται ἥτορ, 266

καὶ οἱ καρφαλέας κηέλαις νορέσοισιν ἀροίρας·
ἦδε γὰρ αἰχμηῶσιν ἄρει πολὺ ἔμβρον ἀροίραις. 271

Λίχνη, σὺ δ' ἐκ πεδίου ῥόθιόν τ' ἀπόεργε χάλαζαι
ἡμετέρου καὶ κῆρας, ἔσαι σιγῶνται ἐπ' ἀγροίς·

καὶ σε γὰρ ὀθανάτιν φιλέει νόος, ἐκ δ' ἄρα βιωμῇ 270
ἦντε περ κρίσι' ἄλλος ἄνευ πυρὸς ἐκ γλῆκε τέμνεις·

ἐν δέ σοι ἀνίταλον κεῖται μένος· ὅπποτε δὲ κῆρ
νῆδ' ἀμφιέσῃσιν ἐνπλίσιοι λίχητος, 275

ψυχρὸν ἐπειρομένοιο πυρὸς μένει ἔδουθεν ἴδορ·
εἰ δέ τις ἐν ψυχρῇσι λίπη κοινήσι λέχητα, 276

παφλάζει κρατεροῖο κινήμενον ἔδουθε χαλκοῖ.
Ἐνύλοι δ' αἰτ' ἐπὶ τυῖσι καὶ ἱαλοειδέες εἶναι 280

κλείονται θυητοῖσι θυηπολέοισι τόπαζαι.
Φημί δέ τοι τέρπειν καὶ ὀτάλλιον οἰρανίωτας

ἀγλαῶν, ἡμεροῦ τέρενα γούα παιδὸς ἔχοντα· 281
καὶ ἐ καὶ ἱφθαλμοῖσιν ἄσσοι κῆρα τεύχεται.

καὶ λίθος δακρύοισι λίθον μένος ὀπταμένοιο
καὶ σμίρνη μίσγει εἰσόδεα καὶ φυλίδεσσιν 282

ἀριγέαις λευδοπῶν ἀποσιλῶντα τελεῖται.
αἰτία γάρ τοι ταῦτα τερὸς καθίπερθε τάσσεται

ἀθάνατοι δώσοισι θεοτροπίας ἀγαθῶν τε 283
ἐσσομένοιο λιγρῶν τε· καὶ εἴσεαι ἄσος ἐθέλιθ' αἶψα.

καὶ κείρου ἀλεγεινὴ πάθῃ, λευδοπὸς αἰνέει.
284

267 γλαφίῃ W L γλαφίῃ. - 268 ἱερὰ τις ῥέξῃ H c. m. m. l. ἱερὰ
ῥέξῃ τις. 270 ἦδε καὶ αἰχμηῶσιν ἔρει c. d, corr. H c. m. m.

271 Λίχνη, σὺ δ' L y. w. h. m. t. λῆχνη δ'. ῥοθιόν τ' (c. m. t.) ῥοθίον

275 δὲ δ' L y. w. h. m. t. μένος. - 276 ἐνπλίσιοιο H c. m. m. l. ἐν δὲ (ἐπὶ δὲ

πλίσιοιο. 277 πυρὸς μένει T y. w. h. m. t. προσομεναι. - 279 κινήμενον O. S. c. l. m. t. κινήμενον. - 283 ἡμεροῦ δ' L y. w. h. m. t. ἡμεροῦ

285 λίθοι μύθοι, B c. m. t. λῆθοι μύθοι. 288 ταῦτα A c. l. αἰτ'

Ισιὼ δ' Ἡελίου χρυσότριχε λάε πέλονται,
 ἰαφω θεσπεσίῳ· θάμνος δέ τοι ἔσσει' ἰδόντι.
 αἰμοτέρως ἀλτῖνες ἐτήτιμοι ἐμπεφίασιν, (296)
 ἱρθαί, λαμπεύουσαι· ἰδεῖν γε μὲν οἶον ἔθειραι, 295
 εἶδος δὲ σφι λίθων ἄλλων· τὸν μὲν τε τοῖσις
 χρύσταλλον λευκὴν· εἰ δ' οἷα ἔχεν ἔνδον ἐθείρας,
 χρύσταλλός κεν ἔην· ὃ δὲ χρυσολίθῳ δέμας ἄντην
 εἵλετο εἰσιδέειν· εἰ δ' οἷα ἔχεν οἷδ' ὅγ' ἐθείρας
 χρυσολίθός κεν ἔην· ἀτὰρ ἐσθλὴ σῆμι τεγίχθαι. (295) 300
 ἐν γὰρ σφι μέγα δῆ τι φερέσβιος ἐμθάλε πνεῖμα
 Ἡέλιος, ῥέζειν ἐριανδέας αἰτίκα σιῶτας
 σφυγαίροις τ' ἰδέειν· καί τοι σέβας ἔσσειται αἰτῶν.
 αἶψα γὰρ ἱρώωσιν σφιν ἐπέρχεται εἶδος ἀγαιόν,
 οἷ γε θεοῖ μέγα δῶρον ἐπισταμένως φορέωσι. (300) 305
 Τόλμα δ' ἀθανάτους καὶ ἐνὴν μελίσσασθαι
 μαγνήσῃ· τὴν δ' ἔξοχ' ἐφίλειο θοόριος Ἄρης,
 οἶνεκεν, ἐππότε κεν πελάσῃ πολιοῦτο σιδήρου,
 ἦτε παρθευτὴ γλαυροχρόα χερσὶν ἐλοῖσα
 ἠΐθεον σιέρῃ προστιύσεται ἡμερόεντι, (305) 310
 ὅς ἢ γ' ἀρπάζοντα ποτὶ σφέτερον δέμας αἰεὶ
 ἄν' πάλιν οἷα ἐθέλει μεθέμει πολεμιστὰ σιδήρον.
 ἦτοι μὲν μὲν ἦσσι καὶ Ἡελίου πέλεσθαι
 ἀμφίπολοι κοῖρας, ὅτε κεν θέλγητρα παλίντ',
 καὶ μιν ἱπερθέμοιο τεκοντόρος Αἰήτιο (310) 315
 λίδηρην κοῖρα πολυμήχαιος. αἰτὰρ ἔγρηε
 σῆς ἀλίχοι κέλομαι σε δαήμεναι, εἰ ἴθην ἄγρὸν
 ἀνδρὲς ἀπ' ἀλλοιρίοιο λέχος καὶ σῶμα σιλάσσει.

298 χρύσταλλός κεν ἔην Koppé] χρύσταλλον κειεῖν. — 299 εἵλετο
 St. phatis] ἔκελε. — 302 ῥέζειν Mas. τιν | ῥοῖζοι — ἐρικιδέας
 εἰτίκα φωτός cod. A., εσπ. Tyrwhitt — 305 οἷ γε Hermann] οἷ καὶ (οι
 τε). — 307 μαγνήσῃ τὴν Hermann] μαγνησίτην (μαγνήτις). —
 309 γλαυροχρόα Alcl] γλαυρόφρονα γλαυρόφρονι. — Ἀπ τιρενόχροα
 sent. ed. m. — 314 παλίντ' Hermann] παλίντε (παλιντοί. — 315
 ἱπερθέμοιο Dinnert] ἱπέρθυμος. — τεκοντόρος Lachek] τεκοντόρος τε-
 κοντόρος. — 318 σῶμα Pichon] δῶμα.

ἔς γάρ μιν κομίσας, ὑπὸ δέμνια γάτθρο λάθρη,
 γήλυσιν αἰείδων θελξίμυρον ἀτρίμας ῥοδῖν· (315) 320
 ἢ δὲ καταινώσοισα καὶ ἡδέι περ μάλ' ἐν ἔπνῃ,
 ἀμφὶ σε χεῖρ' ἑρέγοισα ποιμπτίσσειν μειραίνει·
 εἰ δέ ἱ μαχλοσίνησιν ἐλαίνα δῖ' Ἀφροδίτῃ,
 ἱψόθεν ἐς γαῖαν τετανίσσεται ἐκπροπесоῖσα.
 καὶ δοιὼ μάγνησσαν ἀδελφεῖω φορεόντων, (320) 325
 θυμὸν ἀπειρεσίης γιγέειν ἔριδος ποθέοντε·
 καὶ λαοῖς ἀγορήνδε σιναγρομένοις ὑπὶ καλῇ
 θύλξει ἐν στήθεσιν ἄγων μελιηδέα πειθώ.
 καὶ τοι πολλά κεν ἄλλα δινησόμενος καταλῆξαι
 θέσκελα τοῖο λίθοιο, τί τοι πλέον οἰρανιόνειν (325) 330
 φθέγγωμαι; τῶν αἵψα καὶ ἱψόθι περ μάλ' ἐόντων
 ἦτορ ἐπιγνάμπτει καὶ ἐφέλκεται, ἔγγρα κε σείῃ
 ὅλα μάλ', ὥστε τογῖες, ἐέλδοις ἐπιτέλειωσιν.
 ἀλλ' ἦτοι τάδε μὲν καὶ ἐπαιτίλα πειρηθῆναι
 πάντα μάλ', ἔσσ' ἀγόρεισα, παρέσσεται, εἴ λ' ἐπὶ θυμὸν (330) 335
 ἔλθομεν· καὶ γάρ τοι ἐπιστόμενός μοι ὄγ' ἀνὴρ
 ὅμοιοι κρατεροῖσι λίθων φέρει αἰόλον ἱλν.
 Νῦν δ' ἐπεὶ ἀτραπιτοῖο πολὺν πλέον ἄμμι λέλειπται,
 σείῃ δ' ἔτι κραδίην κλονέει μέγα δέργανα δράκοντος,
 μάνθαιε καὶ δολιχῶν ὄφειν μὴ δειδέμεν ἰοίς. (335) 340
 ἰρῖψαι γὰρ λειπτὴν ὀφιδίτιδα κέκλεο πέτρην,
 ἦν ποτέ τις κρατεροῖσι πεπαρμένος ἔλθῃ ὕδοῖσι,
 καὶ μιν ἐφ' ἔλκεϊ πάσσε· καὶ ἀτρεκές ἔσσει' ὤμιαρ.
 σὺν δὲ καὶ ὑστρίτην οἴνω λίθον ἐνιρῖψαντας
 ἀκρήτω κέλομαι πίνειν ὀδινύηκτον εἰδώς. (340) 345
 Καὶ σέο, δαιμονίη, μεμνήσομαι αἰτίνα, πέτρη,
 αἰτοζασιγνήτη πολίτης καὶ ἰμῶνι μ' ἐχίδνης·
 εἰ ῥέ τοι εἰναεῖ, λίθην ἀμετηρὸν ἔθηκας

320 καταλέγει Stobaeus καταλίσσω.

331 φθέγγωμαι Tyrwhitt]

φθέγγωμαι. — 336 τοι Tyrwhitt] μοι.

337 κρατεροῖσι λίθων

οῖσιν ὅσιν edd., corr. Tyrwhitt.

340 δειδέμεν Tyrwhitt, δεῖν μιν

341 τριτὴν Abel] τρίτην. —

345 ἀκρήτω (L. shot) ἀκρήκτον. —

ὄνυσσ' αὖτε Φιλοκλῆϊο Μυχαονίης ἱπὸ τέχνης·
 οὐ μὲν πῶς λείνη Ποιάντιος ἔλπετο θυμῷ
 τοῖσιν ἰλεχθεῖξοθαι ἀταρτηρῇν, ποθέων περ·
 ἀλλ' ὧ' ἀλεξιλάκοιο μαθὼν παρὰ πατρὸς ἀρωγὴν,
 λῶαν, ἔτις κ' ἀκρόιτο, βαλὼν ἐπὶ θάρμαλα μυχρῷ,
 σείει ἐπὶ Τροίεσσιν Ἀλεξάνδροιο φοντῆα·
 τὸν ὅα μεθ' ἰσμήνην ἤλιν ποσὶν ἀριεμέεσσι
 Πριαμίδης Πάρις αἰτός, ἀποθνήσκων περ, ἀπίσκει.
 ἔλιπε δ' ἠπεροπῆα Πάριν Ποιάντιος ἔρωτος,
 λεγλομένοις Ἰαναοῖς Ἐλένῳ Τροίηρδε κομίσσαι
 λοίγῃν ἀδελφειοῖο μαιφρότον ἐκ Λίμνοιο.
 τῷ γὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἔχειν λίθον αἰδόμεντα
 δοῖνε, σιδηρήϊτ' νημερτέα· τὸν ὅα βροτοῖσιν
 ἤνδανεν ἄλλοισιν καλέει ἐμψυχον ὀρεΐτην,
 χερσὶ, ἰπποτρύχιν, στιβαρόν, μελανόχροα, πικρὴν·
 ἀμφὶ δέ μιν κίχλην περὶ τ' ἀμφὶ τε πάϊτοθεν ἦες
 ἐμψυγέες ὤντιδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται.
 ἦματα μὲν τρὶ' ἐφ' ἐπὶ ἄβητ' Ἐλένοιο πέπυσμαι
 θηλυτέρης τε λέχος γείγειν καὶ κοινὰ λοιστρά,
 καὶ μίμνειν ἀμίαντον ἐδωδῆς ἐμψύχοιο·
 αἰεάων δ' ἐνὶ πέτρῳ ἐχέφρονα πίδαμι λοίσσι,
 φάρεσιν ἐν λαθαρῶσιν, ἅτε βρέφος, ἀλδήσασκε,
 καὶ θεὸν ὧς λιπαρῇσιν ἀρεσσάμενος θισίηαι,
 λῶαν ἰπερμετέεσσιν ἀοιδαῖς ἐμπροσθ' ἔρδει.
 ἐν καθαρῷ δὲ φάος μετ' ἄρ' ἰλίχοισιν ἀνάπτειν,
 χερσὶν ἑαῖς ἀτίταλλε θεοιδέα πέτρῳ αἰέρον,
 μητέρει νήπιον ἱδὼν ἰοιζὼς ἀγκὰς ἐχούσῃ,
 καὶ σὺ δ', ἐπὴν ἐθέλῃς ὕλα δαιμονίην ἐπακοῦσαι,
 ἰδὼν ἔρδειν, ἵνα θαῖμα μετὰ φρεσὶ σῆσι δαείῃς·

53 κ' ἀέειπε Ἡ-τη-μη] καὶ πίθοιτο (καὶ πύθοιτο). 362 ἡδαιεν δὲ
ἡμους] ἡδαιεν. — 365 ἐμφερέας Ἡ-τη-μη] ἱκετοί. — 366 ἥματα
ἐπ' ἑσπέρην] ἥματα. — 370 καθαροῖσιν Ἀβελ ex Τελουρίητος α πρ-
ότι] μιλαροῖσιν. 371 λυταροῖσιν (scilicet) Μισσηνός] ἐτ' ἀρχαία
ἔργα γὰρ ἐγούσι Περικλῆς] δὲ χατερόσθι. — 377 ἡδεῖν Ἀβελ] ἡδαιεν

ἐκ γὰρ δὲ λίθου πάντων γένος, ἐν δ' ἄρα τοῖσι
 κάρτος ἀτειρέσιον καὶ ποιήλοισι· ὅσα δύναιται
 οἷζαι, τόσσα λίθοι· μέγιστον μὲν σθένος ἔτλητο οἷζος, 410
 ἀλλὰ λίθοι πολὺ μείζον· ἐπεὶ μένος ἄρσενον αἰεὶ
 χειρόμενος μήτηρ καὶ ἀγήρασι ἐγγιάλιζεν·
 ἡ δὲ καταθνήσκει τε, μινυθώδιον θαλέθουσα,
 καὶ τίς οὐκ αἰτῆς κάρτος, ἐφ' ὅππῃσιν ἔμπνοός ἐστιν·
 εἰ δέ κ' ἀποπνείσῃ, τίς ἔτι ἔλπωρὴ παρὰ νεκρῆς; 415
 ἐν μὲν δὲ βοτάναις ἄγχιον λιγρῶν τε καὶ εὐθλῶν
 δίημις, ἐν δὲ λίθοις αἴτηρ οὐ φεία κεν εὔροισι.
 ἦτοι ὅσαι βοτάναι, τόσσοι λίθοι. ἀλλὰ σὶ γ' ἴσως,
 καὶ σιδηρίτῃ πεφιληγμένος, ἐρπειὰ πάντα
 θαυραλέως, εἰ καὶ τοὶ ὀμιλαδὸν ἀντιώσιν, 420
 ἐρχεσθαι διὰ μέσσα, κελαινῆς οἷα ἀλεγιζών
 λώης. οὐ γὰρ εἴη σφίσι μεμῆσθαι ὁδόντων,
 οἷδ' εἴ κεν σιείχοιτο ἐμχρήμπτοινο τίδεσσιν.
 οἷδ' ἔτι κεν οἷδ' μένειν περ εἴη προφανέντα δύναιται,
 ἀλλὰ μετὰ σφίσι θάνατος, ἐλαινόμενοι δ' ὁμοῖα 425
 ζῶσινται. τὰ δὲ καὶ περ εἰσιν αἰζαντα,
 ἄν' ἐπίσιν πολύνεσσα μεθερτίζει μετὰίει·
 καὶ σφίσι ἐξαπίνης ῥόθος ἴσταιται, οἷδ' τι πρόσσει
 τίσεται, ἀλλ' ἰρέζοντα πέλας τεριμήλεα δειρὴν
 γλίσσαισιν μεμάασιν περισσάειν σκίλακες ὤς. 430
 πολλὰ καὶ κατέδαρθε δαφονῶν ἄγχι δρακόντων
 ἀμφὶ κινητοῖσιν μένων ἐν τάφουσιν ἰδῆς
 θηρομήρ Λύκορτος ἀριγῆ, τῇδε πεποιθός.
 δοῖτα γὰρ ἀντομένω λίθον ἱερὸν· οἷδ' ἔστιν αἰτῶ
 ἐκ μάλα περ πολλῶν ἐλθεῖν κατεναντίον ἔτλη. 435
 ἐξορετο δ' Εὐφρόνη περιγαλλὰ φερτατος ἀνδρῶν 440

411 κάρτος M sgrna] καρτός.

412 μετὰ σφίσι A 4] μετὰ σφίσι.

413 τίσεται Rch kcl] τίσεται.

414 ζῶσινται.

415 οἷδ' ποί.

415 ε. δὲ Hermann] ἡ δὲ —

428 καὶ σφίσι Acl] καὶ σφίσι.

430 περισσάειν Hermann] περι-

434 ἱερὸν ol Jettu] ἱερὸν (ἱερὸν

οἷδ' ἔστιν Rch kcl]

αἰχμητὴς Μελάνιππος, ἀνιψιὸς ἑσθλὸς ἡμεῖο,
 εἶδος ἀμώμητον καὶ ἐπ' εἶδει κάρτεος ἄρειον
 αἰζιτοῦ ποθέων δοριχλῆστοι, εἰπλολάμοιο.
 τοῦτο καὶ μετὰ θῆρας ἀλωμένοιον οὐ ποτε νύσσειν 441
 ἔσθενεν Εὐφύροιο μένειν Ἰκετάονος υἱός·
 ἀλλ' αἰεὶ λασίοισιν ἐν οὔρεσιν ἀντιθέοιο
 καρχαλοῖον λοῖροιο μετ' ἵχνια σὶν τε κίτρεσσιν
 ἔσπετο σὶν θ' ἐτάροις ἔθελέν τε οἱ οἶος ἔτεσθαι.
 ἣ μὲν κέν μιν πολλὰ πατήρ μειέαινε ἐρίκειν, 445
 ἀσχαλῶν ἐὼν ἴα φίλον θήρεσσι μάχεσθαι·
 καὶ Πριάμοιο βίη μιν ἐρήτιεν· οἶδ' ὅγε Θιμῶ
 κείθετ', ἐπεὶ οἷα ἐθέλεσκέ ποι' Εὐφύροιο λιπέσθαι.
 ῥεῖά γε μὴν ἀέκοντα μέλας ἠρίλακεν ἵδρος,
 ἰέρθεν ὑπὸ κνήμην ὀλεσίμβροτον ἰὼν ἐλάσπας·
 τὸν μὲν ἔπειτ' ὀλοὴ νόσος ἔλλαβεν, οὔτεκ' ἔμελλεν 451
 αἰθεὶ λελεΐψεσθαι, τό ῥά μιν καὶ μᾶλλον ἔπειρεν.
 οἰκτείρων δ' ὀρέγοντα χέρας τοῖσι γοῖναι ἡμεῖο,
 αἰτοῦ τοῖδε λίθοιο διατρίψαιτα κέλεισα
 λεπτιαλέην ἄχνην ἐπιτασσέμεν ἔλλει λιγρῶ· 455
 καὶ ῥα μάλ' αἰτίκα φῶτα κραταιῇ κάλλιπε νοῖσος.
 τοῖον γαῖα βροιοῖσιν ἀρηγία τίλειν ὀρεΐτην,
 εἴσιε καὶ οὐταμέσις ἄλος ἠρώεσσι κομίζει
 καὶ στείροισι γυναιξὶ τεκεῖν φίλα τέκνα δίδωσι.
 τοιαῖλα γὰρ θνητοῖσι λίθοις ἐρδαιν ἀγορεύω. 461
 ὥς καὶ ἐῖς ποτε μητρὸς Ἀβασθαρῆος ἐπαγοίσας,
 ἀνδρῶν εἰ μᾶλα νοῖθον ἐπισιαμύτης ἀλέσασθαι.

437 αἰχμητὴς Tyrwhitt] αἰχμητῇ τήν) — 438 ἀμώμητον
 H. r. u. u. ἀμώμητος. κάρτος [Schol. u. l.] καρπός ἄρειος. H. r. u. u. l.]
 ερεῖω. 439 ἀλωμένοι Tyrwhitt] ἀλωμένοι. — 441 μένειν
 Schol. u. l.] μένειν. — 444 οἱ H. r. u. u. l.] μιν. — 445 ἐρίκειν M. s.
 u. l.] ἐρίκειν. — 448 κείθετο τίς κ' ἐθέλεσκε τότε u. l. u. l.]
 H. r. u. u. l.] — 449 μή. Stobaeus] μιν (μιν). — 451 ἔπειτ' H.
 r. u. l.] ἐπ' ὧ. — ὀλοὴ νόσος ἔλλαβεν Ab. l.] ὀλοότερος οὐ λείπει
 460 λίθοις O. S. l. u. l.] θηοίς. — 461 ἐῖς Schol. u. l.] ἐμῆς. ποτε
 Ab. l.] ποτ'.

Βιζολίδης Εὐφορὸς ἀγατοῖ χάσκειν ὀφίται
 χάριμαζα μὴ μοῖνον ἔχων κατέτωλα δύναισθαι,
 ἀλλὰ καὶ ἱσθαλμοῖσι φέρειν φάος ἰδὲ λαρεῖαν 465
 ἐκ κεφαλῆς ἔλκειν ὀδύνην. ἦδη δέ τιν' ἀνδρῶν
 οἶασι δηδύματα καθήρας ὤπασεν αἶψα
 καὶ δὴ καὶ λεπτιῆς ἐριήκων ἔμμεν αἰτῆς.
 ἦδη καὶ τινα φῶτα χόλον χροσέης Ἀφροδίτης
 ἔργα πρὸς ἡμερόεντα γάμων ἀμεινὸν ἔσνια 470
 μεμνησθαι φιλότιμος ἀλυσσάμενος προΐαλλεν.
 εἰ τιρὶ δ' εἴ κε βάλης μιν, ὁδωδὴν ἐρτετὰ τοῖο
 φεύξειαι, οἷδ' εἴ τι πω μενέει σχεδόν, οἷδ' ἐνὶ χειρὶ.
 Φεύγει καὶ κνίσσοισι γαγάτην ὀρημένῃσι,
 κείματα θυροῖς ἐχέπει καὶ πάντας ἀιτμή. 475
 χροτὴν δ' αἰθαλύνεις, πλαιῖς, οἱ μέγας ἐπλεῖ' ἰδέσθαι,
 λαοφαλέη δ' ἱελοῖ πεύκῃ φλόγα δῖαν ὀρίει.
 ἀλλ' ὄλοον ποτὶ θῖνας ἄγει μέγας· οἷδ' ἐ τι φῶτες
 κίσσοι θ' ὦν κ' ἐθέλοις ἱερὴν ἀπὸ τοῖσον ἐλέγξαι.
 γάμνεται γάρ σφας αἶψα χαμαὶ προτογνέας ἔλλων· 480
 οἷδ' ἄρ' ἐπὶ σφειέροι πεπαλαγμένοι ἀφλοισμοῖο
 προσηῶντι' ἐνθα καὶ ἐνθα κελινδόμετοι κατὰ γαίαν.
 τοῖσι δὲ χωομένη φρένα ἑρπεται, ὀππύ' ἴδῃσι
 πύματα πάσχοιτας κεραὴ πόδας ὠλέα Μήνη.
 θηλιτερη δ' εἴ κεν πολυφάρμακον ἀμφιβεβῶσαι 485
 κατὴν ἐπὶ σπλάγχνοισιν αἰαίσσονται δέχχεται,
 κερύς ἐνδοθεὶ ὦκα μέλας καταλείβεται ἰχώρ,
 ὥτε γυναικεφόος καίη μίμων ἐνὶ γαστρὶ
 ἀλλήται. τότε δ' αἶτις ἐπὶ προῖσι λίθιο
 δορυμένῃ γάνυται τις ἐὼς θολὸν ἐλθλίζοιτα 490
 κήρυς· ἐκ γὰρ νοῖσον ἀπειρεσίην ἀλείνει. 495

461 μοῖνον [καταλέρ] μοῖνοι

462 βάλης [H. m. m.] βάλοις

463 ἱελοῖ [W. m.] ἱελοῖ

464 γάρ σφας

465 αἶψα

466 ἀφλοισμοῖο

467 κατὰ γαίαν

469 χροσέης [H. m. m.] χροσέης

473 οἷδ' εἴ [H. m. m.] οἷδ' ἐ τι

478 φῶτες [A. m.] φώτας

481 ἐπὶ [W. m.] ἐπὶ

489 αἶτις [H. m. m.] αἶτοι

490 ἐλθλίζοιτα

495 ἀλείνει

ἀλλὰ τε καὶ ἄλλ' ἐπὶ τοῖσι γὰρά τινι θεσσελα θέζει
οἶδα· σὲ δὲ κλίσουσιν ἐλαίνοι ἐρτεῖα ἰόνει.

Σχορπίε, σείο δὲ λᾶαν ὁμώνημεν ἔμμεται ἔρωσ
ἀγλαὸς Ὠρίων οὐκ ἐλλειν· ἧ γὰρ, ἴει,
πιρῆσιν τότε γῆα πεπαρμένους ἄμψ' ἐδύησι,
μῦλλον σφωιτέρον κεν ἔχειν ἐθέλεσκέ μιν ἄσισον.

Οἶδ' ὕγε κορσέγνια λίθον κλίεν, οἷελα μυχθεῖς
δρομέι σὺν στορόδοιο κυρήμαι, τοξευτῆρα
πειλεδανῶν ὤκισια βελέμενον στορτίον εἴργει.
τοῖ μὲν ἐγὼ κόρη μάλ' ἐοικύει γῆμι ἐρτεῖ,
ταίει, ἐξιστῆρ τετριμμένον ἄμμιγα Βάγχω,
ἀμφίπολον θανάτοιο κελαιῆς ἀσπίδος ἴν.
μέτωπ' δ' ἔς κεν ἴσσι μίση φρόδουτος ἐλαίου,
λόν' ας ἐκ περὺς ἐπιόν, ἐν αἰχενίαις ὀδύνησιν
ἄλμυρ ἄγει· μέλιτος δὲ μετὰ γλιστροῦ κρασθεῖς
ἰδατος ἀτηρῆς ἐλέλει κατὰ γαστέρος ἰλίν,
ἦτε καταιγδὴν ἐπὶ ἰέρτερα νηδίοσ ἀνδρῶν
διομένη γέρει ἔγλον αἰετῆα βοιζώμεσιν.

Ἰσθι δ' ἀμαλδίμεν στορπήμα κέντρα δίνασθαι
καὶ Περσιτιάδαο μενος μέγα κοιραλίοιο
ἦδὲ παλαιναίην ἀεμιόλιον ἀσπίδα θεῖναι.
τοῦδε δέ μοι πάντων περιώσιον, ὕσσα γίονται,
Φαῖδος ἀλκιδερότης γῆσι ἔμμεται ἐξ ἑτέροιο
μυθεῖε' εἰς ἕτερον στρωσμένον εἶδος· ὅ τις τοι
πυθιδὺς κεν φαίη· τὸ δ' ἐγὼ τιμον οἶδα τεύχθαι.
χλωρὴ γὰρ τοιάνη πρῶτον γίει, σὶδ' ἐνὶ γαίῃ,
ἦ γε φρεσὶν ἴσμεν στερεὴν τροφὴν, ἀλλ' ἐνὶ πότι
ἀτριγέτι, ἵνα γίει, ἵνα βροία γίει ἐλαφρά.

497 καὶ ἐλαίνοι θελεσκέμεν ὠστρωσι οὐκ, οὐτε Τυ. αὐτ. 498
κορσέγνια vir doctus in Iud. 1. uol. (Cottmgers, vol II p. 26) 499
κορσέγνια κορσέγνια 499 δρομέι σὺν W. δρομέι, ἐ.
500 πειλεδανῶν Bern. ed. ἡπιδανῶν - 504 μὲν Π. γὰρ τὴν μίση
507 ἰλίν Sch. de] ἰλιν - 515 στρωσμένον (Cottm) στρωσ
μενον - μενος. 516 οἶδα τεύχθαι Π. γὰρ τὴν ἀρετὴν τέλει
τεύχθαι.

αὐτὸς ἐπεὶ κ' ἔλθοι μαραινομένη ποτὶ γῆρα,
 ἦτοι μὲν οἱ γίλλα περιφθινύθουσιν ἴφ' ἀλυσ·
 αὐτὴ δ' ἐν θένθεσσιν ὑπὸ γλοίστοιο θαλάσσης
 κίχεται, ὅφρα ἔλματ' ἀποπτίσῃ αἰγιαλόνδε.
 εἴθ' αὖ δ' ἄρ' ἐξαπίνης μιν ἀναπλησθεῖσαν ἵπ' αἴθρης
 λαῶσιν, οἳ περ ἴδοιτο, κρατιομένην ὀράσθαι.
 διχρον δ' οἷ μετέπειτα πάγῃ περιπεσχυομένη
 πειροῦται, καὶ χερσὶν ἐν ἐλπίσιν τεῖχε
 αὐσηφάεις λίθαι, ὅς πρὶν ἔχον ἰγρὸν δέμας ἔεν.
 σχῆμα μὲν οἷ βοτάνης εἴη οἱ μέλει, οἷον ἔη περ,
 οἳ τε κλάδοι, ὅσα τέ σ' ἔσθ' ἀγρόδονα προσπεφύασιν,
 ἡ τέ οἱ ἐβλάστησε καὶ ἐρράσθη εἰς ἀλὶ ῥίζα,
 γλοῖός θ' ὅσπερ ἔη· γλοῖός δέ γε λαίπρ' ἐστίν.
 περτωλὴ δ' ἦδεῖα θυμῶν ἐς φρένα σείω
 ἴσσει· ἐγὼ δ' οἷ οἶδα, εἰ μοι θέλγητρον ἰδύμι
 αἶν ἐπὶ πραπίδας καταλείβεται· οἷδ' ἐδύμειται
 ὅσσε λυρεσθῆναι θηριμένοι, ἀλλὰ με θάμβος
 αἶεται ἐν στέροισιν οἷον τέρας εἶναι·
 καὶ οἱ πιστεύων περ ἔσθ' αὖ μιν εἶναι ἄπιστον.
 ἀλλ' οἷ Γοργεῖν μὲν ἐνώσιος ἀνθρώποισι
 πορδαλέην κεφαλὴν φάτις ἔμμεναι· οἷδ' ἄρα Περσεῖς
 κίπτης πέλειται ψευδὲς τέρας ἡγήσασθαι.
 Γοργεῖα γάρ Περσῇ δρακοντοέθειραν ἀλοΐεις
 Πηλεΐος μεάτοισιν ἵπ' ἐν κορυμνοῖσι δαμῆναι,
 παρ' ἔνον ἀργαλέην, ἔρεβύπιδά, κῆρα μελαιναῖ
 ἀνδρῶτων, οἷσιν κεν ἐπ' ἀνδρουφύῳ βύλεν ὥσε·
 αὐτὴν δαῖμα πέλωρον ἀάσχειον ἀθρόοιαι τε
 οἷα λαΐττη μεθνήστες ἐστέχασιν.

Α αἰαπλησθεῖσαν ἵπ' αἴθρης. Αἰαπλησθεῖσαν ἀναπλησθεῖσαι)
 κ' αἴθρης. 527 ἐν οὐρανῷ. Τη. w l tt, εὐσφραθέτω. 528
 αὐτὴν Πηλεΐα. πρὶν δ' (ὁ πρὶν. 531 ἦτε οἱ δὲ πηλεΐα. 532
 αὐτὴν οἱ οἷ. 532 δέ γε Πηλεΐα. 533 — λαίπρ' ἐστίν. 534 οἷα τί Αἰαπλη. 535 θηριμένοι Πηλεΐα
 θηριμένοι (θηριμένοι). 536 ἀλλ' οἱ Πηλεΐα. 537 ἀλλ' αὖτε
 αὐτὴν, Πηλεΐα. 538 Περσεῖς. Τη. w l tt, πορδαλέα.

ἐν δ' οὔτ' εἰρίστερος ἐναντίοι Ἀιγυπτῶνι
 δέρεσθαι μέναιεν, ἀδείμαντός περ ἰοῖσα,
 οὔτε λασιγνήτιν θέλειο, κρατερόφροιν φροτί, 550
 χρισσομένην Περσῆι φοινομένην περ ἰδέσθαι, 551
 ἀλλὰ δόλῳ θήρειον ἀφήρτασιν αἰχένα κοίρης,
 ἵνα μάλ' ἐξέτιθαι γαυρώωνχοι οἱ προῖδοίσης
 ἀμφιβαλὼν ἄρτιν Κιλλικίδα λειλαίησι.
 εἷς δ' ἄρα καὶ φθιμένης περ ὀλίθριος ἔσλεν ὀπωπί, 555
 καὶ στιγεροῦ Κρουίδαο μολεῖν ἰὶ τὸ δῶμα κελαινὴν 556
 πολλοῖς αἵματον ἔπλει' ἐναιρομένοις ἐπὶ νεκρῆς.
 ἀλλὰ τότ' αἰγιαλένδε φόνῳ πεπταλαγμένος ἦρως
 ἐλθὼν, εἰσέκε λίθρον ἀποκλίνετ' Ὀυλάσσης,
 θερμὴν ἐξ ὁμάδοι κεφαλῇ ἔει καὶ τρομέουσαν 560
 Γυργεῖν κατέθηκεν ἐπὶ χλοερῆς βοτάνῃσιν. 555
 ὕφρα δ' ὅγ' ἐν δόρυσιν ἀναιρίχεσκε Ὀυλάσσης,
 οτειχῶν ἐλ τ' ὀλοοῖο πόνον δουλιχῆς τε μελείθοι,
 τόφρα δὲ πορφυρέοιο διαινόμενοι κορέσαντο
 αἷματος οἳ ῥα κέχιντο χαμαὶ ἐπὶ κράαι θάμνοι. 565
 ἀμφὶ δ' ἄρα σφίσιν αἶψα θοαὶ πότιοιο θύγατρες 566
 λίθρον ἐπεσσίμεναι θάμνοις περιπήγνιον αἶραι·
 πήγνιτο δ' ὥστε σε πάγχυ λίθρον στερεὴν οἴσασθαι·
 οἷδ' ἔτ' ἔην οἴσασθαι, ἐπεὶ στερεὴ λίθος ἦεν.
 ἐλ δ' ὕλεσεν βοτάνης ἰγρὸν δέμας· ἀλλὰ καὶ ἔμμελ' 570
 ὀλλυμένης πάνταν βιτανῆς οἷα ὤλεσεν εἶδος. 567
 τὴν μὲν ἄρα χοιρὴν ἐξ αἵματος ἔσχει ἐριθρίη,
 ἀμφασίη δ' ἦρως λάβε θρασύν, ὅς ἐτόλμα
 ἐξατίνης μέγα θαῖμα· το καὶ πέλας αἶψα κοιῖσα
 διογενὲς πολέμους ἐθαύμασεν Ὀβριμοπάτρι, 575
 θῆκε δ', ἀδελφειοῦ λλῶς ἄφθιται ὅς γε πέλαιο, 570

V 55. ante Tynwaldt in 1st v. 551 ἐπὶ δὲ τ. — 552 ἀφήρτασεν W 1
 ἀφάρτασεν. — 553 ἐξόπιθει D[ic] [Lan] [Lan] ἐξόπισθε, 1). — 554 δ'
 ὅγ' ἐν D[ic] [Lan] δ' ὅγε — 556 σφίσιν D[ic] [Lan] σφισ. — 558
 πήγνιτο D[ic] [Lan] πήγνιτο (πήγνιτο). — 559 οἷδ' ἔτ' ἔην W 1 οἷδ'
 ἐπὶ οἷδ' ἐπὶ ἔην. — 561 ὀλλυμένης H[ic] [Lan] οἷομένης.

αἰεὶ κοιράλιον προτέρην φύσιν ἀλλάσσεσθαι.
 ἐν δὲ βίην οἱ δῶλεν ἀπειρεσίην Ἀγελείη,
 γῆλα φιλασσύμεναι κριερὴν ἐς δῆριν ἰόντα,
 ἣ δολιχὴν ἔρπων ἐς ἀταρπιτὸν εἴ μιν ἔχει τις, 580
 ἣ περόων ἄλα δῖαν ἐισσέλμῳ ἐνὶ νηί.
 καὶ γὰρ Ἐπιαλίοιο θοὸν δόρυ μαινομένοιο
 καὶ λόχον ἀνδροφόνιον φείγειν ἄπο ληιστῆρων,
 καὶ πολλὸν Νηρῆα κινώμενον ἐξυπαλίζαι
 ἐσθλὴν κοιραλίοιο βίην θνητοῖσιν ὀπάσσει. 585
 γλαιζὴν δ' ἐγρελίδοιμον ἀταρβέα Τριτογένειαν
 σφωιτέρων λαμπάων ἐπαμύντορα κιχλίσκοισι.
 φάρμακα δ' ὅσα πέλονται ἀτάσθαλα καὶ κατὰδεσμοι
 ἀραί τ' ἀγνάμπτοισιν Ἐριννίσι πάγχυ μέλουσαι,
 εἴτε μίσος κείθων οἰκοφθόρον οὐκ ἐνόησεν 590
 ἀνὴρ, εἴθ' ὅσα λίμαι' ἐπὶ σήϊσιν ἦδ' ἐπαιοιδᾶς
 σχέτλιοι ἀλλήλοισι μεγαίροντες τελέοισι,
 πάντων ἀντίλιτρον δῆεις κρατερώτατον εἶναι.
 κόψας δὲ σπείρειν ξανθῇ Δημήτερι μίσγων,
 καὶ τοι λοιγὸν ἅπαντα τεῆς ἀπάτερθεν ἀρούρης 595
 αἰχμοῖς τ' ἐξελάσει σταχίων γλάγος ἐλπίοντας
 αἰτηρὴν τε χάλαζαν, ἀπειρεσίοισι βελέμεναις
 ἀγρῶ τραῦμα φέροισαν ἀμύχανον ἐξαλέσασθαι.
 βρωτίρων τ' ἐπὶ τοῖσι γένος πάντων ἀλαπάξει,
 εἰλᾶς τε κάμπας τε καὶ αἰθερίην ἐρσιβήν. 600
 ἦτε καὶ οὐρανόθεν πταμένη ποτὶ καρπὸν ἐρυθρῇ
 ἄμφι περὶ σταχέεσσι περισμύχουσα κάθεται.
 ἔκ τε μιῶν ἀγέλας, ἔκ τ' ἀκρίδος ἄπλετον ἔθνος
 ραΐσει, καὶ Κρονίδαο παραΐσσοισι κεραινοί,
 παιδὺς ἑοῦ κλέος ἔρξαι ἐπιώσιον ἄζοιμένοιο. 605
 κεῖνο πολὺν πρῶτιστον ἀνερχόμενος περάτῃθεν 606

581 ἐνσσελμῳ Stephani] ἐισέλμῳ. — 583 λόχον Ruhnken] χόλον. —
 ἀνδροφόνων Bernh.] ἀνδροφόνιον (ἀνδροφόνος). — 586 γλαιζήν Sta-
 phani, γλαιζήν (γλικήν). — 593 ἀντίλιτρον Stephani] ἀντίλετον. —
 605 ἔρξαι Abel] ἔρξ' (οἶτο). — 606 ἀνερχόμενος Tyrwhitt] ἀνερχο-
 μένους

κοιράλιον θνητοῖσι γέρον πόρεν Ἀργεϊφόντης.
 τύνη δ' ἀκρήτοιο μεῖ' οἶνον πινέμεν αἰεὶ
 μέμνεο πευκεδανῆς ἔνεκ' ἀσπίδος, ὥσπερ ἔειπον.

Καὶ πολυιδέα πῖνε μεῖ' ἀκρήτου Βρομίοιο 610
 μορφὴν παντοίην ἐπιειμένον ἐσθλὸν ἀχάτην. (615)
 πολλὰ μὲν οὖν ῥέα γ' ἐστὶν ἀχάτου χρώματ' ἰδέσθαι·
 ἐν γάρ οἱ δῆεις ὀρόων ἰάλωπιν ἴασπιν
 σάρδιά θ' αἱματόεντα καὶ αἰγλήεντα μάραγδον.
 ἐν δ' ὅ γε μιλιτοπάργος· ἀτὰρ καὶ χαλλὸν ἐν αὐτῷ 615
 δῆεις καὶ χροίην ἐαροτρεφέος μῆλοιο. (610)
 ἀλλ' οἷος πάντων προφερέσιαιτος, εἴ κέ μιν εἴρης
 εἶδος ἔχοντα δαφνοῖδον ἀμαιομανέτοιο λέοντος·
 τῷ καὶ μιν προτέρουσι λεοντοδέρην ὀνομήναι
 ἦνδανεν ἡμιθέοισι, κατὰστικτον σπιλάδεσσι 620
 πυρσῶσιν λεικαῖς τε, μελαιομέναις χλοεραῖς τε. (615)
 τὸν δ', εἰ σκορπεῖην ὀλοφιρόμενίς τις ἀλωκὴν
 ἔλθοι, ἀερίάζειν περὶ ἔλλει κέκλεο λιγροῦ
 ἢ μιν ἐπιπλάσσειν· ἀπὸ γὰρ μινύθοισιν ἀνῖαι.
 ἡμεριόν τε γυναιξὶ δυνήσσαι ἀνέρα θεῖναι, 625
 καὶ θέλξεις μύθοισι βροτοῖς, καὶ πάντα κομίζων (620)
 ὅσσα κεν αἰτήσεας ἀγίξεαι οἴκαδε χαίρων.
 καὶ νοῖσιν κάμνοντα σαιωθῆναι θέμις ἐστίν,
 ὅς μιν ἐνὶ σφετέρῃσι λαβὼν χεῖρεςσι κατὰσχη·
 εἰ δὲ Ζεὺς τοι τὸν γε βιωσέμεν ἀρνήσεται, 630
 ἀλλὰ νόει σὶ τεῖσιν ἐνὶ φρεσὶν, οὐνεκεν αὐτῷ (625)
 ῥῆξε λίον Κλωθῶ· τὸ δέ κ' ἔρχεται ἴστατον ἡμᾶρ.

Εἰ δὲ πυριφλεγέθων ἑτερόμερος ἄνδρα θαμίζων
 ἢ κριερὸς μάρπτων πρεπιδὲ παραδηθίνῃσιν,

610 ἀκρήτοιο βρόμοιο coll., corr. Stephanus. — 617 εἴρης Hermann] εἴροις. — 620 ἦνδανεν Stephanus] ἦνδανεν. — 621 πυρσῶσιν Hermann] πυρσαῖσιν. — 624 ἐπιπλάσσειν Abel] ἐπιπάσσειν. — ἀνῖαι Abel] ἀνῖαι. — 625 δυνήσσαι Masgrave] δυνήσεται. — 630 εἰ δὲ Ζεὺς τοι Hermann] δίζεσθ' οὗτοι. — 631 ἀλλὰ νόει Hermann] ἀλλ' ἂ νοεῖς (ἀλλὰ νοεῖς). — 633 εἰ δὲ Stephanus] οὐδέ. — 634 παραδηθίνῃσιν Wiel] παρ' ἄδην (παρ' ἄδην θεῖναι).

τὲ τεταρταίης πῆμα βραδί, μὴ ποτε λῆγειν 635
 βοιλομένης, ἀλλ' αἰέν, ὅπῃ πελάσῃσι, μενοίσης, (630)
 τοῖδε σύ γ' ἰᾶσθαι δι' ἀμίμονος ἀντιαχάτοι·
 οὗτος γὰρ πιρειῶν πολὺ φέριτερος. αἵψα δὲ σῆμα
 ἐξερέω, τό περ ὦκα βίην δείννισι λίθοιο.
 ἐν γάρ μιν κεράεσσι βαλὼν μέσον ἐψομένοισι, 640
 τιτθὸν ἀνασχέσθαι· τὰ δὲ τίγκεται ἔνδοθι πάντα. (635)

Οἱ μὲν τοι καὶ τοῖδε πρὸς ἔρπειά φημι δύνασθαι,
 ἀλλ' ἕτερον δώσω χαλέοντί τοι ἰητῆρα
 οὐρανόνθεν γεγαῶτα· σὶ δ' ἐν φρεσὶ βάλλεο μῆθον.
 εὖτε γὰρ αἰγλήεν σφέτερον δέμας εὐρύστερνος 645
 Οὐρανός, ὠμησιτῆρος ἱπαι παλάμῃσι Κρόνοιο (640)
 δρωθεῖς εἴλιξεν ἀπειρεσίην ἐπὶ γαῖαν,
 αἰθέρος ἐλ δίης πεσέειν οὐδάσδε μενοινῶν,
 ὄφρα κε πάντ' αἰδήλα πολύτροχον ἀμφιπετάσας
 νῶτον ἔον τείξαι, μηδ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος 650
 θιμὸν ἀνιήσας Κρόνος οὐρανὸν εἰσέτι ναίει· (645)
 δὴ ῥα τοί' ἀμβροσίοιο κατειβόμεναι φορέοντο
 αἵματος ὠτειλῆθεν ἐπὶ τραφερὴν ῥαθάμιγγες,
 τὰς οἱ μόρσιμον ἦεν ἀπ' ἀθανάτιοιο κιούσας
 σώματος ὄλλισθαι· μενέμεν δ' ἐριζώλακι Μοῖραι 655
 ἐν γαίῃ προγόνοιο θεῶν σόον αἶμα κέλοντο. (650)
 μεῖνε μὲν οὖν, αἶον δὲ περὶ γλήηροι θύσαν ἵπποι
 Ἥελιον· καὶ κέν τις ἐπιψαΐων ἐρίσειε
 λαῶν ἔχειν ἐνὶ χερσίν, ἔχοι γε μὲν αἶμα πεπηγός.
 ἐν γάρ οἱ χροὺς αὐτὸς ἐτήτημον αἵματός ἐστιν, 660
 ἐν δὲ καὶ ὕδατι ῥεῖα δαμασθεῖς ἀτρεκέες αἶμα (655)
 γίνεται· αἱματόεις δὲ καὶ οἶνομα λαῶς ἔτ' ἀνδρῶν

637 ἀντιαχάτου Abel] ἀντί' ἀχάτοι (ἀντίχ' ἀχάτου). — 638 οὗτος
 Tyrwhitt] οἷτις. — πιρειῶν Slothouwer] προτέρων. — 647 εἴλιξεν
 Stephanus] ἔλλιξεν (ἔλεξεν, ἔλιξεν). — 648 οἰδάσδε Stephanus] οἰδασ-
 δε (οἰδας δέ). — 650 τείξαι Abel] τεύξει (τεύξει). — 657 μεῖνε
 μὲν Stephanus] μενέμεν. — 659 γε μὲν Abel] γέ μιν (δέ μιν). —
 660 αἵματός ἐστιν Stephanus] αἵματος ἐστίν. --

ἐλ προτέρων νέκλῃται· ἀκίρατα δ' οὔτελ' ἔοικε
 φάρμακ' ἔχειν, νημερτὲς ἀπόρροϊάν μιν αἰδοὶ
 οἰρανίην κλείουσιν ἐς ἀνθρώποις ἀφικέσθαι. 663
 οἱ γὰρ ὅ γ' οὔτε νέην ἐθέλει θνητοῖσιν οἰζὺν 664
 ἔρχεσθαι ποτὶ ἕσσε, παλαιότερην δ' ἀπερίλει
 πινόμενος λειλοῖο μειὰ γλάγεος· κεράσας δὲ
 ἰχῶρι σφετέρῳ γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ δαμάσσαις
 * * *
 ἐλ βλεφάρων ἀπὸ πᾶσαν ἄγει νόσον· ἀσχαλάη γὰρ 670
 εἴργεσθαι θνητοῖς ὁράαν ἐρατεινὰ πρόσωπα 665
 πρεσβυτάτοι μαλάρων ἀστροβλεφάρου βασιλῆος.
 καὶ γλήρησι τεῖσιν, ὁμιλίσας κιλίεσσιν
 * * *
 ἀνέρος αἰδοίων ἄκος ἔσσεται, ὅς κε πίησι.
 καὶ μιν ἐγὼν Αἴαντι δαΐφρονι πόλλ' ἐπέτελλον, 673
 ἔντεσι δῆριν θεῖναι ἀμύμονος ἀμφ' Ἀχιλῆος 670
 ἔσσιμένῳ, νίκης ἐπαρηγόνα χειρὶ κομίζειν.
 καὶ κεν Ὀδισσῆος ταλασίφρονος ἀντίον αὐτῷ
 κῆδος Ἀθηναίῃ περ ἐλέπτολις ἐγγυάλιξεν·
 ἀλλ' οἳ οἱ μοῖρ' ἔσσε παραιγαμένοιο πιθέσθαι· 680
 τοῖνεκα θεσπέσιόν μιν ἀνὴρ ἀθέρριζεν ὄνειαρ, 675
 λάξετο δ' οἴλοὺν ἄορ. ἀτὰρ σί γε τοῖο μὲν αἶσαν
 ἄζεο, πρὸς δὲ μέλαιναν ὀλισθηροῖο γειέθλην
 ἔρπειοι αἵματόεντα δαεῖς λίθον, αἰὲν ἐταίροις
 πινέμεται νύμφαις ἐνὶ νηιάδεσσι κέλειε. 685
 καὶ μὲν ἐγὼ λαιψήρῳ ἐμὸν θερόποντα Δόλωνα 680
 αἰτοκασιγνήμῳ μεμαῶς φίλον Ἴκτορι θεῖναι,
 πρόφρων ὥπασα λαῶν Ὀλέμτιον αἰτήσαντι·
 αὐτὰρ ὅ γ' ἐξαπίνης Τρώων προπάροιθεν ἀτάντων

663 οὔτελ' ἔοικεν (sic) Hermann.] ὡς ἐπέοικε. — 664 ἔχειν Hermann] ἔχει (ἔχοι). — μιν Hermann] κεν. — 665 κλείουσιν O. Schneider] κα-
 λέουσιν. — 668 δέ Hermann] τε. — 669 γλυκερὸν μέλι, τὸν δὲ
 δαμάσσαις Abel.] γλυκερὸν μελίτην δὲ δαμάσσαις γλυκερῷ μέλιτι δὲ δαμά-
 νας). — Lacunae signa Abel posuit. 673 γλήρησι Hermann] γλή-
 ρησι. Lacunae signa Abel posuit. 682 ἄορ Stollmann] ἄορ.

- Ἐκτορι Πριαμίδῃ, κεχαρισμένος ἔπλεθ' ἑταῖρος. 690
 τοῖο δ' ἔκτι μ' ἐκείνος ἀμοιβήδην ἀρέσασθαι (685)
 ἱέμενος, λιπαραῖον ἐπὶ κλισίῃ παρὰ πατρὸς
 ὥπασεν ἀφνειοῖο λαβὼν λίθον, ὃν ποτ' ἄρ' αἰτὸς
 ἐλθὼν Ῥιόθεν κρατερὸν μετὰ Πήλεονα κῆριξ,
 σήματ' ἐμείο πορόντος ἀνείρων Ἀσσιρήθεν 695
 χρυσοῦ τιμήμενος ἀρείοια δεῖρο κόμισσε, (690)
 μυρία κεῖθι μάγοισι πορῶν πολιίδμοσι δῶρα.
 εἰ δ' ἄγε δέχνησο μῖθον· ἐγὼ δ' ἐδάην, τὰ κε λέξω.
 Πρῶτα μὲν οἷν σπένδοντας ἀναιμάκτων ἐπὶ βωμῶν
 οἷ γὰρ ἄγειν θέμις ἐστὶ θιηλὴν ἐμψύχοιο — 700
 Ἥλιον εὐρίοπα κλέζειν ἱμνοῖσιν ἄνωγα (695)
 καὶ χθόνα πείραν, πάντων τροφὸν οἰθατόεσσαν.
 δεῦτερον αἶτ' αἰθωνος ὑπὲρ λίθον Ἰφραίστοιο
 τέλειν, ἡδείῃ ταναοῖς θέλγοντα δράκοντας
 ὀδμῇ, τὴν ἄρα κεῖνοι ἀιερχομένην ἐσυρῶντες, 705
 σπερχόμενοι ποτὶ βωμόν, ἀολλέες ἐλπρομολόντες (700)
 χηραμόθεν, ῥώονται ἐφερπεύζοντες ἅπαντες.
 αὐτὰρ ἔπειτα λίνοιο νεόπλιντα θάρεα κοῖροι
 ἐσσάμενοι τρεῖς, ὅξυν φέριον ἄμφηλες ἱλασιος
 ἄορ, ἀναρπάζειν ὄφιν αἰόλον, ὅς κε μάλιστα 710
 κνίσσης ἱμεύρων περὶ ἐγγύθι δινεύησι. (705)
 τοῦ δὲ διαμελεῖσσι δαΐζέμεν ἐννέα μοίρας·
 τρεῖς μὲν ἐπὶ κλῆσιν πανδερκέος ἡελίοιο,
 τρεῖς δ' ἐτέρως γαίης ἐριβόλοι λαοβοτείρης,
 τρεῖς δὲ θεοπροπίης πολιῖδμονος, ἀψεύστοιο· 715
 τὰς δὲ λέβης κεράμοιο τετιγμένος αἵματοέσσας (710)
 δεξάσθω· καὶ δῶρον ἐλαῖνον Ἀιρετιώνης
 ἡδὲ μέθυ Βρομίοιο καλεσσιχόροι καταχεῖειν,
 ἐν δ' ἄλλας ἀργεννοῖς βαλέειν, θεράποντας ἐδωδῆς·

690 Πριαμίδῃ Hermann] πατρί τ' ἐμῷ. — 701 ἱμνοῖσιν Stephanus]
 ἱμνοῖσιν (ἱμνοῖσιν). — 707 ῥώονται Hermann] ὀρώωνται. — 710
 ἄορ Stephanus] ἄορ. — 712 δαΐζέμεν Nauck] δαΐζειν. — 715
 ἀψεύστοιο Masgrave] ἀψεύστοιο.

ἐν δὲ σφιν καὶ θριμὴν ἐπήλιδα νόκλον ἄνωγα 720
 μῖξαι χρυσοχίτωνα, μελαγχροίην, ἐρίτιμον· (715)
 ἐν δὲ καὶ ὕσσα περ ἄλλα μετ' ἀλλήλοισι μιγέοντα
 ἕμερον ἐσπέμπουσιν ἐδητύος ἀνθρώποισιν.
 ὄφρα δ' ἐνὶ τρίποδος κρέα γαστέρι δάμνατ' ἐόντα,
 τόφρα δὲ κιλλήσκειν μακάρων ἄρρητον ἐκάστων 725
 οὔνομα. τέρπονται γάρ, ἐπεὶ κέ τις ἐν τελειῇσι
 μιστικὸν ἀείδῃσιν ἐπώνυμον οἰραγιῶνων. (720)
 ἀρᾶσθαι δὲ Μέργαιραν ἀπόπροθι παφλάζοντος
 σειέμεναι τρίποδος καλομήχανον· ἐς δ' ἄρα τοῖς γε
 πνεῦμα διυπετές ἐνδον ἄγειν ἱερὰς ἐπὶ μοίρας. 730
 ὁππότε δ' ἐψομένοισιν ἐπὶ κρεάεσσιν ἵκηται, (725)
 δαίνεσθαι τότε ἔπειτα κορέννεσθαι μεμαῶτας
 αὐτόθεν ἐκ τρίποδος· τὰ δὲ λείψανα γαῖα καλίπτοι·
 καὶ σφιν ἐπισπείσαι λευκὸν γάλα καὶ μέθυ ἡδὴ
 καὶ λίπ' ἐπήρατον ἡδὲ μελίσσης ἀνθιμον εἶδαρ· 735
 καὶ στέψαι πλέξαντας ἀκρόδρινα καρποφόροιο (730)
 παρθενικῆς ἀφελόντας ἐλαίης, ἀμφὶ δὲ κόρσαις
 σφωιτέραις πέπλους ἐλέειν οἰλόνδε κιόντας·
 μηδὲ μεταστρωφᾶσθαι, ἐπεὶ κ' ἀπονόσφι τράπησθε,
 ἀλλ' αἰεὶ προτέρην ἐς ἀταρπιτὸν ὅσσε φέροντας 740
 ἔρχεσθ' ἐς μέγαρον μηδὲ προτιμυθῆσθαι, (735)
 εἴ κέν τις ξίμβληται ὀδίτης, ἔστ' ἂν ἵκησθε
 ἐς δόμον· ἐνθα δ' ἔπειτα θυηλὰς ἀθανάτοισιν
 ἐξαῦτις ῥέζοντας ἀρώματα ποικίλα καίειν.
 Ταῦτ' ἐγὼ ἐκτελέσας, ὅσα τ' ἔσσεται, ὅσα τε κοῖφοι 745
 ἔρριθες κλάζουσιν, ἐπίσταμαι, ὅσα τε θῆρες (740)
 ὠμῆσται τετράπεδοι ἐνὶ σφίσιν ὠρίονται.

721 μῖξαι Abel] μίξαι. — χρυσοχίτωνα (sc.) Tyrwhitt] χρυσοχίτωνα. —
 725 ἄρρητον Stephanus] ἄρρηκτοι. — ἐκάστων Hermann] ἑκάστων. —
 731 κρεάεσσιν Hermann] κρεάτεσσιν. 735 λίπ' ἐπήρατον Seidenadel]
 λίπα γ' ἐρατοί. — ἡδὲ Abel] αἶτε. — 738 πέπλους Abel] πέπλους
 (πέπλους). — 739 ἀπονόσφι Abel] ἀπὸ νόσφι. — 740 φέροντας
 Tyrwhitt] φέροντες. Maass βαλόντας. — 742 ἵκησθε Hermann] ἵκέσθαι.

Ἐνθεν ἰγὼν ἐδάτην καὶ Βακχικὰ νεβρίταο
 δῶρα λίθου, Βρομίῳ κεχαρισμένα· τὸν περ ἔχοντες
 ἄνθρωποι θύοιτε· καὶ ἁράων ἄίοισι
 Οἶρανίδαι. γυμνῷ δὲ ῥάχιν ποδὶ πεινεδανοῖο
 εἴ κέν τις θλίψας ὄφρως διὰ σάρκας ἀκάνθη
 δηώσῃ σφειέρας, ὀδυνήφατος ἔσσεται αὐτῷ
 νεβρίτης. ἔρδει δ' ἀλόχῳ πύσιν ἱμερόεντα.

Ἐνθεν καὶ κατένωπα κελαινῆς ἀσπίδος ἔγνων
 καρτερὰ φάρμακα σεῖο, βροτοσσόε θείσκελε πέτρῃ,
 τῆς ὄιομα χροίῃ τε πέλει χλοεροῖο πράσοιο.

Ἐνθεν καὶ σέο, δῖε χαλάζιε, πειρηθῆναι
 ἐν θιμῷ βαλόμην, καὶ σει μένος εὔρον ἄριστον.
 ἄμφω γάρ, καὶ νοῦσον ἀναψύχεις πυρόεσσαν,
 καὶ μοι σκορπιόθεν βεβολημένη ἦρα κομίζεις.

Λητοῖδαο μάλα χορημοῖς, Ποιάντιος ἦρως,
 ἐσπόμενον τάδε πάντα μ' ἀληθέα φημί πιφάσκειν.
 αἰτοκασιγνήτην κεχολωμένος Ἀργιρότοξος
 Κασσάνδρην ἐκέλευσεν ἀκούοντεσσιν ἅπιστα
 θεσπίζειν Τρώεσσιν ἐτήιμα περ φρονέοισαν·
 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ πρόσθεν ἀπώμοσα καρτερὸν ὄρκον,
 ρηιδέα μή ποτε μῦθον ἐνισπόμεν ἀνθρώποισι·
 καὶ νῦν ἀτρεκέως μάλα τοι λέξαντος ἕκαστα
 ἡμετέροισ, ἦρως ἐκατηβόλε, πείθεο μίθοις.

Ἄλ' ἄρ' ἔφη Πριάμοιο διοιρεφέος φίλος υἱός,
 ἀτρέστον θεράποντι φέρων χάριν Ἡρακλῆος·
 νῶϊ δὲ ποιήεσσαν ἐς ἀλγώρειαν ἰοῖσι
 κρηχεῖαν μάλα μῦθοι ἀταρτιτὸν ἐπερήναν.

748 Βακχικὰ St. phanus] βακχίδα. — νεβρίταο Tyrwhitt] νευρίταο. —
 752 ὄφρως Abel] ὄφιος. — 754 νεβρίτης Tyrwhitt] νευρίτης (νευρίτις). —
 756 θείσκελε Tyrwhitt] θέσκελα. — 762 λητοῖδῃ σέο μέχρις ἐμοῦ eodd.,
 corr. Abel — 763 ἐσπόμενος (ἐπ.) Musgrave] ἐσσύμενος. — μ' Musgrave
 addidit. — ἀληθέα Abel] ἀμήχανα. — φημί Tyrwhitt] φησι. — πιφάσκειν
 Hermann] πιφάσκειν. — 765 ἅπιστα Merrick] ἅπαντα. — 767
 ἐνισπόμεν Nauck] ἐνισπεῖν.

FRAGMENTA ORPHICA.

Clemens Alexandrinus Strom. I. c. 21 p. 143. 144: Ναὶ μὲν Ὀνομάκριτος ὁ Ἀθηναῖος, οὗ τὰ εἰς Ὀρφέα φερόμενα ποιήματα λέγεται εἶναι, κατὰ τὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν ἀρχὴν περὶ τὴν πεντηκοστὴν Ὀλυμπιάδα εἰρίσκειται· Ὀρφεὺς τε ὁ συμπλεύσας Ἡρακλεῖ Μουσαίου μαθητὴς — καὶ τοῖς μὲν ἀναφερομένοις εἰς Μουσαῖον Χρημοῖς Ὀνομακρίτου εἶναι λέγοισι, τὸν Κρατῆρα δὲ τὸν Ὀρφέως Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλεώτου, τὴν τε εἰς Ἀἶδου Κατάβασιν Ἡροδίκου τοῦ Σαμίου. Ἴων δὲ ὁ Χῖος ἐν τοῖς Τριαγμοῖς καὶ Πυθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἱστορεῖ. Ἐπιγένης δὲ ἐν τοῖς περὶ τῆς εἰς Ὀρφέα ποιήσεως Κέρκωπος εἶναι λέγει τοῦ Πυθαγορείου τὴν εἰς Ἀἶδου Κατάβασιν καὶ τὸν ἱερὸν λόγον, τὸν δὲ Πέπλον καὶ τὰ Φυσικὰ Βροτίνον.

Suidas: Ὀρφεῖς — ἔγραψε Τριασμοῖς (l. Τριαγμούς)· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροστολικά καλούμενα. Κλίσεις κοσμικὰς (l. κτίσιν κόσμοι?). Νεοτενκτικὰ (l. Νεωτ.?). Ἱεροῖς λόγοις ἐν ῥαψωδίαις κθ'· λέγονται δὲ εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρκωπος τοῦ Πυθαγορείου¹⁾. Χρημοῖς, οὓς ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. Τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου... ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ Αἶδου γλιφῆς, ἣτις Ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. Σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Σιρακοσίου λέγεται καὶ (ᾗ?) Περσίου

1) Cf. Cicero de nat. deor. I 38. „Orpheum poetam docet Aristoteles nunquam fuisse et hoc Orphicum carmen Pythagorei ferunt cuiusdam fuisse Cereris“ et Philoponus ad Aristot. de an. I 5 (τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς καλούμενοισι ἔπειτα λόγος): Λεγομένοις εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ Ὀρφέως εἶναι τὰ ἔπη, ὥς καὶ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ φιλοσοφίας λέγει αὐτοῦ μὲν γὰρ εἶναι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ γῆσι Ὀνομάκριτον ἐν ἔπειτα κατοχεῖναι.

τοῦ Μιλησίου. Κρατῆρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. Θρονισμοῖς Μητρώοις καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίοι τοῦ Ἐλεάτοι φασὶν εἶναι. Εἰς Ἄιδου Κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου· Πέπλον καὶ Λίπτιον· καὶ ταῦτα Ζωπύροι τοῦ Ἡρακλείου, οἱ δὲ Βροντίου. Ὀνομαστικόν, ἔπη, αἶσ'. Θεογονίαν, ἔπη, αἶσ'. Ἀστρονομίαν. Ἀμμοκοπίαν (l. ἀμμοκοπίαν vel ἀμνοκοπίαν vel ἀνεμοσκοπίαν vel ἀστροσκοπίαν). Θηηπολικόν. Ὡιοθητικά ἢ Ὡιοσκοπικά ἐπικῶς (l. ἔπη κα'?). Καταξωστικόν. Ὑμνους. Κορυβατικόν καὶ Φυσικά, ἃ Βροντίου φασὶν.

Suidas: Ὀρφεὺς Κικοναῖος ἢ Ἀρχὰς ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου δύο γενεαῖς πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν· ἔγραψε δὲ μυθοποιίαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους.

Ὀρφεὺς Ὀδρύσης ἐποποιός. Λιονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ γεγενῆσθαι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτόν τινα ποιήματα.

Ὀρφεὺς Κροτωνιάτης ἐποποιός, ὃν Πεισιστράτης συνεῖναι τῷ τιράνῃ Ἀσκληπιάδῃ φησὶν ἐν τῷ ἔκτῳ βιβλίῳ τῶν Γραμματικῶν· Δεκαετηρίαν (l. Δωδεκαετηρίδα), Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά.

Ὀρφεὺς Καμαριναῖος ἐποποιός· οἱ φασιν εἶναι τὴν εἰς Ἄιδου Κατάβασιν.

Lascaris Prolegg. in Orph. in Marm. Taurin. p. 98: Κατέλιπε δὲ συγγράμματα μετρικὰ καὶ ὅσα καὶ αὐτός ἐν Ἀργοναύταις κατ' ἐπανάληψιν ἀριθμεῖ — καὶ περὶ θεῶν καὶ κοσμογενείας, ὕμνους διαφόρους εἰς θεοὺς, Γεωργικά, Φυσικά, Ἀργολικά, Μετέωρα, Λιθικά, μυστήρια δὲ διάφορα, περὶ τῶν φιτῶν, βοτανῶν, χωρογραφίας, ἱατρικῆς, νόμων, τελειοτάτα τὰ Ἀργοναυτικά. γέγονασι δὲ Ὀρφεὺς ἕξ. πρῶτος οὗτος ἀρχαῖος ποιητὴς ἐκ Λειψύθρων τῆς Θράκης. δεύτερος Κικοναῖος ἐκ Βισαλτίας πρὸ τῶν Τρωικῶν καὶ αὐτός, ὃς συνέγραψε μυθοποιίαν, ἐπιγράμματα, ὕμνους. τρίτος Ὀδρύσης ἐποποιίαν τινὰ ποιήσας. τέταρτος Κροτωνιάτης, ὃς σινῆν Πεισιστράτην. συνέγραψε δὲ Δεκαετηρίαν, Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα. πέμπτος Καμαριναῖος ἐποποιός, οὗ φασι τὴν εἰς Ἄιδου Κατάβασιν· ἕκτος βασιλεὺς Θρακῶν, ἐξ οἷ Ἀμαζόνες Φρυγίαν ἐδασμολόγησαν.

I. ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΑ.

Firmicus Maternus Mathes. (Astrologiae) IV praef. (p. 84):
Omnia quae Aesculapio Mercurius Enichmusque tradiderunt,
quae Petosiris explicavit et Necepso, quae Abraham, Orpheus
et Critodemus ediderunt ceterique omnes huius artis antiscii
perlecta pariter atque collecta — in his perscripsimus libris.

1.

Plutarchus de placitis philos. II 13: Ἡρακλείδης καὶ οἱ Πι-
θαγόρειοι ἔλαστον τῶν ἀστέρων λόσμον ὑπάρχειν γῆν περιέχοντα
αἴρα τε καὶ αἰθέρα ἐν τῷ ἀπείρῳ αἰθέρι· ταῦτα δὲ τὰ δόγμα-
τα ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς φέρεται· κοσμοποιοῖσι γὰρ ἔλαστον τῶν
ἀστέρων.

2.

ΟΡΦΕΩΣ ΠΕΡΙ ΣΕΙΣΜΩΝ.¹⁾

Φράζεο δὴ καὶ τόνδε λόγον, τέκος· ὅππότε κεν δὴ
γαῖαν κινήσῃ σεισίχθων Κιανοχαΐτης,
τόσσα βροτοῖς ἐπὶ τ' εὐτυχίην κακότητά τε φράζει.

Ὅππότε ἂν εἰαρινὴν ἐπ' ἰσημερίην ἀφίκηται
ἥελιος κριόν τε διεκτρέχῃ, ἐν δ' ἄρα τῷ γε
γαῖαν νικτερινὸς Γαιόχορος ἀμφελελίξῃ,
σῆμα τόδ' ἐστὶ πόληος ἀπόστασις οἷν ἀλαπαδνῆς·
εἰ δέ κεν ἡμερινός, φράζει τόδε λιγρὰ καὶ ἄιας

5

¹⁾ Hoc carmen a nullo vetere scriptore commemoratum in n. nullis codi-
cibus falso Hermoti Trismegisto tribuitur. Ded. textam a Jacobo in AntLo-
logia Graeca constitutam, ms. quod pauca quaedam ex codice Vaticano
n. 1.14 (saec. XV.), quae cum libro Mediceo plerumque consentit, correxi. —
1 ἀλαπαδνῆς Brunck] ἀλαπαδνῆ.

πύματορ ὀρμήσαντορ ἐπ' ἄλλοδαποῖρ ἀνθρώποισι
ἔσσεσθαι, σφετέραιρ ἐπὶ πημοσίνοισι ἰδὲ λίπαιρ. 19

Εἰ δ' ἀνὰ ταῖρορ ἰόντορ ἐφορμήσει διὰ νύκτα
σεισμὸρ, πύματα μὲν τε καταφθινύθουσιν ὀπίσσω,
εἰσροσίνη δ' ἀνὰ ἄστρ' καὶ εἰρήνη τε θαλίῃ
ἔσσεται· ἡμερινὸρ δὲ φέρει πολέμορ μέγαλοιο
ἔργον ἐπερχομένου τοῖρ κρείσσοσιν· ἀλλὰ φιλάσσω. 15

Εἰ δέ κεν ἐν διδίμοισι στρωφωμένου ἡλίοιο
νυκτερινή, μήνιρ ἐλελίζηται κατὰ γαῖαν,
σημαίνει ὅτι δυσμενέερ βροτοὶ ἐγγεσίχειρερ
ἡμετέρορ πελάσοισιν ἐπ' ἄλγεσι γαῖαν ἅπασαν·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, τότε κεν βασιλῆερ ἄτιμοι 20
ἔσσονθ' ἡγεμόνερ τε θεῶν διὰ μήνιορ ἐχθρῶν.

Εἰ δ' ἀνὰ τὴν μοῖραν τοῦ καρκίνου ἡλίοιο
στείχοντορ, τόθι δὲ θερναὶ τροπαί, ἐννιχορ ἔσται
γῆρ ἔνοσιρ, τοῖτο φράζει καλότητα βαρεῖαν
ἀργαλήν πενίην ἀλλαξέμεν· ἡμερινὸρ δὲ 25
φράζει πῆμ' αἰτοῖρ καὶ ἀνάστασιν ὠλεσίοισιν.

Εἰ δέ κεν ἡλίοιο λέοντορ μοῖραν ἰόντορ
νύκτερορ ὀρμηθῇ γαίηρ σάλορ, ἀντίκα πένθη
κλαυθμοὶ τε στοναχαὶ τε πόλιν καὶ λαὸν ἅπαντα
ἔξουσ'· ἡμερινὸρ δὲ φανείρ καὶ ταῦτα πιφαύσκει. 30

Εἰ δέ κεν ἡλίου σὺν παρθένορ ἐρχομένοιο
ἰσπερινὸρ σεισμὸρ, λαοῖρ τότε λοιμὸρ ἅπασιν
ἔσσεται· ἡμερινὸρ δὲ φανείρ καρποῖρ καταβλάψει.

Εἰ δ' ἂν ἐπὶ φθινοπωρίδ' ἰσημερίην ἀφίζηται
ἡέλιορ, χηλαῖρ διαφαίνων, νυκτερινὸρ δὲ 35
κινύσῃ, καρπιῶν διγλοῖ φθόρορ ἐξαναγύντων
γαίηρ· ὥραιρ δ' ἡμεριναῖρ, χαλεπῆρ τέδε φράζει
ἔργα μάχηρ· πολλοῖρ δ' αὐτῶν κατὰ γαῖα καλύψει.

18 σημαίνει ὅτι adl. Jacobs

19 ἐπ' ἄλγεσι Jacobs] ἐπ' ἄλγεα. —

21 διὰ μήνιορ Abel] διὰ μήνιαρ (διομητιν).

22 μοῖραν Abel] μοίρην. —

23 τόθι Abel] τότε γ' ὁππότε). —

25 ἀργαλέηρ πενίηρ? — 26

ἀνάστασιν Jacobs] ἀπόστασιν. —

34 φθινοπωρίδ' Abel] φθινόπωρον. —

ἰσημερίην Brunek] ἰσημερινήν.

Εἰ δέ κεν ἡελίου τὸν σκορπίον ἀμφιθέοντος
νικτερος ὀρμηθῇ γαίης σάλος, ἔργα μάταια 40
ἀνδράσιν ἔσσονται καλοφραδοσύνησι νόοιο·
ἡμερινὸς δὲ φανείς, τότε δὴ τότε ἄλγεα φράζει
ἔσσεσθαι πολέεσιν ἀπὸ πτολέμου κριεροῖο,
ἔργα ματαιότατα Ζηνὸς μεγάλου διὰ βοιλάς.

Εἰ δέ κεν ἐν μοίρῃ τοῦ τοξότου ἡελίοιο 45
σιρωφῶντος γαῖαν κινήσῃ Κιανοχαίτης
νικτερινός, σημεῖον ὀλέθριον ἔσσεται ἀνδρῶν
πολλῶν· ἡμερινὸς δὲ φανείς πόλειον βασιλῆι
σημαίνει μεγάλην τιμὴν καὶ σκῆπτρα λιπόντα
ἄλλην οἴχεσθαι φεῖγοντ' ἀπὸ πατρίδος αἵης. 50

Εἰ δέ κ' ἐν αἰγοκέρωτι, τόθι τροπαὶ ἡελίοιο
χειμεριναί, στείχοντος ἔδος χθονὸς ἐννιχος ἐλθῶν
σεισίχθων γαῖαν κινήσῃ πνεύματι λάβρῳ,
φράξῃ δὴ πόλεμον καὶ δάκρυα τοῖσι γενέσθαι
καὶ στάσιν· ἡμερινὸς δὲ φανείς καρποφθόρος ἔσται. 55

Ἵδροχόου δ' εὐτ' ἂν διανίσσῃ ἡελίοιο
φάγγος, νικτερινή δ' ἐλελιχθῇ πᾶσα περὶ χθών,
ἀρπαγαὶ ὠλεσίοικοι ἀνὰ πτόλιν εἰριάγιαν
ἔσσονται δήμου τε κακοφροσῖναι τε καὶ ἔβρεις·
εἰ δέ κεν ἡμερινή, δήμου κράτος ἔμπεδον ἔσται. 60

Εἰ δ' ἀνὰ τοὺς ἰχθυῖς σιρωφωμένου ἡελίοιο
γῆς ἔνοσις προγένοιτο θοὴν διὰ νίκτα, τότε ἔσται
πάσαις ἐν πολίεσσι διάστασις· εἰ δέ κεν ἡοῖ
γαίης κινήθῃ πέδον ἱερὸν, ἀντίκα πάσαις
εἰσφόροισι βοῶν ἀγέλαις οἴων τε καὶ ἄλλων 65
τετραπόδων φθόρος ἔσται ἀν' ἄστεα καὶ κατὰ χώρας.

47 ἔσσεται Jacobs] ἔμμεναι. — 51 κ' ἐν Jacobs] κεν. — τόθι Abel] ὅθι. — 56 Ἵδροχόου Abel] ἰδροχόω. — διανίσσῃ Abel] διανέσεται. — 57 νικτερινή Abel] νικτερινή (νικτερίη). — πᾶσα Abel] γαῖα. — περὶ χθών Abel] περὶχθων (περιχθών). — 63 ἡοῖ Jacobs] ἡῶ (ἡά).

II. ΒΑΚΧΙΚΑ.

3.

Hippolytus Refutationis omnium haeresium libri X. p. 208: Ὁ γὰρ περὶ τῆς μήτρας αὐτῶν καὶ τοῦ Ὀρφείως λόγος καὶ ὁ ὁμφαλός, ὅπερ ἐστὶν ἁρμονία, διαρρηδην οὕτως ἐστὶν ἐν τοῖς Βακχικοῖς τοῦ Ὀρφείως.

III. ΔΙΑΘΗΚΑΙ.¹⁾

4.

Justinus Cohortat. cap. 15: Ὀρφεὺς γοῦν ὁ τῆς πολιθεότητος ἡμῶν, ὡς ἂν εἴποι τις, πρῶτος διδάσκαλος γεγονώς, οἷα πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Μουσαῖον καὶ τοῖς λοιποῖς γνησίοις ἀκροατὰς ἵστερον περὶ ἐνὸς καὶ μόνου Θεοῦ κηρύττει λέγων, ἀναγκαῖον ἵπομνησαι ἡμᾶς. ἔφη δὲ οὕτως·

Φθέγγομαι οἷ· θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέλτελοι
πάντες ὅμοι· σὶ δ' ἄλλοιε, φασειφόρου ἔλγονε Μήνις,
Μουσαῖ· ἐξερέω γὰρ ἀληθεῖα, μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρῃ.
εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας, τούτῳ προσέδρειε,
ἰθύνων κραδίης νοερὸν κύτος, εὐ' τ' ἐπίβαινε

5

¹⁾ De titulo carminis, quod ab Aristobulo et Clemente ἱερὸς λόγος inscribitur, haec Lobeck Agl. I p. 449: „Nos utramque carminis formam sic distinguemus, ut illi, quo veteres Graeci usi sunt, proprium nomen sermonis sacri [ἱερὸς λόγος] reddamus, alterum vero, quod a Judaeis interpolatum videtur, Testamenti vocabulo [διαθήκαι] notemus sive etiam Palinodiae [παλινωδία].“ Cf. Justinus Cohort. c. 36. *Εἰ δέ τις ὁκνὸς ἢ παλαιὰ τῶν προγόνων ἡμῶν δεισιδαιμονία τέως ἐντυχλάνειν ἡμᾶς ταῖς τῶν ἀγίων ἀνδρῶν προφητείαις κωλύει, δι' ὧν δυνατόν μανθάνειν ἡμᾶς ἓνα καὶ μόνον εἶναι θεόν, ὃ πρῶτόν ἐστι τῆς ἀληθοῦς θεοσεβείας γνώρισμα, τῷ γοῦν πρότερον ἡμᾶς τὴν πολιθεότητα διδάξαντι, ἵστερον δὲ λυσαιτελῇ καὶ ἀναγκαίαν παλινωδιαν ἄσαι προελομένῳ πείσθητε Ὀρφεῖ, ταῦτ' εἰρηκότι, ἃ μικρῷ πρόσθεν γέγραφα, καὶ τοῖς λοιποῖς δὲ τοῖς τὰ αὐτὰ περὶ ἐνὸς θεοῦ γεγραφότι πείσθητε.* Unde non elucet huic carmini Palinodiam quoque titulum fuisse. — 1 Primam versam inde a Platone (Simpl. f. 318 B.) frequenter respiciunt veteres — 5 Legendum ἐς.

ἀτραπιτιῷ, μοῖνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα·
 εἷς ἴσῃ, αἰτογενής, ἐνὸς ἔλγονα πάντα τέλειται·
 ἐν δ' αἰτοῖς αὐτὸς περιγίνεται οὔδ' τις αἰτὸν
 εἰσοράει θνητῶν. αἰτὸς δέ γε πάντας ὁρᾷται. 10
 οἷτος δ' ἐξ ἀγαθοῦτο καλὸν θνητοῖσι δίδωσι
 καὶ πόλεμον κρινέοντα καὶ ἄλγεα δαλρυνέοντα·
 οὔδ' τις ἔσθ' ἔτιρος χωρὶς μεγάλου βασιλῆος.
 αἰτὸν δ' οἷχ ὁρώω· περὶ γὰρ νέφος ἐστήρικται·
 πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὄσσοις, 15
 ἀσθενέες δ' ἰδέειν Δία τὸν πάντων μεδέοντα.
 οὔτος γὰρ χάλκειον ἐς οὐρανὸν ἐστήρικται
 χρυσέῳ ἐνὶ θρόνῳ, γαίης δ' ἐπὶ ποσσὶ βέβηκε,
 χεῖρά τε δεξιτερὴν ἐπὶ τέρματος ὠκεανοῦ
 πάντοθεν ἐκτέτακεν· περὶ γὰρ τρέμει οὔρεα μακρὰ 20
 καὶ ποταμοὶ πολὺς τε βάθος χαροποῦτο θαλάσσης.

Cf. Justinus Monarch. cap. 3: Μαριτρήσει δέ μοι καὶ Ὀρφεὺς
 ὁ παρεισαγαγὼν τοῖς τριαλοσίοις ἐξήλοντα θεοὺς ἐν τῇ Δια-
 θῆκαι ἐπιγραφομένῃ βιβλίῳ, ὅποτε μετάνοιόν ἐπὶ τούτῃ φαίνεται,
 ἐξ ὧν γράφει· Μοισαῖ' ἐξερέω γὰρ etc. usque ad χαροποῦτο θα-
 λάσσης. καὶ ταῦτα οὕτως γράζει ὡς αὐτόπτης γεγονώς τοῦ με-
 γέθους θεοῦ. Cf. etiam Theophilus ad Autolyicum III 117 C:
 Τί γὰρ ὠφέλησαν Ὀρφέα οἱ τριακόσιοι πενήκοντα πέντε θεοί,
 οἷς αὐτὸς ἐπὶ τέλει τοῦ βίου ἀθετεῖ ἐν ταῖς Διαθήκαις αἰτοῖ
 λέγων ἵνα εἶναι θεόν.

5.

Clemens Cohort. c. VII p. 21. 22. Strom. V 14. 259. V 12. 693. ¹⁾
 Ὀρφεὺς μετὰ τὴν τῶν ὀργίων ἱεροφαντίαν καὶ τῶν εἰδώλων
 18 ἐπὶ Hermann] ἐπὶ.

¹⁾ Hanc Testamenti recensionem Lobeckii sententiam secutus ex variis Cle-
 mentis locis concinnavi. Ceterum cf. Lobeck, Aglaoph. I p. 447: „In universam
 igitur sic contendo, Justiniano fragmento omnium brevissimo primigeniam car-
 minis Orphici, qualis qui lem illis temporis is fuit, firmam repraesentari, novae
 interpolationis specimen praebere exemplum Clementis, quod Justiniano corpi-
 scus est, Aristobuleo astrictus; novissimae ac gravissimae auctorem esse
 Aristobulum illum, quem Eusebius introduxit, hominem sive Judaeum sive
 Christianum, Clementis certe temporibus posteriorem.“

τὴν θεολογίαν παλινηριδίαν ἀληθείας εἰσάγει τὸν ἱερὸν ὕμνω
ὡς ποτε, ὅμως δ' οὖν, ἔδωκε λόγον·

Φθέγγομαι, οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπίθεσθε βέλτελοι
πάντες ὁμοῦς. σὶ δ' ἄλλοι, φασγάνου ἔλγονε Μήνης,

Μοῖσαϊ· ἐξερέω γὰρ ἀληθεία, μηδέ σε τὰ πρὶν

ἐν σιγῇθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρῃ.

εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τοῖτ' προσέδρενε,

ἰθύνων κραδίης νοερὸν κίτος· εὐ δ' ἐπίβαινε

ἀτραπιτοῦ, μοῖνον δ' ἐσόρα κόσμοιο ἄνακτα

ἀθάνατον· παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φασκίνει.

εἰς ἔστ', αἰτογενής, ἐνὸς ἔλγῳια πάντα τέλειαι·

ἐν δ' αἰτοῖς αἰτὺς περιτίσσειται, οἷδ' εἰς αἰτὺν

εἰσοράα θνητῶν, αἰτὺς δὲ γε πάντας ὁρᾶται.

αἰτὺς δ' ἐξ ἀγαθοῦ λαλὸν θνητοῖσι φυνεῖει

καὶ πόλεμον κρύβεται καὶ ἄλγεα δακρυόεντα·

οἷδ' εἰς ἔσθ' ἕτερος χιρὶς μεγάλοι βασιλῆος.

αὐτὸν δ' οἷχ' ὁρώω· περὶ γὰρ νέφος ἐστίριται·

πᾶσιν γὰρ θνητοῖς θνηταὶ κόραι εἰσὶν ἐν ὅσσοις

μικραί, ἐπεὶ σάρκες τε καὶ ὀστέα ἐμπερίασσι.

οὐ γὰρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,

εἰ μὴ μοιτογενής τις ἀπορρώξῃ φίλον ἄνωθεν

Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,

καὶ σφαίρης κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὡς περιτέλλει

κεκλωτερές, ἐν ἴσῳ τε κατὰ σφέτερον κνώδαλα.

πιεῖμαι δ' ἡμιχεῖ περὶ τ' ἱέρα καὶ περὶ χεῖμα.

αἰτὺς δ' αὖ μέγαν αἰτὺς ἐπ' οὐρανὸν ἐστίριται

χρυσέῳ εἰνὶ θρόνῳ, γαίῃ δ' ὑπὸ ποσσὶ βέλτερε.

χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν ὠλεαντοῖο

ἐκτετακεί, ὀρέων δὲ τρέμει βάσις ἔνδοθι θυμῷ

οἷδ' εἰς φέρειν δίνεται κρατερὸν μένος. ἔστι δὲ πάντως

αὐτὸς ἐποικράνιος καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελεῖται,

ἀρχὴν αἰτὺς ἔχον ἅμα καὶ μέσον ἰδὲ τελευτήν.

22 κεκλωτερές codd. — Ceterum cf. fr. 6, 25—28. —

27 θυμοῖ codd. —

28 πάντῃ codd.

ἄλλως οἱ θεμιτὸν σε λέγειν· τρομέω δέ τε γῆα
ἐν νόῳ· ἐξ ἰπλάτων κραίνει
καὶ τὰ ἐπὶ τοίτοις.

6.

Euseb. Praep. Evang. XIII cap. 12. p 191 Dind.: (Ὅπως
καὶ πρὸ ἱμῶν ἐξ Ἑβραίων Ἀριστόβοιλος ὁ Περικατητιλὸς ἐλ-
τῆς παρ' Ἑβραίοις φιλοσοφίας ὁμολογεῖ τοῖς Ἑλλησι ὡρμη-
σθαι. ἐλ τῶν Ἀριστοβοίλοι βασιλεῖ Πτολεμαίῳ προσπεφω-
νημένων.)

... Ἐν δὲ καὶ Ὀρφεὺς ἐν ποιήμασι τῶν κατὰ τὸν ἱερὸν λόγον
αὐτῷ λεγομένων οὕτως ἐκτίθεται περὶ τοῦ διακρατεῖσθαι θείᾳ
δυνάμει τὰ πάντα καὶ γενητὰ ὑπάρχειν, καὶ ἐκὶ πάντων εἶναι
τὸν θεόν. λέγει δ' οὕτως·

Φθέγγομαι, οἷς θέμις ἐστὶ· θίρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι
φείγοντες δικαίων θεσμοῖς, θείοιο τεθέντος
πᾶσι νόμοι· σὶ δ' ἄλλοι, φρεσγύρον ἔλγοιτε Μήνης,
Μοισαῖ· ἐξερέω γὰρ ἀληθέα, μηδέ σε τὰ πρὶν
ἐν στήθεσσι φανέντα φίλης αἰῶνος ἀμέρῃ. 5
εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τοῖτ' προσέδρειε,
ἰδύνων κραδίης νοερὸν κίτος· εἰ δ' ἐπίβαινε
ἄτραπιτοῦ, μοῦνον δ' ἐσύρα κόσμοιο τυπωτὴν
ἀθάνατον· παλαιὸς δὲ λόγος περὶ τοῦδε φαίνει.
εἰς ἐστ', αἰτοτελής, αἰτοῖ δ' ἴτο πάντα τελεῖται· 10
ἐν δ' αἰτοῖς αἰτὸς περηνίσσεται, οἷδ' ἐτις αἰτὸν
εἰσοράει ψυχῶν θνητῶν, νῦν δ' εἰσοράεται.
αἰτὸς δ' ἐξ ἀγαθῶν θνητοῖς κακὸν οἷα ἐπιτέλλει
ἀνθρώποις· αὐτῷ δὲ χάρις καὶ μῖσος ὀπηδεῖ
καὶ πόλεμος καὶ λοιμὸς ἰδ' ἄλγεα δακρυόεντα· 15
οἷδ' ἐτις ἔσθ' ἕτερος· σὶ δὲ κεν ῥέα πάντ' ἐσαθρήσας,
πρὶν κεν ἴδῃς αὐτόν· πρὶν δὴ ποτε δεῖρ' ἐπὶ γαῖαν,

82 cf. Aristobuli recensionem.

FR. 6, 2 θύασι φείγοντες θεσμούςς conl. Mullach.; θνητῶν pro δι-
καίων conl. Schenkl. — 14 δὲ χάρις] δὲ τ' ἔρις conl. Schenkl. — 16
ἐσαθρήσας Lobeck] ἐσορήσας. 17 πρὶν κεν Lobeck] αἰ' κεν. —
Lobeck πλὴν pro πρὶν voluit.

τέκνον ἐμόν, δείξω σοι, ὅπτιν' ἔκα δέρομαι αἰτοῦ
 ἶχνα καὶ χεῖρα στιβαρὴν κρατεροῦ Θεοῦ. 20
 αἰτὸν δ' οἷχ' ὁρώ· περὶ γὰρ τέκος ἐστίριται
 λεπτὸν ἐμοί, πᾶσι δὲ δέκα πτυχαὶ ἀνθρώποισιν·
 οὐ γὰρ κέν τις ἴδοι θνητῶν μερόπων κραίνοντα,
 εἰ μὴ μονογενὴς τις ἀτορρῶς φίλος ἄνωθεν
 Χαλδαίων· ἴδρις γὰρ ἔην ἄστροιο πορείης,
 καὶ σφαιρῆς κίνημ' ἀμφὶ χθόνα ὥς περιτέλλει 25
 κυλλοτερές γ' ἐν ἴσῳ, κατὰ δὲ σφέτερον κνώδαλα.
 πνεύματα δ' ἱμνοχεῖ περὶ τ' ἤερα καὶ περὶ χεῖμα
 ἰάματος· ἐκφαίνει δὲ πρὸς σέλας ἱσιγενίτου.
 αὐτὸς δὲ μέγαν αἶτις ἐπ' οὐρανὸν ἐστίριται
 χρυσέῳ ἐνὶ θρόνῳ, γαίῃ δ' ἰπὸ ποσσὶ βέβηκε, 30
 χεῖρα δὲ δεξιτερὴν ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῦ
 ἐκτέτακεν, ὁρεῖν δὲ τρέμει βάσις ἐνδοθι θυμῷ
 οὐδὲ φέρειν δύναιται κρατερόν μένος. ἔστι δὲ πάντως
 αἰτὸς ἐπορράνιος καὶ ἐπὶ χθονὶ πάντα τελειτῶ,
 ἀρχὴν αὐτὸς ἔχων ἅμα καὶ μέσον ἡδὲ τελευτήν. 35
 ὥς λόγος ἀρχαίων, ὥς ὑδογενὴς διέταξεν
 ἐλ θεόθεν γνώμησι, λαβὼν κατὰ δίπλαμα θεσμὸν.
 ἄλλως οὐ θεμιτὸν σε λέγειν· τρομέω δέ γε γῆα
 ἐν νόῳ· ἐξ ὑπάτου κραίνει περὶ πάντ' ἐν τάξει.
 ὦ τέκνον, σὺ δὲ τοῖσι νόοισι πελάζεις, γλώσσης 40
 εἰ μάλ' ἐπικραιέων· στέρνουσι δὲ ἐνθεο φήμην.

7.

Justinus Cohort. c. 15: Καὶ αἰθις ἀλλαχοῦ ποι οὕτως λέγει·
 Εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀΐδης, εἰς Ἥλιος, εἰς Μόνισος,
 εἰς Θεὸς ἐν πάντεσσι· τί σοι δίχα ταῦτ' ἀγορεύω;

21 λεπτόν Lobeck] λοιπόν. πᾶσιν Hermann] σιᾶσιν. — 29 αἶτις,
 Abel] αὐθις. — 36 ὥς Gesner] ὡς. — ὡς Gesner] ὡς. — ὑδογενὴς
 Scaliger] ὑλογενής. — 37 γνώμησι Abel] γνώμασι. — 40 γλώσσης
 Dindorf] γλώσσῃ.

IV. ΔΙΚΤΥΟΝ.¹⁾

8.

Aristot. de Gener. Anim. II 1. 613 C: Ἡ γάρ τοι ἅμα πάντα γίγνεται τὰ μύρια, οἷον καρδία πλείμων ἥπαρ ὀφθαλμός καὶ τῶν ἄλλων ἕλαστον, ἣ ἐφεξῆς, ὥσπερ ἐν τοῖς καλομένοις Ὀρφείως ἔπεν· ἐλεῖ γὰρ ὁμοίως φησὶ γίγνεσθαι τὸ ζῷον τῇ τοῦ δεικτίου πλοῦτι.

9.

Suidas s. v. Ἴππος Νισαῖος: Μεταξὺ τῆς Σορσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ κατασιγύνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσση Νῖσος καλεῖται· ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται. οἱ δὲ ἀπὸ Ἐρυθρᾶς θαλάσσης· εἶναι δὲ ξανθὰς πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδίας εἶναι τὸν τόπον Νίσαιον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησὶ λεικὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δικτίῳ²⁾ Ὀρφεὺς λέγει . . .

Ὅτι ἡ Νῖσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

V. ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ.

10.

Dio Chrysost. (Anonymus) Or. XXXVII. p. 107 R: Ἐγένετο δὲ καὶ νεῶν ἄμιλλα· καὶ Ἀργὼ ἐνίκη, καὶ μετὰ ταῦτα οὐκ ἔπλεισεν, ἀλλ' αὐτὴν ἀνέθηκεν ὁ Ἰάσων ἐνταῦθα [ἐν Κορίνθῳ] τῷ Ποσειδῶνι καὶ τὸ ἐπίγραμμα ἐπέγραψεν, ὃ λέγοισιν Ὀρφείως εἶναι·

Ἀργὼ τὸ σκάφος εἰμὶ· θεῶν δ' ἀνέθηκεν Ἰήσων,
Ἰσθμια καὶ Νεμφοῖς σιευόμενον πίεσσιν.

¹⁾ Hoc carmine fortasse cosmogonia Orphica continetur.

Fr. 9, ²⁾ Δικτίῳ Küster] δίκτυ. — Orphici verba excolebant.

Fr. 10, 1 Ἰάσων c. del.

VI. ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.¹⁾

11.

Tzetzes Prooem. ad Hes. ἐκῆ p. 18 ed. Gaisf.: Ἡσιόδου Ἔργα καὶ Ἡμέραι τὸ βιβλίον ἐπιγέγραπται ἥτοι διδασκαλία γεωργίας καὶ ἡμερῶν, καθ' ὧς δεῖ τίδε καὶ τόδε ποιεῖν. οὕτω δὲ ἐπιγέγραπται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐτέρων αἰτοῦ πεντεκαίδεκα βιβλίων Ἀσπίδος, Θεογονίας, Ἡρωογονίας, Γυναικῶν καταλόγον καὶ λοιπῶν ἀπασῶν· ἐτι δὲ καὶ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τοῦ μεγάλου Ὀρφέως Ἔργων καὶ Ἡμερῶν, ὧν Ἔργων Ὀρφέως ἥτοι τοῦ περὶ Γεωργίας οὕτως ἐστὶν ἡ ἀρχή

Εἰ δὲ γεωπονίης σε φιλομυθότου ἡμερος αἰρεῖ
καί τ' ἐπὶ χροσείης γενεῆς ἐντύνει ἔργα,
γαῖαν ἐπὶ ζείδωρον ἄγων εὐκαμπες ἄροιστοι,
ἢ γήροις ἐν κλῆμα Μεθυμναίον λελήσαι
κατθέμεναι, καὶ λαρὸν ὀπώρης εἶδαρ ἐλέσθαι 5
ἡμεῖρες σκατάνη τε λαχόμεναι ἄμφοισιν αἶαν·
αἵ τίλα δὴ τοι πάσαν ἐπιτιμίην καταλέξω,
ὅπως ἂν παιδῖα Σελιναίῃ πεπίθοιτο
ἡμπνιά σοι ἡμίτηρος ἀερσινόοιο τε Βάκχοι
δῶρ' ἀναπεμπέμεναι καὶ ἐπιχειανὸν ὄλβον ὀπάζειν. 10
καὶ τῶν μὲν Ἔργων Ὀρφέως οὕτως ἐστὶν ἡ ἀρχή.

12.

Tzetzes Chul IV 128: Ὑμνῶνται ταύτης (τῆς Ἡσιόδου) καὶ Ὀρφεὺς ἐν Γεωργίᾳ γράφων·

¹⁾ (cf. Lobeck, Aglaoph. I p. 416: „Sic concludo, unam grandiusculum opus generatum Ὀρφέως Ἔργα καὶ Ἡμέραι inscriptam due comprehendisse poemata, quorum prius Ἔργα et interdum a potiore parte Περί Γεωργίας nomenclaturam Deo veteribus sibi adiantas haberet, posterioris autem nominaretur Ἡμέραι sive Ἐφημερίδες. pleneque simile esset Ephemeridi mathematicae, qualem Iuvenalis VI 569. Plinius XXIX. 1. et Ammianus Marc. XXVIII. 4. 433 significant.“ — 1—10 H. versis etiam in Maximo carmine περί καταρχῶν extant v. 456—465. Lobeck sententiam „carmen illud quod Tzetzas Orpheo tribuit, a Maximo non compositum sed exscriptum in ditiis hoc et compilatum esse“ improbatu Ludwich.

Ἀστραίη κοῖρη δὲ πέλει πρὸς ἅπαντα φερίστη
 σπέρματα, καὶ δὲ φντοῖσιν ἐνταΐσιμος, ἐν τε βύθροισι
 βάλλειν ἔρνεα πάντα, τὰ τε δρυὸς ἄλλα λέγονται,
 οἶνας δ' ἐξαλέασθαι, ἐπεὶ σιγγέει περίαλλα
 Ἰκαρίου κοῖρη ληνοῖς καὶ ἀδεικέας οἶνας,
 μνωμένην, ὅσα λυγρὰ Λιωνίοιο ἐζητι
 Ἀλταῖοι μῆσαντο μέθῃ δεδμημένοι αἰνῇ,
 Ἰκάριον, καὶ μιν σιφυελαῖς κορίνῃσι δάϊξαν
 σφαλλόμενοι δώροισι χορομαιέος Βάκχοιο.

5

Cf. Tzetzes ad Hes. ἐκὴ 568: Καὶ οὕτως μὲν ὁ Ἡσίοδος τιχαίως
 καὶ ἀπλῶς φησιν ἄροισιν τε καὶ φντεῖν καὶ σπείρειν καὶ
 γλαδεῖν καὶ πλεῖν καὶ γαρμεῖν καὶ τὰ ὅμοια. Ὀρφεὺς δὲ μα-
 θηματικῶς πάντα παραλελείπει δρᾶν. οἶον σελήνης τρεχοίσης
 περὶ παρθένον πάντα φντεῖν πλὴν μόνων ἀμπέλων· μισεῖ
 γὰρ ἡ παρθένος τὴν ἀμπελον διὰ τὸν πατέρα Ἰκάριον. Μὲν
 Ἰδρυοχίον περιπολεῦντος μὴ πλείσσης, χαλεπὴ γὰρ τότε λίαν
 ἐστὶν ἡ θάλασσα. τοῦ αἰτοῦ Μὲν ἐν Ἰχθίσιν ἔνιος λαλὸν
 γάμοις ποιεῖν καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.

13.

Tzetzes ad Hes. ἐκὴ v. 780: Ὀρφεὺς δὲ ἐκεῖνος ὁ Ὠρέμιος
 ἐν τῷ περὶ Γεωργίας οὐ τὴν ἀπλῶς ἡμέραν τῆς σελήνης τὴν τοι-
 ᾶνδε λέγει λισιτελῇ ἢ καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν τοιῷσδε σχημα-
 τισθῇ καὶ σινιρέχῃ ζυγίοις τε καὶ τοῖς ἀστράσιν.

14. 15.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 26: Εὐρίστω γὰρ αἰτιῶν [τὸν Ὀμηροῦ]
 ἃ μὲν τινα τῶν Ὀρφείως ἐπῶν καθ' ἐλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ
 μετοχευέειν ποίησιν, ἕτερα δὲ πάλιν καθ' ἡμίσειαν παρα-

Fr. 12. 1 - 9 Hi versus etiam apud Maximium extant v. 488—496, apud quem
 v. 5 κοῖρη ἑλλνοῖς καί, v. 8 κορίναις ἐδάϊξαν editur; v. 9 χορομαιητος ἱοβάχ-
 γοι Maximi codex, χορομαιέιο Βάκχοιο Tzetzae codices; corr. Lobbeck. —
 V. 3 Tzetzes ad Lycophr. 83 ex Dodacaeteribus affert: δριῖκαρπα πᾶσαν
 ἐπώραν σημαίνει, ὡς ποῦ φησιν ἐν ταῖς δωδεκαετηρίσιν Ὀρφεὺς·

βάλλειν ἔρνεα πάντα, τὰ τε δρυὸς ἄλλα . . .

σπάσαντα· ἐσσι δ' αἶ καὶ μειαγράσαντα ἢ καὶ ἀλλήνᾳλλως μεταστρέψαντα· ὥς τὸ

Σημάζειν πυροῖς τε καὶ ἀσιάχνας κατ' ἄλωας
ἀνδρῶν λιχμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Λιμήτις
κρίνη ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας.

— — καὶ τό·

Σμίγνα δ' εἰργάζοντο μελισσάων ἀδινάων.

16.

Tzetzes ad Hes. ἐλῆ ν. 502: Τὰ δὲ ἔπη ἐλ τῶν Ὀρφέως μετεβλήθη. γησι γὰρ Ὀρφεῖς·

Πολλαὶ δ' οἰρανόθεν καὶ ἐπαρτίες ἐλ κεφαλῶν
τῆμος ἐπύρηνται γηγοῖς καὶ δένδροισιν ἄλλοις
οἷρεσί τε στοπέλοις τε καὶ ἀνθρώποις ἐριθίμοις
πιγυλίδες, καὶ ἔσονται ἀμειδέες· αἶδε γὰρ ὄντως
τρίοισιν καὶ θῆρας ἐν οἷρεσιν, οἷδ' εἰς ἀνδρῶν
προβλώσκειν μετάρων δύναιται κατὰ γῆα δαμασθεῖς
ψίχει λειγαλέρ, πάχνη δ' ὑπὸ γαῖα μέμικε.

5

17.

Tzetzes ad Lycophr. ν. 410: Λεῖβηθρα καὶ Λεῖβηθρία πόλις Μακεδονίας, ἔθεν ἦν Ὀρφεῖς, ὥς γησιν αὐτός·

νῦν δ' ἄγε μοι, λοίρη Λεῖβηθριάς ἔννεπε Μοῖσα.

18.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 26, 24 (et Chil. II 610—612): Εἰ-
ρίσσω γὰρ αὐτὸν [τὸν Ὅμηρον] αἶ μὲν τινα τῶν Ὀρφέως ἐπῶν
καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὴν αὐτοῦ μετοχετεῖσαντα ποιήσιν —

— — καὶ κατὰ μετάφρασιν, ὥς τό·

Οἷδ' ἦν Ἰφίλλοιο θοώτερος αἰδάζοιο,

Fr. 15, 1 εἰργάζοντο Mullach] εἰργάζεο.

Fr. 16, 1 ἐπάρτες codd — 3 ἀνθρώποις Heinsius] ἀνθρώπων. —
4 ἀμειδέες codd. — αἶ δέ codd. — 5 τρίοισιν Heinsius] τρίοισιν

Fr. 17. Habet hunc versum etiam Maximus v. 141, ubi συμπληρώς
corrector vocatis in margine, quam scripserunt Tzetzes ad Lycophr. 275 το, τυρ.

ὅσπερ καὶ ἀνθερίκεσσιν ἐπέτρεχεν, οἷδέ τι καρπὸν
σίνειτ' ἀΐσιρα γυῖα γέρον ἐπὶ λήιον αἶον.

19.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 33, 14: Καὶ ὁ Ὀρφεΐς·
Εἰ μὲν γὰρ στείχουσιν ἐπ' Ἀρνειοῖο θοοῖο.

20.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 28, 25: Καὶ οἱ ἐν Λιὺς ἀστέρος
μοῖρα τεχθέντες βασιλικὰς ἢ ἡγεμονικὰς κληροῦνται γενέσεις, εἰ
μὴ κακοποιὸς ἀνὴρ μαρτυρεῖ·

ἢ Φαίρων δίστιλητος ἢ Ἀργεὺς ἐργεκίδοιμος.

21.

Tzetzes Chiliad. XII 339: Τῶν δωδεκαετηρίδων δὲ ἡ καταρχὴ
τοιιάδε·

Λεῖρό νιν οὔατά μοι καθαράς ἀκοάς τε πειάσας
κέλλιθι τάξιν ἅπασαν ὅσιν τελεμήρατο δαίμων
εἴα τε μῆς νικιὸς ἡδ' ἐξ ἐνὸς ἡματος αἵτως.

22.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 127: Ὁ παλαιὸς γὰρ Ὀρφεΐς
ἀφ' οὗπερ ὁ ἐμὸς χρυσοῖς Ὀμηρος ὥς ἀνθεμοιοργὸς μέλισσαι
πολλὰ ἀνθ' ἐπὶ ἀνδρὶ ἀπεδρέψατο, ἐν ταῖς ἐαιτοῦ δωδεκαετηρίσιν
οὐ νήδιμοι φησὶν, ἀλλὰ ἡδιμον, λέγειν οὔτωσί·

Ὡδὲ γὰρ ἂν μίμνοι καθαρὸς τε καὶ ἔμπεδος οἶνος,
ἡδιμος εἰώδης τε· καλὸν δ' εἶος ἐστὶ φρεσὶν.

23.

Tzetzes ad Lycophr. v. 523: Κοίρανος γὰρ ὁ διατάκτωρ λέ-
γεται· τίραινός δὲ ὁ βιαίως μοναρχήσας· βασιλεὺς δὲ ὁ ἐννέ-

Fr. 18 etiam apud Maximum extat v. 422—424, ubi εἴα' pro ἤν Le d'w.chi,
ἀστροι pro αἶον Wakefield. Praeterea αἰγάζοιο pro αἰθάζοιο et ἀνθερί-
κοισιν pro ἀνθερίκεσσιν ibi legatur. Mallach αἶψα γίνηται pro αἰγάζοιο
καὶ θάζοιο edidit.

Fr. 19 extat etiam apud Maximum v. 466.

Fr. 20 extat etiam apud Maximum v. 268.

Fr. 22, 1 καὶ Lebeck addidit. — ἔμπεδος Koebly\ ἔμπλεος.

μως καὶ δικαίως κρατῶν. δείκνυνσι δὲ καὶ Ὀρφεὺς τὴν τοῦτων διαφοράν, οἷτως λέγων ἐν ταῖς Δωδεκαετηρίσιν·

Ἔσται δ' οὗτος ἀνὴρ ἢ κοῖρανός ἢ τέραινος,
ἢ βασιλεύς, ὃς τῆμος ἐς οὐρανὸν ἵξεται αἰκὴν.

24.

Proclus ad Hes. ἐκὴ ν. 763: Αἱ περὶ τῆς τῶν ἡμερῶν ἐκλογῆς καὶ ἀπεκλογῆς περιανέσεις ἔχουσι μὲν τὰς ἀρχὰς ἐκ τῶν παρατηρήσεων, ἄλλαι δὲ παρ' ἄλλοις ἐκράτησαν, ἐπεὶ καὶ παρ' Ὀρφεὶ τινες αὐτῶν διακρίσεις καὶ ἐν τοῖς Ἀθηναίων πατρίσις διωρίσθησαν, καὶ αἱ μὲν ἀγαθαί τινες, αἱ δὲ φαῖλαι, μέσαι δὲ τινες εἶναι. καὶ οἷχ ὕλας ἡμέρας μόνον ἐπέλαβόν τινες εὐκαιρίαν ἔχειν πρὸς καταρχὰς τινων πράξεων, ἀλλὰ καὶ μόρια τῆς ἡμέρας, οἷε μὲν τὰ ἐωθινὰ ἐπαινοῦντες, οἷε δὲ τὰ περὶ δειλὴν ὕψιν, ὅπου δὲ καὶ τοῖς μὲν θεοῖς οἰκεῖα τὰ πρὸς μεσημβρίαν εἰρῆζασιν, ἤρωσι δὲ τὰ μετὰ μεσημβρίαν. Cf. Proclus ad Hes. ἐκὴ ν. 820: Καὶ γὰρ Ὀρφεὺς εἶπε περὶ τῶν ἡμερῶν τοῦτων ἄλλας ἐπαινῶν καὶ ἄλλας ἐκβάλλων· καὶ Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν παρατήρησιν ἴδια περὶ αὐτῶν ἐδύξασαν. Tzetzes ad Hes. ἐκὴ ν. 817: (Ἡσίοδος, λέγει, αἶδε μὲν ἡμέραι ἀνίσιμοι, αἱ δὲ λοιπαὶ ἀτοφράδες· ἄλλος δ' ἄλλην αἰνεῖ. τοῦτο δὲ γίγνεται, ὅτι Ὀρφεὺς ἄλλας παραδίδωσιν ἡμέρας ἀνισίμους καὶ ἀτοφράδας, εἰέρας δὲ ὁ Μελάμπους.

25.

Tzetzes Prooem ad Hes. ἐκὴ p. 18 ed. Gaisf.: Αἱ δὲ ἡμέραι ἡτοι αἱ Ἑρήμερίδες αἰτοῖ (τοῖ Ὀρφέως) ἄρχονται οἷτως·
Παῖ' ἐδάης, Μοισαῖε θεοφραδὲς· εἰ δέ σ' ἀνέγει
Θιμὸς ἐκωνυμίας μήνης κατὰ μοῖραν ἀκοῦσαι,
ρεῖά τοι ἐξερέω· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν,
οἷην τάξιν ἔχοντα κερεῖ· μάλα γὰρ χρέος ἐστὶν
ἴδμεναι, ὥς αἷτη παρέχει κλέος ἀνιγνὶ μερόε. 5

26.

Tzetzes ad Hes. ἐκὴ ν. 763: Κατάρχεται γοῦν καὶ γίγνεται ἐποῖα τοῦτων ποίη τῶν ἔργων καθέστηκεν χρῆσιμος, εὖν δεινός

καὶ συγκεχυμένως καὶ κακοζήλως ἔτι δὲ καὶ ψευδῶς καὶ οἶχ,
ὥσπερ ὁ μέγας Ὀρφεΐς, διδασκαλικῶς τε καὶ τειραγμένως γαί
ζατ' εἰζορίνειαν καὶ τὸ πλεόν τεχνικωτέρως καὶ ἀληθῶς. ἐκεῖνος
μὲν γὰρ οὕτω φησί·

Πρῶτον μὲν πρότερον ἐνὶ ἡματι φαίνεται Ἄρης,
μήνη δ' εἰς τ' Ἄρην ἐπιτέλλεται. ἴσχεο δ' ἔργων·

τῇδε γὰρ ἐξανίσασα φύσιν δίκερων ἀναφαίνει.

αἰτὰρ ἐπὶ τὸν τρίτον ἡμᾶρ ἀτόπροθεν ἡελίοιο,

πᾶσιν ἐπιχθονίοισι φητοσπέρου αἰτίη ἀλκῆς.

5

τειράδι δ' αἰζομένη, πολιφεγγέα λαμπάδα τείνει.

καὶ καθ' ἑξῆς πέντε, ἕξ, ἐπτά, μέχρι τῆς τριακοστῆς. οὔτος δὲ
(ὁ Ἡσίοδος) τριακοστὴν λέγει ἡμέραν.

27.

Proclus ad Hes. ἐλὴ ν. 804: Εἰ δέ, ὡς φησιν Ὀρφεΐς, τῇ
αἰτῇ ἀνέϊται ἡ ἐπτακαιδεκάτη καὶ διὰ τοῦτο τῇ τε τομῇ τῆς
ἰλῆς ἅπτην οἰκεία καὶ τῇ τοῦ καρποῦ γυμνώσει τῶν περιλαρ-
πίων, ὁ Ἡσίοδος οἷα ἀμοίσως τοῖτοις τοῖς ἔργοις ἀνῆγε τὴν
ἡμέραν.

28.

Tzetzes ad Hes. ἐλὴ ν. 764: Καὶ τὴν τριακοστὴν δὲ ἡμέραν
οὔτος ἀγαθὴν λέγει, ἣν Ὀρφεΐς φαίλην πᾶσιν ἔργοις φησί, δο-
σοληνηρίαις δὲ μόραις ἐσθλήν.

29.

Proclus ad Hes. ἐλὴ ν. 767: Τὴν μὲν τριακάδα πεποιήται
ἀρχὴν (ὁ Ἡσίοδος) — μετὰ δὲ ταύτην ἀπὸ τῆς νοιμηρίας
ἀρξάμενος ἐπαιεῖ τὰς τρεῖς, τὴν ἑκτὴν οὔτως λαλῶν τὴν νοιμη-
ρίαν παρὰ τὸ ἕν, τὴν τετράδα, τὴν ἐξδόμην. — ἡ μὲν οὖν
πρώτη, ἡ καὶ ἑνὶ ῥιθμῷ, ὡς ἀρχή, θεῶν ἐστὶ· καὶ γὰρ πᾶσαν
ἀρχὴν φησι Πλάτων εἶναι θεῖαν· καὶ γενέθλιος αἴτιη καλεῖται
τοῦ μηνός. καὶ ὁ μὲν ἐν αἰτῇ παρ' Ὀρφεῖ προσαγορεύεται
μονόζερος μόσχος. ἀπλῶς μὲν γὰρ ὁ μὲν ὡς γενέσεως ἐργά-
της λέγεται βοῖς, ὡς δὲ πρῶτην ἔχων τότε τῆς οἰκείας οἰσίας
τὴν ἔλθασιν μόσχος, καὶ διὰ τὸ μοναδικὸν μονόζερος.

Cl. Joh. Protospatharius ad Hes. ἐλγ. v. 768: Ὁ δὲ μὲν παρ' Ὀρφεῖ μύσχος μονόκερως ὀνομάζεται, καὶ μύσχος μὲν ὡς προίτην ἔχων τῇ, κέα τὴν ἔλκεσιν, μονόκερως δὲ διὰ τὸ μοιαδικὸν αὐτοῖ.

VII. ΘΕΟΓΟΝΙΑ (Θεολογία).

1. Antiquissima Theogonia.¹⁾

30.

Damascius, Quaestiones de primis principiis p. 382: Ἡ δὲ παρὰ τῷ Περιπατητικῷ Εὐδήμῳ ἀναγεγραμμένη ὡς τοῦ Ὀρφέως οὔσα Θεολογία πᾶν τὸ νοητὸν ἐσιώπισεν, ὡς παντάπασιν ἄρρητον καὶ ἄγνωστον τρόπον κατὰ διέξοδόν τε καὶ ἀπαγγελίαν· ἀπὸ δὲ τῆς Νικτιὸς ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Ὀμηρος, εἰ καὶ μὴ συνεχῇ πεποιήται τὴν γενεαλογία, ἴσκησιν· οἱ γὰρ ἀποδεικτέον Εὐδήμοι λέγοντες, ὅτι (ὁ Ὀμηρος) ἀπὸ Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος ἄρχεται. φαίνεται γὰρ εἰδὼς καὶ τὴν Νίκτης μεγίστην οὕτω θεὸν ὡς καὶ τὸν Δία σέβεσθαι αὐτήν· ἄξιον γὰρ μὴ Νικτὶ θεῶν ἀποθέμια ῥέζοι (II. Ξ 261).

31.

Plato Tim. p. 40 D: Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων εἰπεῖν καὶ γινῶναι τὴν γένεσιν μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς, πεισιτέον δὲ τοῖς εἰρηκόσιν ἔμπροσθεν, ἐλγέτοισι μὲν θεῶν οὔσιν, ὡς ἔφασαν, σαφῶς δὲ πον τοῖς γε αἰετῶν προγόνους εἰδόν· — οὔτως οἶν κατ' ἐκείνους ἡμῖν ἡ γένεσις περὶ τοιούτων τῶν θεῶν ἔχεται καὶ

1) Cf. Paul Robert Schuster, De veteris Orphicae Theogoniae indole atque origine, Lipsiae, 1869 p. 79. 80. „Concludendum Orphicam Theogoniam ante medium saeculum octavi in prima fere Olympiade scriptam esse... fortasse etiam Orphicae Theogoniae scriptor inter horum antiquissimorum Atticorum poetarum recensendus est numerum“ Quae est non cumino improbabilis, tamen nimis incerta sunt. Vetusissima haec Theogonia a Platone, Aristotele (?), Eudemo lectae secundum Schusteram (p. 12 sq.) haec fuit summa: Noctem Coelus et Terra subsequuntur. Ex Coelo et Terra nascuntur Oceanus et Tethys. In Titanes procreant, quarum maximus natu fortasse Phorcas, princeps Saturnus erit. Saturni et Rheae filius Juppiter est, mox in patris locum regis successoris. A Jove tandem Iovissima deorum proles oritur. Ita quaeque gentes sese excipiunt Coeli (cum il cum Nocte abquantum vetustiore et Terra), Oceanus, Saturnus, Jovis, filium Jovis. In celebrando sexto, i. e. heroum genere totaque poeta subsistere iussit Musas.

λεχέσθω. Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ παῖδες Ὠκεανὸς τε καὶ Τηθύς
ἐγενέσθην, τοιῶν δὲ Φόρκης Κρόνος τε καὶ Ῥέα καὶ ὅσοι μετὰ
τούτων, ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Ῥέας Ζεὺς Ἥρα τε καὶ πάντες ὅσους
ἴσμεν πάντας ἀδελφοὺς λεγόμενοις αὐτῶν, ἔτι τε τοιῶν ἄλλους
ἐγγόνους.

32.

Plato Cratyl. p. 402 B: Ὡς περ αὖ Ὀμηρος Ὠκεανὸν τε
θεῶν γενεσὶν φησι καὶ μητέρα Τηθύν· οἶμαι δὲ καὶ Ἡσίοδος.
λέγει δὲ πον καὶ Ὀρφεὺς, οἷ

Ὠκεανὸς πρῶτος καλλίερρος ἔρξε γάμοιο,
ὅς ῥα κασιγνήτην ὁμομήτορα Τηθὶν ὄππειν.

33.

Plato Legg. IV 715 D: Ὁ μὲν δὴ θεός, ὥς περ καὶ ὁ πα
λαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελειτὴν καὶ μέσσα τῶν ὄντων ἀπάν
των ἔχων εἰθεὶς περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος· τῷ
δ' αἰὲ ξενέπεται Δίκη τῶν ἀπολειπομένων τοῦ θείου νόμοι τι
μωρός¹⁾. Cf. Schol. ad h. l. apud Bekkerum III 2. p. 451: Θεὸν
μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν,
ὅς ἐστιν οὗτος· Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτι
κται. Ζεὺς πύθμην γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος. καὶ ἀρχὴ
μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἴτιον, τελειτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα
δὲ ὡς ἐξ ἴσοι πᾶσι παρών, καὶ πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχει.

34.

Plato Phileb. p. 66 C: Ἐκτῇ δ' ἐν γενεῇ (φησὶν Ὀρ
φεὺς) καταπαίσατε κόσμον ἀσιδῆς. ἀτὰρ κινδυνεῖει καὶ ὁ
ἡμέτερος λόγος ἐν ἑκτῇ καταπεπαιμένος εἶναι κρίσει.

2. Theogonia ab Apollonio Rhodio servata.²⁾

35.

Apoll. Rhod. I 494—512:

ἀν δὲ καὶ Ὀρφεὺς
λαίῃ ἀνασχόμενος κίθαριν πείραζεν ἀσιδῆς.

495

¹⁾ Versus quos Plato respicit (Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτικται et τῷ δὲ Δίκη πολύποινος ἐφέσπετο πᾶσιν ἀρωγός) auctor Tl. Theogoniae Rhapsodicae recepit.

Fr. 34. γενεῇ ex Plutarcho Abel] γενεῇ.

²⁾ Et ab eodem fortasse supposita tantum Orpheo.

ρομένη καὶ Ἑλλάντικον, εἶπερ μὴ καὶ ὁ αὐτός ἐστιν οἷτως ἔχει· ἰδὼρ ἦν, γῆσιν, ἐξ ἀρχῆς καὶ ἰλίδ¹⁾, ἐξ ἧς ἐπάγη ἡ γῆ, δύο ταύτας ἀρχὰς ὑποτιθέμενος πρῶτον, ἰδὼρ καὶ γῆν· ταύτην μὲν ὡς φύσει σκεδαστήν, ἐλεῖνο δὲ ὡς ταύτης κολλητικόν τε καὶ σινετικόν, τὴν δὲ μίαν πρὸ τῶν δυοῖν ἄρρητον ἀφίησι· αὐτὸ γὰρ τὸ μηδὲ γέναι περὶ αὐτῆς ἐνδείκνυται αὐτῆς τὴν ἀτόρρητον φύσιν· τὴν δὲ τρίτην ἀρχὴν μετὰ τὰς δύο γεννηθῆναι μὲν ἐκ τούτων, ἰδαίως γῆμι καὶ γῆς, δράκοντα δὲ εἶναι κεφαλὰς ἔχοντα προσπεφυκίαις ταύρον καὶ λέοντος, ἐν μέσῳ δὲ θεοῦ πρόσωπον, ἔχειν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ὅμιον πτερὰ, ὠνομάσθαι δὲ Χρόνον ἀγῆραιον²⁾ καὶ Ἡρακλῆα τὸν αὐτόν· σινεῖναι δὲ αὐτῷ τὴν Ἀνάγκην, φύσιν οἶσαν, τὴν αὐτὴν καὶ Ἀδράστειαν ἀσώματον διωργανωμένην³⁾ ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ τῶν περάτων αὐτοῦ ἐφαπτομένην. ταύτην οἶμαι λέγεσθαι τὴν τρίτην ἀρχὴν κατὰ τὴν οὐσίαν ἐσιῶσαν, πελὴν ὅτι ἀρσενόθιλον αὐτὴν ἐπεστήσατο πρὸς ἐνδειξιν τῆς πάντων γεννητικῆς αἰτίας, καὶ ὑπολαμβάνω τὴν ἐν ταῖς ῥαυτηρδίαις θεολογίαν ἀφείσαν τὰς δύο πρώτας ἀρχὰς μετὰ τῆς μιᾶς πρὸ τῶν δυῶν τῆς τῆς σιγῆς παραδοθείσης ἀπὸ τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο ταύτης ἐνστήσασθαι τὴν ἀρχὴν, ὡς πρώτης ῥιζόν τι ἐχούσης καὶ σύμμετρον πρὸς ἀνθρώπων ἀκοάς. οὗτος γὰρ ἦν ὁ πολυτίμητος ἐν ἐκείνῃ Χρόνος ἀγῆρατος καὶ Αἰθέρος καὶ Χάος πατήρ. ἀμέλει καὶ κατὰ ταύτην (scil. Hieronymi Theogoniam in hac re non diversam ab Rhapsodiis) οὗτος ὁ δράκων γενεᾷ τὴν τριπλὴν γονίην, Αἰθέρα γῆμι νοτιερόν⁴⁾ καὶ Χάος ἄπειρον, καὶ τρίτον ἐπὶ τοῖτοις Ἐρεβος ὁμιχλῶδες τὴν δευτέραν ταύτην τριᾶδα ἀνάλογον τῇ πρώτῃ παραδίδωσι δυναμικὴν οἶσαν ὡς ἐκείνην πατριαν· διὸ καὶ τὸ τρίτον αὐτῆς Ἐρεβός ἐστιν ὁμιχλῶδες, καὶ τὸ πατριζόν τε καὶ ἄκρον αἰθῆρ οὐχ ἀπλῶς ἀλλὰ νοτιερός· τὸ δὲ μέσον αὐτόθεν χάος ἄπειρον. ἀλλὰ μὲν ἐν τοῖτοις, ὡς λέγει (Hieronymus?), ὁ Χρόνος ὧν ἐγέννησεν, τοῦ Χρόνου ποι οὔσα γέννημα καὶ αὕτη ἡ παράδοσις (scil. Hieronymi relatio).

¹⁾ sic (Creuzer pro ἔλῃ. —

²⁾ ἀγῆρατον ἰσχυρὰν ἑρμηνείαν praeterea Iacobus —

³⁾ διωργανωμένην coll. Euphr. —

γῆσι νοτιερός

⁴⁾ γῆμι νοτιερόν Hesiod. καὶ

... ὅτι καὶ ἀπὸ τούτων ἡ τρίτη πρίεισι
 ... αἴτι, ἐστὶ· τὸ ὦν, ἡ διὰς τῶν ἐν ἀντι-
 ... θελείας καὶ τῶν ἐν μέσῳ παντοίων σπερ-
 ... καὶ τρίτον ἐπὶ τοῖτοις θεὸς ἀσώματος πτε-
 ... ὧν ἔχων χριστῶς, ὃς ἐν μὲν ταῖς λαγύσαις
 ... εἶχε ταίρων κεφαλὰς, ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δρόλον-
 ... παντοδαπαῖς μορφαῖς θερίων ἰνδαλλόμενον. τοῖτον
 ... τοῖν τῆς τριάδος ὑποληπτέον, τὰ δὲ μέσα γένη τὰ
 ... καὶ τὰ δύο τὴν δίταμιν, αὐτὲ δὲ τὸ ὦν ἀρχὴν πατρι-
 ... τῆς τρίτης τριάδος· ταύτης δὲ τῆς τρίτης τριάδος τὸν τρί-
 ... καὶ ἴδε ἡ θεολογία Πρωτόγονον ἀνιμνεῖ καὶ Δία
 ... πάντων διατάκτορα καὶ ὅλον τοῦ κόσμου, διὸ καὶ
 ... λαλεῖσθαι. τοσαύτη καὶ αἴτη περὶ τῶν νοητῶν ἀρχῶν ἡ
 ... θεολογία παρίστησιν.

37.

Apud Clement. Rom. Homil. VI 4. 671: Καὶ Ὁρφεὺς
 δὲ τὸ Χάος ὧν παρελάζει, ἐν ᾧ τῶν πρώτων στοιχείων ἦν ἡ
 οὐρανός. τοῦτο Ἡσίοδος Χάος ὑποτίθει, ὅπερ Ὁρφεὺς ὦν
 λέγει γεννητὸν ἐξ ἀπείρου τῆς ἱλῆς προβεβλημένον, γεγονὸς δὲ
 οὕτω· τῆς τετραγενοῦς ἱλῆς ἐμψύχου οὔσης καὶ ὅλου ἀπείρου
 τινὸς βυθοῦ αἰεὶ ῥέοντος καὶ ἀλείτως γερομένου καὶ μυρίας ἀτε-
 λεῖς κράσεις εἰς ἄλλοις ἄλλως ἐπαναχέοντος καὶ διὰ τοῦτο
 αἰτὰς ἀναλίοντος τῇ ἀταξίᾳ καὶ κεκηνότος καὶ εἰς γέννησιν
 ζῆον δεθῆναι μὴ διταμένον, συνέβη ποιεῖ αὐτοῦ τοῦ ἀπείρου
 πελάγους ὑπὸ ἰδίας φύσεως περιωθειμένον κινήσει φυσικῇ εἰς
 τάκτως ῥιγῆναι ἀπὸ τοῦ αἰτοῦ εἰς τὸ αἰτό, ὥσπερ ἱλιγγα, καὶ
 μῖξαι τὰς οὐσίας καὶ οὕτως ἐξ ἐλάστου τῶν πάντων τὸ νοσι-
 μώτατον, ὅπερ πρὸς γέννησιν ζῆον ἐπιτιθειότατον ἦν, ὥσπερ ἐν
 χώνῃ κατὰ μέσον ῥιγῆναι τοῦ παντός καὶ ὑπὸ τῆς πάντα γεροί-
 σης ἱλιγγος χωρῆσαι εἰς βάθος καὶ τὸ περικείμενον πνεῦμα
 ἐπισπᾶσθαι καὶ ὥς εἰς γονιμώτατον σιλλιφθὲν ποιεῖν κρι-
 κὴν σίσιασιν. ὥσπερ γὰρ ἐν ὑγρῷ φιλεῖ γίνεσθαι τοιμφολίξ,
 οὕτως σφαιροειδὲς πανταχόθεν σινειλήθη κίτος. ἔπειτα ἐν ἑαυτῷ
 κινθὲν ὑπὸ τοῦ κατειληγότος θεϊδοῦς πνείματος ἀναγερόμενον
 προσέκλινεν εἰς φῶς μέγιστόν τι τοῦτο ἀποκείμενον, ὥς ἂν ἐκ

κατὰ τοῦ ἀπείρου βιβαῖ ἀτολεαυμένον ἐμπνευχον διημοίωγμα
καὶ τῇ περιφερείᾳ τῶν ὧν προσεοικὸς καὶ τῇ τάχει τῆς
κτίσεως.

38.

Apion apud Clem. Rom. Homil. VI 4. p. 672: Κρόνον
οὖν τὸν χρόνον μοι νόει, τὴν δὲ ῥέαν τὸ ῥέον τῆς ἡμέρας οὐσίας·
οὐα χρόνῳ φερομένη ἢ ἴλη ἅτασα ὥσπερ ὧν τὸν πάντα περιέ-
χοντα σφαιροειδῇ ἀπεκίχσεν οὐρανόν· ὕπερ κατ' ἀρχὰς τοῦ γονί-
μοι πλῆρες ἦν, ὡς ἂν στοιχεῖα καὶ χρώματα παντοδαπὰ ἐλτε-
ρεῖν δυνάμενον καὶ ὅμως παντοδαπὴν ἐκ μιᾶς οὐσίας τε καὶ
χρώματος ἐκὼς ἔφερε τὴν φαντασίαν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ τοῦ ταυ-
ρετήματι ἐν μὲν τοῦ ὧτος χροῖμα δολεῖ, δυνάμει δὲ μικρὰ ἔχει
ἐν αὐτῷ τοῦ μέλλοντος τελεσφορεῖσθαι χρώματα, οὔτως καὶ τὸ
ἐξ ἀπείρου ἴλης ἀπολιγθὲν ἐμπνευχον ὧν ἐκ τῆς ὑπολειμένης
καὶ αὐτὴ ρεοίσῃς ἴλης κινούμενον παντοδατὰς ἐκφαίνει τροπὰς.
ἐνδοθεν γὰρ τῆς περιφερείας ζῷόν τι ἀρρενόθιλον εἰδοποιεῖται
προτοία τοῦ ἐνόςτος ἐν αὐτῷ θεῖοι πνεύματος, ὃν Φάνητα Ὁρ-
γεῖς καλεῖ, οὐα αὐτοῦ φανέντος τὸ πᾶν ἐξ αὐτοῦ ἔλαμψε τῷ
φέγγει τοῦ διατρεπεσιᾶτοι τῶν στοιχείων πικρὸς ἐν τῷ ἡμέρῳ
τελεσφορομήτοι. καὶ οὐκ ἄπιστον, ὅτι καὶ ἐπὶ λαμπριδῶν,
δείγματις ἔνεκα, ἢ ἡρίσις ἡμῶν ὁρᾶν ὑγρὸν φῶς ἐδιωρῆσατο. τὸ μὲν
οὖν προτοοίστατον ὧν ὑποθερμανθὲν ἰ τὸ τοῦ ἔσωθεν ζῷον
ἐκγίνεται, ἔπειτα δὲ μορφωθὲν προέρχεται ὁποῖόν τι καὶ Ὁρ-
γεῖς λέγει·

Ἀρχαῖος σχισθέντος ἐπὲκ πολυχανδέος (ῥοῦ·¹)

καὶ οὕτω μεγάλη δυνάμει αὐτοῦ τοῦ προελιλιθότος φανέντος²) τὸ
μὲν ζῷον τὴν ἀρμονίαν λαμβάνει καὶ τὴν διαλόγησιν ἔσχει,
αὐτὸς δὲ ὥσπερ ἐπ' ἀγρωρείας οὐρανοῦ προλαθέξεται καὶ ἐν
ὑπορρίτοις τὸν ἀπείρου περιλάμψει αὐτῶνα. ἰ δε τοῦ νύτοις
ἐνδοθεν γόνιμος ὑπολιγθεῖσα ἴλη, ὡς ἐν πολλῷ τῷ χρόνῳ
ὑπολειμένη ἔως φισικῶς ὑποζέοισα ἢ θερμοότης τὰς πάντων
διέχρινεν οὐσίας. τὸ μὲν κατώτερον αὐτῆς πρῶτον ὥσπερ ὑπο-

¹ Αρχαῖος Dantzer, χρῆμασι (χρῆμασιον). — ἰτέκ Lohock addidit —
φύσιντος v. m. Schenk.

σιάθμη ἐκ τῶ τοῖ βύροις εἰς τὰ κάτω ἰσοκρήνηται ὁ δὲ διὰ τῆς ἑλκότητος καὶ διὰ τὸ ἐμψυθεῖς καὶ πολὺ τῆς ἐκτεταμένης αἰσῆτος πλῆθος Πλοῖτωνα προσκ' ὄρεισαν ἥδον τε καὶ τελευτῶν βασιλέα εἶναι ἀποσπινόμενοι. Ad quae Clemens haec respondet p. 163: *Μαρτυρεῖται γὰρ ἐπ' ἀκριβὲς λέγειν τὸ ἐκ τῆς ἀπείρου ἑλκότητος ἐπιτιχίαν ἀράσεως ἀποσπινθὲν ἑμψυχον ἦόν, οἱ φηγέμενος κατὰ τινος ἀκριβοῦς ἑλκότητος ἐξέθρεν Φάνης· καὶ πάντα ἑκείνα ἐπιτιμῶμαι μέχρις οἱ τὸ φηγέμενος τὴν ἀρμολογίαν ἔλαβεν ἐκ τῆς θεοῦ αἰτοῖ μελῶδους ἑλκότης καὶ τὸν λόγον τῶν ἐκ' αἰτῆς ἐκδοθέν γενομένων ἐπιτεφθαλμῶν μετὰ τῶν ἀρμολογίων ἐπιτιμῶς etc.* — Cf. Clemens Rom. Recogn. X c. 30: „Omnis sermo apud Graecos, qui de antiquitatis origine conscribitur, cum alios multos tum duos praecipuos auctores habet, Orpheum et Hesiodum. Orpheus igitur est, qui dicit primo fuisse Chaos sempiternum, immensum, ingentum, ex quo omnia facta sunt; hoc sane ipsum Chaos non tenebras dixit esse, non lucem, non humidum, non aridum, non calidum, non frigidum, sed omnia simul mista et semper unum fuisse, informe, aliquando tamen quasi ad ovi immanis modum per immensa tempora + fletum peperisse ac protulisse ex se duplicem quandam speciem, quam illi masculofeminam vocant ex contraria admixtione huiusmodi diversitatis speciem concretam; et hoc esse principium omnium, quod primum ex materia puriore processerit, quodque procedens discretionem quattuor elementorum dederit et ex duobus quae prima sunt elementis tegerit coelum, ex aliis autem terram, ex quibus iam omnia participatione sui invicem nasci dicit et gigni Haec quidem Orpheus.“ Idem X 7. 316: „Aunt ergo qui sapientiores sunt inter gentes primo omnium Chaos fuisse; hoc per multum tempus exteriores sui solidans partes fines sibi et fundum quandam fecisse tanquam in ovi immanis modum formamque collectum; intra quod multo nihilominus tempore quasi intra ovi testam fœtum vivifactumque esse animal quoddam disruptoque post haec immani illo globo processisse speciem quandam hominis duplicis formae, quam illi masculofeminam vocant. Hanc etiam Phœta nominarunt ab apparendo, quia quum apparuisset, inquam, tunc etiam lux effulsit, et ex hoc

dicant progeritiam esse substantiam, prudentiam, motum, coitum. Ex his factum Coelum et Terram; ex Coelo sex progenitos mares, quos et Titanas appellant, similiter et de Terra sex femmas, quas Titanidas vocitarunt; et sunt nomina eorum quidem, qui ex Coelo orti sunt, haec: Oceanus, Coeus, Cronos, Hyperion, Iapetus, Cronos, qui apud nos Saturnus nominatur; similiter et earum, quae e Terra ortae sunt, nomina sunt haec: Theia, Rhea, Themis, Mnemosyne, Thetis, Phoibe. Ex his omnibus qui primum fuerat e Coelo natus primam Terrae filiam accepit uxorem, secundus secundam, et ceteri similiter per ordinem; primus ergo qui primam dixerat, propter eam deductus est dorsum: secunda vero propter eum cui nupserat, ascendit sursum, et ita singuli per ordinem facientes manserunt in his qui eis nuptiali sorte obvenerant locis. Ex istorum coniunctionibus alios quoque innumeros adseruit progenitos. Sed de illis sex maribus unus, qui dicitur Saturnus, qui in coniugium acceperat Rheam, et eam responso quodam commonitus esset, quod qui ex eo nasceretur fortior ipso futurus esset regnoque eum depelleret, omnes qui ei nascerentur filios devorare instituit. Huic ergo prius nascitur filius, quem *Ἰδρυ* appellant, qui apud nos Orcus nominatur, quem devorat pater. Post hunc secundum genuit, quem Neptunum dicunt, quemque simili modo devoravit. Novissimum genuit eum quem Iovem appellant. Sed hunc mater miserans Rhea per artem devoratori subtrahit patri et primo quidem ne vagitus pueri innotesceret, Corybantες quosdam cymbala fecit ac tympana percutere, ut obstrepente sonitu vagitus non audiretur infantis.

59.

Athenagoras, Legatio pro Christianis p. 294 C: Οὐκ ἐξ ἀρχῆς, ὥς φασιν, ἦσαν οἱ θεοί, ἀλλ' οἷον γέγονεν αὐτῶν ἕκαστος, ὥς γινώσκουσι ἡμεῖς· καὶ τοῦτο τὰς αὐτοῖς συμφορῇ. Ὁμῶν μὲν γὰρ λέγοντος (II. Ξ 201. 302) Ὁκεανὸν τε θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα γένεσιν, Ὁρεῖος δέ (ὥς καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πρώτως ἐξῆναι, καὶ τὰς γενέσεις διεξῆλθε, καὶ ὅσα ἑκάστους περιέχοντα ἴτε, καὶ περὶ αὐτῶν αὐτοῖς ἀληθέστερον θεώσονται.

ὅ καὶ Ὅμηρος τὰ πολλὰ καὶ περὶ θεῶν μάλιστα λέγει καὶ αὐτοὶ τὴν πρώτην γενεὴν αὐτῶν ἐξ Ἰδαίου στυγιάτου·

Ὡκεανὸς, ὅς τερ γενέσεις πάντεσσι τέτιζται.

ἦν γὰρ Ἰδαίῳ ἀρχὴ καὶ αὐτὸν τοῖς ἰλοῖς, ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰδαίου ἱλὸς κατέστη, ἐκ δὲ ἐκατέρων ἐγεννήθη Ὡτοὶ δράκων προσκειμένην ἔχων κεφαλὴν λέοντος καὶ ἄλλην ταύρου¹⁾, διὰ μέσοι δὲ αὐτῶν θεοῦ πρόσωπον, ὄνομα Ἡρακλῆς καὶ Χρόνος. αὗτος Ἡρακλῆς ἐγέννησεν ἱπεριέγεθες ὦν, ὃ συμπεληροῦμενοι ἰνὶ βίῃ τοῦ γεγεννημένου ἐκ παραιριῆς εἰς δύο ἐρράγη, τὸ μείον κατὰ κορυφὴν αὐτοῦ οὐρανὸς εἶναι ἐτελέσθη, τὸ δὲ κατεκχθὲν γῆ· προῦλθε δὲ καὶ θεὸς Γῆ διὰ σώματος. Οὐρανὸς δὲ Γῆ, μυχθεὶς γενεῇ θηλείας μὲν Κλωθῶ, Λάχεσιν, Ἀίροισιν· ἀνδρας δὲ ἐκατόγχειρας, Κόπιον, Γίγην, Βοιάρειον· καὶ Κίχλωνας, Βρόντην καὶ Στερότην καὶ Ἀργεῖον²⁾. οἷς καὶ δίδας κατεπαριάρωσεν, ἐλπεσεῖσθαι αὐτῶν ἰπὸ τῶν παίδων τῆς ἀρχῆς μαθόν. διὸ καὶ ὀργισθεῖσα ἡ Γῆ τοὺς Τιτῶνας ἐγέννησε·

Κοίρωις δ' οὐρανίονας ἐγείνατο πότνια Γαῖα,

οἷς δὴ καὶ Τιτῶνας ἐτίλλεσσιν καλέουσι,

οἵ τε καὶ πιάσθην μέγαν Οὐρανὸν ἀστερόεστα,

40.

Etymol. Magnum p. 787, 31 s. v. Φάνης: Φάνητος·

Τὸν δὴ τοὶ πρόησις μέγαν θεόν, ὃν ὅα Φάνηται
μιλλήουσις, οὗ τοῦτος ἐν αἰθέρι φανέος ἔχειτο.

Ὅμηρος· οἷτος Ὡτος.

41.

Athenagoras. Leg. pro Christ. p. 295 C - 293 B: Ἐπει
τὰ λοιπὰ ἂν παρεγένηται τῶν ἐγγλημάτων. ἐπεὶ δὲ τοῖσι
μαὶ διατεθείκασιν αὐτῶν τὰ σώματα, τὸν μὲν Ἡρακλέα, ὅτι
θεὸς δράκων ἱλατός, τοῖς δὲ ἐκατόγχειρας εἰπόντες· καὶ τὴν
Θιγαίρα τοῦ Διός, ἦν ἐκ τῆς μητρὸς Ῥίας ἢ Ἀμήτρος
αὐτῆς ἐκαιοποιήσαιο, δύο μὲν κατὰ φύσιν εἶτεν ἔχειν ὅφθαλ
μοῖς καὶ ἐπὶ τῷ μαιώματι δύο καὶ προτομήν κατὰ τὸ ὁμοιω
τῷ τραχίλοι μέγος, ἔχειν δὲ καὶ κέρατα· διὸ καὶ τὴν Ῥίαν

¹⁾ καὶ ἄλλην ταύρον Ζωὴν ὁλοκρίτ.

²⁾ Legendum Ἄργεον. —

²⁾ κατὰ τὴν ἀρχαίαν Μ. Δ. 1] κατέουσι.

45.

Clementis Alex. Strom. VI. p. 266: "Ἐν τε τῇ θεωρίᾳ καὶ
τῇ πράξει Ὁρθοῦ πεποιθῆται."

Κεῖν' ἀροῦσθ' ἡμέρας κατὰν αἵχ' ἑτα, λὰδ δέ μοι ἕπρος
ῥοι παιδαμάτωρ·

ταῦτα δὲ Ὀμηροῦ ἐπὶ τοῦ Κίχλωντος (Od. IX 372) μετέθηκεν.

46

Pseudo-Aristot. de mundo c. 7 p. 401 a: Θιγάμιός τε καὶ χιθόνες, πάσης ἐπιώρυκος ὄν γένεώς τε καὶ τέχης ἅτε πάντων αὐτὸς αἴτιος ὢν· διὸ καὶ ἐν τοῖς Ὀρχημοῖς οὐ χαλῶς λέγεται·

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ἴσταιος ἀργυρόραιος·

Ζεὺς μεγάλ', Ζεὺς μέσσω· Διὸς δ' ἐκ πάντα τίτταιται·

Ζεὺς πῖθ' ἔμην γαίης τε καὶ οὐρανόθεν ἀστερόεντος·

Ζεὺς ἀσπὶν γέμετο, Ζεὺς ἄνθρωπος ἐπλετο νόμῳ·

Ζεὺς πάντων, Ζεὺς ἀκαμάτοι πρὸς ἑαυτῷ·

Ζεὺς πάντα ῥέζα, Ζεὺς ἥλιος ἰδὲ σελήνη·

Ζεὺς βασιλεὺς, Ζεὺς ἀρχὸς ἀπάντων ἀργιέτατος·

πάντας γὰρ τρέφει αὐτὴς χάρις ἐς πολυγηθίς

ἐν ἱερῷ καρδίᾳ ἀναισχυντο μέμμερα θεῶν.

17.

Athenagoras, Leg. pro Christ. p. 309 A: Χρὶς δ' αἰτοῖς, καὶ τοῖς ἐπ' αὐτοῖς καὶ ἀδελφοῖς μὴ γινώσκειν κρίνειν ἔμελλον, ἢ τὸν Ἰῶν μεμισνημένα, ἐκ μητρὸς μὲν Ἰῶν, θνητοῦ δὲ Κόρης τελευτοποιημένον, γιναι δ' ἰδίᾳ ἀδελφῇ, χορῶμενον· ἢ τὸν τοῖον ποιητὴν Ὀρφέα, οὗ καὶ ἀνέστιον ἔπερ τὸν θεόντιν καὶ μαγοῖν ἐποίησε τὸν Ἰῶν. Cf. Tatianus Oratio adv. Graecos cap. 251: Ζεὺς θνητοῖς συγγένεια καὶ ἡ θνητότης ἀπ' αἰτοῦ τῶν πατριῶν καὶ ἑλπίσιν καὶ ἀδελφῶν ὁμοσυνῶς καὶ Ὀρφεὺς θεῶν δ' ἐπίθεσθε μέγιστα λόγον.

4. Ἡ ἐν ταῖς ῥαψωδίαις Θεογονία.¹⁾

48.

Damascius Quaest. de primis principiis p. 380: Ἐν μὲν τοίνυν ταῖς γενομέναις ταύταις ῥαψωδίαις Ὀρμητικαῖς Θεολογία δὲ τίς ἐστιν ἢ περὶ τὸ νοητόν, ἣ καὶ οἱ φιλόσοφοι διεκρινεῖσι σιν, ἀπὸ μὲν τῆς μιᾶς τῶν ἕλων ἀρχῆς τὸν χρόνον τιθέντες, ἀπὸ δὲ τοῦ δυοῖν αἰθέρα καὶ χάος, ἀπὸ δὲ τοῦ ἑνὸς ἀπλῶς τὸ ἑὸν ἀπολογιζόμενοι καὶ τριτάτῃ ταύτην πρώτην ποιοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν τελεῖν ἦτοι τὸ ποιοῦμενοι καὶ τὸ κῆρον ὅν τὸν θεὸν ἢ τὴν ἀργῆτα χιτῶνα ἢ τὴν νεφέλην, ὅτι ἐκ τούτων ἐκθρόσκει ὁ Φάνης· ἄλλοτε γὰρ ἄλλα περὶ τοῦ μέσου φιλοσοφεῖσι· τοῦτο μὲν ἵπποκρίων ἂν ἦ, ὡς τὸν νοῦν, ὡς δὲ πατέρα καὶ δῖναμιν, ἄλλα τινα προσεπιννοῦντες οἰδὲν τῷ Ὀρμητῇ προσήκοντα. εἰς δὲ τὴν τρίτην τὸν Πῆκτιν ὡς νοῦν, τὸν Ὁριζεπαῖον ὡς δῖναμιν, τὸν Φάνητα ὡς πατέρα.²⁾ — (Post descriptionem Theogoniae κατὰ τὸν Ἱερώνιμον καὶ Ἑλλάνικον p. 381:) Καὶ ἵποκριμάντω τὴν ἐν ταῖς ῥαψωδίαις Θεολογίαν ἀφείσαν τὰς δύο πρώτας ἀρχὰς [in Hieronymi et Hellanic Theogonia obvia] μετὰ τῆς μιᾶς πρὸ τῶν δυοῖν τῆς τῇ σιγῇ παραδοθείσης ἀπὸ τῆς τρίτης μετὰ τὰς δύο ταύτης ἐσιτήσασθαι τὴν ἀρχὴν ὡς πρώτης ῥητόν τι ἐχούσης καὶ σήμετρον πρὸς ἀνθρώπων ἀγασ. οὔτος γὰρ ἦν ὁ πολιέμητος ἐν εἰρήνῃ Χρόνος ἀγῆραιος καὶ Αἰθέρος καὶ Χάος πατήρ. ἀμέλει καὶ κατὰ ταύτην οὔτος ὁ δράκων γενεᾷ τὴν τριπλὴν γοιήν, Αἰθέρα γημὶ νοτερὸν³⁾ καὶ Χάος ἄπειροι καὶ Ἐρεβος ὀμιχλῶδες — ἄλλὰ μὲν ἐν τοίοις, ὡς λέγει (Hieronymus?), ὁ Χρόνος ὅν ἐγέννησεν, τοῦ Χρόνου ποιοῦσα γέννημα καὶ αἴτις ἢ παρὰ δοσις (scil. Hieronymi relatio), καὶ ἐν τοίοις τιμώμενοι, οὗ καὶ ἀπὸ τούτων ἢ τρίτῃ πρόεισι νοητὴν τριάδα. τίς οὖν αἴτις ἐστὶ τὸ ὅν, ἢ διὰς τῶν ἐν αὐτῇ γίσκεν ἄρρετος καὶ θηλείας, καὶ τῶν ἐν μέσῳ παντοίῳ σπερματίων τὸ πλῆθος· καὶ τρεῖς οὗτοι

¹⁾ „Cursus subditivum quod mox ante saeculo p. Chr. n. scriptum est, prorsum inter Platonicam et harum rerum exarabissimos nactus est.“ Schlegel p. 35.

²⁾ Schlegel p. 35 τὴν δὲ τρ. τὸν Μ. τὸν Ὁρ. ὡς δῖναμιν. — ³⁾ γημὶ νοτερὸν L. Beck p. 10 γημὶ νοτερὸν

τοῖτοις θεῶς ἀσώματος¹⁾ περιγὰς ἐπὶ τῷ ὅμῳ ἔχει χρῆσας,
ὡς ἐν μὲν ταῖς λαγύσαι προσπερικτείας εἶχε ταίρων λεφαλάς,
ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς δρύλοντα πελώριον παντοδαπαῖς μορφαῖς
θηρίων ἰνδαλλόμενον. τοῖτον μὲν οἶν ὡς τοῖν τῆς τριάδος ἱπο-
ληπτέον, τὰ δὲ μέσα γένη τὰ τε πολλὰ καὶ τὰ δύο τὴν δίτα-
μιν, αὐτὸ δὲ τὸ ἑὸν ἀρχὴν πατριζὴν τῆς τρίτης τριάδος· καί τις
δὲ τῆς τρίτης τριάδος τὸν τρίτον θεὸν καὶ ἴδε ἡ θεολογία Πρω-
τόγονοι ἀνιμιῖ καὶ Λίνα καλεῖ πάντων διατάκτορα καὶ
ὅλου τοῦ κόσμου, διὸ καὶ Πᾶνα καλεῖσθαι. τοσαύτη καὶ αὕτη
περὶ τῶν νοητῶν ἀρχῶν ἡ γενεαλογία παρίστησιν.

49.

Joannes Malala, Chronographiae Lib. IV p. 72. 73: Μετὰ δὲ
βραχὶ ἐγγύσατο τοῦ Ἰσραὴλ Γεδειών. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ χρόνῳ ἦν
Ὀρφεύς, ὅστις ἐξέθετο θεογονίαν καὶ κόσμον κτίειν καὶ ἀνθρώ-
πων πλαστοποιεῖν, εἰρηκὼς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ σιντάγματος αὐτοῦ,
ὅτι ἐλ τῆς ἰδίας αὐτοῦ ἐπιθυμίας οὐκ ἐξέθειό τί τιε περὶ
θεοῦ ἢ τῆς κοσμητικῆς τέσεως, ἀλλ' εἶπεν ὅτι αἰχσαμένον διὰ
ἰδίας αὐτοῦ εἰχῆς μαθεῖν παρὰ τοῦ Φοῖβου Τιταῖος ἡλίου τὴν
θεογονίαν καὶ τὴν τοῦ κόσμου κτίσιν καὶ τίς ἐποιήσει αὐτῇ.
ἐμφέρεται γὰρ ἐν τῇ αὐτοῦ ἐλθέσει διὰ ποιητικῶν στίχων οἷτως·

ὦ ἄνα, Λητοῖς υἱ', ἐλαττόν, Φοῖβε, κραταίε,
πανδεγέες, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αἰάσσων,
Ἥλιε, χρυσέησι ἀειρόμειε περιγέσσι,
δωδεκάτην δὲ τίνδε παρὰ σεο ἔλλιον ἱμεῖν·
σεῖ φασμένοι, σὲ δὲ γ' αὐτόν, ἐλαττόν, μάρτυρα θεῖον. 5

¶ Malalae paraphrasim: ὦ δέσποτα, ἡμέρας τίε, ὅ τὰ πάντα
τέρροθεν ταῖς ἀλιτοῖ σοι τοξεύων, ἀρίαντε καὶ δριαιέ, ὅ τὰ
πάντα ἐπιβλέπων, θνητῶν καὶ ἀθανάτων βασιλείῃ, Ἥλιε τι-
μίαις εἰς τὸν ἄερα ἰνυόμενε πέριξι· δωδεκάτην δὲ ταύτην
παρὰ σοῦ ἔλῃσαι θεῖαι φασί, σοῦ εἰρηκότως μοι, σὲ δ' αὐτὸν
τὸν ἀπὸ μαζοῦθαι λήμνοντα μάρτυρα τίθημι.

¹⁾ ἀσώματος, voss. Lobbeck

1 γ 49, 3 χρυσέησιν Abc.] χρυσέαισιν (χρησθσα Tzetzis). 1 π.

αὐ σεο Bentley παρὰ σεῖο 5 σεῖο φασμένοι σὲ δὲ αὐτόν voss. 1 γ

1 π 165 θεῖον Πρωτόγονοι θεῖον.

50.

Proclus in Plat. Crat. p. 64 Boiss.: Ἀναλογεῖ γὰρ αὐτῇ, καὶ αὐτῶν πάντων αἰτία ὁ Χρόνος) μόνον, ὥς καὶ Ὀρφεὺς τὴν πρῶτην πάντων αἰτίαν Χρόνον καλεῖ ὁμοιότητος σχεδὸν τῷ Χρόνῳ· αἱ δὲ θεοπαράδοιοι φῆσαι τὴν θεότητα καὶ τὴν τῷ Ἄττι χαρὰ μαρτύρῳσι λέγειναι ἅπασι ἐκείνῳ· τὸ γὰρ ἅπασι τῷ ἐν οὐρανῷ. Idem in Plat. Tim. I 86 B: Οἱ δὲ γε θεολόγοι — — Χρόνον τὸ πρῶτον ἐκτενέμασαν, ὥς δέοντος, ἵπτοι γένεσις ἐστίν, ἐκείνῳ προσηύδαται τὸν χρόνον, καὶ ὅτι ἡ γένεσις καὶ δι' αὐτοῦ. Idem in Plat. Theol. I 28, ὅδε: τοῖς μὲν γὰρ Ὀρφεῖσι καὶ διὰ τοῦτο τὸ πρῶτιστον αἶτιον χρόνος προσεῖρηται. Idem in Plat. Parm. I. VII 130: Μὴ ποτε οἷον, φαίη ἄν τις, χρόνοι μὲν οὐδαμῶς ἐσσι μετέχοντα τὸ ἐν, χρόνος δὲ ἐστὶν αὐτό· καὶ γὰρ οἱ Πιθαγόρειοι καὶ οἱ αὐτοὶ προσηγόρευον, καὶ Ὀρφεὺς χρόνον ἀποκαλεῖ τὸ πρῶτιστον.

Χρόνος δὲ ἐν τῷ Ὀρφέως ὀνομάζεται κατὰ δὴ τινα θαιμιστὴν ἀναλογίαν· γενέσεις γὰρ ὁ θεολόγος τῶν ἀγεννῶν μιστιζὰς παραδοίς, καὶ τὸ αἶτιον τῆς ἐκφάνσεως τῶν θείων Χρόνον συμβολικῶς ὀνόμασεν· ὅπου γὰρ γένεσις, ἐκεῖ καὶ χρόνος. Idem in Plat. Crat. p. 71 Boiss.: Οἱ ὁ μὲν Ὀρφεὺς πολλὰ τῆς τοῦ αἵθερος ἐξουσίας ἀποδέλναι καὶ πάντα τὰ πρὸ τοῦ Οὐρανοῦ μέχρι τῆς πρῶτης αἰτίας ὀνόμασι ἐδίδλυσεν· καὶ αὐτὸ τὸ ἄρρητον καὶ τῶν νοητῶν ἐνάδων ἐκτενέως Χρόνον προσεῖρηται· εἴθ' ὅτι πάσης γενέσεως αἶτιον προπάργων, εἴθ' ὅτι τὰ ὄντα ὄντα γινώμενα παραδοίς, ἵνα τὴν τάξιν ἐνδείξῃται αὐτῷ καὶ τὴν τοῦ ἐλαττοτέρου πρὸς τὰ μεγαλύτερα ὑπεροχὴν, ἵνα ἡ τοῦτο τὸ καὶ χρόνος τῷ καὶ αἰτίαν, ὥστε ἡ γένεσις τῇ τεταραμένῃ προσδοκῇ, ὃ δὲ γε Πλάτων καὶ σιγῇ πολλὰ σέβει, καὶ τὸ πρῶτον αἶτιον οὐκ ὀνόμασεν, ἀλλ' ὅτι μὲν τὸ μετ' ἐκεῖνο αὐτὸ ἄλλοι προσηύδα, διότι διὰ τοῦ ἔτι μὲν πρῶτιστον Νάος ἐγένετο. Damascius Quaest. de pr. princ. I 198: καὶ δὲ ὁ θεὸς Ὀρφεὺς καὶ πολλοὺς θεοὺς ἐγίστησιν αὐτὸ τοῦ Χρόνου μέχρι τοῦ προπαργῶντος Πάντος.

51.

Simplicius in Aristotelis librum I de Coelo p. 132 ed. Karsten: Καὶ γὰρ περὶ μὲν τὸ γεωμετρεῖν τὸν κόσμον τὰς ἀστρονομικὰς φησι τοῖς τε θεολογοῖς καὶ τοῖς φυσικοῖς· καὶ

δε γερμέναι λεγέτωσι αὐτοὶ οἱ μὲν αἰδίων λεγοῖσιν ὥς Ὀρφεὺς καὶ Ἡσιόδος καὶ μὲν αὖτις ὁ Πλάτων, ὥς φησιν Ἀλέξανδρος. Idem in Aristotelis de Coelo locum L. III c. I. (εἰσὶ γὰρ υἱες, οἱ ποιοῦν οὐδὲν ἀγέννητον εἶναι τῇ πραγμασίᾳ, ἀλλὰ πάντα γίγνεσθαι, γιγνόμενα δὲ τὰ μὲν ἄφθαρτα διαμένειν, τὰ δὲ πάλιν φθειρομένη, μάλιστα μὲν οἱ περὶ Ἡσιόδον εἶπε καὶ τῇ ἄλλῃ οἱ πρῶτοι φυσιολογίσαντες p. 251 ed. Karsten: τῶν δὲ ἄλλων τοῖς πρῶτοις φυσιολογίσαντας τοῖς περὶ Ὀρφέα καὶ Μοισαῖον λέγειν εἰζὼς, αὐτοὺς πλὴν τοῦ πρῶτου πάντα γιγνέσθαι λέγοισιν.

52.

Simplicius in L. IV Aristotelis Anscult. p. 528 ed. Diels: *Ἀγλῶ δὲ* (Chaos Hesiodium) οἱ χάραν ἀλλὰ τὴν ἀπειροειδῆ καὶ τετελειωμένην τῶν θεῶν αἰτία, ἣν Ὀρφεὺς χάσμα πελώριον ἐκάλεσε μετὰ γὰρ τὴν μίαν τῶν πάντων ἀρχήν, ἣν Ὀρφεὺς Χρόνος ἀνιμαῖ ὥς μέτρον οἶσαν τῆς μεθιζῆς τῶν θεῶν γενέσεως, αἰθέρα καὶ τὸ πελώριον χάσμα προελθεῖν φησι, τὸν δὲ τῆς περαιοειδούς τρωόδοι τῶν θεῶν αἴτιον, τὸ δὲ τῆς ἀπειροειδοῦς, καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ.

Θηδέ τι τεῖρον ἱπῆρ, οὐ πειθμῆρ, οὐδέ τις ἔδρη.¹⁾

Cf. Proclus in Plat. Tim. I 54 D: Ἀλλ' ἐπεὶ καὶ μετὰ τὴν αἰὲν αἰτίαν ἢ διὰς τῶν ἀρχῶν ἀνεγάρη καὶ ἐν ταύταις ἢ μονὰς χρείττον τῆς διαόδου, ἢ εἰ βούλοιο λέγειν Ὀρφικῶς, ὁ Αἰθέρ τοῦ Χάους γίγ. — Idem II 117 C: Ὡς περ γὰρ ὁ Πλάτων διττὰς ἀρχὰς αἰτίας ἀπὸ τοῦ ἐνός, τὸ πέρας καὶ τὴν ἀπειρίαν, αἷτι δὲ καὶ ὁ θεολόγος ἀπὸ τοῦ Χρόνου τὴν τε Αἰθέρα καὶ τὸ Χάος ἐπέστησε, τοῦ καὶ παταχοῦ πέρας αἷτιον τὸν Αἰθέρα, τῆς δὲ ἀπειρίας τὸ Χάος, καὶ ἀπὸ ταύτων τῇ διοὶν ἀρχῇ τοῖς τε θείαις γενεῇ διαλέσμοις καὶ τοῖς ἐμφανεῖς, ἀπὸ μὲν τῆς χρείττετος πᾶν τὸ μόνιμον καὶ ταῖς τοῖν καὶ μετρητικῶν καὶ σιμεντικῶν, ἀπὸ δὲ τῆς λοιπῆς πᾶσαι τὴν κινητικὴν καὶ ἰτεροποιον καὶ ἀνελκυστικὴν πρὸς καὶ τὴν ἑστ' ἄλλων ὀριζομένην καὶ τὴν ἑστ' ἄλλων συνεχομένην φέσιν καὶ τελευτήσαν τὴν ἐσχάτην ἀπειρίαν, ἀφ' ἧς καὶ ἡ ἑλκυστική, διὸ καὶ ἀπομοιῶς ἐνομήσεται πρὸς ἐαυτήν. γίγνισμα μὲν γὰρ ἐστίν, ὥς χώρα

¹⁾ ἢ ἔρηρ, abet Proclus. — Ἀλφ. Σ. 1.

τῶν εἰδῶν καὶ τῶν, οἷτε δὲ πέρας οἷτε λιθμῇ οἷτε
 ἔδρα περὶ αὐτὴν εἶσιν, ὥς ἄπειρον καὶ ἄστειον καὶ ἄριστον
 οἶσαν. ἄξιχῆς δὲ αὐτὸ σκότιος καὶ αὐτὴ ὥς ἀνείδειον λαχῶσα
 τὴν γήσιν ὀνομάζοιτο αὐτὴ· ὥστε καὶ Ὀρφεὺς κατὰ τοῦτον τοῦ
 λόγον ἀπὸ τῆς πρωτίστης τῶν νοητῶν ἐποσειώσεως παράγει τὴν
 ἱλὴν. ἐπεὶ γὰρ τὸ ἄξιχῆς σκότιος καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ ταῦτα μὴ
 λρεπιτόνως τῶν ἐφεξῆς, τῇ δὲ ἱλὴ τὸ ἀλαμπές δι' εἰδειαν καὶ τὸ
 ἄπειρον οὐ κατὰ δυνάμειος περιουσίαν, ἀλλὰ καὶ ἔλλειψιν.

Proclus in Plat. Parmen. VII. p. 168: Ἀδιακρίτως πάντων ἔντοι
 κατὰ σκολιέσσαν ὁμίχλην γήσιν ὁ θεολόγος. — Proclus in
 Plat. Parmen. VI p. 102: Ἦν γὰρ ταύτης αἰτίας ἅμα παρῶσα
 ἐν ὁ θεός, πέρας καὶ ἄπειρον· ἢ ἐπεὶ βούλει λέγειν ἡμῶς Ὀρ-
 φικῶς, Αἰθέρα καὶ Χάος. τὸ μὲν γὰρ ἄπειρον χάος ἐστὶν ὡς
 χωρητικὸν πάσης δυνάμειος καὶ πάσης ἀπειρίας καὶ ὡς περι-
 ληπτικὸν τῶν ἄλλων καὶ οἷον τῶν ἀπείρων τὸ ἀπειρότατον·
 τὸ δὲ πέρας, ὁ αἰθήρ, εἶτι καὶ οἷτως ὁ αἰθήρ τὰ πάντα περι-
 τοῖ καὶ μετρεῖ. Syrianus in Arist. Metaph. I p. 85⁹ b: Μετὰ μὲν
 αὐτῶν προσειπὼν ὥσπερ ὁ Ὀρφεὺς τὸ χάος καὶ μετὰ χάσμα
 πελώριον ἐνθα καὶ ἐνθα¹), καὶ ὁ Πυθαγόρας ἀόριστον τὴν
 διάδα. Idem p. 842 a: Ἀλλὰ καὶ μίαν λέγειται εἶναι τὴν
 πάντων ἀρχὴν καὶ θεὸν αὐτὴν ἢ τὰγαθὴν ἢ ἐν προσαρροείσμεν,
 καὶ δῖον, πέρας καὶ ἀπειρίαν, ὥς ἐν Φιλίβη Πλάτων καὶ μετὰ
 αὐτοῦ Φιλίλαος, αὐτὰς ὀνομάζουσιν, ἢ μονάδα καὶ διάδα, ὡς εἰ-
 ρασμένοι τῶν Πυθαγορείων, ἢ Αἰθέρα καὶ Χάος, ὡς Ὀρφεὺς,
 ἢ πρατῖα καὶ δριάδα, ὡς αὐτὸς ὁ Πυθαγόρας ἐν τῷ ἑκστῷ λόγῳ.

Damascius Quaest. de primis princ. p. 133: Φέρε οἶν ἰδεῖν, τί
 καὶ περὶ ταύτης διαλεχθῶμεν· ἀρα γὰρ ὡς ἅπαντες ἐλίζον τι καὶ
 φιλοσόφοι καὶ ἐπὶ τῶν θεολόγων εἶσι μετὰ τὴν μίαν ἡμισμένην
 ἀρχὴν διάδα τίθεσθαι δοκοῦσιν, οἷτω καὶ ἡμῖν θεῶν ἀκριβολο-
 γημένοις, ὡς εἴναι πειρώμεθα ἀκριβολογεῖσθαι; καὶ τί γὰρ ὁρῶ-
 σαι, τίς ἐν· τί μὲν ἔδει μετὰ τὸ ἐν προελθεῖν ἢ τὰ δῖον; καὶ
 μετὰ τὴν μονάδα τὴν δριάδα καὶ οἷτω γε τὸν λοιπὸν ἀριθμὸν
 προελθεῖν. οἷτω γοῖν Ὀρφεὺς μὲν Αἰθέρα καὶ Χάος μετὰ τὸν
 χρόνον παράγει· εἰ δὲ θεοὶ μετὰ τὸν εἶνα θεὸν καί τερα-
¹ ἢ θεὸς α. μ. γ. π. ἔ. κ. ἔ. καὶ, Idem.

αι, οὗς διάδα μόνον ἐλθαίνουσι καὶ πᾶσαι ὁμοῖ τι αἱ θεολογίαι
ταύτην ποιῶσαι παραδέδονται. Pseudo-Apuleius de orthogr.
p. 137 ed. Mai: Orpheus, Linus et Hesiodus deos ex chaos ab initio
erupisse dixerunt. Joannes Malala. Chronogr. lib. IV p. 73. 74.
Suidas s. v. Ὀρφεύς. Cedrenus I p. 57 et 84: Καὶ ἄλλοις
δὲ πολλοῖς περὶ τοῦτον εἶπε σίχως ὁ αὐτὸς Ὀρφεύς. ἔγραψε
δὲ ὡς ἐκ τῶν προειρημένων σίχων ποιητικῶν ἐξέθετο· καὶ οἷον
ἐπεδοχεῖο ἐντάζει τὸ πλῆθος τῶν σίχων ἐν τῇ συγγραμῇ ταύτῃ.
ἔστι δὲ ἅπερ ἐξέθετο Ὀρφεύς ταῦτα, ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη
τῷ Χρόνῳ ὁ Αἰθήρ ἐπὶ τοῦ θεοῦ δημιουργηθεὶς καὶ ἐντεῖθεν
καλεῖται τοῦ Αἰθέρος ἦν Χάος, καὶ Νῆξ ζοφερά πάντα κατεῖχε
καὶ ἐλάλητε τὰ ἐπὶ τὸν αἰθέρα, σημαίνων τὴν νύκτα προ-
τεῖν, εἰρηλὼς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐλθέσει ἀλατάληττον τινα καὶ
πάντων ὑπερίστατον εἶναι καὶ προγενέστερον δὲ καὶ δημιουργὸν
ἀπάντων καὶ τοῦ Αἰθέρος αὐτοῦ καὶ τῆς Νυκτὸς καὶ πάσης τῆς
ἐπὶ τὸν αἰθέρα οὔσης καὶ καλιπτομένης γείσεως, τὴν δὲ γῆν
εἶπεν ἐπὶ τοῦ σκότους ἀόρατον οὔσαν.

53.

Damasc. Quaest. de primis princ. p. 147: Καὶ γὰρ Ὀρφεύς·
ἔπειτα δ' εἰεῖξε μέγας Χρόνος¹⁾ αἰθέρι δῖον
θεὸν ἀργίφρον.

τὸ γὰρ εἰεῖξε διηλοῖ τὸ τεχνητὸν ἀλλ' οἷον γέννημα.

11. Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaenom. p. 76: Τὴν δὲ
τάξιν, ἣν δεδύκαται τῷ σμαιοῦναι, οἱ Ὀρφεῖς λέγουσι πα-
ρατελησθῆναι εἶναι τοῖς ὄφουσιν. ὃν γὰρ ἔχει λόγον τὸ λεπτερον ἐν
τῇ οὐρῇ, τοῦτον ἔχει ἐν τῇ κατὰ τὸν οὐρανόν· καὶ ὡς ἐξίρ-
ηται τοῦ οὐρανοῦ καλλοιεργῶς ὁ αἰθήρ, οὕτως τοῦ λεπτεροῦ ὁ
οὐρανός. Idem p. 77: Σχῆμα δὲ κόσμον οἱ μὲν κωνοειδές, οἱ
δὲ κύβειδός· ἥς δόξης ἔχονται οἱ τὰ Ὀρφεῖς μιστήρια τε
λοῦντες. Proclus in Plat. Tim. II 130: Ἦν δὲ τὸ οὐρὸν ἐμείνο
τοῦ τε αἰθέρος ἔργον καὶ τοῦ χάους, ὧν ὁ μὲν κατὰ τὸ πέραν
ἰδοῖται τῶν νοητῶν, τὸ δὲ κατὰ τὸ ἄπειρον, ὁ μὲν γὰρ ἔστι
οὐρανός, τῶν κατὰ τὴν γῆν, τῇ δὲ οἱδὲ τέλει θ' ἰετῇ. εἰ οἶν τὸ
πρῶτον πέρατος καὶ ἀτελείας τὸ πρότερον ἔστιν ὅτι, εἴη ἂν ταῦ-

¹⁾ Χρόνος Iohann. Bekk. χρόνος.

τὸν ἰὸ τε Πλάτωνος ἐν καὶ τὸ Ὀρμηζὸν οὖν· εἰ δὲ ἐκ τούτου
ὁ Φάνης, καὶ τὸ αὐτόζῳρον τειταγμένως, δεῖ διελθεῖν καὶ τὸν
αἰθέρα παρὰ τῷ Ὀρμηεῖ μέσον ἵστα τοῦ αὐτόζῳρου παρὰ Πλάτωνα
καὶ τοῦ ἔντος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐν ἄλλοις· εἴν δὲ τὰ μετὰ τὸν
Φάνητος, εἰ οὖν ἐστὶ τὸ αὐτόζῳρον τραπέστερα τοιγάρ καὶ
τελειότεν.

54.

Proclus in Plat. Tim. III 160 D: Καὶ γὰρ τῷ παιτὶ τὸ
φαινομένον ὑπερβαίνει — τοιοῦτον οὖν τὸ σχῆμα ἐκ τούτου ἐστὶ το
κόσμου, φανέν μὲν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοίτῳ διακόσμῳ· τὸ γὰρ
ἀπειρέσιον κατὰ μέλλον ἀντίτως ἐφορεῖτο καὶ ἰσχυρῶς
ἐφίετο τῇ ἐξίτι· ἐναρτέστερον δὲ ἐφθέρη καὶ ἐν τῷ παντί
ἐφίετο· τὸ γὰρ

Ὀρμηεῖ δ' αὖτ' ἀπὸ μέλλον ἀντίτως ἐφίετο
μετὰ ταύτης ἐφίετο τῷ θεολόγῳ τῇ θεογονίᾳ de Sole.

55.

Proclus in Plat. Cratyl. p. 79: Ὁ δ' Ὀρμηεὺς μετὰ τοῦ κοί
τῳ διακόσμῳ τῶν θεῶν οὕτως ἐφίετο·

το δ' ἀπειρέσιον κατὰ μέλλον
ἀντίτως ἐφορεῖτο.

56.

Joannes Malala, Chronogr. lib. IV, p. 74, Syncellus et Cedrenus
Ἐγραψε δὲ οὗτος ἡμεῖς τὸν αἰθέρα ἐφίετο τῇ γῇ καὶ
τῶσαν τῇ κτίσει, εἰπὼν ἐλεῖνο εἶναι τὸ φῶς τὸ ῥιζὸν τὸ
αἰθέρα τὸ προειρημένον τὸν ἰπέρτατον πύτων· οἱ οὖν οὖν
αὐτὸς Ὀρμηεὺς ἀποκρίσας ἐκ τῆς ματαιότητος ἐξέλιπε, Μῆτιν, Φάνητα
Ἡριεπαῖον, ὑπερ ἐρμηνεύεται τῇ κοίτῃ γλώσσῃ, βολή, φῶς,
ἐκδοσις²⁾· εἰπὼν ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ταύτας τὰς τρεῖς θείας
τῶν οὐρανίων δυνάμεις μίαι· εἶπα δύνανται καὶ ἐν κοίτῳ τῷ
μόνον θεοῦ, ὃν οἰδεῖς ἰσχυρῶς, ἱσχυρὸς δυνάμεις οἰδεῖς δύνανται
γινώσκειν ἢ γίσι, ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς δυνάμεως τὰ πάντα
γενεῖσθαι, καὶ ἀρχὰς ἀστρονομίας καὶ ἡλίου καὶ σελήνης ἐξο
σίας καὶ ἄστρα πάντα καὶ γῆ καὶ θάλασσαν, τὰ ἐφίετο ἐν
αὐτοῖς πάντα καὶ τὰ αἶρατα.

¹⁾ καὶ Schneiber) κατέ.

²⁾ ἡρῆ Syncellus.

57.

Lactantius Instit. I 5: Orpheus — deum verum et magnum. *Πρωτόγονον*, primogenitum, appellat, quod autem ipsum nihil sit genitum, sed ab ipso sint cuncta generata. Eandem etiam *Φαίδωρον* nominat, quod cum adhuc nihil esset primus ex infinito apparuerit et exstiterit. Cuius originem atque naturam quia concipere animo non poterat, ex aere immenso natum esse dixit:

Πρωτόγονος Φαίδωρον περιμήκεος αἰθέρος υἱός.

Aliud enim amplius quod diceret non habebat

58

Proclus in Plat. Tim. II 132: Ἀλλὰ διὰ τί τῶν νοσιμίων κάλλιστον εἶπε τὸ αἰτέζον καίτοι πέρας ἔν τῶν νοητῶν; ἢ καὶ εἰ πρὸ αὐτοῦ νοηταὶ τάξεις εἰσὶν, ἀλλ' ἐλείπον ἵσταται τὸ κάλλιστον. οἱ γὰρ μετέχουσι τοῦ κάλλους, ἀλλ' ἐν αὐτοῖς ἔστιν ἡ καλοποιὸς αἰτία καὶ τὸ πρῶτιστον κάλλος καὶ ἡ καλλονή, διὸ καὶ ταρ' Ὀρφεὶ κατὰ ταύτην τὴν τάξιν νοερώς ἐνφαίνεται, καὶ ὡς τοῦ κάλλους ἡδὴ πρῶτος ἐν τῇ νοητοῖς τοῖς πρῶτοις ἡρωμένως καὶ συνεχῶς ὁ Φάων περικαλλεὺς αἰθέρος υἱὸς ὀνομάζεται καὶ ἄβρὸς Ἑρως, οἷον δὴ τῆς λογικῆς καὶ ἀρρήτου καλλωνῆς πρῶτος οὗτος ὁ θεὸς τεπλήρωται. διὸ καὶ κάλλιστος ὀνομάζεται, τῶν μετεχόντων τὸ πρῶτιστον ἔν, καὶ εἰ πάντα τὰ νοητὰ ἡγῶμαι ἀλλήλοις. — — εἰ δὲ τῶν μὲν ἔστιν ὁ κόσμος ὡς εἰκὼν τοῖσι τοῖς νοητοῖς ζῆναι καὶ τῆς παιδείας τῆς νοητῆς. ἑκατὸν δὲ ὡς ὁμοιοῦμενον τῷ φανὶ τοῦ παραδείγματος. ὁ γὰρ ἔστιν ὁ ἐκεῖ χρόνος, τοῦτό ἐστι τὸ ἐνταῖθα ἑκατόν.

Θαίμαζον καθορῶντες ἐν αἰθέρι γέγνος ἄελπτον.

τοῖον ἀπεσιλῆε χρόνος ἀθανάτου Φάωντος.

Cf Proclus in Plat. Theol. III 20. 161: τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ φανέτατον τῶν νοητῶν ὁ νοῦς ὁ νοητὸς καὶ τὸ ἀπεσιλῆον τὸ φῶς τοῦ νοητόν, ὃ καὶ τοῖς νοεροῖς θεοῖς ἐκπλήττει φανέν καὶ ποιῇ θαυμάζειν τὸν πατέρα, καθάπερ ηἰσὶν ὁ Ὀρφεὺς. Proclus in Plat. Tim. IV p. 264 C: Λιγὼς ἄρα θεωρήσομεν τὸν ἥλιον, καὶ ὡς ἓνα τῶν ἐκτὰ καὶ ὡς ἡγεμῖνα τῶν ὅλων, καὶ ἐγκόσμιον καὶ ὡς ὑπερκόσμιον, καθὼ καὶ προσλαμβάνει τὸ θεῖον φῶς, ὡς τὰ γὰρ τὴν ἀλήθειαν τὴν ἐκ-θεοῦσαν τοῖς τε νοητοῖς καὶ τοῖς νοεροῖς διακρίσειν, ὡς ὁ

61.

εἰδαίμονα, σεμνόν,

Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλιτόν, ὃν τε Φάνητα
πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρόν" (Οἰμυκοί).

Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 36: Καὶ Ὀρφεὺς πρώτην ταύτην (τὴν μὲν ποιητῶν φύσιν) ὀνόματι φησιν ἵπὸ τῶν ἄλλων καλεῖσθαι θεῶν· τὸ γὰρ αὐτὸ αἰτῆς προῖόν φῶς γνωστὴν αἰτὴν τοῖς νοεροῖς καὶ οἰομαστικὴν ἀπέφηνεν· λέγει δ' οἷως· Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλιτόν, ὃν τε Φάνητα πρωτόγονον μάκαρες κάλεον κατὰ μακρόν" (Οἰμυκοί). Et in Plat. Tim. II 137 C: Ἀεὶ ἄρα τὸ δημιουργικὸν αἶτιον ὁμοιοῦται μὲν τῷ παραδειγματινῷ, πρόβεισι δὲ εἰς πλῆθος ἀπὸ τῆς ποιητῆς ἐνώσεως. ταῦτα μὲν οἷν καὶ ἐν ἄλλοις· ὅτι δὲ τὸ αὐτόφρον μόνω τιτι χαίρει, δεδῆλωται καὶ διὰ τῶν Ὀρφεϊκῶν θεολογιῶν. κλίει γὰρ ὁ κατὰ τὸ φῶς θεός, δῆλον ἐστὶ ζῶον ἄψ' ἑαυτοῦ, καλεῖ δὲ ὁμῶς αἰτὸν εἰδαίμονα σεμνόν, Μῆτιν, σπέρμα φέροντα θεῶν, κλιτόν. Conf. II 137 B: Εἰκότως ἄρα καὶ ὁ θεολόγος μόνον παράγει τὸν Φάνητα σπέρμα φέροντα θεῶν, κλιτόν ἀπὸ τοῦ κορυφαίου ὅτιος θεοῦ τὰ πάντα καὶ ἀπὸ τοῦτοι πάσας ἐφίστιναι τὰς δευτέρας τάξεις τῶν θεῶν. Et in Plat. Tim. V 303 B: Πατὴρ μὲν ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ ἐνός (Chronos) προελθὼν Αἰθέρ, πατὴρ δὲ καὶ ποιητῆς ὁ κατὰ παράδειγμα θεός, ὃν τε Φάνητα πρωτόγονον μάκαρες κάλεον· ποιητῆς δὲ καὶ πατὴρ ὁ Ζεὺς, ὃς καὶ μὲν λέγεται δημιουργὸς ἑφ' ἑαυτοῦ· πατὴρ τε ἔργων φησὶν ἂν οἱ Ὀρφεϊκοί· ποιητῆς δὲ μόνος ὁ τῆς μεριστικῆς ἐστὶ δημιουργίας αἶτιος (Zagreus), ὥς ἂν οἱ αἰτεῖ φησὶν. τῷ μὲν οἷν πατρὶ μόνως ἰσχύεται τὰ νοητὰ πάντα, τὰ νοερά, τὰ ὑπερλόσιμα, τὰ ἐγκόσιμα· τῷ δὲ πατρὶ καὶ ποιητῇ, τὰ νοερά πάντα, τὰ ὑπερλόσιμα, τὰ ἐγκόσιμα· τῷ δὲ ποιητῇ μόνως τὰ ἐγκόσιμα· καὶ ταῦτα πάντα ἡμᾶς ὁ Ὀρφεὺς ἐδίδαξεν ἐφηγήσας· καθ' ἐλάσιν γὰρ ιδιότητα τῶν τριτάτων πλῆθος ἐπιτέλειται τῶν θεῶν. τίνα δὲ τὰ ἔργα τοῦ δημιουργοῦ καὶ πατρός; ἢ δῆλον τὰ τε σώματα πάντα καὶ ἡ τῶν ζώων σίσιασις καὶ ὁ τῶν ψυχῶν τῶν μετεμψυκτικῶν ἀρριθμύς. ταῦτα οἷν πάντα ἄλγιστα ἐστὶ διὰ τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς· τοῦτο

γὰρ καὶ αὐτοῖς ἐνδεδόκει δύναιεν τῆς ἀτρετέως διαουίης, πεν-
 τιλὲν αὐτῶν καὶ φρονητικὸν ἰπάρχον ἐξοριμένως· οἱ δὲ νόες
 οἱ ταῖς ψυχαῖς αἰῶθεν ἐπιβεβηλότες οὐκ ἂν λέγοντο ἔργα τοῦ
 πατρὸς. οἷδὲ γὰρ γένεσιν ἔσχοι, ἀλλ' ἀγενήτως ἐξεγάνησαν,
 οἷον ἔτιος ἀδίτῳ τεχθέντες καὶ οὐ προελθόντες ἐξ αὐτῶν. ἐλείπον
 γὰρ οἷδὲ παραδείγματα ἔστιν, ἀλλὰ τῶν μέσων τε καὶ τῶν τε-
 λειταίων. ψυχὴ γὰρ πρώτη τῶν εἰζόντων, τὰ δὲ ὕλα, οἷον τα-
 ζῶα καὶ ἔμφυχα καὶ ἔννοα καὶ γεννητά, καὶ ἔα τῶν νοητῶν
 ἰτίστη παραδειγμάτων, ὧν καὶ τὸ αὐτόζῳον ἢ περιληπτικόν.
 Damascius Quaest. de primis princ. p. 307: Καὶ Ὀρφεὺς τὸν
 κορυφαίωτον τοῦτον θεὸν ἀνυμνεῖ Μῆτιν, σπέρμα γέροντι
 θεῶν, γλιτὸν Ἑριζεπαῖον. Conter p. 142: Ἡδὲ καὶ τὸν
 Μῆτιν πρῶτον ὁ θεολόγος ἀνυμνεῖ σπέρμα γέροντι θεῶν. Et
 p. 346: Εἰ δὲ ὁ παρ' Ὀρφεὺς πρωτόγονος θεός, ὁ πάντων στίγμα
 γέρον τῶν θεῶν, ἀπὸ τοῦ ἑοῦ πρώτος ἐξέθορε καὶ ἀνέδραμε,
 τίς μηχανὴ τὸ μὲν ἑὸν ἐξηγεῖσθαι τὸ ὕν, τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ ὕιτος
 ἐκθορόντα πρωτόγονον θεὸν ἀνυμνεῖ;

62.

Proclus in Plat. Tim. II 130 F: Καὶ εἰ αὐτῷ πρῶτος τὸ
 θεῖον καὶ τὸ ἄρρεν, ὡς ζῴον πρῶτον·

Θῆλος καὶ γενέτωρ κρατερός θεός Ἑριζεπαῖος,
 γερὸν ὁ θεολόγος· αὐτῷ δὲ καὶ αἱ πτέρυγες πρῶτον. Cf. La-
 ctantius Instit. IV 8, 4: Nisi forte existimabimus deum, sicut
 Orpheus putavit, et marem esse et feminam, quod aliter procre-
 rare requiverit, nisi haberet vim sexus utriusque: quasi aut ipse
 secum coierit aut sine coita non potuerit procreare.

63.

Proclus in Plat. Tim. II 130 B: Τοιαῦτα γὰρ περὶ αὐ-
 τοῦ καὶ Ὀρφεὺς ἐνδείκνυται περὶ τοῦ Φάνητος θεολογῶν, πρῶτος
 γένων ὁ θεός παρ' αὐτῷ ζῴων κεφαλὰς φέρει

πολλὰς

ζῴας, τιμρείας, ὅσιος χαροποῦ τε λείοντος
 καὶ προέστην ἀπὸ τοῦ πρωτογενοῦς ἑοῦ, ἐν ᾧ σπερματικῶς

Et 63. Proclus in scriptum περὶ φέρει πολλὰς ζῴας, τοιαῦτα
 ὅσιος, χαροποῦ τε λείοντος conr. Hecis rēon

ζῶν ἔστι. Et p. 131 E: *Ἡὸ καὶ ὀλιγώτατον ζῶον ὁ θεολόγος ἀναπλάττει λριοῦ καὶ ταῖροι καὶ λέοντος καὶ δράκοντος αἰτῶ περιθεῖς κεφαλάς.*

64.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 135: *Τειράς δὲ ὁ Φάνης, ὡς Ὀρφεὺς φησι·*

Τειράσιν ἐφ'θαλμοῖσιν ὁρώμενος ἐνθα καὶ ἔνθα.

65.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 137: *Πρώτη γὰρ τοῖτω (τῇ Φάνητι) ἡ θεολογία παρέχει τοῖς ἕλποισ ἅτε πρώτῃ ἐλθοιτῇ· οὐατε τῶν οὐλεῖων ἀρχῶν, ἐπεὶ καὶ πρώτος ἐν τοίτω γίνετα γάμος, καὶ ἀπλῶς ὁ ἐνέργειαν δίδωσι τοῖτω καὶ ἕλποισ· τα-
ρέχει, αἰτῶ δὲ τοῖτω πρίτω τῇ δεσπότῃ Φάνητι καὶ πτέριζας δίδωσι·*

Λρισεῖαις πτερίξεσι φερεῖμενος ἐνθα καὶ ἔνθα.

61. Hermias l. I p. 125· *Οὐ πρώτος δὲ ὁ Πλάτων ἡρίσχη καὶ ἡ τοῖς παρέλαβεν, ἀλλὰ καὶ πρὸ αἰτοῦ οἱ ἐνθεοι τῶν τοιητῶν, ὁμηρος, Ὀρφεὺς, Παρμενίδης.*

66.

Nonni Abbat's coll et exp. hist. quibus Gregorius Nazian-
zenus in priore invectiva in Julianum usus est cap. 78 (Patr.
Magn. vol. 36, p. 1027): *Περὶ τοῦ Φάνητος καὶ Ἡριχα-
παῖσι. Ἐν τοῖς Ὀρφελοῖς τοιῖμασιν εἰσιγίχθη τὰ δύο ταῦτα
μεν οὐμαία μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν· τῶν τὰ Φάνητα εἰσάγει
ἀδοῖον ἔχοντα ὁ τίσει περὶ τὴν εἰγίρ. λέγουσι δὲ αἰτῶν ἐφορον
εἶναι τῆς ζυρογόνου διαμέμεως. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἡριχαπαῖον
λέγουσιν ἑτέρας ἔφορον εἶναι δινάμεως. περὶ δὲ τοῖ, Ὁ πάντα
καταπνῶν θεοῖς, οἱ λέγει περὶ τοῖ Ἡριχαπαῖσι, ἀλλὰ περὶ
τοῖ Κρόνῳ. λέγεται γὰρ οὔτος οὗς ἔτελεν τοῖς πάλιν καταπνῶν
καὶ ἐμέσαι οὗς ἔδῃ κατέπιε. λέγεται λίθοι καταπνῶν ἀπὲ τοῖ
ἡος καὶ λίθον καταπνῶντος ἐμέσαι πάντα. 1)*

Et 65, λρισεῖαις τῶ1

1) Pertinent haec ad Greg. Nazianz. Or. III ad. Jul. p. 101
ἡ φησι ἐπὶ πᾶσιν ὁ Φάνης τε καὶ ὁ Ἡριχαπαῖος καὶ ὁ πάντα καταπνῶν
τοῖ τοῖς ἀλλοῖς εἰς ἀναδοχὰς θεοῖς, ἵνα γένηται κατὰ ἀνδρῶν τε
ἡ φησι τε.

67.

Schol. Apoll. Rhod. III 26: Ὁ δὲ Ἡσίοδος ἐκ Χρόνου λέγει τὸν Ἔρωτα· ἐν δὲ τοῖς εἰς Ὀργέα Χρόνοι·

Αἰτὰρ Ἔρωτα Χρόνος καὶ πνεύματα πανί' ἐτέκνωσε.

68.

Proclus in Plat. Tim. IV 267 C: Ἐπεὶ τὸν γε νοητὸν νοῦν καὶ ἀνέμμαιον ὁ θεολόγος προσηγόρευσε· λέγει γοῖν τετραίτιον·

Ποιμαίνων πραπίδεςσιν ἀνόμμαιον ὥκτι Ἔρωτα.

69. 70.

Proclus in Plat. Alcib. II p. 181: Καί μοι δοκεῖ καὶ ὁ Πλάτων εἶρὸν παρ' Ὀρφεῖ τὸν αἰτὸν τοῦτον θεὸν καὶ Ἔρωτα καὶ δαίμονα μέγαν ἀποκαλούμενον ἀγαπήσαι καὶ αἰτὸς ἐκ τοῦ ἔρωτος τὸν τοιοῦτον ἔμμεν· περὶ μὲν γὰρ τοῦ νοητοῦ νοῦ λέγειν ὁ θεολόγος

Ἀβρὸς Ἔρως (φησί) καὶ Μῆτις ἀτάσθαλος,
καὶ ἑλὴν·

Ὅϊσιν ἐπεμβεβαῖος δαίμων μέγας αἰεὶ ἐποιχνεῖ.

71.

Proclus in Plat. Tim II 102 D. E: Μάλα γὰρ ὁ θεολόγος ἐν γε τῷ Φάνητι τῇ δημιουργικῇ αἰτίᾳ ἀνέμνησεν· ἐκεῖ γὰρ ἦν τε καὶ προῆν, ὥσπερ ἔφη καὶ αἰεὶς,

Βρόμιός τε μέγας καὶ Ζεὺς ὁ πανόπτης,
ἵνα δὴ τῆς διτιῆς δημιουργίας ἔχη τὰς οἰοει μεγὰς· καὶ ἐν τῷ Μὲ τὴν παραδειγματικὴν. Μῆτις γὰρ αἰ' καὶ οἰτός ἐστιν, ὡς φησι· Καὶ Μῆτις πρώτος γενέτωρ καὶ Ἔρως πολιτεργής· Αἰτός τε ὁ Μόιστος καὶ Φάνης καὶ Ἡριεταῖος συνεχῶς ὁνομαζέται. Cf. Proclus in Plat. Alcib. III p. 88: Ἐν γὰρ τῷ Μὲ ὁ Ἔρως ἐστί· καὶ γὰρ Μῆτις ἐστὶν πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρως πολιτεργής, καὶ ὁ Ἔρως πρόεισι ἐκ τοῦ Μὸς καὶ πινυτέστιν τῷ

Fr. 67, 1 Χρόνος, cf. supra Χρόνου Ζεῦς pro Χρόνος et Χρόνοι
Fr. 70, ἐποιχνεῖ Isid. ἐπ' ἔλκῃ ἐπίσχευ· Mall. ἐπίσχει (=)
Fr. 71, ἡ δὲ Φάνης Br. τ μ. κ Ζ. ὁ π ο π. Mall. ch.

ἡ πρώτη ἐν ταῖς νοήσις· ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ πανόπτης ἐστὶ καὶ ἄβρως Ἐρως, ὡς Ὁρσεῖς φησιν.

72.

Proclus in Plat. Tim. V 291 C: *Μοῦ καὶ πρὸ τοῦ κόσμου τῶν νοερῶν ἡγοῦνται (Nox et Phanes) θεῶν ἐν τῇ ἀδίτῃ διαιω-
νίως ἰδριμένοι, καθά φησιν Ὁρσεῖς, τὴν νήριον αὐτῶν τάξιν
καὶ ἀνέκφαντον ἐλεῖνος ἀδύτον ἀποκαλῶν. Cf. Proclus in Plat.
Parmen. l. IV p. 235: Ἐπὶ δὲ τοίτῃν τῶν νοητῶν εἰδῶν ἀληθὺς
καὶ τὸ μὴ πρὸς ἡμᾶς αἰτὰ τὴν δῖναμι ἔχειν μηδὲ ἡμᾶς πρὸς
ἐμῖνα· καὶ γὰρ ἡμῖν ἄγκισιᾶ ἐστι καὶ ἰπὲρ τὴν ἡμετέραν
ἰδριται νόησιν, ἐν τῇ ἀδίτῃ νεκρὸν μῖνα τοῦ πατρὸς καί, ὡς
φησιν ὁ θεολόγος, μόνῃ γνώριμα τῇ προσεχῶς μετὰ ταῦτα τάξει
τῶν θεῶν (id est Noeti).*

73.

Proclus in Plat. Tim. II 137 B: *Ὁ δὲ γε Φάνης μόνος τε
πρόεισι, καὶ ὁ αὐτὸς ἀνιμνεῖται θῆλας καὶ γενέτωρ, ταράγει
τε τὰς γέλας καὶ τῇ μέσῃ σίνεστιν ὁ κατήρ·*

αὐτὸς ἐῆς γὰρ παιδὸς ἀφείλειο κοῖριον ἄνθος.

Cf. Proclus in Plat. Tim. V 291 D: *Τὸν δὲ κρατῆρα τὸν ζωο-
γόισι τῇ Νιχτὶ τῇ πᾶσαν ἐλ τῶν ἀφανῶν παραγοῖσιν ζοὴν μετὰ
τοῦ Φάνητος.*

74.

Proclus in Plat. Tim. V 335 B: *Ὡς περ γὰρ αὐτὸς ἐ-
φανείς τῶν ὅλων δημιουργὸς τὸν σίμπαντα κόσμον κάλλιστον
καὶ ἄριστον εἰς δῖναμι ἀτέστηεν, οὕτω δὲ βοίλειαι καὶ τοῖς
δευτέροις δημιουργοῖς κάλλιστα καὶ ἄριστα τὸ θνητὸν διακί-
βητᾶν ζῶον, κάλλος μὲν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπιχετεῖων,
ἀγαθοειδοῖς δυνάμειως ἀποτλησῶν αὐτοῖς καὶ βοιλήσεως, ὥσαν
καὶ αὐτὸς ἔχων τὸν ὅλον ἐδημιούργησε κόσμον. Idem in Plat. Tim. II
93 E: καὶ ὁ μάλιστα παρ' αὐτῷ (Ὁρσεῖ) δημιουργὸς ὁ Φάνης
ἐστίν.*

75.

Lactantius Instit. I 6 p. 28: Hunc aut esse omnium deorum parem, quorum causa caelum collidit librisque prospectum, ut haberent habitaculum sedemque commitem.

Ἐτίθει ἀθανάτους θόων ἄσθιτοι.

76.

Joannes Malalas IV p 75. 76: Τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος αἰνῆ ἔτ' αὐτοῖ τοῖ θεοῖ πλοσθέντα ἐκ γῆς καὶ ψυχῆ ἔτ' οὐτοῖ λαλῶντα λογιάν, καθὼς Μωσῆς ὁ πάνσοφος ἐξέθειο ταῦτα. ὁ δὲ αὐτός Ὀρφέας ἐν τῇ αὐτοῖ ἡβλῃ στείνομεν, ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν τριῶν ἐρουάτων (scil. Ἠῆτις, Φάνης, Ἡριεταῖος), μιᾶς δὲ θεότητος τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ αὐτὸς ἐστὶ τὰ πάντα. περὶ δὲ τοῦ καλλιπέρους γένους τῶν ἀνθρώπων ὁ αὐτὸς Ὀρφέας ἐξέθειο ποιητικῶς στίχοις πολλοῖς, ὧν μέρος εἰσὶν αὗτοι.

Θῆρες τ' αἰετοὶ τε βροτοὶ τ' ἀλιτρία γῆν.

ἄχ' ἔτα γῆς, εἰδοῦτα τευγμένα, μηδὲν ἀνιδεῖ

εἰδότες, οὔτε καλοῖ προσερχομένοις τοῖσιν

φράδμοις, οὔτ' ἀποθιν μάλ' ἀποστρέψαι λαλῶντος,

οὔτ' ἀγαθοῖ παρτόμοις ἱπποτρέψαι τε καὶ ἔρξαι

ἴδριες, ἀλλὰ μάτην ἀδαήμενες, ἀπρονόμοι.

καὶ ἄλλοις δὲ πολλοῖς στίχοις ἐξέθειο ὁ αὐτὸς σοφώτατος Ὀρφέας. ταῦτα δὲ πάντα ἐξέθειο ὁ σοφώτατος Τιμόθεος ὁ χρυσογράφος λέγων τὸν αὐτὸν Ὀρφέα πρὸ τρυφίτων χρόνων εἰπόντα τριτάτω ἐμοσίῳ διημοιογῆσαι τὰ πάντα. (Cf. Malalae periphrasim versum supra prolatorum: Θηρία ὄρεά τε, τῶν ἀνθρώπων τὰ καταναλισκόμενα ἔθνη, τὸ βάρος τῆς γῆς, εἶδος κατεστυπασμένοι, μηδὲ διὰ τὴ ἐγεινῆθαι, μηδὲ διὰ τὴ ἀποθῆναι, οὐκοῦν γινώσκοντες· οὔτε καλοῖ ἐρχομένοι καὶ ἀντὶ τῶν αἰσθησόμενοι ἀσφαλίσασθαι, οὔτε ἀτὸ μαζρόθεν πολὺ ἀποστρέψαι ἐκ τοῦ καλοῦ, οὔτε ἀγαθοῖ ἐρχομένοι ἱπποτρέψαι ἐκ τοῦ καλοῦ καὶ κρατῆσαι καλὰ ἐκ τειροῖ, ἀλλ' ὥς ἐτιχεν ἀμαθεστάτως φέρονται

[τὸ 1 τ' ἀλιτρία Bentley δ' ἀλιτώσια (ταλεῖται ο α).]

[2 φράσας Bentley] μὴ δὲ — 4 οὔτ' ἀποθιν Bentley οὔτε πρὸς οὔτε πρὸς coll.]

μηδὲν προσενοούμενοι. Cf. Suidas s. v. Ὀρφεΐς: Περὶ δὲ τοῦ
γένους τῶν ἀνθρώπων εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸ ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ
πάντων καὶ θεοῦ ἐπλάσθη καὶ ψυχὴν ἔλαβε λογικὴν, ἀπολα-
θίσας τοῖς Μωσέως· καὶ ταλαίπωρον εἰρηγὸς τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων καὶ πολλοῖς ὑπολείμενον πάθεσι, ψυχικοῖς τε καὶ
σωματικοῖς· δεκτικὸν τε ἀγαθῶν καὶ πονηρῶν ἔργων καὶ τὰ
πρὸς τὸ ζῆν ἀθλίως διακείμενον.

77.

Proclus in Plat. Tim. I 381 A: Καὶ γὰρ οἱ μόνον οἱ
μαθηματικοὶ λέγουσι περὶ τοῦ μὴ πᾶν κλῖμα γῆς ἀνθρώποις
ἔχειν, ἀλλὰ καὶ Ὀρφεΐς οἵτις διορίζων·

διώρισε δ' ἀνθρώποισι
χωρὶς ἀπ' ἀθανάτων καίμιν ἔδος, ἢ μέσος ἄξων
ἡλίου τρέπεται δινείμενος, οἷτε τι λίην
ψυχρὸς ὑπὲρ κεφαλῆς οἷτ' ἔμπυρος, ἀλλὰ μεσηγίς.

78.

Simplicius in Aristot. I IV Phys. Auscult. p. 641 ed. Diels
Καὶ γὰρ αἱ νοηταὶ τάξεις ὡς τόπους διαφόροις ἐλληροῦσιντο
τὰς τοῦ νομοῦ κόσμον διαφόροις ὑποδοχάς· λέγει γοῖν Ὀρφεΐς
περὶ ἐλείνοι τοῦ τὰς τῶν λήξεων διαφορὰς ἔχοντος·

Τοῖον ἔλκων διένειμε θεοῖς θνητοῖσί τε κόσμῳ,
οἱ πρῶτος βασιλείῃσιν περιλατὺς Ἡριεπαῖς.

79.

Proclus in Plat. Tim. V 303 F: τοῖτω γὰρ (Solem) ἐτεσιγχε
τοῖς ἔλοις ὁ δημιουργός·

Καὶ φίλας αἰτὸν ἔτειξε κέλεισέ τε πᾶσιν ἀνάσσειν,
ὥς φησιν Ὀρφεΐς.

80.

Macrobius Sat. I 17. 42: Apollinem πατρῶον cognomina-
verunt, non propria gentis unius aut civitatis religione, sed ut
auctorem progenerandarum omnium rerum, quod sol unioribus

Fr 77, 2 ἔδος Stephanus ἴδος — 3 δινείμενος H. werden ποτε-
νείμενος (τινείμενος).

Fr 78, 2 ex Syriani, cum ad Arist. Metaph. p. 335 A accessat

exsiccatis, ad prognerandum omnibus praebuit causam, ut ait Orpheus

πατρὸς ἔχοντα νόον καὶ ἐπίφρονα βουλὴν.

81.

Proclus in Plat. Tim. III. 154 A: Οἱ δὲ Πιθαγόρειοι ἔλεγον ἐν τῷ οὐρανῷ θεωρεῖσθαι τὰ στοιχεῖα διχῶς, ἄλλως μὲν πρὸ ἡλίου, ἄλλως δὲ μετὰ ἡλίον. γῆ μὲν αἰθερία ἢ σελήνη· τοῦτο μὲν οἶν καὶ ὁ θεολόγος εἶρηκε σαφῶς·

Μήσατο δ' ἄλλην γαῖαν ἀπείριτον, ἣν τε σελήνην

ἀθάνατοι κληῖσισιν, ἐπιχθόνιοι δέ τε μῆνην·

ἢ πόλλ' οἶρε' ἔχει, πόλλ' ἄστεα, πολλὰ μέλαθρα.

Cf. Proclus in Plat. Tim. IV p. 253 B: Τὴν μὲν γὰρ σελήνην γῆν εἰώθασιν καλεῖν, ὥς τοῦτον ἔχουσιν τὸν λόγον πρὸς τὸν ἡλίον, ἐν ἣ γῆ πρὸς τὸ πῖρ· Μήσατο δ' ἄλλην — μῆνην, φησὶν Ὁρφεὺς. Idem in Plat. Tim. V 252 B: οὐρανίαν γῆν τὴν σελήνην Ὁρφεὺς προσηγόρευεν.

82.

Proclus in Plat. Tim. IV 256 A: Μὲν καὶ ὥσπερ τὸν ἡλίον κατὰ ὄραν καὶ κατὰ ζήρδιον εἰρήνασιν ἀμείβειν τὰς μορφάς, οὕτω καὶ τὴν σελήνην κατὰ ἐλάστιν ἡμέραν,

Ὅπερ ἐν μηνὶ τρέπη ὅπερ ἡλῖος εἰς ἐνιαυτόν, ὅς φησιν ὁ θεολόγος.

83.

Proclus in Plat. Tim. I 29 D: Οὕτω γὰρ καὶ παρ' Ὁρφεὺς τὰ τῆς γένεως ἔργα κλιτὰ προσαγορεύεται·

Καὶ γένεως κλιτὰ ἔργα μῆνη καὶ ἀπείριτος αἰὼν.

84.

Proclus in Plat. Tim. II 95 D: Καὶ περὶ ἐλείνον μὲν [Φάιντος] Ὁρφεὺς φησὶ·

Ταῦτα πατὴρ ποίησε κατὰ σπέος ἡεροειδέος.

Fr. 81. 3 Hunc fragment. duo vers. is proxime sequentes subnexos esse coll. Lobeck.

Fr. 82. 1 ὅπερ ὁ ἡλῖος codd.

Fr. 83. μῆνη Lobeck] μένει.

85.

Syrianus in Arist. Met. XIV 301 (οἱ ποιηταὶ οἱ ἀρχαῖοι ταῖτις ἰμοίως, ἢ βασιλεύειν καὶ ἄρχειν φασὶν οἱ τοὺς πρώτους οἷον Νύκτα καὶ Οὐρανὸν ἢ Χάος ἢ Ὀλεανὸν ἀλλὰ τὸν Δία· ἀλλὰ τοῖτοις μὲν διὰ τὸ μειαζάλλειν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων συμβαίνει τὰ τοιαῦτα λέγειν, ἐπεὶ οἱ μεμιγμένοι αἰτῶν καὶ τῷ μὴ μεθικῶς ἅπαντα λέγειν, οἷον Φερεκίδης καὶ ἑτεροί τινες τὸ γεννησαν πρώτον ἄριστον τιθέασιν) p. 935 a: Οὐδὲ ταῦτα κατὰ τὸ ἀληθὲς ἰσχύρηται περὶ τῶν θεολόγων· ἐκεῖνοι γὰρ Νύκτα μὲν καὶ Οὐρανὸν φασὶ βασιλεύειν καὶ πρὸ τοιούτων τὸν μέγιστον αἰτῶν πατέρα· Τοῖον ἔλὼν διένειμε θεοῖς θνητοῖσί τε κόσμον, οἱ πρῶτος βασιλεύσει περικλιτὸς Ἡρικεπαῖος, μεθ' ὃν ἡ Νύξ· σελήπιτρον ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἡρικεπαῖοι, μεθ' ἧν ὁ Οὐρανός· ὃς πρῶτος βασιλεύσει θεῶν μετὰ μητέρα Νύκτα, τὸ δὲ Χάος ἱπὲρ τὴν τοῦ βασιλείοντός ἐστι σχέσιν. τὸν δὲ Δία οὐ πρῶτον ἀλλὰ πέμπτον βασιλέα σαφῶς ὀνομάζουσιν οἱ πρὸς αὐτὸν παρὰ τῆς Νιχίης δοθέντες χρῆσμοι· Ἀθανάτων βασιλῆα θεῶν πέμπτον σε¹⁾ γενέσθαι. ἢ πρωτίσιη οἷν ἀρχὴ καὶ παρ' αὐτοῖς ἐν καὶ τὰγαθόν, μεθ' ἧν ἡ διὰς ἡ κρείττων τοῦ βασιλείειν, Αἰθήρ μὲν καὶ Χάος κατὰ τὸν Ὀρφέα, Πρωτεῖς δὲ καὶ Χάος²⁾ κατὰ Πιθαγόραν. εἶτα τὰ πρώτιστα καὶ κτίφια τῶν θεῶν γένη, ἐφ' οἷς ὁ πρῶτος ἀναγανεὶς τῶν ὄλων πατὴρ καὶ βασιλεύς, ὃν διὰ τοῖτο Φάνητα προσεῖπον. οὗτ' οἷν οἱ ἄριστοι τῶν φιλοσόφων ἀγίστανται τῶν θεολόγων οἷθ' οἱ θεολόγοι τὰ δεύτερα δινατύτερα καὶ ἀμείνω τῶν ἀρχηγικωτέρων φασὶν εἶναι, ἀλλὰ μία ἢ παρὰ πᾶσιν αἰτοῖς ἀλήθεια. Alexander Aphrodisiensis in Aristot. Metaphys. I p. 80J: Εἰπὼν, ὅτι τινὲς τῶν νῦν θεολόγων διαρρήδην ἀνακρίττοισιν, ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ἰσχυρόν ἐστι τῆς τῶν ὄντων φύσεως, ἐπιφέρει, ὅτι παραλησσίως τοῖτοις περὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ ἀρίστοι λέγουσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι ποιηταί. αἰνίττεται δὲ τὸν Ὀρφέα· καὶ οὗτος γάρ φησιν, ὅτι τὸ

¹⁾ ἀθανάτων Lobeck] ἀθάνατον. - σε Lobeck] τε. —
δ. z. X. Usener add. dit.

²⁾ x. t. Ὁ. Hg.

ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ἰσχυρόν ἐστι τῶν ἄλλων. ἐπεὶ γὰρ τὸ βασι-
 λειὸν καὶ κρατοῖν τῆς τῶν ἀπάντων φύσεώς ἐστι τὸ ἀγαθὸν καὶ
 ἄριστον, ὃ δὲ Ζεὺς βασιλεύει καὶ κρατεῖ, ὁ Ζεὺς ἄρ' ἐστὶ τὸ ἀγα-
 θὸν καὶ ἄριστον. καὶ ἐπεὶ πρῶτον μὲν κατ' Ὀργέα τὸ Λύκος γένο-
 ναι, εἰθ' ὁ Ὠκεανός, τρίτον Νίξ, τέταρτον δὲ Οὐρανός, εἰς Ἀθηνάτην
 βασιλεὺς θεῶν ὁ Ζεὺς, δῆλον ὅτι καὶ οἶτος τὸν Δία, ταῦτόν δ'
 εἰπεῖν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον, ἰσχυρὸν νομίζει καὶ τοῖς Λύκοις
 καὶ τοῖς Ὠκεανοῦ καὶ τῆς Νυκτός καὶ τοῖς Οὐρανοῖς, ἤτοι τοῖς
 κόσμοις. ἀλλ' οἷτοι μὲν, γησὶν, οἱ ποιηταὶ διὰ τὸ μεταβάλλειν
 καὶ ἄλλοτε ἄλλοις ποιεῖν τοὺς ἄρχοντας τῶν ὄντων (πρῶτοι μὲν
 γὰρ βασιλεύσειε περιζλιτοὺς Ἡρικεπαῖος, γησὶν ἢ ποίησις,
 μεθ' ὃν Νίξ στήπιρον ἔχοισ' ἐν χερσὶν ἀριπρεπὲς Ἡρι-
 κεπαῖοι, μεθ' ἣν Οὐρανός, ὃς πρῶτος βασιλεύσειε θεῶν
 μετὰ μητέρα Νίλτα)· οἷτοι δὲ διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας μετα-
 βάλλειν τὸ ἀγαθὸν καὶ ἄριστον ἰσχυρὸν ποιοῦσιν. Cf. Proclus
 in Plat. Tim. V 291 A: Τίνας οἶν αἱ Ὀργεαὶ παραδίδουσιν,
 ἐπειδὴ, τερ εἰς ταύτας ἀναφέρειν οἰόμεθα χρῆναι τὴν τοῦ Τι-
 μαίου περὶ θεῶν διδασκαλίαν; θεῶν βασιλέας παραδέδωκεν
 Ὀργεῖς κατὰ τὸν τέλειον ἀριθμὸν τῶν ὅλων προεστηγίας Φά-
 νητα, Νίλτα, Οὐρανόν, Κρόνον, Δία, Διώνισον. πρῶτος γὰρ ὁ Φά-
 νης κατασλειάξει τὸ στήπιρον καὶ πρῶτος βασιλεὺς (καὶ)
 περιζλιτοὺς Ἡρικεπαῖος, δευτέρα δὲ ἡ Νίξ δεξαμένη, παρα-
 τοῦ πατρὸς, τρίτος δὲ Οὐρανὸς παρὰ τῆς Νυκτός, καὶ τέταρτος
 ὁ Κρόνος, βιασάμενος, ὡς φασί, τὸν πατέρα, καὶ πέμπτος ὁ
 Ζεὺς κρατήσας τοῦ πατρὸς, καὶ μετὰ τοῦτον ἕλπιος ὁ Διώνισος.
 Minus accurate Proclus in Plat. Tim. II 93 E: Καὶ τοῖς παρὰ
 τοῦ Πλάτωνος τρεῖς βασιλέας καὶ τοῖς παρ' Ὀργεῖ τρεῖς, Φά-
 νητα καὶ Οὐρανὸν καὶ Κρόνον. Et Hermias in Plat. Phaedr.
 p. 113: τὰ τέσσαρα ταῦτα τὸ ἐν, τὸν Φάνητα, ἕπερ ἐστὶ πέρας
 τῶν τοιῶν θεῶν, ἀρχὴ δὲ τῶν νοερῶν ἐξηρημένη, τὸν Πά, ὅς
 ἐστι τῶν ἱπερλουσμίον θεῶν βασιλεὺς, τὸν Ἥλιον, ὃς βασιλεὺς
 ἐστὶ τῶν αἰσθητιῶν. Olympiodorus in Plat. Phaedr.: Παρὰ τῷ
 Ὀργεῖ τέσσαρες βασιλεῖαι παραδίδονται· πρώτη, μὲν ἡ τοῦ
 Οὐρανοῦ, ἣν ὁ Κρόνος διεδέξατο ἐκτεμὼν τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς·
 μετὰ δὲ τοῦ Κρόνον ὁ Ζεὺς ἐβασιλεύσειε καταιαρχησάσας τὴν

πατέρα· εἶτα τὸν Πά διεδέξατο ὁ Πόσειδον. Michael Ephesus in Arist. Met. XIV 301: αἰνίττειται τὸν Ὀρφέα· καὶ οὕτως γὰρ φησιν, ὅτι τὸ ἀγαθὸν καὶ ἀριστον ἰσχυρόν ἐστι τῶν ἄλλων — καὶ ἐπεὶ πρῶτον μὲν καὶ Ὀρφέα τὸ Λάος, εἰθ' ὁ Ὠκεανός, τρίτον Νίξ, τεταρτὸν Οἶρανός, εἰν' ἀθανάτων βασιλεῖς ὁ Ζεὺς ...

86.

Proclus in Plat. Crat. p. 59: Καὶ γὰρ ἡ Νίξ παρ' ἐκείνου αἰτὸ (τὸ σκηπτρον) λαμβάνει τοῦ Φάνητος·

σκηπτρον δ' ἀριδείξειον εἶο χεῖρеси

Θῆγε θεῶς Νικιός, ἵν' ἔχῃ βασιληίδα τιμήν.

87.

Syriscus in Arist. Met. p. 935 a: Μεθ' οὗ (Φάνητος ἐλπίσειεν) ἡ Νίξ·

σκηπτρον ἔχουσ' ἐν χερσὶν ἀριπρεπεῖς Ἡρικεπαῖοι.

88.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 140: Ὁ γὰρ τοι Ὀρφεὺς περὶ τῆς Νικιὸς λέγων, θεῶν γὰρ ἔχει φησὶ καὶ

Μαντυσίην οἱ δῶκεν ἔχει ἀφειδέα πάντα.
καὶ αὕτη λέγεται μυριεῖεν τοῖς θεοῖς.

89.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 144: Ἡρὸς δὲ τοῦτο εἶπει, ὅτι γενήματά ἐστι ταῦτα τῆς Νικιὸς μένοντα ἐν αὐτῇ· ἐστὶ δὲ καὶ οἶρανός ἐπεροράνιος, καὶ ταῦτα πάντα μένει ἐν τῇ Νικίᾳ·

Ἡ δὲ πάλιν Γαῖάν τε καὶ Οἶρανὸν εἶρην ἔτιζτε

δείξεν τ' ἐξ ἀφανῶν φανεροῖς, οἳ τ' εἰσὶ γενέθλην.

Cf. Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Ἡ σφόδρα παρηκολοθηκὺς ὁ Πλάτων τοῖς ἐκ τῶν θεολόγων εἰρημένοις καὶ ἐκείνοις καὶ αὐτὸς διατίθεται τὸν λόγον· μετὰ γὰρ τὴν τῶν Νικιῶν τάξιν τρεῖς εἰσι τάξεις τῶν θεῶν, Οἶρανοῦ, Κικλίπτι, Ἐλαιογχείρων, ὧν αὐτὸς ἀποσάσκει τὰ οἰκεῖα τοῦτων ὀνόματα. ἐπειδὴ γὰρ

Fr. 86, 2 ἵν' ἔχῃ Lebeck addit. sed plura exdisse videntur. Ceterum χεῖρеси ἔθηκεν θεῶς extat in cod. l.

Fr. 88. post γὰρ ἔχει 1 rt. exchit βασιληίδα τιμήν. — 1 δὲ aut. oi Lebeck Abel.

Fr. 89, 2 δείξεν τ' Lebeck δειξαι τ'

τῶν εἶδον ἐν ταύτῃ μεινάντων τῇ Φάνητι τρεῖς φανερώς ὁ
Οἰρανὸς ἐξ αἰτοῦ γέγονεν — ἔξω γὰρ προῖλθον πρῶτοι ἀπ'
αἰτοῦ Οἰρανὸς καὶ Γῆ· δεῖξαί τ' ἐξ ἀφαντῶν φανεροῖς,
οἳ τ' εἰσὶ γενέθλην καὶ πρῶτος καταλέγεται ὁ Οἰρανὸς
ἐκ τοῦ θεοῦ φωτὸς τοῦ Φάνητος.

90.

Achilles Tatius in Arat. p. 85: ὁ τοῦ Ὀρηέως Οἰρανὸς
οἶρος καὶ πάντων φύλας εἶναι νοίεται.

91.

Proclus in Plat. Tim. V 293: Κατὰ μίαν ἔκθεσιν καὶ συμ-
μετρον τῶν δυνάμεων ἀδιαίρετον, ἐν καὶ εἰσώτασι γάμοι οἱ
θεολόγοι προσαγορεύειν· οἰκεῖος γὰρ καὶ ὁ γάμος τῇ τάξει ταύτῃ
καθὰ φησιν ὁ θεολόγος. πρῶτην γὰρ κίνησιν ἀποκαλεῖ τὴν
Γῆν καὶ πρῶτιστοι γάμον τὴν ἔκθεσιν αἰτῆς τὴν πρὸς τὸν Οἰ-
ρανόν. οὐ γὰρ ἐν τοῖς μάλιστα ἡνωμένοις ὁ γάμος, διὸ Φάνητος
οἷα ἐστὶ γάμος καὶ Νεατὸς ἡνωμένων ἀλλήλοις νοητῶς, ἀλλ' ἐν
τοῖς μετὰ τῆς ἐκύσεως καὶ τὸ διηρημένον τῶν δυνάμεων καὶ
τῶν ἐνεργειῶν ἐπιδεικνυμένοις. καὶ ἔθηκε διὰ ταῦτα καὶ Οἰρανὸς
τοῖτον καὶ Γῆ προσήλιν ὁ γάμος ὡς ἐκείνον Οἰρανὸν καὶ Γῆν
ἐκείνην ἐπικονιζομένοις. Ἦ δὴ καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Ἀθηναίων
εἰδότες προσέτατον Οἰρανὸν καὶ Γῆ προτελεῖν τοῖς γάμοις.

92.

Proclus in Plat. Tim. II 100 A: Ὡς γὰρ φησιν ὁ θεολόγος
οἱ πρῶτοι τεκτονόχειρες τῇ Μη τὰς δημιουργητὰς δυνάμεις
ἔδωσαν πάσης τῆς ἐγκοσμίου ποιήσεως·

Ὡς Ζηρὶ θρονίην τε πόρον τεῖξάν τε κεραυνόν,
πρῶτοι τεκτονόχειρες, οἳ Ἡφαιστον καὶ Ἀθήνην
δαίδαλα πάντ' ἐδίδαξαν, ὅς' οἰρανὸς ἐντὸς ἔργει.

Cl. Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Ἐν γὰρ πρώτοις τοῖτοις τῷ
σχῆμα ἐμφαίνεσθαι ἡ θεολογία φησὶ καὶ πρῶτας ἀρχὰς καὶ
αἰτίας τῶν πανταχοῦ σχημάτων τοῖτοις εἶναι τοῖς θεοῖς Κί-
κλωτας· διὸ καὶ τεκτονόχειρας αἰτοῖς ἡ θεολογία φησὶν — —
οἵτοι δὲ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ Ἡφαιστον διδάσκεισι τὰ ποιήματα

τῶν σχημάτων εἶδη, ὥς πρῶτοι αἴτιοι τῶν σχημάτων· πρῶτοι τε-
κτονέχειρες, οἳ Ἡφαιστον καὶ Ἀθήνην πάντ' ἐδίδαξαν.

93.

Proclus in Plat. Parmen. I 40: Ἡ δὲ τῶν Ὀρσικῶν (ἐφευρή-
ναισις) τῆς Ἑλληνικῆς οἷσα θεολογίας ἰδία, Κρόνον, Μία καὶ
Θῆραν καὶ Νύκτα καὶ Κίχλιπτας καὶ Ἐλαιόγχειρας ἐπιφρημί-
ζοισα ταῖς ἀροτάταις τῶν πάντων ἀρχαῖς.

94.

Proclus in Plat. Tim. III 137 B: Εὐκότως ἄρα καὶ ὁ θεο-
λόγος μόνον παράγει τὸν Φάνητα σπέρμα φέροντα θεῶν
κλιτὸν ἀπὸ τοῦ κρηπίως ὄντος θεοῦ τὰ πάντα, καὶ ἀπὸ τοί-
τοι πάσας ἰφίστησι τὰς δευτέρας τάξεις τῶν θεῶν. Οἱ
ρανὶς μὲν γὰρ μετὰ Γῆς πρόεισι· Ἡ δὲ πάλιν Γαῖάν τε
καὶ Οὐρανὸν εἰρὴν εἴητε, καὶ Κρόνος μετὰ τῆς Ῥέας·
κατὰ γὰρ τὴν τρίτην γονὴν ἡ Γῆ προήγαγεν

Ἐπτα μὲν εἰειδεῖς κοίρας, ἑλκώπιδας, ἀγνάς,

ἐπτα δὲ παῖδας ἀνακτας ἐγείνατο λαχρήντας.

ὁ δὲ δημιουργὸς αὐτῆς, ὁ μέγιστος Ζεὺς, συζιγεῖ τῇ Ἥρᾳ· διὸ
καὶ ἰσοιελῆς αὐτῇ γαλέεται καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν προελλίσθαισι
πατέρον. ὁ δὲ γε Φάνης μόνος τε πρόεισι καὶ ὁ αὐτός ἀνι-
μνῆται θῆλῃς καὶ γενέτωρ, παράγει τὰς Νύκτας, καὶ τῇ νύκτι
σίνεσιν ὁ πατήρ· αὐτὸς γὰρ ἐκ τῆς παιδὸς ἀφείλετο λού-
ριον ἄνθρωπος.

95.

Proclus in Plat. Tim. V 295 D: Τίττει γὰρ ἡ Γῆ λαθοῖσα
τὸν Θῆραϊν, ὅς φησιν ὁ θεολόγος, ἐπτα μὲν εἰειδεῖς κοί-
ρας, ἐπτα δὲ παῖδας ἀνακτας·

Θυγατέρας μὲν τίττει Θέμιν καὶ Εὐφρονα Τητίν

Μημοσίην τε βασιπλόκαμον Θείαν τε μάκαιραν,

ἣ δὲ Μώνην τίττει, ἀριπρεπὲς εἶδος ἔχουσαν,

Φοίβην τε Ῥεῖν τε, ἱὸς γενέτωραν ἀνακτας.

ταῖδας δὲ ἄλλοις τοσοῦτοις

[Fr. 95, 1 τίττει Mellich audubt. — Εὐφρονα Eschenbrel] εὐφρονα —
5 Κρόνον Mel.] Κρόνον. κραταιοί Gesner] κρατερόν

Κοῖν τε Κρόν τε μέγαν Φορβίν τε τραταῖον
καὶ Κρόνον Ὀλεανόν θ' Ὑπερίονά τ' Ἰεττείν τε.

Cf Chalcidius in Plat. Tim. (p. 41 A: Γῆς τε καὶ Ἠέρας τοῖς τέκνοις Ὀλεανός τε καὶ Τηθύς ἐγενέσθην, τοῖσι δὲ Φόρβος Κρόνος τε καὶ Ῥέα καὶ Ἔσος μετὰ τοῖσιν) c. 126 p. 326: Simul exposuit ea, quae Orpheus et Linus et Musaeus de divinis potestatibus vaticinati sunt, non quo delectaretur aut crederet, sed quod tanta esset auctoritas vaticinantium, ut iis adseverantibus parcius credi non oporteret.

96.

Syrianus in Arist. Metaph. p. 935 a: Μεθ' ἧς (Νίκτα ἐβασίλευσεν) ὁ Ἠέρανός·

Ὡς πρῶτος βασιλεύσει θεῶν μετὰ μητέρα Νίκτα.

Cf Proclus in Plat. Crat. p. 59: Καὶ ὁ Ἠερανός παρὰ τῆς Νικτὸς ἐκοίσεως ὑποδέχεται ἐν ἐπιγράττειαι τῷ ἔλθον, καὶ ὁ Ἰόνιος τελευταῖος θεῶν βασιλεὺς παρὰ τοῦ Αἰός.

97.

Proclus in Plat. Tim. V 295 F: Ὡς γὰρ ἐνόησε, γίγσιν, αἵταις ὁ Ἠερανός·

ἀμείλιχοι ἦτορ ἔχοντας

καὶ γίσιν ἐκνομίην . . .

ῥίπτε μεθὲν γαίης ἐς τάρταρον.

98. 99.

Damascius Quaest. de primis princ. p. 186: Ἐοίσε δὲ καὶ Ὁρμείς τῷ Κρόνῳ εἰδὼς τοῦν, ὡς δηλοῖ ὁ τε σίμμιος μῦθος ὁ περὶ αἰτοῦ καὶ ὁ ἀγκιλομήτης, καὶ τὴν Νίκτα, ὡς πρώτη αἰσία καὶ τροφὸν πάντων διὰ τοῦτο ἀνιμνομένην αἰτοὶ μέλαινα τὸν Κρόνον τε τοίχε τρέφουσιν, ὡς τοῦ νοῦ αἴσαν τοιοῦτῳ, ἐπειδὴ τῷ νοῦντι τροφή τὸ νοούμενόν ἐστι κατὰ τὸ λόγιον λέγει γοῖν ὁ Θεολόγος·

Fr 97. ὡς ἐνόησ' αὐτοῖς παναμείλιχον ἦτορ ἔχοντας κατὰ σ. u. 1. τοῦ κ. 11. ὡς δ' αἰτοῖς ἐνόησαν ἀμ. ἦτορ ἔχ' secundum Kroll. Ἠερανός ὡς ἐνόηται ἀμειλιχον ἦτορ ἔχοντας secundum Mallab. et

Ἐλ πάπιων δὲ Κρόνον Νίξ ἔτρεψεν ἡδ' αἰτίαλλεν.

Proclus in Plat. Crat. p. 97: "Οτι ἡ Ἀρμήνη ὥστερ πᾶσαν
ζωὴν προχέει, οἷτω καὶ πᾶσαν τροφήν· ἔχει δὲ παράδειγμα
τὴν Νίξια· θεῶν γὰρ τροφὸς ἀμβροσίη Νίξ λέγεται.

100.

Proclus in Plat. Tim. V 296 A: Ῥῖπιτε βαθὴν γαίης εἰς Τάρ-
ταρον· κρύπτειν οἶν ἐν ἀφανεί δι' ἱπεροχὴν δυνάμειος· ἐὰ
δὲ λαὶ μένει καὶ πρόεισι, ὥσπερ ὁ Ὀλλεανὸς καὶ ἡ Τηθύς.
τῶν γὰρ ἄλλων Τιτάνων εἰς τὴν κατὰ τοῦ πατρὸς ἐτιβοιλήν
ἱεμένην ὁ Ὀλλεανὸς ἀπαγορεύει τε πρὸς τὰς τῆς μητρὸς ἐπιτά-
ξεις καὶ ἐνδοιάζει περὶ τῆς πράξεως·

Ἐνθ' οἶν Ὀλλεανὸς μὲν ἐνὶ μεγάροισιν ἔμμενεν
ἑρμαίνων, ποτέραισε νόον τράποι, ἢ πατέρα δὴν
γυμνώσει, τε βίης καὶ ἀτάσθαλα λωβήσαιο
οἶν Κρόνῳ ἡδ' ἄλλοισιν ἀδελφοῖς, οἳ πεπίθοντο
μητρὶ φίλῃ, ἢ τοῖς γε λιπὼν μένοι ἐνδον ἔκκλητος.
πολλὰ δὲ πορφύρεων μένειν ἥμενος ἐν μεγάροισι,
σκιζόμενος ἢ μητρὶ, κασιγνήτοισι δὲ μᾶλλον.
μένει οἶν οἷτος ἅμα λαὶ πρόεισι μετὰ τῆς Τηθύος· σινέζεινται
γὰρ αἰτῇ κατὰ τὴν πρώτην ἀπογεννησιν· οἳ δὲ ἄλλοι Τιτᾶνες
εἰς διάκρισιν ἐπιέγονται καὶ πρόσδορον, ἡγεῖται δὲ αἰετῶν ὁ μέ-
γιστος Κρόνος, ὡς γησιν ὁ Θεολόγος.

101.

Proclus in Plat. Crat. p. 116: Παράγει οἶν αἰτὴν (τὴν
τριπίστην Ἀφροδίτην) ὁ Οὐρανὸς ἐλ τοῦ ἀφροῦ τῶν γονίμων
ἐαυτοῦ μορίων ῥιφέντος εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς γησιν Ὀρφεύς·

Μήδεα δ' ἐς πέλαγος πέσεν ἰψόθεν, ἀμφὶ δὲ τοῖσι

λειλὸς ἐπιελίοισιν ἐλίσσετο πάνιοθεν ἀφρός.

ἐν δὲ περιπλομέταις ὥραις ἐναντὺς ἔειντε

Tr 100, 1 τ' post οἶν Gesner delovit. — 2 νόον Gesner, νόον. —
3 γυμνώσει Gesner] γνῶσι. — 4 ἄλλοισιν Gesner]
οἷσις — 5 μένοι Gesner] μένει — 6 ἥμενος Heri. ual. ἥμερος.
Tr 101, 1 ἐς πέλαγος Weibst] ἐν πέλαγος (ἐκπέλαγος δὲ πύργος).

παρθένον αἰδοίην, ἣν δὴ παλάμαις ἰπέδελλο
 γεινομένην τὸ πρῶτον ὁμοῦ Ζήλως τ' Ἀπαίτη τε.

102.

Proclus in Plat. Tim. I 54 B: Ἐπεὶ παράδειγμα αἰτῶν διὰ
 τοίτων παρὰ τῷ θεολόγῳ δηλοῖται τῶν ὀνομάτων·

Τιτῆρες καλομῆται, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντες.

103.

Proclus in Plat. Tim. I 57 F: Οἷτω γὰρ ἡ δημιουργικὴ πέρας
 ἴσχει βοίλησις καὶ τὰ χεῖρω κρατεῖται ὑπὸ τῶν ἀμεινόνων, ἐν
 μὲν τοῖς μερικοῖς Ἀτλαντῖνοι ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ἐν δὲ τοῖς
 ἴλοις οἱ Τιτᾶνες ὑπὸ τῶν Ὀλυμπίων.

καὶ κρατεροὶ περ ἐόντες ἀμεινόνος ἀντιάσαντες

ἰβριος ἀντ' ὀλοῆς καὶ ἀτασθαλίας ἐπερέπλον,

φησὶν ὁ θεολόγος. Cf. Schol. Hes. Theog. v. 203: (Τιτᾶνες
 παρὰ τὸ τετάσθαι καὶ ἐξαπλωθῆναι. ἢ ὅτι ὡς λέγει οἷτος ἀπὸ
 τῆς δόξης τοῦ Ὀρφείου λαβὼν τοῖτο) πάλιν τιμωρῆσαι μέλλει ὁ
 Κρόνος τοὺς θεοὺς καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ἔγχοιεν γὰρ
 ἐπικρατῆσαι μέλλει τὸ σιότιος ἐκείνο τὸ ἀρχαιότατον.

104.

Proclus in Plat. Tim. V. 295: Καίτοι γε ὅτι ὁ Κρόνος ἰερέρι-
 ρός ἐστι τοῦ Ὠκεανοῦ, δεδήλωκεν ὁ θεολόγος πάλιν λεγόν τὸν
 μὲν Κρόνον αὐτὸν καταλαμβάνειν τὸν οἰράνιον Ὀλύμπον, γὰρ
 θρονοθέται βασιλεύειν τῶν Τιτάνων, τὸν δὲ Ὠκεανὸν τὴν λῆξιν
 ἅπασαν τὴν μέσην· καίειν γὰρ αὐτὸν ἐν τοῖς θεσπεσίαις
 θεΐθροις τοῖς μετὰ τὸν Ὀλύμπον καὶ τὸν ἐλαῖ περιέτειν οἰ-
 ρανόν, ἀλλ' οὐ τὸν ἀγρότατον, ὡς δὲ φησιν ὁ μῦθος. τὸν ἐλ-
 πεσώτα τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἐλαῖ τεταγμένον. τοίτων δ' οἷν οἷτος
 ἐχόντων ὁ Ὠκεανὸς καὶ ἡ Τιθίς κατ' ὅσον μένοισι καὶ ἵστα-
 νται πρὸς τὸν οἰρανόν, συμπαραγούσιν αὐτῇ τὴν τῶν προαίν-
 των βασιλείαν, Κρόνον τε καὶ Ῥέας, καὶ κατ' ὅσον ἵδρυνται
 τῇ μονίμῃ δυνάμει τῆς μητρὸς, κατὰ τοσοῦτον τὸν Φόρον μετ'
 αὐτῶν. αὕτη γὰρ αἰτὴν προσάγει Πόντοι φιλότιται μετῃ

μετὰ Νηρέως καὶ Θαύμαντος¹⁾· οὐ γάρ ἐστιν ὁ Φόρξιος Οὐρανίδης ἀλλὰ Πόντιος²⁾, ὡς ἔστι δῆλον ἐκ τῆς Θεογονίας (Hesiodi) (Deinde p. 297 A enumerat eosdem Titanes et Titanides, quos ante) καὶ τοὺς ἅμα τῇ Φόρξει προελθόντας, τὸν Νηρέα, τὸν Θαύμαντα, τὴν κινητικωτάτην Εἰρηφίαν καὶ τοὺς μάλιστα τὴν γένεσιν ὕλην συνέχοντας.

105.

Proclus in Plat. Tim. II 121 A: Διὸ καὶ μένει μὲν (ἡ Θέμις) παρθένος πρὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ προόδου κατὰ τοὺς χρησμοὺς τῆς Νυκτός·

Ἔστι ἂν Πείη παῖδα τέκῃ Κρόνον ἐν φιλότῃτι.

106.

Proclus in Plat. Crat. p. 96: "Οἱ τὴν Δημήτραν Ὀρφεῖς μὲν τὴν αἰτὴν λέγων τῇ Ῥέα εἶναι λέγει, ὅτι ἄνωθεν μὲν μετὰ Κρόνου οἷσα ἀνεκφοίτητος Ῥέα ἐστί, προβάλλουσα δὲ καὶ ἀπογεννώσα τὸν Δία Δημήτηρ. λέγει γὰρ Πείην τὸ πρὶν ἰοῖσσαν ἐπεὶ Διὸς ἔκλειτο μήτηρ γεγονέναι Δημήτραν.¹⁾ Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 85: 'Ο δ' Ὀρφεῖς τρόπον μὲν τινα τὴν αἰτὴν εἶναι τὴν Δημήτρα τῇ ὕλῃ ζυρογομία, τρόπον δ' ἄλλον οἱ τὴν αἰτὴν· ἄνω μὲν γὰρ οἷσα Ῥέα ἐστί, κάτω δὲ μετὰ τοῦ Διὸς Δημήτηρ· καὶ γὰρ τὰ παραγειόμενα l. παραγόμενα) ὁμοιά εἰσι τοῖς παράγονσι καὶ σχεδὸν τὰ αἰτία.

107.

Proclus in Plat. Crat. p. 97: "Οἱ ἡ Δημήτηρ ὥσπερ πᾶσαν ζωὴν τροχέει οἷτοι καὶ πᾶσαι τροφήν· ἔχει δὲ παράδειγμα τὴν

Fr 104 ¹⁾ Θαύμαντος C. E. Chr. Schneider] Θαύμαντι. — ²⁾ Πόντιου Lobbeck] ὁ Φόρξιος. Idem εἰρηφία Πόντιον pro πόντων.

Fr. 105, 1 παῖδα τέκῃ Πείη] τέκῃ παῖδα. — τέκῃ Herwerden script.

Fr 106 ¹⁾ γέγονε Δημήτραν c. d. l. M. naemses et Parisini (do. c. d. Vatican. non videtur constare, c. d. l. B. assinal. γέγονε Δημήτηρ ed. l. l. t. pro γέγονε Δημήτηρ γέγονε γέγονε c. d. l. t. Corr. Lobbeck. Werfer habet versus propositum Πείη τὸ πρὶν ἰοῖσα γ' M. l. l. a. d. l. l. t. ἐπεὶ Διὸς ἔκλειτο μήτηρ γεγονέναι Δημήτηρ.

Νύκτα· θεῶν γὰρ τροφὸς ἀμβροσίη Νίξ λέγεται· ἀλλ' ἐλείνη μὲν νοητῶς· καὶ γὰρ τροφή τὸ νοητὸν ἐστὶ κατὰ τὸ λόγιον ταῖς ποιεραῖς διαλοσμήσεσι τῶν θεῶν· ἡ δὲ Δημήτηρ πρώτη καὶ τὰς διτιτὰς τροφὰς διεῖλεν ἐν τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ὀρφεύς·

μήσατο γὰρ προπόλους τε καὶ ἀμφιπόλους καὶ ἐπηδοῖς,
μήσατο δ' ἀμβροσίην καὶ ἐρυθροῦ τέλειρος ἀρδμόν,
μήσατο δ' ἀγλαὰ ἔργα μελισσάων ἐριζόμεν.

108.

Tzetzes ad Lycophr. v. 399: Λίσσον τὸν Λία λέγει διὰ τὸν λίθον τὸν ἀντὶ Λιδὸς ἐπὶ Κρόνοι καταποθέντα, ὡς φησιν Ἡσίοδος ἐν τῇ Θεογονίᾳ τὴν Ὀργέως ἐποζλέψας καὶ παραισθεύρας Θεογονίαν.

109. 110.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 148: Ἡ δὲ Ἀδράστεια μία ἐστὶ καὶ αὕτη θεὸς τῶν μενουσῶν ἐν τῇ Νικτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας. ὁ μὲν οἶν Μέλισσος κατὰ τὴν ἐπιμέλειαν τῶν δευτέρων καὶ πρόνοιαν εἴληπται, ἡ δὲ Ἀμαλθεία κατὰ τὸ ἀκλιεῖς καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οἶν προνοίας τῆς ἄλλης νοῦς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἥτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εὔδης·

Εὔδη τ' εἰειδὴς καὶ ἰμύσπορος Ἀδράστεια.

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τῶν τε ἐγλοσμίων καὶ ὑπερλοσμίων τῶν τε εἰμαρμένων καὶ λίων (εἰσὶ γὰρ καὶ λίτοι νόμοι καὶ Κρόνιοι θεοὶ τε καὶ ὑπερλόσμοι καὶ ἐγλόσμοι) ἡ πάντων οἶν τοῦτων τὰ κέντρα ἐναιίως ἐν αἰτῇ σιλλαβοῦσα καὶ σπνέχοισα, αὕτη ἐστὶν ἡ θεὸς, Ἀδράστεια διὰ τοῦτο λελημένη, διὰ τὸ τὰ ὑπ' αἰτίας τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι. διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντροι τῆς Νικτὸς ἶχεῖν λέγεται·

καλάμῃσι δὲ χάλκει ῥόπτρα

δῶκεν Ἀδραστεία.

ἐν τοῖς προθίροις γὰρ τοῦ ἄντροι τῆς Νικτὸς ἶχεῖν λέγεται τοῖς χειμάλοισι, ἵνα πάντα τὰ αἰτίας τῶν νόμων κατέλῃσιν γένηται. ἐνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἀδύτῳ τῆς Νικτὸς κάθεται ὁ Φάνης·

Fr. 107, 1 τε Abl. addidit. — ὀπηδοῖς [obeeck] ὀπεδοῖς. — 2 ἀρδμόν Koechly] ἄρδρον.

Fr. 109, 1 Fort. Ἰδὴ γεγονδύα

μέσῳ δὲ ἡ Νύξ μαιτεῖονσα τοῖς θεοῖς, ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς τροθίροις πᾶσι νομοθειοῖσα τοῖς θεοῖς νόμοις, διαφέρει δὲ τῆς ἐλεῖ Μίτης ὡς νομοθετικῇ διαστυλῇ· καὶ ἡ μὲν ἐλεῖ Μίτη θιγάτηρ λέγεται τοῦ ἐλεῖ Νόμοι καὶ Ἐλσεβείας, αἷτη ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας οἷσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ Νόμοι. αἷται δὲ καὶ λέγονται τρέφειν τὸν Μία ἐν τῷ ἄντροι τῆς Νυκτός, ἄντροις τοῦτο τοῦ θεολόγου λέγοντος, ὁ καὶ Πλάτων περὶ αὐτοῦ φησι· καὶ γὰρ δημιουργοῦντα αὐτὸν ποιεῖ καὶ διαθεσμοθετοῦντα. = Cf. Proclus in Plat. Tim. V 323 C: Καὶ γὰρ ὁ δημιουργός, ὡς ὁ Ὀρφεὺς φησι, τρέφεται μὲν ἐκ τῆς Ἀδραστείας, σίνεσι δὲ τῇ Ἀνάγκῃ, γεννᾷ δὲ τὴν Ἐμαρμένην.

111.

Proclus Theol. Plat. IV 16. 206: Παρ' Ὀρφεῖ δὲ καὶ φροῖρεῖν λέγεται (ἡ Ἀδράστεια) τὸν τῶν ἔλων δημιουργὸν καὶ χάλκεα ῥόπτρα λαβοῦσα καὶ τίμπανα ἰχθήεντα¹⁾ οἷτως ἰχθεῖν, ὥστε πάντας ἐπιστρέφειν εἰς αὐτὴν τοῖς θεοῖς.

112.

Proclus Theol. Plat. V 3. 253: Καὶ γὰρ Ὀρφεὺς τοῖς Κοιρητῶν γίλαμας τῇ Μὴ παρίστησι τρεῖς ὄντας καὶ οἱ θεομοὶ τῶν Κοιρητῶν καὶ ἡ Ἑλληνικὴ πᾶσα θεολογία τὴν καθαρὰν καὶ ἄχραντον ζωὴν καὶ ἐνέργειαν εἰς τὴν τάξιν ταύτην ἀναπέμπουσιν· οἷθεν γὰρ ἄλλῃ τι τὸ κέρρον ἢ τὸ καθαρόν καὶ ἀζήρατοι ἐνδεικνύται. Cf. Proclus Theol. Plat. VI 13. 382: Ἐπεὶ καὶ περιεσιάναι λέγονται τὸν τῶν ἔλων δημιουργὸν καὶ περιχορεῖν ἀπὸ τῆς Ῥέας ἀναφανέντες. ἐν μὲν οὖν τοῖς νομοῖς θεοῖς ἡ Κοιρητικὴ τάξις ἡ περιήστη τῇ ἐπίστασιν ἔλαχει. Proclus in Plat. Tim. II 96 E: Ὡς περὶ γὰρ ὁ θεολόγος περὶ αὐτὸν (τὸν Μία) ἵστησι τὴν Κοιρητικὴν τάξιν, εἶπε δὲ καὶ ὁ Πλάτων φιλαλάς φροβράς εἶναί φησι περὶ αὐτόν, καὶ ὡς ἐλεῖ τοὺς ἐκ τῆς τοῦ Ὀλύμπου κορηγῆς αὐτὸν ἰδοῖται, οἷτω καὶ οἷτως τὴν ἀκρόπολιν ἀνῆλθεν αὐτῷ, ἐν ἣ διακονίως ἰδοῖμένος διὰ τῶν

Fr. 111 ὁ τέμπαια ἠχθήεντα [Lobach] τέμπαιον ὑφ' ἡμέας.

μέσων τάξεων κοσμεῖ τὰ πάντα. τίς μὲν οὖν ὁ δημιουργὸς
ἐσσι, καὶ οἵτι νοῖς θεῖος τῆς ὅλης ποιήσεως αἴτιος, εἰρήσθω
διὰ τούτων καὶ ὅπως ὑπὸ τε Ὀρφεύου καὶ Πλάτωνος ὁ αἴτιος
ἀνιμνεῖται δημιουργὸς Ζεὺς, ἀπὸ τούτων ἰπομεινῆσθω.

113.

Syrianus in Aristot. Metaph. p. 935 A: Τὸν δὲ Δία οἱ
πρῶτον ἀλλὰ πέμπτον βασιλέα σαφῶς ὀνομάζουσιν οἱ παρὰ
αὐτὸν παρὰ τῆς Νυκτὸς δοθέντες χρησμοί.

Ἀθανάτων βασιλῆα θεῶν πέμπτον σε γενέσθαι.

114.

Porphyrus De antro Nymph. p. 118 ed. Barnes.: Παρὰ δὲ
τῇ Ὀρφεῖ ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεῖται· πλησθεὶς
γὰρ μέλιτος μεθίει καὶ σγοιόυται ὡς ὑπὸ οἶνον καὶ ἵπνοϊ —
οὔπω γὰρ οἶνος ἦν. φησὶ γὰρ παρ' Ὀρφεῖ ἡ Νῆξ τῷ Διὶ ἰπο-
τιθεμένη τὸν διὰ μέλιτος δόλον.

εἴτ' ἂν δὴ μιν ἴδῃαι ἱπὸ δροσὶν ἱψιζόμεοισιν

ἔργοισιν μεθίοντα μελισσάων ἐριβόμβων,

αὐτίλα μιν δῆσον,

ὁ καὶ πάσχει ὁ Κρόνος, καὶ δεθεὶς ἐκτέμνεται ὡς ὁ Οὐρανός.
Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 59: Διὰ τί οἶν, εἰ καὶ ἱβριστικῶν ὑπὸ
τὸ τοιοῦτον ὄνομα (τοῦ Κρόνου), οὐκ εὐφύμως καὶ πρεπεῶς,
θεοῖς σιγῇ τοῦτο παρέδραμεν; ἢ οἵτι τῆς βασιλικῆς τῶν θεῶν
σειρᾶς ἀρχιμένης μὲν ἀπὸ Φάνητος, κατανιῶσις δ' εἰς αὐτὸν
τὸν δεσπότην ἡμῶν τὸν Διόνυσον, καὶ τὸ αὐτὸ σκληνέρον ἀνέ-
θεν ἄχρι τῆς ἐσχάτης βασιλείας προαγοίσης, μότος ὁ Κρόνος
τὴν τετάρτην βασιλικὴν τάξιν κληρονομήσει· παρὰ πάντας τοὺς
ἄλλους ἱβριστικῶς δοκεῖ κατὰ τὸ μηθιλὸν πρόσχημα προσδέρ-
σθαι καὶ ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ σκληνέρον καὶ μεταδιδόναι τὸν
Διὶ; — — — μότος δ' ὁ Κρόνος καὶ ἀφαιρεῖται τὸν Οὐρανόν·
τὴν βασιλείαν τελείως καὶ τῷ Διὶ παραχωρεῖ τῆς ἡγεμονίας, τῶν
τῶν καὶ τεμνόμενος, ὡς φησὶν ὁ μῦθος. Proclus in Plat. Crat.
p. 60: Ὡς δ' Ὀρφεὺς ἐνθάδε σίγηται λέγει, — — — καὶ

Κρότος πάσης τῆς δημιουργίας ἐνδίδωσι τῷ Διὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τῆς εἰς τὰ αἰσθητὰ προνοίας, καὶ ἑαυτὸν νοῶν ἡγῶται τοῖς πρωτίστοις νοητοῖς καὶ πεπλήρωται τῶν ἐκεῖθεν ἀγαθῶν· διὸ καὶ τρέφεσθαι ἡγῶν αἰτὸν ὁ θεολόγος ὑπὸ Νεκτός· ἐκ πάντων δὲ Κρόνον Νῆξ ἔτρεφεν ἢ δ' αἰτεῖαλλεν.

115.

Proclus in Plat. Polit. p. 388: Τὸν κατέρα ζηλῶν· καὶ γὰρ ἐκείνος πρωτίστος παραδέδοται τῶν θεῶν·

Ἐνθα Κρόνος μὲν ἔπειτα φαρὸν δολέεσσαν ἐδωδῆν
κεῖτο μέγα βέγκων.

116.

Proclus in Plat. Crat. p. 57: Καὶ γὰρ (ὁ Ζεὺς) διτιοῖς ἡγίστησι διαλέμοις, τὸν τε οὐράνιον καὶ τὸν ὑπερουράνιον, ὅθεν αἰτοῖ καὶ τὸ σελῆπιρον εἶναι ἡγῶν ὁ θεολόγος πισίρων καὶ εἴλοσι μέτρων, ὡς διτιῶν ἄρχοντας διοδελάδων. Cf. Proclus in Plat. Tim. II 137 C: Ἄλλ' ὁ μὲν Φάνης διτιὰς ἡγίστησι τριάδας, ὁ δὲ Ζεὺς διτιὰς διοδελάδας. καὶ γὰρ διὰ τοῦτο τὸ σελῆπιρον αἰτοῖ λέγεται πισίρων καὶ εἴλοσι μέτρων, et Proclus in Plat. Crat. p. 60: Ὡς δ' ἂν οἱ Ὀρφεῖκοι ἡγῶν· ἄνωθεν μὲν ὀριζόμενος (ὁ ὑπερουράνιος τόπος) τῷ αἰθέρι, καὶ ἔκτωθεν δὲ τῷ Φάνητι. Hermias in Plat. Phaedr. p. 247 C (τὸν δὲ ὑπερουράνιον τόπον οὔτε τις ἡμῖν πω τῶν τῆδε ποιητῶν οὔτε ποθ' ἡμῖν καὶ ἀξίαν) p. 140: Τὸ πλεῖθος τῶν τῆδε ἀνθρωπινῶν ποιητῶν, ὅστε ἐξαίρεσθαι τοῦ λόγου Ὅμηρον καὶ Ὀρφέα· εἴρηται γὰρ αἰτοῖς περὶ τοῦδε τοῦ τόπου καὶ Ἡσιόδου καὶ Μοισαίου.

117. 118.

Proclus in Plat. Tim. II 63 E: Πρὶν δὲ ἀψῆται τῆς ἑλῆς πραγματείας, ἐπὶ θεῶν παραλλήσεις καὶ εἰχὰς τρέπεται, μιμούμενος καὶ ταύτην τὸν τοῦ παιτὸς ποιητὴν, ὅς τε τὸ τῆς ὅλης δημιουργίας εἰς τε τὸ χρησιμώτερον εἰσιέναι λέγεται τῆς Νεκτός,

καλεῖσθαι πληροῦσθαι τῶν θεῶν νοήσεων καὶ τὰς τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐκδέχεσθαι καὶ ἀπορίας, εἰ θέμις εἰ τεῖν, ἃ τάσας διαλίειν καὶ δὴ καὶ τὸν πατέρα παραλαλεῖν εἰς τὴν τῆς δημοτικῆς σίλληψιν. πρὸς μὲν τὴν Νίκια πεποιήται τῷ θεολόγῳ λέγειν·

Μαῖα, θεῶν ἡ τάτις, Νῆξ ἄμ' ἔροτε, πῶς, τὰδε φράζε,
πῶς χεῖρ μ' ἀθανάτων ἀρχὴν κρατερὴ φροῖα θέσθαι;')
λαί ἀλοῖε τὰς αἰτίς·

ἡθέλει πάντα πέριξ ἀφάτη λάβε, τῷ δ' ἐνὶ μέσσοι
οἶσαντι

καὶ περὶ ταύτης ἐξῆς ἀναδιδάσκειται τῇ νομοποιίᾳ· τρεῖς δὲ
ἐπὶ Κρόνον εὐλιν μετὰ τοῖς δεσμοῖς μόνον οἷα εἶχοντο φησιν·

Ὁρῶ δ' ἡμετέραν γειήν, ἀριδείκνυε δαῖμον·

καὶ διὰ τούτων τῶν ἐχομένων τὴν τοῦ πατρὸς εὐμένειαν προ-
καλεῖται· καὶ πῶς γὰρ ἄλλος ἐμελλε θεῶν πάντα πληροῦσαι
καὶ τῶν αὐτοῦ ἀποποιῶσθαι τὸ αἰσθητὸν ἢ πρὸς τὰς ἀφανέ-
στις τῶν ὅλων ἀπεινώμενος, ἀφ' οὗ αὐτὸς πεπληρωμένος
ἐμελλε ἀπὸ τραδίας προφέρειν πάλι θέσκελα ἔργα. Εἰ
Proclus in Plat. Crat. p. 30. 31: Καὶ γὰρ ὁ μέγιστος Ἄρτεμις
ἐκδόν τὰς τῶν νοήσεων ἀρχὰς ἐνδίδωσι τῇ δημιουργῇ καὶ ἐκ-
πομπῇ εἰς ἑλκὸς δημιουργίας· διὸ καὶ δαίμονα αὐτὸν ὁ Ζεὺς
καλεῖ τανρ' Ὀργεῖ· ὅρθοι δ' ἡμετέρη γενεήν, ἀριδείκνυται
δαίμων, καὶ ἔοικε τῶν συναγωγῶν καὶ τῶν διαιρέσεων τῶν
ἀφροσύνας αἰτίας ἔχει παρ' ἑαυτῷ ὁ Ἄρτεμις — ἔπειτα
δημιουργὸς Ζεὺς παρ' αὐτοῦ προσεχῶς ὑποδέχεται τὴν ἀλήθειαν
τῶν ὄντων· καὶ κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ πρώτως· μαρτυρεῖται μὲν
αὐτῷ καὶ ὁ Νέξ· ἀλλ' ὁ πατὴρ προσεχῶς καὶ πάντα τὰ μετὰ
τὴν εἰς τὴν δημιουργίαν αὐτῷ ἐνδίδωσιν.

119.

Proclus in Plat. Tim. IV 267 C: *ἡὸ δὲ καὶ Ὀργι-*
φύρηά τε τὰ θεῶν τοῦτον προσκ'ύρεισεν ὡς ἐξαίροντα τ
τοῦτ' ἡσάδας καὶ ἑξῶν αὐτῇ μορφὰς ἀνέθ'ηκεν, ὡς ἐν αὐτ

9, 11. — Versu alter subnectis fuisse videtur: πῶς δέ μοι ἔτι
 μέλλ' ἵσταται καὶ μορῶς ἔχαστον, cf. fr. 122

τῆς πρώτης αἰτίας τῶν νοητῶν ζῶν ἐλφαιείσης, καὶ ἰδέας
πολειδεῖς, ὡς τῶν νοητῶν ἰδεῶν πρότερος περιληπτικῶς.
καὶ κληῖθ' αὖτοί προσειπὼν κλεῖν τε αὐτὸν ἐλάλεσε τοῦ νοῦ,
διότι περατοῖ πᾶσαν τὴν νοητὴν οὐσίαν καὶ συνέχει νοερὰν
ζωήν. πρὸς δὲ τοῖτον τὸν τοσοῦτον θεὸν ὁ δημιουργὸς ἀνήρη-
ται τοῦ λανθόντος, νοῦς μὲν καὶ αὐτὸς ὢν, ὥσπερ εἵπομεν πρότερον,
ἀλλὰ νοερὸς νοῦς καὶ τοῦ διαφερόντως αἴτιος διὸ καὶ ὁρᾷ λέγε-
ται τὸ αὐτόζῳον. ἴδιον γὰρ τὸ ὁρᾷν τῶν νοερῶν θεῶν, ἐπεὶ τὸν
γε νοητὸν νοῦν καὶ ἀνόμματον ὁ θεολόγος προσηγόρευσε· λέγει
γούν περὶ αὐτοῦ Ποιμαίνων προπιδεσσιν ἀνόμματον ὧν ἴν
"Ἐρωτα· ἔστι γὰρ αὐτοῦ τὸ ἐνέργημα νοητὸν· νοῦς δὲ ὁ δημι-
ουργὸς ὢν οἷα εἰσι τῶν μετεχομένων, ἵνα τῶν ὅλων ἡ δημιουργός,
καὶ ἵνα δίνηται πρὸς τὸ αὐτόζῳον ὁρᾷν· ἀμέθεκτος δὲ ὢν
ὄντως νοερὸς ἔστι νοῦς, καὶ διὰ μὲν τῆς ἀπλῆς νόσεως σινήνεται
πρὸς τὸ νοητὸν, διὰ δὲ τῆς ποικίλης εἰς ἀπογέννησιν σπεύδει
τῶν δευτέρων. ἐκείνην μὲν αὐτοῦ τὴν νόσιν ἔρασιν προσείργειν
ὁ λόγος, ὡς ἀπλήθιτοι καὶ ὡς τῇ νοητῇ φρενὶ καταλαμπομένην,
τῇ δὲ δευτέραν ἐνέργειαν διαόησιν, ὡς διὰ τῆς ἀπλῆς νόσεως
προιοῖσαν καὶ εἰς ἀπογέννησιν τῶν δημιουργικῶν ἔργων προχω-
ροῦσαν. καὶ ὁ μὲν Πλάτων ὁρᾷν αὐτὸν εἰς τὸ αὐτόζῳον εἶπεν,
ὁ δὲ Ὀρφεὺς καὶ ἐπιτηδᾷν αὐτῷ καὶ καταπίειν δειξάσης
μῆτοι τῆς Νελιός.

120

Proclus in Plat. Tim. II 99 A: Ταῦτα δὲ καὶ Ὀρφεὺς
ἐνδεικνύμενος καταπίεσθαι τὸν νοητὸν θεὸν ἔφατο παρὰ τοῦ
δημιουργοῦ τῶν ὅλων· καὶ ὁ μὲν Πλάτων βλέπειν εἰς τὸ παρὰ-
δειγμα τὸν δημιουργὸν ἑλέθετο, τὴν νόσιν διὰ τῆς ὁράσεως
ἐνδεικνύμενος, ὁ δὲ θεολόγος καὶ οἷον ἐπιτηδᾷν αὐτὸν τῇ νοητῇ
καὶ καταπίειν, ὡς ὁ μῦθος ἔφησεν. ἔστι γάρ, εἰ χρὴ διαρρη-
θῇ τὰ τοῦ καθηγεμόνος λέγειν, ὁ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ προπρόγονος
θεὸς κατὰ τὸ πέρας τῶν νοητῶν ἰδριμένος παρὰ τῇ Πλάτωνι
τὸ αὐτόζῳον. διὸ καὶ αἰώνιον ἔστι καὶ τῶν νοητῶν κάλλι-
στον· καὶ τοῦτό ἐστιν ἐν νοητοῖς ὅπερ ὁ Ζεὺς ἐν νοερῶς· πέρας
δὲ ἑκάτερος τῶνδε τῶν τάξεων. καὶ ὁ μὲν τῶν παραδειγματικῶν
αἰτίων τὸ πρωτίστον, ὁ δὲ τῶν δημιουργικῶν τὸ μοναδικώτατον.

διὸ καὶ ἐνοῖται πρὸς ἐλεῖνον ὁ Ζεὺς διὰ μέσης τῆς Νυκτός, καὶ πληρωθεὶς ἐξεῖθεν γίνεται κόσμος νοητός, ὥς ἐν νοεροῖς·

Ὡς τότε πρωτογόνοιο χανὼν μένος Ἡριεπαῖον
τῶν πάντων δέμας εἶχεν ἧ, ἐνὶ γαστέρι κοίλῃ,
μῖξε δ' ἐοῖς μελέεσσι θεοῦ δῖναμιν τε καὶ ἀλλήν.
τοῖνελα σὶν τῷ παντὶ ἡὺς πάλιν ἐντὸς ἐτίχθη.

εὐλόως ἄρα καὶ ἡν ὁ Ἠλάντων εἰς τὸ παράδειγμα βλέποντά φησι
δημιουργεῖν αὐτόν, ἵνα τῷ νοεῖν ἐλεῖνο πάντα γεγόμενος τὸν
αἰσθητὸν ἵποστήσῃται κόσμον· τὸ μὲν γὰρ ἦν νοητῶς πᾶν, αὐτὸς
δὲ νοερῶς πᾶν, ὁ δὲ κόσμος αἰσθητῶς πᾶν. διὸ καὶ ὁ θεολόγος
φησί· πάντα τὰδε κρύψας αὐθις φάος ἐς πολυγυθὺς
μέλλεν ἀπὸ κραδίης προσφέρειν τάλη θέσσελα ῥέζων.
Cf. Hermias in Plat. Phaedr. p. 141: Οἰδὲ οἱ ὑπὸ τὸν Ἥρα
θεοὶ λέγονται ἐνοῖσθαι τῷ Φάητι, ἀλλὰ μένος ὁ Ζεὺς καὶ αὐτὸς
διὰ μέσης τῆς Νυκτός.

121. 122.

Proclus in Plat. Tim. II 95 E: 'Ο μὲν οἶν Ἠλάντων τοιοῦτον
ἵποστήσάμενος δημιουργὸν ἄρρητον αὐτὸν καὶ ἀλατοιόμαστον
εἶασεν, ὥς ἐν τὰγαθοῦ μοίρα προτεταγμένον τῶν ἔλων. ἔστι
γὰρ ἐν πάσῃ τάξει θεῶν τὸ ἀναλογοῖν τῷ ἐνί. τοιοῦτον γοῖν
ἢ ἐν ἐλάχιστῃ λέσσει μονάς. ὁ δὲ γε Ὀρφεὺς καὶ ὄνομα αὐτῷ
προστήτεγλεν ἅτε ἐλεῖθεν κοιόμενος· ὃ καὶ αὐτὸς ὁ Ἠλάντων ἐν
ἄλλοις ἠκολοίθησεν. ὁ γὰρ παρ' αὐτῷ Ζεὺς, ὁ πρὸ τῶν τριῶν
Κροιδῶν, οἷός ἐστι τῶν ἔλων δημιουργός. μετὰ γοῖν τὴν
κατάποσιν τοῦ Φάητος αἱ ἰδέαι τῶν πάντων ἐν αὐτῷ πεφύγα-
σιν, ὥς φησιν ὁ θεολόγος·

τοῖνελα σὶν τῷ παντὶ ἡὺς πάλιν ἐντὸς ἐτίχθη
αἰθέρος εἰρείης ἧδ' οἶσαντοῦ ἀγλαὸν ἦθος,
πίντων τ' αἰριγέτον γαίης τ' ἐρικιδέος εἶρη,
ὠκεανὶς τε μέγας καὶ νείατα τάρταρα γαίης,

Fr. 120, 1 χανὼν Ζωῖγ] χανόν. — 2 δὲ post πάντων deletit. ἐξ αὐθι-
dit Gesner — 3 μῖξε codd — δ' ἐοῖς (Gesner) δ' οῖς. — 4 ὁ
fragm. 121.

Fr. 121, 2 αἰθέριος et ἧ δ' (ἧδ' codd., corr. Steph. 118 — 4 νείατα
Stephanus] νήατα.

καὶ ποταμοὶ καὶ πόσιος ἀπείριτος ἄλλα τε πάντα 5
 πάντες τ' ἀθάνατοι μάκαρες θεοὶ ἡδὲ θέαιναι
 ὅσα τ' ἔη γεγεαῖα καὶ ἵσιερον ὀππὸς ἔμελλεν,
 ἐγγέμετο· Ζηὺς δ' ἐνὶ γαστέρι σίρρα πεφίκει.

τῶν δὲ ἰδεῶν πλήρης ὢν διὰ τούτων ἐν ἑαυτῷ τὰ ὅλα περιείληγεν,
 ὥς καὶ τοῦτο ἐνδεικνύμενος ὁ θεολόγος ἐπήγαγε Ζεὺς πρῶτος
 γένετο ... τὰ τοίνυν ὅλα περιέχων ὁ Ζεὺς καὶ πάντα μονα-
 δικῶς καὶ νοερῶς κατὰ τοῦτοις τοῖς χρῆμασι μετὰ τῆς Νικτὸς
 ἰστίστησι, καὶ πάντα τὰ ἐγγύσια, θεοὺς τε καὶ τὰς μοίρας
 τοῦ παντός. λέγει γοῖν πρὸς αὐτὸν ἡ Νύξ ἐρωτήσαντα· πῶς δέ
 μοι ἐν τε τὰ πάντα ἔσται, καὶ χωρὶς ἑκάστων·

αἰθέρι πάντα πέριξ ἀφάτῳ λάβε· τῷ δ' ἐνὶ μέσῳ
 οὐρανόν· ἐν δέ τε γαῖαν ἀπείριτον, ἐν δὲ θάλασσαν,
 ἐν δέ τε τέρρα πάντα, τὰ τ' οὐρανὸς ἐστεφάνοιται.

καὶ δὴ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάρτων ἱποθεμένη δημιουργη-
 μάτων ἐπήνεγκεν·

αἰτάρ ἐλὴν δεσμὸν κρατερὸν περὶ πᾶσι τανύσσης
 σειρὴν χρυσεῖη· ἔξ αἰθέρος ἀρτίσαντα.

εἰ τοίνυν ὁ Ζεὺς ἐστὶν ὁ τὸ ἐν κράτος ἔχων ὁ τὸν Φάνητα
 καταπιὼν, ἐν ᾧ πρῶτως αἱ νοηταὶ τῶν ἔλων αἰτίαι, ὁ πάντα
 παράγων κατὰ τὰς ἱποθήκας τῆς Νικτὸς, ὁ τοῖς θεοῖς
 τὰς ἐξουσίας παραδίδούς, οἷός ἐστιν ὁ τοῦ κόσμου ποιητής,
 τέμπλην ἔχων ἐν τοῖς βασιλεῖσι τάξιν, ὡς ἀποδέδεικται τῷ
 ἡμετέρῳ καθηγεμόνι ἐν ταῖς Ὀρφεαῖς σπουδαίαις. Cf. Proclus
 in Plat. Tim. III 146 E: Καὶ οἷός ἐστιν ὁ κρατερός δεσμὸς,
 ὡς γησιν ὁ θεολόγος, διὰ πάντων τειταμένος καὶ ἐπὶ τῆς
 χρυσῆς σειρᾶς συνεχόμενος· ἐπ' αὐτῷ γάρ ὁ Ζεὺς τὴν χρυσὴν
 ἰστίστησι σειρὰν κατὰ τὰς ἱποθήκας τῆς Νικτὸς· αἰτάρ
 ἐπὶ τὴν γαῖαν. Proclus in Plat. Tim. III 173 F: Κρατερός μὲν
 γὰρ καὶ ὁ δεσμὸς ὁ ἀπὸ νοῦ καὶ ψυχῆς, ὡς καὶ Ὀρφεὺς γησιν,
 ἀλλὰ μείζων ἢ τῆς χρυσῆς σειρᾶς ἔκθεσις καὶ μείζονον τοῖς πᾶσιν
 ἀγαθῶν αἰτία.

5 ἀπείριτος [Stephanus] ἀπείρητος. 7 ὀππὸς [Stephanus] ὀπως. —

8 ἐγγέμετο [Gesner] ἐγγέμετο.

Fr. 122, 4 ἐστεφάνοιται [Gesner] ἐστεφάνοιτο.

123.

Eusebius Praep. Ev. III 9, Stobaeus Eclog. Phys I cap. 1.
23: Ὅρα δὲ τὴν τῶν Ἑλλήνων σοφίαν οἰῶσι διασχοπούμενος·
τὸν γὰρ Δία τὸν καὶ τοῦ κόσμου ἱπολαμβάνοντες, ὡς τὰ ἐν
αὐτῷ ἐδημιούργησεν ἔχει τὸν κόσμον, ἐν μὲν ταῖς θεολογίαις
ταύτῃ περὶ αὐτοῦ παραδεδίλασιν οἱ καὶ Ὀρφεῶς εἰπόντες·

Ζεὺς πρῶτος γένετο, Ζεὺς ἴστατος, ἀρχιγέρας·
Ζεὺς κεφαλὴ, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτιται·
Ζεὺς ἄρσην γένετο, Ζεὺς ἄμβροτος ἐπλετο εὐφρη·
Ζεὺς πιθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος·
Ζεὺς πνοιὴ πάπῃ, Ζεὺς ἀλαμάτου πηρὸς ἰσμή, 5
Ζεὺς πόσιον ῥίξα, Ζεὺς ἥλιος ἰδὲ σελήνη·
Ζεὺς βασιλεὺς, Ζεὺς αὐτὸς ἀπάντων ἀρχιγένης·
ἐν κράτος, εἰς δαίμων γένετο, μέγας ἀρχὸς ἀπάντων,
ἐν δὲ δέμας βασιλεῖον, ἐν ᾧ τάδε πάντα κελεῖται,
πῆρ καὶ ἰδὼρ καὶ γαῖα καὶ αἰθήρ, νῆς τε καὶ ἦμαρ, 10
καὶ Μῆτις, πρῶτος γενέτωρ, καὶ Ἔρως πολιτεργής·
πάντα γὰρ ἐν Ζητὸς μεγάλῃ τάδε σώματι κεῖται.
τοῦ δὲ τοῦ κεφαλῇ μὲν ἰδεῖν καὶ κατὰ πρόσωπα
οὐρανὸς αἰγλήεις, ἐν χρίσται ἀμφὶς ἔθειραι
ἄστροι μαρμαρέων περιγαλλέες ἡρέθονται, 15
ταίρεα δ' ἀμφοτέρωθεν δίῳ χρίσται κέρατα
ἀντολή τε δίσκος τε, θεῶν ἑδοὶ οὐρανόωνων,
ὄμματα δ' ἡέλιος καὶ παμφανόωσα σελήνη·
οἷς δὲ οἱ ἀνειδὲς βασιλῆον ἄφθιτος αἰθήρ,
ὃ δὲ πάντα κλείει καὶ φράσσεται· οἷς δὲ τίς ἐστιν 20
αἰδὼς οἷς ἐνοτὴ οἷς χεῖρας, οἷς δὲ μὲν ὕσσα,
ἡ λήθει Διὸς οἷας ἱπερμενέος Κρονίωτος.
ὥδε μὲν ἀθανάτην κεφαλὴν ἔχει ἰδὲ νύκτα·
σῶμα δὲ οἱ περιγεργας, ἀπείριτον, ἀστειφέλιον,
ἄτρομον, ὀρμιόγυτον, ἱπερμενὲς ὥδε τέτιται. 25

Fr 123, 3 ἀφθιτος Eus. — 5 Πρ. πάντων Hermann recte ἀνέμων
5 6 cum Eus. et Prichs — 12 μεγάλῃ Ζητὸς Eus. — 13 κεφαλή
Eus. — 18 καὶ παμφανόωσα Kochly] τε καὶ ἀντιώσσα. — 19 οἷς δὲ οἱ
ἀνειδὲς βασιλῆον Herwig] τοῖς δὲ οἱ ἀνειδὲς βασιλῆος. — 20 χεῖρας
Eus. — 21 οἷς — οἷς τε Eus. — 25 ὀρμιόγυτον ὀρμιόγυτον Eus.

ἄνθρωποι μὲν καὶ σιέροντα καὶ εἰρήνια νότια θεοῖο
 ἄνθρωποι εἰρηνίης· πύργους δὲ οἱ ἐξετίοντο.
 ταῖς ἐπὶ πάντα ποιᾶν· ἱερὴ δὲ οἱ ἔπλετο νηδὺς
 γαῖά τε παρμύτειρ', ὁρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα,
 μέσση δὲ ζώνη, θάριχέος οἶδμα θαλάσσης
 καὶ πότον· πημάτη δὲ βάσις χθονὸς εἶδοθι ῥίζαι
 ἰάρεσσι τ' εἰρώεσσι καὶ ἔσχατα πείρατα γαίης.
 πάντα δ' ἀποκρίνας αὖτις φάος ἐς πολυγυθὺς
 μέλλει ἀπὸ τραδίης τροφέρειν πάλι θέσσελα θέζων.

... III 9, 10) τοιοῦτος μὲν τις ὁ διὰ τῶν ἐκτῶν ἱπογραφήμενος
 μηχανῶν Ζεὺς. ὁ δὲ τῶν ἐκτῶν ἐξηγητὴς ἀρξάμενος μὲν τοῖς
 ἔτεσιν ἀλολοῖθως λέγει· Ζεὺς οἶν ὁ πᾶς κόσμος, ζῶν ἐκ
 ζῶν, θεὸς ἐκ θεῶν· σαφῶς τὸν θεολογούμενον Δία οὐδὲ ἄλλον
 ἢ τὸν ὁρώμενον καὶ αἰσθητὸν κόσμον δηλοῦσθαι διὰ τῶν
 ἐκτῶν ἐρμηνείας. (Cf. Proclus in Plat. Alib. III p. 88: 'Εν γὰρ
 τῇ Διὶ ὁ Ἔρως ἐστὶ· καὶ γὰρ Μηδὶς ἐστὶ πρότερος γενέτωρ καὶ
 Ἔρως πολιτερχὴς, καὶ ὁ Ἔρως πρόεισιν ἐκ τοῦ Διὸς καὶ συνεπ-
 ἐστι, τῇ Διὶ πρώτως ἐν τοῖς νοητοῖς· ἐκεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς ὁ
 πανόπτης ἐστὶ καὶ ἄλλος Ἔρως, ὡς Ὀρφεὺς φησι. Proclus in
 Plat. Parmen. III p. 22: 'Ὁ μὲν γὰρ Ὀρφεὺς μετὰ τὴν κατὰ πρῶτον
 τοῦ Φάνητος ἐν τῇ Διὶ τὰ πάντα γεγονέναι φησὶν· ἐπειδὴ
 πρότερος μὲν καὶ ἡγεμείως ἐν ἐλείνῃ, δευτέρως δὲ καὶ διακεκρι-
 μένως ἐν τῇ δημιουργῇ τὰ πάντα ἀνεσάνη τῶν ἐγκοσμίων
 αἰτίαι. ἐκεῖ γὰρ ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη καὶ ὁ οὐρανὸς αἰτίαι
 καὶ τὰ στοιχεῖα καὶ ὁ Ἔρως ὁ πολιτερχὴς καὶ πάντα ἀπλῶς
 ἐν γεγονέναι Ζηνὸς ἐν γαστέρι σίερα πέριγε. - Idem in Plat.
 Crat. p. 66: 'Ὡς δ' Ὀρφεὺς ἐνθέω στόματι λέγει, καὶ
 καταπίνει τὸν πρόγονον αἰτοῦ τὸν Φάνητα καὶ ἐγκολπίζεται
 πάσας αἰτοῦ τας δυνάμεις ὁ Ζεὺς, καὶ γίνεται πάντα νοερώς
 ἔσαστα ἐν ἐλείνῳ νοητῷ.

124.

Proclus in Plat. Parmen. IV: Καὶ οὐκ ἂν θαιμάσαιμεν
 τῶν Ὀρφεϊκῶν ἐκτῶν ἀκούοντες, ἐν οἷς φησιν ὁ θεολόγος·

Οὕτως δὲ Ζηρὸς καὶ ἐν ἔμμοσιν πατρὸς ἀνακτοῦ
 ναίουσ' ἀθάνατοί τε θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι
 ὅσα τ' ἔην γεγαῶτα καὶ ἴστερον ὀππὸς' ἔμελλε.

πάντων γάρ ἐστι πλήρης τῶν νοητῶν καὶ πάντων ἔχει τὰς διηρη-
 μένας αἰτίας, ὥστε καὶ ἀνθρώποις καὶ ἄλλα πάντα γεννᾷ.

125.

Proclus Theol. Plat. VI 8. 363: Ὁ δὲ Ὀρφεὺς καὶ διαρρήδην
 εἰς τὸν τῶν ὄλων ἀναπέμπει δημιουργόν (τὴν Λίην). ἤδη γὰρ
 αὐτῷ βασιλεύοντι καὶ διακοσμεῖν ἀρχομένη τὸ πᾶν ἔπεσθαι
 φησι τὴν ὄλην Λίην.

Τῷ δὲ Λίῃ πολίποινος ἐγείπεται πᾶσιν ἀρωγός.

126.

Proclus in Plat. Tim. II 96 B C: Καὶ τὸν Νόμον αὐτῷ
 σιγλαθιδρόων, ὥσπερ καὶ Ὀρφεὺς· κατὰ γὰρ τὰς ἐποθίγας
 τῆς Νιγτὸς καὶ παρ' ἐλείνον παρέδρον ποιεῖται τὸν νόμον· ἔτι
 δὲ τὴν δίλην ὄλην ὑπαδὴν αὐτοῦ τιθέμενος ἐν Νόμοις, ὥς τερ
 καὶ ὁ θεολόγος. Cf. Proclus in Plat. Alcib. III p. 70: Ἠρὸν
 τοῦ κόσμου Λίην συνάπτεται τῷ Λί· παρέδρος γὰρ ὁ Νόμος
 τοῦ Λόγ, ὥς φησι Ὀρφεὺς.

127.

Proclus in Plat. Crat. p. 52. 53: Τῆς τοίνυν νοερᾶς τῶν θεῶν
 διακοσμήσεως ἄνωθεν μὲν ὀρίζουμένης τῷ βασιλεῖ τῶν ὄλων θεῶν
 γενῶν καὶ πατριῇν ἔχοντι πρὸς πάντας τοὺς νοεροὺς ὑπεροχὴν·
 ὅντι Φάνητα, φησὶν Ὀρφεὺς, πρωτόγονον μάλαρες κάλειον
 κατὰ μακρὸν Ὀλυμπον· προίσις δὲ διὰ τε τῶν τριῶν
 νεπτῶν καὶ τῶν οὐρανίων ἰποσιτάσεων εἰς τὴν Τιτανίην γενεάν,
 ἣ πρώτη τῶν κατέρων ἐαυτὴν διέκρινε καὶ τῆς σινοχιλῆς
 βασιλείας τὴν διαιρεικὴν ἠλλάξατο τῶν ἔλων προσιτάσιαν καὶ
 ἀναφαίνεται πᾶν τὸ δημιουργικὸν τῶν θεῶν γένος ἀπὸ πάντων
 μὲν τῶν προειρημένων ἀρχικῶν αἰτίων καὶ βασιλικῶν, προσεχῶς

Fr. 124, 1 οὔτως Mallab] εὔτη. 3 ὀππὸς' Gesl. r] ὅπως.

Fr. 125, 1 πολίποινος ἐγείπεται cod., coll. Apollinias Pontas.

δ' ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν Τιτανικῶν διαλόσμων ἡγεμόνος, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων δημιουργῶν ὁ Ζεὺς τὸ ἐνιαῖον κράτος τῆς ὕλης δημιουργικῆς σειρᾶς κληροσάμενος· καὶ τὰ τε ἄφαντ', πάντα καὶ τὰ ἔμφαντ', παράγων καὶ ἰφιστάς, νοερός μὲν αὐτὸς ἱπάρχων κατὰ τὴν τάξιν· τὰ δ' εἶδη τῶν ὄντων καὶ τὰ γένη προάγων εἰς τὴν τῶν αἰσθητῶν διακόσμησιν· καὶ τῶν μὲν ὑπὲρ ἑαυτὸν θεῶν πεπληρωμένος, τοῖς δ' ἐγκοσμίοις πᾶσιν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν εἰς τὸ εἶναι πρόοδον παρέχων. διὸ δὴ καὶ Ὀρφεὺς δημιουργοῦντα μὲν αὐτὸν τὴν οἰραΐαν πᾶσαν γενεὰν παραδίδωσι καὶ ἥλιον ποιῶντα καὶ σελήνην καὶ τοῖς ἄλλοις ἀστράτοις θεοῖς, δημιουργοῦντα δὲ τὰ ὑπὸ σελήνην στοιχεῖα καὶ διακρίνοντα τοῖς εἶδεσιν ἀτάλτως ἔχοντα πρότερον, σειρὰς δ' ἰφιστάντα θεῶν περὶ ὅλον τὸν κόσμον εἰς αἰτὴν ἀνηρημέας καὶ διαθεσμοθετοῦντα πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις θεοῖς ἰὰς κατ' ἀξίαν διανομὰς τῆς ἐν τῷ παντὶ προνοίας. καὶ Ὅμηρος δ' ἐπόμενος Ὀρφεὶ πατέρα μὲν αὐτὸν ἀνιμνεῖ κοινῇ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων καὶ ἡγεμόνα καὶ βασιλέα καὶ ἱπικτον κρείοντα....

128.

Proclus Theol. Plat. V 11. 217: Κατ' Ὀρφέα τῷ μὲν Κρόνῳ αἰνοῦσα κατὰ τὴν ἀξιοῦντα τὴν ἑαυτῆς ἢ μέση θεὸς Ῥέα καλεῖται, τὸν δὲ Δία παράγουσα καὶ μετὰ Διὸς ἐκφαίνουσα τοῖς τε ὅλοις καὶ τοῖς μερικοῖς διακόσμοις τῶν θεῶν Δημήτηρ.

129.

Proclus in Plat. Tim. II. 121 A: Διὸ καὶ μένει μὲν (ἢ θέμις) παρθένος πρὸ τῆς τοῦ δημιουργοῦ πρόοδου κατὰ τοῖς χρησμοῖς τῆς Νιχτιὸς ἐστὶ ἂν Ῥεὶς παῖδα τέλη Κρόνῳ ἐν φιλότῃ (cf. fragm. 103) αἰμπαράγει δὲ τῷ Διὶ τὴν τριάδα τῶν Ὁρῶν.

130.

Proclus in Plat. Tim. II 137 B: Ὁ δὲ δημιουργὸς αἰτὴς ὁ μέγιστος Ζεὺς σιζιγεῖ τῇ Ἥρᾳ· διὸ καὶ ἰσοτελής αἰτὴ καλεῖται καὶ ἐκ τῶν αἰτῶν προελθίθασιν τατέρων. Cf. Proclus in Plat. Tim. V. 315 D: Ζηροποιῶσα καὶ τὸν ὅλον κόσμον, ἢ ὁ μὲν

Ὅρφεϊς ἰσοιτελῇ τῷ δημοιοργῷ λαλεῖ καὶ σιγάπει καὶ σιζειῖξας
 μίαν ποιῇ μητέρα πάντων ὧν ὁ Ζεὺς πατήρ - — - καὶ οἱ μὲν ῥά-
 βαροι τὴν ζυγογονίην ταύτην αἰτίαν πηγαίαν ψυχὴν ἀπολαλοῦσι
 μετὰ τῆς πηγαίας ὁρεῖς ἀναφανεῖσαι ἀπὸ τῶν λαγόνων τῆς ὕλης
 ζυγογόνοι θεότητος, ἐν ἧ περιέχονται πάσις ζωῆς πηγαί, θείας,
 ἀγγελικῆς, δαιμονίας, ψυχικῆς, φυσικῆς· ὁ δὲ θεολόγος ὁ παρ'
 Ἑλλήσιν Ἥραν αἰτὴν προσείρηκε μετὰ τῆς Ἑστίας ἀναφανεῖσαι
 ἀπὸ τῆς μεγίστης Ῥέας, ἣ περιέλιπεν Ἀτάσας τὰς ζυγογονίας
 δινύμεις, ἐπὶ τέλει καὶ αἰτὴν ἀποτίλιονσα τὴν ψίσιν, εἰ καὶ
 σιγάπει τῷ δημοιοργῷ τὴν Ἥραν ὡς μητέρα πατρί, καὶ
 πάσις τῆς Τιτανικῆς διαίρεσεως ἐξαρχὸν αὐτὴν παραδίδωσι
 τῆς τε ἐν ψυχῇς θεωρουμένης κατὰ τὰς μοίρας καὶ διακρίσεως
 αἰτίαν.

131.

Proclus in Plat. Tim. I 52 B: λέγει οὖν καὶ ὁ θεολόγος,
 ὅτι παρίγαγεν αἰτὴν (τὴν Ἀθηνᾶν) ὁ πατήρ,
 Ὅρφ' αἰτῷ μεγάλῳ ἔργῳ λράνπειρα πέλοιτο.

132.

Proclus in Plat. Tim. I. 51 D: καὶ Ὅρφεϊς περὶ
 αἰτῆς τιτιομένης φησὶν, ὅτι ἄρα αἰτὴν ὁ Ζεὺς ἀπεγέννησεν
 ἐκ τῆς κεφαλῆς,

Ὅλοις λαμπομένην χαλκίῳ ἄνθος ἰδέσθαι.

133.

Proclus in Plat. Polit. p. 387: Καὶ γὰρ οἱ πρῶτιστοι
 κοιρῆτες τὰ γε ἄλλα τῇ τάξει τῆς Ἀθηνᾶς ἀπείναι, καὶ
 τιτιοτέφθαι λέγονται τῷ θαλλῷ τῆς ἐλαίας, ὅς φησιν Ὅρφεϊς·

Μινὴ γὰρ Κρονίδας νόσι λράνπειρα τέλλεται.

134.

Proclus in Plat. Crat. p. 118. Τὴν οὖν εἴριθμον χορεῖται
 διὰ τῆς λινύσεως ἱποφαίνει (ἡ Ἀθηνᾶ), ἣς καὶ μετέδωκε πρῶτη
 μετ' ἧς κοιρητικῇ τάξει, δευτέρως δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς
 ἔστι γὰρ ἡ θεὸς κατὰ ταύτην τὴν δύνανται ἔγχεσθαι τῶν Κοιρή-
 των, ὡς φησιν Ὅρφεϊς.

135.

Proclus in Plat. Crat. p. 24: Εἰ δέ τις αἰτὰς τὰς ποιητικὰς καὶ γονίμοις δυνάμειν τῶν θεῶν, ἃς εἰς τὸ πᾶν προάγειν τέχνας, προσαγορεύει διμιοιργητὰς καὶ νοεράς καὶ γεννητικὰς καὶ τελεσιουργοίς, οἷα ἂν οἶδ' ἡμεῖς ἀποδοκιμάσαιμεν τὴν τοιαύτην προσηγορίαν· ἐπεὶ καὶ τοὺς θεολόγους εἰρίσσομεν διὰ τοιῶν τῆς θείας ποιήσεως ἐνδεικνυμένους, καὶ τοῖς μὲν Κίλλωπας ἀπάσης τεχνικῆς ποιήσεως αἰτίους λέγοντας, οἳ καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἀθηνᾶν καὶ τὸν Ἡφαιστον ἐδίδασξαν· τὴν δ' Ἀθηνᾶν τῶν ἄλλων τεχνῶν καὶ διαφερόντως τῆς ἱφαιτικῆς προσλατεῖν· τὸν δ' Ἡφαιστον ἄλλης ἰδίως ἔφορον τέχνης· αἰτὴν δὲ τὴν ἱφαιτικὴν ὀρχομένην μὲν ἀπὸ τῆς δεσποίνης Ἀθηνᾶς·

Ἦδε γὰρ ἀθανάτων προσφερεσιαίη ἔστιν ἀπασέων
ἰσὶν ἐποίχεσθαι, ταλασίγιά τ' ἔργα πινύσσειν,
φῆσιν Ὀρφεὺς· προῖοῖσαν δ' εἰς τὴν ζυγογόνον τῆς Κέρης σειρᾶν
(καὶ γὰρ αἷτη καὶ πᾶς αἰτῆς ὁ χορὸς ἄνω μειοίσης ἱφαίνειν
λέγονται τὸν διάζοσμον τῆς ζωῆς).

136.

Proclus in Plat. Tim. I 52 D: Οἰλεῖον γὰρ τὸ τῆς ἀρετῆς γένος πρὸς τὴν μεγίστην ταύτην θεόν, ὡς καὶ αἰτὴν ἀρετὴν οἶσαν· ἐν γὰρ τῇ διμιοιργῇ μένοισα σοφία καὶ νόησις ἔστιν ἄτρεπτος, καὶ ἐν τοῖς ἱερωτικοῖς θεοῖς ἐμφαίνει τὴν τῆς ἀρετῆς δύναμιν,

ἀρετῆς τ' ὄνομα' ἐσθλὸν

ἀλλ' ἔτι,

φῆσιν Ὀρφεὺς. Cf. Proclus in Plat. Tim. I 57 B: "ἵνα διὰ μὲν τῆς ἀρετῆς τὴν πρὸς τὸ φιλόσοφον τῆς Ἀθηνᾶς αἰτῆς οἰκείωσιν ἐνδείξηται (καὶ γὰρ ἄλλη θεολογία τις, οἷχ' ἢ Ὀρφικὴ μόνον, ἀρετὴν αἰτὴν ἀπελάλεσε), διὰ δὲ τῆς ῥώμης τὴν πρὸς τὸ φιλοτιμύλεμον.

137.

Proclus in Plat. Crat. p. 112: Ἐπεὶ ἢ γε Ἀρετῆς ἢ ἐν

Fr. 135, 2 ἐφῆνασθαι cod. P. τισιν, ἐποίχεσθαι Werleri codl.

Fr. 136, 1 τ' ὄνομα' L. book] τε οἶνομα.

αὐτῇ (τῇ Κόρῃ) καὶ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν παρθενίαν αἰεὶ τὴν αἰτὴν διασφύζουσι· καὶ γὰρ ἡ μὲν κατὰ τὸ μόνιμον αἰτῆς, ἡ δὲ καὶ αὐτὸ ἐπισιτροπετικὸν χαρालηρῶνεται· τὸ δὲ γεννητικὸν μέσῃ ἐν αὐτῇ τάξιν ἔλαχεν· ἐπιθυμεῖν δ' αἰτὴν τῆς παρθενίας φασίν· ἐπειδὴ τὸ εἶδος αἰτῆς ἐν τῇ ζυγογόνῃ περιέχεται πηγῇ καὶ νοεῖ τὴν πηγαίαν ἀρετὴν καὶ ἰφίστησι τὴν ἀρχιλήν καὶ ἀναγωγὴν, καὶ τὴν ἐνὶ λον αἰμαῖζει πᾶσαν μῆξιν, καίτοι ἐφορῶσα τοῖς καρτοῖς τῆς τοιαύτης ἐνίλοι μίξεως·

Ἀτελής τε γάμων καὶ ἄπειρος ἐοῖσα

παιδογόνοι λοχίης πάσης ἀνὰ πείρατα λῆει (sc. Artemis), φησὶν Ὀρφεΐς· καὶ ἔοικε τὰς μὲν γενέσεις καὶ τὰς προύδους τῶν πραγμάτων ἐπιδρέπεσθαι, τὰς δὲ τελειότητας ἐπιτρέφειν αἰτοῖς, καὶ τὰς μὲν ψυχὰς διὰ τῆς κατ' ἀρετὴν ζωῆς τελεσιουργεῖν, τοῖς δὲ θνητοῖς ζῆροις τὴν εἰς τὸ εἶδος ἀποκαταστάσιν χορηγεῖν.

138.

Proclus in Plat. Crat. p. 111: Ὅτι τῆς δεσποικῆς ἡμῶν Ἀρτέμιδος τρεῖς ὁ Πλάτων παραδίδωσιν ιδιότητας, τὴν τε ἀχράτιον καὶ τὴν λύσιμον καὶ τὴν ἀναγωγόν· καὶ διὰ μὲν τὴν πρώτην παρθενίας ἐρᾶν λέγεται ἡ θεός, διὰ δὲ τὴν δευτέραν καθ' ἣν τελεσιουργὸς ὡς ἀρετῆς ἐφορος εἶναι λέγεται· διὰ δὲ τὴν τρίτην καθ' ἣν μισῆσαι λέγεται τὰς γενεσιουργοὺς ὀρμᾶς· καὶ μάλιστα τῶν τριῶν ἡ πρώτη ἐφαρμύζει τῇ (τῆς) θεοῦ προύδου καθ' ἣν ἐν τῇ ζυγογόνῃ τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν ὑπαρξίν ἔλαχεν· εἴτ' Ἑλατιλὴ προσαγορευομένη θεότης ὡς οἱ θεουργοὶ φασιν, εἴτ' Ἀρτεμις, ὡς Ὀρφεΐς· ἐλεῖ γὰρ ἰδριμένη πεπλίσσεται μὲν ἀχράτων δινάμεων ἀπὸ τῶν ἀπειλίλων θεῶν, εἰς δὲ τὴν τῆς ἀρετῆς βλέπει πηγὴν καὶ τὴν παρθενίαν αἰτῆς ἀσπάζεται. καὶ γὰρ ἐξείνη τὸ παρθένοισι οἱ προΐηται, ὡς φησι τὸ λόγιον· νοεῖσα δ' ἐλείνη ἰφίστησι καὶ τὴν ἀρχιλήν ἀρετὴν καὶ ἐξίρηται πάσης κοινότητος καὶ σιζείσθους καὶ τῆς κατὰ τὴν γένεσιν προύδου.

139.

Proclus in Plat. Tim. III 15d: Εἰ δὲ καὶ πρὸ τούτου

τὴν ὑπερλόσιμον αἰτίαν τῆς φιλίας ἐθέλοις σκοπεῖν, εἰρήσεις καὶ παρὰ τοῖς θεολόγοις αἰτὴν ὑμνομένην. τὴν γὰρ Ἀφροδίτην παρίστανεν ὁ δημιουργός, ἵνα κάλλος ἐπιλάβῃ, τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ κοινωνίαν πᾶσι τοῖς ἐγκοσμίοις καὶ τὸν Ἔρωτα ὁπαδὸν αἰτῆς, ἐνοποιὸν ὄντα τῶν ὅλων· ἔχει δὲ καὶ αἰτὸς ἐν αἰτιῷ τὴν τοῦ Ἐρωτος αἰτίαν. ἔστι γὰρ καὶ Μῦτις πρώτη γενέτωρ καὶ Ἔρως πολυτερεπής. εὐκρίτως ἄρα φιλίας ἐστὶν αἴτιος τοῖς δημιουργήμασι καὶ ὁμολογίας.

140.

Proclus in Plat. Crat. p. 116: Τὴν δὲ δευτέραν Ἀφροδίτην παράγει μὲν ὁ Ζεὺς ἐκ τῶν ἑαυτοῦ γεννημάτων δινάμειν, συμπαραγάγει δ' αἰτιῷ καὶ ἡ Μύθη, πρόεισι δ' ἡ θεὸς ἐκ τοῦ ἄφρου κατὰ τὸν αἰτὸν τῇ πρεσβυτέρᾳ τρόπον· λέγει δ' οὕτως καὶ περὶ ταύτης ὁ αἰτὸς θεολόγος·

Τὸν δὲ πύθος πλέον εἴλ', ἀπὸ δ' ἔλθορε πατρὶ μεγίστῳ
αἰδοίῳ ἄφροῳ γονί, ἐπέδεικτο δὲ πόντος
σπέρμα Μὺς μέγαλον· περιτελλομένον δ' ἐμαιοῖ
ἔρως καλλιγίτοις τέλ' ἐγερσιγέλωι Ἀφροδίτην
ἄφρογενῇ . . .

Cf. Proclus in Plat. Tim. II 101 D: καὶ διὰ ταῦτα καὶ οἱ θεολόγοι τῷ Ἡφαίστῳ τὴν Ἀφροδίτην σιζείσαντες οὕτως αὐτὸν χαλκείειν εἰρήλασι τὸ πᾶν· καὶ αὐτὸς ἐξ Ἡφαίστου καὶ Ἀγλαΐας Εὐλείαν καὶ Εὐσθένειαν ἀπογεννῶσι καὶ Εὐμήμην καὶ Φιλοφροσύνην, αὐτὴ καὶ αἰτὰ τὸ σωματοειδές τῷ κάλλει διαπρέπον ἀποτελοῖσι.

VIII. ΤΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ.¹⁾

141.

Iamblichus Vit. Pythag. V 28, p. 304: Ὡς τῆς Πυθαγορικῆς κατ' ἀριθμὸν θεολογίας παράδειγμα ἑαρχὲς ἐπεικόπως

Fr. 140, 1 μεγίστη Bonssana in eod. ed.

¹⁾ Sacer hic sermo, si quidem Τερός Λόγος αὐτὸς αὐτῷ Pythagore usque huiusmodi argumenti inscribatur, non is fuisse videtur, qui Suda teste e rhapsodus quattuor et viginti constabat. Cantabat autem nomen cum retinere secundum Pythagorae doctrinam.

Orph.

1A

ἐν Ὀρφεῖ. οὐκ ἔτι δὴ οὐκ ἀμφίβολον γέγονε ἐν ταῖς ἀφορμαῖς παρὰ Ὀρφείως λαβόντα Πιθαγόραν σινηάξαι τὸν περὶ Θεῶν λόγον, ὃν καὶ Ἰερὸν διὰ τοῦτο ἐπέγραψεν, ὥς ἂν ἐκ τοῦ μυστικωτάτου ἀπηνθισμένον παρὰ Ὀρφεῖ τόπον. Cf. Pythagoram apud Iamblichum Vit. Pythag. V 96, p. 306: *Ληλοῦται δὴ διὰ τοῦ Ἰεροῦ λόγοι ἢ περὶ Θεῶν λόγοι* (ἐπιγράφεται γὰρ ἀμφότερα) καὶ τίς ἦν ὁ παραδεδικώς Πιθαγόρα τὸν περὶ Θεῶν λόγον· λέγει γάρ· „*Λόγος ὁδε περὶ Θεῶν Πιθαγόρα τῷ Μινασάρχῳ, τὸν ἐξέμαθον ὀργιασθεὶς ἐν Λειβήθρῳ τοῖς Θρακίοις Ἀγλαοφάμῳ τελευτᾷς μεταδότιος· ὅς ἄρα Ὀρφεὺς ὁ Καλλιόπης κατὰ τὸ Πάργαιον ὕρος ἐπὶ τᾷς μητρὸς πινασθεὶς ἔφα, τὰν ἀριθμῷ οὐσίαν αἰδίαν ἔυμεν ἀρχὰν προμαθεσιτάτην τῷ παντὶ ὠρανῷ καὶ γᾶς καὶ τᾷς μεταξὺ φύσιος, ἔτι δὲ καὶ θεῶν καὶ Θεῶν καὶ δαιμόνων διαμονᾷς ῥίξαν.*“ ἐκ δὴ τούτων φανερόν γέγονεν, ὅτι τῷ ἀριθμῷ ὠρισμένην οὐσίαν τῶν Θεῶν παρὰ τῶν Ὀρφικῶν παρέλαβεν. ἐποιεῖτο δὲ διὰ τῶν αὐτῶν ἀριθμῶν καὶ θανμαστικὴν πρόγνωσιν καὶ θεραπείαν τῶν Θεῶν, κατὰ τοῖς ἀριθμοῖς ὅτι μάλιστα συγγενεσιτάτην.

142.

Syrianus in Arist. Metaph. p. 902 a: *Τὸ δὲ μόνον αὐτοῖς ἀνατιθέναι τῶν αἰσθητῶν ἀριθμῶν τὴν κατανόησιν, μὴ πρὸς τῷ καταγέλᾳσι καὶ λίαν ἀσεβὲς ἦ· τοῖς γὰρ ἰποδεξαμένους μὴ παρ' Ὀρφείως τὰς θεολογικὰς ἀρχὰς τῶν νοητῶν καὶ νοερῶν ἀριθμῶν, ἐπὶ πλείστον δὲ αὐτὰς προαγαγόντας καὶ τὴν ἄχρι τῶν αἰσθητῶν ἐπιγνώσειαν αὐτῶν ἀναφύνασθαι καὶ πρόχειρον ἔχοντας ἐπίφθεγμα τὸ ἀριθμῷ δέ τε πάντ' ἐπέοικε, αὐτὸς οὐκ ἄτοπον περὶ τὰ σήματα μόνον καὶ τοῖς συνόντας τοῖς σήμασιν ἀριθμοῖς διατειριμέναι λέγειν;*

143.

Syrianus in Arist. Metaph. p. 893 a: *Πῶς οὖν καὶ αὐτοῖς ἐφείσθητε τὰ εἶδη τοῖς τῆς ἀληθείας φιλοθεάμονας; νοητῶς μὲν καὶ μετράδιχως ἐν τῷ αὐτοζήνῳ, νοερῶς δὲ καὶ δεκαδιχῶς ἐν διημοιοργιῇ καὶ· πρόεισι γὰρ ὁ θεῖος ἀριθμὸς Μοιριάδος ἐκ*

λειθμῶνος ἀληθέατον, ἐς τ' ἂν ἴκηται Τειράδ' ἐπὶ ζαθέην·
ἥ δὲ τέκε μητέρα πάντων, Πανδεχέα, πρέσβειραν, ἕρον περὶ
ταῖσι τιθεῖσαν, Ἀτροπον, ἀλαμάτην· δεκάδα κλείουσί μιν ἄγνην
Ἀθάνατοί τε θεοὶ καὶ γηγενέες ἄνθρωποι. λέλεκται μὲν οὖν
πάν τὸ ἀληθές Πιθαγορείως τε καὶ Ὀρφικῶς.

144.

Lydus de mens. II 5: Ὀρφεὺς δὲ τὸν ἓνα ἀριθμὸν Ἀγνεία
καλεῖ, τοιτέστιν ἄμερῃ· οὐδὲν γὰρ τῶν μερῶν τοῦ ἀριθμοῦ
περὶ αὐτόν, οἷχ ἡμιόλιον, οἷλ ἐπίτριτον· τέλειος ἐπεὶ ὅλος.

145.

Lydus de mens. II 7: Καὶ τῶν περιττῶν ἀριθμῶν ἀρχὴ ἡ
τριάς — καὶ τρεῖς πρῶται καὶ Ὀρφέα ἐξεβλάστησαν ἀρχαί, νῆξ
καὶ γῆ καὶ οὐρανός· θεῶν δὲ τῶν ἐν γενέσει τρία γένη, οἰράμιον,
ἐπίγειον καὶ τὸ μεταξὺ τούτων· τρία δὲ καὶ τῆς ψυχῆς τὰ
κρυώματα, λογικόν, θυμαλόν καὶ ἐπιθυμητικόν.

146.

Iamblichus Theolog. Arithm. VI § 37: Τὴν ἐξάδα ὀλομέ-
λειαν¹⁾ προσηγόρειον οἱ Πιθαγορικοὶ κατακοιοῦντες Ὀρφεῖ,
ἥτοι παρόσυν ὅλη τοῖς μέλεσιν ἢ μέρεσιν ἴση ἐστὶ μὴν τῶν
ἐντὸς δεκάδος, ἢ ἐπειδὴ ὅλον καὶ τὸ πᾶν κατ' αὐτὴν διαμεμέρι-
σται καὶ ἑμμελές ἵτάσχει.

147.

Lydus de mens. II 11: Ὄθεν καὶ Ὀρφεὺς περὶ ἐξάδος
καὶ τὰ φησι·

Ἰλαθι, κίδιμι ἀριθμέ, πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν.²⁾

¹⁾ οἰλομέλεια Nic. in. ap. Phot. (LXXXVII 240.

²⁾ Versum Kéxliθι. κέδαμ' ἀριθμέ. πάτερ μακάρων, πάτερ ἀνδρῶν
Pythagoras in Sancto Symone et in de sancto magistro. scilicet de numero in
universum usque. etc.

148.

Lydus de mens. II 11: Οἷ γε μὴν Πιθαγόρειοι τῇ ἡγεμένῃ τοῦ παιτὸς τὴν ἐξδόμην ἀνατίθενται, τοιέσσι τῇ ἐνὶ καὶ μάρτις Ὀρφεὺς λέγων οὔτως·

Ἐξδόμη, ἣν ἐμίλησεν ἄναξ ἐλάργος Ἀπόλλων.

Cf. Proclus in Plat. Tim. III 168 C: Καὶ γὰρ ἡ μονὰς καὶ ἐπτάς ἀριθμοὶ νοεροὶ τινες· ἡ μὲν γε μονὰς αὐτόθεν νοῦς, ἡ δὲ ἐπτάς τὸ λατὰ νοῦν φῶς, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ὁ περικόσμιος νοῦς μοναδικὸς τε καὶ ἐξδομαδικὸς ἐστίν, ὡς γησιν Ὀρφεὺς.

149.

Iamblichus Theolog. Arithm. IX § 59: Κοιρήτιδα ἰδίως καὶ Ὀρφεὺς καὶ Πιθαγόρας τὴν ἐννεάδα ἐκάλοιν ὡς Κοιρήτιον¹⁾ ἱερὰν ὑπάρχουσαν τριῶν τριμερῇ ἢ ἑκὼν γε.

150.

Syrianus in Aristot. Metaphys. p. 915 b: Τῶν θείων ἀνδρῶν δεκάδα τὸν εἰδητικὸν εἰπόντων ἀριθμὸν ὡς κοσμικὸν παράδειγμα καὶ ὅρον περὶ πᾶσι τεθέντα καὶ ὅτι ὥσπερ ἡ δεκάς ἐπὶ αἰτὶς ἔχει πάντα τὸν ἀριθμὸν οἰλέει κρησίως ὡς ἡ μονὰς, οὐδ' οἰσιωδῶς ὡς ἡ τετράς, ἀλλ' ἔδη σὺν ἐτερότητι πλείονι καὶ διαφέρει, τοῦτον τὸν τρόπον καὶ ἡ νοερὰ δημιουργία πάντα προεἴληφεν ἐν ἑαυτῇ τὰ τῶν κόσμων εἶδη, καὶ ταύτην τὴν δόξαν ἀπὸ τε Ὀρφέως καὶ Μουσαίου καὶ τῶν ἐλεῖθεν καταγομένων ὑποδεξαμένην ὁ Ἀριστοτέλης ὡς δέλα τῷ ἀριθμῷ ἰδέας αὐτῶν ὑποτιθεμένην, οὔτως εἰθίνει τὰς δόξας.

151.

Lydus de mens. I 15: Ὀρθῶς οὖν αὐτὴν ὁ Φιλόλαος δεκάδα προσηγόρευσεν ὡς δελτικὴν τοῦ ἀπείρου, Ὀρφεὺς δὲ κλαδοῖχον, ἐξ ἧς ὅσῃ κλάδοι τινες πάντες οἱ ἀριθμοὶ γίνονται.

¹⁾ Κοιρήτιον Lebeck] Κορήτιον (Κοιρήτιδα).

ΙΧ. ΙΕΡΟΣΤΟΛΙΚΑ. ΚΑΤΑΖΩΣΤΙΚΟΝ.¹⁾

152.

Macrobius Sat. I 18. 22: Item Orpheus Liberum atque Solem unum esse deum eundemque demonstrans de ornatu vestituque eius in sacris Liberalibus ita scribit:

Ταῖτά τε πάντα τελεῖν ἱερῇ σκετῇ πεκασάντα
 σῶμα θεοῦ, μίμημα περικλιτοῦ Ἑλίου.
 ἱερῶτα μὲν οἶν φλογέαι· ἐναλίγκιον ἀκτίνεσσιν
 πέπλον φρενίζεον περὶ εἵλεον ἀμμιβαλέσθαι.
 αἰτὰρ ὑπερθε νεβρῶο παταίλων εἰρὶ καθάψαι 5
 δέρμα πολυστίχτων θηρῶς κατὰ δεξιὸν ὦμον
 ἄστρων δαιδαλέων μίμημα ἱεροῦ τε πόλοιο.
 εἴτα δ' ἵπερθε νεβρῆς χρίεσθαι ζωστήρι βαλίσθαι,
 πικρανόωντα, πέριξ σιέρονων φορέειν μέγα σῆμα
 εἰθὺς οἷ' ἐλ περάτων γαίης Φαέθων ἀποροίω 10
 χρυσεαῖς ἀπτίσι βάλλει ῥόον Ὀλεατοῖο,
 αἰγὴ δ' ἄσπετος ἦ, ἀνὰ δὲ δρόσῳ ἀμμιμιγείσῃ
 μαρμαίρει δίνῃσιν ἐλισσομένη λατὰ κίλλον
 πρόσθε θεῶν· ζωστήρ δ' ἄρ' ἐπὶ σιέρονων ἀμειγρίων
 φαίνεται Ὀλεατοῖ κίλλον, μέγα θαῖμα ἰδέσθαι. 15

X. ΚΑΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΑΙΪΟΥ.²⁾

153.

Diod. Sic. I 96, 4 sqq.: Ὀρφέα μὲν γὰρ τῶν μυστικῶν τελετικῶν
 τὰ πλεῖστα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑαυτοῦ πλάσιν ἐργαζόμενα καὶ

¹⁾ Ἱεροστολικά et Καταζωστικά, quae Suidas recenset, ad unum eundemque locum de vestitu sacro sive introitu sive exitu divinum pertinere videntur. . . . Καταζωστικόν fortasse . . . ἱερῶν sacri traditione nomen habet, quo recens imitata tum in Samothracis mysteriis tum in aliis ornari solebant. (Lebeck I p. 371 s.)

FR. 152, 1 ἱερῇ Lebeck [ἱερῶ J ac L. Can. et alius] LPI (περὶ); ἦρ Geel. — 2 περικλιτοῦ Abel] περικλίτου. — 4 εἵλεον Ziemann] ἔκελον. — 6 πολυστίχτων Gesner] πολίστιχτων. — 7 δαιδαλέων ceni. Mull. cl.

²⁾ Hecalis, non Orpheus in Orpheum descensum in hoc carmine descriptum

τὴν τῶν ἐν "Αἶδον μυθοποιίαν ἀπενέγκασθαι. τὴν μὲν γὰρ "Οσίριδος τελετὴν τῇ Ἰονίᾳ τὴν αὐτὴν εἶναι, τὴν δὲ τῆς "Ισιδος τῇ τῆς Ἀθήνης ὁμοιοτάτην ἰσχύειν τῶν ὁμοίων μόνον ἐνυλλαγμένον. τὰς δὲ τῶν ἀσεβῶν ἐν "Αἶδον τιμωρίας καὶ τοῖς τῶν εἰσεκτῶν λειμῶνας καὶ τὰς παρὰ τοῖς πολλοῖς εἰδωλοποιίας ἀνατετρασμένας παρεισαγαγεῖν, μιμησάμενον τὰ γινόμενα περὶ τὰς ταστὰς τὰς καὶ Αἴγυπτον. τὸν μὲν γὰρ ψυχολομπὸν Ἑρμῆν κατὰ τὸ παλαιὸν νόμιμον παρ' Αἰγυπτίοις ἀναγαγόντα τὸ τοῦ "Απιδος σῶμα μέχρι τινὸς παραδιδόναι τῷ περιειμένῳ τὴν τοῦ Κερβέρον προτεμνῆν. τοῦ δ' Ὁρφέως τοῦτο καταδείξαντος παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὴν Ὀμήρου ἀπολοίδεως θεῖναι κατὰ τὴν ποίησιν. Ἐρμῆς δὲ ψυχὰς Κιλλήνως ἐξελαλεῖτο. Cf. Diod. Sic. I 92, 3: Ἡ δὲ καὶ φασιν Ὁρφέα τὸ παλαιὸν εἰς Αἴγυπτον παραχάλοια καὶ θεασάμενον τοῦτο τὸ νόμιμον μυθοποιῆσαι τὰ κατ' Ἀἶδοι, τὰ μὲν μιμησάμενον, τὰ δ' αἰτῶν ἰδίᾳ πλασάμενον. Iulianus Or. VII 216: Καὶ Ἰωάννη πολλὰ μεμυθολόγηται περὶ τῶν ἐν "Αἶδοι πραγμάτων θεολογοῦντι καὶ τὸ γε τοῖτοι τῷ τῆς Καλλιόπης.

154.

Proclus in Plat. Polit. p. 696 ed. Mai: Ἐπεὶ καὶ τὰ ἄλλα παρ' Ὁρφέως ἐμυθολόγησεν (ὁ Ἰωάννης) λαβὼν, οἷον ὅτι ἐν τῷ Ἀχέροντι καθαιρόνται καὶ τιγχάνουσιν εἰμωρίας τινὸς·

Οἱ μὲν γ' εὐαγέουσιν ἵπ' αἰγὰς ἡελίοιο,
αἷτις ἀποφθίμενοι μαλακώτερον οἶτον ἔχουσιν
ἐν καλῇ λειμῶνι βαθίρροον ἄμφ' Ἀχέροϊτα.

καὶ ὅτι λυλάζονται ἐν τῷ Ταρτάρῳ·

Οἱ δ' ἄδιστα ῥέξαντες ἵπ' αἰγὰς ἡελίοιο

hæssæ e fr. 108 elidere videtur, quam nam in M minore Paris. ad annum 1379-98 a. Chr. n. hæc legitur. [. ἄρ' οἱ Ὁρφεὺς Οἰάγρον καὶ Κάλ-
κώπης] αἰτοὶ πόνην ἐς[ί]θηκε, ἡορῆς τε ἀρπαγὴν καὶ Δι-
ωτρος, ζήτησιν καὶ τῶν αἰτοῦ [ἐς ἔδον καταβαθμὸν καὶ τὸ γῆ]θος
τῶν ἐποδεξαμένων τὸν καρποῖ, quæ tamen non omnibus locis recte sup-
pleta esse apparet.

Fr. 154, 1 ὁ μὲν κ' Preller, οἱ μὲν κ'. — ἡελίοιο Preller ἡελίωιο. —
4 Οἱ δ' Ab I] τὰ δ'.

ἴβριν θ', οἷ κατὰγονται ἵπὸ πλάκα Κωκυτοῖο
Τάρταρον εἰς κριόνενα.

διὰ γὰρ τοῦτων σαφὲς ἰὰς Πλατωνικὰς διατάξεις περὶ τῶν
ἵπὸ γῆς λήξεων γαίνεται προλαβόν, ὥσπερ καὶ τὰς περὶ τῶν
μετεμψυχώσεων· εἰ δὲ ταῦτα ἐπόμενος Ὀρφεὶ διατάττει
Πλάτων, ἄρ' οὐ γελοῖόν ἐστιν;

155.

Olympiod. ad Plat. Phaedon. c. 60 (ed Finekh): 'Οτι οἱ
παραδιδόμενοι τέσσαρες ποταμοὶ κατὰ τὴν Ὀρφείως παράδοσιν
τοῖς ἵπογείαις ἀναλογοῦσι δ' στοιχείαις τε καὶ κέντροις κατὰ δύο
ἀντιθέσεις. ὁ μὲν γὰρ Περικλεγέθων τῷ περὶ καὶ τῇ ἀνατολῇ,
ὁ δὲ Κωκυτὸς τῇ γῇ καὶ τῇ δίοσει, ὁ δὲ Ἀχέρων ἀέρι τε καὶ
μεσιμύρῃ. τοῖτοις μὲν Ὀρφεὺς οὔτω διέταξεν, αὐτὸς δὲ τὸν
Ὠκεανὸν τῷ ἴδατι καὶ τῇ ἄρκτϊ προσοικειοῖ.

156.

Olympiod. ad Plat. Phaedon. c. 61: 'Οτι οἱ τέσσαρες ποταμοὶ
τὰ τέσσαρα στοιχεῖα ἐστὶ τὰ ἐν τῷ Ταρτάρῳ· ὁ μὲν Ὠκεανὸς
γῆσιν, τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ Κωκυτὸς ἔστι Στύγιος ἢ γῇ· ὁ δὲ Περικ-
λεγέθων τὸ πῖρ· ὁ δὲ Ἀχέρων ὁ ἀήρ· ἀντιλεῖσθαι δὲ τῷ
μὲν Περικλεγέθοντι τὸν Στύγιον ὡς θερμῷ ψυχρὸν, τῷ δὲ
Ὠκεανῷ τὸν Ἀχέροντα ὡς ἰσθαῖν ἀήριον· διὸ καὶ Ὀρφεὺς τὴν
Ἀχερουσίαν λίμνην ἀέριαν καλεῖ.

157.

Servius ad Aen. VI 565: Fertur namque ab Orpheo, quod
di peierantes per Stygem paludem novem annorum spatio puni-
untur in Tartaro.

158.

Servius ad Aen. VI 392: Lectum est in Orpheo, quod
quando Hercules ad inferos descendit, Claron territus eum
statim suscepit, ob quam rem anno integro in compedibus fuit.

5 α' Alel] αἰ. — ἵπὸ πλάκα Κωκυτοῖο Peller] ἱποπτωκάτω κυτοῖο.

XL. ΚΡΑΤΗΡΕΣ.¹⁾

Proclus in Plat. Tim. V 316 A: Ἐπεὶ καὶ ἄλλοι παρα-
 δέδονται κρατῆρες ὑπὸ τε Ὀρφεύῳ καὶ Πλάτωνα. Πλάτων τι
 γὰρ ἐν Φιλήβῳ τὸν μὲν Ἡφαιστίων κρατῆρα παραδίδωσι, τὸν
 δὲ Μοισιακόν, καὶ Ὀρφεὺς οἶδε μὲν καὶ τὸν τοῦ Μοῦσαι
 κρατῆρα, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις ἰδρίει περὶ τὴν ἑλισσίν
 τράπεζαν.²⁾ Cf. Macrobius in Somnium Scipionis I 12, 7: Et
 hoc est quod Plato notavit in Phaedone, animam in corpus
 trahi nova ebrietate trepidantem, volens novum potum mate-
 rialis alluvionis intellegi, quo delibuta et gravata deducitur.
 Archani huius indicium est et Crater Liberi Patris ille sidereus
 in regione quae inter Cancrum est et Leonem locatus, ebrie-
 tatem illic primum descensuris animis evenire silva influente
 significans: unde et comes ebrietatis oblivio illic animis incipit
 iam latenter obrepere.

159.

Servius ad Aen. VI 667: Theologus fuit iste (Musaens)
 post Orpheum et sunt variae de hoc opiniones: nam cum
 alii Lini filiam, alii Orphei volunt, cuius eum constat fuisse
 discipulum: nam ad ipsum primum carmen scripsit, quod
 appellatur Crater.

160. 161. 162.

Joannes Diaconus ad Hes. Theog. 950: Ὅτι δὲ καὶ ἡμεῖς
 ἐξελαβόμεθα τὸν μὲν Ἄρηα εἰς τὸν πόλεμον — — καὶ
 ἄλλα ἄλλως, μαρτυρεῖ καὶ ἐν τῇ μνηροτέρῃ Κρατῆρι ὁ Ὀρφεὺς
 τὰδε λέγων·

¹⁾ Nomen cimmeris Crateres e Platonis Psychagogia sumptam videtur
 et eo dea duplici temperatione, quantum in amictis unum in
 versae naturae permiscuit, ex altera res huius parte mictes delibuit humanas
 Huius δευτερον κρατῆρα vocat Theophrastus Or. XXVI. 338 cf. VI. 76. Id
 natusque verbis obambulat magis quam explanat Proclus in Tim. V 314
 nescit quid de Orpheo missitans p. 316. Lebeck I p. 736.

²⁾ Ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀδύνατον, ad quendam Theophrasti locum spectant. Sed in
 nostro carmine certam quoddam symbolicae interpretationis propositum esse
 manifestum faciunt versus res dicit. Lebeck I p. 376.

Ἐρμῆς δ' ἑρμηνεύς τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
 Νύμφαι ἔδωκε, πῖρ Ἰφραισιος, σῖτος Ἰημήτιος·
 ἢ δὲ θάλασσα Ποσειδάων μέγας ἰδ' Ἐκασίχθιν·
 καὶ πόλεμος μὲν Ἄρης, εὐρήνη δ' ἔστι Ἀφροδίτη.
 οἶκος, τὸν φιλέουσι θεοὶ θνητοὶ τ' ἄνθρωποι, 5
 ὃν τε βροτοῖς εἶρεν λιπῶν κηλίστορα πασῶν
 ταιρογενὲς Λόγιος, Εὐφροσύνη πόρε θνητοῖς
 ἡδίστην, κάσσις τ' ἐν εἰλαπίνῃσι πάρεστι·
 καὶ Θέμις, ἥ περ ἅπασι θεμιστεύει τὰ δίκαια,
 Ἥλιος, ὃν καλέουσιν Ἀπόλλωνα κλυττότερον, 10
 Φοῖβον ἐκὶ κλέτην, μάντιν πάντων ἐκάρχον,
 ἱετῆρα νόσων Ἀσκληπιόν, ἐν τὰδε πάντα.

Ὅτι δὲ καὶ ἐκ τῆς Μνημοσύνης αἱ Μοῦσαι γεννῶνται, καὶ
 ὅτι ὁ Ζεὺς καὶ αἰθὴρ λέγεται, ἄκουε τοῦ εἰρημένου Ὁρφέως·

Ζεὺς δέ τε πάντων ἐστὶ θεὸς πάντων τε κεραιῆς,
 πνείμασι σιγῶν καὶ φωναῖς ἡερομίαισι,
 ἢ γὰρ οὐχὶ δῆλός ἐστι τὸν αἰθέρα καλῶν οὔτω·
 οὔτως ἁρμονίῃ Μοισῶν, ταῖς τ' ὄρχαια πάντα
 Μνημοσύνη πάντων πρῶτον πόρεν, οἷα ἀνεφάνθη,
 ἀλλὰ χρόνος λήθῃ κατεχρήσατο καὶ κατέλριψε.
 τῖν δὲ τέχνη τε λόγος τε νόμος θ' ὅσα τ' ἔργα τέτυκται
 πάντα διὰ μνήμην διασώζεται ἀνθρώποισιν. 5

163.

Olympiod. ad Plat. Philebum ed. Stallb. p. 267: "Ὅτι εἰσὶ
 μνήμαι τσσαίδε· πρώτη μὲν ἢ κατὰ αἴσθησιν· τηρεῖ γάρ
 πως καὶ ἢ αἴσθησις· δευτέρα δὲ ἢ κατὰ φαντασίαν· τρίτη ἢ
 κατὰ δόξαν· εἴτα ἢ κατὰ διάνοιαν· εἴτα ἢ κατὰ τοῦ ἐν τοῖς
 νοεροῖς ἐν τοῖς θεοῖς· εἴτα ἢ θεὸς αὐτῇ, ἢ ἢ πᾶσα ἢ ἰδιότης
 ἐπιγίγνεται, εἴτε ἢ παρὰ τῇ Ὁρφεῖ Μνημῶ¹), εἴτε καὶ ἄλλῃ τις
 οἷσα τιγχάνει.

Fr. 160, 8 ἢ] ἐπ' Flach ed. lto.

Fr. 161, 2 καὶ φωναῖς Abt Γ φωναῖσι τε. — ἡερον Hermann] ἄερον.

Fr. 162, 1 οὔτως Mallach] ταιτὸ καί. — ἁρμονίῃ Hermann, ἁρμονία.
 — ταῖς τ' Hermann] τὰ τε. — οἷα Mallach] οὔτ'.

¹ Sic Hermann ex lex pro μνήμη.

164.

Joannes Diaconus ad Hes. Theog. v. 617: 'Ο Ζεὺς τοῖς
 Λιὸς κλίνεται, δηλούμενον πάντως ἰμῖν, ὥς οὐτός τε ζῶν ἔστι
 καὶ δι' αὐτοῦ ζῶσι τὰ ζῶντα καὶ τὰ ὄντα ἀπλῶς δι' αὐτοῦ
 τὸ εἶναι εἴληχεν. ἄλλοι γὰρ τοῦ Ὀρφέως ἐν τῷ λεγομένῳ Κρα-
 τῆρι τάδε σοι λέγοντος·

Ἔστιν δὲ πάντων ἀρχὴ Ζεὺς· ζῆν γὰρ ἔδωκε
 ζῆν' αὐτὸν ἐγέννησεν· καὶ Ζῆν' αὐτὸν καλέοισι,
 καὶ Λία τ' ἰδ', ὅτι διὰ τοῦτοις ἅπαντα τέλειται·
 εἷς δὲ πατὴρ οἷος πάντων, θιρῶν τε βροτῶν τε.

Cf. Proclus in Plat. Crat. (Platonem secutus Crat. p. 396 AB)
 p. 56: Τὸ μὲν Λία τὴν δι' οὗ αἰτίαν διηλοῖ — τὸ δὲ Ζῆνα
 τὴν ζυρογονίαν.

165.

Diod. Sic. I 12, 4: Τὴν δὲ γῆν ὥσπερ ἀγγεῖόν τι τῶν φηγομένων
 ὑπολαμβάνοντος μητέρα προσαγορεύσαι (φασί)· καὶ τοῖς
 Ἑλλησι δὲ ταύτην παρακλησίως ἱμήτιρα καλεῖν, βραχὺ μετα-
 τεθείσης διὰ τὸν χρόνον τῆς λέξεως· τὸ γὰρ παλαιὸν ὀνομάζε-
 σθαι γῆν μητέρα, καθάπερ καὶ τὸν Ὀρφέα προσημαριεῖν
 λέγοντα·

Γῆ μῆτιρ πάντων, ἱμήτιρ πλουτοδότειρα.

Cf. Diod. Sic. III 62, 7: Καθόλου γὰρ ἐπὶ τῶν ἀρχαίων
 ποιητῶν καὶ μυθογράφων τὴν ἱμήτιρα γῆν μητέρα προσαγο-
 ρεῖσθαι.

166.

Diod. Sic. III 62, 8: Σίμητιρα δὲ τοίοις (scil. Cererem terram,
 Bacchum vinum, eius occisores agricolas esse) εἶναι τὰ τε διηλο-
 μένα διὰ τῶν Ὀρφεῶν ποιημάτων καὶ τὰ παρεισαγόμενα κατὰ
 τὰς τελεάς, περὶ ὧν οὐ θέμις τοῖς ἀμύτοις ἱστορεῖν τὰ κατὰ
 μέρος.

167.

Macrobius Sat. I 18, 12: Orpheus quoque Solem volens
 intellegi ait inter cetera:

Fr. 164, 1 ἔστιν δὲ τῶν ἀπάντων codd. — ζῆν Strabo] Ζεὺς.

Τίμον αἰθέρα διὸν ἀκίνητον πρὶν ἔσθαι,
 ἔξαιέγχε θεοῖς δῶρον γύλλιστον ἰδέσθαι,
 ὃν δὲ νῦν καλέουσι Φάνητά τε καὶ Λιόνυσον
 Εἰβοιλήά τ' ἄνακτα καὶ Ἀνταίγην ἀρίδιλον·
 ἄλλοι δ' ἄλλο καλοῖσιν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων. 5
 τρωῶτος δ' ἐς φάος ἦλθε, Λιόνυσος δ' ἐπεκλήθη,
 οὔνεα δινεῖται κατ' ἀπείροτα μακρὸν Ὀλύμπον·
 ἀλλαχθεῖς δ' ὕμν' ἔσχε προσωπιμίας πρὸς ἕναστον
 παντοδαπὰς κατὰ καιρὸν ἀμειβομένοιο χροῖσιο.

Φάνητα dixit Solem ἀπὸ τοῦ φωτός καὶ φανεροῦ, id est
 a lumine atque iuluminatiōe, quia cunctis visitur cuncta
 conspiciens. Λιόνυσος, ut ipse vates ait, ἀπὸ τοῦ δινεῖσθαι καὶ
 περιγέρεσθαι, id est quod circumferatur in ambitum.

168.

Diod. Sic. I 11, 3: Εἰμολιος μὲν ἐν τοῖς Βαλχικοῖς ἔπει-
 γησιν Ἀστροφαῖ, Λιόνυσον ἐν ἀλτίεσσι πιρῶπόν. Ὀρ-
 φεὺς δέ·

Τοὔνεκά μιν καλέοισι Φάνητά τε καὶ Λιόνυσον.

169.

Macrobius Sat. I 18, 17: Idem versus Orpheici [cf. fragm.
 167] Εἰβοιλήα vocantes boni consilii hunc deum (Liberum)
 praestitem monstrant. Nam si conceptu mentis consilia na-
 scuntur, mundi autem mentem solem esse opinantur auctores,
 a quo in homines manat intellegendi principium, merito boni
 consilii solem antistitem crediderunt. Solem Liberum esse mani-
 feste pronuntiat Orpheus hoc versu:

Ἥλιος, ὃν Λιόνυσον ἐπέκλησιν καλέουσιν.

Et is quidem versus absolutior, ille vero eiusdem vatis
 operosior: Εἰς Ζεὺς, εἰς Ἀΐδης, εἰς Ἥλιος, εἰς Λιόνυσος [cf.
 fragm. 7].

XII ΟΡΚΟΙ.¹⁾

170.

Justinus Cohort. c. 15: Καὶ ἐν τοῖς Ὀρκοῖς δὲ οὕτως·

Οὐρανὸν ὀρκίζω σε, θεοῦ μέγας σου γὰρ ἔργον,
αἰδὼν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγγετο πρῶτον,
ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στήριξαιτο βουλαῖς.

τί βούλεται τὸ λέγειν αὐτὸν αἰδὼν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγγετο πρῶτον; αἰδὼν ἐνταῦθα τὸν τοῦ θεοῦ ὀνομάζει λόγον, δι' οὗ οὐρανὸς καὶ γῆ καὶ ἡ πᾶσα ἐγένετο κτίσις, ὡς διδάσκεισιν ἡμᾶς αἱ θεῖαι τῶν ἁγίων ἀνδρῶν προφητεῖαι, αἷς ἐν μέρει καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Διγίπῳ πρὸς σκῶν ἔχει ὅτι τῷ λόγῳ τοῦ θεοῦ πᾶσα ἐγένετο κτίσις· διὸ καὶ μετὰ τὸ φῆσαι· αἰδὼν ὀρκίζω σε πατρός, τὴν φθέγγετο πρῶτον, ταρ' αὐτὰ σιωπῇ λέγων· ἡνίκα κόσμον ἅπαντα ἑαῖς στήριξαιτο βουλαῖς. ἐνταῦθα τὸν λόγον αἰδὼν διὰ τὸ ποιητικὸν ὀνομάζει μέτρον· ὅτι δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχει, δῆλον ἀπὸ τοῦ μικροῦ πρόσθεν, τοῦ μικροῦ συγχωροῦντος αὐτῷ λόγον αὐτὸν ὀνομάζειν· — ἔφη γάρ· εἰς δὲ λόγον θεῖον βλέψας τοῦτο προσέδραμε. Cf. Cedrenus Histor. Compend. I p. 37: Οὕτως εἰπὼν ὁ Ἑρμῆς ἤρξατο· ὀρκίζω σε, οὐρανοῦ μέγας σου γὰρ ἔργατα, ὀρκίζω σε, πατρὸς πατρός, τὴν φθέγγετο πρῶτην τὸν μονογενεῖ λόγον αὐτοῦ, ἡλίκως ἔσο. τῶν φωνῶν ταύτων καὶ ὁ ἱερεὺς Κίριλλος ἐμνήσθη εἰπὼν ὅτι καὶ ἡ τρισμύστις Ἑρμῆς τριάδα ὁμολόγει.

171.

Theo Smyrnaeus, Expos. rerum mathemat. ad legendum Platonem utilium p. 105: Ἡ δὲ ὀρθοτάς, ἡμῖς ἐστὶ πρῶτος λόγος, συντίθεται ἐκ τε μονάδος καὶ ἐπτάδος. ἔτι δὲ φασὶν ὁμοῦ τοῖς πάντων κρατοῦντας εἶναι θεοὺς, ὡς καὶ ἐν τοῖς Ὀρκοῖς· Ὀρκοῖς ἐστὶν εἰρεῖν·

¹⁾ Cf. L. Beck p. 741. „Neque ab haemite neque a Thone recitatus armento Pythagorae. Naὶ μὰ τὸν ἀμείβετον ἀμείβετον ἑστὶς sed ab exorcism. Justiniano plane diversa esse, utrumque autem Iohannem non inter cetera Orpheum, sed inter carissimum per totum conferri debere.“

καὶ μὴν ἀθανάτων γενήσεσθαι αἰὲν ἔντασι,
 πῆρ καὶ ἴδωρ, γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἰδὲ σελήνην
 ἥελίον τε Φαῖν̄ τε μέγαν καὶ ῥέλιτα μέλαιναν.

ἐν δὲ Αἰγυπτιακῇ σιγῇ ληθησὶν Εἰσόδρος εἰρίσκεσθαι γραψὴν
 βασιλέως Κρόνον καὶ βασιλίσσης Ῥέας. Cf. Zenobius V 78: Εἰσάν-
 δρος ἔφη ὅτι τὰ τοῖς πάντων εἶναι κρατοῦντας θεοίς, πῆρ, ἴδωρ,
 γῆν, οὐρανόν, σελήνην, Μίθραν, ῥέλιτα (cf. Porphyrius de antro
 nymph. 24: ἡμιοιργὸς ὢν ὁ Μίθρας. Proclus in Plat. Tim
 II 93 E: Ὁ μάλιστα παρ' αἰετὶ ἡμιοιργὸς ὁ Φάνης ἐστίν).

VIII. ΠΕΡΙ ΦΥΤΩΝ, ΒΟΤΑΝΩΝ, ΦΑΡΜΑΚΩΝ.

172.

Apuleius Apol. 30: At tu piscium insimulator longe
 diversa instrumenta magis attribuis, non frontibus teneris deter-
 genda, sed dorsis squalentibus exscindenda, nec fundo revellenda,
 sed profundo extrahenda, nec falcibus metenda, sed hamis inun-
 canda. Postremo in maleficio ille venenum nominat, tu pul-
 mentum, ille herbas et sarculos, tu squamas et ossa, ille pra-
 tum decerpit, tu fluctum scrutaris. Memorassem tibi etiam
 Theocriti paria et alia Homeri et Orphei plurima, et ex
 comoediis et tragoediis Graecis et ex historiis multa repetissem.

173.

Alexander Trallianus medicamentum epilepticorum commen-
 dat I 15 (I p. 565 ed. Puschmann): ἐκ τῶν παρακειμένων ἐν ταῖς
 Σιράτωνος, λέγει δὲ Ὁρφέως εἶναι.

174.

Galenus de Antid. II 7. 909 B. T. XIII: Ἐκτίθεσθαι δὲ τὰς
 τούτων (τῶν θανασίμων) σλευασίας μοχλῆρόν μοι δοκεῖ, καίπερ
 πολλῶν ἐπιχειρησάντων ταῖς τοιοῦτων σιγγραφαῖς, ὧν ἔστιν

Ὀρφεὺς ὁ ἐπικληθεὶς Θεολόγος καὶ Ὡρος ὁ Μενδύσιος ὁ νεώτερος καὶ Ἡλιδωρος ὁ Ἀθηναῖος τραγωδιῶν ποιητὴς καὶ Ἀραῖος καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν τοιοῦτων συγγραφεῖς. τοῦτοις μὲν οἷν ἄν τις θαιμάσειεν ἐμμέτρως ἐπιχειρήσαντας ταῖς περὶ τοιούτων σκευασίαις, μέμψαιτο δ' ἂν εἰλόγως διὰ τὰ πράγματα.

175.

Plinius Nat. Hist. XXVIII 34: Sic et sagittas corpori educatas, si terram non attigerint, subiectas cubantibus amatorium esse Orpheus et Archelaus scribant, quin et comitiales morbos sanari cibo e carne ferae occisae eodem ferro quo homo interfectus sit.

176.

Plinius Nat. Hist. XXVIII 43: Sanguine ipsius hominis ex quacumque parte emisso efficacissime anginam inlini tradunt Orpheus et Archelaus, item ora comitiali morbo conlapsorum: exurgere enim protinus.

177.

Plinius in indice libri XXVIII ex „Orptheo qui ἰδιογραφῆς scripsit“, et „Archelao, qui item“ se nonnulla hausisse profitetur de medicinis ex animalibus.

178.

Plinius Nat. Hist. XXV 12: Primus autem omnium, quos memoria novit, Orpheus de herbis curiosius aliqua prodidit, post eum Musaeus et Hesiodus poliam herbam in quantum mirati sint diximus, Orpheus et Hesiodus suffitiones commendavere Cramerus et alias nominatum herbas celebrat, quas suis locis dicemas. Ab eo Pythagoras clarus sapientia primus volumen de effecta earum composuit.

179.

Plinius Nat. Hist. XX 32: Orpheus amatorium inesse staplylino dixit, fortassis quoniam venerem stimulari hoc cibo certum est.

180.

Aëtius I 6, f. 10^b, v. 12 sqq. ed. Venetae: Ὀρφεὺς δὲ φησι· δίδου τοῖς αἵμοπτοιχοῖς τοῦ χιλοῦ τῆς ἐλελισφάλου κοιλία β' μετὰ μέλιτος. Γο. α. νῆστις πιεῖν· καὶ εὐθέως σταθίσειται, τοῖς δὲ σθισαίκοις, φησὶν, κατὰσκέι' αὖτε καταπότια οὕτως· καρδοσιτάχως < β', ἑγγιβέρεως < β', σπέρματος ἐλελισφάλου πεφωσμένοι, κελομμένοι καὶ σεσησμένοι < ιδ', πεπέρεως < ιβ'. ἀναλαμβάνει τῷ χιλῷ καὶ ποίει καταπότια καὶ δίδου < α' πρὸ καὶ νῆσει καὶ εἰς κοίτην ὁμοίως καὶ ἐπιπροχέτω ἵδατος καθαροῦ.

181.

Aëtius I 10, f. 12^b, v. 2 sqq. ed. Venetae: Ὀρφεὺς δὲ φησιν, εἰ δὲ χυλὸς αὐτῆς (τῆς λαλαμίνθης) σὶν ἴσῃ ῥοδίῳ μετὰ ψμινθίοι λειωθεὶς ὥς γλοιοῖ ἔχει πάχος καὶ ἐτιχρίομενος τὰ περιέκταιτα θεραπεύει.

XIV. ΣΦ ΑΙΡΑ.

182.

Schol. Ven. ad Hom. Il. XVIII. 570: Ἡ τε καλούμενη σφαῖρα ποίημα ἐστὶν εἰς τὸν Λίνον, ἀναφέρεται δὲ εἰς Ὀρφέα. Cf. Eustathius ad. h. l. p. 1163: Λίνος δὲ εἶδος ῥόδῃς κατὰ Ἀρίσταρχον ἢ ὕμνοι, ὥς καὶ ὁ παιὰν καὶ ὁ διθίραμβος. τὸν ὀνομάσται δὲ Λίνος τὸ τοιοῦτον ῥοδὶκὸν εἶδος ἢ ὥς μετὰ λίνον ἔτι χορδῇς ᾄδόμενος ἢ ἀπὸ τινος Λίνοι, ἀνδρὸς ἴσως· φασὶ γάρ οἱ παλαιοὶ ποιημῆτιός τι ἐπὶ τῷ Λίνῳ εἶναι, ὃ σφαῖρα μὲν λελεῖται, εἰς Ὀρφέα δὲ ἀναφέρεται.

XV. ΣΩΤΗΡΙΑ.¹⁾

183.

Proclus in Plat. Tim. I 36 E: *Μὲν καὶ παρὰ τῷ Ὁρμῇ τὰ καθάρσια κομίζειν ὁ Ζεὺς ἀπὸ τῆς Κρήτης παραλείπεται· τὴν γὰρ Κρήτην ἀντὶ τοῦ νοητοῦ τάττειν εἰώθασιν οἱ θεολόγοι.*

XVI. ΤΕΛΕΤΑΙ.

1. Μιονίσσοι ἀφανισμός.²⁾

Cf. Nonnus Dionys. VI 155 seq.:

Παρθένε Περσεφόνη, σὶ δ' οὐ γάμον εἶρες ἀλίζαι, 155
 ἀλλὰ δρακοντείοισιν ἐνιμηΐθης ἱμεναίαις,
 Ζεὺς ὅτε πουλιέλκιος ἀμειβομένοιο προσώποι
 νημφίος ἱμερόεντι δράκων λευλοίμενος ὅλλει
 εἰς μιχὸν ἱερναίοιο διέστιχε παρθευῶνος,
 σείων δαιλὰ γέεια· παρισταμένων δὲ θυρέτρῳ 160
 εἴνασεν ἰσοτίπων πειρορημένος ὄμμα δραλόντων

καὶ γαμίαις γενέσσι δέμας λιχιάζετο λοίρης
 μείλιχος αἰθερίων δὲ δρακοντείων ἱμεναίων 164
 Περσεφόνης γονέεντι τόλῃ λιμαίετο γαστήρ, 165
 Ζαγρέα γυναιμένη κερέεν βρέφος, ὃς Μῶς ἔδρης 166
 μοῖνος ἐποιραιῆς ἐπεβήσατο, χειρὶ δὲ βαιῇ
 ἄυτεροπὴν ἐλέλιξε· νειγενέος δὲ φορῆος

¹⁾ Cf. Lebeck I p. 353: „Hesychius Σωτήρια interpretatur σῶστρα, quod utroque l. mine donaria et sacrificia dicuntur - quaeritur, an non sacrificia fuerit impedientia καθάρσις, neque tam corporum quam animorum medicamina et remedia, quibus a vitis consuescant, tradiderit carminibus auctor“

²⁾ Cf. Sudas: Τελεταί· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ τὰς Ὀνομακρίτοι. Pausanias VIII 37, 5. Παρὰ δὲ Ἀμῆρον Ὀνομάκριτος παραλαβὼν τῶν Τιτάνων τὸ ὄνομα Μιονίσσον τε συνεβήκει ὄργια καὶ εἶναι τοῖς Τιτάνας τῷ Μιονίσσον τῶν παθημάτων ἐτοίμησεν αἰτιουργούς. Diol. Sic. V 75, 4: Τοῖτοι δὲ τὸν θεὸν Ζαγρῶν γεγονέναι φασὶν ἐκ Μῶς καὶ Περσεφόνης κατὰ τὴν Κρήτην ὃν Ὁρμῆς κατὰ τὰς τελετὰς παρίδωκε διασπώμετον ὑπὸ τῶν Τιτάνων

νηπιάχοις παλάμῃσιν ἐλαφρίζοντο λεραινοί.
 οἶδε Διὸς θρόνον εἶχεν ἐπὶ χρόνον· ἀλλὰ δ' ἔγχευ
 κερδαλέῃ χρισθέντες ἐπιλοπα κίελα προσώποι 170
 δαίμοις ἀστέροιο χόλῳ βαρυμήνιος "Ἡρῆ
 Ταρταρή Τιτῆας ἐδηλῆσαντο μαχαίρῃ
 αἰνυμένοισιν ἔειδος ὀπιπείοντα καϊόπτρου.
 ἔνθα διχαζομένων μελέων Τιτῆνι σιδήρῳ
 ἔρμα βίου Διόνισος ἔχων παλινάγρετον ἀρχὴν 175
 ἄλλοτριῆς μορφοῦτο πολυσπερὲς εἶδος ἀμείλιχον,
 πῇ μὲν ἄτε Κρονίδης δούλιος νέος αἰγίδα σείων,
 τῇ δὲ γέρον βαρύνοντος ἄτε Κρόνος ὕμῃσιν ἰάλλων·
 ἄλλοτε ποικιλόμορφον ἔχ' ἑν βρέφος, ἄλλοτε κοῖρῃ
 εἴζελος οἰστροπύοντι, νέον δὲ οἱ αἶψος ἰοίλων 180
 ἀερολεσαινιόωντα κατέγραψε κίελα προσώπου·
 πῇ δὲ χόλῳ θασπλῆτι λαιῶν μιμηλὸς ἰάλλων
 κρηταλέον βοίχιμα σεσηρότι μαίνετο λαιμῷ,
 ὀρθώσας πλανῆσι κατὰσμιον αἰχένα χαίταις,
 ἀμφελελιζομένης λασσιότριχος ἰψόδι τῶτοι 185
 αἰτομάτῃ μάστιγι περιστίζων δέμας οἰστροῦ·
 εἴτα λεογείοιο λιπῶν ἵνδαλμα προσώπου
 ἰψιλόφῳ χρημετισμὸν ὁμοῖον ἔτρεμεν ἵππῳ
 ἄζιγι, γαῖρον ὀδόντα μετοχλίζοντι χαλινοῖ,
 καὶ πολυῷ λείλαινε περιτοίβων γένυν ἀφροῖ· 190
 ἄλλοτε θύεζίντα χέων σιριγμῶν ἱπῆρης
 ἀμφιλαφῆς φολίδεσσι δράκων ἐλέλιχτο κεραστῆς,
 γλῶσσαν ἔχων προπλήττα κεχηρότος ἀνθερεῖδος,
 καὶ βλοσιρῷ Τιτῆρος ἐτεσλίετρε κυρτήν
 ἴρμον ἐχιδνήντα περίπλοκον αἰχένι δήσας· 195
 καὶ δέμας ἐρτηροῦτος ἀειδίνιτον ἑάσας
 τίχρις ἔη στίξας δέμας αἰόλον· ἄλλοιε ταίρω
 ἰσοφίης, στοματίων δὲ νέον μελιθμὸν ἰάλλων
 θηγαλέῃ Τιτῆας ἀεσσιφίλιξε κεραίῃ.
 καὶ ψυχῆς προημάχιζεν, ἵως ἑλγέμονι λαιμῷ 200
 κρηταλέον μέλιμα δι' ἡέρος ἔτρεμεν "Ἡρῇ
 ματριτῇ βαρίμητις, ἰσίοφθογγοι δὲ θεαίνῃ

αἰθέριον κελάδημα πύλαι κανάχιζον Ὀλύμπου·
καὶ θρασὺς ἔκλασε ταῖρος· ἀμοιβαίῃ δὲ φονῆς
ταιροφίῃ Λιόρισον ἐμιστίλλοντο μαχαίρῃ.

205

Ζεὺς δὲ παιῆρ, προτέρωιο δαΐζομένου Λιοῖσσι,
γινώσκων σκυῖεντα τίπον δολίοιο καϊότερον
μητέρα Τιτήνῃν ἐλάσας ποιήτορι περσὶ
Ζαγρέως εἰλεράσιο κατελλήσσε φονῆας·

Ταρταρίῳ πυλεῶνι· καὶ αἰθομένῃν ἀπὸ δένδρου
θερμὰ βαρινομένης ἐμαραίνεται τόσσιχα γαίης.

210

ἀντιλήν δ' ἔφλεξε, καὶ αἰθαλύνει βελέμνῃ
καίετο Βάκτριον οὐδας ἰώτοι, ἀγχιπύροις δὲ
κίμασιν Ἀσσιρίοισιν ἐδαίετο Κάσπιον ἰδωρ
Ἰνδῆσσι τε τένοντες, Ἐριθραίοιο δὲ κόλπου
ἐν περὶ κιμαίνοντος Ἄραψ θερμαίνεται νηρεὺς·
καὶ δίσιν ἀνικέλει θοὸν ἐὼ πρίνιξε λεραυνῇ
Ζεὺς πυρόεις φιλόμενος, ἐπὶ Ζεφύροιο δὲ ταρσὶ
ἡμιδαῖς σέλας ἰγρὸν ἀπέπτενεν ἑσπερὶς ἄλκι.

215

Ἀρκιῶσσι τε τένοντες, ὁμοφλεγύος δὲ καὶ αἰτῆς
πηγνυμένης πάφλαζε Βορρία κῶτα θαλάσσης·
καὶ Νοτίου φλογόεσσαν ὑπὸ κλίσιν αἰγολερῆος
θερμοτέρῃ σπινθήρῃ μεστμβρινὸς ἔξεν ἀγλῶν.
καὶ διεροῖς βλεφάρων ποιαιμία δάκρυα λείβων
Ὀκεανὸς λιαίνει χέον ἰκετήσιοι ἰδωρ.

220

225

Ζεὺς δὲ χόλον πρίννε, μαραινομένην δὲ λεραυνῇ
γαῖαν ἰδων ἐλέαιρε, καὶ ἤτελεν ἰθαυεῖν
λίματα τεφρῆντα καὶ ἐμπίρον ἔλκος ἀροίρης.
καὶ τότε γαῖαν ἅπασαν ἐπέλλισεν ἱέμιος Ζεὺς . . .

Nonnus Dionys. X 293 sqq :

Νηπιάχῃ μὲν εἶπαι ἐμὴ τρωφὸς εἰσέει Ρεῖη,
ὡς στεροπὴν Ζαγρῆμ πόρε, προτέρῃ Λιοῖσσι
εἰσέει ταπτάζοντι τερὶ πυρόεσσαν ἀλολὴν
καὶ βροπιῆς κελάδημα καὶ ἱεροῖσι χύσει ἕμπεροι,
καὶ τέλε θεύτερος ἄλλος εἰε τρώφως ἱέμιος Ζεὺς.

Nonnus Dionys. XXIV 44 sqq.:

Ἄλλον ἐγὼ (Hydaspes ait) Λιόνισον ἐμοῖς χαίδρινα λοετροῖς
 ἐπλοτέροι Βρομίῳ φερύνημον, εἴτε Κρονίων
 Ζαγρέα παιδοκόμοισιν ἑμαῖς παρεκάλειτο Νίμφαις.
 καὶ σὶ φέρεις Ζαγρῆος ὄλον δέμας· ἀλλὰ σὺ κείνῃ
 δὸς χάριν ἐψητέλεστον, ἔθεν πέλες· ἀρχεγόνου γὰρ
 ἐκ κραδίης ἀνέτελλες ἀειδομένου Ιιορίσου.

184.

Proclus in Plat. Polit. p. 353: Καὶ τοῦ Θρακῶς Θεολόγου
 μετὰ τῶν πολλῶν τῆς Σελήνης ὀνομάτων καὶ τῇ Βένδι εἰς
 τὴν Θεὸν (Περσεφόνην) ἀναπέμποντος·

Πλουτώνη τε καὶ Εὐφροσίνην Βένδις τε κραταιή.

185.

Proclus in Plat. Tim. Π 139 B: Καὶ γὰρ ὁ Θεολόγος
 τὴν Κόρην μονογένειαν εἴωθε προσαγορεύειν ὥς τῶν ἐγχο-
 σμίων ἀπάντων ἡγεμονικῶς προϊσταμένην καὶ τῶν μονογενῶν
 ζήων αἰτίαν· τὰς γὰρ μὴ μονογενεῖς ἢ μετ' αὐτὴν ἐγίσσεισι θεοῖς,
 ἀλόγοις οἷσας· μονογενῇ δ' οἷν καλεῖ καὶ ἐλεῖνος διὰ ταῦτα
 τὴν Κόρην, καίτοι καὶ ἄλλην θεότητα παραγαγὼν ἀπὸ τῶν
 αὐτῶν αἰτίων τῇ Κόρῃ.

186.

Proclus in Plat. Crat. p. 90: Ὅθεν καὶ ὁ Θεολόγος τοῖς
 μὲν ἄκροις (Iovem et Plutonem) μετὰ τῆς Κόρης φησὶ τα τε
 πρῶτα καὶ τὰ ἔσχατα δημιουργεῖν, τὸν δὲ μέσον καὶ ἄνδι
 ἐλείνης ἀπὸ τοῦ σφειτέρου ἀλλήροι τὴν γεννητικὴν αἰτίαν σιιτά-
 ξαντα· διὸ καὶ φασὶ τὴν Κόρην ἐπὶ μὲν τοῦ Λιὸς διὰζέσθαι,
 ἐπὶ δὲ τοῦ Πλουτωνος ἀρπάζεσθαι.

187.

Proclus Plat. Theol. VI 11, 371: Ἐπειδὴ δὲ οἷσις τῆς
 Κορικῆς τάξεως καὶ τῆς μὲν ἐπὲρ τῶν κόσμου προσημιονομένης,
 ὅθι δὴ καὶ σιιτάττειται τῷ Λιὶ καὶ μετ' ἐλείνοι τὸν ἑνα
 δημιουργὸν ἐγίσσεισι τῶν μεριστιῶν (Dionysum)· τῆς δὲ ἐν τῷ
 κόσμῳ δευτέρας, ἣ δὴ καὶ ἐπὶ τοῦ Πλουτωνος ἀρπάζεσθαι

λέγεται καὶ ψυχοῖν τὰ ἔσχατα τοῦ παντός, ὧν ὁ Πλούτων ἐπειρόπειεν, ἀμφοτέρως ὁ Πλάτων ἡμῶν τελείως ἐξέφηρε, τοιᾶ μὲν τῇ Δήμητρι τὴν Κόριν σινάπτειν τοιᾶ δὲ τῇ Πλούτωνι καὶ σίζιγον αἰτὴν ἀποφαίνων τοῦδε τοῦ Θεοῦ.

188.

Clemens Alex. Strom. VI p. 266: Εἴροις δ' ἂν καὶ Ὅμηρον, τὸν μέγαν ποιητὴν, ἐλεῖα τὰ ἔπι

Οἷον δὲ τρέφει ἔργος ἀνὴρ ἐριθιλὲς ἐλαίης καὶ τὰ ἐξῆς¹⁾ καὶ ἁ λέξιν μεινηνοχότα παρ' Ὀρφέως ἐλ τοῦ Διοτίσοι ἀφανισμοῦ· ἐν τε τῇ Θεογονίᾳ ἐπὶ τοῦ Κρόνου Ὀρφεὺς πεποίηται ...

189.

Tzetzès Exeg. in Hom. II. p. 26:

Ἐλκτον ἔιος, τὸ μὲν οἷος ἐπεφράσαι· οἷδ' ἐνόησεν.

190.

Proclus in Plat. Crat. p. 59: Καὶ ὁ Διόνυσος τελευταῖος Θεῶν βασιλεὺς παρὰ τοῦ Διός· ὁ γὰρ πατὴρ ἰδρύει τε αἰτὴν ἐν τῷ βασιλείῳ ὄρῳ καὶ ἐγχειρῶν τὸ σπῆπτρον καὶ βασιλέα ποιεῖ τῶν ἐγλωσμιῶν ἀπάντων Θεῶν.

Κλῖτε Θεοί, τίνδ' ἡμῖν ἐγὼ βασιλῆα τίθημι, λέγει πρὸς τοὺς νέους Θεοὺς ὁ Ζεὺς.

191.

Proclus in Plat. Tim. V 334 D: Τὸν γὰρ Διόνυσον οἱ Θεολόγοι ταύτῃ τῇ προσιγορίᾳ (νέος Θεός) κεκλήμην, ὁ δὲ ἔστι πάσης τῆς δευτέρας δημιουργίας μονάς· ὁ γὰρ Ζεὺς βασιλέα τίθησιν αἰτὴν ἀπάντων τῶν ἐγλωσμιῶν Θεῶν καὶ πρωϊστάς αὐτῷ νέμει τιμὰς

¹⁾ Sunt vero hi II XVII 54-56).

χώρῳ τοῦ τοῦ, ὅτ' ἕλις ἀισθ' ἔρχεται ἔδωρ,
καλὸν, τηρεσθαι, τὸ δὲ τε πνυαὶ δονέουσι
παντίων ἐλπίων, καὶ τε βρύει ἀνθεὶ λευκῶ.

Et 189,1 ἐπεφράσαι· Malach] ἐπέφρασεν.

Καίπερ ἔστιν νέω καὶ νηπιῶ εἰλωτιναστί.

Cf. Proclus in Plat. Parmen. I p. 91: Καὶ γὰρ αὐτὸν τὸν Δία καὶ τὸν Διόνισον παῖδας καὶ νέους ἢ θεολογία καλεῖ· καίπερ ὄντε νέω, φησὶν Ὁρφεύς. Proclus in Plat. Tim. V 313 B Ἐν τοῖς νέοις ἄρα θεοῖς καὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς δημιουργίαν τῶν θνητῶν καὶ τὴν τῆς παλιγγενεσίας αἰτίαν ὁ δημιουργὸς ἐνέθηνεν, ὥσπερ ἀπάντων τῶν ἐγκοσμίῳ ἐν τῇ μονάδι τῶν νέων θεῶν, ἣν καὶ αὐτὴν νέον θεὸν προσηγόρευσεν Ὁρφεύς.

192.

Proclus in Plat. Tim. V 336 A: Ὁ γὰρ εἶπε περὶ τῆς μονάδος τῶν νέων θεῶν ὁ Ὁρφεύς·

Κραῖνε μὲν οἶν Ζεὺς πάντα πατήρ, Βάκχος δ' ἐπέλραινε, τοῦτο καὶ περὶ τῶν νέων θεῶν ῥητέον, ὥτι δὴ τὴν δημιουργίαν ἐπιτελοῦσι τοῦ πατρὸς, ἣν ἐκείνος αὐτῷ τῷ νοεῖν ἰπέστησεν.

193

Proclus in Plat. Alcib. p. 83: Ὁρφεὺς ἐφίστησι τῷ βασιλεῖ Διονίσι τὴν μονάδα τὴν Ἀπολλωνιακὴν ἀποτρέπουσαν αὐτὸν τῆς εἰς τὸ Τιταμιλὸν πλῆθος προύδοι καὶ τῆς ἐξαιαστάσεως τοῦ βασιλείῳ θρόνου καὶ φροισῶσαι αὐτὸν ἄχραντον ἐν τῇ ἐνόσει.

194.

Proclus Theol. Plat. V 35, 322: Τίς γὰρ οἶα οἶδε τῶν καὶ σμικρὰ τῆς Ἑλληνικῆς θεοσοφίας ἀκροσίων ἐν τε ταῖς ἀρχαῖς αὐτῶν τελειαῖς καὶ ταῖς ἄλλαις περὶ τῶν θεῶν πραγματείαις τὴν τῶν Κουρίων τάξιν παρ' αὐτοῖς διαφερόντως ἱμνομένην ὥς τῆς ἀχράντοι προεσιῶσαι ιδιότητος τῆς θεᾶς ἡγεμονεῖσαν καὶ τὴν φροισὴν τῶν ὅλων εἰς αὐτὴν ἀναδησαμένην; αὐτοὶ γοῦν οἱ θεοὶ τὴν Ῥέαν λέγονται φροισεῖν καὶ τὸν τῶν ὅλων δημιουργόν, καὶ μέχρι τῶν αἰτίων τῆς μεριστῆς ζυγογονίας τε καὶ δημιουργίας προϊόντες τὴν τε Κόριν ἐκλείνουν καὶ τὸν Διόνισον ἐξήρημένοις τῶν δευτέρων φιλάτιν, ὥσπερ ἐνταῖθα τὰς τῆς ὄλης ζωῆς ζυγογονίας καὶ τῆς παιτελοῦς δημιουργίας πρωτογενεῖς.

ἀνέχοισι μοιάδας. ταύτην δὲ οἶν τὴν Κοιρητικὴν ἰάζιν οἱ μύθοι Ὀρφεὺς καὶ οἱ πρὸ τοῦ Πλάτωνος ἔγνωνσαν θεολόγοι καὶ γνόντες ἐθρόνκεισαν ...

195.

Proclus in Plat. Tim. III 163 F: Πάλαι δε καὶ τοῖς θεολόγοις τὸ ἔσοπτρον ἐπιτηδεύητος παρείληφται σύμβολον πρὸς τὴν νοερὰν ἀποπλήρωσιν τοῦ παιτὸς· διὸ καὶ τὸν Ἥφαιστον ἔσοπτρόν φασι ποιῆσαι τῷ Μορίσῳ, εἰς ὃ ἐμβλέψας ὁ θεὸς καὶ εἰδὼλον αὐτοῦ θεασάμενος προῖλθεν εἰς ἑλὴν τὴν μεριστὴν δημιουργία.

196.

Clemens Alex. Cohort. p. 5: Τὰ γὰρ Μορίσον μιστήρια τέλεον ἀπάνθρωπα, ὃν εἰσέει παῖδα ὄντα, ἐνόπλιον κινήσει περιχορειόντιον Κοιρήτιον, δῖλῳ δε ἱποδύνειω Τιτάνων, ἀπαιτήσαντες παιδαριόδεσιν ἀθήμασιν, οἷτοι δὲ οἱ Τιτᾶνες διέσπασαν, ἔτι νηπίαχον ὄντα, ὥς ὁ τῆς τελετῆς ποιητὴς Ὀρφεὺς γρησιν ὁ Θράκιος·

Κῶνος καὶ ῥήματος καὶ παίγνια καὶ πεσίσγνια
μῆλ' αἰ χρίματα καλὰ παρ' Ἑσπερίδων λιγυγώνων.

καὶ τῆσδε ἡμῖν τῆς τελετῆς τὰ ἀχρεῖα σύμβολα οἷα ἀχρεῖων εἰς κατὰ γνώσιν παραθέσθαι· ἀστράγαλος, σφαῖρα, σιρόβιλος, μῆλα, ῥήματος, ἔσοπτρον, πόλος. (cf. Arnobius adv. nationes V 19: Sed et illa desistimus Bacchanalia altera praedicare, in quibus arcana et tacenda res proditur insinuaturque sacratis, ut occupatus puerilibus ludicris distractus ab Titanis Liber sit, ut ab isdem membratim sectus atque in ollulas coniectus ut coqueretur, quemadmodum Iuppiter suavitatem odoris inlectus, invocatus advolarit ad prandiam conpertaque re gravi grassatores obruerit fulmine atque in imas Tartari praecipitaverit sedes. Cuius rei testimonium argumentumque fortunae suis prodidit in carminibus Thracius talos, speculum, turbines, volubiles rotulas et teretis pilas et virginibus aurea sumpta ab Hesperidibus mala.

197.

Proclus in Plat. Tim. V 291 B: Αἰτὸς δὲ ὁ μέγιστος Κρόνος οὐχὶ καὶ πρὸ τοῦ Ἥος τέτακται καὶ μετὰ τὴν Λίον βασιλείαν μετὰ τῶν ἄλλων Τιτάνων τὴν Ἰονησιακὴν μερίζων δημιουργίαν;

198. 199.

Proclus in Plat. Tim. III 184 D: Ἀλλὰ τὰ μὲν ἄλλα δημιουργήματα αἰτοῦ πάντα μεμερίσθαι φησὶν ὑπὸ τῶν διαιρετικῶν θεῶν, μόνην δὲ τὴν καρδίαν ἀμέριστον εἶναι προνοία τῆς Ἀθηνᾶς. ἐπειδὴ γὰρ ὑφίστησι μὲν καὶ νοῦς καὶ ψυχὰς καὶ σώματα, ἀλλὰ ψυχὰς μὲν καὶ σώματα δέχονται πολλὰ τὴν πρὸς ἑαυτὰ διαίρεσιν καὶ τὸν μερισμόν, νοῦς δὲ ἑνωμένος μένει καὶ ἀδιαίρετος εἰ ἐνὶ τὰ πάντα ὧν καὶ μὴ νοήσει τὰ ὅλα τὰ νοητὰ περιέχων, μόνην τὴν νοερὰν οὐσίαν καὶ τὴν νοερὸν ἀριθμὸν ἀπολελεῖσθαι φησὶν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς σεσωσμένον. μόνην γὰρ καρδίην νοερὴν λείπον, ¹⁾ φησὶν, ἄντικρυς νοερὰν αἰτὴν προπαγορεύων. εἰ τοίνυν ἡ ἀμέριστος καρδία νοερὰ ἐστὶ, νοῦς ἂν εἴη δηλαδὴ καὶ νοερὸς ἀριθμὸς, οὗ μέτεσι πᾶς νοῦς, ἀλλ' ὁ ἐγκόσμιος· οὗτος γάρ ἐστιν ἡ καρδία ἢ ἀμέριστος, ἐπειδὴ καὶ τοῖτοι δημιουργὸς ἦν ὁ μεριζόμενος θεός. τὴν μὲν δὴ νοῦν ἀμέριστον οὐσίαν καὶ Ἰοιόσοι καλεῖ, τὸ δὲ γόνιμον αἰτοῦ τὴν μεριστὴν αἰτὴν περὶ τὸ σῶμα ζωὴν φυσικὴν οὔσαν καὶ σπερμάτων οὔσιλιν, ἦν καὶ τὴν Ἀριεμίν φησι τῆς πάσης προεσιῶσαν τῆς ἐν τῇ φύσει γεννήσεως καὶ μαιευσμένην τοῖς φυσικοῖς λόγοις ἀνωθεν διατείνειν ἄχρι τῶν ἰσχυροτάτων, δυναμοῦσαν αἰτῆς τὴν γόνιμον δίναν, τὸ δὲ λοιπὸν τοῦ θεοῦ σῶμα πᾶν, τὴν ψυχικὴν οὔσασιν, εἰς ἐπὶ καὶ τοῦτο διηρημένον.

Ἐπὶ δὲ πάντα μέλη κοῖρα διμερίζονται, φησὶν ὁ θεολόγος περὶ τῶν Τιτάνων· καθάπερ καὶ ὁ Τίμαιος εἰς ἐπὶ διαιρεῖ μοίρας αἰτὴν. καὶ τάχα ἂν τὸ διὰ παντὸς τοῦ κόσμου τεταμένην εἶναι τὴν ψυχὴν τοῦ Τιτανικοῦ μερισμοῦ τοῖς Ὀρφικοῖς ἀναμνησκόντες, δι' ὧν οὐ μόνον ἡ ψυχὴ περικαλύπτει

¹⁾ Veram lectionem μόνην γὰρ νοερὴν καρδίην λείπον fuisse videtur Lebeck

ἐν πᾶν, ἀλλὰ καὶ τέταται δι' αἰτιῶ παντός. εἰκότως οὖν καὶ ὁ Πλάτων ἀμέριστον οἰσίαν ἀπεκάλεσε τὴν προσεχῶς ἰπὲρ νύχθι καὶ ὥς συντόμως εἰπεῖν τὸν μεθεξῆς ἰπὸ ψυχῆς τοῦτο. αἷς Ὀρφικοῖς ἐπόμενος μύθοις καὶ οἷον ἐξηγητῆς τῶν ἐν ἀπορρήτοις λεγομένων εἶναι βουλόμενος.

200.

Clemens Alex. Cohort. p. 5: Ἀθηναῖ μὲν οὖν τὴν καρδίαν τοῦ Μιούσου ἐφελομένη Παλλὰς ἐκ τοῦ πάλλιν τὴν καρδίαν προσηγορεύθη· οἱ δὲ Τιτᾶνες, οἱ καὶ διασπάσαιτες αἰτὸν, λέβητά τινα τρίποδι ἐπιθέντες καὶ τοῦ Μιούσου ἐμβάλλοντες τὰ μέλη καθήψον πρότερον· ἔπειτα ὑελίσσοις περιπεύσαντες ἰπείρεχον (Ἡφαίστοιο.¹⁾) Ζεὺς δὲ ἕσπερον ἐπισηαίς, εἰ θεὸς ἦν, τάχα ποι τῆς ἀνίσσης τῶν ὑπιμένων κρεῶν μεταλαβὼν, ἧς δὴ το γέρας λαβεῖν ὁμολογοῖσιν ἑμῶν οἱ θεοί. κεραιῶ τοῖς Τιτᾶνας αἰκίζεταί καὶ τὰ μέλη τοῦ Μιούσου Ἀπόλλωνι τῷ παιδι παρακατατίθεται θάναται. ὁ δέ, οὗ ῥᾶ ἰπείθησε Μί, εἰς τὸν Παριασσὸν γέρον κατατίθεται διωπασμένον τοῦτον τὸν ιερόν. Cf. Firmicus Maternus de errore profan. relig. c. 6: Liber itaque Iovis fuit filius, regis scilicet Cretici. Hic cum fuisset adultera matre progenitus, nutriebatur apud patrem studiosius quam decebat. Uxor Iovis, cui Iunoni fuit nomen, novercalis animi furore commota ad necem infantis omnifarias parabat insidias. Proficiscens peregre pater, quia indignationes tacitas sciebat uxoris, ne quid ab irata muliere dolo fieret, idoneis, sicut sibi videbatur, custodibus tutelam credidit filii. Tunc Iuno opportunum insidiarum nacta tempus et ex hoc fortius inflammata, quia proficiscens pater et sellam regni puero tradiderat et sceptrum, custodes primam regalibus praemiis muneribusque corruptit, deinde satellites suos, qui Titanes vocabantur, in interioribus regiae locat partibus et crepundiis ac speculo affabre facto animos ita pueriles

¹⁾ ὑπείρεχο. Ἡφαίστοιο legitur etiam II B. 426.

inlexit, ut desertis regiis sedibus ad insidiarum locum puerilis animi desiderio duceretur. Illic interceptus trucidatur et ut nullum posset necis inveniri vestigium, articulatim membra concisa satellitum sibi dividit turba. Tunc ut huic facinori aliud facinus adderetur, quia vehementer tyranni crudelitas timebatur, decocta variis generibus pueri membra consumunt, ut humani cadaveris inauditis usque in illum diem epulis vescerentur. Cor divisum sibi soror servat, cui Minerva fuit nomen, quae et ipsa sceleris fuit particeps, et ut manifestum delationis esset indicium et ut haberet unde furentis patris impetum mitigaret, reverso Iovi filia ordinem facinoris exponit. Tunc pater funesta calamitate cladis et acerbi luctus atrocitate commotus Titanas quidem vario genere exeruciatos necat nec praetermissum est in ultione filii aut tormentum aliquod aut poena, sed per omnia poenarum genera bacchatus necem qualiscumque filii vindicavit, affectu quidem patris sed tyrannica potestate. Tunc, quia diutius pater ferre lugentis animi tormenta non poterat et quia dolor ex orbitate veniens nullis solaciis mitigabatur, imaginem eius ex gypso plastico opere perfecit et cor pueri, ex quo facinus fuerat sorore deferente detectum, in ea parte plastae conlocat, qua pectoris fuerant linamenta formata. Post haec pro tumulo extruit templum et paedagogum pueri constituit sacerdotem; huic Silenus fuit nomen. Cretenses, ut furentis tyranni saevitiam mitigarent, festos funeris dies statuunt et annum sacrum trieterica consecratione componunt, omnia per ordirem facientes, quae puer moriens aut fecit aut passus est. Vivum laniant dentibus taurum, crudeles epulas annuis commemorationibus excitantes et per secreta silvarum clamoribus dissonis eiulantes fingunt animi furentis insaniam, ut illud facinus non per fraudem factum sed per insaniam crederetur. Praefertur cista, in qua cor soror absconderat; tibiæ cantu et cymbalorum tinnitu crepundia quibus puer deceptus fuerat mentiuntur. Sic in honorem tyranni a serviente plebe deus factus est qui habere non potuit sepulturam.

201.

Proclus in Plat. Crat. p. 112: "Οτι δὲ πολλὴ τῆς Ἀρτεμιδος καὶ ἡ πρὸς τὴν ἐγκόσμιον Ἐκάτην ἔνωσις καὶ ἡ πρὸς τὴν Κόρην, γινερὸν τοῖς καὶ ὀλίγα τῷ Ὀρφεῖ παραβεβληλόσιν· ἐξ ὧν δῆλον, ὅτι καὶ ἡ Ἀθηὰ περιέχεται ἐν τῇ ἱμῆτι τῇ καὶ τὴν Κόρην σινιποστησάσῃ τῇ Λιὲ καὶ τὴν ἐγκόσμιον Ἐκάτην, ἐπεὶ καὶ τὴν Ἀρτεμιν Ἐκάτην Ὀρφεὺς νέλληεν·

Ἡ δ' ἄρα δὴ Ἐκάτη, παιδὸς μέλε' αὖθι λιποῖσα
 Λητοῖς εἰπλοκάμοιο κόρη προσεβήσατ' Ὀλυμπον.
 ὥστ' οἰδὲν θαιμασιόν, εἰ καὶ τὴν ἐν τῇ Κόρη Ἀρτεμιν Ἐκάτην ἐν ἄλλοις λεκλίσκαμεν. Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 100: Προσαγορεύεται δὲ καὶ Κόρη διὰ τὴν λαθαρύτητα τῆς οἰσίας καὶ τὴν ἄχραιτον ἐν ταῖς ἀπογεννήσεσιν ἵπεροχίρ· ἔχει δὲ πρώτην τε καὶ μέσην καὶ τελευταίαν ἡγεμονίαν· καὶ κατὰ μὲν τὴν ἀλρότητα ἐστὶ τῆς Ἀρτεμις καλεῖται παρ' Ὀρφεῖ, κατὰ δὲ τὸ μέσον γέντρον Περσεφόνη, κατὰ δὲ τὸ πέρασ τῆς διαλοσιμύσεως Ἀθηᾶ. Proclus in Plat. Crat. p. 111: Καὶ μάλιστα τῶν τριῶν (sc. Ἀρτέμιδος ἰδιοιήτων) ἡ πρώτη (sc. ἡ ἄχραιτος) ἐφαρμόζει τῇ τῆς θεοῦ προόδῳ, κατ' ἣν ἐν τῇ ζυροζόνῃ τῶν ἀρχῶν τριάδι τὴν ἱπαρξιν ἔλαχεν εἴτε Ἐλαινή προσαγορευομένη θεότης, ὥς οἱ θεουργοὶ φασιν, εἴτε Ἀρτεμις, ὥς Ὀρφεὺς.

202. 203. 204.

Proclus in Plat. Crat. p. 114: "Οτι τὸν δεσπότην ἱμῶν Λιόνισον οἱ θεολόγοι πολλάκις καὶ ἀπὸ τῶν τελευτάτων αἰτοῖ δείρων (ὄνον γαλοῖσιν, οἶον Ὀρφεὺς·

Οἶνον δ' ἀντὶ μιῆς τριπλῆς μετὰ ῥίζαν ἔθεντο.
 καὶ πάλιν·

Οἶνοι πάντα μέλη κόσμῳ λάβε καὶ μοι ἔειπε.
 καὶ αἰθις·

Οἶνον ἀγαιομένη κοῖρῃ Λιός.

Cf. Proclus in Plat. Tim. III 200 D: Καὶ γὰρ ἐν ἐλείνοις ὁ σπῆγγων καὶ ἐνέζων τὰ μερισθέντα τοῦ Λιονίσου μέλη κατὰ τὴν βοίλησιν τοῦ παιρὸς οἷός ἐστιν ὁ θεός (Ἀπόλλων).

In 200, 1 μέλε' Κοιβλγ] μέλη.

205.

Proclus in Plat. Tim. I 53 C: Καὶ γὰρ οἱ θεολόγοι μετὰ τὸν τοῦ Διονέσου διασπασμὸν, ἕς διηλοῖ τὴν ἐκ τῆς ἀμερίστου δημιουργίας μεριστὴν πρόσθον εἰς πᾶν, ὑπὸ τοῦ Διὸς τοῖς μὲν ἄλλοις Τιτᾶνας ἄλλας λήξεις διαλεκτληρῶσθαι φασί, τὸν δὲ Ἀτλαντα ἐν τοῖς πρὸς ἐσπέρας τόποις ἰδρῶσθαι, ἀνέχοντα τὸν οὐρανόν·

Ἀτλας δ' οὐρανὸν εἶρὸν ἔχει κρατερῆς ὑπ' ἀνάγκης
πεύρασιν ἐν γαίῃς.¹⁾

Cf. Proclus in Plat. Tim. I 58: Ἀναμνήσαντες ἡμᾶς αἰτοῖς τῶν παρὰ τῷ Ὀρφεῖ λεγόμενων πρὸς τῷ πέραςι τῆς δημιουργίας καταταρταρώσειν. Proclus in Plat. Polit. p. 375: Τὸν πρὸς Ἡῶ πόλεμον καὶ τὰς καλούμενας παρὰ τοῖς Ὀρφελοῖς καταταρταρώσεις. Proclus in Plat. Tim. I 53 F: Ἐῖτε οἷν Ὀρφεῶς ἐθέλοις ἀντιτάττειν τὰ Ὀλύμπια γένη καὶ Τιτανικά καὶ κρατοῦντα τὰ ἕτερα τῶν ἑτέρων ὑμνεῖν.

206.

Proclus in Plat. Tim. V 313 B: Τελειτᾶ δὲ καλῶς ἡ δημιουργία τῶν νέων θεῶν κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐκλήχσιν εἰς τὴν παλιγγενεσίαν. — ἐν τοῖς νέοις ἄρα θεοῖς καὶ τῇ ἐξ ἀρχῆς δημιουργίᾳ τῶν θνητῶν καὶ τὴν τῆς παλιγγενεσίας αἰτίαν ὁ δημιουργὸς ἐπέθηκεν ὥσπερ ἀπώγων τῶν ἐγκοσμίων ἐν τῇ μονάδι τῶν νέων θεῶν, ἣν καὶ αὐτῇ νέον θεὸν προσηγόρευσεν Ὀρφεύς. — Τιτανικάς (δυνάμεις) δὲ διὰ τοῦ θνητοῦ καὶ ἐπίληρα ταραγύν, Μονοσιακάς δὲ διὰ τῆς παλιγγενεσίας. Cf. Proclus Hymnus in Minervam v. 11 sqq.:

Ἡ κραδίην ἐσάσας ἀμειύλλειτον ἄνακτος
αἰθέρος ἐν γιάλοισι, μεριζομένῃ ποιεῖ Βάλχοι
Τιτίων ὑπὸ χερσὶ· πέρες δέ ἐ πατρι φέροισα,
ἔσθρα νέος βοιλήσιν ὑπ' ἀρρήμοισι ιολῆος
ἐκ Σμελῆς περὶ κόσμῳ ἀνιτήσῃ Μόνοισος.

Macrobius in Somnium Scipionis I 12: Sed altissima et purissima pars eius (ἰλίς), qua vel sustentantur divina vel con-

¹⁾ Hi versus legantur etiam apud Hesiodum Theog. 517. 518

stant, nectar vocatur et creditur esse potus deorum, inferior vero atque turbidior potus animarum. Et hoc est quod veteres Lethaeum fluvium vocaverunt. Ipsum autem Liberum patrem Orphaei τοῦν ἱλαὸν suspicantur intellegi, qui ab illo individuo natus in singulos ipse dividitur. Ideo in illorum sacris traditur Titano turore in membra discerptus et frustis sepultis rursus unus et integer emersisse, quia τοῦς, quem diximus mentem vocari, ex individuo praebendo se dividendum et rursus ex diviso ad individuum revertendo et mundi inplet officia et naturae suae archana non deserit. Mythogr. Vatic. III 12 p. 246 ed. Bode: Habet fabula Gigantes Bacchum inebriatum invenisse et discerpto eo per membra frusta sepelisse et eum paullo post vivum et integrum resurrexisse. Quod figmentum discipuli Orphei interpretati leguntur, nihil aliud Bacchum quam animam mundi intellegendum asserentes: quae, ut ferunt philosophi, quamvis quasi membratim per mundi corpora dividatur, semper tamen se redintegrare videtur, corporibus emergens et se formans, dum semper una eademque perseverans nullam simplicitatis suae patitur sectionem. Hanc etiam fabulam in sacris eius repraesentasse leguntur.

207.

Proclus in Plat. Tim II 124 C D: Ἡ μὲν γὰρ Ἰκπα τοῦ τανύος οἷσα ψυχὴ καὶ οὔτω κεκλημένη, παρὰ τῇ Θεολόγῃ λίανον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς θειμένη καὶ δρόλονι αὐτὸ περιστέψασα τὸ κραδιαῖον, ὑποδέχεται Διόνισον. — Ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς πρόεισιν εἰς αἰτῆν (τὴν γὰρ ἐκτὶ σιτηρωμένους) καὶ προσελθὼν καὶ μεθελτὸς αὐτῇ γενόμενος ἐπὶ τὸ νοητὸν αἰτῆν ἀνάγει καὶ τὴν ἑαυτῆς πηγὴν. ἐπείγεται γὰρ πρὸς τὴν μητέρα τῶν θεῶν καὶ τὴν Ἰδην, ἀφ' ἧς πᾶσα τῶν ψυχῶν ἡ σειρά. διὰ καὶ σιλλαμβάνεσθαι ἢ Ἐττα λέγεται τέκνοντι τῇ Διί. ὥς γὰρ εἴρηται πρότερον, τοῦν ἄνει ψυχῆς ἀδύνατον παραγενέσθαι τῇ. τοῦτο δὲ ὅμοιον τῇ κατ' Ὀρχεῖ.

Γλυκερὺν δὲ τέκος Διὸς ἐξελαλεῖτο.

τοῦτο δὲ ἢ ὁ κοσμητὸς τοῦς Διὸς ὢν κατὰ τὸν ἐν τῇ Διί μέγαντα προσελθόν.

Cf. Proclus in Plat. Tim. III 208 D: "Ἐδει τὴν ψυχὴν τοῦ μετέχοισαν Διονυσιακοῦ καί, ὡς Ὀρφεύς φησιν, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσαν τὸν θεὸν διηγεῖσθαι καὶ ἑλεῖνον. Et p. 171 F: Τῆς γὰρ τοῦ παντός ψυχῆς ἐχοίσης μὲν τι καὶ ὑπερλόσιμον καὶ ἐξηρημένον τοῦ παντός, καθὰ σιτηῖται πρὸς τὸν νοῦν, ὃ δὴ κεφαλὴν αὐτῆς ὃ τε Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τοῖς περὶ Ἰκπας λόγοις προσωνόμασεν ...

208.

Olympiod. ad Plat. Phaedon. c. 32 ed. Fischer: 'Ο Διόνυσος λίσσεώς ἐστιν αἴτιος, διὸ καὶ Δισαῖς ὁ θεός, καὶ Ὀρφεὺς φησιν·

Ἀνθρώποι δὲ τελέσσας ἑκατόμβας
πέμψοισι πάσῃσιν ἐν ἔραις ἀμφιέτεσσιν
ὄργιά τ' ἐκτελέσοισι λίσιν προγόνων ἀθεμίσιον
μαιόμενοι· σὺ δὲ τοῖσιν ἔχων κράτος, οἷς κ' ἐθέλησθα
λίσσεις ἅ τε πότῃν χαλετῶν καὶ ἀπείρονος οἴστροι.

Cf. Servius ad Verg. Georg. I 166: Mystica autem vannus Iacchi ideo ait, quod Liberi Patris sacra ad purgationem animae pertinebant et sic homines eius mysteriis purgabantur, sicut vannis frumenta purgantur. Hinc est quod dicitur Osiridis membra a Typhone dilaniata Isis cribro superposuisse. Nam idem est Liber Pater, in cuius mysteriis vannus est, quia, ut diximus, animas purgat. Unde et Liber ab eo quod liberat dictus, quem Orpheus a Gigantibus dicit esse discriptum.

2. Κόρης ἀρπαγί.¹⁾

209.

Iustinus Cohort. c. 17: 'Ο δὲ ποιητὴς Ὀμηρος τῇ τῆς ποιήσεως ἀποχρώμενος ἐξοισία καὶ τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς πολιθεύτητος Ὀρφείως ζηλεύσας δίδξαν μιθωδῶς μὲν πλείων θεῶν μέμνηται, ἵνα μὴ δόξη τῆς Ὀρφείως ἀπάρδει ποιήσεως, ἣν οἷτος

Fr. 208, 3 τ. Lobeck addidit.

¹⁾ Carmen de raptu Proserpinae initio sexti a. Chr. u. saeculo assignavit Ric. Foerster, Der Raub und die Rückkehr der Proserpina p. 79. Titulus Marmor Parium supra ad καταβασιν εἰς Ἄϊδος commemoratum suppeditavit

ζηλώσαι προΐθετο, ὥς καὶ διὰ τοῦ πρώτου τῆς ποιήσεως ἔτους
τὴν πρὸς αἰτὸν σημεῖται σχέσιν. τοῦ γὰρ Ὁρφέως

Ἀἴνιν ἄειδε, θεά, ἱεμῆτερος ἀγλαοκάρτου
ἐν ἀρχῇ τῆς ποιήσεως εἰρηλίκτος, αἰτὸς Μῆνιν ἄειδε, θεά,
Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος γέγραπεν, ἐλόμενος, ὥς ἐμοὶ δολεῖ, ἐν
ἀρχῇ καὶ τοῦ κατὰ τὴν ποιήσιν ἔλπεσεῖν μέτρον, ἵνα μὴ δόξῃ
τοῦ τῶν θεῶν οἰόμετος μὴ μεμνήσθαι πρῶτον.

210.

Proclus Theol. Plat. VI 13, 382: Ἀνάλογον δὴ τοῖς ἐλεῖ Κοι-
ρήσιν (qui Iovem custodierunt) ἢ τῶν Κοριβάντων (τάξις) προ-
βαίνοισα σὺν τῇ Κέρῃ καὶ ἱφροιοῖσα πανταχόθεν αἰτὴν, ὥς
γίγιναι ἡ θεολογία, διὸ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔλαχον ταύτην. Cf.
Proclus Theol. Plat. VI 11, 371: Καὶ γὰρ ἡ τῶν θεολόγων γήμηρ,
τῶν τὰς ἀγιοτάτας ἡμῖν ἐν Ἑλεσσῇ τελετὰς παραδεδωκότων,
αὐτὸ μὲν αἰτὴν ἐν τοῖς μητρὸς οἴλοις μένει γιγνῆναι, οἷς ἡ μήτηρ
αἴτι κατεσκεύασεν ἐν ἀβύτοις ἐξηριμένους τοῦ παντός· κατὰ
δὲ μετὰ Ἠλοΐτινος τῶν χθονίων ἐπάρχειν καὶ τοὺς τῆς γῆς
μυχοὺς ἐπιτροπεύειν καὶ ζωὴν ἐπορέγειν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ παν-
τός καὶ ψυχῆς μεταδίδοναι τοῖς παρ' ἐαυτῶν ἀψίχοις καὶ νε-
κροῖς. Cf. Proclus in Plat. Crat. p. 62: Τῆς Κορυμβίης δεῖσθαι
ἱφροῖας, ὅσπερ τῇ Ῥέαν καὶ τὸν Δία καὶ τὴν Κέρην.

211.

Tzetzes Exeg. in Hom. II. p. 26:

Ἰστέον ἐτοιχομένην ἀτελῇ πόνον ἀνθεμόεντα.

Cf. Proclus in Plat. Tim. V 307 D: Καὶ διὰ ταῦτα ἄρα
Ὁρφεὺς τὴν τῶν μεριστῶν ζῴοντιόν αἰτίαν ἀνι- μένοισαν καὶ
ἐγκαίρεισαν τὸν διάλοσμον τῶν ἀρκαίων τύχην τε εἶναι γίγιναι
ὥς ἄχρηστοι καὶ ταῦτα τῇ Διὶ σινασθεῖσαι καὶ μένειν ἐν
οὐδαίῳ ἔθελαι· προσελθούσας δὲ αὐτὸ τῶν ἐαυτῆς οἴλων αἰτεῖς
τε καταλείπειν τοῖς ἰστέοις καὶ ἀρπαζέσθαι καὶ ἀναρπασθεῖσαι
γαμῖσθαι καὶ γαμῖθεῖσαι γειῶν, ἵνα ν' ἐχῶσιν καὶ τὰ ἐπείσασιν
ἐχόντα ζωήν. το γὰρ ἀτελές, οἶμαι, τῶν ἰστέων ἐνδείκνυται

καλεῖτο τὸ μέτροι τῶν αἰδίων ζώων ἀτελὲς εἶναι τὸ πᾶν· διὸ καὶ ὁ Πλάτων παραλελείεσθαι φησι τὸν ἕνα δημιουργὸν τοῖς πολλοῖς προσιστάνειν τὰ θνητὰ τοῖς ἀθανάτοις, ἀναμνησκόν πως ἡμᾶς, ὅτι τῆς τοῦ πατρὸς ὑφαντικῆς ζωῆς τελειώσεις ἴσται ἡ προσθήκη τῶν θνητῶν, καὶ τῆς Ὀρφεῖκῃς Θεομηνίδας καὶ τῶν ἀτελῶν ἰσίων ἐξηγητικὰς ἐννοίας παρεχόμενος. Porphyrius De antro nympharum XIV 15: Οὕτω καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἡ Κόρη, ἥπερ ἐστὶ παντὸς τοῦ σπειρομέτου ἔσθρος, ἰστοιργοῖσα παραδέδοται. Proclus in Plat. Crat. p. 24: Καὶ γὰρ αὕτη (ἡ Κόρη) καὶ πᾶς αὐτῆς ὁ χορὸς ἄνω μενοίσσης ἰστάνειν λέγονται τὸν διάκοσμον τῆς ζωῆς. Syrianus in Aristot. Metaphys. p. 850 b: Ὅτι μὲντοι τὰς αἰάλογον καὶ ἐν θεοῖς ἔστιν ἐπινοεῖν διγλοῖσι καὶ οἱ θεολόγοι Κύκλιον καὶ Ἰφραισιον χαλκῆας καὶ οἰκοδόμοις οὖν ἐκνοῖντες καλεῖν, οἱ δὲ Ἀθηναῖ καὶ Κέρη τὴν ἰφαντικὴν ἀποκληροῦν.

212.

Schol. (Didymus) ad Hes. Theog. v. 914: Ἡρπάσθαι τὴν Περσεφόνην φασὶν οἱ μὲν ἐκ Σιελίας, Βαλχελίδης δὲ ἐκ Κρίτης, Ὀρφεὺς δὲ ἐκ τῶν περὶ τὸν Ὀλβεινὸν ἰσίων, Φανόδημος δὲ ἀπὸ τῆς Αἰτιλῆς, Αἰμαδὶς δὲ ἐν νάπαις.

213.

Suidas s. v. Βάραθρον: Χάσμα τι σφαιριῶδες καὶ στρογγύλον ἐν τῇ Αἰτιλῇ, ἐν ᾧ τοῖς καλοῖργοις ἔβαλλον. ἐν δὲ τῷ χάσματι τοῖτοι ἱπῆρχοι ὄγκινοι, οἱ μὲν ἄνω οἱ δὲ κάτω. ἐνταῦθα τὸν Φρίγα τὴν τῆς μητρὸς ἰσὼν θεῶν ἐπέβαλον ὥς μεμνηνῆα, ἐπειδὴ προέλεγεν, ὅτι ἐρχεται ἡ μήτηρ εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Κόρης. ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα ἀλαρτιαν ἔπεινε τῇ χόρῃ καὶ γνόντες τὴν αἰτίαν διὰ χρημοῦ τὸ μὲν χάσμα κατέχουσιν, τὴν δὲ θεὸν δι-
σίαις ἴλασθαι ἐκώλυσαν. Cf Suidas s. v. Μητραγίτης: Ἐλθόντες εἰς τὴν Αἰτιλὴν, ἐμίει τὰς γυναῖκας τῇ μητρὶ τῶν θεῶν, ὥς ἐκεῖνοί φασιν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀτελείαν αὐτὸν ἐμβαλόντες εἰς βάραθρον ἐπέλεσαν. λοιμοῦ δὲ γειομένην ἔλαβον χρημοῦ ἴλᾶσθαι τὸν περπονέμενον, καὶ διὰ τοῦτο ἐκωδόμηνσαν βολε-
τήριον, ἐν ᾧ ἀεῖλον τὸν μητραγίτην καὶ περπονέμενον ἀνέ-
στησαν.

καθιέρωσαν τῇ μητρὶ τῶν θεῶν ἀναστήσαντες καὶ ἀνδριάντια
τοῖς μητρογύριοις. ἐχρῶντο δὲ τῇ μητρὶ ἄρχεϊν καὶ νομοφι
λαεῖν καταχρῶσαντες καὶ τὸ βάραθρον.

214.

Etym. Gud. p. 395: Μίνθη, ἣν τινες ἰδίοσμον καλοῦσιν·
ἔστι δὲ λαλάμινθος, ἄγριον ἰδίοσμον, ὅπερ λιποιμένη ἢ Λιμύ-
τηρ ἰδοῦσα ἐμίσησε καὶ ἄλαρπον ἐποίησεν. Ὀρηεῖς.

Τὸ πρὶν εἶν μέγα δένδρον ἐπὶ χθονὶ καὶ φερέλαρπον.

215.

Clemens Alex. Cohort. p. 6: Ὁ τοι γε Ἀθηναίοις καὶ τῇ ἄλλῃ
Ἑλλάδι (αἰδοῖμαι καὶ λέγειν αἰσχύντης ἐμπλεως) ἡ περὶ τὴν Ἀθη-
νομυθολογία· ἀλωμένη γὰρ ἡ Ἀθὲν κατὰ ζήτησιν τῆς θιγατρὸς
τῆς Ἥρας περὶ τὴν Ἐλεισίνα — — ἀπολαμβάνει καὶ φέρει ἐπι-
καθίζει λιποιμένη. τοῦτο τοῖς μισομένοις ἀπαγορεύεται εἰσελ-
εῖν, ἵνα μὴ δοκοῖεν οἱ τιελεσμένοι μιμεῖσθαι τὴν ὀδισμένην.
ἔχοντες δὲ τιμωρὰς τὴν Ἐλεισίνα οἱ γηγενεῖς· ὀνόματα αὐτοῖς
Βανβὼ καὶ Ἀισαίλις καὶ Τριπύλεμος, εἰ δὲ Εἰμόλπις τε καὶ
Εἰβουλείς. — καὶ δὲ (οἱ γὰρ ἀνίσσω μὴ οἱ χεῖ εἰτεῖν) ξενίσσασα ἡ
Βανβὼ τὴν Ἀθὲν ὁρέγει κικεῶνα αὐτῇ, τῆς δὲ ἀναισχημένης
λαβεῖν καὶ πεῖν οἷον ἐθελούσης πενθήρης γὰρ ἦν περιελθίς
ἡ Βανβὼ γενομένη, οὗ ἐπεφραθεῖσα θίγεται, ἀνασιέλλεται τὰ
αἰδοῖα καὶ ἐποδεικνύει τῇ θεῷ, ἡ δὲ τέρεται τῇ ἔπει ἡ
Ἀθὲν καὶ μέλις ποτὶ δέχεται τὸ ποτόν, ἡσθεῖσα τῷ θεάματι.
ταῦτ' ἐστὶ τὰ κρίγια τῶν Ἀθηναίων μιστήρια· ταῦτά τοι καὶ
Ὀρηεῖς ἀναγράφει. παραθίξουσαι δέ σοι αὐτὰ τοῦ Ὀρηεῖος
τὰ ἔτη, ἢν' ἐχῃς μάρτυρα τῆς ἀναισχηνίας τὸν μιστογυγόν.

Ὡς εἰποῖσα πέτλους ἀνεσίρατο, δεῖξε δὲ πάντα

Fr. 214. 1 φέρε καρπὸν ex lex.

Fragmentum 215 ut a Clemente et Eusebio ex Clemente ded. — V. 1 δεῖξε δ' ἀφ' αὐτοῦ conl. Herwerden — V. 2 οἷον γὰρ οἱ αὐτοὶ H. m. m. — ἔπει Wakefieldius, παῖς νηπιος δ. P. m. s. Le paradis et Herwerden, παιδάριον αἰσας Ian. H. m. s. — V. 3 κικεῶνα ἢ ἐχέοντες, qui bene τὸ πόλιν ed. h. t. γενομένη ἢ H. m. s. m. s. γίγνηται Herwerden — Βανβὼ H. m. s. m. s. — V. 4 ἡ δὲ οἷον μεῖδασε H. m. s. m. s. ἡ δὲ ἐπει οἷον μεῖδασε Herwerden — V. 5 ἐπὶ τῇ μεῖδασε θεὰ γηγενεῖς H. m. s. m. s. — γηγενεῖς H. m. s. m. s.

αἷματος οἷδὲ πρέποντα τέκον· παῖς δ' ἦεν Ἰακχος·
 χειρὶ τὲ μιν ῥίπιασσε γελῶν Βαυβοῖς ὑπὸ νόλτοις.
 ἥ δ' ἔπει οἷν μείδισσε θεά, μείδισ' ἐνὶ θυμῷ,
 δέξατο δ' αἰόλοι ἄγγος, ἐν ᾧ κίλειον ἐνέλειτο. 5

Cf. Arnobius adv. nationes lib. V c. 26: Baubo — — accipit hospitio Cererem — — sitientis ardori oggerit potionem cinni; — — aversatur et respuit — — dea. — — vertit Baubo artes et quam serio non quibat allicere, ludibriorum statuit exhilarare miraculis: partem illam corporis, per quam secus femineum et subolem solet prodere et lumen solet acquirere generi, tum longiore ab incuria liberat, facit sumere habitum puriorem et in speciem levigari nondum duri atque hystricadi pusionis. Redit ad deam tristem et inter illa communia quibus moris est frangere ac temperare maerores reteggit se ipsam atque omnia illa pudoris loca revelatis monstrat inguinibus. Atque pubi adfigit oculos diva et inauditi specie solaminis pascitur: tum diffusior facta per risum aspernatam sumit atque ebibit potionem, et quod diu nequivit verecundia Baubonis exprimere propudiosi facinoris extorsit obscenitas. Calumniari nos improbe si quis forte hominam suspicatur, libros sumat Threicii vatis, quos antiquitatis memoratis esse divinae, et inveniet nos nihil neque callide fingere neque quod sint risui deum quaerere atque efficere sanctitates. Ipsos namque in medio ponemus versus, quos Calliopae filius ore edidit Graeco et cantando per saecula iuri publicavit humano:

Sic effata simul vestem contraxit ab imo
 obiecitque oculis formatas inguinibus res,
 quas cava sacculus Baubo manu. — nam puerilis
 olli voltus erat — plaudit, contrectat amice.
 tum dea defigens augusti lammis orbes,
 tristitias animi paulam mollita reponit:
 inde manu poculum sumit risuque sequenti
 perducit totum cyceonis laeta liquorem.

— V. 5 ἐμέμικτο perbene Herwerden.

Fr. 245, 3. Βαυβὸς μὲν οὐ γὰρ Βαυβὸς μαν. τὸ γὰρ ἄλλοτε Αἰατος —
 4 olli Sabaeus, obs.

Orth.

16

216.

Psellus apud Allatum De quorund. Graec. opinat. p. 133:
 'Ο Βαρσιλῆαριος προσεφθέρη, τῷ βῆν· ἔπειτα γὰρ ποντοῖα
 ὀρεγμοῖς ἔπειτα Βασιλῆα τις ἐνομαζομένη δαίμων υπερβινή, δι
 μέτης τὸ σχῆμα καὶ σιωπῆς τὴν ἑπιφάνειαν.

217.

Pausan. I 14, 3: (Ἐπὶ ἄδειαι) Ὀργέως δὲ τοῖδ' ἐταῖροι
Ὀργέως, ἱμοὶ δουεῖν, ἔνια) Εἰβολεῖ καὶ Τριπολέμῳ. Ἡσείλην
πατέρα εἶναι, μητίσασσι δὲ σῶσαι περὶ τῆς παιδὸς δοθῆναι πατρὶ
τῆς Ἀμήτρος στείραι τοὺς λαοταῖς.

215.

Proclus in Plat. Crat. p. 111. 112: Ὅθεν δὲ καὶ ἡ λέξις
κατὰ μὲν τὴν Ἀφροίμην τῇ ἐν ἑαυτῇ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν παρθενης
λέγεται μένειν, κατὰ δὲ τὴν τῆς Περσεφόνης γάμου δύνανται
καὶ προσεῖναι καὶ συνάπτεσθαι τῇ τρίτῃ δημοσπορίῃ καὶ ὁ-
μειν, ὥς φησιν Ὀρφεύς

Ἐν τῇ δευτέρῃ, προστίθεται ἡ ἀντισημειωτική.

U. Proclus in Plat. Crat. p. 100: *ἡ γὰρ Περσεφόνη, καλεῖται μάστιγα, ἥ κῆρυ, τῇ Πλούτῳ οὐτοῖσα καὶ μετ' αὐτοῦ διακορυφῶσα τὰ τελευτήων τοῦ ταυτοῦ, καὶ κατὰ μὲν τὰ ἄνω παρθένος, εἶναι λέγεται καὶ ἄρματος μένει, κατὰ δὲ τὰ μέσση ἀγχιπύθια τῇ Ἄιδῃ, καὶ οὐρατογενεῖα τας, ὅ τας ἑτοχθονίας, Εἰρημίδας.* Pseudo-Apuleius de orthogr. p. 132: *Furiae — nunc secundum Eademum Acheruntis et Noctis fuerunt — — Orpheus Platonis et Proserpinae*

219.

Schol. ad. Theocr. II 12: Ἡ ἡρώτης μεγέθους ὁ Ζεὺς
ταυτοῦ Ἐλάτῃ διαφερομένη ἰσχύϊ καὶ μεγέθει ἢ ἰσὺ γῆς
στερηθῆναι ἐπὶ τοῦ ταυτοῦ πρὸς Περσεφόνης ἀναζήτησιν.

3. *Περὶ Διὸς καὶ Ἑρας.*¹⁾

220.

Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 1: Πάντως γὰρ Ὠκεανὸς ἀψόρρους ὁ εἰς ἑαυτὸν ὁρούων, ἥγουν ἐπανιὼν καὶ εἰς κύκλου σχῆμα περιαγόμενος καὶ οὕτως ἐναποκλείων ἑαυτῷ τὴν γῆν· καθὰ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἑρας φησὶ λέγων·

Κύκλον τ' ἀκαμάτου καλλιρρόου Ὠκεανοῖο,
ὃς γαῖαν δίνησι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας.

Cf. Dio Chrysost. Or. 36, 453: Τοῦτον ὑμνοῦσι παῖδες σοφῶν ἐν ἀρρήτοις τελεταῖς Ἑρας καὶ Διὸς εὐδαίμονα γάμον. Proclus in Plat. Tim. I 16 A: Ἐπεὶ καὶ τὸ τὴν αὐτὴν (sc. θεὰν) ἑτέροις ἢ τὸν αὐτὸν πλείοσι συζεύγνυσθαι, λάβοις ἂν ἐκ τῶν μυστικῶν λόγων καὶ τῶν ἐν ἀπορρήτοις λεγομένων ἱερῶν γάμων.

4. *De migratione animarum.*

221.

Plato Crat. p. 400 C: Καὶ γὰρ σῆμά τινας αὐτὸ (τὸ σῶμα) εἶναι τῆς ψυχῆς, ὥς τεθαμμένης ἐν τῷ νῦν παρόντι — — δοκοῦσι μέντοι μοι μάλιστα θέσθαι οἱ ἀμφὶ Ὀρφέα τοῦτο τὸ ὕνομα, ὥς δίκην διδούσης τῆς ψυχῆς, ὧν δὴ ἔνεκα δίδωσιν· τοῦτον δὲ περίβολον ἔχειν, ἵνα σώζηται, δεσμωτηρίου εἰκόνα. Cf. Plato Phaed. p. 62 B: Ὁ μὲν οὖν ἐν ἀπορρήτοις λεγόμενος περὶ αὐτῶν λόγος, ὥς ἐν τινι φρουρᾷ ἔσμεν οἱ ἄνθρωποι καὶ οὐ δεῖ δὴ ἑαυτὸν ἐκ ταύτης λείν οὐδ' ἀποδιδράσκειν, μέγας τέ τίς μοι φαίνεται καὶ οὐ ῥάδιος διιδεῖν. Schol. ad. h. l. apud Bekkerum II 3 p. 379: Ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ δεῖν ἐξάγειν ἑαυτόν, οὗ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν. Proclus in Plat. Polit. p. 372: Μηλοῖ δὲ (ὁ Πλάτων)

¹⁾ Carmen fort. Διὸς καὶ Ἑρας γάμος vel Ἱερὸς γάμος inscriptum erat.

Fr. 221, 1 τ' Bernhardt addidit. — Alter scholiasta apud Bernhardtum p. 281: Καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Κόρης φησὶ· κύκλον τ' ἀένναον (ἀένναον fort. recte se habet) καλλιρρόου Ὠκεανοῖο, γαῖαν δίνησιν περὶ νιν ἔχει ἀμφιέλισσε.

ἐν Φαίδωνι τὸν τε ἐν τοῖς ἀπορροῖσι λεγόμενον ὡς ἐν τιμῇ φθορῇ
ἔσμεν σιγῇ τῇ πρεποίσῃ σέβων καὶ τὰς τελειὰς μαρτυρόμενος τῶν
διασφύων λήξεων τῆς ψυχῆς νεκρομένης τε καὶ ἀναθάριτοι
εἰς Ἄιδον ἀπιοίσῃς καὶ τὰς τε σχίσσεις αὐτῆς καὶ τὰς τριόδους ἀπὸ
τῶν θυσίων καὶ τῶν πατριῶν θεσμῶν τελευταιρόμενος, ἃ δὲ τῆς
συμβολικῆς ἅπαντα θεωρίας ἐστὶ μεσιτά, καὶ τῶν παρὰ τοῖς
ποιηταῖς θρηλλομένων ἀνόδων τε καὶ καθόδων τῶν τε Λιορυσια-
σίων συνθημάτων (παθημάτων?) καὶ τῶν Τιτανικῶν ἀμαρτημάτων
λεγουμένων καὶ τῶν ἐν Ἄιδον τριόδων καὶ τῆς πλάνης. Iamblichus
Protrept. VIII 134: Οἱ τὰς τελειὰς λέγοντές φασι διδόναι τῇ
ψυχῇ τιμωρίαν καὶ ζῆν ἡμᾶς ἐπὶ κολάσει μεγάλῃ ἀμαρτι-
μάτων.

222. 223.

Proclus in Plat. Polit. p. 696 ed. Mai: Ταῦτα καὶ τῆς
Ὁρηγικῆς ἡμᾶς ἐκδιδασκοίσις. . . . Θνητῶν τοίτιν ζῴων λέγει ὁ
Πλάτων) ὅτι τοῖς ζῴοις ἀμείβοισιν αὐτῆς ψυχῆς καὶ αὐτὰ μεν-
τινας περιόδους καὶ εἰσδύονται ἄλλαι ἐς ἄλλα σήματα.

Πολλάκις ἀνθρώπων καὶ γένεα ἐν μεγάροισιν
εἰκοσμοὶ 2' ἄλοχα καὶ μητέρες ἰδὲ θύγαιρες
γίνοιντ' ἀλλήλων μεταμεταμένησι γενέθλαις.

ἐν γὰρ τοίοις τὴν ἀπ' ἀνθρώπων σωματίων εἰς ἀνθρώ-
πινα μετοίησιν αὐτῶν παραδίδωσιν.

Ἐπειθ' οὖν καὶ εἰς τὰ ἄλλα ζῶα μετώβρις ἐστὶ τῶν
ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων, καὶ τοῦτο διαφροῖδιν Ὁρηγεὶς ἀναδιδάσκει
ὅτινίνα ἂν διορίζεται.

Οἶνεα' ἀμειβομένη ψυχὴ καὶ αὐτὴ κίτλα χρόσιον
ἀνθρώπων ζῴοισι μετέρχεται ἄλλοθεν ἄλλης.
ἄλλοτε μὲν θ' ἵπποις, ὃ δὲ γίνεται
ἄλλοτε δὲ πρόβατοι, τότε δ' ὄρνεον αἰὲν ἰδέσθαι,
ἄλλοτε δ' αὖ κίτλόν τε δέμας φωνὴ τε βαρεῖα,
καὶ ψυχῶν ὅσων ἔρται γένος ἐν χθονὶ δίχῃ.

Fr. 222, 2 εἰκοσμοὶ Procler] εἰκοσμοὶ — ἰδὲ Procler] ἰ. δε. — 3
γίνοιντ' Abel] γίνονται. —

Fr. 223, 1 χρόσιον H. et v. den] χρόνοις. 3 ἵπποις, ὃ δὲ (sic Procler]
ἵππος ὁδε. 5 κίτλόν Abel] κίτλόν. —

224.

Proclus in Plat. Polit. p. 696 ed. Mai: Ὅτι δὲ καὶ ἰδία τῶν ἀλόγων τίς ἐστὶ ψύχωσις, ἀλλ' οὐκ ἀπὸ μόνων τῶν ἀνθρωπείων ψυχῶν, διηλοῖ λέγων ὁ Ὅρφεός·

Αἱ μὲν δὴ θηρῶν τε καὶ οἰωνῶν πτεροείτων
 ψυχαὶ ὅτ' αἰσσωσι λίπη, τέ μιν ἱερὸς αἰὼν,
 τῶν οὕτις ψυχὴν κατὰγει δόμον εἰς Ἀΐδαο,
 ἀλλ' αἰτοῖ πεπότηται ἐπίσιον, εἰσόκεν αἰτὴν
 ἄλλο ἀφαρπάξῃ μίγδην ἀνέμοιο προῖσιν·
 ὅππότε δ' αἰθρωπος προλήπη φάος ἡελίοιο, 5
 ψυχὰς ἀθανάτας κατὰγει Κιλλήμιος Ἑρμῆς
 γαίης ἐς κενθμῶνα πελώριον.

οἱ ὧν τὰς μὲν ἀνθρωπίνας ψυχὰς βούλεται χωρεῖν εἰς τὸν ἱποχθόνιον τόπον καθάρσεως ἕνεκα καὶ κολάσεως καὶ εἰς τὰ θεσμοπύργια τῆς τίσεως, τὰς δὲ τῶν ἀλόγων αἰτοῦ περὶ τὸν αἶρα πωλαῖσθαι, μέχρις ἂν εἰς ἄλλα σώματα πάλιν ἐνδεθῶσιν. εἰ δ' ἴσαν καὶ αἱ τῶν ἀλόγων ψυχώσεις ἀπὸ ψυχῶν ἀνθρωπίνων μόνων, πάσας ἔδει φάναι τὸν Ἑρμῆν εἰς Ἀΐδαο κατὰγειν ἢ καθαρθισομένας ἢ κολασθησομένας, ὥσπερ καὶ Πλάτων ποιεῖ, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀλόγων, ἀνθρωπίνας δὲ οἷσας ψυχὰς εἰς τὸν ἐπὶ γῆς ἔσπον ἀιάγων καὶ πάλιν ἐλεῖσθαι στέλλων εἰς ἄλλας βίων αἰρέσεις.

225.

Olympiod. ad Plat. Phaed. p. 70 C: (παλαιὸς μὲν οὖν ἐστὶ τις λόγος οἷτος, οὗ μεμνήμεθα, ὥς εἰσὶν ἐνθὲνδε ἀφικόμεναι ἐλεῖ [αἱ ψυχαί] καὶ πάλιν γε δεῖρο ἀφικνοῦνται καὶ γίνονται ἐκ τῶν τεθνεώτων): Καὶ ὅτι τὸ ζῆον καὶ τὸ τεθνεὸς ἐξ ἀλλήλων κατασπείρει ἐκ τῆς μαρτυρίας τῶν παλαιῶν ποιητῶν τῶν ἀπὸ Ὅρφεως, γημί, λέγοντες·

Οἱ δ' αἰτοὶ παιτέρες τε καὶ υἱέες ἐν μεγάροισιν
 ἰδ' ἄλοχοι σεμναὶ λεδναὶ τε θύγατρες.

ταυταχοῦ γὰρ ὁ Πλάτων παρωθεῖ τὰ τοῦ Ὅρφεως. Idem ibid.:

Fr. 224, 2 αἰσσωσι Peller αἰζωσι. — τέ Peller] δέ. — 3 κατὰγει Abel, παρὰγει. — 4 πεπότηται Abel, πεπότηνται. — εἰσόκεν Peller] εἰς ὃν Zen.

“Οὐ παλαιὸς ὁ λόγος — Ὁρμηδὸς τε γὰρ καὶ Πρωταγόρεος —
πάντες ἄγαν τὰς ψυχὰς εἰς τὸ σῶμα καὶ πάλιν ἀπὸ τοῦ σώματος
ἀνάγειν καὶ τοῦτο εἶλετο πολλοίαις.

226.

Proclus in Plat. Tim. V 330 AB: Μία σοφιστία τῆς τροχῆς
αὐτῆς παρὰ τοῦ δημιουργοῦ τροπεύεται τοῦ κίλτου τῆς γενέσεως
ἀναλλάττουσα καὶ τῆς τελείης τέλειος καὶ τῆς ἀληθέως ζωῆς.
ἢ πρὸς τὸν πορὸν εἶδος τῆς τροχῆς ἀναδρομῇ καὶ ἢ φησὶ πάλιν τὴν
ἐκ τῆς γενέσεως ἡμῶν προσεφευγόντην — — τῶσαι δὲ τῇ ζωῇ εἰς
τὴν εἰδαίνουσι περιάγουσα ζωὴν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν γένεσιν τέλειος
καὶ οἱ παρ’ Ὁρμῆ τοῦ Πρωταγόρου καὶ τοῦ Κέρου τελειοῦσι τυχὸν
εἰχονται.

Κίλτον τ’ α’ λῆξαι καὶ ἀναστρέψαι κατέτιμος.

Ci. Simplicius in Aristot. de Caelo II p. 168 ed. Karsten
Ἐνδεσθῆναι δὲ ἐπὶ τοῦ τοῦ κατ’ ἀξίαν τῶν ἀπορίτων δημιουργ-
οῦ θεῶν ἐν τῇ τῆς εἰσπορεύσεως καὶ τῆς γενέσεως τροχῇ, οἱ τὴν
ἀδύνατον ἀναλλάττουσιν κατὰ τὴν Ὁρμῆα μὴ τοῖς θεοῖς ἐπι-
τιμὴς ἡλεωσάμενοι, οἱ ἐτέταξαν ὁ Ζεὺς κίλτοι τ’ ἀλλήλοισι καὶ
ἀναστρέψαι κατέτιμος τὰς ἀνθρωπίνους ψυχὰς.

5 De praeceptis initiatorum

227.

Plato Polit. II 363 C. Πρωταγόρας δὲ τοῖτον τεμαχιώτερον
ἐλάττωσεν καὶ εἰς αὐτοῦ παρὰ θεῶν διδῶσιν τοῖς δικαίοις· ἐς
Ἄιδου γὰρ ἀγαθόντες τὴν κίλτην καὶ κατακλίναντες καὶ στυπύουσι
τοῦ ὅσιον κατασφραγίσαντες ἀστεφαινομένης ποιῶσι τὸν ἄπαι-
νον· ἢ δὲ διὰ τὴν μεθίστηναι, ἢ γησάμενοι γάλλιστοι ἄρρεϊς
μισθὸν μέτρησιν αἰώσιον· οἱ δ’ ἐπὶ τοῖτον μακροτέρως ἀποκρί-
νεται μισθοῖς παρὰ θεῶν· παῖδας γὰρ παῖδας φασὶ καὶ γέροντας
κατέτιμωσθαι τεύπεσθαι τοῦ ὅσιου καὶ εὐόρου. ταῦτα δὲ καὶ
ἄλλα τοιαῦτα ἐγκαταλείπει δικαιοσύνη. τοῖς δὲ ἀποσίτοις τὸ
καὶ ἀδίκους ἐς τέλος ἀναγαγόμενοι ἐν Ἄιδου καὶ γαστρίῳ.

ὔδωρ ἀναγκάζουσι φέρειν· ἔτι τε ζῶντας εἰς κακὰς δόξας ἄγοντες, ἅπερ Γλάνκων (interlocutor dialogi) περὶ τῶν δικαίων, δοξαζομένων δὲ ἀδίκων διήλθε τιμωρήματα, ταῦτα περὶ τῶν ἀδίκων λέγουσιν, ἄλλα δὲ οὐκ ἔχουσιν. ὁ μὲν οὖν ἔπαινος καὶ ὁ ψόγος οὗτος ἑκατέρων. Cf. Plutarchus Comp. Cimon. et Lucull. p. 521: Ὡςπερ Πλάτων ἐπισκώπτει τοὺς περὶ τὸν Ὀρφέα τοῖς εὖ βεβιωκόσι φάσκοντας ἀποκεῖσθαι γέρας ἐν Ἄϊδου μέθην αἰώνιον. Olympiod. ad Platonis l. c.: Παρωδεῖ ἔπος Ὀρφικὸν τὸ λέγον ἔτι, ὅστις δ' ἡμῶν ἀτέλεστος, ὥςπερ ἐν βορβόρῳ κείσεται ἐν Ἄϊδου.

228.

Plato Phaed. p. 69 C: Καὶ κινδυνεύουσι καὶ οἱ τὰς τελετὰς ἡμῖν οὗτοι καταστήσαντες οὐ φαῦλοί τινες εἶναι, ἀλλὰ τῶ ὄντι πάλαι αἰνίττεσθαι, ὅτι, ὃς ἂν ἀμύητος καὶ ἀτέλεστος εἰς Ἄϊδου ἀφίκηται, ἐν βορβόρῳ κείσεται, ὁ δὲ κεκαθαρμένος τε καὶ τετελεσμένος ἐκεῖσε ἀφικόμενος μετὰ θεῶν οἰκήσει. εἰσὶ γὰρ δὴ, φασὶν οἱ περὶ τὰς τελετάς, ναρθηκοφόροι μὲν πολλοί, βάκχοι δὲ τε παῦροι. — Cf. Olympiodorus ad h. 1.: Παρωδεῖ πανταχοῦ τὰ τοῦ Ὀρφέως. διὸ καὶ στίχον αὐτοῦ φησι·

Πολλοὶ μὲν ναρθηκοφόροι, παῦροι δὲ τε βάκχοι.

XVII. ΤΡΙΑΓΜΟΙ.¹⁾

229.

Sextus Empiricus Pyrrh. Hypoth. III 30 (Phys. IX 5. 6. 620): Ὀνομάκριτος δὲ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς πῦρ καὶ ὔδωρ καὶ γῆν (τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι ἔλεγεν). Cf. Ausonius in Grypho (Idyll. XI; XXVI ed. Schenkl) v. 74:

Orpheos hinc tripodes, quia sunt tria, terra aqua flamma.

¹⁾ Hoc opus fortasse simile fuit Ionis Chii Triagmis, quibus de numero ternario agebatur. Confer tamen Lobeckium I p. 384—389: „Suidas satis abscisse Ὀρφεὺς ἔγραψε Τριασμούς· λέγονται δὲ εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ· ἐν δὲ τούτοις τὰ Ἱεροστολικά καλούμενα, quae omnia ex errore Grammatistae

230.

Clemens Alex. Strom. VI p. 265: Ὀρφέος δὲ ποιήσαντος·
 Ἔστιν ἰδωρ ψυχῇ, θάνατος δ' ἰδάτεσσιν ἀμοιβή·
 ἐκ δ' ἰδατος γαίη, τὸ δὲ ἐκ γαίης πάλιν ἰδωρ·
 ἐκ τοῦ δὲ ψυχῇ ἔλον αἰθέρα ἀλλάσσοισα,
 Ἡράκλειτος ἐκ τοίτων σιμωιάμενος τοῖς λόγοις ὥδ' ἔτι πῶς γράφει·
 ψυχῇσι θάνατος, ἰδωρ γενέσθαι· ἰδατι δὲ θάνατος γῆν γενέσθαι·
 ἐκ γῆς δὲ ἰδωρ γίνεται· ἐξ ἰδατος δὲ ψυχῇ.

XVIII. ΥΜΝΟΙ.

Cyrillus c. Iul. I, p. 25: Ὀρφέα τὸν Οἰάγροι δεισιδαιμονέ-
 στατόν φασι γενέσθαι τῶν ἄλλων (ὥδ' αὖ δὲ καὶ ὕμνοις τοῖς
 ψευδωδέμοις ἐξηγῆται θεοῖς), εἴτα τῶν ἐαι τοῦ δογματῶν κατεργω-
 κότα σινέντα τε ἔτι μονοτοιχὶ τὴν ἀμαξιτὸν ἀφείξεν ἐν ἐκτολῇ
 γέροισι τῆς εἰθείας ἰδοῦ μεταποιῆσαι πρὸς τὰ βέλτεσι καὶ

confata videntur. Criticus a Clemente adductus: Ἰὼν δ' Ἄϊος ἐν τοῖς
 Τριαγμοῖς καὶ Πιθαγόραν εἰς Ὀρφέα ἀνενεγκεῖν τινα ἰστορεῖ. . . Sed
 ut plures libri Ioni illi falso adscripti sunt, ita etiam Triagnos non ipse
 sed Epigenis cuiusdam esse iudicavit Callimachus. Maralithor autem Suidae
 narratio, Triagnorum auctorem esse Orphicum sed dici Ionem. . . Quis
 enim credat librum solita oratione scriptum in numerum carminum Orphe-
 corum relatum esse? E superioribus patet, Ionem vel, ut Callimacho visum,
 Epigenem in Triagnis Pythagoram accusasse, quod nonnulla sua Orpheo
 affinxisset. Licet igitur sumere, id a Criticis hoc vel simili modo traditum
 esse: Ὀρφεὺς ἔγραψε πολλὰ καὶ ἄλλα καὶ δὴ καὶ τὸν Ἰερόν Δίγοι,
 ὅντιν' Ἰὼν νοθεῖσαι λέγεται ὡς Πιθαγόρου ὄντα, summaque Lexicographi
 illius festinatione accidisse, ut verbum νοθεῖσαι, quod tam de fabularis et
 aliorum sublectoribus, quam de Criticis fraudem arguentibus dicitur, per-
 peram acceperet, quasi Ion ipse fraudem commisisset, cum ille indicium
 fecerat. Neque errare vacare videntur quae addit: ἐν δὲ τοῖτοις τὰ Ἱερο-
 στοικὰ καλοῖμενα, quae p. 115 Λοσιτακτικοῖς inserta fuisse ex argumēti
 similitudine suspicor.

Fr. 230 recte Hermann sic constituit:

Ἔστιν ἰδωρ ψυχῇ, ψυχῇ δ' ἰδάτεσσιν ἀμοιβή·
 ἐκ δ' ἰδατος ἢ γαίη, τὸ δ' ἐκ γαίης πάλιν ἰδωρ·
 ἐκ τοῦ δὲ ψυχῇ ὁδὸν αἰθέρος ἀλλάσσοισα

τοῦ ψεΐδοις ἀιθελέσθαι τὴν ἀλήθειαν, φαίται τε οὕτω περὶ θεοῦ· Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστί' . . . (fragm. 4).

231.

Pausanias IX 30. 12: Ὅστις δὲ περὶ ποιήσεως ἐπολυπραγμόνησεν ἤδη, τοῖς Ὀρφείως ἵμνοις οἶδεν ὄντας ἑλασίων τε αὐτῶν ἐπὶ βραχύτατον, καὶ τὸ σίμπαν οἶκ' ἐς ἀριθμὸν πολὺν πεποιημένοις· Λυκομίδαί δὲ ἴσασι τε καὶ ἐπράδοισι τοῖς ὀρωμένοις. κόσμῳ μὲν δὴ τῶν ἐπὶ τῶν δειτερεῖα φέροντο ἂν μετὰ γε Ὀμήρου τοῖς ἵμνοις, τιμῇς δὲ ἐκ τοῦ θείου καὶ ἐς πλεόν ἐλείπων ἔχουσιν.

232.

Pausanias IX 27. 2: Ὡλῆρος δὲ ἵστερον Πάμφως τε ἔτη καὶ Ὀρφεὺς ἐποίησαν· καὶ σφισιν ἀμφοτέροις πεποιημένα ἐστὶν ἐς Ἑρωῖα, ἵνα ἐπὶ τοῖς ὀρωμένοις Λυκομίδαί καὶ ταῦτα ᾄδωσιν· ἐγὼ δὲ ἐπιλεξάμην . . . ἀνδρὶ ἐς λόγους θαδοιχοῦντι καὶ τῶν μὲν οὐ πρόσω ποιήσομαι μνήμην.

233.

Meuander de Encom. 2, p. 31: φυσικοὶ δὲ (ἵμνοι), οἷς οἱ περὶ Παρμενίδην καὶ Ἐμπεδοκλέα ἐτίμησαν, τίς ἢ τοῦ Ἀπόλλωνος φίσις, τίς ἢ τοῦ Διός, παραιθέμενοι· καὶ οἱ πολλοὶ τῶν Ὀρφείως τοίτου τοῦ τρόπου — — (5, p. 41:) Ἐπιτηρεῖν δὲ χρὴ καὶ μὴ εἰς τὸν πολὺν ὄχλον καὶ δῆμον ἐκφέρειν τοῖς τοιοῖτοις ἵμνοις· ἀπιθανώτεροι γὰρ καὶ καταγελαστικώτεροι τοῖς πολλοῖς φαίνονται.

234.

Aristides Or. IV 1: Τοῖς μὲν οἶν τελέουσιν ἵμνους τε καὶ λόγους περὶ Μορίσοι Ὀρφεὶ καὶ Μουσαίῳ παρῶμεν καὶ τοῖς ἀρχαίοις τῶν ἱμνοθετῶν, αἵ τοι δὲ ὥσπερ εἰ συμβόλον χάριν, ὥς οἱ τῶν ἀμύμων ἄρ' ἵμεν, σιμμέτρῳ τῇ φωνῇ προσείπωμεν τὸν θεόν.

235.

Macrobius Sat. I 23, 22: Solem esse omnia et Orpheus testatur his versibus:

Κένεθε τιματόροι δίης ἑλισταίεα κίχτοι
 οἰραίαις στροφάλιγξι περίδρομοι αἶεν ἐλίσσονται,
 ἄγλαέ Ζεῦ Διόνυσε, πάτερ πότιοι, πάτερ αἵη,
 Ἦλιε πυργανέτορ, παιταίολε, χρυσοσφειγέε.

236.

Proclus in Plat. Polit. p. 385: Τὰ δάξρια τῆς εἰς τὴν θνητὰ προσιᾶς αἰτῶν καὶ ἐπίληρα πράγματα συνθίμιατά εστιν ὁ δὲ γένος τῆς εἰς τὰ ὅλα γαί ἰσάμειος γινώμετα πληρώματα τοῦ παντός ἐνεργείας· διόπερ εἶναι καὶ τὸν μὲν γένος τῆς γένεσιν τῶν θεῶν, τὰ δὲ δάξρια τῆς σισιάσει τῶν ἀνθρώπων ἢ ζῴων ἀποτέμμεν.

Δάξρια μὲν σέθεν ἐστὶ πολιτῆμοι γένος ἀνδρῶν,
 μειδῆσαν δὲ θεῶν ἱερὸν γένος ἐπλάσσεισε.

Cf. Proclus in Plat. Polit. p. 384: Δάξρια, πολιτῆμων γένος ἀνδρῶν· γησί τις τὸν ἑλίσσι ἱερῶν. Proclus in Plat. Tim. I p. 35 C: Φερόμενοι δ' οὗτοι τὸν Φαέθοντα περὶ γῆν καὶ τοῖς τοῖς αἰσὶν δαιμονιώδεα γέγοντα ἐκείνοισι τοῖς ἰσάμοις αἰσὶν πληρώματα διὰ τοῦ πυρίου ρεύματος — ἐθρήνουν αἱ Ἠλιάδες — — καὶ αἱ θεολόγοι δὲ τὴν Ἠλιαζὴν πρόνοιαν καὶ εἰς τὰ θνητὰ διὰ τῶν δαξρίων σημαίνοισι· δάξρια μὲν σέθεν ἐστὶ πολιτῆμον γένος ἀνδρῶν.

237.

Clemens Alex. Strom. V 257 B: Ἦδη δὲ καὶ Ὀμήρου φαίνεται Πατέρα καὶ Υἱὸν διὰ τοῦτον, εἰς εἰς μετὰ τοῦτον εἰσιτίχαι, λέγουσι· — — Καὶ πρὸς τοῖτοι Ὀρφεὺς κατὰ τὸν προκειμένον φερόμενος εἰρηζει·

Υἱὲ Μὶδς μεγάλων, πάτερ Μὶδς αἰγιόχοι·

238. 239.

Clemens Alex. Strom. V p. 257 AB: Πάλιν εἶναι εἰς τὸν Ὀρφην·

Αἰθερος ἦδ' Αἶδοι, τόντοι γαίης τε τίθει,
 ὧς θρονιαῖς σείεις θρονιὸν δέμον Ὀλύμπιον·
 δαίμονες δὲ φράσσοισι, θεῶν δὲ δέδοικεν ὁμιλῶν.

ὃ Μοῖρᾶν κείθεται, ἀνείλαται περ εἶναι·
 ἄφθιτε μοιροπάτωρ, οἳ θεῶν πάντα διέτται·
 ὃς κινεῖς αἴετος, κηέλῃσι δὲ πάντα κατέλπει,
 προστῆρσι σχίζῃ πλαιὸν αἰθέρα· σὶ μὲν ἐν ἀστροῖς
 τάξις, ἀαλλάττοισιν ἐρημοσίῃσι κρέχουσιν·
 σὶ δὲ θρόνῳ περὶ παρ᾽ ἐσθλὰς ἐλπίνοχοι
 ἄγγελοι, οἷσι μέμλε, βροτοῖς ὡς πάντα τετέται.
 σὸν μὲν ἔαρ λάμπει νέον ἄνθεσι πορφύρεσι,
 σὶς χειμὸν ψυχρῷσι ἐπερχόμενος κηέλῃσι.
 σὺς ποιε καχειλῇς Βρόμιος διέκρηται ὀπίσθας.
 εἴτα ἔτι φέροι ἔτι τῶς παντοκράτορα ἐνομάζων τὸν θεόν·
 ἄφθιτον, ἀθάνατον, ἔτι δὲ μόρον ἀθανάτοισιν.
 ἐλθέ, μέγιστε θεῶν πάντων, κρατερῇ σὺν ἀιάντῃ,
 φριγίῳ, ἀίγιγι, μέγας, ἄφθιτος, ἐν στήθεϊ αἰθέρι.
 διὰ μὲν τοῦ μεγροῦ πάτωρ οἳ μέγαν τῇ ἐν μὲν ἔντων γένοιτο
 ἐκίρνε, δέδωκε δὲ ἀφροῦς τοῖς τὰς προβλάς εἰσάγοισι, ταχα
 καὶ σῖζον τοῖς τοῦ θεοῦ· παρ᾽ ἐφ᾽ ὅσον δὲ ἐκίρνε τὰς προ
 φητιὰς γρηφᾶς, τῇ τε Ἰουαῶν· Ἐγὼ σιερεῶν βροτῶν καὶ
 κτιζῶν λιεῖνα, οἳ αἱ χεῖρες τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ
 ἐθεμελίωσαν· καὶ τῇ διὰ Νησέως etc.

XIX. ΦΥΣΙΚΑ.

210.

Suidas s. v. Τριτοπάτορες· Ἰάκων ἐν τῇ Ἀιθίοδι φησὶ
 ἀνέμοις εἶναι τοὺς Τριτοπάτορας· Φιλόχορος δὲ τοὺς Τριτοπα
 τοῖς πάντων γενομένοις πρώτοις· τῇ μὲν γὰρ Ἰῆν καὶ τὸν Ἥλιον,
 φησὶν, ὅν καὶ Ἀπόλλωνα τότε καλεῖν, γρηῖς αὐτῶν ἡγεῖσται
 οἱ τότε ἄνθρωποι, τοὺς δὲ ἐκ τούτων τρίτοις παιέρας. Φανόδι
 μος δὲ ἐν ἑκτῇ φησὶν, ὅτι μόνοι Ἀθηναῖοι θύουσι τε καὶ
 εἰχνοῦσι αὐτοῖς ἱερὰ γενέσθω παίδων, ὅταν γρηῖν μέλλουσιν. ἐν
 δὲ τῇ Ὀρφείῳ Φισιλῇ ἐνομάζεσθαι τοὺς Τριτοπάτορας Ἀναλ-

Γρ. 238, 8 ἐρημοσίῃσι, 12 νεφροῖν ἢ. τεφροῖν ἢ. —
 Abel 13 σορ Lobeck] α. — θαλρεῖ, J. S. D. ἄλρε θαλρεῖ.

κείδην καὶ Πρωτοκλέα καὶ Πρωτολρέοντα¹⁾ Θιρωροῖς καὶ φίλα-
κας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ Ἐξηγητικὸν ποιήσας Οἶρανοῦ
καὶ Γῆς φησιν αὐτοῖς εἶναι· ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κέλιον, Βριάρεων
καὶ Γίγην. Cf. Photius: Τριτοπάτωρ Τριτοπάτρεϊς· οἱ μὲν
ἀνέμοις, Φιλόχορος δὲ τοὺς πρώτους ἐκ Γῆς καὶ Οἶρανοῦ, ἄρξαν-
τας δὲ γενέσεως. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφεικοῖς ἀνέμων παῖδας. Et
Schol. Mediol. Od. κ. 2: Αἴολον ἐμυθεύσαντο εἶναι δεσπότην
ἀνέμων. ἑμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμαλλεΐδην καὶ Πρωτοκλήν καὶ
Πρωτολρέοντα, ὡς φησιν Ὀρφεΐς.

241.

Aristot. De anim. I 5 p. 485 B: Τοῦτο δὲ πέπονθε καὶ ὁ
ἐν τοῖς Ὀρφεικοῖς ἔπεισι καλούμενοισι λόγος· φησὶ γὰρ τὴν ψυχὴν
ἐκ τοῦ ὅλου εἰσιέναι ἀναπνεόστων, φερομένην ὑπὸ τῶν ἀνέμων.
Cf. Philoponum ad h. l.: Λεγομένοις εἶπεν, ἐπειδὴ μὴ δοκεῖ
Ὀρφεῶς εἶναι τὰ ἔπη, ὥς καὶ αὐτὸς ἐν τῇ περὶ φιλοσοφίας
λέγει· αὐτοῦ μὲν γὰρ εἶσι τὰ δόγματα, ταῦτα δὲ φησιν Ὀρομά-
ριτον ἐν ἔπεισι κατατεῖναι. λέγει οὖν ἑλεῖ ὅτι ἡ ψυχὴ ὑπὸ τῶν
ἀνέμων ἐκ τοῦ παντός φερομένη ἀναπνεῖται ὑπὸ τῶν ζώων,
ὥστε καὶ οὗτος ὁ λόγος οἱ περὶ πάσης ψυχῆς λέγει· οὐ γὰρ
πάντα ἀναπνεῖ τὰ ἔμψυχα. — — φασὶ δὲ αἰνίττεσθαι τὰ ἔπη
διὰ μὲν τῆς ἀναπνοῆς τὴν ἐπιτιθειότητα τοῦ δεξομένου τὴν ψυχὴν
σήματος, διότι ἡ ἀναπνοὴ καταψύχουσα τὸ ἔμψυχον θερμὸν εἰς
σιμμετρίαν ἄγει, τοὺς δὲ ἀνέμους φασὶ δυνάμεις τινὰς σχηματίζειν,
δι' ὧν κατάρχεται ἡ ψυχὴ εἰς γενέσιν ἐκ τῆς ὀλιγῆς ἐνεργείας,
ἢ ἐνεργεῖ τοῦ μεριζοῦ σώματος τοῖτοι καὶ τῆς γενέσεως ἀπὸ
λαγμένη. Simplicius Comment. p. 72 ed. Hayduck: Ἔοικε δὲ ὁ
Ὀρφεΐς τὴν μὲν τῶν σωμάτων πρὸς ζωὴν ἐπιτιθειότητα ἀνα-
πνοὴν καλεῖν, τὰς δὲ ὀλικὰς κινητικὰς αἰτίας ἀνέμοις, ὧν οἱ μὲν ἄν-
τατε χωρὶς αἱ μερικαὶ ψυχώσκειαν τὰ ἐπιτίθεται σώματα. Iam-
blichus de anima ap. Stob. Ecl. Phys. I 41. 38: Οἱ μὲν οὖν
μὴν οἰσίου τῆς ψυχῆς ἀριθμῶ τιθέμενοι, πληθύνοντες δὲ αἰτίῃ
ἢ ὡς Ἀμέλιος εἴεται σχέσεις καὶ κατατάξεις, ἢ ὡς οἱ Ὀρφεῖς

¹⁾ Πρωτοζωρ, ἢ το Πρωτοκλ. Cf. Schol. Med. ed. Od. κ. 2, Phot. Tzet. et
Etym. M., Plut. anim. probat.

λέγουσι ἐπιτιυίαις ἀπὸ τῆς ἕλης, ἐπειτα ἀναχέοντες ἀπὸ τοῦ πλήθους τῆς ὅλης ἐπὶ τὴν μίαν ψυχὴν ἀποθεμένης τὰς σχέσεις καὶ τὰς εἰς ἕτερον κατατάξεις καὶ ἀναλίσκοντες ἀπὸ τῆς εἰς τὰ μεταλαμβάνοντα διαιρέσεως ἀπολινομένης τῆς τῶν μετασχόντων ἀπολήψεως, τιροῖσι αὐτὴν ὅλην πανταχοῦ τὴν αὐτὴν μίαν οἰσίου τε αὐτῇ διδύσκει καθ' ἓν πεπερασμένην. Iamblichus De anima ap. Stob. Ecl. I 4, 32: τινὲς δὲ τῶν φυσικῶν — — τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ ἀναπύχισθαι ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ὠνομάσθαι ἀποφαίνονται καὶ ἅμα ἐκ' ἀμφοτέρων [ἡ] τὸν ἀναπνεύμενον αἶρα ψυχὴν νομίζουσιν, ὥσπερ Ἀριστοτέλης μὲν ἐν τοῖς Ὀρφεῖκοις ἔπεισιν λέγεσθαι τὴν ψυχὴν εἰσιέναι ἐκ τοῦ ὅλοι ἀναπνεύσιων ἡμῶν φερομένην ὑπὸ τῶν αἰθέρων ἔοικέ γε μὴν αὐτὸς ὁ Ὀρφεὺς χωρὶς ἵπυ λαμβάνειν εἶναι καὶ μίαν τὴν ψυχὴν, ἃς' ἧς πολλὰς μὲν εἶναι διαιρέσεις, πολλὰς δὲ καὶ ἀμέσους ἐπιτιυίας καθήκειν ἐπὶ τὰς μεριστὰς ψυχὰς ἀπὸ τῆς ἕλης ψυχῆς. Cf. Themistii Paraphrases Aristotelis librorum quae supersunt vol. II p. 64 ed. Spengel: Τοῦτο δὲ πέποιθε καὶ ὁ λόγος ὁ λεγόμενος ἐν τοῖς καλοῖμένοις Ὀρφέως ἔπεισιν· φυσὶ γὰρ τῆς ψυχῆς μεταλαμβάνειν τὰ ζῷα παρὰ τὴν πρώτην ἀναπνοήν.

XX. Χρησμοί.

242.

Schol. ad Eurip. Alc. 968: Καὶ ποιητὴς καὶ μάντις ἦν ὁ Ὀρφεὺς. Φιλόχορος ἐν πρώτῳ περὶ μαντικῆς ἐκτίθεισιν αὐτοῦ ποιήματα ἔχοντα οὕτως·

Οὔτοι ἀριστερός εἰμι θεοπροπίας ἀποειπεῖν,

ἀλλὰ μοι ἐν σιγῇθεσσι ἀληθείοισι μέριμναι.

Ὁ δὲ φυσικὸς Ἡράκλειτος εἶναι οὕτως φυσὶ σαφὲς μὲν ὅς Ὀρφέως γράφων οὕτως· τὸ δὲ τοῦ Λιονίστου καταλείπεται ἐπὶ τῆς Ὀρέτης ἐπὶ τοῦ καλομένου Ἀθουσι, ὅπου δὲ τις ἐν σαφὲσιν ἀναγραφὰς εἶναι φασιν. Cf. Clem. Alex. Strom. I

p. 401: Ὀρφέα Φιλέχορος μάρτυν ἱστορεῖ γενέσθαι ἐν τῇ αὐτῇ περὶ μαυτιζῆς.

XXI. Incertae Sedis Fragmenta.

I. De aetatibus mundi et de saeculorum conversionibus.

243.

Lactantius Instit. I 13, 11: Orpheus qui temporibus eius recentior fuit aperte Saturnum in terra et apud homines regnasse commemorat:

Πρώτιστος μὲν ἄνθρωπον ἐπιχθονίων Κρόνος ἀνδρῶν,
ἐκ δὲ Κρόνον γένει' αἴτις ὥσας μέγας εἰρήσθη Ζεὺς.

244.

Proclus in Hes. ἐκεί ν. 126: Ὁ μὲν Ὀρφεὺς τοῦ ἀρχαίου γένους ποιηθεὶς γὰρ τὸν Κρόνον τοῖς κατὰ τὸν κατὰρὸν λόγῳ, καὶ τῶν ἀρχαίων λέγων, ὅσων τοῖς κατὰ τοῦτον μόνον χρόνῳ, οὗ δὲ Ἡσίοδος τὸ ἀρχαίου γένος ποιῆι ὁρίσθαι.

245.

Proclus Theol. Plat. V 10, 264: Τὰ δὲ πρὸ λέγον τὸ ἀρχαίου τῇ αἰσῇ καὶ τῇ Κρόνον προσήκειν λεγόμενα ὥς οἱ τὸ βάβαρὸς ἔσονται καὶ οὗ τῶν Ἑλλήνων θεολόγος Ὀρφεὺς (καὶ γὰρ αὐτὸς αἰεὶ μελαινὰς τὰς τοῦ Κρόνον προσήτοι τελετὰς ποιητικῶς λέγει καὶ μελαινῶς γένεσθαι τοῖα) θαυμάζοντες — — (dehinc exposita Platonis sententia de Saturni period. addit:) ὁ δὲ γὰρ Ὀρφεὺς καὶ τοῖς οὖτοις οὖτοις περὶ τοῦ θεοῦ τὰς διατάξεις.

— — — ἐκ τῆς Ζητῆς Κρόνον

ἀθάνατον τ' αἰῶνα λαβεῖν κατὰρὸς γενέσθαι
καὶ διεπὰς χαίτας εὐώδεις, οὐδέ τι πάμπαν
γέρας ἡπεδαίοντο μεγέμεναι ἄνθεϊ λεικῶ,
ἀλλὰ περὶ κρητάρων ἔχειν ἐριθιλέα λάχνην.

It. 245, 1 Versum nat. et M. addit. verbum ἀλλὰ Κρόνον γένεσθαι. — 2 τ' Dant. et addit. — λαβεῖν Hermann] καμῆν. — 3 καὶ τὸν ἄνθεϊ, τὸν παρ. Herwerden addit. Verba διεπὰς χαίτας εὐώδεις, οὐδέ τι πάμπαν in codice versam addit. — 4 γέρας Gesner addit. — 5 ἀνθεϊ τὸν παρ. Herwerden, ἀνθεϊ τὸν παρ. Herwerden delet.

Cf. Proclus ad Hes. ἐκῆ ν. 113: *Καὶ γὰρ τὸν Κρόνον ἀεὶ μελαί-
νας ἔχειν τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου τρίχας φησὶν Ὀρφεύς· Πλάτων
δὲ (Polit. p. 270 D sqq.) τοὺς ἐπὶ τῆς Κρονίας περιόδου ἀπο-
βάλλειν φησὶ τὸ γῆρας καὶ ἀεὶ γίνεσθαι νεωτέρους.*

246.

Plutarchus Sympos. VIII 4, 2: *Ὁ δὲ φοῖνιξ μακρόβιόν ἐστιν
ἐν τοῖς μάλιστα τῶν φυτῶν, ὥς που καὶ τὰ Ὀρφικά ταῦτα
μεμαρτύρηκε·*

*ζῶον δ' ἴσον ἀκροκόμοισι
φοινίκων ἔρνεσσι.*

247.

Sextus Empir. adv. Mathem. II 31 (et IX 15): *Οἱ γὰρ
νόμοι πόλεών εἰσι σύνδεσμοι, καὶ ὥς ψυχὴ σώματος ἐκφθαρέντος
φθείρεται, οὕτω νόμων ἀναιρεθέντων καὶ αἱ πόλεις διόλλυνται·
παρὸ καὶ ὁ ἡθολόγος Ὀρφεὺς τὸ ἀναγκαῖον αὐτῶν ὑποφαίνων
φησὶν·*

*Ἦν χρόνος, ἥνικα φῶτες ἀπ' ἀλλήλων βίον εἶχον
σαρκοδακῆ, κρείσσων δὲ τὸν ἥσσονα φῶτα δάιζε.
μηδενὸς γὰρ ἐπιστατοῦντος νόμου, ἕκαστος ἐν χερσὶ τὸ δίκαιον εἶχε.*

248.

Servius ad Verg. Ecl. IV 10: Nigidius de diis l. IV.: *Qui-
dam deos et eorum genera temporibus et aetatibus dispescunt,
inter quos et Orpheus, primum regnum Saturni, deinde Iovis,
tum Neptuni, inde Plutonis; nonnulli etiam ut magi aiunt
Apollinis fore regnum. In quo videndum, ne ardorem, sive illa
ecpyrosis appellanda est, dicant.*

249.

Censorinus de die natali c. 18, 11: *Cuius (magni) anni
hiemps summa est cataclysmos, quam nostri diluvionem vocant,
aestas autem ecpyrosis, quod est mundi incendium. Hunc
Aristarchus putavit esse annorum vertentium ΠCCCLXXXIII,*

Aretes Dyrrachinas VDLII, Heraclitus et Linus XDLCC Dion
XDLCC LXXXIII, Orpheus CXX, Cassandrus tricies sexies centum
milium.

250.

Plutarchus de def. Orac. c. XII: καὶ ὁ Κλέμης· ἀνοί-
ταῖτ', ἔφη, πολλῶν καὶ ἑρῶ τὴν Σιωπὴν ἐλπίρωσιν ὥσπερ τὰ
Ἑρακλείτοι καὶ Ὀρφέως ἐπιτεμομένην ἔπη, οἷτω καὶ τὰ Ἡσιόδοι
καὶ σιτιεξαπαιῶσαν.

2. Orphei Symbola.

251. 252.

Clemens Alex. Strom. V p. 242: Ἀλλὰ καὶ Μιονίστιος·
Θράξ ὁ γραμματικὸς ἐν τῇ περὶ τῆς ἐμψάσεως τοῦ περὶ τῶν
τροχίσμων συμβόλοι γησι κατὰ λέξιν· ἐσήμενον γοῖν οἱ θὰ
λέξεις μόνον, ἀλλὰ καὶ διὰ συμβόλων ἐνιοὶ τὰς τράξεις· διὰ
λέξεως μὲν, ὅς ἔχει τὰ λεγόμενα λεγμένα πυραγγέλιαια, τὸ
Μηδὲν ἄραν καὶ τὸ Γινώθι σαιτὸν καὶ τὰ τοίτοις ἴμοια· δια-
δὲ συμβόλων, ὥς ὁ τε τροχὸς ὁ σιτρεφόμενος ἐν τοῖς τῶν θῶν
τεμένεσιν, εἰλισμένος παρὰ Αἰγυπτίων· καὶ τὸ τῶν θαλλῶν
τῶν διδομένων τοῖς προσκυνοῖσι. γησι γὰρ Ὀρφεὺς ὁ Θράξιος·

Θαλλοῖς δ' ἴσα βροτοῖσιν ἐνὶ φρεσὶν ἔργα μέμλεν.

οἱ δὲν ἔχει μίαν αἶσαν ἐπὶ χθονός, ἀλλὰ κίλεται
πάντα πέριξ· σιῆναι δὲ λαθ' ἐν μέρος εἰ θέμις ἐστίν.
ἀλλ' ἔχει, ὥς ἔρξαντο, δρόμοι μέρος ἴσον ἑλαστος.

οἱ θαλλοὶ ἴτοι τῆς πρώτης τροφῆς σίμβολον ἐπάροχοι
ἢ ὅπως ἐπίστανται οἱ πολλοὶ τοῖς μὲν καρποῖς δι' ὅλοι θαλλοὶ
καὶ αἰξασθαι διαμένοντας ἐπὶ πλεῖστον· σθᾶς δὲ αἰτοῖς ἐπὶ
γοι εἰληχέναι τὸν τῆς ζωῆς χρόνον· τοῖτοι χάριτι δίδουσθαι τοῖς
θαλλοῖς βούλονται· ἴσως δὲ καὶ ἵνα ἐπίστανται, οἷτι, ὅς οὔτοι
εἰ λαίονται, οἷτω καὶ τοῖς εἰς τοῖτον τὸν βίον ἔλονται ταχέως
ἐκλιπεῖν καὶ πρὸς ἔργον γενήσεσθαι. χρησιμώτατοι ἄρα τὸ
τῆς σιμβολικῆς ἐρημείας εἶδος εἰς πολλὰ, καὶ πρὸς τὴν
ὀρθὴν θεολογίαν σιμεργοῖν, καὶ πρὸς εὐσέλειαν καὶ πρὸς

Fr 251, 1 θαλλοῖς Mullach θαλλοῖσι. ἴσα Lebeck ὅσα. — 2 ἐν φρεσὶν Lebeck, ἐπὶ χθονός Lobbeck ἐπὶ φρεσιν.

ἐπιδείξιν σιγῆσεως καὶ βραχυλογίας ἄσκησιν καὶ σοφίας ἐνδείξιν. σοφοῦ γὰρ τὸ χρῆσθαι τῇ συμβολικῇ φράσει, δεξιῶς γῆρσι ὁ γραμματικὸς Λίδιμος, καὶ τὸ γνωρίζειν τὸ διὰ ταύτης διηλοῖ μενον. καὶ μὴ ἢ στοιχειωτικῇ τῶν παίδων διδασκαλίᾳ τὴν τῶν τεττάρων στοιχείων περιείληφεν ἐρμηνείαν. βέδι μεν γὰρ τοῖς Φοίβας τὸ ἰδωρ γῆσι λαλεῖν, καθὰ καὶ Ὀρφεΐς·

Καὶ βέδι νιμφάων καιαλείεται ἀγλαὺν ἰδωρ.

253.

Clem. Alex. Strom. V p. 244 B: Τί δ' ; οὐχὶ καὶ Ἐπιγένης ἐν τῇ περὶ τῆς Ὀρφέως ποιήσεως τὰ ἰδιάζοντα παρ' Ὀρφεῖ ἐπιθέμενος, γῆσι, νεράισι καμπιλόχρῳσι¹⁾ τοῖς ἀρότρῳσι μαρίεσθαι, σιγήμοσι δὲ τοῖς αἰλάξι, μίτοι δὲ τὸ σπέρμα ἀλλιγορεῖσθαι· καὶ δάκρυα Λιὸς τὸν ὕμνον διηλοῖν, Μοίρας τε αἶ τὰ μέρη τῆς σελήνης, τριακάδα καὶ πεντεκαιδεκάτην καὶ νοημίαι· διὸ καὶ λειλοσιτόλοις αἰτὰς καλεῖν τὴν Ὀρφεῖα, φησὶς οἷσας μέρη. πάλιν ἀντίον μιν τὸ ἔαρ διὰ τὴν γῆσιν, ἀργίδα δὲ τὴν ῥέστα διὰ τὴν ἀνάταυσιν, καὶ Γοργόνιον τὴν σελήνην διὰ τὸ ἐν αὐτῇ πρόσωτον, Ἀφροδίτην δὲ τὸν καιρόν, καθ' ὃν δεῖ σπεῖρειν, λέγεσθαι παρὰ τῷ Θεολόγῳ. τοιαῦτα καὶ οἱ Πιθαγόρειοι ἡγίσσοντο, Φερσεφόνην μὲν γῆας τοῖς τετανήτας, Κρόνον δὲ δάκρυον τὴν θάλασσαν ἀλλιγοροῦντες· καὶ μῆρια ἐπὶ μερίσις εἴρωμεν ἂν ἐπὶ τε φιλοσόφων ἰσχύ τε ποιητῶν αἰνιγματιωδῶς εἰρημένα.

5. Fragmenta Miscellanea.

254.

Plato Legg. II 619 D: Ποιηταὶ δ' ἀφ' ὁρώπιντι σφέδρα τὰ τοιαῦτα ἐνιλέγοντες καὶ σενγνίζοντες ἀλόγους· ἔλωι' ἂν παρασκευάζοιεν τῶν ἀνθρώπων ὕσις γῆσιν Ὀρφεῖς λαχεῖν ὥσαν τῆς τέρενης.²⁾

255.

Schol. Pind. Isthm. VIII 91: Ἐφιληνείλυσαν Ἡοσειδῶν τε καὶ Ζεὺς περὶ Λιγνίης, ὅτε καὶ μετακαλεῖν δ' αἶ τὴν ἱήσον Ἡοσειδῶν, καθὰ ἄλλοι τὲ γῆσι καὶ Πιθαγόρειος προσαγόμενος Ὀρφεῖα.

¹⁾ καμπιλόχοισι Lobbeck et Hesychius. — ²⁾ „Orphici sententia huiusmodi tunc videretur: οὐσσοι.

ἡβης μέτρον ἔκοντο. λαχοι δὲ τι τέρενος ὀρη.“ Lobbeck p. 948
Orph.

256.

Schol. Pind. Pyth. III 96 (Schol. Eurip. Alc. 1, Apollod. Bibl. III 10, 12): *Λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δειλασθεὶς ἀνασιῆσαι Ἰππόλειον τεθνηκότα· οἱ δὲ Τινδάρειον, ἕτερον Καπανέα, οἱ δὲ Γλαῦκον, οἱ δὲ Ὀρφικοὶ Ὑμέταιον.*

257.

Schol. Apoll. Rhod. II 946: (Σινώπη) *ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Ἀρεὺς καὶ Αἰγίνης γενεαλογεῖται· κατὰ δὲ τινας Ἀρεὺς καὶ Παρρύσιος· καὶ Ἐμῆλον καὶ Ἀριστοτέλην Ἀσιωποῖ.*

258. 259.

Schol. Apoll. Rhod. III 1: *Τινὲς μὲν οἶν οἱ εὐρέτις ὀρχήσεως ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς παραδέδοται ἢ Ἐρατώ. — — οἱ δὲ Θαλιῶν εἰσι προσιτάτιδες αἱ Μοῦσαι, ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς δεδιγμέναι.*

Οἱ δὲ τι λήθονται Μουσέων βροτοί· αἳ γὰρ ἔασι χοῖραι, ἥσι μέμλε χορὸς θαλῖαι· τ' ἐρατειναί.

260.

Schol. Apoll. Rhod. III 467: *Πόνα θεὰ Περσὶ] Τινες αὐτὴν φασὶ Μῖος εἶναι παῖδα. ἐν δὲ τοῖς Ὀρφικοῖς Λήμητρος γενεαλογεῖται·*

Καὶ τότε δὴ Ἑλάτην Ληὼ τέκεν εἰπατέρειαν.

Βαρχιλίδης δὲ Νικτὸς φησιν αὐτὴν Θιγατέρα· Ἑλάτα δαδὺ φέρε, Νικτὸς μεγαλοκόλπον θήγατρο. Μουσαῖος δὲ Ἀστειρίας καὶ Μῖος, Φερειίδης δὲ Ἀρισταῖοι τοῦ Παίονος. Cf. fr. 216

261.

Schol. Eurip. Hec. 3: *Τὰ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἑλάτης διαφέρεις ἱσθόριται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῇ περὶ τραγωιδιῶν συγγραφῶν Χοιρίλῃν αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι, ἴσως δὲ διὰ τὸ πολίπαιδα γεγενῆσθαι. ἢ γὰρ χοῖρος πολλὰ τέλει καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς οἱ χοῖροι ἐκάσαι προσαγορεῖονται· οἱ δὲ λοιποὶ τῇ Ληρίῃ αὐτὴν ὀνόματι προσηγόρεισαν.*

262. 263.

Pausan. I 37, 4: (Athenis) Ὀμιλοῦνται δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν
ταὺς οἱ μέγας, καλοῖμενος Κιαμίτοι· σαφεῖς δὲ οἱδὲν ἔχω λέγειν,
εἴτε πρῶτος κιάμους ἔσπειρεν οὗτος, εἴτε τινὰ ἐπεφύμισαν
ἴρωα ὅτι τῶν κιάμων ἀνευγλεῖν οἶκ' ἔστι σφίσιν ἐς Λήμνην
τὴν εἴρεσιν. ἔστις δὲ ἤδη τελετὴν Ἐλεισὶνι εἶδει ἢ τὰ καλοῖ
μεια Ὀρχικὰ ἐπελέξατο οἶδεν δ' λέγω. Cf. Didymus in Geo-
pon. II 35: Πρῶτος δὲ ἀπέσχετο κιάμων Ἀμφιάραος διὰ τὴν
οὐδ' ὀνείρων μαρτεῖαν· φέρεται δὲ καὶ Ὀρχέως τοιάδε ἔτι·

Κεῖλοί, πάνδειλοι, κιάμων ἄπο χεῖρας ἔχεσθε,
καὶ

Ἰσὲν τοι κιάμους τε φεγεῖν κεφαλὰς τε τοκήων.¹⁾

264.

Clemens Alex. Strom. VI p. 263: Ὀρχέως τοίνυν ποιή-
σαιτος·

Ὡς οὐ κίντερον ἦν καὶ ῥίγιον ἄλλο γυναικός,
Ὅμηρος ἄντιρις λέγει (Od. λ. 427)· Ὡς οἶκ' αἰνότερον καὶ
κίντερον ἄλλο γυναικός.

265.

Didymus Alex. de trinit. II 17, 1, p. 360: Ἀποσιτέον καὶ
σιύχων τῶν παρ' Ἑλλήσι μετρίαν περὶ τῆς πρὸς τὸν θεὸν
πατέρα συντάξεως τοῦ ἰοῦ λόγῳ καὶ τοῦ πνεύματος δεξαμένων·
— — — Ὀρχέως δὲ τοῦ παρ' Ἑλλήσι πρῶτον θεολόγῳ·

Πάντα γὰρ ἀθανάτιοιο θεοῦ μεγάλῃ ἱπ' ἀρωγῇ
ἄνθρωποι τελέοισι σοφῇ ἱπὸ πνεύματος ὁρμῇ.

266.

Pollux II 39: Τὸ ἐγκοῖλον αἰτιῶν (τοῦ κρανίου) κορυφί, ὃ
καὶ μεσόκρανον ἐν τοῖς Ὀρχηλοῖς ὑπομάσσεται μέτροις.

267.

Servius in Verg. Aen. III 98: (Et nati natorum et qui na-
scentur ab illis): Sane hic versus Homeri est [Il. V 318: καὶ

¹ Alii priorem versum Empedocli, posteriorem Pythagorae tribuunt.

παῖδες παίδων, τοῖς δὲ μετόπισθε γένειοις, quem et ipse de Orpheo sustulit, item Orpheus de oraculo Apollinis Hyperborei

268.

Servius ad Verg. Georg. I 8: Nam sicut Orpheus docet Acheloum generaliter propter antiquitatem fluminis omnem aquam veteres vocabant.

269.

Servius ad Verg. Georg. II 359: Atheniensibus morbus inmissus est talis, ut eorum virgines furore quodam compellerentur ad laqueum. Responditque oraculum sedari posse pestilentiam illam, si Erigones et Icari cadavera requirerentur, quae cum diu quaesita nusquam invenirentur, ad ostendendam suam devotionem Athenienses ut etiam in alieno ea quaerere viderentur elemento, suspenderunt de arboribus funem, ad quem se tenentes homines hac atque illac agitabantur, ut quasi etiam per aërem illorum cadavera quaerere viderentur. Sed cum inde plerique caderent, inventum est, ut tormas vel personas ad oris sui similitudinem facerent et eas pro se moverent, unde et oscilla ducta sunt, quod in his cillerentur id est moverentur ora. — Alii dicunt oscilla membra esse virilia de floribus facta, quae suspendebantur per intercolumnia ita, ut in ea homines acceptis clausis personis impingerent et ea ore cillerent, id est moverent ad risum populo commovendum. Et hoc in Orpheo lectum est. Prudentioribus tamen aliud placet, qui dicant sacra Liberi Patris ad purificationem animae pertinere; omnis autem purgatio aut per aquam fit aut per ignem aut per aërem.

270.

Hieronymus adv. Iovian. II p. 201: Orpheus in carmine sacrum carniū detestatur.

271.

Fulgentius Myth. III 7: Quod venae, quae in talo sunt, ad renem femorum atque viriliam rationem pertineant. — Nam et Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum.

Cf Mythogr. Vatic. III 11, 24 ed. Bode: Unde et aliquae venae usque ad pollicem tendunt, et Orpheus in talo esse principalem libidinis indicat locum.

272.

Proclus in Plat. Tim. III 158 E: *Μὲν καὶ οἱ θεολόγοι τὴν μὲν εἰς Ἀσκληπιὸν ἀναφέρουσιν ἰγείαν τὴν ἰατρικὴν πᾶσαν τῶν παρὰ φύσιν, εἴτε αἰὲ τὸ παρὰ φύσιν ἀνασιέλλουσιν εἴτε ποιεῖ, τὴν δὲ πρὸ Ἀσκληπιοῦ γενῶσι τῇ δημιουργίᾳ σινιφεστῶσαν τῶν πραγματίων, ἣν παράγουσιν ἀπὸ Παιθοῦς καὶ Ἐρωτος, διότι τὸ πᾶν ἐκ τοῦ καὶ ἀνάγκης ἐστίν.*

273.

Proclus in Plat. Theol. VI 8. 37: *Πρῶτον δὲ τοῦτο κατανοήσωμεν ὅπως καὶ αὐτὸς (ὁ Πλάτων) ὥσπερ Ὀρφεὺς τὸν ἥλιον εἰς ταῦτόν πως ἄγει τῷ Ἀπόλλωνι καὶ ὡς τὴν κοινονίαν προσβείει· ἐλεῖνος μὲν γὰρ διαφορίδην λέγει καὶ διὰ πάσης τῆς ποιήσεως, ὁ δὲ Ἀθηναῖος ξένος . . .*

274.

Proclus in Plat. Crat. p. 112: *Ἡ μὲν γὰρ (Περσεφόνη) ἐκὴς ἐστὶ τῆς μέσης τριᾶδος τῶν ἀρχῶν καὶ ζυγοποιὰς προβέλλεται δυνάμεις ἀφ' ἑαυτῆς· ὁ δὲ (Ἀπόλλων) τὰς ἡλιακὰς ἀρχὰς εἰς μίαν ἑνωσιν ἐπιστρέφει, κατέχων τὴν τρίπτερον ἀρχὴν ὡς τὸ ἐξῆς φησι. προσεχῇ δὲ τῇ ἐπίστασιν ἔλαχον αἱ ἡλιακαὶ ἀρχαὶ μετὰ τὰς ζυγοποιὰς· διὸ καὶ παρ' Ὀρφεὺς ἡ ἡμιμήτις ἐγχειρίζουσα τῇ Κόρῃ τὴν βασιλείαν φησίν·*

*Αἰτάρ Ἀπόλλωνος¹) θαλερὸν λέχος εἰσαναβάσσει
τέξεται ἀγλαὰ τέκνα περιγλεγέθοντα προσώτοις.*

¹ H. J. Arnheim: Ἀπόλλωνια χθόνιον esse significatur Ricardus Foerster: Bato Proclo ad Plat. Tim IV 282 D *Πάντων γὰρ τῶν ἐν θέραι ὧν θεῶν πρόσδοι γένεσιν εἰς τὴν γῆν καὶ ἀποπερατώσεις. καὶ ἔστι ἐν αὐτῇ πάντα χθονίως, ὅσα ἐν οὐρανῷ οὐρανίως· εἰκότως. καὶ γὰρ ἡ τοιαύτη γῆ πάσας ἐποδέχεται τὰς πετρικὰς τοῦ οὐρανοῦ δυνάμεις καὶ ἔχει πάντα γεννητικῶς. οὕτως οὖν καὶ ἡ θύνησαν χθόνιον ἐροῦμεν καὶ Ἀπόλλωνα χθόνιον, ὃς καὶ ἴδατα μαντικὰ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἀναδιδώσει καὶ στόμα προφητεύοντα τὸ μέλλει· ἄλλους δὲ τύπους αὐτῆς καθαρνοῖς ἢ χρητικοῖς ἢ ἰατρικοῖς ἀποτελοῦνται αἱ εἰς αὐτὴν καθήκονται παιώται καὶ χρηταὶ δυνάμεις*

275.

Hermias in Plat. Phaedr. p. 105: Οἰδένα γὰρ ἐνθοισιασμίᾳ ἄνεν τῆς ἐρωτικῆς ἐπιπνοίας συμβαίνει γίνεσθαι. ὁρᾷς, πῶς Ὅρφεϊς πάσας ἐπιτηδεύσας φαίνεται, ὡς δεομένας καὶ ἐχομένας ἀλλήλων; τελεστικώτατον μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ μαντικώτατον παρεκλήφαμεν, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος κινούμενον, εἰ ποιητικώτατον, ὃν γε δι' αὐτὸ τοῦτο καὶ Καλλιόπης ἱὸν γενέσθαι φασίν. ἐρωτικώτατός τέ ἐστιν, ὡς αὐτὸς λέγων φαίνεται πρὸς τὸν Μοισαῖον καὶ προτείνων αὐτῇ τὰ θεῖα ἀγαθὰ καὶ τελειῶν αὐτόν.

276.

Syrianus in Aristot. Metaph. II p. 859 b: Χρόνον δὲ καὶ Ὅρφεϊς τὸ πρῶτον ἐκάλει· ὁ δὲ ὄρλον μὲν τὸ πρῶτον ὡς ἔργον καὶ φθοιρὰν τῶν ἄλλων, τὴν δὲ ἅπ' αὐτοῦ προῖοῖσαν εἰς τὰς δύο τῶν ὅλων ἀρχὰς τελειότητα τὴν μετροῖσαν αὐτῶν τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐπιρραιεῖας τελείουσιν ὠνόμασε χρόνον, ὡς εἰ ἔλεγε τὴν ἀπὸ τοῦ χρόνου τελείουσιν.

277.

Simplicius in Aristot. Phys. Auscult. II 4, 5: Καὶ παρ' Ὅρφεϊ δὲ μνήμης τεύχην (ἢ Τέχνη).

278.

Damascius Quaest. de primis principiis p. 289: Ὁ Ζεὺς τοῖς πολλοῖς ἅψ' ἐαιτοῦ παρήγων κατὰ μέρη θεοῖς ἐπὶ τῷ ὅλοι τελεῖ μερισμῷ τὴν μεριστικὴν ὁλότητα παρήγαγε καὶ τοῖς ὑπὸ ταύτῃ πολλοῖς τεταγμένοις θεοῖς· ἢ οἷχί καὶ τοῖς Τιτᾶνας ὁ Ζεὺς ἐγέννησεν ἐν τῷ οἰκείῳ διακρίσσει κατὰ τὴν Ὅρφεϊκὴν παράδοσιν;

279.

Orion Etym. p. 163, 23: Νεῖρες ἂν τὸ τῆς χρήσεως, ὡσανεὶ χρήσις οἶσαι ἢ χρεῖσαι· οἰδεμία γὰρ τέχνη προκρίπτει δίχα χειρῶν. Ὅρφεϊς·

Χειρῶν ὀλλιμετων ἔρρει πολίεργος Ἀθήνη.

Fr. 279, 1 ἔρρει πολίεργος Orion., ἔρρει πολίεργος Ἀθήνη G. G. G. G. H. et C. G. G. I. 144

Cf. Syncellus Chron. p. 282: Προμήθειά ἐστιν ἐν ἀνθρώποις ἡ νοῖς· ἐρμηνεύοισι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοῖς μυθώδεϊς θεοῖς, νοῖν μὲν τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν τέχνην, ἔθεν καὶ τὸ Χειρῶν ὀλλυμένων ἔρρει πολίμητις Ἀθήνη.

280.

Fragm. Hermetis Trismegisti apud Stobaeum Ecl. Phys. I cap. 49, 44: Καὶ παντελῶς μικρὸν τῷ ἐν τοῦτοις ἴγρῳ [καὶ] κίτλῳ τὸν ἐαυτῶν πρόγονον οὐρανὸν ὁρῶσαι στενάζομεν, ἔστι δ' ἔτε καὶ οἱ βλέπομεν [ἐνθεν Ὀρφεΐς·

τῷ λαμπρῷ βλέπομεν, τοῖς δ' ὄμμασιν οὐδὲν ὁρῶμεν].¹⁾ ἄθλια γὰρ κατεγρίθημεν καὶ τὸ βλέπειν ἡμῖν οὐκ ἀντιγρὶς ἐχαρίσθη, ὅτι χωρὶς τοῦ φωτὸς ἡμῖν τὸ εἶδέν οὐκ ἐδόθη.

281.

Stobaeus Floril. LXXIX, 28: Ὀρφείως·

Ζεὺς δ' ἐφορᾷ γονέων ὑπόσοι τίοισι θέμιστας,
ἦδ' ὅσοι οὐκ ἀλέγοισιν, ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
καὶ τοῖς μὲν πρίφρων τε καὶ ἥπιος ἐσθλὰ δίδωσι,
τοῖς δὲ κατὰ φρονέων νεμεσίῃεται ἐμμενὲς αἰεὶ·
δειναὶ γὰρ κατὰ γαῖαν Ἑρινίης εἰσὶ τοκήων.

282.

Lutatius Placidus ad Stat. Theb. IV 516: Iuxta picturam illam veterem in qua haec tormenta descripta sunt et ascensio ad deum, dicit deum Demogorgona summum, cuius nomen scire non licet. Infiniti autem philosophorum magorum, Persae etiam confirmant re vera esse praeter hos deos cognitos, qui coluntur in templis, alium principem et maxime deum ceterorum numinum ordinatorem, de cuius genere sint soli sol et luna; ceteri vero qui circumferuntur astra nominantur, quae eius clarescunt spiritu, maximis in hoc auctoribus Pythagora et Platone et ipso Tagete convenientibus. — Sed cum magi vellent virtutis eius ut putabant sese comprehendere singulas appellationes, has per naturarum potestates abusivo modo designarunt et quasi

Fr. 280 ἐνθεν . . . ὁρῶμεν seclasis Hoeren.

Fr. 281, 4 ἐμμενὲς αἰεὶ [Ehlersius] ἐν μὲν ἐς δεῦ (ἐμμενίδεσσιν).

plurimorum numinum nobilitate deum appellare conati sunt quasi ab affectu rei cuiusque ductis vocabulis. Sicut Orpheus fecit et Moyses Dei summi antistes et Esaias et his similes.

283. 284.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 26: Εὐρίσσω γὰρ αὐτὸν (Ὅμηρον) ἃ μὲν τινα τῶν Ὀρφέως ἐπεῶν καθ' ὁλοκληρίαν προς τὴν αἰτοῦ μετοχειεῖσθαι ταυτοῖσιν, ἕτερα δὲ πάλιν καθ' ἰμύσειαν παρασπάσαντα, ἔστι δ' ἃ καὶ μεταφράσαντα, ἣ καὶ ἄλλην ἄλλως μετασιτρέψαντα ποιήσιν, ὥς τὸ — — — τρὸς δὲ καὶ τὸ
ἐκτε, ἐν ἱριγενεῖ, ῥοδοδακτύλῳ, ἀργυροπέλῳ,
— — — ὁμοίως δὲ καὶ τὸ

Ζεὺς Κρονοῖδης βασιλεὺς ἰνὶ ἱζίγῳσι αἰθέρι καίων.

285.

Tzetzes Exeg. in Il. p. 127: Ὁ παλαιὸς γὰρ Ὀρφεὺς — — — ἐν ταῖς ἰαίτοῦ ἰωδευαετιγρίσιν οἱ νήδιμόν φησιν, ἀλλὰ ἱδιμον, λέγων οἴτωσί· Ὡδε γὰρ ἂν μῦθοι . . . καὶ ἀλλαχοῖ πάλιν φησὶν·

Οἷδ' ἐμ' εἴη γλυκὴν ἵππον ἐπὶ βλεφάροισιν ἰαίνειν,
ἰσιάμενος ἀπαλοῖς ἐν ἐνείρασι πᾶσαν ἂν' ἱριγεν.
τὸ δὲ γλυκὴς ταῖτ' ἐν τῷ ἱδιμος. εἰ καὶ τὸν Ὅμηρον δε ἐξετάσει,
ἱδιμον εἶρης γράφοιτα καὶ οἱ νήδιμοι.

286.

Tzetzes ad Lycophr. v. 143: Πλειρὼν γὰρ πόλις Πελοποι-
νήσου καὶ Θεράπνη ὁμοίως· ἔθεν Ὀρφεὺς καὶ Τριφιόδωρος
Θεραπιαίαν λαλοῖσι τὴν Ἑλένην, οἷτος δὲ ὁ Λιλικήριον Πλειρω-
ναν, ὃ δὲ Ὅμηρος Ἀργεῖαι.

287.

Pselli scholia in Greg. Naz. ab Jacobo Billio in sermonem latinum conversa, Or XLII, p. 1131 C, ed. Coloniensis a. 1690: Si Orpheo credimus et Platoniciis et Lycio philosopho — — — natura dei ars quaedam est.

Fr. 283 1 ἐκτε ἐνήργηεν ῥοδοδακτύλῳ ἀργυροπέλῳ cod

Fr. 285, 1 οἷδ' ἐμ' εἴη γλυκὴν ἵππον Midlact.) ἵππον Labeck ἰπτοισι ἰς
οὐκ εἴη με εἰρην. — 2 ἐν Labeck addidit. ἐνείρασι πᾶσαι ἂν' Labeck
συνείρασαι ἂν πᾶσαν.

288.

Cramer Anecd. Oxon. I p. 59, 14 (Etym. Gud. p. 82): 'Ο θεολόγος¹⁾ εἰς τὰ ἔπη·

Καὶ γὰρ ἀγοῖ λίπτοιτος ὄλος σιτραῖος ἐς χθόνα λίπει.

6. Fragmenta dubia aut falso inter Orphica relata.

289.

Gregorius Naz. in Julian. Or. III p. 104: 'Ορφεὺς παρίτω
μετὰ τῆς κιθάρας καὶ τῆς πάντα ἐλλούσης ψῆδης, ἐπιβρουῖται
Διὶ τὰ μεγάλα καὶ ὑπερφύῃ τῆς θεολογίας ῥήματα καὶ νοήματα·

Ζεῦ κίδισιε, μέγιστε θεῶν, εἰλημένε κόπρῳ,
ἔσσι τε μηλείῃ ὄσσι τε ἵππων ἔσσι τε ἡμιόνων, ἦν' εἰτεῦθεν,
αἶμαι, δειχθῆ τὸ ζυγογόρον τοῦ θεοῦ καὶ φερέσθιον. Cf. Philostr.
Heroic. 3, 39: 'Ορφέα δὲ ἐν πολλοῖς τῶν κατὰ θεολογίαν
ὑπερφῆρε (Protesilaus), Μοισαῖοι δ' ἐν ῥῥαῖς χρησμιῶν, καὶ
μὲν καὶ Παμφῶ σοφῶς μὲν ἐνθυμηθέντος, οὗ Ζεὺς εἶν, τὸ
ζυγογοροῦν καὶ δι' οὗ ἀνίσταται τὰ ἐκ τῆς γῆς πάντα, εἰρηθέστερον
δὲ χρησαμένοι τῷ λόγῳ καὶ καταβεβλημένα ἔπη ἐς τὸν Δία
ῥσαιτος (ἔστι γὰρ τὰ τοῦ Παμφῶ ἔπη.²⁾)

Ζεῦ κίδιστε, μέγιστε θεῶν, εἰλημένε κόπρῳ
(μηλείῃ τε καὶ ὑπείῃ καὶ ἡμιοιείῃ)
τεν' Ὀμήρῳ ὃ Πρωτεσίλειός φησι ἐπ' ἄξιον τοῦ Διὸς ῥσαι ἔμινον·
Ζεῦ κίδιστε, μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι καίον,
ὡς οἰκοῖντος μὲν αἰτοῖ τὸ καθαρώτατον, ἐρξ' αἰζομένον δὲ ἔμβια
τὰ ὑπὸ τῷ αἰθέρι. καὶ τὰς μάχας δὲ ὀπίσαι Ποσειδῶνι μὲν
πρὸς Ἀπόλλω, Ἀγριῇ δὲ πρὸς Ἑρμῇ ἐγένοντο, καὶ ὡς ἐμά-
χοντο ἢ Ἀθιρᾷ τῷ Ἄρει καὶ ὁ Ἡφαιστος τῷ Ἰδαί, ταῦτα τὸν
'Ορφέως τρέπον περιλοσοφῆσθαι τῷ Ὀμήρῳ φησί.

¹⁾ Orpheus an Gregorius Nazianzenis? Ceterum ἐξ Abel 1re ed.

²⁾ Pauli esse hos versus nunc viri docti convicuntur.

290.

Gregorius Naz. in Julian. Or. III p. 104: Ὀρφεὺς παρίει — — καὶ μηδὲ τῆς ἄλλης φειδέσθω μεγαληγορίας.¹⁾

Ὡς εἰποῖσα θεὰ δοιοῖς ἀνεσίρατο μηροῖς,
ἵνα τελέσῃ τοῖς ἐρασιᾶς, ἃ καὶ νῦν ἔτι τελεῖ τοῖς σχήμασιν. Cf.
Nonnus Abbas ad h. l.: Τοῖτον τοῦ Ὀρφέως ἕνα ἔπη παρατίθῃσιν
ὁ θεῖος Γρηγόριος, ἃ εἰσι περὶ τοῦ Διὸς εἰρημένα καὶ τῆς
Δήμητρος· τοῦ δὲ περὶ τῆς Δήμητρος ἔπους ὁ νοῦς ἐστὶν οὗτος·
ὅτι ἐπαιρομένη ἡ θεὰ τοῖς ἑαυτῆς μηροῖς ἀνεσίρατο.

291.

Proclus in Plat. Tim. II 137 C: Οὕτω δὲ καὶ τὰ λόγια
τὸν μέγιστον τοῦτον θεὸν πηγὴν πηγῶν προσαγορεύει καὶ μόνον
ἀπογενεῖσαι τὰ πάντα φησὶν·

Ἐνθεν ἄδην θρώσκει γένεσις πολιποικίλοι ἔλης,
ἔνθεν σνρόμενος πρησιτήρ, ἀμίδροῦ πρὸς ἄνθος,
κόσμων ἐνθρώσκων κοιλώμασι· πάντα γὰρ ἐνθεν
ἄρχεται ἐς τὸ κάτω τείνειν ἀκτῖνας ἀγχιᾶς.

292.

Proclus ad Hes. ἐκῆ v. 126: Τὸ ἀργίρεον εἶμοι τῇ γῇ
οἰκειοῖσι λέγοντες, ὅτι ἐν τοῖς Μεγάλοις Ἔργοις τὸ ἀργίρεον
τῆς Γῆς γενεαλογεῖ.²⁾

293.

Proclus in Plat. Polit. p. 380: Οἱ θεοὶ πολλὰς ἑαυτῶν
προτείνουσι μορφάς, πολλὰ δὲ σχήματα ἐξαλλάττοντες φαίνονται
— — — καὶ ταῦτα καὶ ἡ θεοπαράδοτος μιστιαγωγία παραδί-
δωσι. ταῦτα γὰρ φησιν ἐπιφωνίσασα·

¹⁾ Memoria lapsus primum versum frag. 212, ut videtur, citare vult
Nonn. fides habenda non est.

Fr. 291, 1 ἄδην Gesner] ἀρδην: — ἐνθεν ἀποθρώσκει est apud
Danaëscum, recte, puto. — 2 ἀμνδροῦ Gesner] ἀμνδροῖο. — 4 ἐς Abel, ἐλ.

²⁾ Lobeck Orphici nomen subintelligendum putat, alii hoc fragmentum
Hesiodicis annumerant (est fr. 207 ed. Rzsch).

Ἦρ' ἔλεον σκιρτηδὸν ἐπ' ἱέρος οἶδμα τιταῖνον,
 ἢ καὶ πῦρ ἀτίπτωτον, ὅθεν φαναὶ προθέοισιν,
 ἢ φῶς πλοίοισιν ἀμφὶ γήην ῥιζαῖον ἐλιχθέν,
 ἀλλὰ καὶ ἔππον ἰδεῖν φωτὸς πλέον ἀστράπτοντα,
 ἢ καὶ παῖδα θεοῖς νύτοις ἐποχοῖμενον ἔπτοι 5
 ἔμπειρον ἢ χρυσῷ πεπικασμένον ἢ πάλι γυμνὸν
 ἢ καὶ τοξεύοντα καὶ ἐσσηῶι' ἐπὶ νύτοις.

294. 295.

Proclus in Plat. Tim. II 124 D: Οὕτω δὲ καὶ ἡ θεοταρά-
 δοτος θεολογία φησὶ συμπεπληρωθῆναι τὸν κόσμον ἐκ τῶνδε
 τῶν τριῶν. λέγει γοῦν ἡ ψυχὴ περὶ τοῦ θεοῦ ἐπέκεινα τοῦ
 δημιουργήσαντος τὸ πᾶν·

Μετὰ δὲ παιρικᾶς διανοίας
 ψυχὴ ἐγὼ καίω, θέρμῃ ψυχοῖσα τὰ πάντα.
 κατέθειο γάρ·

Νοῦν μὲν ἐνὶ ψυχῇ, ψυχὴν δ' ἐνὶ σώματι ἀργῶ
 ἡμῖν ἐγκατέθηκε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Cf. Proclus in Plat. Tim. II 97 B: Κατέθειο γάρ· νοῦν
 μὲν ἐν ψυχῇ, ἐν ἡματι δὲ ἡμέας ἐγκατέθηκε πατὴρ
 ἀνδρῶν τε θεῶν τε. τοῦτο δὲ τὸ θαῖμα παρὰ τοῖς Ἑλλήσι
 περὶ τοῦ παρ' αὐτοῖς δημιουργοῦ τεθρυλλημένον. εἰ δὲ ταῦτα
 ὁμοφώνως λέγεται τῷ Τιμαίῳ καὶ τοῖς λογίοις, πηγαῖός ἐστι
 οἷτος δημιουργός, φαῖεν ἂν οἱ ἐκ τῆς θεοπεραδοῦς θεολογίας
 ἐρμώμενοι, κατὰ τὰς ιδέας καὶ αὐτὸς δημιουργῶν τὸν ὅλον
 κόσμον καὶ ὥς ἓνα καὶ ὥς πολλοὺς καὶ ὥς καθ' ὅλα διηρημένον
 καὶ ὥς κατὰ μέρη, καὶ εἰς ἑκάστην τὴν Πλάτωνος καὶ Ὀρφέως καὶ
 τῶν λογίων ποιητῶν καὶ πατὴρ ἡμεῖς τοῦ παντός, πατὴρ
 ἀνδρῶν τε θεῶν τε, γεννῶν μὲν τὰ πλήθη τῶν θεῶν, ψυχὰς
 δὲ πέμπων εἰς γενέσεις ἀνδρῶν, ὥς καὶ τοῦτο φησιν ὁ Τιμαίος.

Fr. 293, 1 σκιρτητῇ et ἔτμα conl. Lobeck. — 2 φωνὰν conl. Lobeck —
 3 ἀμφὶ γήην Hermann] ἀμφιγύην, Lobeck ἀμφιγύδην conl. — ριζαῖον
 Lobeck. — 5 θεοῖς Gesner] θεοῖς. — 6 ἔμπειροι Gesner] ἔμπειροι —

Fr. 293, 2 ἡμῖν Mallach] ἡμέας (ἡμῶν).

296, 297, 298.

Proclus in Plat. Tim. I 4 D: Τοιαύτη δὲ εἶσα προελήλθεν ὑπὸ τῆς ὑπογένου θεᾶς.

Νούτοις δ' ἀμφὶ θεᾶς φήσις ἄπλειτος ἡύρηται.¹⁾ ἅψ' ἴς πᾶσα ζωὴ τρέεισιν ἢ τε ιερὰ καὶ ἡ ἀχόριστος τῶν διοικουμένων, ἐξηριτυμένη δ' ἐκείθεν καὶ ἀπλωρημένη φοιτᾷ διὰ πάντων ἀνωλίτως καὶ πάντα ἐμπιεῖ, δι' ἣν τὰ ἀνηχίταια ψυχῆς μετέχει τινός, καὶ τὰ σφαιρόμενα μένει διαισθητός ἐν τῷ κόσμῳ, ταῖς ἐν αὐτῇ τῶν εἰδῶν αἰτίαις συνεχόμενα.

Ἄρχει δ' αὖ φήσις ἀγαμέτη κόσμον τε καὶ ἔργον, φησὶ τὸ λόγιον,

Οἶρανός ὄσρα θείη, θρόνον αἰδίων κατασίρειν,
καὶ τὰ ἐξῆς.

299.

Proclus in Plat. Tim. V 326 A: Ὁ γὰρ εἶτε περὶ τῆς μονάδος τῶν νέων θεῶν Ὀρφεύς· Ἡραῖνε μὲν οἷοι Ζεὺς πάντα πατήρ, Βάκχος δ' ἐπέκραινε, τοῖο καὶ περὶ τῶν νέων θεῶν ῥητέον, ἔτι δὲ τὴν δημιουργίαν ἐπιτελοῖσι τοῦ πατρὸς, ἣν ἐκείνως αὐτῷ τῇ νοεῖν ἰπέστιγσει, ὥσπερ δὴ φησι καὶ τὸ λόγιον.

Ταῦτα πατήρ ἐνόησε, βροτὸς δέ οἱ ἐνείχωιο,
καὶ πέπλασται οἷν τὰ θνητὰ καὶ ἐνείχεται κατ' αὐτὴν μόνην τὴν δημιουργικὴν νόησιν· οἱ δὲ νέοι θεοὶ τὴν ὕλην ἐλείπων τοίχσιν ἐκφαίνοισι διὰ τῆς ἑαυτῶν ἐλφαιούς δημιουργίας, πληρούμενοι τῆς δημιουργικῆς μονάδος.

300.

Proclus in Plat. Tim. II 65 B: Ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ ἐμπελάσις οἷτω γὰρ αὐτὴν καλεῖ τὸ λόγιον.

Τῇ περὶ γὰρ βροτὸς ἐμπελάσας θεόθεν φάως ἔξει) αείζω τὴν κοινωσίαν ἡμῖν παρεχομένη καὶ τραυστέραν τὴν μεινισίαν τοῖς τῶν θεῶν φαιός.

¹⁾ „Hinc ut arbitror, processit versus a Plotino p. 30 cum multa interpretatione prolatus: „Ταῖς ἐν κόσμῳ κοινῆς ἀρετῆς πέρις πηγῇ“ (Lobbeck I p. 225 sq.).

301.

Proclus in Plat. Tim. II 65 D: Καὶ ἡ ἀδιαλείπτως
ἔχεισθαι τῆς περὶ τὸ θεῖον θρησκείας·

Διθύνονται γὰρ βροτῶν λραιπνοὶ μάλαρε, τελέθεισι.

302. 303. 304.

Proclus in Plat. Tim. III 155 E: Τοῦτον δὲ τὸν μέγιστον καὶ
τελειότατον δεσμὸν, ὃν περιβάλλει τῷ κόσμῳ πανταχόθεν ἡ
πατὴρ ὡς φιλίας ὅτι ποιητικὸν καὶ τῆς ἐφαρμογῆς κοινότηας
τῶν ἐν αὐτῷ, δεσμὸν περιβριθῆ ἔρωτος τὰ λόγια προσείρηται·

Ἔργα νοήσας γὰρ πατριὰς νόος αἰτογένεθλος

πᾶσιν ἐνέσπειρεν δεσμὸν περιβριθῆ ἔρωτος,

καὶ τὴν αἰτίαν προσέθιεν·

Ὅφρα τὰ πάντα μέν, χρόνον εἰς ἀπέραντον ἐρύττα,

μοδὲ πέση, τὰ πατρὸς νοερῶ ἱφασμένα γέγγει.

διὰ γὰρ τοῦτον τὸν ἔρῳα πάντα ἵρμονται ἀλλήλοις·

Ὡς οὖν ἔρωτι μέν, κόσμοι στοιχεῖα θέοντα.

305.

Proclus in Plat. Crat. p. 85: Περὶ δὲ τῆς ζυγογόνου πηγῆς
ῥέας, ἐξ ἧς πᾶσα ζῶν, θεῖα τε καὶ νοερὰ καὶ ὑψιχρὴ καὶ ἐγχο-
σμις ἀπογεννᾶται, οὕτως φασὶ τὰ λόγια·

Ῥεῖν τοι νοερῶν μακάρων πηγῇ τε ῥοή τε·

πάντων γὰρ πρῶτῃ δυνάμει νόλποισιν ἀφράστοις

δεξαμένῃ, γενεῇ ἐπὶ πᾶν προχέει τροχάουσαι.

306.

Olympiod. in Plat. Alcib I p. 19: Ἀλλὰ μὲν καὶ ἱλῶσι
λέγονται οἱ τῶνδε τῶν ἱλῶν ἐξάπτοντες τῆς τῶν οὐρανίων, καὶ
διὰ τοῦτο φροισοῦντες αὐτὴν καὶ μὴ σιγῶροῦντες ῥευστὴν
οἶσαν, πάντα φθείρεσθαι. φησὶ γὰρ καὶ ὁ Ὀρφεύς·

Ἵλως οὐρανίης καὶ ἀστερίης καὶ ἀβύσσοι.

(Cf. Oraculum ap. Lydum de mens. III 5:

Νύμφαι πηγαῖαι καὶ εἰδῶτα πνεύματα πῶτα,

καὶ χθόνοι κόλποι τε καὶ ἡέροι καὶ ἵπαιοι,
 μυῖται πάσις ἐπιβήτορες ἰδ' ἐπιβῆται
 ἱλὺς οὐρανίας τε καὶ ἀστερίας καὶ ἀρίστων.

307.

Ignotus Auctor Collect. Chem. in Fabr. Bibl. Gr. XII ed.
 a 1740. p. 762: Ἡ μιστιζὴ ἢ τῶν Αἰγυπτίων καὶ ἱερογραμμα-
 τῶν Αἰγύπτου θεία καὶ ἀληθὴς ἢ τῶν γίσεων συγγένεια τέρ-
 ρει τὰς ἑμοισίους γίσεις· τοῦτο ἐστὶ τὸ Ὀρφαϊκὸν ἑμοισίον
 καὶ ἢ Ἑρμαϊκὴ λήρα, ἐν ἣ ἢ τῶν οἰσιῶν ποθεινὴ τε καὶ ἐναρ-
 μόνιος ἀποτελεῖται συμπλοκή.

308.

Martyrium Theodoti Ancyranī et Sept. Virg. c. XXIV 124.
 T. IV Gall.: Ὀρφεὺς λέγει, ὅτι Ζεὺς τὸν ἴδιον πατέρα ἐγένεκε
 καὶ ἔσχε τὴν ἰδίαν μητέρα Πέαν, καὶ γενᾶται ἐξ αὐτῶν ἡ Περ-
 σένη, ἣν καὶ αὐτὸς ἐμίανε, καὶ τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν ἔσχεν Ἀρτε-
 μιν, ἣν καὶ ἐμίανεν ἐν Ἰλῳ παρὰ τῷ βωμῷ, καὶ ὁ Ἄρης τὴν
 Ἀφροδίτην, καὶ ὁ Ἡρακλῆς τὴν Ἀθηρᾶν.

309.

Joannes Diaconus ad Hes. Theog. 411: Εἰρίσχω δὲ τὸ
 αἶτον Ὀρφέα καὶ τὴν Τίχην Ἀρτεμιν προσαγορεύοντα, ἀλλὰ
 καὶ τὴν Σελήνην Ἐλάτην·

Εἰνοδίην Ἐλάτην κλέζω τριοδίτην ἐρανίην.
 καὶ μερία παρ' Ὀρφεὶ τὰ μεταληπτικῶς ἔχοντα τῶν ὀνομάτων
 εἰρήσεις.

310.

Mythogr. Vat. III 10, 7 p. 225 sq. ed. Bode: De Minerva
 etiam dicitur, quod tibias adinvenerit. Quibus cum in con-
 vivio deorum concinnisset eiusque tumentes buccas dii omnes
 irrisissent, illa ad Tritoniam paludem pergens in aqua faciem
 suam turpem speculata tibias abiecit. Quibus repertis Marsyas
 canens Apollinem ad certamen provocavit. Midam igitur regem

indicem elegerunt, quem Apollo, quod iniuste indicasset, asininis auribus dedecoravit. In criminis sui notam tonsori tantum ostendit, ei, ut taceret, partem pollicens regni. Ille celare nequiens nec palam proferre ausus, terram fodit et in defosso rem dixit et operuit. In eodem loco calamus natus est, unde sibi pastor quidam fistulam fecit, quae percussa: rex, inquit, Midas asininas aures habet. Sic ergo Orpheus in Theogonia scribit.

311.

Marsilius Ficinus de vita coelitus comparanda c. 22: Consideratu dignum est illud Iamblichi, coelestia mundana numina vires quasdam in se superiores, nonnullas inferiores habere. Per has quidem effectibus nos fatalibus devincire, per illas autem vicissim solvere nos a fato, quasi claves, ut inquit Orpheus, ad aperiendum habeant et ad claudendum.

312.

Marsilius Ficinus de vita coel. comp. c. 6: Empedocles, ubi propria unicuique planetarum munera tribuit, Iovem solem generationis principem nominat Orpheum imitatus.

313.

Marsilius Ficinus in Plotin. L. V. Enn. III c. 5: Prima sunt (animalia rationalia) quorum corpora solus est ignis. — Si visibilis, stellae sunt, si invisibilis, daemones. Orpheus igneos vel coelestes appellat, qui in planetarum circulis stellarum vicem teneant sub planeta duce. — — — Quarta, quae tribus iam dictis subtilem adhibeant terram — — — hi ab Orpheo terreni daemones appellantur.

314.

Marsilius Ficinus in Plotin. L. VIII. Enn. IV c. 5: Peccantes gravius vexantur a daemonibus, quod Mercurius et Orpheus Iamblichusque docent.

315.

Marsilius Ficinus Comm. in Plat. Conviv. Or. VI c. VI.

Anima ita corporalis formae blanditiis delimitur, ut propriam posthabeat speciem. Illic crudelissimum illud apud Orphicum Narcissi fatum.

316.

Marsilius Ficinus, Comm. in Plat. Conviv. Or. II c. 8: Amaram Plato rem amaram vocat — — — Hanc et Orpheus *πικρὰν* nominat.

317

Marsilius Ficinus, Append. in Tim. c. 23: Nulla quaedam aquatica Orpheus canit.

318.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. VIII 13: Nam ut placet Orphicis et Heraclito, lumen nihil aliud est nisi visibilis anima, unde per hoc omnia reviviscant, anima vero lux invisibilis.

319.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. XIV 10: Alii vero Pythagoreo ritu purgant mentem a sensibus per morales, physicas, mathematicas, metaphysicas disciplinas. Hos appellat Orpheus Musarum legitimos sacerdotes, qui tandem in aetate maturiori de religione sentiunt multo melius, quem ad modum legimus apud Platonem in Epistula ad regem Dionysium, in *Paedro*, in primo de repub., in decimo Legum.

320.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. XVIII 8: Apud Orphicos autem octo coeli atque sub luna aethereus ignis.

321.

Marsilius Ficinus, De immort. anim. XVIII 10: Orpheus autem novem praecipuas animabus distribuit regiones, praeter quidem vel octavam sphaeram vel planetas vel aetheream sub planetis — — — mediis autem aërem aquamve et terram, reprobos denique Acherontem, Cocytum, Pyriphlegethontem, ubi novis insuper Styx interfusa coercet. Novitarius autem numerus mobilitur, quod vel affectione quadam vel habitu mobili vel habitu immobili peccaverunt atque quocumque horum modo deliquerunt.

vel cogitatione vel etiam sermone vel insuper actione peccarunt, unde novem gradibus culparum novemque poenarum merito computantur.

322.

Agrippa a Nettesheim, *Occult. Phil.* I 14: Democritus autem et Orpheus et multi Pythagoricorum coelestium vires inferorumque naturas diligentissime perscrutati omnia plena diis esse dixerunt — deos autem vocabant virtutes divinas in rebus diffusas, quas Zoroaster divinas ilices, Synesius symbolicas illecebras, alii vitas, alii etiam animas nominabant, et ab his virtutes rerum dependere dicebant.

323.

Rosselius, *Comm. in Poemandr.* L. IV 10. p. 367: Quidam afferunt sub terra esse inferorum loca atque suppliciorum; hos imitari videtur Orpheus, quum descensum ad inferos describit.

APPENDIX.

.

APPENDIX.

.

PROCLI HYMNI.¹⁾

I.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

ἄλῃσι πρὸς νοίροϊ βασιλεῖ, χρυσήνιε Τιταί,
ἀλῖθι θάουρ ταιμία, ζωαργέος, ὃ ἄνα, περιγῆς

1) De Procli et doctrinae sectae Neoplatonicorum doctrina (412 - 485) Cf. Vita et hymni s. h. v. Marini in vita eius c. XIX scripsit: Μηλοῖ δὲ ἡ τῶν ἑμῶν αἰτοῖ πραγματεία, οἱ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλήσι μόνων τιμηθέντων ἰσχόμενα περιχοίσα, ἀλλὰ καὶ Μάριαν Ἰαζαῖον ἑμοῖσιν καὶ Ἀσκληπιδῶν Λεοντοῦχον Ἀσκαλωνίτην... καὶ τῶν ἄλλων ἀπλῶς πάντων. Ex Procli hymno in Dionysium versum profert Olympiodorus in vita Plat. p. 384 ed. Western. Proclius et hionis tradita extant Procli fragmenta, unum a Dionysio (ed. Clart. p. 385) ex codice quodam editum (cf. Jacobs Anthologiae Graecae 1914, Vol. II 69, cl. III, 910):

Ῥηγῆιον μελάθροισι τὸν εἰάσειν Διόρισον
δύοκτι, δεξιτερῇ χειρὶ συνελισφόροι,
ζανθήν μιν σφίγγοιτα καρήματος εὐθροπι κοίτῃ
μαλιν καὶ λαῖν, θυρσοφόρον παλάμῃ,
μακρὰ δὲ πέπλα φέροντε κατὰ χροὸς αἵματι κόλπον
καὶ στικτὴν νεβρίδων ἀμφιζρεμῇ χλαμίδα.
αὐτὸν βάχχον αἶακτα δόμων ἔντοσθε δέδορκα,
εὐξείνων εἰχαῖς ὕλασι ἑσταότα.

1) De Procli Anthologia Palatina (VII 341) sive auctoris nomine, qui d. Pro-
clius ex vita eius a Marino conscripta (cf. c. 36) intelligitur.

Ἡρόκλος, ἐγὼ Λέκιος γειτόμη γένος, ὃν Σιγμαῖος
ἐνθάδ' ἀμοιβὸν ἔης ἔργε διδασκαλίας.
ζυγὸς δ' ἀμφοτέρων ὅδε σώματα δέξατο τίμαρος,
αἶθρ' δ' καὶ περὶ γὰρ χώρος ἔεις λελάροι.

αἰτὸς ἔχων γληῖδα καὶ ἱλαίοις ἐνὶ κίσμεις
 ἰψόθεν ἁρμοιῆς ῥήμα πλοίοισιν ἔξοχειεῖον.
 κέλλιθι· μεσσαιίτην γὰρ ἔχων ἱπὶρ αἰθέρος ἔδωκεν 5
 καὶ κίσμοι κροδιαῖον ἔχων ἐριφεγγέα κέλλον
 πάντα τεῖς ἐπλησας ἐγεροῖόοιο προιοίης.
 ζυσάμενοι δὲ πλάιγτες ἀειθαλέας σέο πιρσοῖς
 αἰεὶ ἵπ' ἀλλήλοισι καὶ ἀκαμάτοισι χορείαις
 ἕρογόους πέμπουσιν ἐπιχθοῖσις ῥαθάμιγγας. 10
 πᾶσα δ' ἱγ' ἡμετέρῃσι παλιννόστοισι διηρείαις
 Ὠράων κατὰ θεσμὸν ἀνεβλάστησε γενέθλι.
 στοιχείων δ' ἱριμαγδὺς ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντων
 παίσαιτο σέο φανέντος ἄτ' ἀρρήτων γενειῶρος.
 σοὶ δ' ἐπὶ Μοιράων χορὺς εἴλαθεν ἀστιγέλιμος· 15
 ἄψ δὲ μεταστρωφῶσιν ἀναγκαίης λίνον αἴσης,
 εἴτ' ἐθέλεις· πέρι γὰρ κρατέεις, πέρι δ' ἵσι ἀνάσσεις.
 σειρῆς δ' ἡμετέρης βασιλεῖς θεοπειθέος οἴμης
 ἐξέστρεψεν Φοῖβος· λιθάργι δ' ἔτο θέσζελα μέλιτον
 εἰνάξει μέγα κῆμα βαριγλοίσβοιο γενέθλις. 20
 σῆς δ' ἀπὸ μελιχίδουρος ἀλεξιζάων διασεΐης
 Παιήων βλάστησεν, ἔγν δ' ἐπέτασσε νύγειν,
 πλῆσας ἁρμοιῆς παπατίμοις εἰρέα κόσμον.
 σὲ κλιτὸν ἱμνεῖοισι λιονέσοιο τολῆα·
 ἵλης δ' αἰ' ιεάτοις ἐνὶ βένθεσιν εἷον "Αἴτη, 25
 ἄλλοι δ' ἄβρον "Αδωνιν ἐπειρήμησαν αἰοδαῖς.
 δειμαῖνοισι δὲ σέο θεῖς μᾶστιγος ἀπειλὴν
 διύμονες ἀνθρώπων διλήμονες, ἀγριόθυμοι,
 ψυχᾶς ἡμετέραις διεραῖς κακὰ πορσίνοτες,
 ἔφρ' αἰεὶ κατὰ λαῖμα βαρισμαράγοι βιόσιον 30
 σώματος οἰλείουσιν ἵπο, ζιγόδεσμα ποθεῖσαι,
 ἰψιτενοῖς δὲ λάθουντο πατρὸς πολιφεγγέος αἰλῆς.
 ἀλλὰ θεῶν ὄριστε, περιστεφές, ὕλθιε δαῖμον,
 εἰκὼν μαργειέταο θεοῖ, ψυχῶν ἀναγιγνεῖ,

I, 5 ἔχων Brug k] ἰών. — 15 ἡμετέρης add. — 19 ἰτό (ἵπο) codd.
 31 ἐπὶ add.

λέλειθι, καὶ με κάθηρον ἁμαρτιάδου αἰὲν ἀπάσης· 35
 δέχνησο δ' ἱεσίνην πολιδάκρυον, ἐκ δέ με λιγρῶν
 ῥέο κηλίδων, ποινῶν δ' ἀπάνειθε φιλάσσοις
 πριόνων θοὸν ὄμμα λίγης, ἣ πάντα δέδοραει.
 αἰεὶ δ' ὑμετέρῃσιν ἀλεξιτάκτοιςιν ὀρωγαῖς
 ψυχῇ μὲν φάος ἄγνῶν ἐμῇ πολίολβον ὀπάζοις 40
 ἀχλὺν ἀποσκηδάσας ὀλεσίμυθον, ἰολόχειτον·
 σώματι δ' ἀρτεμίνην τε καὶ ἀγλαύδωρον ἑγείην.
 εἰ κλείης τ' ἐπίβησον ἐμὲ προγόνων τ' ἐνὶ θεσμοῖς
 Μοισάων ἐρασιπλοκάμων δώροισι μελοίμην.
 ὕλβον δ' ὀσινυρέλιχτον ἀπ' εἰσεβίης ἐρατεινῆς, 45
 εἴ κ' ἐθέλῃς, δόξα ἄναξ· δίτασαι γὰρ ἅπαντα τελέσσαι
 φιλοδίας, κρατερὴν γὰρ ἔχεις καὶ ἀπείριτον ἀλκίην.
 εἰ δέ τι μοιριδίοισιν ἐλιξολόχοισιν ἀτράλτοις
 ὑστεροδινήτοις ἐπὶ νήμασιν οἰλοὺν ἄμμιν
 ἔρχεται, αἰεὶς ἐργε τεῇ μεγάλῃ, τίδε ῥιπῇ. 50

II.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ὑμνέομεν σειρὴν πολλόνιμον Ἀφρογενεῖης
 καὶ πεγνὴν μεγάλην βασιλίον, ἧς ἅπο πάντες
 ἀνθρώποι πτερόεντες ἀνεβλάστησαν Ἔρωτες,
 ὧν οἱ μὲν νοεροῖσιν ὀιστεῖονσι βελάνοις
 ψυχάς, ὕφρα πόθων ἀναγώγια κέντρα λαβοῖται 5
 μητέρος ἰσχανύωσιν ἰδεῖν περιγεγέας αἰλὰς·
 οἱ δὲ πατρὸς βοιλήσιν ἀλεξιτάκτοις τε προιοίαις
 ἱέμενοι γενεῇσιν ἀπείρονα κόσμον ἀέξειν
 νύχτας ἥμερον ὥρσαν ἐπιχθονίοι βιόττοι.

39 ὑμετέρῃσιν Abel ὑμετεραῖσιν. — 46 εἴ κ' ἐθέλῃς Abel] εἴ κε θέλῃς.
 II. 4 et 7 οἱ Abel] οἱ.

ἄλλοι δ' αὖ γαμίον ὁάρων πολυειδέας οἴμους 10
 αἰὲν ἐποπιεῖουσιν, ὅπως θνητῆς ἀπὸ φίλης
 ἀθάνατον τείξωσι διηπαθέων γένος ἀνδρῶν·
 πᾶσιν δ' ἔργα μέμηλεν ἐρωτοτόκον Κυthereίης.
 ἀλλὰ, θεά, πάντα γὰρ ἔχεις ἀριήκοον οἶα, 15
 εἴτε περισφίγγεις μέγαν οὐρανόν, ἔνθα σέ φασι
 ψηλὴν ἀενάοιο πέλειν κόσμοιο θεεῖν·
 εἴτε καὶ ἐπὶ τὰ κύκλων ὑπὲρ ἀντιγας αἰθέρι ναίεις
 σειραῖς ἱμετέραις δυνάμεις προχέουσ' ἀδαμάστοις·
 κέκληθε καὶ πολέμοχθον ἐμὴν βιότοιο πορεῖν 20
 ἰθύνουσ' σέο, πότνα, δικαιότατοισι βελέμοις
 οἷχ' ὁσίων παύοισα πόθων κριόεσσαν ἐρωίη.

III.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΜΟΥΣΑΣ.

Ὑμνέομεν, μερόπων ἀναγώγιον ἱμνέομεν φῶς,
 ἐννέα θυματέρας μεγάλου Διὸς ἀγλαοφώνοις,
 αἵ ψυχὰς κατὰ βένθος ἄλωομένας βιότοιο
 ἀχράντοις τελετῇσιν ἐγερσινόων ἀπὸ βίβλων
 γηγειέων ῥίσαίτο δυσαντήτων ὀδυνάων 5
 καὶ σπείδειν ἐδίδαξαν ἱπὲρ βαθυχείμοια λήθην
 ἵχιος ἔχειν, καθαρὰς δὲ μολεῖν ποτὶ σύννομον ἄστρον,
 ἐνθεν ἀπεπλάγχθησαν, ὅτ' ἐς γενεθλίμον αἰτὴν
 κάππεσον, ἱλοτραφέσσι περὶ κλήροισι μαιεῖσαι.
 ἀλλὰ, θεαί, καὶ ἐμεῖο πολιπτοίητον ἐρωίη
 παῖσατε καὶ νοεροῖς με σοφῶν βακχεύσατε μύθοις· 5
 μηδέ μ' ἀποπλάγξειεν ἀδαισιθέων γένος ἀνδρῶν
 ἀτραπιτοῦ ζαθέης, ῥιψεγγέος, ἀγλαοκάρποι·
 αἰεὶ δ' ἐξ ὁμάδοιο πολυτελέγκτοιο γειέθλης

ἔλκει' ἐμὴν ψυχὴν παραλήμονα πρὸς φάος ἁγίον,
 ἡμετέρων βροίθοισαν ἀξινόων ἀπὸ σίμβλων
 καὶ κλέος εἰεπίης φρεοθελγέος αἰὲν ἔχοισαν.

10

IV.

ΥΜΝΟΣ ΚΟΙΝΟΣ ΕΙΣ ΘΕΟΥΣ.

Κλῖτε, θεοί, σοφίης ἱερῆς οἴηλας ἔχοντες,
 εἰ ψυχὰς μερόπιν ἀναγώγιον ἀψάμενοι πῖρ
 ἔλκει' ἐς ἀθανάτους, σλότιον κειθμῶνα λιτοίσας,
 ἡμῶν ἀρρήτοισι καθηραμένας τελειῇσι.
 κλῖτε, σωτῆρες μεγάλοι, ζαθέων δ' ἀπὸ βίβλην
 νείσαι' ἡμοὶ φάος ἁγνὸν ἀτοσχεδάσαντες ἐμίχλην,
 ὅσρα νεν εὖ γοίην θεὸν ἄμβροτον ἡδὲ καὶ ἄνδρα
 μηδὲ με ληθαίους ὑπὸ χεῖμασιν οἴλοα ῥέζων
 θαίμων αἰὲν ἔχοι μαλάρων ἀπάνειθεν ἔοντα,
 μὴ κρεττοῦς γειέθλης ἐνὶ κίμασι πεπιωλιῖαν
 ψυχὴν οἷα ἐθέλοισαν ἐμὴν ἐπὶ διηρὸν ἀλᾶσθαι
 ποινή τις κριέσσα βίον δεσμοῖσι πεδίῃσι.
 ἀλλὰ, θεοί, σοφίης ἐριλαμπέος ἡγεμονῆες,
 κέκλιτ', ἐτειγομένων δὲ πρὸς ὑψηρόρετον ἀταρτίην
 ὄργια καὶ τελειὰς ἱερῶν ἀναφαίνετε μίθων.

5

10

15

V.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΛΥΚΙΗΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ.

Ὑμνέομεν Λυκίων βασιληίδα, Κοιραφροδίτην,
 ἧς ποτ' ἀλεξικάκοιο περιπλήθοντες ἀρωγῆς
 πατρίδος ἡμετέρης θεοφράδμοιες ἡγεμονῆες

IV, 4 ἡμῶν ἀρρήτοις c=ad.

V, 1 ποίρ' ἀφροδίτην c=ll.

ἱερὸν ἰδρίσαντο καὶ ἀπολίεθροι ἄγαλμα,
 σίμβολ' ἔχον ποσειδῶος χάμοι, ποσειδῶν ἱμεναίων 5
 Ἥραϊστον πικρὲντος ἰδ' οἰραίνης Ἀφροδίτης·
 καὶ ἔπειν ὀνόμαζαν Ὀλύμπιον, ἧς διὰ κάρτος
 πολλάκι μὲν θανάτοιο βροτοφθόρον ἔλπιγον ἴον,
 ἐς δ' ἀρετὴν ἔχον ὄμμα· τελεσσιγόνων δ' ἀπὸ λείριον
 ἔμπεδος ἀγλαόμητις ἀνασταχίεσκε γενέθλη, 10
 πάντα δ' ἡπιόδωρος ἔην βιότοιο γαλήνῃ.
 ἀλλὰ καὶ ἡμετέρας ὑποδέχρησο, πότνα, θιγλὴν
 εἰεπίης· Αἰλίων γὰρ ἀσ' αἵματός εἰμι καὶ αἰτός.
 ψυχὴν δ' ἂν ἀνείκον ἄτ' αἴσχεος ἐς πολὺν κάλλος,
 γηγενίως προσιγγοῦσαν ὀλοῖτον εἴσιτρον ἐρωῆς. 15

VI.

ΕΚΑΤΗΣ ΚΑΙ ΙΑΝΟΥ.

Χαῖρε, θεῶν μῆτερ, πολιῶνι με, καλλιγένεθλε·
 χαῖρ', Ἐλάτῃ προθιραῖα, μεγασθενές· ἀλλὰ καὶ αἰτός
 χαῖρ', Ἰανὲ προπάτορ, Ζεῦ ἄσθιτε· χαῖρ', ὕπαιτε Ζεῦ·
 εἰχεῖε δ' αἰγλήεσαν ἐμοῖ βιότοιο πορείην
 βριθυμένην ἀγαθοῖσι, κακὰς δ' ἀπελαΐναιε νοίσουσιν 5
 ἐλ θεθέην, ψυχὴν δὲ περὶ χθονὶ μαργαίνουσαν
 ἔλκετ' ἐξερσινόοισι καθηραμένην τελεῖσσι.
 καί, λίτομαι, δότε χεῖρα θεοσραδείας τε κελείθοις
 δείξατέ μοι χατέοιτι· γάος δ' ἐρίτιμον ἀθρήσω,
 κινένης ὅθεν ἔστιν ἡγεῖν καλότης γενέθλης. 10
 καί, λίτομαι, δότε χεῖρα καὶ ἡμετέροισιν αἰμαῖς
 ἴσμοι ἐς εἴσεβης με πελάσσειε κεκμηῶτα.
 χαῖρε, θεῶν μῆτερ, πολιῶνι με, καλλιγένεθλε·
 χαῖρ', Ἐλάτῃ προθιραῖα, μεγασθενές· ἀλλὰ καὶ αἰτός
 χαῖρ', Ἰανὲ προπάτορ, Ζεῦ ἄσθιτε· χαῖρ', ὕπαιτε Ζεῦ.

7 ὀλύμπιον cod. b. · 12 ἡμετέραν cod. b.

VII.

ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΝ ΠΟΛΥΜΗΤΙΝ.

Κλῖθι μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ γενειῶρος
 πηγῆς ἐλπροθοροῖσα καὶ ἀκροτάτης ἀπὸ σειρῆς,
 ἄρσενόθιμε, φέρουσι, μεγασθενέες, ὄβριμοπάτρη,
 Παλλὰς, Τραιογένεια, δορυσόε, χρυσεοπύλιξ,
 κέκλιθι· δέχου δ' ἕμνον εἴφρονι, πότνια, θιμῶ· 5
 μηδ' αἴτως ἀνέμοισιν ἐμὸν ποιε μῦθον ἐάσης.
 ἥ σοφίης πετάσασα θεοσιβέας πιλεῶνας
 καὶ χθονίων δαμάσασα θείμαχα φίλα Γιγάντων·
 ἥ πόθον Ἡφαίστιοιο λιλαιομένοιο φιγοῖσα
 παρθενίης ἐφίλαξας ἕως ἀδάμαντα χαλινόν· 10
 ἥ κραδίην ἐσάωσας ἀμιστὶλλεῖτον ἄνακτος
 αἰθέρος ἐν γνάλοισι μεριζομένον ποτὲ Βάνχοι
 Τιτίκων ἱπὸ χερσὶ· πόρες δέ ἐ πατρὶ φέροισα,
 ὄφρα γέος βοιλήσιν ἱπ' ἀρρήτοισι ἰοκῆρος
 ἐκ Σεμέλης περὶ κόσμον ἀνηξίση Μόνησος. 15
 ἥ πέλεκυς θύρεα γαμῶν προθέλιμνα κάσκη,
 παιδερχοῖς Ἐλάτης παθέων ἱῆνυσε γενέθλην.
 ἥ κράτος ἦραο σεμνὸν ἐγερεσιβρότων ἀρετάων.
 ἥ βίοτον κόσμησας ὕλον πολιειδέσι τέχναις
 διμυεργεῖην νοερὴν ψυχῇσι βαλοῖσα. 20
 ἥ λάχες ἀροπόληα καθ' ὑψηλόφθοιο κολώνης,
 σῖμβολον ἀκροτάτης μεγάλης σέο, πότνια, σειρῆς·
 ἥ χθόνα βωτιάνειραι ἐφίλαο, μητέρα βίβλων,
 παιροκασιγνήτοιο βησαμένη, πόθον ἱρόν,
 οἶνομα δ' ἄστει δῶκας ἔχειν σέο καὶ φρένας ἐσθλάς, 25
 ἐνθα μάχης ἀρίδην ἱπὸ σφιρὸν οἶρεος ἄλρον
 σῆμα καὶ ὀψιγότοισιν ἀρεβλάσισσας ἐλαίην·
 εἴτ' ἐπὶ Κελεροπίδεσσι Ποσειδάωνος ἀγχι
 μίριον ἐλ πόντιοιο κτεκόμενον ἦλθε κῆμα,
 πάντα πολυγλοίσβοισιν ἰοῖς ῥεέθροισιν ἱμάσπον. 30
 κλῖθι μεν, ἥ γὰρ ἄγνόν ἀπαστράττοισα προσώπων,

δὸς δέ μοι ὕλγιον ὄρουον ἀλωομένῳ περὶ γαῖαν·
 δὸς ψυχῇ, φάος ἄγνόν ἀπ' εἰτέρων σέο μύθων
 καὶ σοφίην καὶ ἔρωτα· μένος δ' ἔμπνεισον ἔρωτι
 ιοσσάμιον καὶ τοῖον, ὅσον χθονίων ἀπὸ κόλπων 35
 αἷ' ἐρίσει πρὸς Ὀλύμπου, ἐς ἥθεα πατρὸς ἑῖος.
 εἰ δέ τις ἀμπλακίῃ με κακῇ βιότοιο δαμάζει —
 οἶδα γάρ, ὥς πολλοῖσιν ἐρέχθουμαι ἄλλοθεν ἄλλαις
 πρήξεσιν οἶχ' ὁσίοις, τὰς ἥλιτον ἄφρονι θυμῷ —
 ἱλαθι, μελιχόβοιλε, σαόμβροτε, μηδὲ μ' ἐάσῃς 40
 διγεδαναῖς ποιῆσιν ἔλωρ καὶ κέρμα γενέσθαι
 κείμενον ἐν δαπέδοισιν, ὅτι τοῖς εἶχομαι εἶναι.
 δὸς γιάλοις μελέων σιαθερὴν καὶ ἀπύμον' ἰγείην,
 σαργογάμων δ' ἀπέλαινε πιτρῶν ἀγελάσυχαια νοίστων,
 καί, λίτομαι, βασίλεια, καὶ ἀμβροσίῃ σέο χειρὶ 45
 παῖσον ὅλην κακότηρα μελαινάων ὀδυνάων.
 δὸς βιότῳ πλείοντι γαληνιόωντας ἀήτας,
 τέκνα, λέχος, κλέος, ὕλγον, ἐνφροσύνην ἐραιεινίην,
 πειθῶ σιωμηλίην φιλήης, νόον ἀγκιλομήτην,
 κάρτος ἐπ' ἀντιβίοισι, προεδρίην ἐνὶ λαοῖς. 50
 κέλευθι, κέλευθ', ἄνασσα, πολέλλιστος δέ σ' ἰκάνει
 χρειοῖ ἀναγκαίῃ· σὺ δὲ μέλιχον οἶας ἰπόσχεαι.

VIII.

EIS ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Olympiodorus in vita Platonis p. 384 ed. Westerm.:

Διθίραμβος ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θηρῶν ἐξελθών, τῆς τε
 Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ
 αἰτίαιτα ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν
 Διόνισον καλοῦσιν. διὸ καὶ ὁ Πρῶτος περὶ τοῦτον φησὶν·

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐφημίζαντο τοκῆες.¹⁾

¹⁾ τοκῆες Vindelici] τοκεῖσαι.

Anonymi hymni in Bacchum et Apollinem.

I. ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ.

Μέλλωμεν βασιλῆα φιλείοι, εἰρασιώτην,
 ἀφροδίτην, ἀφροῖτοι, αἰοδιμον, ἀγλαόμορφον.
 Βοιωτόν, βρόμιοι, βακχεύεσσα, βοιωτοχαίτην,
 γηθόσιον, γοιόεντα, Γιγαιτολέτην, γελώοντα,
 Ἰογενῆ, δίοιοι, διθιραμβογενῆ, Διόνισον, 5
 εἴσιον, εἰχαίτην, εἰάμπειον, ἐγροσίωμον,
 Ἰηλαῖοι, Ἰάχλον, Ἰηλίμοια, Ἰηλοδοιῖρα,
 Ἰπτιον, ἰδυπύτην, ἰδίθροον, ἡπεροπῆα,
 Θορίλα, θιρσοφόρον, θιασιώτην, θυμολόγια,
 Ἰδυλέτην, ἡμεριόι, ἰοπλόζον, ἰρασιώτην, 10
 λωμιαστήν, κερῶν, κισσοσιέφαιοι, κελαιδιόν,
 Λιδία, ληραῖον, λαθικιδέα, λισιμέριμον,
 μίστην, μαινώλιον, μεθιδύτην, μεριέμορφον,
 μεκέλιον, νόμιον, νεβρώδεα, νεβριδώπεπλον,
 ξιστοβόλον, ξινόν, ξεροδύτην, ξαιθοζάρηνον, 15
 Ἐργίλοι, ἔφριμόθιμον, ἑρέσχοι, οἰρεσιφοῖτην,
 ποιηλοῖτην, πλαγυτῆρα, πολισιέφαιοι, πολέκιμον,
 ῥιξίνοι, ῥαδινόν, ῥικνίδεα, ῥινομορῆα,
 σιριγιήν, Σάτιρον, Σεμειλγειήν, Σεμελῆα,
 τερπνόν, ταυρωπῆν, Τιρριτολέτην, ταχίμητιν, 20
 Ἰπνοφότην, ἰγρόν, ἰμειήιον, ἰλίεστα,
 φηρομανῆ, φριλιόι, φιλομειδέα, φοιταλιότην,
 χρισόλερον, χαρίεντα, χαλίφρονα, χοιρομίτην,
 ψυχολιότην, ψείσιτην, ψερομήδεα, ψυχοδαῖζιτήν.

Hanc et sequentem hymnum eiusdem auctoris huius pauciles Anthologia Palatina et Planudes nobis servaverunt, cf. CIG nr. 38. — V. 10 *ἰραφ. col. Pal., εἰραφ. Plan. — 12 ληραῖον col. — 16 ὀρέσχοι Lobbecki ὀρέσχιον. — 23 χοιρομίτην c. m. — 24 ψυχολανῆ col.

ὄριον, ὠμησιήν, ὠρείτροφον, ὠρεσίδοιπον
μέλπωμεν βασιλῆα φιλείων, εἰραφιώτην. 25

II. ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

Ἑμέομεν Παιῶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα,
ἄμτροτον, ἀγλαόμορφον, ἀλερσελάμη, ἀβροχαίτην,
βριθείον, βασιλῆα, βελεσσιχαρῆ, βιοδύτην,
γυθύσινον, γελόωντα, Γυγαιτολέτην, γλαλίθιμον,
Διογενῆ, Διόπαιδα, δραλοιοτόλειν, δαφνογυθῆ, 5
εἴλαλον, εἰρεσίην, ἐλατητόλον, ἐλπιδοδώτην,
ζωογόον, ζάθεον, ζηνόφρονα, ζηλοδοτήρα,
ἥπιοι, ἥδιεπῆ, ἥδίφρονα, ἥπιόχειρα,
θιροφόον, θαλερόν, θελξίφρονα, θελγεσίθιμον,
ἰαφέτην, ἱμεριῖν, ἱήιον, ἱππολορυστήν, 10
κοσμοπλόκοι, Κλάριον, κρατερόφρονα, καρπογείεθλον,
Λητογενῆ, λαρόν, λιροθηέα, λαμπειύοντα,
μιστιπόλον, μάντιν, μεγαλήτορα, μεριμόρφον,
νεροχαρῆ, νοερόν, νηπειθέα, νηφαλιῆα,
ξεροχαρῆ, ξινόν, ξινόφρονα, ξινοδοτήρα, 15
ὄλβιον, ὄλβιοεργόν, Ὀλίμπιον, οἰρεσιφώτην,
πρηῖν, παιδερχῆ, παταπύμοια, πλοιοδοτήρα,
ῥισίπονον, ῥοδόχρον, ῥιξίνορα, ῥιξιλέλειθον,
σιγαλόντα, σοφόν, σιλαηγεῖτην, σωτήρα,
τεριψίχορον, Τιτᾶνα, τελέσινορα, τιμῖοντα, 20
ἱμναγόρην, ὑπαιον, ὑψαίχονα, ὑψήοντα,
Φοῖβον, φοιβάζοντα, φιλοστέφανον, φρενογυθῆ,
χρησμαγύρην, χρίσειν, χρυσόχροα, χρυσοβέλεμον,
ψαλμοχαρῆ, ψάλτην, ψεισιίστιγα, ψυχοδοτήρα,
ὠλίπον, ὠλιεπῆ, ὠκίσκοπον, ὠρεσιδώτην. 25
Ἑμέομεν Παιῶνα μέγαν θεὸν Ἀπόλλωνα.

25 ὠρηομοστην cod. — ὠρείτροφον Scaliger] ὠρεσσίτροφον. — ὠρεσίδοιπον Scaliger] ὠρεσσίδοιπον. — Ultima versus hic repetitur in codice.

II, 7 ζηλοδοτήρα Brodowski] ζηνοδοτήρα. 9 θελγεσίθιμον Alal] θελγεσίμεθον. — 12 λιροθηέα cod. — 14 νεροχαρῆ cod. — 17 πρηῖον cod. — 21 ὑψήοντα Brunck] ὑψήοντα — 23 χρημαγ. et χρυσόχροον cod.

Hymni Magicī.¹⁾

I.

² Απολλωνιακὴ ἐτίκλῃσις.

Οἷαν τελέσῃς πάντα τὰ προειρημένα, κάλει τῇ ἐπασιδῇ·

³ Ἄναξ Ἀπόλλων, ἔλθ' ἐσὶν Παιήονι,

χρημάτισόν μοι περὶ ἧν ἀξιῶ, κύριε.

Ἰέσποτα, λείπε Παρνάσιον ὄρος καὶ Δελφίδα Πιθώ,

ἡμετέρῳ ἱερῶν στομάτων ἄσβεγκτα λαλοίντωι,

ἄγγελε πρωτείων Ζηρὺς μέγαλοιο Ἰαώ·

καὶ σε τὸν οἰράνιον κόσμον κατέχοντα Μιχαίλ,

καὶ σε καλῶ, Γαβριήλ πρωτάγγελε· δεῖρ' ἀπ' Ὀλύμπου 5

Ἀβρασάξ ἀντολίης καταρήμενος Ἰλαος ἔλθοις

ἐς δίσιν ἀντολίης ἐπισκοπιᾶζει[ν Ἀ]δύται·

πᾶσα γένις τρομέει σε, πάτερ κόσμοιο παλερπηθ·

ἔρλιζω κεφαλὴν [σε] θεοῦ, ὅπερ ἐστὶν Ὀλιμπος·

ὀρκίζω σφραγίδα θεοῦ, ὅπερ ἐστὶν ὄρασις·

10

ὀρκίζω χεῖρα δεξιτερὴν, ἣ κόσμον ἐπέσχεν·

ὀρκίζω κρητῆρα θεοῦ πλοῖτον κατέχοντα·

ἔρλιζω θεὸν αἰώνιον αἰῶνά τε πάντων·

ὀρκίζω γένιν αἰτογενῆ, κρατερόν Ἀδωναῖον·

ὀρκίζω δίνοντα καὶ ἀντέλλοντ' Ἐλωαῖον·

15

ἔρλιζω τὰ ἅγια καὶ θεῖα ὀνόματα ταῦτα, ὅπως ἂν πέμψωσί μοι τὸ θεῖον πνεῦμα καὶ τέλει, ἃ ἔχω κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

¹⁾ Hae incantationes duobus papyris Graecis a Partheyo editis („Zwei griechische Zauberpapyri des Berliner Museums“ in Actis acad. litt. Beroln. 1865. p. 109—180) nobis servatae intra saec. IV—VII post Chr. n. conditae esse videntur. Versus pessimos ubique ad rectum modulum corrigere nolui.

I, 1 λείπε Abel] λίπε. — 3 πρωτείων Kirchhoff, πρωτεύον. — 7 ἀντολίην coni. Dilthey. — Inclusa supplevit Parthey. — 8 κόσμοιο Parthey] κόσμοιο. — 9 in papyro pro σε fort. εν extat. — 10 σφραγίδα Parthey] σφραγίδα. — 11 δεξιτερὴν Abel] δεξιτέρην. — ἦν κόσμος ἐπέσχετο coni. Schenkl. — 14 κρατερόν Abel] κράτιστον. — 15 ἀντέλλοντ' Abel] ἀντέλλοντα. —

Κλῖθε μάλαρ, κλῖζω σε τὸν οὐρανοῦ ἡγεμονίᾳ
 καὶ γαίης χάεός τε καὶ "Αἰδος, ἔνθα νέμονται·
 πέμψον δαίμονα τοῖτον ἑμαῖς ἱεραῖς ἑπαιδαῖς
 νικτὸς ἑλαινόμενον προστάγμασι σῆς ἱπ' ἀνάγκης,
 οἷπερ ἀπὸ σκήραις ἐστὶν τόδε (καὶ φρασάτω μοι 20
 ἔσσα θέλω γνώμῃσιν, ἀλκιδεῖν καταλέξας)
 προῖν, μειλίχιον, μηδ' ἀντία μοι φροῖοντα.
 μηδὲ σὺ μηνίσῃς ἐπ' ἑμαῖς ἱεραῖς ἑπαιδαῖς,
 ἀλλὰ γίλαξον ἅπαν δέμας ἄρλιον ἐς φάος ἐλθεῖν·
 ταῦτα γὰρ αἰτὸς ἔταξας ἐν ἀνθρώποισι δαῖναι· 25
 κλῖζω δ' οὔνομα σὸν μοίραις αἰταῖς ἰσάριθμον.

.
 ἱλαθί μοι, προπάτωρ, προγενέστερε, αἰτογέιεθλε·
 ὀρκίζω τὸ πῖρ τὸ φανέν πρῶτον ἐν ἀβύσσῳ·
 ὀρκίζω τὴν σὴν δίναμιν τὴν πᾶσι μεγίστην,
 ὀρκίζω τὸν φθείροντα μέχρις "Αἰδος εἶσω, 30
 ἵνα ἀπέλθῃς εἰς τὰ ἴδια πρειμενῆς καὶ μὴ με βλάβῃς, ἀλλ'
 εἰμενὶς γενοῦ διὰ παντός.

II.

1. Φοῖβε, μαντισίναισιν ἐπίρροθος ἔρχεο χαίρων·
 Αἰτιόδη, ἐλάεργε, ἀ[πό]τροπε, δεῦρ' ἄ[γ]ε δεῖρο·
 δεῖρ' ἄγε θεσπίζων μαντεῖ[εο] νικτὸς ἐν ὥρῃ
 εἴ ποτε δίξιλον ἔσχεν ἔχων κλάδον ἐνθάδε δάφνης,
 [σῆ]ς ἱερῆς κορυφῆς ἐφ' ἐγγεο πολλάκις ἐσθλά· 5
 καὶ νῦν μοι σπείσειας ἔχων θεσπίσματ' ἀλκιδεῖν . . .

17 "Αἰδος Abel] αἰδος. Post v. 17 observante Dilttheyo exadit versus qui in hymno in Solem a Millero edito ponas est: δαίμονες ἀνθρώπων οἱ πρὶν φάος εἰσαρρόωντες. — 20 ἐστὶν Parthey] ἐστί. — φρασάτω Parthey] φρασάτω. — 22 μειλίχιον Parthey] μειλίκιον. — μοι (sic) Parthey] μή. — 25 ἔταξας (vel ἔδειξας) Parthey] ἔδαξας. — 26 ἰσάριθ. Parthey] εἰσάριθ. — Sequuntur praecepta quaedam saluta oratione conscripta. — 27 προγενέστερος? — 30 μέχρις Parthey] μέχρις. — "Αἰδος Abel] αἰδος. — 31 πρειμενῆς Diltthey] πριμνήσια.

II 1,4 δέφιλλον αml. Parthey.

2. Δάμνη, μαντισίηνς ἱερὸν φρεσὶν Ἀπόλλωνος,
 ἧς ποιε ρεισάμενος πετάλων ἀνέφηνεν ἀοιδά·
 αἰτὶς ἄναξ σκηπτοῖχος, ἴηε, γίδιμε Παιάν,
 ἐν Κολοφῶνι καίων ἱερῆς ἐπάλοισα ἀοιδῆς·
 ἔλθέ, τάχος δ' ἐπὶ γαῖαι ἀπ' οἰρανόθεν † σμίγων ἰδωρ· 5
 ἀμβροσίων σιουάτων δὲ σταθεῖς ἐμπνεῖσον ἀοιδάς·
 αἰτὸς ἄναξ μολπῆς μόλε γίδιμε μολπῆς ἀνάλειψ·
 κλῖθι μάλαρ βαρίμνη, λραταιόφρον λλίε Τιτάν·
 ἡμετέρης φωνῆς ἦν, ἄφθιτε, μὴ παρακοίσις·
 σιῇθι μαντισίην ἀτ' ἀμβροσίον σιουάτοιο· 10
 εἰνετε ἱῶ ἱκέτῃ, παναλίφατε θάπτον Ἀπόλλων·
 χαῖρε πτερός ταμία, ἐγλεπλότε, γοήφατε λόσοι,
 ἦέλιε κλιτόπειθε, Διὸς γοιήρχον ἕμμα,
 καμφαές, ἱπυκέλειθε, διπτετές, οἰρανοφύτια,
 αἰγλήεις, ἀνάκητα, παλαιεῖς, ἀσιγέλιε, 15
 χραιομίτρη, γαλερυῖχε, περισθενές, αἰολοθύρις,
 πωτήεις, ἀκάμας, χρυσίηε, χρυσοκέλειθε,
 πάντα δ' εἰσορόων καὶ ἀμφιθέων καὶ ἀλοίων·
 σοὶ γλόγες ὠδίνοισι φεραιγέες ἥματος ὄφθρον·
 σοὶ δὲ μεσημβριόωντα τόλον διαμετρίσαντι 20
 ἀντολίῃ μετόπισθε ῥοδόσφιρος εἰς ἔον οἶλον
 ἀχνημένη στείχει· πρὸ δέ σοι δίσις ἀντεβύλησεν,
 ὠλεανῶ κατὰγοῖσα περιτρεφέων ζιγὰ πτόλιον.
 γίξ φηγὰς οἰρανόθεν καταπάλλεται, εἴτ' ἂν ἀλοίσι,
 πτωλὸν ἀμφὶ τέοντα δεδοί τῶτα ῥοῖζον ἡμάσθλης... 25
 Μοισάων σκηπτοῖχε, φερέσθιτε, δεῖρό μοι ἰδῆ·
 δεῖρο, τάχος δ' ἐπὶ γαῖαι, ἴηε, λισσεοχαῖτα·

2. 5 φέρων pro σμίγων (y meertum, conl. Parthey. — 7 π. σερμὸς ἀν.
 conl. Schenkl. — 11 χαῖρε post Ἀπόλλων delevit Parthey. — 13 γοιή-
 χον conl. Schenkl. — 14 ἱπυκέλειθε Parthey] ἱπυκέλειθα. — οἰρανο-
 φύτια Dilthey] οἰρανοφύτια. — 15 ἀνάκητα Kirchhoff] αἰγῆτα.
 17 ἀκάμας Dilthey] ἀκαμνε. — χρυσοκέλειθε Parthey] χρυσοκέλειθα
 — 18 εἰσορ. τε καὶ ἀμφ. Dilthey. — 19 φεραιγέος conl. Schenkl
 ὄφθρον Dilthey] ὄφθροι. 20 μεσημβριόωντα Dilthey] μεσημβριόειτα
 22 στείχει Dilthey] στίχει. 21 ἀντολίη Dilthey] ἀντολίης. — 27 λισσεο-
 χαῖτα Abel] λισσεοχαῖτα.

μολαίηρ' ἔειπε, Φοῖβε, δι' ἀμβροσίῳ στομάτιοι
καὶ σί, πρὸς μεδίῳι ἀραραχχοῖα γηθυσιζιζρε·
καὶ Μοῖραι ἱρισσαί, Κλωθώ τ' Ἄτροπος τε Λάχις τε. 30

III. Εἰς Ἑκάτην.)

Λεῖρ' Ἑλάτη, φαέεσσι Σελήναιας μεδέοισα,
Περσεία, Βορβώ, φοιρνῖτι <καὶ> ἰσχάιρα,
ἀδμήτη, λισία, παιδμήνιερ', εἰλαιέρεα,
δαδοῖχ', ἰγχεμόνη, ἀγίη, ὑψαίχερε κοίρη,
ἀλλ' οὐ διαζείξασα πύλας κλειτοῖ ἀδάμαντος,
Ἄρτεμις, ἥ καὶ πρόσθεν ἐπίσκοπος ἦσθα μεγίστη,
πότνια, ῥιζίζθων, σκιλακαζέτι, πανδαυάτειρα,
εἰσοδία, ἱριζάρανε, φασσφόρε, παρθένε σεμνή,
ἐλλοφόν· ἐλθέ, ἄνασσα Αἰδιναία, πολίνορχε·
δεῖρ' Ἑλάτη, ἱριοδίτι, περίπνοε, φάσματ' ἄγρισα,
ἥ τ' ἔλαχε δεινὰς μὲν ὕδοις χαλεπὰς τ' ἐπιπομπάς,
τὴν Ἑκάτην σε καλῶ, σὶν ἀποκηθιμένοισιν ἁώροισι,

29 σί Diltbey] σε. μεδίῳι ἀραρ. Diltbey] μεδίῳνα ραρ 30 Κλωθώ
Λάχεσις τ' Ἄτροπος τε, vel Λάχεσις, Κλωθώ τ' Ἄτροπος τε coni. Diltbey

1) Hunc hymnum et alios qui proxime sequuntur E. Miller ex duobus papyris graecis, ut Diltbey vidit (Miller enim altum silentium tenet de exemplis, unde has incantationes sumpsit) Berolinensi similibus illicem protraxit in „Mélange de Littérature grécque“ (Paris 1868). Purissimae horum carminum emendationes Meinekio (Hermes IV 5, sqq.) Nauckio (Mélanges gréco-romains III 177 sqq.) et Diltbeyo (Mus. Rhen. XXVII 375 sqq.) debentur. 1 φαέεσσι Σελήναιας

(sic) Ludwich γιγάεσσα δεινῆς ἥ - 2 Βορβώ Diltbey] Βορβώ. φοιρνῖτι Diltbey] φορνῖτ'. - καὶ Miller addidit. - 3 λισίη ἀδμήτη Diltbey pro ἀδμήτη λυδῆ - πανδαυάτειρ' Abel πανδαυάτωρ Diltbey, αδαυάτωρ. 4 ἀγία (sic) Meineke] γατα. - ὑψαίχερε Miller] ψικαίχρεια. - 5 κλειτοῖ Meineke] κλειτοῦ - 6 Ἄρτεμις ἥ Nauck (ἥ Diltbey) Ἄρτεμις. πρόσθεν Miller] πρὸς με. - ἦσθα Meineke] ἦσα. - 7 σκιλακαζέτι Nauck] σκιλακαζαῖν 8 σε καλῶ ante ἐλλ. deletuit Meineke. - 9 ἐλθὲ ἄνασσα Abel] αλweisσα. Ἀιδιναίη (sic) Diltbey] αιδνεια. - 10 ἱριοδίτι Miller] ἱριοτιδί. - ἄγρισα Meineke] ἔχρισα. 11 ἥ τ' Nauck] καίτ. - ἐπιπομπάς Meineke] ἐπὶ πομπάς. 12 τὴν Ἑκάτην Abel, τὴν Ἑκαταν. - σε Miller] γε.

κεῖ τινες ἱρώων θάων ἀγναῖοι καὶ ἄπαιδες,
 ἄρτια σιρίζοντες, ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔδοντες,
 ἱγεμόεν δ' εἰδωλὸν ἔχοντες < ἀερθεῖτε > 15
 σιάντες ἐπὶ κεφαλῇς, ἀφέλεσθε δὲ νύδιμον ἵπιοι.
 μηδὲ ποιε βλέψαρον βλεψάρι κλισιὸν ἐπέλθαι,
 τειρέσθω δ' ἐπ' ἐμαῖσι φιλαργίηνοισι μερίμναις.
 εἰ δέ τις ἄλλος ἴοις ἐν κόλποισιν καιάλεια,
 κείνον ἀποσάσθαι, εὐτ' δ' ἐν φρεσιν ἐγκαιαθέσθω, 20
 καὶ προηλοῖσα ἰάχισι' ἐπ' ἐμοῖς προθίροισι παρέστω,
 δαμναμένη ψυχὴν ἐπ' ἐμῇ φιλόημι καὶ εἰρή.
 ἀλλὰ σί, ὦ Γλάτη, πολιώμε, παρθένε κοῖρα.
 ἐλθέ, θεά, κέλομαι, ἐλάοισ' ἱλαλή, καὶ ἰωή
 Περσεφόνη, τριάραιε, < θεά > περὶφρονιε, βοῶμι, 2
 βοιφόρη, παμφόρη
 διὲρ' Ἐλάτη πολίβοιλε, γαλή σ' ἐπ' ἐμαῖς ἐπαιδοδαῖς
 μαινομένη ἴσταιτ' ἐπ' ἐμαῖσι θύραισι ἰάχιστα
 ληθομένη τοκέων < τε > σιτηθείης τε τέκνων < τε > ,
 καὶ σιγέουσα τὰ πάλλ' ἀνδρῶν γέιοις ἰδὲ γυναικῶν, 30
 ἐς τόδ' ἐμοῖ τοῖ δ(εῖνα) μόνον δ' ἐμ' ἔχουσα παρέστω
 ἐν φρεσὶ, δαμναμένη κρατερῇς ἵπ' ἔρνος ἀνάγκης . . .

13 ἀγναῖοι καὶ Meineke] ἀγναῖοι τε. — 14 εἰ Nauck] ἐπὶ. —
 ἔδοντες Diltbey] ἔχοντες. — 15 ἱγεμόεν δ' Diltbey] διδασκάλον. —
 Versum supplevit Meineke. — 16 σιάντες Nauck] πάντες. — Post κε-
 φαλή in cod. τῆς δ . . . legitur. — ἀφέλεσθε δὲ Meineke] ἀφελεσθε
 ἡ ἡμῶν Schenkl] θυμητον γέκων. — 17 κλισιόν Nauck] κλισιον.
 19 τις ἄλλος Diltbey] τὸ ἄλλον ἴοις Diltbey] ἔχοις. — καιάλεια
 Meineke] κόλποις. — 20 κείνον Miller] κείνον. — ἐγκατ. Miller] ἐγκατ.
 22 δαμναμένη Miller] δαμνομένη. — ψυχὴν Meineke] ψυχῇ. — 24 ἐλθέ, θεά
 κέλομαι Nauck] λόεσσα ελομαι. — αλωος φυλακα καὶ ἰωῆ cod. corr
 Diltbey, qui ἰωῆ edidit. — Puncta pro formulis magicis (μασκέλλι μα-
 σκέλλι γνοικεντα βαωθοριο βαζαγχα saul. hic et infra posita sunt —
 25 Περσεφόνη Miller] περσεφόνη. — θεά Miller addidit. — 26 βοιφόρη
 Miller] βοιφόρη. — 27 πολίβοιλε Abel] πολίβοιλε. — 28 ἴσταιτ' Meineke]
 ἴσταιτ'. — 29 τοκέων Diltbey] τέκνων. — τε Miller addidit. — τε Meineke]
 δέ. — τέκων τε Diltbey] τέκνων. — 30 τὸ πᾶν coni. Meineke. — 31 ἴς
 Abel] εἰς. — δ' ἐμ' Meineke] με δ'.

... .. πολυμήγε χιδιαίσιςα . .
 φλέξον ἀλοιμύρι πιρι τὴν ψυχὴν
 ἔφθ' ἰδάτω χραιεῖς καὶ γῆς καὶ σκωονον . . .
 <ὄν> καλέοισι δρύλοια μέγα ἀερολοδορεμια . . .
 σπεῖδε γάγισι· ἤδη δ' ἐπ' ἐμαῖσι θήραισι παρῆσι.

35

IV. ΕΙΣ ΗΛΙΟΝ.

Ἱεροποιήτων ἀνέμων ἐποχοίμενος αἴραις,
 Ἦλε χρυσοζόμα, διέπων φλογὸς ἀλάματον πῆρ,
 αἰθερίαισι τρέτοισι μέγαν πύλον ἀμφιελίσσων,
 γεννῶν αἰτὸς ἅπαντα, τὰ περ πάλιν ἐξαναλίεις.
 ἐκ σοῦ γὰρ στοιχεῖα τεισγμένα σοῖς τε νόμοισι
 κόσμον ἅπαντα τρέφοισι τετραόρον εἰς ἐμαιτόν.
 κλῖθι, μάλαρ· κλῖζω σε τὸν οὐρανοῖ ἡγεμονίᾳ
 καὶ γαίης χάεός τε καὶ Ἄιδος, εἴθ' αὖ κέουσιναι
 δαίμονες ἀνθρώπων οἱ πρὶν φάος εἰσορόοντες.
 καὶ δὴ τὴν λίτομαί σε, μακάριαιε, δέσποια κόσμοι,
 ἦν γαίης κειθμῶνα μόλῃς τελίων ἰ' ἐπὶ χώρον,
 πέμψον δαίμονα τοῖτοι ἐμοὶ μεσάταισιν <ἐν> ὥραις,
 λιγυρὸς ἐλαινόμενον τροσιάμασι σῆς ἱπ' ἀνάγκης,
 οἵ περ ἀπὸ στήροισ κατέχω τάδε καὶ φρασάτω μοι

5

10

33 χιδιαίσιςα Meineke] χιζαλῆσιςα. — 35 ἐφθ' ἰδάτων χραιεῖς Miller] ἐπὶ ἰδάτων χραιεῖς. — 36 ὄν Miller addidit. — 37 ἤδη δ' Meineke] ἦδ'.

IV Ad hunc hymnum duorum codicum scripturas in notis proposuit Miller. — 4 ἅπαντα, τὰ περ Meineke] ἅπαντα περ (ἅπαντα ἀπερ. — 5 ἐκ σοῦ Miller] ἐξ οὗ. — σοῖς τε Diltsey] σοῖσι. — 6 τετραόρον Meineke] τέτρατον (τετραποι). — 8 καὶ γαίης Diltsey ex papyro Berolinensi] γαίης τε. — Ἄιδος Miller] αἶδας (αἰδεος). — 9 εἰσορόοντες Abel] εἰσοροῶντες. — 10 μακάριαιε Meineke] μάλαρ ἡγήταιε. — 11 μόλῃς Meineke] μοῖλῃς. — χώρον Miller] χώρων (χώρω). — 12 ἐμοὶ Diltsey] θεῷ α. — ἐν Miller addidit. — 13 ἐλαινόμενον Diltsey ex pap. Berol. ἐλαισίμενον.

ὅσσα θέλω γνῆμαισι, ἀληθείην καταλέξας, 15
 πραιν, μελίχιον, μηδ' ἀντία μοι φρονέοντα.
 μηδὲ σὶ μηρίσῃς ἐπ' ἐμαῖς ἱεραῖς ἐπασιδαῖς,
 ἀλλὰ φίλαστοι ἄταν δεινὰς ἄρκιον ἐς χάος ἔλθειν.
 καὶ μοι μηρισάτω ὁ θεῖνα τοι ἡρωθεῖν, δεινὰ μοι
 λίχνηι ιηρεσίαι καὶ τὸν χρόνον παρεδρεῖται. 20
 ταῦτα γὰρ αἰτὸς ἵστασιν ἐν ἀνθρώποισι δαῖται
 νήματα Μοιρῶν ταῖς σαῖς ἰποθημοσίνοισι . . .
 κλέζω δ' οὔτιμα σὺν ἱεραῖς μοῖραις ἰσάριθμον . . .
 ἔλαθί μοι προπάτωρ, λόσμοι πάτερ αἰτιγένεθλε,
 πικρόρε, χρυσοφαῖς, φασσίμβροτε, δέσποτα λόσμοι, 25
 δαῖμον ἀλοιμήτοι πικρὸς ἄφθιτε, χρυσεύζιλλε,
 φέγγος ἄτ' ἀκίλῳ καθάρων πέμπων ἐπὶ γαῖαν
 πέμψον τὸν δαίμονα ὄνπερ ἐξήγησάμην τῇ θεῖνῃ.

V. ΕΥΧΗ ΠΡΟΣ ΣΕΛΗΝΗΝ ΕΠΙ ΠΑΣΗΙ ΠΡΑΞΕΙ.

Ἐλθέ μοι, ὦ δέσποινα φίλη, τριπρόσωπε Σελήνη,
 εἰμενίῃ δ' ἐπάλοισον ἐμῶν ἱερῶν ἐπασιδῶν,
 νηλιὸς ἄγαλμα, νέα, φασσίμβροτε, ἡριγένεια,
 ἡ χαροποις ταύροισιν ἐφεζομένη, βασίλεια,
 ἡελίοι δρόμον ἴσον ἐν ἄρμασιν ἵππεύοισα·
 ἡ Χαρίτων τρισσῶν τρισσαῖς μορφαῖσι χορεῖεις,
 ἄστρασι λωμάζοισα, Μητι καὶ νήματα Μοιρῶν,
 Κλωθὴ καὶ Λάχεσις ἡδ' Ἄτροτος εἴ, τριλάρανε,

15 ὅσσα Dilthey ex pap. Berol.] ἡν ὅσα. — ἀληθειην καταλέξας Dilthey
 ex pap. Berol.] ἐν ἀληθειῃ καταλέξω (ἐν φρεσὶν πάντα μοι ἐκτελέσσω) — v.
 16 inter v. 13 et 14 inserendum esse coni. Dilthey. — 17 ἐπ' ἐμαῖς ἱεραῖς
 ἐπασιδαῖς Abel ex pap. Berol.] ἐπ' ἐμαῖς ἱεραισιν ἐπασιδαῖς (χορευταῖς
 ἐπ' ἐμαῖς ἐπασιδαῖς). — 18 μου post ἅπαν deleuit Miller. — ἄρκιον
 Dilthey ex pap. Berol.] ἄρτιον. — ἐς Abel ex pap. Berol.] εἰς. Vv. 19,
 20 corrupti sunt; in v. 19 πόθι δεῖνιει latere coni. Schenkl, v. 20 λίχνης
 ἀπειρέσιος coni. Dilthey. — 22 ταῖς Miller] καί. — ἰποθημοσίνοισι Abel]
 ἰποθημοσινῃσι. 23 ἱεραῖς μοῖραις Dilthey] ὥρων μοιρῶν. — ἰσάριθμον
 Dilthey ex pap. Berol. qui ἰσάριθμοι habet] ἐξ ἀριθμόν.

V 8 τε καὶ pro ἡδ' coni. Dilthey.

Τισιφώνη τε Μέγαιρα καὶ Ἀλληκτιώ, πολίμορφε,
 ἢ χέρας ὀπλίζουσα κελαιναῖς λαμπάσι δειναῖς, 10
 ἢ φασγεῶν ὀφίων χαίτην σείουσα μειώποισ,
 ἢ ταύρων μύζημα κατὰ στομάτων ἀνιῖσα,
 ἢ ἡδὺν φολίσιν πεπνεασμένη ἐρπιστήρων,
 ἰοβλοῖς ταρσοῖσι κατωμαδίοισι δρακόντιων,
 σφιγγομένη κατὰ νῶτα παλαμναίης ὑπὸ δέσμης, 15
 νικτιβόη, ταυρώπι, φιλήρεμε, ταιροκάραιε,
 ὅμμα δέ τοι ταιρωπὸν ἔχεις, σκυλακώδεα φρονίη,
 μορφὰς δ' ἐν κνημοῖσιν ὑποσκεπτάουσα λεόντων.
 μορφαὶ λίκων σφίρον ἐστί, κύνες φίλοι ἀγριόθυμοι.
 τοῖνεκά σε κλῆζουσ' Ἑκάτην, πολιώνιμε, μήνην, 20
 ἄερα μὲν τέμνοισαν ἄτ' Ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
 τετραπρόσωπε θεά, τετραώνιμε, τετραοδίτι,
 Ἀρτεμι, Περσεφόνη, ἔλαφηβόλε, νικηφάνεια,
 τρίλιπτε, τρίψθογγε, τρικάραιε, τριώνιμε μήνη,
 τρινακία, τριπρόσωπε, τριαίχειε καὶ τριοδίτι, 25
 ἢ τρισσοῖς ταλάροισιν ἔχεις φλογὸς ἀλάματον πῖρ
 καὶ τριάδων μεδέεις τρισσῶν δεκάδων τε ἀνάσσεις·
 ἴλαθί μοι καλέντι καὶ εἰμενέως ἐπάκοισον,
 ἢ πολυχόριον κόσμον νυχὸς ἀμφιέπουσα,
 δαίμονες ἦν φρίσσουσι καὶ ἀθάνατοι τρομέουσι, 30
 λιδιαίειρα θεά, πολιώνιμε, καλλιγένεια,

9 Τισιφώνη τε Μέγαιρα Meineke] περσεφόνη τεμειτερα. — 10 ἢ χέρας Miller] ἡμέρα. — 11 ἢ Meineke] ἦ. — σείουσα Meineke] σείεις τε. — 14 ταρσοῖσι Miller] ταρσοῖσιν. — κατωμαδίοισι Meineke] καματω-
 δίοισι. — 15 δέσμης Meineke] δεσμοῖς. — 16 ταυρώπι Miller] ταυρώπη.
 — ταυροκάραιε Abel] ταιροκάρηγε. — 17 δέ τοι Miller] δὲ τό. —
 18 κνημοῖσιν Dilthey] κνήμαισιν. — 19 μορφόλυκον dubitanter coni.
 Meineke; σοὶ τε λίκου φίλοι εἰσὶ coni. Schenkl. — ἐστί Meineke] εἰσὶν.
 — 20 σε Miller] γε. — Ἑκάτην Abel] Ἑκάταν. — πολυώνιμ' ἐρήμην
 ἄερα κτλ. coni. Meineke. — 22 τετραοδίτι Miller] τετραοδευτε. — 24 μήνη
 Meineke] σελήνη. — 25 τρινακία Abel] θρινακία. — 27 τριάδων Dilthey]
 τρισσῶν. — δεκάδων Miller] δεκάτων, Meineke δεκάνων coni. —
 28 ἐπάκοισον Meineke] εἰσάκοισον. — 29 νυχὸς Miller] νυχτός. —
 31 λιδιαίειρα Abel] κηδιαίειρα.

ταιρω̃ τις, γερύεσσα, θεῶν γενέτειρα καὶ ἀνδρῶν,
 καὶ γίσι παμμήτειρα· σὶ γὰρ ποιεῖς ἐν Ὀλύμπῳ
 ἔρται δέ τ' ἄριστον ἀτίρπιτον ἀμφιτολείεις.
 ἀρχὴ καὶ τέλος εἶ, πάντων δέ σὶ μοῖνῃ ἀνάσσεις.
 ἐκ οἷο γὰρ καὶ ἐστὶ καὶ ἐκ σέο πάντα τελεῖται·
 αἵμων διάδημα τέ σε φορέεις γροιάφοισι,
 δαυνοῖς ἀρρήτοις ἀλίτοις μεγάλῳ κρότοιῳ,
 καὶ χρίσει σελήπιδος ἑαῖς κατέχεις παλάμαια.
 χαῖρε, θεῖ, καὶ σαῖσι ἐκποιήσας ἐπάλοισον.
 χρυσαια τοῦ σελήπιδος ἄγνα Κρόνος ἀμφεχάραξε,
 δίδωτε δέ σοι φορεῖν, ἥ πο' ἐμπεδα πάντα μέντοιεν,
 δαιμόν, δαινογόνη, δαμασάνδρα, δαινοδάμεια,
 οἱ δέ γάροις μεθεῖς κροαχαρορα γροθισιγρε.
 αἶψα σοι τῶδ' ὄφρα, τίς τέλος ἐρέαιρα,
 οἰραῖα, λιμνίτις, ὀρεῖπλαιε εἰνοδία τε,
 περτερίη νυχία τ', αἰδωναῖα σελήα τε,
 ἡσιγχε καὶ δαστλήτι. τάφους εἰ δαῖτας ἔχοισα,
 τίς, ἔρεβος, χάος εἰρή· σὶ γὰρ διούλιτος ἀνάγκη
 μοῖρά τ' ἔστις, σὶ τ' ἔστις, βῆσιμος, ὀλέτις σί, δίτι, σί.
 Κρόνον ἐν δεσμοῖσιν ἔχεις φολίδεσσι δρακόντιν
 χιανέα, ὀρεπλόλαμος καὶ ζωοδρακόντι,
 αἰμοπότης. θανατηγέ, γροθιγόνε, κροδιόδαυτε,

32 ταιρω̃ τις Diltsey] ταιρω̃πι — 33 παμμήτειρα Meineke] παμμή-
 τειρα. — σὶ Miller] οἱ. — 36 ἐκ οἷο Miller] ἐξεω ἐκ οἷο Meineke,
 ἰσάωνε. — 37 τεοῖς Abel] ποῖς. 39 γροῖαιον Meineke] χρίσεις. —
 παμμήττει Abel] παμμήττει — 40 ἐπάλοισον cna Meineke. — 41 ἄγνα
 Abe] ἄ τοι (ἄ γέ τοι Miller). ἀμφεχάραξε Abel ἀμφεχάραξεν. —
 42 σοὶ Meineke] σὴ — 43 δαινογόνη Diltsey] δαινογόνεια. — δαμα-
 σάνδρα Meineke] δαμασάνδρα δαμναιαία gnosticum vocabulum con.
 Diltsey — 44 γάροις Diltsey] γάροις — 46 λιμνίτις Diltsey] λιμνίτις.
 ὀρεῖπλαιος? — εἰνοδία Meineke] εἰνοδία. — 47 νυχία cna. Meineke. —
 αἰδωναῖα Meineke] τε αἰδωναῖα. — 50 μοῖρά τ' Meineke] μοῖρα δ'. —
 τίς, ἔρεβος, χάος εἰρή. — βῆσιμος τ' ? — ὀλέτις σί Meineke] οἰετις. —
 51 φολίδεσσι Meineke] φολίδων σί. — 52 χιανέα Abel] χιανία. —
 ὀρεπλόλαμος Diltsey] ὀρεπλόλαμε. — ζωοδρακόντι Meineke] ζωο-
 δρακόντι — 53 αἰμοπότης Diltsey] αἰμοπότι — κροδιόδαυτε? — γροθιγόνε
 Meineke] γροθιγόνε Miller] γροθιγόνε.

σαρκοφάγος, λωπειόζει τ', ἄσφοδός, οἰσιροπλάγεια,
 ἔλθ' ἐλ' ἐκασὶς θεοσίαις καὶ μοι ἰδὲ προῶντα αἰήσοι. 55

Hymnus in Isim. *)

[Col. I.]

Ἀγίττει βιώλεια λιόδοτολε, ἱεῖ γονέσσας
 αἰλατος ἀρχαία μέλειαι πολέπιρος ἀγιά,

54 σαρκοφάγος Dilthey] σαρκοφάγε. — σαρκ. καὶ ασφοδόφει κοπε-
 τοκτιτε οἰσιροπλάγεια cod., corr. Miller.

*) De hymno in Isim haec rettulit Ross in Inscriptionum Graecarum Ineditarum fasciculo secundo (Athenis 1842 p. 3 sqq.). „Hymnus in Isidem reperi (in Andro insula mense Julio anni 1844, inter radera antiquae urbis, ad crasam Ἰαννάκη τοιχοῖς). Tabula est oblonga, ab i marmoris, quatuor columnis [47 versuum] inscripta; sed titulum pessime habitum aseo festinanter transscribere coactus fui, ut difficinora attingere non possem. Exscripsi igitur tantum Col. I et IV; verum si cui otium contingat, talis quoque commodè ad lucem obvertat, crediderim etiam Col. II partem superiorem, et per totam fere Col. III dimidiam versuum partem qua Col. IV attingunt, legi et transcribi posse.“ Col. II et III descriptit, reliqua contulit Welcker Mus. Rheen. I. 1843 p. 436 sqq.

Textum a Rossio editum iterum emendatus imprimendum curaverunt Sauppe (HYMNOS EIX ISIN. Hymnus in Isim. A. L. Rossio repertum primum distinxit emendavit annotavit Hermannus Sauppeus. Varici MDCCCXLII, Bergk in „Zeitschrift für die Alterthumswissenschaft, herausgeg. von Theodor Bergk und Julius Caesar“ Marburg. 1843 p. 36—46, 49—52) et Welcker Mus. Rheen. II 1843 p. 327—331. Plinius etiam G. Hermann emendavit Z. f. Alt. 1843. I. 377—383. Quae Schmitz de hoc carmine in „The Classical Journal“ (London 1843 p. 34 sqq.) disseruit, non legi. Hymnum ad Isidis templum quod erat Andri olim pertinuisse veri quam s milliarum postea ex Nonni schola prodasse certum est.

De ipsa re in primis dignas est qui confertur Diogenes Siculus I c. 27.3 sqq.: Οὗτ' ἀγιστὸν δέ, οἷσι τινὲς τῶν συγγραφέων ἀποφαινόνται τοῖς τάφοις τῶν θεῶν τοῖσιν ἱεράρχειν ἐν Λισί τῆς Ἀναβίας, ἀφ' ἧς καὶ Λισίον τὸν ἱόνιστον ἐνομασθαι εἶσι δὲ καὶ στηλῇ ἑκατέρου τῶν θεῶν ἐνεγχεσθαι, καὶ τοῖς αἰοῖς γράμματα. καὶ μὲν οἱ τῆς Ἰσίδος ἐπιγεγράφθαι. Ἐγὼ ἰσὶς εἶμι ἡ βασιλισσα πόσης γῆρας, ἡ πόσις

οἰσιρ-φύρος Βοΐταστος, ἀναλλυτόλοισί τε Νέησις
 γαθουσία πεδίωσιν, ὅτα σιάλαν ἀσάλειτο
 ἵστε φίλ-φρέουσι ἱερὸς νόμος ἐλ βασιλῆσι,
 πᾶσι τεῶς, δειπτοῖα, μοναρχίας, ἰκέταισι
 τῆς ἀπινασσι. ἐλὶ χρυσόφρουτος Ἰσις
 ἑκαλῆα σιάτιρσι, ὅσαν πιρὶλαμτέος ἀλτις
 ἀέλιος σιλάεισε ἰλαῖς φορβάρια γαῖαν,
 ἀσφαλέων Ἐρμῆτος ἀτόλριχα σίμβολα δέλτων
 ἱερμῆα, γραφίδεσσιν ἅ ἱ ἔξινσε πᾶσι χαράζας
 ηρικαλεον μίσταις ἱερὸν λόγον, ὅσσα τε δάμοις
 αἰρατὸν ἐς κοινὰν κατεθήλατο, πάντα βαθείας
 ἐλ φρεὶς ἐκφάνασα διακριδόν. ἅδε θιγατρῶν
 τρέσθια Κρόνω θιγαίτηρ Ἰσις, δάμαρ εἰριμ[έδοντος]

5

10

15

οἰσα ὑπὸ Ἑρμοῦ, καὶ ὅσα ἐγὼ ἐνομοθέτησα, οἶδεῖς αἰτὰ
 διαταται λῖσαι. ἐγὼ εἰμι ἡ τοῦ νεωτάτου Κρόνοι θεοῦ θιγα-
 τερ πρεσβυτάτη. ἐγὼ εἰμι γυνὴ καὶ ἀδελφὴ Ὀσίριδος βασι-
 λεως. ἐγὼ εἰμι ἡ πρώτη καρπὸν ἀνθρώποις εἰροῖσα. ἐγὼ
 εἰμι μήτηρ Ὄροι τοῦ βασιλέως. ἐγὼ εἰμι ἡ ἐν τῷ ἄστρῳ τῷ
 νύκτι] ἐπιτέλλουσα. ἐμοὶ Βούβαστος ἡ πόλις ὑποδομήθη.
 χαῖρε, χαῖρε, Αἴγυπτι ἡ φρέναςά με. ἐπὶ δὲ τοῦ Ὀσίριδος ἐπι-
 γράφθαι λέγεται. Πατὴρ μὲν ἐστὶ μοι Κρόνος νεώτατος θεῶν
 ἐκαιτων, εἰμὶ δὲ Ὀσίρις ὁ βασιλεύς, ὁ στρατεύσας ἐπὶ πᾶσαν
 γῆναι ἕως εἰς τοὺς κοικήτους τόπους τῶν Ἰνδῶν καὶ τοῖς
 ἱερὸς ἄρκτον κεκλιμένους μέχρι τῶν τοῦ Ἰστροῦ ποταμοῦ
 γηγῶν, καὶ πάλιν ἄλλα μέρη ἕως Ὠκεανοῦ. εἰμὶ δὲ τῷ
 Κρόνον πρεσβύτατος καὶ βλαστὸς ἐκ καλοῦ τε καὶ εὐγενοῦς
 τοῦ σπέρματος γεννητὴς ἐγεννήθην ἡμέρας. καὶ οἷον ἐστὶ τόπος
 τῆς οἰκουμένης εἰς ὃν ἐγὼ οὐκ ἀφῆγμαι, διαδοῖς πᾶσιν ὧν
 ἐγὼ εἰρετὴς ἐγενόμην. τὸσαῦτα τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς στήλαις
 μοι δῖνασθαι ἀναγρῶναι, τὰ δ' ἄλλα ὄντα πλείω κατεφάρθαι διὰ
 τοῦ Κρόνον.

1 τῇ Bergk] νλι. — 6 μοναρχίας Sauppe, Welcker, μοναρχείας.
 ἰκέταισι Abel] ἰκέταισιν. — 7 Ἰσις Sauppe] εἰσις. — 10 ἀσφαλέων Her-
 mann] δεσφαλεωδ. — σίμβολα Rossii apographum, σινβολα est in la-
 tine. — 11 γραφίδεσσι κατεξινσε ταισι χαρ. lapis, corr. Hermann. —
 14 δάμοις Hermann] δαμος. — 14 ἐκφάνασα Sauppe] εμφανασα. —
 θιγατρῶν Hermann] τυραννῶν. — 15 Ἰσις Sauppe] εἰσις. — Versum
 correperunt Welcker et Sauppe.

ἐμὴ πολυζάλωτος Ὀσίριδος, ἧ' πόν' ἔ[παδὺς]
 τὰν αἰτὰν ἀνέλυσα γενέθλιον [αἶλαλα ῥίξας]
 βριθομένα σοβαροῖς ἐλιλόπλοκος [ἄμφι προσώποις]
 αἰπινόω βασιλῆος, ὃν ὠρανὸς ἐπρέσ[βεισε],
 θεσμοθέτις μερόπων, τῶς [οἷ' τις ἀνὴρ καταλίσει] 20
 οὐδ' ἀπαμειρῶσει πο[λλὸς χρόνος, οἷδ' ἐποιέ σφιν]
 ἐμπελάσει λά[θα]
 ἀστροφόροι
 θῆλ' τε γὰρ
 ἐξέλαμον 25
 ἴσις ἐγὼ πολίβοιλος
 καὶ χθόνα μιδαλέαν
 ἐς κρίσιν ὠρανίοισι καταχθονίοις
 ἀτραπιτὸν πλαγκτιὰν
 λοξοπόροι σελάγεσ[κε κατ' αἰθέρ]α καὶ πυροέντων 30
 ἀέλιον πώλων ἀγέτορα φαίνοπα κύκλων
 ἐς πόλον ἰθύνεσκον, ἔν' εἰκόσμοισι πορείαις
 ἄξοιες ἰλίγγοισι περιλιττέοντι διαίλῳ
 νίπτα διακρίνωσιν ἀπ' ἡματος. ἄδε θαλάσσας
 πρῶτον ἐν ἀνθρώποισι περάσιμον ἦρσα μόχθον. 35
 ἄδε δικασπολίᾳ ῥώμαν πύρον, ἄδε γενέθλας
 ἀρχὰν ἀνδρὶ γυναῖκα σινάγαγον· εὖ τε σε[λά]νας

16 Ὀσίριδος Sauppe] οσειριδος. — Iota subscriptum in *ω* (v. 16) Bergk et Sauppe, in διαίλῳ (v. 33) Bergk, Sauppe, Welcker addiderunt. Versum suppl. Sauppe. — Vv. 17–22 Hermann supplevit. — 18 ἐλικόπλοκος Hermann] ελιντροπος. — 19 βασιλῆος ὃν ὠρανός Bergk] βασιληιος ον ωι \ ιος. — ἐπρέσβευσεν Hermann] ειγρες . . — Ad v. 20–21 Sophoclem (O. T. 867 sqq.) conferti iubet Schenkl. — 20 τῶς Hermann] γως. — 21 πο[λλός] Abel scripsit (δαμάτωρ Hermann). — 22 ἐμπελάσει λάθα Hermann] ειπετασειλα . . — 26 ἴσις Sauppe] εισις. — 28 ὠρανίοισι Bergk, Sauppe] ωιανοισι. — καταχθονίοις Bergk] κα . . . χιον . . ος . . — 29 πλαγκτιὰν Bergk] πλαγκτει. — 30 suppl. Bergk. — 31 φαίνοπα Bergk, Sauppe] φαινονα. — 32 ἰθύνεσκον Bergk, Sauppe] ειθυνεσκον. — ἔν' Bergk, Sauppe] αν. — 34 διακρίνωσιν Bergk, Sauppe] διακρεινωσιν. — 35 ἦρσα Bergk, Sauppe, Welcker] ηνεσα. — 37 σελάνας Bergk, Sauppe, Welcker] σε . . τας.

τειραν	82
μητέρα κ	
αὔλακ' ἐκνυμαν	
ἄμητον δρεπ[αν	85
ἄμπελον ἐκπρο	
ἄμερίω καμάτω	
ἔργα κασιγνήτας ἐ	
ἰκέσιος βρουαθω	
παῖσα δὲ μιταναο	90
δρῦς ει	
εισι	
καὶ πρυταν	

[Col. III.]

. αχ. χος ἔπλασε μῦθος	
. ατο ναως	95
. π ονδε μοναρχῶν	
. ονωια ον Ἐννώ	
. περστ ἀρὰν ω	
. ἐπὶ τάρτα ας ἐνιπαῖς	
. δεοσ ἀν' ἄγρας	100
δῶκα θανιον ἀνδρὶ γυναῖκα	
ἄμφ οδαγρον αὐχένος αἶπος	
αθμ [κ]ατεύνασεν ἄσυχα πειθῶ	
. μαδεσ θελγέος ἡδ' ἀμαρυγᾶς	
. , ερεχτερον ἐν πολιήταις	105
. ην ἄμμι δ' ἀμανράς	
. νεγ αἰόλον.. ἀντὶ δ' ὀλισθηρᾷ	
. λάχεν. εἶδεα δ' ἄγνά	
. εἶδεσι πάστως	
. α πεύκας	110

82 μετερα. — 85 αμητυν. — 89 ειχεσιος. — 104 σεαγεοσ. — ἡδ' fortasse corruptum est.

.....	χ ὑμεναίοις	
.....	αδος ὀμφὰς	
.....	οἶμαν	
.....	εὐστοχον οὔροις	
.....	αἴσχους	115
.....	ον οἶκῳ	
.....	ἐν δὲ βαρεῖαι	
.....	μερίμνας	
.....	ον ἐλαύνει	
.....	α δ' Ἐρινὺς	120
.....	ωι	
.....	δα	
.....	ο	
.....	
.....	ξ	125
.....	σ	
.....	λιοπλαεσ	
.....	αμοναρειπα	
.....	δ' ὀρίνειν	
.....	γαλάναν	130
.....	υνομεμ	
.....	υσσω	
.....	αιαδος	
.....	κεταιαμας	
.....	ευ	135

Col. IV.

ἀελίῳ βασιλῆος ὁμᾶ συν
 καί με καλεῦσι πάρεδρον· ἐλα
 συμφέρομ' ἀκτίνεσσι κάτω
 ὅσσα δ' ἐμὸς γνώμων νόος εἴσιδ[εν ἀρχεγένεθλα]

120 ερεινυσ. — 129 δορεινειν. — 136 βασιλῆος Bergk] βασιληιον. —
 138 συμφ. ἀκτίν. Bergk, Sauppe] συμφερομακτεινεσσι. — 139 suppl.
 Hermann.

ἐς πέρας ἰθύνω· τὰ δ' ἱπείροχοι ἀγκαλέ[οντα] 140
 κῆρος ἱποκλάζουσ', ἱκέταν βασιλγίδα τιμάν]
 πύχσονθ' ἀμαίεραν. δεσμιῶν δ' ἀέλωσαν ἀν[άγκαν]
 ἀλλίω· πλωτὰ δὲ φιλείδιος Ἀμφιγυρία
 νηυσὶ μελαμπρόροισιν ἵπται παχυνδέος αὐχμῶ,
 ἀνία μειδάμων, ἱλαρὰν ἐρίθοισα παρειάν, 145
 ἀμλετάσω Τηθύϊν γλαικώλεον· ἐν δ' ἀπεράτοις
 βένθεσιν ἀστιγέα πλαγκτιὰν ὁδόν, εἴτε με θυμὸς
 νορθείσῃ, κλονέω· παντᾶ δὲ μελανθεί ῥοίζῳ
 σπερχόμενος βαρὺ πόντος ἐνὶ σπύλιγξι θαθείαις
 μικᾶτ' ἐξ ἀδύτων· πράτα δ' ἐπὶ σέλματι δοίρων 150
 λοκτωιὰν ὀθόαισι θοὰν τρόπιν ἰδίεσκον,
 οἶδμα καθιππεύοισα· δαμαζομένας δὲ θαλάσσας
 ὠκυπόροις ἱλάταις ἱλικὴν ἔστιασε χορείαν
 Ἰωρίδος εὐλογίᾳ· περιτάλλετο δ' ἐν φρεσὶ θάμβος
 εἰρεσίαν ἀδάητον ἐν ὕθμασι παπταινοίσαις. 155
 Ἰοίς ἐγὼ πολέμῳ κρεττόν νέφος ἔρκεσι μόχθων
 ἀμφέβαλοι, κλήζουσι πολυλιέανον βασίλειαν
 θεσμογύρον. νάσως δὲ βαθινομένας ἀπὸ ῥιζῶν
 ἐς φάος ἐκ βυθίας ποτανάγαγον ἱλῖος αἰτά,
 ὠρεα καὶ πε[δίω]ν σπορίμαν βάσιν, ὀργάδα τ' ἄγκραις 160
 σιηρικτυῖ[ς] ζείδω]ρον ἱπερτείνοισα, βοαῦλοις
 μαλοκόμοι[ς] πλήθου[σαν]· ἐπ' ἀφριένει δὲ Νηρεῖς
 πλάσσειν ὕ[δει] τεύ[χων] περὶ μάρμαρον ἄνθεσιν ἄχνας,
 φλοῖσσο[ν] ἱπὸ β[ρ]εμέθοια ποτὶ κροκάλαισιν ἀράσων

140 ἱπείροχοπανγκαις . . est in lapide, corr. Hermann. — 141 τιμάν
 Bergk, Welcker] τε . . . — 142 ἀνάγκαν Bergk] αι . . . — 143 ἀλλίω
 Bergk, Sauppe pro ανλιω, quod contra nostrum scribendi morem
 est. — 144 μελαμπρόροισιν lapis. — 145 ἐν δ' ἀπεράτοις Sauppe]
 εν δε περητοις. — 155 ἐν Hermann] ει. 160 suppl. Bergk, Sauppe,
 Welcker. — 161 suppl. Sauppe. — 162 μαλοκόμοις restituerunt Sauppe,
 Welcker; cetera Hermann supplevit (πλήθουσαν Abel, πλήθουσας
 Hermann). — 163 πλάσσειν Hermann] πλλσσει. — ὕδει pro υ . . .
 Sauppe. — τεύχων Hermann] debetur. 164 φλοῖσσον Sauppe] φλογερο
 . . Cetera in vv. 164-168 Hermann supplevit. — 164 ποτὶ κρ. ἀράσων
 Hermann] οτι οκαδαισιν αρασων.

[χοιράδας· ἀμφὶ λό]φως δὲ κατ' ὄφρυός ἐρσάεσσαν
 [κεκλιμέναν φέρ]βω ποτὶ ματέρα περῆάζουσιν
 [ὄμφρακα χαρμὸς]ότειραν· ὑπερφιάλοις δὲ κεραννῶ
 [ἀστράπτουσα β]ολαῖς στιβαρὰν θνατοῖς[ιν] ἀπειλάν

— — — — —

165

166 Pro βω fort. ρω est in lapide. — απεικαζουσιν est in lapide, corr. Hermann; ματέρ' ἀπεικασθεῖσαν Bergk. — 167 ὑπερφιάλοις Sauppe] υπερναλοισ (v incertum). — 168 θνατοῖσιν Bergk, Sauppe] ονατος — Post v. 168 sequuntur quindecim versus litteris ita corrosis ut legi nequeant.

Indices.

I. Index nominum.

(Sigla A. = Argonautica, E. = *Εἰρή πρὸς Μουσείον*, H = Hymni, L = Lithica, F = Fragmenta designantia).

- Ἀβαντιάδης* A. 141. — *Ἀβαντιάδαι* A. 149.
Ἀβαρβαρέης L. 461.
Ἀβαρνιαῖος A. 487.
Ἄβας: *Ἀβαντος* A. 187.
Ἀβίδοι A. 485.
Ἀγελείη L. 578.
Ἀγληρορίδew A. 680.
Ἀγκαῖος A. 207, 764, 1086, 1092, 1098, 1145, 1180, 1204, 1273. — *Ἀγκαῖω* A. 579, 727. — *Ἀγκαῖον* A. 198.
Ἀγλαΐη H. 60, 3; Γ. 140.
Ἀγνιαῖος A. 690. — *Ἀγνιαῖον* A. 122. — *Ἀγνιαῖον* A. 542.
Ἀγροτέρην A. 938.
Ἀδαίτιος A. 175.
Ἀδράστεια F. 36; 109, 1; 111. — *Ἀδραστιῆς* F. 110, 1. — *Ἀδρήστειαν* E. 36.
Ἀδωναίην A. 30.
Ἀδωνι E. 41; H. 55, 26. — *Ἀδωνι* II. 56, 4.
Ἀθηναίη L. 10, 679. — *Ἀθήνη* A. 539, 604; F. 279, 1. — *Ἀθηναῖα* F. 131, 136; 198; 199; 289; 308, 310. — *Ἀθηναῖος* A. 582. — *Ἀθηναῖον* F. 92, 2.
Ἄθω A. 465.
Ἀταῖον A. 1208.
Ἀτακίδης A. 130.
Ἀτακῆ A. 185.
Ἀτάρτι L. 675.
Ἀτταλίδης A. 737.
Ἀττανα A. 186; F. 255; 257. — *Ἀτταναῖος* A. 130.
Ἀτταναίων A. 32.
Ἀτταναῖος H. 42, 10; 55, 19. — *Ἀτταναῖω* A. 43, 102.
Ἀτταναῖος H. 68, 6, F. 7, 1. — *Ἀτταναῖος* A. 972, 1142, H. 18, 15; 29, 5; F. 224, 3. — *Ἀτταναῖος* H. 69, 8.
Ἀτταναῖος F. 238, 1. — *Ἀτταναῖος* A. 41, 53. — *Ἀτταναῖος* H. 3, 11; 41, 5.
Ἀτταναῖος A. 55, 799, 803, 811, 1022.
Ἀτταναῖος A. 770, 777, 860, 865, 872, 894, 1215, 1301, 1304; L. 315, 887. — *Ἀτταναῖος* A. 762, 841, 989, 1365.
Ἀτταναῖος A. 133.
Ἀτταναῖος F. 36, 48, 52. — *Ἀτταναῖος* H. 5, 4.
Ἀτταναῖος A. 79.
Ἀτταναῖος A. 523. — *Ἀτταναῖος* A. 503.
Ἀτταναῖος A. 504.
Ἀτταναῖος A. 140.
Ἀτταναῖος A. 723.
Ἀτταναῖος A. 488. — *Ἀτταναῖος* A. 144.

- Αἰσωνίδης A. 57, 82, 250, 576, 613,
 810, 876, 1313. — Αἰσωνίδης A. 590.
 827. — Αἰσωνίδην A. 946, 1361.
 Αἴσιος A. 65, 297, 315, 491, 989,
 1016, 1176.
 Αἰτναίη A. 1252.
 Αἰώς E. 28.
 Αἰετοεκόμης L. 400.
 Αἰταῖοι F. 12, 7. — Αἰταίων A.
 1073.
 Αἰτωρίωνος A. 179.
 Αἰών A. 150.
 Αἰετοφίδης A. 138.
 Αἰεξάνδροιο L. 354.
 Αἰηχιώ A. 968. Cf. Αἰηχιώ.
 Αἰθαίη A. 153. — Αἰθαίης A. 161.
 Αἰκιδίον A. 295.
 Αἰκινός A. 1297, 1315, 1316. —
 Αἰκινόσιο A. 1307. — Αἰκινόσι
 A. 1314. Αἰκινόφ A. 1329.
 Αἰκμήνη A. 119.
 Αἰκωνος A. 144.
 Αἰηχιώ H. 69, 2 (Cf. Αἰηχιώ.
 Αἰότη A. 134.
 Αἰπύς A. 1126.
 Αἰλιος A. 736.
 Αἰφείο A. 213.
 Αἰμαξονίδων A. 740.
 Αἰμαλκίδης F. 240.
 Αἰμρακίοι A. 1316.
 Αἰμυκίδην A. 948.
 Αἰμυχι A. 128.
 Αἰμυχος A. 659.
 Αἰμυώνης A. 202.
 Αἰμίρου A. 462.
 Αἰφιδάμας A. 150.
 Αἰφειρίτην A. 338.
 Αἰφίων A. 216.
 Αἰφρόσιοι A. 189.
 Αἰάγχη F. 36. — Αἰάγχης A. 12.
 Αἰαίρου A. 114.
 Αἰάφην A. 1358.
 Ἀνέμοις E. 38.
 Ἀνταίη H. 41, 1.
 Ἀνταίγην H. 6, 9; F. 167, 4.
 Ἀντιάνειρα A. 189.
 Ἀντιομήμον A. 308.
 Ἀξείδιο A. 199, 716, 765. — Ἀξεί-
 διοι A. 87, 759. — Ἀξείω A. 1260.
 Ἀπάτη F. 101, 5.
 Ἀπιδανοῖο A. 164.
 Ἀυδός A. 45.
 Ἀπόλλων L. 360, F. 148, 1; 20.
 267; 273; 289, 310. — Ἀπόλλω
 νος A. 9; H. 67, 6, Γ. 274, 1. —
 Ἀπόλλωνι A. 188, 1299; II. 24,
 12. — Ἀπόλλωνα F. 160, 10.
 Ἀράξειω A. 749.
 Ἀργάνθρον A. 636.
 Ἀργεφόντης A. 137; L. 55, 607. —
 Ἀργεφόντα II. 28, 3.
 Ἀργος A. 288, 267, 274, 606, 851,
 1098, F. 39.
 Ἀργιρότοξος L. 764.
 Ἀργώ A. 244, 259, 367, 489, 735, 757,
 802, 1070, 1079, 1259, 1292, 1345;
 F. 10, 1. — Ἀργοῖς A. 628.
 Ἀργώης A. 224, 534, 879. — Ἀργώ
 A. 86. Ἀργώην A. 619, 1263 —
 Ἀργώσαι A. 1157.
 Ἀρηγονίς A. 129.
 Ἀρήμος A. 148. — Ἀρήμιον H. 39, 2. —
 Ἀρήια II. 38, 1, 7.
 Ἀρης L. 307; F. 20, 1, 26, 1; 160,
 4; 257; 289; 308. — Ἀρεος A.
 1074. — Ἀρηι A. 824. — Ἀρηι A.
 857; F. 26, 2. — Ἀρες E. 10; II.
 65, 3; 88, 1.
 Ἀρήτη A. 1315, 1319.
 Ἀριμαστία A. 1063.
 Ἀρχαδῆς A. 198. — Ἀρχαδαῖος A. 187.
 Ἀρχτιών A. 1073.
 Ἀρχτιφός A. 515.
 Ἀρχιες A. 1045.

- Ἀρσώπας A. 1063.
 Ἀρτακίς A. 494.
 Ἀρτεμῖς H. 2, 12; F. 137, 138; 198; 308. — Ἀρτέμιδος A. 983. —
 Ἀρτεμιν A. 902, 944; H. 35, 4, 72, 3. — Ἀρτεμι F. 7.
 Ἀρχὴν E. 42.
 Ἀσκληπιός Γ' 256. — Ἀσκληπιοῦ A. 178. — Ἀσκληπιὸν E. 37; F. 160, 12. Ἀσκληπιέ H. 67, 1.
 Ἀσσιρήθεν L. 695.
 Ἀσσυρίων A. 754, 1302.
 Ἀστέριος A. 216.
 Ἀστερίων A. 163.
 Ἀστερόπη A. 1217.
 Ἀστήρ Ἀστέρες H. 7, 3.
 Ἀστρα E. 4. — Ἀστρων H. 7, 1.
 Ἀστραὴ F. 12, 1.
 Ἀσωποῖο A. 185, 195.
 Ἀτθίδος H. 18, 14.
 Ἀτλαντικόν A. 1169.
 Ἀτλας F. 205, 1. — Ἀτλαντος E. 28; L. 543.
 Ἀτρακηίδα A. 160.
 Ἀτρεΐδῃσιν L. 388.
 Ἀτροπος F. 39. — Ἀτροπε H. 59, 16.
 Ἀτυνώνη L. 548. — Ἀτυνώνης L. 717.
 Ἀττική F. 213.
 Ἀττιν E. 40.
 Αὔγείης A. 214.
 Αἶραι H. 81, 1.
 Αὔσονίας A. 1249.
 Ἀφροδίτη A. 1323; H. 55, 1; L. 323; F. 101; 139, 140; 160, 4; 253; 308. — Ἀφροδίτης H. 46, 3; 57, 4; L. 469. — Ἀφροδίτην A. 30; F. 140, 4.
 Ἀχελῷος F. 268.
 Ἀχερουσία F. 156.
 Οἶη.
 Ἀχέρων A. 1131, F. 155; 156; 321. — Ἰχέροντα A. 1140; Γ. 154, 3. — Ἀχέρονθ' H. 18, 10.
 Ἀχιλλεύς A. 414, 447. — Ἀχιλλῆος L. 676.
 Ἀψιρτίδας A. 1034.
 Ἀνυρτος A. 797. — Ἀνίρτοιο A. 1030, 1163. — Ἀνίρτω A. 1024.
 Βαβῶ F. 216.
 Βαθιάγρων A. 1061.
 Βάκχαις H. 54, 6, 9.
 Βαχχεῖον H. 3, 2.
 Βαχρεῦ H. 45, 2; 52, 1.
 Βαχρήιον H. 53, 4.
 Βαχχιακάς H. 79, 9.
 Βαχρικά L. 748.
 Βάκχος F. 192, 1, 299. — Βάχχοι A. 9, 429; H. 24, 11; 51, 3, 53, 1, 54, 18, 55, 7; F. 12, 9. — Βάχχοι A. 28; E. 34; H. 44, 8; 46, 2; 47, 1, 48, 2; 49, 1; F. 11, 9. Βάχχοι A. 194; H. 50, 1; 51, 16; L. 502.
 Βάχχε H. 45, 4; 50, 1, 3.
 Βάσσαρε H. 45, 2; 52, 12.
 Βαυβῶ F. 215. — Βαυβοῖς F. 215, 3.
 Βεβρύκων A. 666. — Βεβρύκεσσι A. 659.
 Βένδις F. 184, 1.
 Βέχτιρες A. 741.
 Βιθυνῶν A. 668.
 Βιστονίης A. 679. — Βιστονίη A. 78.
 Βοιβηίδα A. 166.
 Βοὸς πόρον A. 1056.
 Βορέης A. 677. — Βορέω A. 675. — Βορέου A. 218. — Βορέα H. 80, 2.
 Βορειάδος A. 738.
 Βονκολίδης L. 463.
 Βοιονόμαι A. 1045.
 Βούτης A. 140.

- Βαζυλῆς H. 31, 7.
 Βαγγροι A. 132.
 Βασιλεως Γ. 39.
 Βριμυς A. 17, 429.
 Βρομυος Γ. 71, 1, 238, 13. — Βρο-
 μυω H. 40, 10; L. 610, 718.
 Βρομωρ L. 749.
 Βροντίς Γ. 31.
 Βρόντις Γ. 39.
 Βιζ,ρα, A. 756.
- Γαῖα E. 3. H. 20, 1; F. 39, 1. —
 Γαῖης A. 554; H. 37, 1; 79, 2. —
 Γαῖιν F. 89, 1. Cf. Γῆ.
 Γαήορος Γ. 2, 6.
 Γελωτόν A. 1, 61.
 Γίτες A. 1002.
 Γῆ F. 31, 39; 91; 165, 1. — Γῆς
 Γ. 44, 2. — Cf. Γαῖα.
 Γηγενέες F. 35, 510. — Γηγενέων
 A. 18.
 Γεγάτωρ A. 429, H. 32, 12. — Γε-
 γασιν A. 516. — Γῆγαντας F. 44, 1.
 Γλακίη A. 338.
 Γοργέων L. 539, 561.
 Γοργόμοι Γ. 253.
 Γοργόφονος H. 32, 8.
 Γοργώ. Γοργόνα L. 542.
 Γοριεῖτε H. 34, 4.
 Γύγης F. 39.
 Γυμοί A. 1045.
 Γύρτωνος A. 144.
- Ιαίμονα E. 31 (Eis), H. 73, 1. — Ιαί-
 μονας E. 32.
 Ιακκοῖς L. 358.
 Ιερδανίην A. 486.
 Ιελφικῶ H. 73, 4. — Ιελφικέ H.
 34, 4.
 Ιελφῶν E. 8.
 Ιήλι' H. 31, 8.
- Ιηλὺς F. 303. — Ιήλοι A. 1357.
 Ιήλω H. 35, 5.
 Ιημήτεω F. 6; L. 240; Γ. 15, 2, 104.
 107; 160, 2; 165, 1; 187; 219,
 274; 290. — Ιημήτερος A. 313,
 1190; Γ. 11, 9. — Ιημήτερος H.
 18, 12; F. 209, 1. — Ιημήτερι L.
 594. — Ιήμητιω H. 40, 2.
 Ιηώ F. 200, 1. — Ιηωῖς H. 23, 5,
 29, 5; 39, 7; 65, 8. — Ιηωῖ H.
 40, 1; 51, 16.
 Ιδιμεῖ H. 34, 7.
 Ιη H. 55, 22.
 Ιζαιωσίγη Π. 63, 8. — Ιζαιωσί-
 γης E. 14.
 Ιζω A. 352; H. 10, 13; 43, 2; F.
 33; 125, 1; 126. — Ιζωῖς H. 62,
 1; 69, 11. — Ιζωιν E. 21.
 Ικταῖον F. 35, 509.
 Ικτινα H. 36, 3.
 Ινδύμον A. 602, 624. — Ινδυμον
 A. 553.
 Ιόνιτος F. 7, 1; 160, 7. — Ιονί-
 σοι H. 74, 2. — Ιόνισον H. 30,
 1, 42, 1; 46, 1; 48, 2; F. 167, 3;
 168, 1; 169, 1; 193 s[1] — Ιόνισος
 E. 9; H. 45, 1; F. 253, 3. — Cf.
 Ιόνισος.
 Ιωνική A. 1323.
 Ιώνη E. 19; F. 95, 3.
 Ιωνίτος F. 167, 6. — Ιωνίσοι
 H. 44, 3; 75, 1. — Ιωνίσσοιο A.
 1244, H. 57, 3; F. 12, 6. — Cf.
 Ιόνισος.
 Ιοιαντίδος A. 739.
 Ιολιέων A. 502.
 Ιολόπεσσιν A. 131.
 Ιόλοπος A. 461.
 Ιόλωνα L. 656.
 Ιουαίλης F. 215; 217. — Ιουαίλοι
 H. 41, 6.
 Ιώριον H. 34, 18, 23.

- Ἐγκέλα'ο A. 124.
 Ἐλετιδης A. 614.
 Ἐλείθρια Γ. 13; H. 2, 9, 12.
 Ἐμαρμένη F. 110.
 Ἐρήνη H. 43, 2.
 Ἐσάν A. 977, 982; F. 201, 1; 219.
 Ἐκάτης A. 935. Ἐκάτης H. 1, 1; F. 230, 1; 39, 1.
 Ἐκατόγχιτες F. 39; 93.
 Ἐχορι L. 687, 690.
 Ἐλατοιο A. 168.
 Ἐλίοι L. 358. Ἐλίοιο L. 366.
 Ἐλεισις F. 215. — Ἐλεισιος H. 18, 15; 40, 6; 41, 4; 42, 5.
 Ἐλίσις A. 749, 1104.
 Ἐλίηστοιτον A. 484, 493.
 Ἐλαιτόν E. 18.
 Ἐννοσίγαιος A. 1278. Ἐννοσίγαι' A. 253. — Ἐννοσίγαιον A. 1357.
 Ἐννοσίγαιων F. 161, 3.
 Ἐνναλοιο A. 873, L. 582.
 Ἐρατώ H. 76, 9; F. 258.
 Ἐρ'ιτος A. 152.
 Ἐρεβος F. 36, 48.
 Ἐρεχθης A. 219.
 Ἐριννίς A. 869, 1102. Ἐριννίς A. 1175, 1365. — Ἐριννίς A. 352; F. 281, 5. — Ἐριννίσι L. 589.
 Ἐρσιόιον L. 63.
 Ἐρμῆς F. 160, 1; 224, 6; 289. Ἐρμου H. 57, 3. — Ἐρμείας A. 132; L. 18, 54. — Ἐρμείωνος A. 388. — Ἐρμείαν E. 23. Ἐρμεία H. 28, 1.
 Ἐρμιόγεια A. 1136.
 Ἐρθείης A. 1048.
 Ἐρριον A. 135.
 Ἐρω H. 52, 10; F. 58; 69, 1; 71; 123, 11; 139; 272. — Ἐρωτα A. 14, 424, H. 59, 1, F. 67, 1; 68, 1.
 Ἐσπερίδων F. 195, 2.
 Ἐβόληθεν A. 141.
 Ἐβουλείς F. 215; 217. Ἐβουλίος H. 29, 8; 42, 2; 72, 3.
 Ἐβουλίχα H. 41, 8, F. 167, 4. — Ἐβουλίε H. 30, 6; 52, 4; 56, 3.
 Ἐβουλί' H. 18, 12.
 Ἐκλειν F. 140.
 Ἐμμενίδες H. 70, 1; F. 218. — Ἐμμενίδων H. 29, 6.
 Ἐμολπος F. 215.
 Ἐνομή H. 43, 2. Ἐνομή H. 76, 10.
 Ἐπολίμεια A. 133.
 Ἐριβ'α F. 104.
 Ἐριδάμας A. 166.
 Ἐρινόμη F. 35, 503. — Ἐρινόμης H. 60, 2.
 Ἐριτιων A. 179.
 Ἐσεβης L. 14.
 Ἐσθένεια F. 140.
 Ἐσώροι A. 54.
 Ἐτίρπι H. 76, 8.
 Ἐψήμη F. 140.
 Ἐψημης A. 25.
 Ἐφορ'ος L. 433, 463. — Ἐφ'όρ'οιο L. 441, 448. — Ἐφορ'οι L. 436.
 Ἐφρηταιο L. 203.
 Ἐφροσίη H. 61, 3; F. 184, 1.
 Ἐχίονα A. 135.
 Ζαγρήος A. 24.
 Ζεύς A. 1278, H. 11, 12; 29, 7; 63, 16, L. 630; F. 7, 1; 31, 33; 35, 508, 36; 46, 1—7; 47, 48, 71, 1; 93; 108; 112; 114; 116; 117, 118; 120—122; 123, 1, 7; 127, 129; 130, 133, 161, 1; 164, 1; 183, 186, 187, 192, 1; 200, 219, 220; 243, 2; 253; 278, 281, 1, 284, 1; 299; 308. — Ζεύς A. 176, 522, 931, 992; E. 16, 21; H. 5, 1, 16, 2, 17 (2), 4; 28, 1; 29, 1; 30, 6; 32, 1; 36, 1.

- 41, 7, 44, 5; 46, 6, 50, 1; 52, 5; 59, 13, 14, 70, 2; 82, 4; L. 1, 13, 47, 147, 260; F. 46, 2; 95, 4; 106, 1; 120, 4; 123, 2, 22; 140, 8; 204, 1; 207, 1; 237, 1 (his), 253. — Ζηνός A. 108, 362, 630; H. 14, 4; 17(2), 1; 35, 3; 38, 21; 43, 1; 60, 2; 62, 2; 72, 3; 76, 1; 77, 1; F. 2, 44; 121, 8; 123, 12; 124, 1. — Ζή A. 1279; F. 35, 511. — Ζητί A. 119, 1299; H. 43, 9; F. 92, 1; 245, 1. — Δια A. 426, H. 25, 5; 74, 2; F. 4, 16; 164, 3. — Δι' A. 1035. — Ζήνα H. 73, 3; Ζήν' 15, 1 (his); F. 164, 2. — Ζεύ E. 3, H. 8, 13; 18, 2; 19, 1; F. 235, 3; 249, 1.
- Ζεφριτιδες H. 81, 1.
 Ζέφυρος A. 485. — Ζέφυρον A. 1150.
 Ζήλος F. 101, 5.
 Ζήτης A. 222.
- Ἡβη E. 13.
 Ἡλιος A. 303, 650; L. 302. — Ἡελοιο A. 55, 214, 342; L. 313; F. 152, 2; Ἡελίου A. 1216; E. 4; L. 292, 658. — Ἡελίω L. 93, 153. — Ἡέλιον L. 90. — Ἡέλιε F. 49, 3. — Cf. Ἡλιος.
 Ἡλιος 7, 1; F. 160; 169, 1. — Ἡλιον L. 701. — Ἡλιε F. 235, 4. — Cf. Ἡέλιος.
 Ἡμαρ E. 24.
 Ἡρη A. 362, 774, 828, 1331; H. 16, 2; F. 31; 130; 220. — Ἡρης A. 297, 695, 867. — Ἡρη A. 807. — Ἡρην A. 61; E. 16.
 Ἡρακλῆς A. 302, 551, 639. — Ἡρακλῆς F. 36; 39; 158. — Ἡρακλῆος A. 118, 226, 292, 657, 856, 1243; L. 772. — Ἡρακλέος E. 13. — Ἡρακλῆ A. 229, 417, 525, 583. — Ἡρακλῆα A. 655; L. 10. — Ἡρακλες H. 12, 1.
- Ἡριγόνη F. 269.
 Ἡρικεπαῖος F. 48; 56; 62, 1; 66; 78, 2. — Ἡρικεπαίου F. 87, 1; 120, 1. — Ἡρικεπαῖον H. 6, 4.
 Ἡφαιστος F. 140; 160, 2; 195; 239; 308. — Ἡφαίστειο A. 212; H. 66, 7; F. 200. — Ἡφαίστου E. 10. — Ἡφαιστον F. 92, 2. — Ἡφαιστ' H. 66, 1.
 Ἡχοῦς H. 11, 9.
 Ἡώς A. 563. — Ἡοῖ 78, 2.
- θάλεια H. 76, 8. — θαλλή H. 60, 3.
 θανάτιον H. 85, 8.
 θαίμας F. 104.
 θείαν F. 95, 2.
 Θειοδόμαντι L. 94.
 Θέμις F. 105; 129; 160, 9. — Θέμιδος H. 43, 1; 43, 5. — Θέμιστος H. 88, 4. — Θέμιν A. 549; E. 23; H. 79, 1; F. 95, 1.
 Θεμισκίρης A. 739.
 Θεραπναία F. 286.
 Θεράπνας A. 206.
 Θερωδών A. 736, 750.
 Θεσσαλίην A. 60.
 Θεσσαλός A. 82.
 Θεσμοδότιραν E. 25.
 Θεσπιέων A. 123.
 Θέτις A. 385. — Θέτιδος A. 397.
 Θρήκης H. 80, 2. — Θρήκην A. 71, 1373.
 Θυνηίδα A. 714.
- Ἰαχχος F. 215, 2. — Ἰάχχου H. 49, 3. — Ἰαχχον H. 42, 4.
 Ἰαπετόν F. 95, 6.
 Ἰδαίων A. 25. — Ἰδαίους E. 22.

- Ἰδαῖς A. 180.
 Ἰδης H. 49, 5, L. 432. — Ἰδην A. 486.
 Ἰδμων A. 187. — Ἰδμωνία A. 723.
 Ἰερνίδα A. 1181. — Ἰερνίσιν A. 1166.
 Ἰήσων A. 71, 273, 479, 592, 767, 806, 1210, 1313; F. 10, 1. — Ἰήσοιος A. 248, 347, 1172. — Ἰήσωνα A. 299, 302, 329.
 Ἰκαρίου F. 12, 5. — Ἰκάριον F. 12, 8.
 Ἰκαρος F. 269.
 Ἰκετιάονος L. 441.
 Ἰδιόθεν L. 694.
 Ἰλισσοῦ A. 220.
 Ἰνώ E. 35.
 Ἰππα F. 207. — Ἰππαν H. 48, 4; 49, 1.
 Ἰρον A. 179.
 Ἰσθμία F. 10, 2.
 Ἰσιδι H. 42, 9.
 Ἰστίη H. 37, 9; 84, 1.
 Ἰφικλος A. 139, 160. — Ἰφίκλαιο F. 18, 1.
 Ἰφίτος A. 146.
 Ἰωλζόν A. 835, 1369.
 Καβείρων A. 27. Καβείρονος E. 20.
 Καδμείοισι H. 47, 2.
 Καδμηίς H. 44, 10. — Καδμηίδα H. 44, 1; 74, 1.
 Κακίης A. 170.
 Κάλας A. 222.
 Καλλιόπεια A. 683.
 Καλλιόπη F. 140. — Καλλιόπης A. 77. — Καλλιόπη H. 24, 12; 76, 10.
 Καλλίχορον A. 731.
 Κάλπιος A. 1123.
 Καλιδῶνα A. 158.
 Κάϊθος A. 141.
 Καραμβίην A. 735.
 Κάσπιον A. 1077.
 Κασσάνδρην L. 765.
 Κάστορι A. 545. — Κάστορα A. 127, 947.
 Κανκάσιον A. 1048.
 Κέκρυφας A. 1062.
 Κένταυρος A. 395, 413, 440, 448. — Κενταύροιο A. 438. — Κενταύρων A. 378, 415. — Κενταύροισι A. 171.
 Κερκετικῶν A. 1046.
 Κέρκυραν A. 1294.
 Κηφεύς A. 197.
 Κικόνεσσι A. 78.
 Κιμμεριοῖσι A. 1120.
 Κίρκη A. 1225. — Κίρκης A. 1207, 1364. — Κίρκην A. 1216.
 Κλείτην A. 600.
 Κλειώ H. 76, 8.
 Κλωθώ H. 59, 16; L. 632; F. 39.
 Κοιαντίς H. 35, 2.
 Κοῖτον F. 95, 5.
 Κόλχοι A. 901, 1342. — Κόλχων A. 59, 751, 824, 857, 1012, 1041, 1302, 1326. — Κόλχοισι(ν) A. 844, 863. — Κόλχος A. 98, 237.
 Κολῶνας A. 157.
 Κομήτοι A. 163.
 Κόρη F. 47; 145; 186, 194; 210 sq. l. 214.
 Κορίβαντα H. 39, 4. — Κορίβαντες H. 38, 20; F. 210. — Κορυβάντων A. 25. — Κορύβαντας E. 20.
 Κόρωνος A. 138.
 Κόσμος F. 51. — Κόσμου E. 39.
 Κόττος F. 39.
 Κουρήτες H. 31, 1; 38, 1, 7; 38, 20; F. 112; 134; 149; 194. — Κουρήτας E. 20.
 Κρήτη F. 183. — Κρήτη A. 1353.
 Κρίτον F. 95, 5.

- Κρονίδης L. 11, 88; F. 284, 1.
 Κρονίδου L. 556, 604; F. 133. —
 Κρονίδου A. 345.
 Κρονοιο H. 44, 5; 72, 3. Κρόνιον
 A. 1081. Κρόνι H. 15, 6.
 Κρονωιος A. 23; F. 123, 22. —
 Κρονώνι A. 119, F. 245, 1.
 Κρόνος L. 651; F. 81; 104; 108, 114,
 115; 118, 197; 243, 1; 244; 245.
 Κρόνοι H. 14, 5; 27, 12, 48, 1;
 84, 2; F. 243, 2. Κρόνοιο L.
 646. Κρόνω F. 35, 505; 100, 4,
 105, 1. — Κρόνιον A. 426; F. 26;
 F. 93; 95, 6; 99, 1. — Κρόνιε H.
 13, 5 (187).
 Κρονέτεστι H. 3, 8.
 Κραιέας A. 682, 1160. — Κραιέας
 A. 709.
 Κραιοχαίτης F. 2, 2; 46.
 Κριβίλους A. 22.
 Κρισσιός H. 36, 12.
 Κρίζας A. 501. Κρίζοι A. 595 —
 Κρίζοι A. 524, 569.
 Κιθάρεια A. 868. Κιθαρία H.
 42, 7.
 Κίχλωτες F. 35, 510; 39, 93. —
 Κίχλωπας A. 177.
 Κιλλήνης A. 137.
 Κιλλήνιος F. 224, 2.
 Κιλλιπίδα L. 554.
 Κίπρις A. 478, 1226. — Κίπριδος
 H. 22, 7; 56, 8; 65, 7. Κίπριν
 H. 3, 2.
 Κιπρογενής H. 55, 15.
 Κίπρω H. 42, 7, 55, 24. Κίπρον
 A. 30, 1283.
 Κεβαντ' H. 39, 2.
 Κεταίδι A. 821, 1606. — Κεταιάσι
 A. 906.
 Κωκυτός F. 155; 156; 321. — Κω-
 κυτοῦ H. 57, 1; 71, 2. Κωκυ-
 τοῦ F. 154, 5.
 Κωριζιῶτα H. 28, 8.
 Λαοδόκος A. 148.
 Λαοδόη A. 136.
 Λεομεδοντιάδης L. 389.
 Λαπίθαι A. 416. — Λαπίθαις A. 171.
 Λατινων A. 1248.
 Λάχσις F. 39. — Λάχσι H. 54, 16.
 Λειβηθριάς F. 17, 1.
 Λειβήθρων A. 51, 1374.
 Λελίων A. 1073.
 Λέριον A. 210.
 Λεχοθέην E. 35.
 Λήθης H. 85, 8.
 Λημνιάδεσσι A. 477.
 Λήμνοιο A. 578; L. 359. Λήμνω
 A. 472. — Λήμνον A. 29.
 Λητοῖδης L. 8. Λητοῖδα L. 762.
 Λητοῖδην L. 398.
 Λητώ E. 19, F. 289. — Λητοῖς F.
 49, 1; 201, 2. — Λητοῖ L. 55, 1.
 Λιβύης A. 143. — Λιβύη A. 102.
 Λιλέβαιον A. 1250.
 Λίος F. 182.
 Λιπάξον A. 156.
 Λιται A. 108.
 Λοξία H. 34, 7.
 Λιαῖον H. 65, 7.
 Λυγκείς A. 181, 1188.
 Λιδοῖσι H. 49, 6.
 Λυκαονίην A. 1280.
 Λίκος A. 719. — Λίκοιο A. 718.
 Λυκωρεῦ H. 34, 1.
 Μαϊάνδρον A. 154.
 Μαίης L. 1.
 Μαινάσι H. 45, 3.
 Μαιώτας A. 1060.

- Μαιετις A 154. — Μαιώτιδα A 1064
 Μαιεύς A 711.
 Μακροβίων A 107.
 Μαλέγτιδος A. 205. Μαλέγτιδας
 A. 1363.
 Μαίτης A 1233
 Μαριανδενόισιν A 744
 Μαροίας F. 310.
 Μαυμονίης L. 349.
 Μέγαιρα A. 968; H. 69, 2 — Με
 γαιρης L. 225. — Μ'γαιραι L. 728
 Μεθιμακίου F. 11, 4.
 Μελιόχην H. 71, 1.
 Μέλαιναν A. 713
 Μελένπιτος L. 458.
 Μελεντίοισιν A. 1335
 Μελλίαγρος A. 158 — Μ. λέαγροι
 A. 162
 Μεμφοτής A. 167.
 Μεμπομένη H. 76, 8.
 Μέμνονα L. 694
 Μέμνιν A 44
 Μεμηι' H. 34, 2
 Μεμετοίο A. 136.
 Μεμότιος A. 142
 Μήδεια A. 867, 887, 906, 936, 949, 955,
 989, 1016, 1340. — Μηδεύ' A. 999.
 — Μηδειης A. 780, 1330, 1308 —
 Μηδέλη A. 1334. — Μηδέλαι A. 790,
 1023, 1175, 1303, 1322, 1343.
 Μηρα E. 40.
 Μηρη H. 9, 2, 3; L. 484. — Μηρης
 F. 4, F. 4, 2, 5, 2, 6, 4.
 Μητέρα ἀθανάτων E. 40.
 Μητις F. 48; 56; 69, 1, 13, 11 —
 Μητιν F. 61, 2.
 Μίδα F 310
 Μιλήτοιο A 153.
 Μιρία A. 375, 465, 492, 526, 565,
 606, 612, 810, 858, 1020, 1342. —
 Μιριών A 113, 590 — Μιρίαις A.
 98, 193, 294, 478, 843, 855, 1042,
 1363. — Μινίγαις A. 81, 94, 443,
 453, 521, 719, 773, 864, 1111, 1273,
 1348. — Μιρίας A 111, 505, 719,
 1303, 1331. — Μιρέ,ας A. 279.
 Μινύμιον A. 254.
 Μίσην H 42, 3.
 Μνημοσύνη F 162, 2. — Μνημοσύ
 νης H. 76, 1. — Μνημοπηνή E.
 17; H 77, 1; F. 95, 2.
 Μνημό I. 103.
 Μοίρ' A 1362. — Μοίρα H. 59, 11
 14. — Μοίραι A. 711; H 45, 7;
 69, 1, 19; 69, 12, L. 51, 605,
 F. 238 4. — Μορῶν A 107.
 Μοσσίουισ. A 742.
 Μουρεχίης A 935. — Μοιρ/η A.
 1076.
 Μοῦσα Γ 17, 1. — Μοῦσα A 6 —
 Μοῦσαι H 76, 2, 1, 3 9 — Μου
 σέων F 259, 1. — Μουσῶν I.
 162, 1. — Μοῦσαις E. 17, H 77, 2.
 Μοισαῖος, F 159 — Μοισαῖν A.
 308, 858, 1191, 1347; E 1, F 25,
 1. — Μοισαῖ F. 4, 3, 5, 8, 6, 3.
 Μόσχος A. 912, 990. — Μόσχον A.
 125, 942.
 Μιρμαδόρος A. 131
 Μίσια A. 631.
 Ναῖοι H 54, 6.
 Ναπάταις A. 755.
 Ναιβόλοι A. 146.
 Ναύηλος A. 203.
 Νεῖλος A. 45.
 Νεμέως F. 10, 2.
 Νίμεσι H. 61, 1.
 Νηλῖος A 155.
 Νηρείς F. 104. — Νηρέος H 24, 1.
 Νηρία A 346. — Νηρις L 584.
 Νηριῖ H. 23, 3.

- Νίκης* H. 88, 4. *Νίκη* II. 33, 7.
Νίκη E. 36; II. 33, 1.
Νομάδες A. 1077.
Νόμον H. 64, 2.
Νίξ H. 3, 2, 12; F. 30; 52; 59, 2;
 86—89; 91, 97; 99, 1; 113; 114;
 117, 1; 121; 122; 126. — *Νεκτός*
 A. 15, 18, 341; II. 7, 3; 59, 1; F. 86,
 2. — *Νύκτα* E. 24; H. 3, 1; F. 96,
 1. — *Νύκτες* F. 60.
Νύμφαι H. 51, 1; F. 160, 2. — *Νύμ*
φας E. 15.
Νισαῖαι H. 51, 15.
Νίσσιον H. 46, 2. — *Νίσσις* H. 52, 2.
Ὀβριμοσύνη L. 575.
Ὀδισσῆος L. 678.
Ὀιάγοισι A. 1376. — *Ὀιάγου* A. 77.
Ὀιλείς A. 193.
Ὀινεύς A. 159.
Ὀῖνος F. 202—204.
Ὀλυμπίον H. 14, 4.
Ὀλυμπος F. 104; 112. — *Ὀλύμπου*
 H. 25, 7; 59, 12; 88, 3. — *Ὀλύμ*
πος H. 38, 23; 55, 15. — *Ὀλυμπον*
 H. 45, 4; 56, 11; L. 9, 12, 638;
 F. 61, 3; 167, 7; 201, 2. — Cf.
Ὀλυνπος.
Ὀμόγη A. 462.
Ὀνερε II. 86, 1. — *Ὀνείρωι* A. 1142.
Ὀπόειτος A. 192. — *Ὀπόεντα* A. 180.
Ὀρτυγίη H. 35, 5.
Ὀρφέος A. 1233. — *Ὀρφεῦ* A. 77.
Ὀσίριδος A. 32.
Ὀυλίμποισι II. 17(2), 3, F. 35, 501;
 238, 2. — *Ὀυλίμπου* A. 464. —
 (Cf. *Ὀλυμπος*).
Ὀυρανίδα L. 751.
Ὀυρανίοισι F. 44, 2. — *Ὀυρανίη* II.
 55, 1; 76, 9. — *Ὀυρανίην* L. 41.
Ὀυρανόπαιδ' H. 79, 1. — *Ὀυρανό*
παι H. 27, 13.
Ὀυρανός L. 646; F. 31; 39, 43, 1;
 90, 9; 93; 96; 97; 101; 298, 1. —
Ὀυραιου A. 18; H. 37, 1; L. 650. —
Ὀυρανόν F. 39, 3; 89, 1; 170, 1. —
Ὀυρανέ II. 3, 1.
Ὀφίων F. 35, 503.
Παγασήδας A. 112.
Πάγγαιον F. 140.
Παιάν A. 175, 1356; H. 8, 12; 11,
 11, 34, 1; 52, 11; 67, 1. — *Παιῶ*
νος A. 21.
Παλαιμόνιος A. 210.
Παλαίμουνα E. 35. — *Παλαῖμον* II.
 75, 3.
Παλλάς A. 1157; II. 32, 2; L. 10. —
Παλλάδος A. 268. — *Παλλάδα*
 E. 28.
Παλλήνης A. 156. — *Παλλήνην* A.
 466.
Πάν F. 36; 48. — *Παιός* H. 11, 3.
Πανί H. 51, 8. — *Πᾶνα* E. 15;
 H. 11, 1; 34, 24.
Πανδώρη A. 982. — *Πανδώρην* A.
 975.
Πανιχόν H. 11, 23.
Παρθειή; A. 87, 264.
Παρθειόισι A. 730.
Πάρις L. 356. — *Πάριν* L. 357.
Παρνασσός F. 200.
Παρησιδα A. 2.
Πατυρήε H. 34, 7.
Παφίης H. 57, 4.
Παφλαγονίωι A. 734.
Πειθώ F. 272.
Πειρεσίην A. 164.
Πεισματίη A. 628.
Πελλή; A. 56, 834. — *Πελλία* A.
 223, 1312.
Πελλήνην A. 217.

- Πέρα* E. 43.
Περικλόμενος A. 155.
Περκάτης A. 487.
Περμησσοῖο A. 123.
Πέρσειαν H. 1, 4.
Περσεῖς L. 540. — *Περσῆι* L. 542, 551.
Περσεφόνη F. 219; 308. — Cf. *Φερσεφόνη* et *Φερσεφόρεια*.
Περσηιάδαο L. 511.
Πηλείς A. 376, 445. — *Πηλέος* A. 397. *Πηλῆι* A. 580. *Πηλῆα* A. 1261. *Πηλέα* A. 130.
Πηλίοι A. 370, 434. — *Πήλιον* A. 387, 458.
Πηειός A. 165. — *Πηπειοῖο* A. 167.
Πηρώ A. 149.
Πιερίδες H. 76, 2.
Πιερίην A. 50.
Πίνδον A. 380.
Πισήτιδας A. 213.
Πίστιν E. 25.
Πιτίην A. 486.
Πλευρώριος A. 207.
Πλουτέυς A. 1194. — *Πλουτήος* A. 182.
Πλοῦτος H. 68, 9.
Πλούτων H. 18, 4; F. 186; 187. — *Πλούτωνος* H. 29, 3. — *Πλούτωνα* H. 29, 20. — *Πλούτων'* H. 72, 4.
Πλουτῶνῃ F. 184, 1.
Ποιάντιος L. 350, 357, 762.
Ποιναί A. 982.
Πολιδείκης A. 664. — *Πολιδείκει* A. 597. *Πολιδείκεα* A. 127, 947.
Πολίμνια H. 76, 8.
Πολίφημος A. 168, 654.
Πόντος F. 104.
Ποσειδάων F. 160, 3. — *Ποσειδῶν* F. 255; 289. — *Ποσειδῶνος* A. 833. *Ποσειδαον* E. 5; H. 17, 1; 17 (2), 1.
Πραξιόκης A. 31.
Πριαμίδης L. 356. — *Πριαμίδαο* L. 394. — *Πριαμίδη* L. 699.
Πριάμοιο L. 447, 771.
Πρίηπον H. 6, 9.
Προθυραία H. 2, 4, 12.
Πρόνοιαν E. 30.
Πρωτεῖ H. 25, 9. — *Πρωτία* A. 339; H. 25, 1.
Πρωτόγονος F. 36; 48; 57. — *Πρωτογόνοιο* H. 14, 1. — *Πρωτόγονον* H. 6, 1; F. 59, 1.
Πρωτοκλῆς F. 240.
Πρωτοκρέων F. 240.
Πυθίῳ H. 79, 6. — *Πύθιε* H. 34, 3.
Πυθοκτόνε H. 34, 4.
Πυθῶνος A. 1. — *Πυθοῖ* H. 79, 5.
Πυριφλεγέθων F. 155; 156; 321.
Ῥέα H. 14, 1, 7; 58, 6; F. 31; 35, 506; 47; 104; 112; 194; 308.
Ῥέας H. 13, 7.
Ῥῆ A. 547, 625. — *Ῥέης* A. 553.
Ῥείη A. 535, 615; F. 105, 1; 306, 1.
Ῥείης A. 551. — *Ῥεῖην* A. 604, F. 95, 4, 106, 1. *Ῥεῖαν* E. 26.
Ῥιβαῖον A. 713.
Ῥίπαιον A. 1123. — *Ῥιπαιοις* A. 1079.
Ῥοδόπης A. 80.
Ῥενδακίδας A. 632.
Σαβάζει H. 48, 1.
Σάβοι H. 49, 2.
Σαγγάριος A. 716.
Σαλαμῖνος A. 186.
Σαμοθράκη H. 38, 21. — *Σαμοθράκην* A. 29, 458, H. 38, 4.

- Συττειρών Α. 707.
 Συράγγης Α. 1052.
 Σαρδία Α. 1283.
 Σαρδρόν Α. 1248.
 Σατίριος Η. 54, 7.
 Σαιρομάτας Α. 1062.
 Σειρήνις Α. 1285. Σειρήνων Α. 1271.
 Σελήνη Γ. 11, 8.
 Σελήνη Η. 9, 1.
 Σεμέλην Ε. 34; Η. 44, 2.
 Σιτιάς Α. 400.
 Σιγίννων Α. 756.
 Σιληνών Η. 54, 2.
 Σιόνης Α. 748.
 Σιδων Α. 1016.
 Σιππασαίς Α. 471.
 Σιτώπη Γ. 247. Σιτώτης Α. 754.
 Σφαίσι Α. 124.
 Σπείθος Α. 461.
 Σπίθας Α. 1074.
 Σπινθελ Η. 34, 4.
 Σολίμων Α. 758, 1302.
 Σπορύδων Α. 1358.
 Στερόπις Γ. 39.
 Στριμονίας Α. 80.
 Στίς Γ. 156; 157; 321. Στυγός Ε. 29. Η. 69, 4.
 Στρίης Η. 35, 17.
 Στριηγενίος Η. 55, 17.
 Σίρτιν Α. 1318.
 Σωτήρας Ε. 21.
 Ταυραμίς Α. 205.
 Ταίναροι Α. 41, 1370.
 Ταλαός Α. 148.
 Τανάγρης Α. 147.
 Τάναις Α. 750.
 Ταρτάριον Η. 18, 2. Ταρταρίοισι Η. 37, 3.
 Ταρταρόπαις Α. 977.
 Τάρταρος Η. 58, 7. Τάρταρον Η. 56, 10, 57, 10, Γ. 154, 6.
 Ταιροίς Α. 1075.
 Τεγέης Α. 151.
 Τελαμών Α. 184.
 Τέμβριος Α. 715.
 Τητιγορη Η. 76, 9.
 Τηδίς Γ. 31; 100. 104. — Τηθίος Α. 335, 1104. Τητίς Η. 22, 1; Ε. 32, 2, 95, 1. Τητις Γ. 26.
 Τιβάμνηα Α. 741.
 Τισειή Α. 460.
 Τισιφορή Α. 908.
 Τιτάι Α. 512, 1057, Η. 8, 2, 12, 1, 13, 2, 34, 3. — Τιτηρος Η. 78, 3. — Τιτήρες Η. 37, 1, Ε. 12, 1. — Τιτίτες Ε. 39, 105, 103; 104, 278. Τιτήτιν Ε. 35, 567. — Τιτάσι Α. 516. — Τιτήρας Γ. 39, 2.
 Τιταρήθεν Α. 128.
 Τιτηρις Η. 36, 2.
 Τιτυοχτόρε Η. 34, 1.
 Τιρίς Α. 274, 358, 371, 442, 490, 528, 532, 619, 651, 701. — Τίρι Α. 122, 723. — Τίρε Α. 543.
 Τρώλος Η. 49, 6. — Τρώλον Η. 48, 4.
 Τομερις Α. 264, 1156.
 Τριπτόλεμος Ε. 215; 217.
 Τριτογένεια Η. 32, 13. — Τριτογενεια Α. 66. Τριτογένειαι Α. 492, 586.
 Τρίτωνα Α. 339. Τριτώων Ι. 24, 4.
 Τριτώνιον Η. 24, 6. Tritonium Julius F. 310.
 Τριοπάτορες Ε. 240.
 Τροίηνδε Ι. 358.
 Τρώων Ι. 689. Τρωέσσιν Ι. 354, 766.
 Τινδαρίδαι Α. 990.
 Τρορηιάς Α. 1249.
 Τίχη Η. 72, 1; Ε. 277.

- Ὑγίεια H. 68, 2. Ὑγίεια II. 67, 7.
 Ὑγιόεις A. 1062.
 Ὑγιος A. 227, 643.
 Ὑμέσιος F. 256.
 Ὑπερβόρειοι A. 1032. — Ὑπερβωριοίς
 A. 1077.
 Ὑπερίων A. 1217, 1362. Ὑπερίονα
 F. 95, 6.
 Ὑψιε II. 85, 1.
 Ὑψιπεία A. 474. — Ὑψιπέλη A.
 578. Ὑψιπέλην A. 479.

 Φαέθων F. 57; 152, 11.
 Φαεσίμβροτος L. 166. — Φαεσιμ-
 βρότω L. 129.
 Φαίηκις A. 1296. Φαίηζων A. 1310.
 Φαιτων F. 20, 1.
 Φάλλυρος A. 344.
 Φάτης F. 58, 53, 56—58, 63, 110. — Φάτηςτος F. 58, 2; 51, 2.
 Φάτης (-ητι) F. 41, 1. Φανητα
 A. 15; H. 6, 8; F. 40, 1; 61, 2;
 167, 3; 168, 1. — Φανῆ F. 171, 3.
 Φάσις A. 750, 1052. — Φάσιδος A.
 784, 1039. — Φασιν A. 85, 225,
 664, 657, 759, 791.
 Φεραιόθεν A. 175, 223.
 Φερειάς A. 189.
 Φερσεφόνη H. 57, 10. — Φερσε-
 φονήης H. 24, 11; 30, 6; 41, 6;
 Φερσεφόνηεν H. 41, 5; 46, 6.
 Φερσεφόνη, E. 6, H. 29, 1, 16; 71,
 3. Φερσεφόνης A. 26; H. 43,
 7; 53, 3; 56, 9; 57, 5; 70, 3; 71,
 5. — Φερσεφόνην A. 23, 1192.
 — Cf. Περσεφόνη
 Φοῖβη A. 131.
 Φιλοκτήτης L. 393.
 Φιλοφροσύνη F. 140.
 Φίλιρος A. 755.
 Φιλιρίδης A. 452.
 Φοειῖς A. 671. Φοιῖοι A. 680 —
 Φοῖνι A. 675.
 Φλεγραιὺς H. 32, 12.
 Φλίγορη A. 1125.
 Φλίας A. 194.
 Φοιβίην F. 95, 4.
 Φοιβος A. 191; I. 300, 24. — Φοι-
 βοί A. 382, H. 67, 6. — Φοίβη
 A. 140. — Φοῖβον H. 35, 4, 79,
 6, L. 398; F. 160, 11. — Φοίβε
 E. 7; H. 34, 1; F. 49, 1.
 Φολόη A. 418. — Φολόην A. 380.
 Φόρχις F. 31; 104. Φόρχις F.
 95, 5. — Φόρχινα A. 330.
 Φοῖξος A. 872. Φοῖξοιο A. 791 —
 Φοῖξοι A. 861.
 Φοιγίης II. 27, 12; 48, 5. Φοιγίη
 II. 42, 6, 49, 5.
 Φυλάχοι A. 139.
 Φίσις II. 10, 1.
 Φωκίδος A. 147.

 Χαλδαίωι Γ. 5, 20; 6, 24.
 Χαλκιόπη A. 812. — Χαλκιόπη A.
 794.
 Χάλυβες A. 741.
 Χαοιήν A. 129.
 Χάος F. 36—38, 48; 52.
 Χαραιδαίων A. 753, 1047, 1302.
 Χάριτες II. 43, 8, 60, 1. — Χαρί-
 των II. 10, 13. — Χάριτας E. 18.
 Χάριβδος A. 1254.
 Χάρων F. 158.
 Χείρων A. 378, 398, 411; L. 11. —
 Λείρων A. 387, 408.
 Χινδαίων A. 753.
 Χρόνος F. 36; 39; 48; 50, 52, 53, 1;
 67, 1, 276. — Χρόνον A. 13 E. 29.
 Χρυσόρραπις L. 15.

- Ὀξεαις* F. 35, 504.
Ὀξεαιός H. 11, 15; F. 31; 32, 1; 39; 100, 1; 104; 155; 156; 212. —
Ὀξεαιότο A. 306, 512, 537, 1187; E. 27; H. 51, 1; F. 35, 506; 152, 11; 220. — *Ὀξεαιού* A. 333, 1151; H. 22, 1; F. 152, 15. — *Ὀξεαιῶν* A. 1081. — *Ὀξεαιόν* E. 27; H. 38, 8; 83, 1; F. 95, 6. — *Ὀξεαιόνδε* A. 1069.
Ὀραιο H. 43, 1; F. 129. — *Ὀραιοῖ* H. 29, 9. — *Ὀραιοις* H. 11, 4. — *Ὀραιοις* E. 18.
Ὀρείδεια A. 219.
Ὀρίων L. 495.

II. Index scriptorum, apud quos poësis Orphicæ fragmenta servata sunt.

Numeri uncinatis inclusi fragmentorum Orphicorum sunt.

- Achilles Tatius Isag. ad Arati Phaenomen. p. 76 sqq. (53), p. 85 (90).
 Aëtius I 6 f. 10^b (180), I 10 f. 12^b (180).
 Agrippa a Nettesheim Occult. Phil. I 14 (322).
 Alexander Aphrodisiensis in Arist. Metaph. I p. 800 (85).
 Alexander Trallianus I 545 (173).
 Apollodorus Bibl. III 10, 12 (256).
 Apollonius Rhodius I 494 - 512 (35).
 Apuleius Apol. 30 (172).
 Aristides Or. IV 1 (234).
 Aristoteles de anima I 5 p. 485 B (241). — de gener. anim. II 1, 613 C (8).
 Arnobius adv. nationes V 19 (196). V 26 (215).
 Athenagoras Legatio pro Christianis p. 294 C (39), p. 295 C - 296 B (41), p. 309 A (47).
 Ausonius in Grypho v. 74 (229).
 Cedrenus Hist. Comp. I 37 (170).
 Censorinus de die natali c. 18, 11 (249).
 Chalcidius in Plat. Tim. c. 126 (95).
 Clemens Alexandrinus Cohort. p. 5. (196, 205), p. 6 (215). Cohort. c. VII p. 22, Strom. V 14. 259, V 12. 698 (5). — Strom. I 400 (242), V 242 (251, 252), V 244 B (253), V 257 B, 237), V 259 A B (238, 239), VI 259 (43), VI 263 (264), VI 265 (230), VI 266 (45, 188).
 Clemens Romanus Homil. VI 4. 671 sqq. (37, 38) — Recogn. X c. 50, X 7. 316 (38).
 Damascus Quaestiones de primis principiis p. 133 (52), 142, 307, 345 (61), 147 (53), 186 (98), 198, (50), 289 (278), 380 (48), 382 (30, 387, 36).
 Diaconus (Jo.) ad Hes. Theog. v. 411 (309), v. 617 (164), v. 950 (160, 161, 162).
 Didymus Alex. de trinit. II 17, 1 p. 300 (265).
 Didymus in Geopon. II 35 (262, 263).
 Dio Chrysostomus (Anonymus) Or. XXXVII p. 107 (19).
 Diodorus Siculus I 2, 14; III 62, 7 (165), I 11, 3 (168), I 92, 3, I 96, 4 (153), III 62, 8 (166).

- Etymologicum Gud.aurum p. 82 (288),
p. 395 (211).
- Etymologicum Magnum s. v. *Φύσις*
(40), s. v. *Πύξις* 44).
- Eusebius Praep. Evang. XIII 12, 6,
III 9 (123).
- Eustathius ad Dionys. Perieg. v. 1
(220). — ad Hom. II. XVIII 5701 (82).
- Fabius (Marcellus) de vita celsitas
comparanda c. 6 (312), c. 22 (311). —
in Plotin. L. V Enn. III c. 5 (313),
in Plotin. L. VIII Enn. IV c. 5
(314). — Comment. in Plat. Conv. Or.
VI c. 17 (315), Or. II. c. 8 (316). —
Append. in Tim. c. 23 (317). — de
immort. anim. VII 13 (318), XIV
10 (319), XVIII 8 (320), XVIII 10
(321).
- Franiscus Maternus de errore profan.
relig. c. 6 (200).
- Fulgentius Myth. III 7 (271).
- Galenus de antid. II 7, 909 B (174).
- Gaudentius Isag. Harmon. intro (42).
- Gregorius Nazianzenus in Julianum
Or. III p. 104 (289, 290).
- Hermias in Plat. Phaedr. p. 105 (275),
125, 137 (65), 135 (64) 140 (88, 116),
141 (59, 89, 92, 120), 143 (85), 144
(60, 89), 148 (109, 110).
- Hippolytus Refut. omn. haeresium libri
X p. 208 (3).
- Jamblichus de anima apud Stobaeum
Ecl. Phys. I 41, 38, I 49, 32 (241). —
Theolog. Arithm. V 37 (146), IX
59 (149). — Vita Pythag. V 28
p. 304, V 96 p. 306 (141).
- Ignotus auctor Collect. Chem. in Fabr.
Bibl. Gr. XII ed. a. 1740 p. 762
(307).
- Julianus Or. VII 216 (153).
- Justinus Colort. c. 15 (4, 7, 170),
c. 17 (209). — Monarch. c. 3 (4).
- Lactantius Instit. I 5 (57), I 6 (75),
I 13 (243), IV 8 (62).
- Lutatius Placidus ad Stat. Theb. IV
516 (282).
- Lydus de mens. I 15 (151), II 5 (144),
II 7 (145), II 11 (147, 148).
- Macrobius Sat. I 8, 22 (152), I 17,
42 (80), I 18, 12 (167), I 18, 17
(169), I 23, 22 (235). — Somn. Scip.
I 12 (206).
- Malala (Jo.) Chronogr. IV p. 72, 73
(49), 73, 74 (52), 74 (56), 75, 76
(76).
- Martyrium Theodoti Ancyranii et Sept.
Virg. c. XXIV 124 (308).
- Menander de encom. 2 p. 31, 5 p.
41 (233).
- Michael Ephesius in Arist. Met. XIV
301 (85).
- Mythogr. Vatic. III 10, 7 (310), III
11, 24 (271), III 12 (206).
- Nonnus Abbas ad Greg. Naz. in Julian.
III p. 104 (290). — Coll. et exp.
List. quibus Greg. Naz. in priore
invektiva in Jul. usus est c. 78 (66).
- Nymphiodorus in Plat. Alcib. I p. 19
366). — in Plat. Phaedon. 32 (208).
— in Plat. Phaedr. (85, 155, 156
225, 228). — in Plat. Phileb. p. 264
(163). — in Plat. Polt. II 303 C (227).
- Orion Etym. p. 163, 23 (279).
- Pausanias I 14, 3 (217), I 37, 4 (262),
IX 27, 2 (232), IX 30, 12 (231).

- Plat. q. Les. ad Aristot. de anima. I 5
p. 485 B (211).
- Plotinos s. v. *Tetronátwv* 240)
- Plato Crat. p. 460 C (221), 402 B (32).
Legg. II 669 D (254), IV 715 D (33).
Parch. p. 66 C 34. — Plat. II 363 C (227). — Tim. p. 40 D (31).
- Pompos Nat. Hist. XX 32 (179), XXV 12 (178). — in indice libri XXVIII (177), XXVIII 34 (175), XXVIII 43 (176).
- Plutarchus de defectu c. XII 250. — de placitis philosoph. II 13 (1). — Sympos. II 3, 2 (42), VIII 4, 2 (246).
- Pollux II 30 (266).
- Porphyrus de antro nymph. p. 118 (114), XIV 15 (211).
- Proclus in Hes. *ἔργ.* v. 113 (245), 126 (244-292), 763 (24), 767 (29), 804 (27), 820 (24). — in Plat. Alcib. II 181 (69, 70), III 33 (193), III 70 (1-6), III 88 (71, 123). — in Plat. Crat. p. 24 (135, 211), 30, 31 (118), 36 (61), 52, 53 (127), 57 (116), 59, 66 (114), 59 (86, 190), 62 (210), 64 (50), 65 (116), 66 (123), 71 (50), 79 (50), 85 (35), 85, 96 (106), 96 (86), 97 (99-107), 100 (201, 218), 102 (271, 111 (138, 201), 111, 112 (218), 112 (137, 201), 114 (202-204), 116 (101, 140), 118 (134). — in Plat. Parmen. I 40 (93), I 91 (191), III 22 (123), IV (124), IV 235 (72), VI 102, VII 168 (52), VII 230 (50). — in Plat. Polit. p. 353 (184), 372 (221), 375 (203, 380-293), 384, 385 (236), 387 (133), 388 (115), 696 (154, 222, 223, 224). — in Plat. Tim. I 4 D (296, 297, 298), I 29 D (83), I 35 C (236), I 36 E (183), I 51 D (32), I 52 B (131), I 52 D, I 57 B (136), I 53 C, I 53 F (178 (205), I 54 D (52), I 54 B (12), I 57 F (103), I 86 B (50), I 88 A (77), II 63 L (117), II 65 B (370), II 65 D (301), II 93 E, V 335 B (74), II 93 E, V 291 A (85), II 95 D (84), II 95 E (121, 122), II 96 B (12), II 96 E (112), II 97 B, II 124 D (204-295), II 99 A (120), II 100 A, (92), II 101 D (140), II 102 DE (71), II 117 C (52), II 121 A (100), II 124 D (207), II 130 (53, 58), II 130 B (63), II 130 E, V 303 B (62), II 132 (38), II 137 B, V 315 D (130), II 137 BC (61), II 137 C (116, 291), II 137 D, V 291 D (73), II 139 B (185), III 137 B (94), III 146 E, 173 F (121, 122), III 154 A, IV 283 B, 292 B (81), III 155 E (302, 303, 304), III 156 (139), III 160 D (54), III 163 F (195), III 168 C (148), I 184 D (198, 199), III 200 D (29), III 208 D (27), III 307 (211), IV 256 A (82), IV 264 C (58), IV 26 AB (60), IV 267 C (68-119), V 291 B (197), V 291 C (72), V 293 (91), V 295 D (95), V 295 F (97), V 295 (104), V 296 A (100), V 308 F (79), V 313 B (206), V 323 C (110), V 330 AC (226), V 334 D (191), V 336 A (192, 299). — Theol. Plat. I 28, 68 (50), III 161 (58), V 10, 284 (245), V 11 (267 (128), V 35, 322 (194), VI 8, 37 (273), VI 8, 363 (125), VI 11, 371 (186, 210), VII 13, 382 (210).
- Protopharmas (Jo., ad Hes. *ἔργ.* v. 768-29).
- Psellus apud Allatum (216), in Virg. Naz. Or. XLII p. 1131 (287).
- Pseudo-Apuleius de orthogr. p. 132 (218), 137 (52).

- Pseudo-Aristoteles de mundo c. 7 p. 401 A (46).
 Pseudo-Cicero in Poemad. L. IV p. 357 (523).
 Schol. ad Apoll. Rh. I II 946 (257), III 1 (258, 259), III 26 (67), III 467 (260). — ad Eurip. Alc. v. 1 (256), v. 968 (242). — ad Emp. Hec. v. 3 (261). — ad Hes. Theog. v. 914 (212), v. 204 (103). — ad Hom. II XVIII 570 (182; ad Od. XI 2. — ad Pind. Pyth. III 96 (256), Isthm. VIII 91 (255). — ad Plat. Legg. IV 715 D (33). — ad Thuc. II 12 (219).
 Servius ad Verg. Aen. III 98 (267), VI 392 (158), VI 565 (157), VI 667 (159). — ad Verg. Ecl. IV 10 (248). — ad Verg. Georg. I 8 (268), I 166 (208), II 389 (269).
 Sextus Empiricus adv. mathem. II 31 (247). — Pyrrh. Hypoth. III 81 (229).
 Simplicius in Arist. de Calo p. 132, 251 (51), p. 168 (226). — in Arist. Phys. Anscult. II 4, 5 (277). — p. 528 (52), p. 641 (78). — Comment. ad Arist. de anima p. 72 (241).
 Stobaeus Eccl. I Lys. I 1, 23 (123), I 49, 44 (280). — Fl. r. l. LXXIX 28 (281).
 Sudas s. v. Βάραθρον (213), s. v. Ἴαλος Νυμφίος (9), s. v. Μητραγίτης (213), s. v. Ὀρφείος (52, 76), s. v. Τριτοπάροχοι (240).
 Syncellus Chron. p. 282 (279).
 Symmachus in Arist. Metaph. I p. 842 a, 859 b (52), 893 a (143), 902 a (144), 915 L (150), 935 a (85, 87, 96, 113), II p. 859 b (276).
 Tatianus Or. ad v. Graecos c. 6 (47).
 Themistius Paraphr. II p. 64 (241).
 Theod. Sisyroactis Expositio mathematica p. 105 (171).
 Theophrastus ad Ant. Lycum III 171 C (4).
 Tzetzes Proem. ad Hes. ἐξή, p. 18 (11, 25). — ad Hes. ἐξή, v. 568 (12), 763 (26, 764 (28), 787 (13), 802 (16, 817 (21). — Evag. in Hom. II. p. 26 (14, 15, 18, 189, 211, 283, 284), 28 (20), 33 (19), 127 (12, 285). — ad Lycophr. v. 143 (286), 399 (108), 410 (17), 523 (23). — (Iliad. IV 128 (12), XII 339 (21).

III. Tabula libri.

Praefatio	p. I—III.	V. Ἐπιγράμματα (fr. 10) 149.
Orphica		VI. Ἔργα καὶ Ἡμέραι (fr. 11—29) 150—156.
Orpheus Argonautica	I 53.	VII Θεογονία (fr. 30—140) 156—219.
Hymni	55—102.	1. Theogonia antiquissima (fr. 30—34, 156—157)
Lithica	103—135.	2. Theogonia ab Apollonio Rhodio servata (fr. 35) 157—158.
Fragmenta Orphica	137—273.	3. Theogonia Hallanici et Hieronymi (fr. 33—47) 158—167.
Testimonia veterum de Orpheo	139—140.	
I. Ἀστρονομία (fr. 1, 2) 141—143.		
II. Βαρυχά (fr. 3) 144.		
III. Διαθήκαι (fr. 4—7) 141—148.		
IV. Σέκτιον (fr. 8—9) 145.		

4. Theogonia rhapsodica (fr. 48—140) 167—209.
- VIII. *Ἰερός Λόγος* (fr. 141—151) 209—212.
- IX. *Ἱεροστολικά. Καταζωστικόν* (fr. 152) 213.
- X. *Κατάβασις εἰς Ἄιδου* (fr. 153—158) 213 215.
- XI. *Κρατῆρες* (fr. 159—169) 216—219.
- XII. *Ὅρκοι* (fr. 170, 171) 220—221.
- XIII. *Περὶ φυτῶν, βοταιῶν, φαρμάκων* (fr. 172—181) 221—223.
- XIV. *Σφαῖρα* (fr. 182) 223.
- XV. *Σωτήρια* (fr. 183) 224.
- XVI. *Τελευταί* (fr. 184—228) 224 247.
1. *Διονίσσου ἀφανισμός* (fr. 184—207, 224—236).
2. *Κόρης ἀρπαγή* (fr. 208—219) 236—242.
3. *Περὶ Διὸς καὶ Ἥρας* (fr. 220) 243.
4. De migratione animarum (fr. 221—226) 243—246.
5. De praemiis initiatorum (fr. 227—228) 246—247.
- XVII. *Τριαγμοί* (fr. 229—230) 247—248.
- XVIII. *Ὕμνοι* (fr. 231—239) 248—251.
- XIX. *Φυσικά* (fr. 240, 241) 251—253.
- XX. *Χρησμοί* (fr. 242) 253—254.
- XXI. Incertae sedis fragmenta (fr. 243) 254—273.
1. De aetate mundi et de saeculorum conversionibus (fr. 243—250) 254—256.
2. Orphici Symbola (fr. 251—253) 256—257.
3. fragmenta miscellanea (fr. 254—288) 257—265.
4. fragmenta dubia aut falso inter Orphica relata (fr. 298—323) 265—273.

Appendix.

- Proeli Hymni 278—283.
- Anonymi hymni in Bacchum et Apollinem 284—285.
- Hymni magici 286—293.
1. *Ἀπολλωνιακὴ ἐπίκλησις* 286—287.
2. *Ἀπολλωνιακὴ ἐπίκλησις* 288—289.
3. *Εἰς Ἐκάτην* 289—291.
4. *Εἰς Ἥλιον* 291—292.
5. *Εἰχὴ πρὸς Σελήνην ἐπὶ πάσῃ πράξει* 292—295.
- Hymnas in Isim 295—302.

Indices Orphicorum.

- I. Index nominum. 303—316.
- II. Index scriptorum apud quos poesis Orphicae fragmenta servata sunt 316—319.
- III. Tabula libri. 319—370.

RY

med

Stanford University Libraries

3 6105 020 018 003

STANFORD UNIVERSITY LIBRARIES
STANFORD AUXILIARY LIBRARY
STANFORD, CALIFORNIA 94305-6004
(650) 723-9201

salcirc@sulmail.stanford.edu

All books are subject to recall.

DATE DUE

JUN 18 2000
JUN 3 2000

D

